

Stjórnartíðindi

1903 - B-deild

Útgáfa 1.0 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.stuff.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 22, 32, 57, 63, 77, 91, 120, 136, 138, 165, 168, 197, 201, 204-205, 212, 228, 257, 280, 303, 316, og 323.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ÁRIÐ 1903

B-DEILD

REYKJAVIK
PRENTUÐ Í PRENTSMÍÐJU ÍSAFOLDAR
1903

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarbrjef, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.	Embættaskipun og sýslana, lausn og veiting.
Verðlagsskrár.	Alþingiskosningar.
Reikningar.	Auglýsingar um óveitt embætti og sýslanir.
Amtsráðsskýrslur.	Heiðursmerki.
Póstferðaáætlanir.	Heiðursgjafir.
Ýmsar greiðslur úr landssjóði.	Einkarjettur.
Auglýsingar um útkomin lög o. fl.	

Skammstafanir: R. = ráðgjafarbrjef. L. = landshöfðingjarbrjef.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
Stjórnarbrjef, auglýsingar, reglugjörðir o. fl.			
6.	[27.nóv. '02]	Staðfesting konungs á viðaukaskipulagsskrá fyrir fastasjóð Landsbókasafnsins í Reykjavík.....	5
2.	6. janúar	L. um lántökuleyfi handa Berufjarðarprestakalli	2
3.	6. janúar	L. um sveitarstyrk veittan þurfamanni	3—4
39.	9. janúar	Auglýsing um birting stjórnvaldaauglýsinga í blaðinu Þjóðólfi...	63
1.	17. janúar	R. um inntökupróf við lærða skólann	1—2
4.	22. janúar	L. um breyting á lántökuleyfi handa Tröllatunguprestakalli ...	4
5.	27. janúar	L. um hlunnindi handa sparisjóði Húsavíkur	4—5
38.	29. janúar	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð hjónanna Carl Höepfners og konu hans	62
50.	23. marz	Reglugjörð fyrir Eyjafjarðarsýslu um lækning hunda af bandormum o. fl.	87—88
37.	26. marz	Leiðarvísir um skrásetning fiskiskipa m. m.	53—61
41.	11. apríl	L. um flutning þingstaðar	65
51.	17. apríl	Samþykkt fyrir Húnavatnssýslu austan Blöndu um kynbætur hrossa	88—90
49.	20. apríl	Samþykkt um kynbætur hesta	85—86
42.	29. apríl	L. um sveitarstyrk veittan þurfalings	65—66
43.	4. maí	L. um endurborgun á sveitarstyrk	66—67
44.	4. maí	L. um framfærslu þurfalings	67—69
45.	4. maí	L. um framfærslu þurfalings	69—70
46.	4. maí	L. um sveitfesti þurfalings	70—71
47.	8. maí	L. um lántökuleyfi handa Fjallaprestakalli	72

IV

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
55.	9. maí	L. um styrk veittan þurfalings	109—110
48.	14. maí	Reglugjörð handa sóttvarnarnefndum	72—78
59.	22. maí	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð handa ekkjum og börnum þeirra í Hvammshreppi, er í sjó eða vötnum drukkna eða hrapa til bana	118
56.	9. júní	Auglýsing um tilslökun á ákvæðum 7. og 8. gr. í lögum 6. nóvbr. 1902, um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands, er gildir fyrir herskip, sem hafa lækni, og gufuskip, sem fara reglulegar ferðir milli Íslands og annara landa eptir auglýstri áætlun	110—111
64.	10. júní	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð Hjálmarssonar	129—130
76.	12. júní	Reglugjörð fyrir búnaðarskóla Norðuramtsins á Hólum	175—178
57.	15. júní	Reglur um sóttþreinsun á skipum	111—116
58.	19. júní	Reglur um afnot sóttvarnarhúsa	116—117
62.	20. júní	Samþykkt um notkun vatnsáveitu og viðhald á skurðum í Sandvíkur-, Eyrarbakka-, og Stokkseyrarhreppum	121—122
63.	25. júní	Heilbrigðissamþykkt fyrir Vestmannaeyjakauptún og sjóþorp	122—128
65.	26. júní	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð handa ekkjum og börnum Seyðfirðinga, þeirra er í sjó drukkna	131—132
72.	16. júlí	R. um skilning á lögum 14. febrúar 1902	165
69.	25. júlí	Heilbrigðissamþykkt fyrir Stykkishólmskaupún	145—151
70.	25. júlí	Heilbrigðissamþykkt fyrir Ólafsvíkurkaupún	151—158
71.	25. júlí	Reglugjörð fyrir Norðurlisafjarðarsýslu um fjallskil o. fl.	158—161
73.	25. júlí	Reglugjörð, sem hefur inni að halda viðauka við reglugjörð fyrir Strandasýslu 14. júlí 1893, um refaeyðingu, notkun upprekstrarlands, fjallskil, rjettahöld o. fl., sbr. reglugjörð um breyting á þessari reglugjörð frá 14. júlí 1898	165—166
66.	27. júlí	L. um hlunnindi handa sparísjóði Kinnunga	133
67.	28. júlí	L. um sveitfesti þurfalings	133—134
75.	5. ágúst	Reglugjörð búnaðarskólans á Eiðum	169—174
74.	22. ágúst	Reglugjörð um viðauka við fjallskilareglugjörð Borgarfjarðarsýslu 23. júní 1896	166—169
68.	7. septbr.	Byggingarsamþykkt fyrir Reykjavík	135—144
117.	1. október	Auglýsing um breyting á auglýsing 25. septbr. 1901 um yfirsetuumdæmaskipun í Suðuramtinu	271
118.	1. október	Auglýsing um breyting á auglýsing 25. septbr. 1901 um yfirsetuumdæmaskipun í Vesturamtinu	271—273
112.	5. október	L. um sölu kirkjujarðarinnar Litlu Heiði	266
113.	5. október	L. um sölu kirkjujarðarinnar Miðdalagrafar	266
116.	12. október	Reglugjörð um viðauka við reglugjörð um meðferð á póstsend-	

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
		ingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitarstjórnnum, dagsetta 17. maí 1902	270—271
114.	29. október	L. um sveitfesti þurfaíngs	266—268
115.	29. október	L. um sveitfesti þurfaíngs	268—270
119.	17. nóvbr.	L. um lán handa Mosfellsprestakalli í Grímsnesi	275
123.	23. nóvbr.	L. um hlunnindi handa sparisjóði Skaptafellssýslu	291
129.	27. nóvbr.	Samningur um gufuskipaferðir milli Danmerkur, Færeyja og Íslands frá 1. jan. 1904 að telja	303—305
124.	24. desbr.	L. um lántökuleyfi handa Kolfreyjustaðarprestakalli	291—292
125.	28. desbr.	L. um sveitfesti þurfaíngs	293—294
126.	28. desbr.	Reglugjörð um útrýming fjárkláðans	293—298
127.	28. desbr.	Samþykkt um breyting á 4. gr. í endurskoðaðri samþykkt um stjórn bæjarmálefna í Reykjavík 1. ágúst 1902	298—299
128.	28. desbr.	Reglugjörð um próf iðnaðarnemenda og umsjón með því	299—302
Verðlagsskrár 1903—1904.			
7.		fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað	6—7
8.		— Suðurmúlasýslu	8—9
9.		— Austurskaptafellssýslu	10—11
10.		— Vesturskaptafellssýslu	12—13
11.		— Vestmannaeyjasýslu	14—15
12.		— Rangárvallasýslu	16—17
13.		— Árnessýslu	18—19
14.		— Gullbringu- og Kjósarsýslu og Reykjavíkarkaupstað	20—21
15.		— Borgarfjarðarsýslu	22—23
16.		— Mýrasýslu	24—25
17.		— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	26—27
18.		— Dalasýslu	28—29
19.		— Barðastrandarsýslu	30—31
20.		— Ísafjarðarsýslu og kaupstað	32—33
21.		— Strandasýslu	34—35
22.		— Húnavatnssýslu	36—37
23.		— Skagaljarðarsýslu	38—39
24.		— Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað	40—41
25.		— Þingeyjarsýslu	42—43
Reikningar fyrir árið 1902.			
		I. Sjóðir undir stjórn landshöfðingja.	
26.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins níunda	44
27.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Hannesar prestaskóla-	

VI

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Bladsídu- tal.
		kennara Árnasonar	44—45
28.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fischers	45
29.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs C. Liebes	46
30.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og konu hans Þórunnar Hannes- dóttur	46—47
31.		Reikningur minningarsjóðs lektors theol. Sigurðar Melsteðs	47
32.		Reikningur yfir tekjur og gjöld minningarsjóðs Herðisar og Ingileifar Benediktzen	47—48
33.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þeirra, sem biða tjón af jarðeldum	48
121.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands	287—288
		II. Sjóðir undir stjórn eða umsjón stiptsyfirva danna.	
109.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Thorkillii barnaskólasjóðs	253—254
132.		Reikningur yfir tekjur og gjöld hins almenna kirkjusjóðs	314
133.		Skýrsla um inneign kirkna í hinum almenna kirkjusjóði	315—317
		III. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðsins í Suðuramtinu.	
81.		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins	221
88.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðsins	226—227
94.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra í Suðuramtinu	231
100.		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna	235—237
104.		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna	242—244
		IV. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðsins í Vesturamtinu.	
82.		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins	222
85.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðsins	224—225
89.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðsins	227—228
91.		Reikningur yfir tekjur og gjöld bókasafns amtsins	229
101.		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna	237—239
105.		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna	244—246
		V. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðsins í Norðuramtinu.	
83.		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins	223
86.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðsins	225
92.		Reikningur yfir tekjur og gjöld bókasafns amtsins	229—230

VII

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
95.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóð fátækra ekkna og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyri	231—232
97.		Reikningur yfir tekjur og gjöld þúsund ára afmælisjóðs Eyjafjarðar	233
96.		Reikningur yfir tekjur og gjöld prentsmiðjusjóðs Norðuramtsins	232—233
102.		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna	240—241
106.		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna	247—248
VI. Sjóðir undir stjórn eða umsjón amtsráðsins í Austuramtinu.			
84.		Reikningur yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins	223—224
87.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðsins	226
90.		Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðsins	228
93.		Reikningur yfir tekjur og gjöld bókasafns amtsins	230
98.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs sýslumanns P. Þorsteinssonar	234
99.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Guttorms prófests Þorsteinssonar	234—235
103.		Skýrsla um efnahag sýslusjóðanna	241—242
107.		Skýrsla um efnahag sýsluvegasjóðanna	248—249
VII. Sjóðir prestaskólans.			
36.		Prestaskólasjóðurinn	50
36.		Gjöf Halldórs Andriðssonar	51
36.		Minningarsjóður lektors Helga Hálfánarsonar	51
VIII. Landsbankareikningar.			
52.		Ágrip af reikningi Landsbankans frá 1. október til 31. desbr. 1902	91—94
52.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Landsbankans 1902	95—105
108.		Ágrip af reikningi Landsbankans 1. janúar — 31. marz 1903	249—253
111.		Ágrip af reikningi Landsbankans 1. apríl — 30. júní 1903	255—259
131.		Ágrip af reikningi Landsbankans frá 1. júlí — 30. sept. 1903	310—314
IX. Reikningur Söfnunarsjóðsins.			
122.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðsins 1902 með yfirliti yfir efnahaginn	288—290
X. Ýmsir reikningar.			
34.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs skipstjóra og stýrimanna við Faxaflóa	49
35.		Reikningur yfir tekjur og gjöld fiskimannasjóðs Kjalarnesþings	49—50

VIII

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
40.		Ársreikningur fyrir styrktarsjóð lyfsala E. Tvede frá marz 1902 til marz 1903	63
53.		Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs Örum & Wulffs	106
54.		Reikningur yfir tekjur og gjöld framfarasjóðs Jóns prófasts Melsted og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsted	106—107
60.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Jóns Sigurðssonar	119
61.		Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Jóns Sigurðssonar til Svarfaðardals	120
110.		Reikningur yfir tekjur og gjöld ekkna-sjóðs drukknadra manna í Borgarfjarðarsýslu	254—255
134.		Reikningur yfir tekjur og gjöld hins íslenska bifliufjelags	317
135.		Reikningur Prestsekknasjóðsins	318
136.		Reikningur yfir tekjur og gjöld landsbókasafnsins	318—319
Amtsráðsfundarskýrslur.			
77.		Skýrsla um fund amtsráðsins í Suðuramtinn 25.—26. júní 1903	
		1.—4. Framlagðir reikningar til yfirskoðunar	179
		5. Um fullnustu á úrskurðum á sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningum	179
		6. Úrskurðaðir sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningar fyrir 1902	179
		7. Yfirfarin endurrit úr gjörðabókum sýslunefnda	179—180
		8. Yfirfarnar skýrslur um alþýðustyrktarsjóði fyrir 1902	180
		9. Um kjördæmaskipting við kosningar til alþingis	180
		10. Samþykkt 1000 kr. lántaka Vesturskaptafells-sýslu til brúargjörðar á Skaptá	180
		11. Samþykkt 2000 kr. sjálfsskuldarábyrgð Gullbringu- og Kjósarsýslu fyrir Rosmhvalanesshrepp	180
		12. Um rádstafanir gegn fjárkláðanum	180—181
		13. Um bólusetning gegn bráðasótt	181—182
		14. Lagt til að varðaður verði Mosfellsheiðarvegurinn	182
		15. Samþykkt að lögferjan á Brúará hjá Spóastöðum verði lögð niður	182
		16. Samþykkt að lögferjan yfir Hvítá í Borgarfirði að Langholti verði lögð niður	182
		17. Lagt til að 200 kr. verði veittar af fjallvega-	

IX

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Bladsíðu tal.
		fje til ferju á Hvítá, er hún kemur úr Hvít- árvatni	182
18.		Staðfest heilbrigðissamþykkt fyrir Vestmanna- eyjar	182
19.		Ákveðið að tveir skuli hreppstjórar í Gríms- neshreppi	182
20.		Sæluhúsvirði á Kolviðarhóli Guðna Þorbergs- syni veittar 200 kr. af jafnaðarsjóði	182
21.		Guðmundi Lyðssyni á Fjalli synjað um styrk til kyrbóta	182—183
22.		Veittar kvennaskólanum í Reykjavík 100 kr.	183
23.		Skógræktarfelagi Reykjavíkur veittar 150 kr.	183
24.		Neitað um styrk til kúaaþbyrgðarsjóðs Rang- árvallahrepps	183
25.		Kosinn á búnaðarþing Hjörtur skólastjóri Snorrason	183
26.		Úrskurðaðir ýmsir reikningar	183
27.		Um búnaðarskólann á Hvanneyri	183—188
28.		Áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins fyrir 1904	188—189
29.		Veittar 25 kr. fyrir skriptir á amtsráðsfund- inum	189
78.		Skýrsla um fund amtsráðsins í Vesturamtinu 6. júní og 25.— 28. júlí 1903	189—208
		Fundi frestað	189—190
		1.—4. Framlagðir reikningar til yfirskoðunar	190
		5. Um ráðstafanir gegn fjarkláðanum	190
		6. Um kærur útaf brúarbygging á Laxá í Dalasýslu	190—194
		7. Úrskurðaðir sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðs reikningar 1902	194—199
		8. Yfirfærin endurrit af gjörðabókum sýslunefnda	199—201
		9. Yfirfærnar skýrslur um alþýðustyrktarsjóði fyrir 1902	201
		10. Álit um kjördæmaskipting við kosningar til alþingis	201—202
		11. Yfirsetukvennaumdæmaskipun í Vesturbarða- strandarsýslu	202
		12. Staðfest fjallskilareglugjörð fyrir Norðurísa- fjarðarsýslu	202
		13. Sömulaiðis viðauki við fjallskilareglugjörð Strandasýslu	202—203

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Bladsíðu- tal.
		14. Neitað staðfestingar á fjallskilareglugjörð fyrir Dalasýslu	203
		15. Staðfestar heilbrigðissamþykktir fyrir Ólafsvík og Stykkishólm	203
		16. Úrskurðaðir ýmsir reikningar	203
		17. Dalasýslu leyft að taka 700 kr. bráðabirgðalán	203
		18. Um bókasafnið í Stykkishólmi	203—204
		19. Um bólusetning gegn bráðasótt í sauðfje	204—205
		20. Um búnaðarskólann í Ólafsdal	205
		21. Um kærur síra Helga Árnasonar í Ólafsvík gegn sýslunefnd og sýslumanni í Snæfellsnes-sýslu	205—206
		22. Um fjallskilakostnað Norðurárdalshrepps, áfrýjun á úrskurði sýslunefndar	206
		23. Um kæru yfir kostnað við brú á Laxá, og úrskurður um sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikning Dalasýslu fyrir 1900	206—208
		24. Samþykkt áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins fyrir 1904	208
		25. Neitað um samþykki á ábyrgð sýslufjelags Dalasýslu til tryggingar sparisjóði sýslunnar	208
		26. Samþykkt að næsti fundur skyldi haldinn í Reykjavík	208
		27. Veittar 25 kr. fyrir skriptir á fundinum	208
79.		Fundargjörðir amtsráðs Norðuramtsins	209—215
		1.—2. Framlagðir reikningar til yfirskoðunar	209
		3. Yfirfarin endurrit af gjörðabókum sýslunefnda	209
		4. Úrskurðaðir ýmsir reikningar	209
		5. Úrskurðaðir sýslusjóðsreikningar 1902	209—210
		6. Um kjördæmaskipting við alþingiskosningar	210
		7. Yfirfarnar skýrslur um hag alþýðustyrktarsjóða	210
		8. Veittur styrkur af Prentsmiðjusjóði amtsins	210
		9. Suðurþingeyjarsýslu veitt leyfi til að taka 2500 kr. lán	210—211
		10. Um breyting á sýsluvegi	211
		11. Eyjafjarðarsýslu veitt leyfi til að taka 800 kr. lán til brúargjörða	211
		12. Samþykkt að Eyjafjarðarsýsla selji tóvinnuvjelarnar við Glerá	211
		13. Neitað um styrk til að kaupa verkfæri til að gera við skilvindur o. fl.	211

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
		14. Vísað frá áfrýjun á ágreiningi um fjalltollgreiðslu	211
		15. Um úrskurð á hreppsreikningi	211
		16. Úrskurðaðir sýsluvegasjóðsreikningar 1902	211—212
		17. Úrskurðaðir brúarsjóðsreikningar Húnavatns-sýslu og Skagafjarðarsýslu	212
		18. Um aðgerð að Hólakirkju	212
		19. Samþykkt reglugjörð fyrir búnaðarskólann á Hólum	212
		20.—21. Um ráðstafanir gegn fjárkláðanum	212—213
		22. Kvennaskóla Eyfirðinga veittar 400 kr. og kvennaskóla Húnavatnssýslu jafnmikið	213
		23.—29. Um búnaðarskólann á Hólum	213—214
		30. Samþykkt að eigi skuli heimta framar heilbrigðisskýrslur af hreppsnefndum	214
		31. Um garðyrkjuskóla	214
		32. Stefán kennari Stefánsson kosinn til að endurskoða reikninga amtsins	214
		33. Sami endurkosinn fulltrúi á búnaðarþing	214
		34. Áætlun um tekjur og gjöld búnaðarskólans á Hólum	214—215
		35. Um trjáræktarstöðina á Akureyri	215
		36. Samin áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins 1904	215
		Fundargjörðir amtsráðs Austuramtsins 11.—13. júlí 1903	
80.		1.—3. Framlagðir reikningar til yfirskoðunar	216
		4. Um kjördæmaskipting við kosningar til alþingis	216—217
		5. Spítalanum á Seyðisfirði veittar 200 kr.	217
		6. Kvennaskóla Eyfirðinga veittar 100 kr. og kvennaskóla Húnavatnssýslu jafnmikið	217
		7. Samþykkt reglugjörð fyrir búnaðarskólann á Eiðum	217
		8.—9. Um búnaðarskólann á Eiðum	217
		10. Yfirfarnar skýrslur um hag alþýðustyrktarsjóða	217
		11. Yfirfarin endurrit af gjörðabókum sýslunefnda	217—218
		12.—13. Úrskurðaðir ýmsir reikningar	218
		14. Úrskurðaðir sýslusjóðsreikningar 1902	218—219
		15. Sömuléiðis sýsluvegasjóðsreikningar s. á.	219
		16. Ákveðið að eigi skuli heimta framar skýrslur um hið almenna heilbrigðisástand	219
		17.—18. Um ráðstafanir gegn fjárkláðanum	219

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðu- tal.
		19. Amtsráðið vottar amtmanni Páli Briem þakkir fyrir framkvæmdir í fjárkláðamálinu	219—220
		20. Páll amtmaður Briem endurkosinn fulltrúi á búnaðarþing og Jónas skólastjóri Eiríksson til vara	220
		21. Samþykkt áætlun um tekjur og gjöld jafnaðsjóðs fyrir 1904	220
		Ferðaáætlanir landpósta og póstgufuskipa.	
120.	21. nóvbr.	Áætlun um ferðir landpóstanna 1904	276—287
130.		Ferðaáætlun póstgufuskipanna millum Kaupmannahafnar, Leith, Færeyja og Íslands fyrir 1904	306—309
		Ýmsar greiðslur úr landssjóði samkvæmt fjárlögunum 1902 og 1903.	
		13. gr. A. b. 2. Bráðabirgðauppbót handa fátækum brauðum	162
		13. gr. A. b. 5. Styrkur til uppgjafapresta og prestaekkna	162—163
		14. gr. B. 1. 6. Styrkur til búnaðarfjelaga	259—263
		13. gr. B. VI. b. 1. Styrkur til barnaskóla	273
		13. gr. B. VI. b. 2. Styrkur til sveitakennara	319—324
		Auglýsingar um útkomin lög m. m.	
		1, 53, 65, 133, 265, 275, 291.	
		Embættaskipun og sýslana, lausn og veiting	
		52, 63, 64, 107, 120, 164, 274, 290, 324.	
		Alþingismenn, 263—264.	
		Konsúll, 120.	
		Auglýsingar um óveitt embætti og sýslanir	
		52, 64, 107—108, 324.	
		Heiðursmerki, 52, 290.	
		Heiðursgjafir, 290.	
		Einkarjettur, 64.	

Registur

nafna og orða.

A, A.

Akureyri: alþingiskosningar, 263—264; verðlagsskrá, 40—41.
Amtsbókasafn, sjá bókasafnsreikningar.
Andrjes Fjeldsted, skipaður hjeraðslæknir í Þingeyrarhjeraði, 64.
Argentínska lýðveldið: konsúll viðurkenndur, 120.
Arnarbæli í Ölfusi, veitt, 107.
Árnessýsla: alþingiskosningar, 263; sýslusjóðsreikningur, 236; sýsluvegasjóðsreikningur, 243; verðlagsskrá 18—19.
Árni Jónsson prófastur, alþingismaður fyrir Norðrþingeyjarsýslu, 264.
Axarfjarðarhjerað, veitt, 164.

B.

Baðastrandarsýsla: alþingiskosningar, 263; verðlagsskrá, 30—31; austurhluti: sýslusjóðreikningur, 238; sýsluvegasjóðsreikningur, 245; vesturhluti: samþykkt um kynbætur hesta, 85—86; sýslusjóðsreikningur, 238; sýsluvegasjóðsreikningur, 245.
Barnaskólasjóður Thorkillii, reikningur, 253—254.
Barnaskólastyrkur, 273.
Berufjarðarprestakall: húsbyggingarlán, 2.
Bifflufjelagsreikningur, 317.
Bjarna Þorsteinssonar gullbrúðkaupssjóður, reikningur, 46—47.
Björn Bjarnarson sýslumaður, alþingismaður fyrir Dalasýslu, 263.
Björn Kristjánsson kaupmaður, alþingismaður fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu, 263.
Björn M. Ólsen rektor, riddari af Dannebrog, 52.

Björn Þorsteinsson, heiðursgjöf af sjóði Kristjánús konungs Níunda, 290.
Bókasafnsreikningar: landsbókasafnsins, 318; Vesturamtsins, 229; Norðuramtsins, 229—230; Austuramtsins, 230.
Borgarfjarðarsýsla: alþingiskosningar, 263; ekknasjóður, reikningur, 254—255; fjallskilareglugjörð, viðauki, 166—169; sýslusjóðsreikningur, 236—237; sýsluvegasjóðsreikningur 244; verðlagsskrá, 22—23.
Brauð fátæk, bráðabirgðauppbot, 162.
Breiðabólstaður á Skógarströnd, laus, 64; veittur, 164.
Búnaðarfjelagastyrkur, 259—263.
Búnaðarsjóðsreikningar: Vesturamtsins, 224—225; Norðuramtsins, 225; Austuramtsins, 226.
Búnaðarskólar: á Eiðum, reglugjörð, 169—174; á Hólum, reglugjörð, 175—178.
Búnaðarskólasjóðsreikningar: Suðuramtsins, 226—227; Vesturamtsins, 227—228; Austuramtsins, 228.
Byggingarsamþykkt fyrir Reykjavík, 135—144.

D.

Dalásýsla: alþingiskosningar, 263; sýslusjóðsreikningar, 238—239; sýsluvegasjóðsreikningur, 246; verðlagsskrá, 28—29.

E.

Eggert Pálsson prestur, alþingismaður fyrir Rangárvallasýslu, 263.
Eiðaskóli, reglugjörð, 169—174.
Einar Pálsson, prestur í Gaulverjabæ, 290.
Einar Þórðarson prestur, aldingismaður fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað, 264.

Ekknasjóðir: drukknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu, reikningur, 254—255; drukknaðra manna í Hvammshreppi í Dalasýslu, skipulagsskrá, 118; drukknaðra Seyðfirðinga, skipulagsskrá, 131—132; Eyjafjarðarsýslu og Akureyrar, reikningur, 231—232.

Eyjafjarðarafmælistjóður, reikningur, 233.

Eyjafjarðarsýsla: alþingiskosningar, 263—264; hundalækningareglugjörð, 87—88; sýslusjóðsreikningur, 240; sýsluvegasjóðsreikningur, 247; verðlagsskrá 40—41.

Eyrbakkahreppur: samþykkt til varnar vatnságangi og um vatnsveitingar, 121—122.

F.

Filippus Magnússon prestur, leystur frá embætti, 52.

Fischers gjafasjóður, reikningur, 45.

Fiskimannasjóður Kjalarnesþings, reikningur, 49—50.

Fiskiskipaskrásetning, 53—61.

Fjallaþing, húsbýggingarlán, 72.

Fjallskilareglugjörðir: Fyrir Borgarfjarðarsýslu (viðauki), 166—169, Norðurísafjarðarsýslu, 158—161; Strandasýslu (viðauki), 165—166.

Fjárkláðinu, reglugjörð um útrýming fjárkláðans, 293—298.

Flateyjarlhjarað, veitt, 164.

Framfarasjóður Jóns prófasts Melsteð og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsteð, reikningur, 106—107.

Framfærslumál: endurgjald á sveitarstyrk, 3—4; 65—66; 66—67; 67—69; 69—70; 109—110; sveitfesti þurfalings, 70—71; 133—134; 266—268; 268—270, 292—293.

Friðbjörn Steinsson, Dannebrogismaður, 290.

Friðrik Hallgrímsson prestur, leystur frá embætti, 107.

G.

Gaulverjabær, veittur, 290.

Gísli Kjartansson prestur, leystur frá embætti, 324.

Gjafasjóðir, reikningar : C. Liebes, 46; Guttorms prófasts Þorsteinssonar, 234—235; Hannesar prestaskólakennara Árnasonar, 44—45; Jóns Sigurðssonar, 119; Jóns Sigurðssonar til Svarfaðardalshrepps, 120; Pjet-

urs sýslumanns Þorsteinssonar, 234; W. Fischers, 45; Örum & Wulffs, 106.

Gjöf Halldórs Andrjessonar, reikningur, 51.

Guðjón Guðlaugsson kaupfelagsstjóri, alþingismaður fyrir Strandasýslu, 263.

Guðlaugur Guðmundsson sýslumaður, alþingismaður fyrir Vesturskaptafellssýslu, 263; leyft að bera utanríkisheiðursmerki, 52.

Gufuskipaferðir, samningur, 303—305.

Gullbringu- og Kjósarsýsla: alþingiskosningar, 263; sýslusjóðsreikningur, 236; sýsluvegasjóðsreikningur, 243; verðlagsskrá, 20—21.

Gullbrúðkaupssjóðar Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur, reikningur, 46—47.

Guttormur Vigfússon bóndi, alþingismaður fyrir Suðurmúlasýslu, 264.

Guttorms Þorsteinssonar gjafasjóður, 234—235.

H.

Halldórs Andrjessonar gjöf, reikningur, 51.

Háls í Fnjóskadal, laus, 324.

Hannesar Árnasonar gjafasjóður, reikningur, 44—45.

Hannes Hafstein sýslumaður og bæjarfógeti, alþingismaður fyrir Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað, 263.

Hannes Þorsteinsson ritstjóri, alþingismaður fyrir Árnessýslu, 263.

Heiðursgjafir, 290.

Heilbrigðissamþykkt fyrir Ólafsvíkarkauptún, 151—158; Stykkishólmskauptún, 145—151; Vestmannaeyjakauptún, 122—128.

Helga Hálfánarsonar minningarsjóður, reikningur, 51.

Herdísar Bsnediktens minningarsjóður, reikningur, 47—48.

Hermann Jónasson bóndi, alþingismaður fyrir Húnavatnssýslu, 263.

Hesta kynbætur, sjá kynbætur.

Hjálmars Jónssonar styrktarsjóður, skipulagsskrá, 129—130.

Hjaraðslæknisembætti, sjá læknishjeruð.

Hlunnindi handa sparissjóðum, sjá sparissjóðshlunnindi.

Hof á Skagaströnd, laust, 108.

Hólaskóli, reglugjörð, 175—178.

Hólshrepps þingstaður fluttur, 65.

Húnavatnssýsla: alþingiskosningar, 263; samþykkt um kynbætur hrossa, 88—89; sýslusjóðsreikningur, 240; sýsluvegasjóðsreikningur, 247; verðlagsskrá, 36—37.

Hundalækningarreglugjörð fyrir Eyjafjarðarsýslu, 87—88.

Húsvíkur sparisjóður, hlunnindi, 4—5.

Hvammshreppur: ekknasjóður, skipulagsskrá, 118.

Höepfner og kona hans: styrktarsjóður, skipulagsskrá, 62.

I. Í.

Iðnaðarmannapróf, reglugjörð 299—302.

Ingileifar Benediktssens minningarsjóður, reikningur, 47—48.

Ingvar G. Nikulásson prestur, leystur frá embætti, 107.

Inntökupróf við lærðaskólann, 1—2.

Ísafjarðarsýsla (og kaupstaður): verðlagsskrá, 32—33; norðurhluti: alþingiskosningar, 263; fjallskilareglugjörð, 158—161; sýslusjóðsreikningur, 237; sýsluvegasjóðsreikningur, 245, vesturhluti: alþingiskosningar, 263; sýslusjóðsreikningur, 238; sýsluvegasjóðsreikningur, 245.

Ísak Sigurðsson, vitavörður við Skagatáarvitann, 132.

J.

Jafnaðarsjóðsreikningar: Suðuramtsins, 221; Vesturamtsins, 222; Norðuramtsins, 223; Austuramtsins, 223—224.

Jarðeldasjóðurinn, reikningur, 48.

Jóhann Vigfússon, verzlunarstjóri, viðurkenndur konsúll, 120.

Jóhann Þorsteinsson prestur, prófastur í Myra-prófastsdæmi, 107.

Jóhannes Jóhannesson sýslumaður og bæjarfógeti, alþingismaður fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað, 264.

Jóhannes Ólafsson hreppstjóri, alþingismaður fyrir VesturÍsafjarðarsýslu, 263.

Jón Helgason, vitavörður við Reykjanesvitann, 107.

Jón Jakobsen forngripavörður, alþingismaður fyrir Húnavatnssýslu, 263.

Jón Magnússon landshöfðingjaritari, alþingis-

maður fyrir Vestmannaeyjasýslu, 263.

Jóns Melsteðs framfarasjóður, reikningur, 106—107.

Jóns Sigurðssonar: gjafasjóður, reikningur, 119; gjafasjóður til Svarfaðardalshrepps, reikningur, 120.

Jón Þorvaldsson, prestur að Stað á Reykjanesi, 120.

Jósep Hjörleifsson prestur, leystur frá embætti, 63.

K.

Kinnunga sparisjóður, hlunnindi, 133.

Kirkjujardir seldar, 266.

Kirkjusjóður, reikningar og skýrsla, 314—317.

Kjalarnesþings fiskimannasjóður, reikningur, 49—50.

Kjósarhjerað: hjeraðslæknir leystur frá embætti, 324; settur hjeraðslæknir, 324.

Klemens Jónsson sýslumaður og bæjarfógeti, alþingismaður fyrir Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað, 263.

Kolfreyjustaðarprestakall, lántökuleyfi, 291—292.

Konsúll viðurkenndur, 120.

Kristinn Danielsson, prestur að Útskálum, 274.

Kristjáns IX styrktarsjóður, reikningur, 44, heiðursgjafir, 290.

Kynbætur hesta; samþykkt fyrir Vesturbarðastrandarsýslu, 85—86; samþykkt fyrir Húnavatnssýslu, 88—90.

L.

Landsbankareikningar, 91—94; 95—105; 249—253; 255—259; 310—313.

Landsbókasafnið: reikningur, 318—319; viðauki við skipulagsskrá fastasjóðs þess, 5.

Lárus H. Bjarnason sýslumaður, alþingismaður fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, 263.

Lárus Scheving Halldórsson, prestur að Breiðabólstað á Skógarströnd, 164.

Liebes gjafasjóður, reikningur, 46.

Litla Heiði, kirkjujörð seld, 266.

Lækniþjenuð veitt, 64, 164; sett í, 324.

Lærðaskólinn, inntökupróf, 1—2.

M.

- Magnús Andrjesson præp. hon., alþingismaður fyrir Mýrasýslu, 263.
 Magnús R. Jónsson, prestur að Tjörn á Vatnsnesi, 107.
 Magnús Stephensen landshöfðingi, alþingismaður fyrir Rangárvallasýslu, 263.
 Magnús Sæbjörnsson, hjeradsleknir í Flateyj-hjéraði, 164.
 Miðdalagröf, kirkjujörð seld, 266.
 Minningarsjóðir, reikningar: Helga lektors Hálfánarsouar, 51; Herðisar og Ingileifar Benediktsens 47—48; lektor theol. Sigurðar Melsted, 47.
 Mosfell í Grímsnesi, prestakallslán, 275.
 Mýraprófastdæmi: prófastur skipaður, 107.
 Mýrasýsla: alþingiskosningar, 263; sýslusjóðsreikningur, 239; sýsluvegasjóðsreikningur, 246; verðlagsskrá 24—25.
 Mýrdalsþing, laus, 324; seld kirkjujörð, 266.

N.

- Norðurmúlasýsla: sýslusjóðsreikningur, 241; sýsluvegasjóðsreikningur, 248; verðlagsskrá, 6—7.

O. Ó.

- Ólafsvíkurkaupþún: heilbrigðissamþykkt, 151—158.
 Ólafur Briem umboðsmaður, alþingismaður fyrir Skagafjarðarsýslu, 263.
 Ólafur Magnússon, prestur að Arnarbæli í Ölfusi, 107.
 Ólafur Ólafsson pastor emerit, alþingismaður fyrir Árnessýslu, 263.
 Ólafur Thorlacius hjeradsleknir, alþingismaður fyrir Suðurnúlasýslu, 264.
 Ólafur Þorbjörnsson, heiðursgjöf af sjóði Kristjáns konungs Níunda, 290.

P.

- Pjetur Jónsson umboðsmaður, alþingismaður fyrir Suðurþingeyjarsýslu, 264.
 Prestaekkjur, uppbót, 162—163.
 Prestakallalán: handa Berufjarðarprestakalli, 2; Fjallaprestakalli, 72; Kolfreyjustaðarprestakalli, 291—292; Mosfellsprestakalli í Grímsnesi, 275; Tröllatunguprestakalli, 4.

- Prestaköll, laus, 52; 64; 107—108; 324; veitt, 107; 120; 164; 274; 324.
 Frestaköll fátæk: bráðabirgðauppbót, 162.
 Prestaskólasjóðurinn, reikningur, 50.
 Prestsbakkaprestakall í Strandasýslu: seld kirkjujörð, 266.
 Prestsekknasjóðsreikningur, 318.
 Prófastur skipaður, 107.

R.

- Rangárvallasýsla: alþingiskosningar, 263; sýslusjóðsreikningur, 235—236; sýsluvegasjóðsreikningur, 243; verðlagsskrá, 16—17.
 Reykjane vitim, vitavörður, 107.
 Reykjavík: breyting á samþykkt um stjórn bæjarmaleina, 298—299; byggingarsamþykkt, 135—144; verðlagsskrá, 20—21.
 Ræktunarsjóður Íslands, reikningur, 287—288.

S.

- Sandfell í Örafum, laust, 107.
 Sandvíkurhreppur: samþykkt til varnar vatnságangi og um vatnsveitingar, 121—122.
 Seyðisfjarðarkaupstaður (og Norðurmúlasýsla): alþingiskosningar, 264; verðlagsskrá, 6—7.
 Seyðfirðinga ekknasjóður, skipulagsskrá, 131—132.
 Sigurður Jenson præp. hon., alþingismaður fyrir Barðastrandarsýslu, 263.
 Sigurður Melsted, minningarsjóður, 47.
 Skagatárvitim: vitavarðarsýslanin laus, 108; veitt, 132.
 Skagafjarðarsýsla: alþingiskosningar, 263; sýslusjóðsreikningur, 240; sýsluvegasjóðsreikningur, 247; verðlagsskrá, 39.
 Skaptafellssýsla: sparisjóður, 291; eystri: alþingiskosningar, 264; sýslusjóðsreikningur, 242; sýsluvegasjóðsreikningur, 249; verðlagsskrá, 10—11; vestri: alþingiskosningar, 263; sýslusjóðsreikningur, 235; sýsluvegasjóðsreikningur, 242; verðlagsskrá, 12.—13.
 Skipaafgreiðsla, 165.
 Skipstjóra og stýrimanna styrktarsjóður, reikningur, 49.
 Skrásetning fiskiskipa, 53—61.
 Skúli Thoroddsen fyrv. sýslumaður og bæjarfógeti, alþingismaður fyrir Norðurisafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað, 263.

Sóttvarnarmál: reglugjörð handa sóttvarnarnefndum, 72—84; auglýsing um tilslökun fyrir herskip og fl. á ákvæðum 7. og 8. gr. sóttvarnarlaga 6. nóvembr. 1902, 110—111; reglur um sóttbreinsun á skipum, 111—116; reglur um afnot sóttvarnarhúsa, 116—117.

Sparisjóðshlunnindi handa: sparisjóði Húsavíkur, 4—5; sparisjóði Kinnunga, 133; sparisjóði Skaptafellssýslu, 291.

Staður á Reykjanesi, laus, 52; veittur, 120.

Stefán Stefánsson kennari, alþingismaður fyrir Skagafjarðarsýslu, 263.

Steinunn Bjarnadóttir Melsted: framfarasjóður, reikningur, 106—107.

Stjórnarvaldaauglýsingar birtist í Þjóðólfi, 63.

Stökkseyrarhröppur: samþykkt til varnar vatnságangi og um vatnsveitingar, 121—122.

Strandasýsla: alþingiskosningar, 263, fjallskilareglugjörð, viðauki, 165—166; sýslusjóðsreikningur, 237; sýsluvegasjóðsreikningur, 244; verðlagsskrá 34—35.

Stykkishólmskauptún: heilbrigðissamþykkt 145—151.

Styrktarsjóðir: reikningar: E. Tvedes, 63; fátækra ekkna og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og á Akureyri, 231—232; Kristjáns konungs Níunda, 44; skipstjóra og stýrimanna við Faxaflóa, 49; þeirra, er bíða tjón af jarðeldum, 48; Þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra, 231; — skipulagskrár: C. Höpnars og konu hans, 62; ekkna og barna drukknadra í Hvammshreppi, 118; ekkna og barna sjódrukknaðra Seyðfirðinga, 131—132; Hjálmars Jónssonar, 129—130.

Suðuramtið: yfirsetukvennaumdæmaskipun, 271.

Suðurmúlasýsla: alþingiskosningar, 264; sýslusjóðsreikningur, 241; sýsluvegasjóðsreikningur, 248; verðlagsskrá, 8—9.

Sveitarstýrkur, sjá framfærslumál.

Sveitfesti, sjá framfærslumál.

Söfnunarsjóður: reikningur og yfirlit, 288—290.

T.

Thorkillii barnaskólasjóður, reikningur, 253—254.

Tjörn á Vatnsnesi, veitt, 107.

Tryggvi Gunnarsson bankastjóri, alþingismaður fyrir Reykjavík, 263.

Tröllatúnguprestakall: lántökuleyfi (breyting), 4.

Tvedes styrktarsjóður, reikningur, 63.

U. Ú.

Uppgjafaprestar, styrkur, 162—163.

Útskálar, lausir, 107; veittir, 274.

V.

Valtýr Guðmundsson docent, alþingismaður fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu, 263.

Vatnsveitingar og vatnságangur, samþykkt, 121—122.

Verkfræðingur landsins má nota þjónustufrímerki, 270—271.

Vestmannaeyjakauptún, heilbrigðissamþykkt, 122—128.

Vestmannaeyjasýsla: alþingiskosningar, 263; sýslusjóðsreikningur, 235; sýsluvegasjóðsreikningur, 243; verðlagsskrá, 14—15.

Vesturamtið: yfirsetukvennaumdæmaskipun, 271—273.

Vitar: Reykjanesviti: vitavarðarstaðan veitt, 107; Skagatáarviti: vitavarðarstaðan laus, 108; veitt, 132.

Y.

Yfirsetukvennaumdæmaskipun: í Suðuramtinu, 271; í Vesturamtinu, 271—273.

Þ.

Þingeyjarsýsla: norðurhluti, alþingiskosningar, 264; sýslusjóðsr., 241; sýsluvegasjóðsr., 248; verðlagsskrá; 42—43; suðurhluti: alþingiskosningar, 264; sýslusjóðsreikningur, 241; sýsluvegasjóðsreikningur, 248; verðlagsskrá, 42—43.

Þingeyrarhjerað, veitt, 64.

Þingstaður fluttur, 65.

Þistilfjarðarhjerað, sett í, 164.

Þjóðjarðalandseta styrktarsjóður, reikningur, 231.

Þjóðólfur: birting stjórnarvaldaauglýsinga, 63.

Þjónustufrímerki, 270—271.

Þórður Edilousson hjeraðslæknir, leystur frá embætti, 324; settur hjeraðslæknir, 324.

XVIII

Þórður Pálsson, hjeradsleknir í Axarfjarðar-
hjerði, 164; settur í Pistilfjarðarhjerð, 164.

Þorgrímur Þórðarson hjeradsleknir, alþingis-
maður fyrir Austurskaptafellssýslu, 264.

Þórhallur Bjarnarson lektor, alþingismaður
fyrir Borgarfjarðarsýslu, 263; riddari af
Dannebrog, 52.

Þórunnar Hannesdóttir gullbrúðkaupssjóður,
reikningur, 46—47.

Ö.

Örum & Wulffs styrktarsjóður, reikningur,
106.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

*Vidauki við reglugjörð fyrir Ræktunarsjóð Íslands 8. júlí 1901, undirskrif-
aður af ráðgjafanum fyrir Ísland 15. desbr. 1902 (A nr 45, bls. 138—139).*

*Tilskipun fyrir Ísland um breyting á tilskipun fyrir Ísland 2. marz 1900,
sbr. tilskipun 13. sept. 1901 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan land-
helgi í Nordursjónum, undirskrifuð af konungi 19. desbr. 1902 (A nr. 46, bls.
140—141).*

*Auglýsing um samning milli Danmerkur og Rússlands um mælingar skipa,
undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 29. desbr. 1902 (A nr. 47, bls. 142—143).*

*Auglýsing um vidaukagrein við verzlunar- og siglingasamband milli Dan-
merkur og Ítalíu frá 1. maí 1864, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 29.
desbr. 1902 (A nr. 48, bls. 144—145).*

**Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um inntöku- 1
próf við lærða skólann.** Með brjefi, dagsettu 29. ágúst f. á., hafid þjer, 17. jan.
herra landshöfðingi, sent hingað, álit það frá efórum hins lærða skóla og rektor,
sem beiðzt var í brjefi ráðaneytisins 3. júlí f. á., um erindi frá Ó. Halldórssyni
skrifstofustjóra viðvíkjandi því, að umgetnir stjórnendur skólans eigi virtust leyfa
að haldið sje inntökupróf við lærða skólann í byrjun skólaársins, nema sjerstak-
lega standi á.

I yfirlýsingum sínum um málið, sem þjer í nefndu brjefi yðar tjáizt fall-
ast á, halda stiptsyfirvöldin og rektor því fram, að um inntökupróf eigi framvegis
að fylgja þeirri venju og þeim reglum, sem nú gilda, samkvæmt því sem mælt
er fyrir um í brjefum stiptsyfirvaldanna frá 1. október 1894 og 19. maí 1896
og auglýst er af rektor í hinum árlegu skólaskýrslum; því hefir prófið
venjulega samkvæmt brjefi kirkju- og kennslumálaráðaneytisins frá 14. septbr.
1852 verið haldið fyrir lok hvers skólaárs, þó svo að piltum, sem ganga ætla inn
í fyrsta bekk, er og leyft að ganga undir próf í byrjun skólaársins, — en það
sjest nú reyndar eigi af auglýsingu rektors. Slíkt leyfi er ekki veitt piltum,
sem ganga ætla inn í aðra bekki skólans; nema sjerstakar ástæður sjeu þartil,
og sjest það af brjefi stiptsyfirvaldanna frá 19. maí 1896, sem hingað hefir ver-
ið sent í endurríti, að meðal slíkra ástæðna er eigi talin löng og örðug ferð
lærisveinsins.

Sem ástæður fyrir hina síðastnefndu reglu hefir stjórn skólans talið sum-

14. dag marzmánaðar 1903.

1 part það, að kennendur skólans, einkum rektor, hafi svo miklar annir fyrstu dagana af skólaárinu, og að æskilegt sje, að piltar, sem ganga ætla inn í einhvern af efri bekkjunum, gangi undir prófið með lærisveinum skólans um leið og þeir fara upp í viðkomandi bekk, sumpart það einkanlega, að það sje einmitt lærisveininum sjálfum í hag, að prófið sje haldið í júnímánuði, og að ekki megi tefja fyrir upptöku hinnar reglulegu kennslu í skólanum vegna inntökuprófa. Það er þá talið sjálfsgagt, að ekki sje heimilt að nota neitt af sumarleyfinu til að halda þessi próf.

Ráðaneytið hefir eigi getað sannfærzt um það af þessari röksemdaleiðslu, að nauðsyn sje á að setja strangari skilyrði, svo sem stjórn skólans heldur fram, um heimild fyrir piltar, sem ganga ætla inn í efri bekk skólans, fyrir því að ganga undir inntökupróf í byrjun skólaársins, því að ástæða virðist til fyrir skólaunn, einmitt eptir því sem til hagar á Íslandi, að vera mjög eptirlátur að því er það atriði snertir, á hvaða tíma inntökupróf er haldið. Ráðaneytið felist því á það, að inntökupróf sje venjulega haldið, eins og hingað til, í lok skólaárs hvers, en álitur rjett, að leyfi fáiist til að ganga undir inntökupróf í byrjun skólaárs, eigi einungis þegar ræða er um inntöku í neðsta bekk, heldur og þegar um inntöku í efri bekkina er að ræða, enda sjeu skilyrðin fyrir því að ganga undir inntökupróf á haustin ekki höfð ströng, svo að það t. d., að lærisveinninn þarf að takast á hendur langa eða kostnaðarsama ferð prófsins vegna, skuli ávallt skoða sem forföll á því að mæta við lok skólársins. Ráðaneytið væntir þess jafnframt að stiptsyfirvöldin annizt um, að prófum þessum verði hagam svo, — ef með þarf, með því að nota þar til hina síðustu daga sumarleyfisins, — að eigi þurfi það að tefja fyrir kennslunni í skólanum.

Þetta er yður til vitundar gefið til leiðbeiningar fyrir hlutadeigendur og til birtingar í B-deild Stjórnartíðindanna.

2 **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi um lántöku-
3. jan. leyfi handa Berufjarðarprestakalli.** Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 30. f. m., og beiðni hlutadeiganda, vil eg hjer með veita samþykki mitt til þess, að presturinn að Berufirði sira Benedikt Eyjólfsson taki uppá prestakallið 800 kr. embættislán, er endurborgist á 20 árum samfleytt frá lántöku að telja með jöfnum afborgunum, til þess að byggja á prestssetrinu íbúðarhús, 12×6 áln., úr timbri og steini, tvíloptað, með kjallara undir því hálfu, og að öðru leyti með því fyrirkomulagi, sem nákvæmara er tiltekið í nefndu brjefi yðar. Að öðru leyti er lántökuleyfi þetta þeim skilyrðum bundið, að vel verði gengið frá húsinu að öllu leyti, og það sannað með skodunargjörð tilkvaddra hæfra manna undir umsjón prófasts; að húsið verði eign staðarins í stað baðstofu, búrs skála og skemmu, að presturinn haldi því í váttrygging gegn eldsvoða fyrir 1200 kr. að minnsta kosti undir eptirliti prófasts, og að presturinn skili því á sinum tíma í gildu standi eða með fullu álagi.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vesturamtinu, um sveitarstyrk veittan þurfamanni. Í brjefi yðar, dagsettu 27. f. m., hafið þjer, herra amtmaður, látið uppi álit yðar um erindi hreppsnefndarinnar í Neshreppi innan Ennis, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 30. maí f. á., um sveitarstyrk veittan Tómasi nokkrum Jónssyni. **3**
6. jan.

Með því að jeg verð að telja úrskurð yðar rjettan eptir þeim skýrslum, sem fyrir lágu, er hann var kveðinn upp, og jeg get eigi sjeð, að þær upplýsingar, sem fram hafa komið síðan, hafi neina verulega þýðingu, skal hinn umræddi úrskurður yðar standa óhaggður.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Úrskurður amtsins (brjef til sýslum. í Skaptafellssýslu):

Sýslumaðurinn í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hefir með brjefi, dags. 22. f. m., skotið til amtsins ágreiningi milli sín og yðar, velborni herra sýslumaður, útaf kröfu Staðarsveitar á hendur hinum forna Dyrhólahreppi, til endurgjalds á framlögðum framfærslukostnaði með Tómasi nokkrum Jónssyni og hyski hans, að upphæð 50 kr. 80 a., og kröfu Neshrepps innan Ennis á hendur sama hreppi, snertandi framfærslu nefnds Tómasar, að upphæð 77 kr., og hefi jeg lagt svolátandi úrskurð á þetta mál.

Tómas Jónsson, sem er viðurkenndur sveitlægur í Dyrhólahreppi hinum forna og sem bjó á Saurum í Staðarsveit fram að fardögum 1900, þá er hann fluttist í Neshrepp innan Ennis, var tekinn til sveitarframfærslu í Staðarhreppi ásamt hyski sínu, konu og 6 börnum, auk tveggja, sem tekin höfðu verið af honum í gustukaskyni, fyrst í janúar 1900, eptir að hann sjálfur hafði beðið um styrk af fátækrafje, og aðsjónargjörð á ástæðum hans hafði framfarið 10. s. m. Hreppsnefndin sagði sýslumanni sínum til um styrkveitinguna, með brjefi, dags. 4. febr. 1900, og nam upphæð styrksins, sem Tómas Jónsson átti að komast af með til vorsins, 50 kr. 80 a. Í fardögum 1900 fluttist hann svo, eins og sagt er, í Neshrepp innan Ennis, og varð þá þegar þurfandi fátækrastryrks hauda sjer og hyski sínu; var honum þá veittur styrkur þar, að upphæð 77 kr., eptir beiðni hans og framfarinni aðsjónargjörð, en hreppsnefndin sagði eigi sýslumanni sínum til um styrkveitingu þessa, eða um að Tómas Jónsson væri tekinn til sveitarframfærslu fyr en í brjefi, dags. 18. des. 1900. Tómas Jónsson var ásamt hyski sínu fluttur austur á sveit sína í sept. f. á.

Þau mótmæli hafa komið fram af hálfu hreppsnefndarinnar í hinum forna Dyrhólahreppi og yður á móti styrkveitingunni í Staðarsveit, að styrkurinn hafi eigi verið löglega veittur með því aðsjónargjörðin, sem fram fór 10. janúar 1900, sje í alla staði ónóg og ófullkomin, og sanni ekki styrksþörf Tómasar; enn hefir verið bent á það til vara, að ýmsir liðir reikningsins yfir hinn veitta styrk, sem sje verð á tólg og mör, sjeu mjög ósanngjarnlega metnir til peningaverðs.

Amtið getur alls eigi fallizt á þá mótbáru, sem þannig er komin fram gegn lögmati styrksins vegna ófullkominnar rannsóknar á ástæðum Tómasar Jónssonar, og verður að álíta, að það sje fyllilega sannað, að hann og hyski hans hafi verið styrks þurfandi, en að því leyti, er snertir hið háa verðlag á tólg, 40 a. fyrir pundið, og á mör 50 a. fyrir pundið, þá fæ jeg eigi sjeð, að tólgin sje of hátt reiknuð, en aptur á móti virðist hæfilegt, að færa niður verðið á mör um 10 a. fyrir hvert pund, eða þá reikninginn um 1 kr. 10 a. fyrir 11 pund af nefndri vöru. Hinn forni Dyrhólahreppur kemst því eigi hjá, að endurgjalda framlag Staðarsveitar, þannig að krafan verði 49 kr. 70 a.

Gegn kröfu Neshrepps innan Ennis hafa þau mótmæli komið fram, að 40 kr. fyrir

3 6. jan. húsnæði, og fóður handa einni kú væri ólöglega veittar, en þótt eftirstöðvarnar, 37 kr., væri ólöglegur fátækrastrýkur, þá hefði verið dregið um nálægt ár, að tilkynna framfærsluhreppnum þessa styrkveitingu, og þessvegna hefir hreppsnefndin í hinum forna Dyrhólahreppi neitað að sinna kröfunni.

Þar sem nú hreppsnefndin í Neshreppi innan Ennis eigi tilkynnti sýslumanni sínum, að byrjað væri að veita Tómasi Jónssyni styrk rjett eptir fardega, fyr en 18. des. 1900, og hún þannig hefir eigi í tæka tíð sent tilkynning um hina umræddu styrkveiting, sem eigi stóð í sambandi við styrkinn, er veittur hafði verið Tómasi í Staðarsveit, eða var áframhald af honum, sbr. meðal annars brjef landshöfðingja 10. marz 1888 (Stjórnartíðindi 1888, B. bls. 57—58), er jeg yður samdóma um, að Neshreppur innan Ennis hafi fyrirgjört rjetti sínum til endurgjalds á þessari kröfu sinni.

Amtið úrskurðar því hjermeð, að hreppsnefndin í hinum forna Dyrhólahreppi greiði til hreppsnefndarinnar í Staðarsveit 49 kr. 70 a., en skuli vera laus við að greiða nokkurt endurgjald á framlagi Neshrepps innan Ennis með Tómasi Jónssyni.

Þetta gefst yður hjermeð þjenustusamlega til vitundar, yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefndinni í hinum forna Dyrhólahreppi, og skal eg jafnframt skora á yður, að annast um, að hún greiði þegar fyrnefndar 49 kr. 70 a., sem þjer sendið sýslumanninum í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

4 23. jan. **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi um breyting á lántökuleyfi handa Tröllatunguprestakalli.** — Eptir móttöku brjefs yðar, herra amtmaður, og yðar. herra biskup, dagsetts 15. þ. m., vil jeg fallast í það, að breytt sje skilyrðunum í brjefi mínu 11. apríl 1900 um lántökuleyfi handa Tröllatunguprestakalli, þannig að lánið megi taka, þó að vextirnir nemi meiru en 4% árlega, og að taka megi allt lánið í einu lagi, þó með því skilyrði, að aðeins helmingurinn útborgist lántakanda, þegar er lánið verður tekið, en hinn helmingurinn setjist í sparisjóðsbók, er sje undir hendi stiptsyfirvaldanna, sem svo sendi lántakanda fjed jafnótt og hann hefir unnið jardaþæt-ur þær, sem lánið er tekið til að framkvæma.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar og ráðstöfunar.

5 27. jan. **Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Norduramtinu og Austur-
amtinu um hlunnindi handa sparisjóði Húsavíkur.** — Utaf beiðni, sem hingað hefir borizt beina leið frá forstöðunefnd sparisjóðs Húsavíkur, vil jeg enn veita nefndum sjóði um 5 ár frá 1. þ. m. að telja hlunnindi þau, er ræðir um í tilsk. 5. janúar 1874, um hlunnindi nokkur fyrir sparisjóði á Íslandi með þeim skilyrðum, að trygging súa, sem sparisjóðurinn nú veitir, eigi rýrni, að ákvæðanna um reikningsskil í lögum sjóðsins verði nákvæmlega gætt, og að forstöðunefnd sjóðsins sendi hingað á ári hverju endurrit af ársreikningum sjóðsins

í því formi, er landshöfðingi fyrirskipar. Svo ber og að senda hingað skýrslu um hverja þá breyting, sem verða kann á lögum sjóðsins. **5**
27 jan.

Þetta er yður, herra amtmaður, til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir forstöðunefnd sparisjóðsins.

Staðfesting konungs á viðaukaskipulagsskrá fyrir fastasjóð Landsbókasafnsins í Reykjavík, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af ráðgjafan- **6**
um fyrir Ísland. 27. nóv.
(1902)

Skipulagsskráin er þannig:

Viðauka skipulagsskrá
fyrir fastasjóð Landbókasafnsins í Reykjavík.

1.

Eign sjóðsins má framvegis ávaxta á sama hátt, sem fjármuni ómynd-
ugra og eptir þeim reglum, sem gilda um ávöxtun slíkra fjármuna.

2.

Við sjóðinn skal árlega leggja 100 kr.

Stjórn Landsbókasafnsins í Reykjavík, 16. júlí 1902.

Pálmi Pálsson. Eiríkur Briem. Björn Jensson. Þórh. Bjarnarson.
Guðm. Magnússon. Kristján Jónsson. Jón Þorðelsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	105	83	105	83	88
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	13	25	79	50	66
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	»	96	»	80
4.	— 8 — tvævetrir	13	46	107	68	90
5.	— 12 — veturgamlir	9	75	117	»	97
6.	— 8 ær geldar	12	83	102	64	86
7.	— 10 — mylkar	9	06	90	60	75
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	71	50	71	50	60
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	67	96	90	61	76
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	60	72	»	60
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni —	»	38	45	60	38
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	65	78	»	65
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	30	36	»	30
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	34	61	20	51
18.	— 20 eingirnispesur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvodarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	07	128	40	107
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	86	103	20	86
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	11	71	70	26	59
23.	— 6 — — harðfiski — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli hertum	8	50	51	»	42

		Í peningum		Hundrað á		Alin	
		í Kr.	Aur.	Kr.	Aar.	Aur.	
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	pottar á	»	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	—	»	»	»	»
29.	— 1 — — selslýsis	8	—	»	»	»	»
30.	— 1 — — þorskalýsis	8	—	1	51	22	65
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautskinn	10	pund á	12	05	48	20
32.	— 6 — kýrskinn	—	—	10	55	63	30
33.	— 6 — hrossskinn	—	—	7	78	46	68
34.	— 8 — sauðskinn, af tvævetrum og eldri	—	—	6	55	52	40
35.	— 12 — sauðskinn af veturgömlum og ám	—	—	4	50	54	»
36.	— 6 — selskinn	—	—	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit.	—	—	»	23	55	20
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr. 6 pd. af ædardún, vel hreinsuðum, pundið á	10		67	64	02	53
39.	— 40 — — óhreinsuðum	»	—	»	»	»	»
40.	— 120 — — fuglafíðri	10	—	7	40	80	80
41.	— 480 — — fjallagrösum	—	—	»	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	—	—	2	65	»	»
43.	— 1 lambsfóður	—	—	4	13	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	95	71	80
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	57	90	48
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	97	60	81
— <i>D. — í fiski</i>	60	63	50
— <i>E. — í lýsi</i>	22	65	19
— <i>F. — í skinnavöru</i>	53	30	44

En meðalverð allra landaura samantalið 387 79 322
og skipt með 6 sýnir: **Meðalverð allra meðalverða 64 63 54**

Skrifstofu Nordurmúlasýslu og Seyðisfjardarkaupstaðar, 5. dag jan.mán 1903.

Jöh. Jóhannesson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 12. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Suðurmúlasýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	106	50	106	50	89
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	12	97	77	82	65
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	30	91	80	76
4.	— 8 — tvævetrir	12	60	100	80	84
5.	— 12 — veturgamlir	9	05	108	60	90
6.	— 8 ær geldar	11	97	95	76	80
7.	— 10 — mylkar	8	59	85	90	72
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	67	50	67	50	56
9.	— 1 ¹ / _s hryssu á sama aldri hver	60	67	80	89	67
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	59	70	80	59
11.	— 120 — — mislítri ullu, vel þveginni — . . .	»	36	43	20	36
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	67	80	40	67
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	30	36	»	30
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	37	65	60	55
18.	— 20 eingirnispeysur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvodarvaðmáls, álnar breiðs 1 alin á	1	19	142	80	119
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	93	111	60	93
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	14	86	89	16	74
23.	— 6 — — harðfiski, — — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsktingi, vel — — — —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum	8	60	51	60	43

					Í peningum		Hundrað á		Alin	
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.	
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»	
28.	— 1	— — —	hákarlslýsis	8 — —	1	80	27	»	22	
29.	— 1	— — —	sellýsis	8 — —	»	»	»	»	»	
30.	— 1	— — —	þorskalýsis	8 — —	1	29	19	35	16	
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1. hndr.	4 fjórðungar	nautskinns	10 pund á	12	92	51	68	43	
32.	— 6	— — —	kýrskinns	— — —	11	83	70	98	59	
33.	— 6	— — —	hrossskinns	— — —	8	»	48	»	40	
34.	— 8	— — —	sauðskinns af tvæ- vetrum og eldri — — —	— — —	7	80	62	40	52	
35.	— 12	— — —	sauðskinns af vetur gömlum og ám — — —	— — —	5	50	66	»	55	
36.	— 6	— — —	selskinns	— — —	»	»	»	»	»	
37.	— 240	— — —	lambskinn (vorlamba), einlit .	hvert á	»	22	52	80	44	
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á		11	10	66	60	55	
39.	— 40	— — —	óhreinsuðum	— — —	»	»	»	»	»	
40.	— 220	— — —	fuglafíðri	10 — —	9	60	115	20	96	
41.	— 480	— — —	fjallagrösum	— — —	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir	1 dagsverk um heyannir			2	67	»	»	53	
43.	— 1	lambsfóður			4	20	»	»	84	
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaaurum verður:										
<i>Eptir A. eða í fríðu</i>							90	62	76	
<i>— B. — í ullu, smjöri og tólg</i>							57	60	48	
<i>— C. — í ullartóvöru</i>							107	»	89	
<i>— D. — í fiski</i>							70	38	59	
<i>— E. — í lýsi</i>							23	17	19	
<i>— F. — í skinnavöru</i>							58	64	49	
En meðalverð allra landaura samantalið							407	41	340	
og skipt með 6 sýnir:										
Meðalverð allra meðalverða							67	90	57	

Skrifstofu Suðurmúlasýslu, 8. dag janúarmánaðar 1903.

A. V. Tulinius.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptysfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 12. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Austurskaptafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafn lengdar 1904.

		I peningum		Hundrað á		Alin á
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	73	80	73	80	61
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	9	70	58	20	48
3.	— 6 saudir, 3 til 5 vetra, á hausti	12	2	72	12	60
4.	— 8 — tvævetrir	9	3	72	24	60
5.	— 12 — veturgamlir	6	55	78	60	65
6.	— 8 ær geldar	8	60	68	80	57
7.	— 10 — mylkar	6	50	65	»	54
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	63	»	63	»	52
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu á sama aldri hver .	50	»	66	67	56
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	52	62	40	52
11.	— 120 — — mislítri ullu, vel þveginni — .	»	37	44	40	37
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	57	68	40	57
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	23	27	60	23
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hundr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, álnar breiðs 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski, — — — — .	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — — .	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli, hertum	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aar.	Aur.	
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis	8	—	»	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	—	»	»	»	»
29.	— 1 — — selslýsis	8	—	»	»	»	»
30.	— 1 — — þorskalýsis	8	—	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautskinn	12	37	49	48	41	
32.	— 6 — kýrskinn	9	50	57	»	47	
33.	— 6 — hrossskinn	7	50	45	»	37	
34.	— 8 — sauðskinn, af tvævetrum og eldri	4	75	38	»	32	
35.	— 12 — sauðskinn af veturgömlum og ám	3	17	38	4	32	
36.	— 6 — selskinn	7	50	45	»	37	
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit.	»	16	38	40	32	
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	67	64	2	53	
39.	— 40 — — óhreinsuðum	»	»	»	»	»	
40.	— 120 — — fuglafíðri	9	»	108	»	90	
41.	— 480 — — fjallagrösum	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	2	50	»	»	50	
43.	— 1 lambsfóður	3	58	»	»	72	
Medalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurem verður:							
<i>Eptir A. eða í friðu</i>				68	71	57	
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>				50	70	42	
— <i>C. — í ullartóvöru</i>				»	»	»	
— <i>D. — í fiski</i>				»	»	»	
— <i>E. — í lýsi</i>				»	»	»	
— <i>F. — í skinnavöru</i>				44	42	37	
En medalverð allra landaura samantalið				163	83	136	
og skipt með 3 sýnir:				54	61	45	
Medalverð allra medalverða							

Skrifstofu Skaptafellssýslu 10. dag desembermán. 1902.

Guðl. Guðmundsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 12. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vesturskaptafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alín
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	72	71	72	71	61
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	8	32	49	92	42
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	10	29	61	74	51
4.	— 8 — tvævetrir	8	36	66	88	56
5.	— 12 — veturgamlir	6	18	74	16	62
6.	— 8 ær geldar	7	50	60	»	50
7.	— 10 — mylkar	5	79	57	90	48
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	57	21	57	21	48
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	46	»	61	33	51
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	45	54	»	45
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni —	»	33	39	60	33
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu	»	45	54	»	45
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	28	33	60	28
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski — — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin	
		Kr.	Anr.	Kr.	Aur.	Aur.	
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvallýðis	8	pottar	á	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	—	—	»	»	»
29.	— 1 — — — sellýsis	8	—	—	»	»	»
30.	— 1 — — — þorskalýsis	8	—	—	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsinnis	10	53	42	12	35	
32.	— 6 — kýrskinnis	8	13	48	78	41	
33.	— 6 — hrossskinnis	6	43	38	58	32	
34.	— 8 — sauðskinnis, af tvæ vetrum og eldri	4	70	37	60	31	
35.	— 12 — sauðskinnis af vetur- urgömlum og ám	2	82	33	84	28	
36.	— 6 — selskinnis	»	»	»	»	»	
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	»	16	38	40	32	
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pd. á	»	»	»	»	»	
39.	— 40 — — óhreinsuðum	»	»	»	»	»	
40.	— 120 — — fuglaflöri	10	—	—	»	»	
41.	— 480 — — fjallagrösum	—	—	—	»	»	
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	2	34	»	»	47	
43.	— 1 lambsfóður	3	18	»	»	64	

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	62	43	52
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	45	30	38
— <i>C. — í ullarvöru</i>	»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>	»	»	»
— <i>E. — í lýsi</i>	»	»	»
— <i>F. — í skinnavöru</i>	39	89	33

En meðalverð allra landaura samantalið 147 62 123
og skipt með 3 sýnir: **Meðalverð allra meðalverða 49 21 4 1**

Skrifstofu Skaptafellssýslu, 8. dag desembermán. 1902.

Guðl. Guðmundsson

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermed.

Stiptsýfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 12. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjasýslu.

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	»	»	»	»	»
2.	— 6 ær, 2 til 7 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	10	»	60	»	50
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	»	90	»	75
4.	— 8 — tvævetrir	10	50	84	»	70
5.	— 12 — veturgamlir	7	75	93	»	77
6.	— 8 ær geldar	9	»	72	»	60
7.	— 10 — mylkar	6	40	64	»	53
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	»	»	»	»	»
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	»	»	»	»	»
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	45	54	»	45
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni —	»	32	38	40	32
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	50	60	»	50
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	32	38	40	32
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	14	»	84	»	70
23.	— 6 — — harðfiski — — —	38	»	228	»	190
24.	— 6 — — þyrsklingi— — —	10	25	61	50	51
25.	— 6 — — ýsu, hertri	7	75	46	50	39
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

					Í peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvalslýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	—	1 — — —	hákarlslýsis . . .	8 — —	»	»	»	»	»
29.	—	1 — — —	selslýsis . . .	8 — —	»	»	»	»	»
30.	—	1 — — —	porskalýsis . . .	8 — —	1	25	18	75	16
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn . . .	10 pund á	8	50	34	»	28
32.	—	6 — — —	kýrskinn . . .	— — —	»	»	»	»	»
33.	—	6 — — —	hrossskinn . . .	— — —	»	»	»	»	»
34.	—	8 — — —	sauðskinn, af tvævetrum og eldri	— — —	7	50	60	»	50
35.	—	12 — — —	sauðskinn af veturgömlum og ám	— — —	5	»	60	»	50
36.	—	6 — — —	selskinn . . .	— — —	»	»	»	»	»
37.	—	240	lambskinn (vorlamba) einlit . . .	hvert —	»	25	60	»	50
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd. af	æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	— — —	»	»	»	»	»
39.	—	40 — — —	óhreinsuðum . . .	— — —	»	»	»	»	»
40.	—	120 — — —	fuglafiðri . . .	10 — —	5	»	60	»	50
41.	—	480 — — —	fjallagrös . . .	— — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir . . .	— — —	3	»	»	»	60
43.	—	1	lambsfóður . . .	— — —	4	»	»	»	80

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eftir A. eða í friðu</i>	77	17	64
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	47	70	40
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>	105	»	87
— <i>E. — í lýsi</i>	18	75	16
— <i>F. — í skinnavöru</i>	53	50	44

En meðalverð allra landaura samantalið. 302 12 251
og skipt með 5 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 60 42 50

Skrifstofu Vestmannaeyjasýslu 20. dag nóvembermán. 1902.

Magnús Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsýfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 12. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	87	»	87	»	72
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	8	34	50	4	42
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	11	32	67	92	57
4.	— 8 — tvævetrir	8	70	69	60	58
5.	— 12 — veturgamlir	6	30	75	60	63
6.	— 8 ær geldar	7	82	62	56	52
7.	— 10 — mylkar	5	82	58	20	48
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	61	80	61	80	51
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	49	50	66	»	55
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu vel þveginni pundið á	»	48	57	60	48
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — —	»	34	40	80	34
12.	— 120 — — smjöri vel verkuðu	»	52	62	40	52
13.	— 120 — — tólg vel bræddri	»	30	36	»	30
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver —	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D: Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski velverkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski — — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar á	»	»	»
28.	— 1 — — —	hákarlslýsis	8 — — —	»	»	»
29.	— 1 — — —	sellýsis	8 — — —	»	»	»
30.	— 1 — — —	þorskalýsis	8 — — —	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar	nautskinn	10 pund á	11	25	45
32.	— 6 — — —	kýrskinn	— — — —	9	50	57
33.	— 6 — — —	hrossskinn	— — — —	8	14	48
34.	— 8 — — —	sauðskinn, af tvævetrum og eldri	— — — —	5	33	42
35.	— 12 — — —	sauðskinn af veturgömlum og ám	— — — —	3	65	43
36.	— 6 — — —	selskinn	— — — —	»	»	»
37.	— 240	lambskinn (vorlamba) einlit	hvert — — —	»	21	50
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	— — — — —	— — — — —	»	»	»
39.	— 40 — — —	óhreinsuðum	— — — — —	»	»	»
40.	— 120 — — —	fuglaíðri	10 — — —	»	»	»
41.	— 480 — — —	fjallagrös	— — — — —	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	— — — — —	— — — — —	2	16	»
43.	— 1	lambsfóður	— — — — —	3	»	»

Medalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eftir A. eða í friðu</i>	66	52	55
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	49	20	41
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>	»	»	»
— <i>E. — í lýsi</i>	»	»	»
— <i>F. — í skinnavöru</i>	47	95	40

En medalverð allra landaura samantalið. 163 67 136
og skipt með 3 sýnir:

Medalverð allra medalverða 54 56 45

Skrifstofu Rangárvallasýslu 18. dag desembermán. 1902.

Magnús Torfason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Islandi, Reykjavík 12. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Arnessýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	98	20	98	20	82
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	10	63	63	78	53
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	14	20	85	20	71
4.	— 8 — tvævetrir	11	33	90	64	76
5.	— 12 — veturgamlir	7	83	93	96	78
6.	— 8 ær geldar	10	22	81	76	68
7.	— 10 — mylkar	7	3	70	30	59
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	66	20	66	2	55
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	48	93	65	24	54
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	48	57	60	48
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni —	»	34	40	80	34
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu	»	58	69	60	58
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	32	38	40	32
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	29	52	20	43
18.	— 20 eingirnispesur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	13	21	79	26	66
23.	— 6 — — harðfiski —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	11	94	71	64	60
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin	
		Kr.	Anr.	Kr.	Aur.	Aur.	
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvallýsis	8	pottar	á	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	—	—	»	»	»
29.	— 1 — — sellýsis	8	—	—	2	19	32 85 27
30.	— 1 — — þorskalýsis	8	—	—	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautskinnis	10	pund	á	12	22	48 88 41
32.	— 6 — — kýrskinnis	—	—	—	10	59	63 54 53
33.	— 6 — — hrossskinnis	—	—	—	8	44	50 64 42
34.	— 8 — — sauðskinnis, af tvæ vetrum og eldri	—	—	—	5	92	47 36 39
35.	— 12 — — sauðskinnis af vetur- urgömlum og ám	—	—	—	4	6	48 72 41
36.	— 6 — — selskinnis	—	—	—	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	—	—	—	»	24	57 60 48
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pd. á	»	»	»	»	»	»
39.	— 40 — — óhreinsuðum	»	»	»	»	»	»
40.	— 120 — — fuglafíðri	10	—	—	»	»	»
41.	— 480 — — fjallagrösom	—	—	—	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	—	—	—	2	52	60 48 50
43.	— 1 lambsfóður	—	—	—	3	64	87 36 73

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	79	48	66
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	51	60	43
— <i>C. — í ullarvöru</i>	52	20	43
— <i>D. — í fiski</i>	75	45	63
— <i>E. — í lýsi</i>	32	85	27
— <i>F. — í skinnavöru</i>	52	79	44

En meðalverð allra landaura samtalið 344 37 286
og skipt með 6 sýnir :

Meðalverð allra meðalverða 57 39 48

Skrifstofu Árnessýslu, 31. dag desembermán. 1902.

Sigurður Ólafsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Islandi, Reykjavík 12. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu.

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	95	30	95	30	79
2.	— 6 ær, 2 til 7 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	11	80	70	80	59
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	86	95	16	79
4.	— 8 — tvævetrir	12	62	100	96	84
5.	— 12 — veturgamlir	9	4	108	48	90
6.	— 8 ær geldar	10	60	84	80	71
7.	— 10 — mylkar	7	65	76	50	64
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	59	30	59	30	49
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	47	90	63	87	53
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	44	52	80	44
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — -	»	31	37	20	31
12.	— 120 — — smjöri, vel verkudu	»	55	66	»	55
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	29	34	80	29
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið -	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands-gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver -	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands-gjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	7	128	40	107
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkudum, vættin á	11	10	66	60	55
23.	— 6 — — harðfiski — — — -	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — -	11	79	70	74	59
25.	— 6 — — ýsu, hertri	11	58	69	48	58
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin		
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.		
<i>E. Lýsi.</i>								
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8	pottar	á	»	»	
28.	— 1 — — —	hákarlsýsis	8	—	—	»	»	
29.	— 1 — — —	sellýsis	8	—	—	2	» 30	
30.	— 1 — — —	þorskalýsis	8	—	—	»	» 25	
<i>F. Skinnavara.</i>								
31.	1. hndr. 4 fjórðungar	nautskinns	10	pund	á	12	25 49 » 41	
32.	— 6 — — —	kýrskinns	—	—	—	10	50 63 » 52	
33.	— 6 — — —	hrossskinns	—	—	—	8	25 49 50 41	
34.	— 8 — — —	sauðskinns af tvæ-	—	—	—	6	56 52 48 44	
		vetrum og eldri	—	—	—			
35.	— 12 — — —	sauðskinns af vetur	—	—	—	4	79 57 48 48	
		gömlum og ám	—	—	—			
36.	— 6 — — —	selskinns	—	—	—	5	12 30 72 26	
37.	— 240	lambskinn (vorlamba), einlit	—	—	—	»	23 55 20 46	
<i>G. Ýmislegt.</i>								
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsudum,	pundið	á	»	»	»	»	
39.	— 40 — — —	óhreinsudum	—	—	—	»	»	
40.	— 120 — — —	fuglafiðri	10	—	—	»	»	
41.	— 480 — — —	tjallagrös	—	—	—	»	»	
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir					2	41 » » 48	
43.	— 1 lambsfóður					4	5 » » 81	
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaúrum verður:								
<i>Eptir A. eða í friðu</i>						83	91	70
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>						47	70	40
— <i>C. — í ullartóvöru</i>						128	40	107
— <i>D. — í fiski</i>						68	94	57
— <i>E. — í lýsi</i>						30	»	25
— <i>F. — í skinnavöru</i>						51	5	43
En meðalverð allra landaúra samtalið						410	»	342
og skipt með 6 sýnir:								
Meðalverð allra meðalverða						68	33	57

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 30. dag desember 1902.

Sigurður Þórðarson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 12. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu og Reykjavíkurkaupstað

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	103	15	103	15	86
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	12	48	74	88	62
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	38	92	28	77
4.	— 8 — tvævetrir	12	4	96	32	80
5.	— 12 — veturgamlir	8	54	102	48	85
6.	— 8 ær geldar	11	69	93	52	78
7.	— 10 — mylkar	7	86	78	60	66
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	64	64	64	64	54
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	47	31	63	8	53
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu vel þveginni pundið á	»	48	57	60	48
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — —	»	36	43	20	36
12.	— 120 — — smjöri vel verkuðu	»	63	75	60	63
13.	— 120 — — tólg vel bræddri	»	34	40	80	34
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	33	59	40	49
18.	— 20 eingirnispeysur hver —	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	6	127	20	106
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	81	97	20	81
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski velverkuðum, vættin á	14	63	87	78	73
23.	— 6 — — harðfiski — — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — —	12	40	74	40	62
25.	— 6 — — ýsu hertri	12	11	72	66	61
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aar.	Aur.	
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 — — —	hákarlslýsis	8	—	»	»	»
29.	— 1 — — —	sellýsis	8	—	»	»	»
30.	— 1 — — —	þorskalýsis	8	—	1	73	25 95 22
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr. 4 fjórðungar	nautskinn	10	pund á	11	96	47 84 40
32.	— 6 — — —	kýrskinn	—	—	10	15	60 90 51
33.	— 6 — — —	hrossskinn	—	—	9	29	55 74 46
34.	— 8 — — —	sauðskinn, af tvævetrum og eldri	—	—	7	27	58 16 48
35.	— 12 — — —	sauðskinn af veturgömlum og ám	—	—	5	50	66 » 55
36.	— 6 — — —	selskinn	—	—	»	»	» » »
37.	— 240	lambskinn (vorlamba), einlit.	—	—	»	27	64 80 54
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	10	30	61	80	51
39.	— 40 — — —	óhreinsuðum	—	—	»	»	» » »
40.	— 120 — — —	fuglafíðri	10	—	8	34	101 16 84
41.	— 480 — — —	fjallagrösum	—	—	»	»	» » »
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	—	—	—	2	66	» » 53
43.	— 1 lambsfóður	—	—	—	4	8	» » 82

Medalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	85	44	71
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	54	30	45
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	94	60	79
— <i>D. — í fiski</i>	78	28	65
— <i>E. — í lýsi</i>	25	95	22
— <i>F. — í skinnavöru</i>	58	91	49

En medalverð allra landaura samantalið 397 48 331
og skipt með 6 sýnir:

Medalverð allra meðalverða 66 25 55

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu 20. dag janúarmán. 1903.

Páll Einarsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 12. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Mýrasýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	93	71	93	71	78
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fardögum hver á	12	»	72	»	60
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	7	96	42	80
4.	— 8 — tvævetrir	12	29	98	32	82
5.	— 12 — veturgamlir	8	93	107	16	89
6.	— 8 ær geldar	9	79	78	32	65
7.	— 10 — mylkar	7	64	76	40	64
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	61	14	61	14	51
9.	— 1 ¹ / _s hryssu á sama aldri hver	49	14	65	52	55
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	47	56	40	47
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni —	»	34	40	80	34
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	56	67	20	56
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	31	37	20	31
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbandsgjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur	6	»	90	»	75
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, álnar breiðs 1 alin á	1	36	163	20	136
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	87	104	40	87
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	9	20	55	20	46
23.	— 6 — — harðfiski, — — — —	12	67	76	2	63
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — —	12	33	73	98	62
25.	— 6 — — ýsu, hertri	11	30	67	80	56
26.	— 6 — — hákarli, hertum	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.	
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvallýsis	8	pottar á	»	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	—	»	»	»	»
29.	— 1 — — sellýsis	8	—	1	76	26	40
30.	— 1 — — þorskalýsis	8	—	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nauskinns	10	pund á	14	»	56	»
32.	— 6 — kýrskinns	—	—	11	93	71	58
33.	— 6 — hrossskinns	—	—	9	36	56	16
34.	— 8 — sauðskinns, af tvævetrum og eldri	—	—	6	14	49	12
35.	— 12 — sauðskinns af veturgömlum og ám	—	—	5	10	61	20
36.	— 6 — selskinns	—	—	»	»	»	»
37.	— 240 lambskiinn (vorlamba) einlit	—	hvert	»	22	52	80
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	11	»	»	»	66	»
39.	— 40 — — óhreinsuðum	»	»	»	»	»	»
40.	— 120 — — fuglafiðri	10	—	7	80	93	60
41.	— 480 — — fjallagrösum	—	—	»	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	—	—	2	74	»	»
43.	— 1 lambsfóður	—	—	4	»	»	»

Medalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eftir A. eða í friðu</i>	83	22	69
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	50	40	42
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	119	20	99
— <i>D. — í fiski</i>	68	25	57
— <i>E. — í lýsi</i>	26	40	22
— <i>F. — í skinnavöru</i>	57	81	48

En medalverð allra landaura samantalið 405 28 337
og skipt með 6 sýnir:

Medalverð allra medalverða 67 55 56

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjardarsýslu 30. dag desembermán. 1902.

Sigurður Þórðarson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 19. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	83	82	83	82	70
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	11	59	69	54	58
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	59	99	54	83
4.	— 8 — tvævetrir	12	14	97	12	81
5.	— 12 — veturgamlir	9	6	108	72	91
6.	— 8 ær geldar	11	41	91	28	76
7.	— 10 — mylkar	8	5	80	50	67
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	59	9	59	9	49
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	48	91	65	21	54
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	48	57	60	48
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni —	»	35	42	»	35
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	59	70	80	59
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	36	43	20	36
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	12	17	73	2	61
23.	— 6 — — harðfiski — — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — —	11	50	69	»	57
25.	— 6 — — ýsu, hertri	11	»	66	»	55
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin			
		Kr.	Anr.	Kr.	Aur.	Aur.			
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvallýsis	8	pottar	á	»	»	»		
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	—	—	»	»	»		
29.	— 1 — — — sellýsis	8	—	—	1	65	24	75	21
30.	— 1 — — — þorskalýsis	8	—	—	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautskinn	10	pund	á	13	83	55	32	46
32.	— 6 — — kýrskinn	—	—	—	12	»	72	»	60
33.	— 6 — — hrossskinn	—	—	—	10	11	60	66	51
34.	— 8 — — sauðskinn, af tvævetrum og eldri	—	—	—	8	»	64	»	53
35.	— 12 — — sauðskinn af veturgömlum og ám	—	—	—	6	62	79	44	66
36.	— 6 — — selskinn	—	—	—	17	»	102	»	85
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	—	—	—	»	23	55	20	46
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr. 6 pd. af ædardún, vel hreinsuðum, pd. á	9	93	»	»	»	»	»	»
39.	— 40 — — óhreinsuðum	»	»	»	»	»	»	»	»
40.	— 120 — — fuglafiðri	10	—	—	7	7	»	»	»
41.	— 480 — — fjallagrösum	—	—	—	»	»	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	—	—	—	2	96	»	»	»
43.	— 1 lambsfóður	—	—	—	4	32	»	»	»

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtdöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	83	87	70
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	53	40	44
— <i>C. — í ullarvöru</i>	»	»	»
— <i>D. — í fiski</i>	69	34	58
— <i>E. — í lýsi</i>	24	75	21
— <i>F. — í skinnavöru</i>	69	80	58

En meðalverð allra landaura samantalið 301 16 251
og skipt með 5 sýnir: **Meðalverð allra meðalverða 60 23 50**

Skrifstofu Snæfellsness- og Hnappadalssýslu,
Stykkishólmi, 16. dag desembermán. 1902.
Lárus Bjarnason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.
Stiptsyfirvöldin yfir Islandi, Reykjavík 19. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Dalasýslu.

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	87	87	87	87	73
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	12	44	74	64	62
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	14	50	87	»	72
4.	— 8 — tvævetrir	12	64	101	12	84
5.	— 12 — veturgamlir	9	19	110	28	92
6.	— 8 ær geldar	10	86	86	88	72
7.	— 10 — mylkar	7	87	78	70	66
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	60	50	60	50	50
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	47	25	63	»	52
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	46	55	20	46
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni	»	33	39	60	33
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	53	63	60	53
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	31	37	20	31
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	7	128	40	107
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 — — harðfiski — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — —	»	»	»	»	»
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvallýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 — — hákarllýsis	8	—	»	»	»
29.	— 1 — — sellýsis	8	—	1	23	18 45 15
30.	— 1 — — þorskalýsis	8	—	»	»	»

F. Skinnavara.

31.	1. hndr. 4 fjórðungar nautskinn	10	pund á	13	42	53	68	45
32.	— 6 — — kýrskinn	10	—	10	75	64	50	54
33.	— 6 — — hrossskinn	8	—	8	58	51	48	45
34.	— 8 — — sauðskinn af tvævetrum og eldri	6	—	6	87	54	96	46
35.	— 12 — — sauðskinn af vetur gömlum og ám	5	—	5	75	69	»	57
36.	— 6 — — selskinn	»	—	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	»	—	»	22	52	80	44

G. Ýmislegt.

38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	—	10	30	61	80	51
39.	— 40 — — óhreinsuðum	»	—	»	»	»	»	»
40.	— 120 — — fuglafiðri	10	—	»	»	»	»	»
41.	— 480 — — fjallagrös	»	—	»	»	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	2	—	2	61	»	»	52
43.	— 1 lambsfóður	3	—	3	97	»	»	79

Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaúrum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	83	33	69
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	48	90	41
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	128	40	107
— <i>D. — í fiski</i>	»	»	»
— <i>E. — í lýsi</i>	18	45	15
— <i>F. — í skinnavöru</i>	57	74	48

En meðalverð allra landaúra samantalið 336 82 280
og skipt með 5 sýnir:

Meðalverð allra meðalverða 67 36 56

Skrifstofu Dalasýslu, 20. dag janúarmánaðar 1903.

Björn Bjarnarson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 19. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 5 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	105	47	105	47	88
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	14	»	84	12	70
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	18	26	109	56	91
4.	— 8 — tvævetrir	14	54	116	32	97
5.	— 12 — veturgamlir	10	80	129	60	108
6.	— 8 ær geldar	14	2	112	16	93
7.	— 10 — mylkar	9	2	90	20	75
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	67	89	67	89	56
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	55	89	74	52	62
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu vel þveginni pundið á	»	50	60	»	50
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — —	»	34	40	80	34
12.	— 120 — — smjóri vel verkuðu	»	63	75	60	63
13.	— 120 — — tólg vel bræddri	»	39	46	80	39
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvibands gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	27	48	60	40
18.	— 20 eingirnispesur hver — —	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvibands gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	32	158	40	132
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski velverkuðum, vættin á	13	22	79	32	66
23.	— 6 — — harðfiski — — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — —	11	17	67	2	56
25.	— 6 — — ýsu hertri	10	25	61	50	51
26.	— 6 — — hákarli hertum	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Kr.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvallýsis	8	pottar á	»	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	—	»	»	»	»
29.	— 1 — — sellýsis	8	—	1	43	21	45
30.	— 1 — — þorskalýsis	8	—	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautskinn	10	pund á	13	11	52	44
32.	— 6 — kýrskinn	11	—	11	3	66	18
33.	— 6 — hrossskinn	9	—	9	46	56	76
34.	— 8 — sauðskinn, af tvævetrum og eldri	8	—	8	28	66	24
35.	— 12 — sauðskinn af veturgömlum og ám	7	—	7	10	85	20
36.	— 6 — selskinn	12	—	12	37	74	22
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit.	»	—	»	21	50	40
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10	—	10	10	60	60
39.	— 40 — — óhreinsuðum	»	—	»	»	»	»
40.	— 120 — — fuglatíðri	10	—	7	36	88	32
41.	— 480 — — fjallagrösum	»	—	»	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	2	—	2	42	»	»
43.	— 1 lambsfóður	4	—	4	78	»	»
Medalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
<i>Eptir A. eða í friðu</i>				98	87	82	
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>				55	80	46	
— <i>C. — í ullartóvöru</i>				103	50	86	
— <i>D. — í fiski</i>				69	28	58	
— <i>E. — í lýsi</i>				21	45	18	
— <i>F. — í skinnavöru</i>				64	49	54	
En medalverð allra landaura samantalið				413	39	344	
og skipt með 6 sýnir:							
Medalverð allra medalverða				68	90	57	

Skrifstofu Barðastrandarsýslu 10. dag janúarmán. 1903.

Halldór Bjarnason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 19. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Ísafjarðarsýslu og Ísafjardarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnulengdar 1904.

		I peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	109	47	109	47	91
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemlar, í fardögum hver á	14	17	85	2	71
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	19	67	118	2	98
4.	— 8 — tvævetrir	15	53	124	24	104
5.	— 12 — veturgamlir	10	97	131	64	110
6.	— 8 ær geldar	15	27	122	16	102
7.	— 10 — mylkar	8	87	88	70	74
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	67	47	67	47	56
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu á sama aldri hver	60	»	80	»	67
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	48	57	60	48
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginui —	»	57	44	40	37
12.	— 120 — — smjóri, vel verkuðu	»	68	81	60	68
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	38	45	60	38
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	43	77	40	65
18.	— 20 eingirnispesur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvodarvaðmáls, álnar breiðs 1 alin á	1	31	157	20	131
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	1	8	129	60	108
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	14	59	87	54	73
23.	— 6 — — harðfiski, — — — —	15	25	91	50	76
24.	— 6 — — þyrsktingi, vel — — — —	11	14	66	84	56
25.	— 6 — — ýsu, hertri	11	40	68	40	57
26.	— 6 — — hákarli, hertum	10	57	63	42	53

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvallýsis	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	—	»	»	»
29.	— 1 — — sellýsis	8	—	»	»	»
30.	— 1 — — þorskalýsis	8	—	1	29	19 35 16
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsinnis	10	pund á	12	4	48 16 40
32.	— 6 — kýrsinnis	—	—	10	86	65 16 54
33.	— 6 — hrosssinnis	—	—	9	39	56 34 47
34.	— 8 — sauðsinnis, af tvævetrum og eldri	—	—	9	50	76 » 63
35.	— 12 — sauðsinnis af veturgömlum og ám	—	—	8	57	102 84 86
36.	— 6 — selsinnis	—	—	»	»	» »
37.	— 240 lambskinn (vorlamba) einlit	—	—	»	24	57 60 48
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pundið á	10		33	61	98 52
39.	— 40 — — óhreinsuðum	—	—	»	»	» »
40.	— 120 — — fuglafiðri	10	—	8	44	101 28 84
41.	— 480 — — fjallagrösum	—	—	»	»	» »
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	—	—	2	59	» » 52
43.	— 1 lambsfóður	—	—	5	49	» » 110

Medalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eftir A. eða í friðu</i>	102	97	86
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	57	30	48
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	121	40	101
— <i>D. — í fiski</i>	75	74	63
— <i>E. — í lýsi</i>	19	35	16
— <i>F. — í skinnavöru</i>	67	68	56

En medalverð allra landaura samantalið. 444 24 370
og skipt með 6 sýnir:

Medalverð allra medalverða 74 04 62

Skrifstofu Ísafj.sýslu og bæjarfógeta á Isafirði 31. dag desembermán. 1902.

Hannes Hafstein.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 19. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	101	»	101	»	84
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	13	86	83	16	69
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	10	96	60	80
4.	— 8 — tvævetrir	13	80	110	40	92
5.	— 12 — veturgamlir	10	86	130	32	109
6.	— 8 ær geldar	12	7	96	56	80
7.	— 10 — mylkar	8	93	89	30	74
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	69	29	69	29	58
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	56	67	75	56	63
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ulla, vel þveginni, pundið á	»	50	60	»	50
11.	— 120 — — mislitri ulla, vel þveginni —	»	35	42	»	35
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	59	70	80	59
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	31	37	20	31
<i>C. Tóvara af ulla.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið	»	76	45	60	38
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	1	32	39	60	33
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	32	57	60	48
18.	— 20 eingirnispesur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpesur	5	33	79	95	67
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvadmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	22	146	40	122
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	80	96	»	80
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	13	3	78	18	65
23.	— 6 — — harðfiski — — — —	»	»	»	»	»
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — —	11	57	69	42	58
25.	— 6 — — ýsu, hertri	10	25	61	50	51
26.	— 6 — — hákarli hertum	8	67	52	2	43

		Í peningum		Hundrað á		Alin	
		Kr.	Anr.	Kr.	Aur.	Aur.	
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvallýsis	8	pottar á	»	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	— —	1	57	23	55
29.	— 1 — — sellýsis	8	— —	1	57	23	55
30.	— 1 — — þorskalýsis	8	— —	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautskinnis	10	pund á	14	50	58	»
32.	— 6 — kýrskinnis	—	— — —	12	14	72	84
33.	— 6 — hrossskinnis	—	— — —	8	58	51	48
34.	— 8 — sauðskinnis, af tvævetrum og eldri	—	— — —	7	50	60	»
35.	— 12 — sauðskinnis af veterurgömlum og ám	—	— — —	6	75	81	»
36.	— 6 — selskinnis	—	— — —	16	44	89	64
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	—	hvert —	»	23	55	20
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pd. á	10	á	10	79	64	74
39.	— 40 — — óhreinsuðum	—	— —	»	»	»	»
40.	— 120 — — fuglafiðri	10	— —	6	50	78	»
41.	— 480 — — fjallagrösum	—	— — —	»	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	—	— —	2	49	»	»
43.	— 1 lambsföður	—	— —	5	19	»	»

Medalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtdöldum landaúrum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	94	69	79
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	52	50	44
— <i>C. — í ullarvöru</i>	77	52	65
— <i>D. — í fiski</i>	65	28	54
— <i>E. — í lýsi</i>	23	55	20
— <i>F. — í skinnavöru</i>	68	17	57

En medalverð allra landaura samantalið 381 71 319
og skipt með 6 sýnir:

Medalverð allra medalverða 63 62 53

Skrifstofu Strandasýslu, 2. dag janúarmán. 1903.

Marino Hafstein.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermed.

Stiptsyfirvöldin yfir Islandi, Reykjavík 19. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	88	67	88	67	74
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	13	17	79	2	66
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	65	99	90	83
4.	— 8 — tvævetrir	13	62	108	96	91
5.	— 12 — veturgamlir	9	49	113	88	95
6.	— 8 ær geldar	12	12	96	96	81
7.	— 10 — mylkar	8	48	84	80	71
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	64	28	64	28	54
9.	— 1 $\frac{1}{3}$ hryssu, á sama aldri hver á	53	23	70	97	59
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	52	62	40	52
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginna	»	34	40	80	34
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	56	67	20	56
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	26	31	20	26
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	6	127	20	106
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	9	60	57	60	48
23.	— 6 — — harðfiski — — — —	11	71	70	26	59
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — —	11	29	67	74	56
25.	— 6 — — ýsu, hertri	11	»	66	»	55
26.	— 6 — — hákarli hertum	8	27	49	62	41

					í peningum		Hundrað á		Alin
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	—	1 — — —	hákarlslýsis	8 — —	»	»	»	»	»
29.	—	1 — — —	sellýsis	8 — —	1	66	24	90	21
30.	—	1 — — —	þorskalýsis	8 — —	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1. hndr.	4 fjórðungar	nautskinns	10 pund á	10	90	43	60	36
32.	—	6 — — —	kýrskinns	— — —	9	40	56	40	47
33.	—	6 — — —	hrossskinns	— — —	7	56	45	36	58
34.	—	8 — — —	sauðskinns af tvævetrum og eldri	— — —	5	40	43	20	36
35.	—	12 — — —	sauðskinns af vetur gömlum og ám	— — —	4	54	54	48	45
36.	—	6 — — —	selskinns	— — —	»	»	»	»	»
37.	—	240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	— — —	»	22	52	80	44
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr.	6 pd. af æðardún, vel hreinsudum,	pundið á	— — —	10	50	63	»	52
39.	—	40 — — —	óhreinsudum	— — —	»	»	»	»	»
40.	—	120 — — —	fuglafíðri	10 — —	»	»	»	»	»
41.	—	480 — — —	fjallagrös	— — —	»	»	»	»	»
42.	5 álnir	1 dagsverk um heyannir	— — —	— — —	2	18	»	»	44
43.	—	1 lambsfóður	— — —	— — —	3	82	»	»	76
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtdöldum landaorum verður:									
<i>Eptir A. eða í friðu</i>							89	72	75
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>							50	40	42
— <i>C. — í ullartóvöru</i>							127	20	106
— <i>D. — í fiski</i>							62	24	52
— <i>E. — í lýsi</i>							24	90	21
— <i>F. — í skinnavöru</i>							49	31	41
En meðalverð allra landaura samantalið							403	77	337
og skipt með 6 sýnir:							67	29	56

Skrifstofu Húnavatnssýslu, 15. dag janúarmánaðar 1903.

Gíslí Ísleifsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermed.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 19. dag febrúarmán, 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	89	69	89	69	75
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	13	15	78	90	66
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	15	83	94	98	79
4.	— 8 — tvævetrir	13	40	107	20	89
5.	— 12 — veturgamlir	9	40	112	80	94
6.	— 8 ær geldar	12	90	103	20	86
7.	— 10 — mylkar	8	69	86	90	72
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	72	77	72	77	61
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu, á sama aldri hver á	59	69	79	59	66
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu vel þveginni pundið á	»	53	63	60	53
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — —	»	35	42	»	35
12.	— 120 — — smjöri vel verkuðu	»	59	70	80	59
13.	— 120 — — tólg vel bræddri	»	30	36	»	30
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	»	»	»	»	»
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	23	41	40	34
18.	— 20 eingirnispeysur hver —	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpeysur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	1	3	123	60	193
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	87	104	40	87
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski velverkuðum, vættin á	10	27	61	62	51
23.	— 6 — — harðfiski — — — —	12	12	72	72	61
24.	— 6 — — þyrsklingi — — — —	10	86	65	16	54
25.	— 6 — — ýsu hertri	10	50	63	»	52
26.	— 6 — — hákarli hertum	8	9	48	54	40

		Í peningum		Hundrað á		Alin	
		Kr.	Aur.	Kr.	Aar.	Kr.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvallýsis	8	pottar á	»	»	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	—	1	85	27	75
29.	— 1 — — sellýsis	8	—	»	»	»	»
30.	— 1 — — þorskalýsis	8	—	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautskinn	10	pund á	14	4	56	16
32.	— 6 — kýrskinn	—	—	11	31	67	86
33.	— 6 — hrossskinn	—	—	9	8	54	48
34.	— 8 — sauðskinn, af tvævetrum og eldri	—	—	7	14	57	12
35.	— 12 — sauðskinn af veturgömlum og ám	—	—	5	34	64	8
36.	— 6 — selskinn	—	—	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit.	—	—	»	23	55	20
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr. 6 pd. af ædardún, vel hreinsudum, pundid á	11	37	68	22	57	
39.	— 40 — — óhreinsudum	»	»	»	»	»	
40.	— 120 — — fuglaftðri	10	—	6	25	75	»
41.	— 480 — — fjallagrösum	—	—	»	»	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	—	—	2	50	»	»
43.	— 1 lambsfóður	—	—	4	»	»	»

Medalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:

<i>Eptir A. eða í friðu</i>	91	78	76
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>	53	10	44
— <i>C. — í ullartóvöru</i>	89	80	75
— <i>D. — í fiski</i>	62	21	52
— <i>E. — í lýsi</i>	27	75	23
— <i>F. — í skinnavöru</i>	59	15	49

En medalverð allra landaura samantalið 383 79 319
og skipt með 6 sýnir:

Medalverð allra medalverða 63 96 53

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu 17. dag desembermán. 1902.

Eggert Briem.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 19. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		1 peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	97	40	97	40	81
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemblar, í fardögum hver á	12	15	72	90	61
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	21	97	26	81
4.	— 8 — tvævetrir	13	75	110	»	92
5.	— 12 — veturgamlir	9	40	112	80	94
6.	— 8 ær geldar	12	33	98	64	82
7.	— 10 — mylkar	7	92	79	25	66
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum á	74	80	74	80	62
9.	— 1 ¹ / ₃ hryssu á sama aldri hver .	66	»	88	»	73
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pundið á	»	57	68	40	57
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni — .	»	38	45	60	38
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	59	70	80	59
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	27	32	40	27
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	»	47	14	10	12
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	29	52	20	43
18.	— 20 eingirnispesur hver .	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpesur	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvodarvaðmáls, álnar breiðs 1 alin á	1	»	120	»	100
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, vættin á	12	2	72	12	60
23.	— 6 — — harðfiski, — — — — .	11	12	66	72	56
24.	— 6 — — þyrsklingi, vel — — — — .	8	77	52	62	44
25.	— 6 — — ýsu, hertri	9	50	57	»	47
26.	— 6 — — hákarli, hertum	8	»	48	»	40

					Í þeningum		Hundrað á		Alin	
					Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.	
<i>E. Lýsi.</i>										
27.	1 hndr.	1 tunna (120 pt.)	hvallýsis . . .	8 pottar á	»	»	»	»	»	
28.	—	1 — — —	hákarlslýsis . . .	8 — —	8	82	27	30	23	
29.	—	1 — — —	sellýsis . . .	8 — —	»	»	»	»	»	
30.	—	1 — — —	þorskalýsis . . .	8 — —	»	»	»	»	»	
<i>F. Skinnavara.</i>										
31.	1 hndr.	4 fjórðungar	nautskinn . . .	10 pund á	15	11	60	44	50	
32.	—	6 — — —	kýrskinn . . .	— — —	12	61	75	66	63	
33.	—	6 — — —	hrossskinn . . .	— — —	10	10	60	60	50	
34.	—	8 — — —	sauðskinn, af tvævetrum og eldri	— — —	7	40	59	20	49	
35.	—	12 — — —	sauðskinn af veturgömlum og ám	— — —	5	66	67	92	57	
36.	—	6 — — —	selskinn . . .	— — —	»	»	»	»	»	
37.	—	240	lambskinn (vorlamba)	einlit . . .	»	22	52	80	44	
<i>G. Ýmislegt.</i>										
38.	1 hndr.	6 pd.	af ædardún, vel hreinsudum,	pundið á	11	25	67	50	56	
39.	—	40 — — —	óhreinsudum . . .	— — —	»	»	»	»	»	
40.	—	120 — — —	fuglaflöri . . .	10 — —	»	»	»	»	»	
41.	—	480 — — —	fjallagrös . . .	— — —	»	»	»	»	»	
42.	5 álnir	1 dagsverk	um heyannir . . .	— — —	2	72	»	»	54	
43.	—	1	lambsfóður . . .	— — —	4	12	»	»	82	
Medalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:										
<i>Eftir A. eða í friðu</i>							92	34	77	
<i>— B. — í ullu, smjöri og tólg</i>							54	30	45	
<i>— C. — í ullartóvöru</i>							62	10	52	
<i>— D. — í fiski</i>							59	28	49	
<i>— E. — í lýsi</i>							27	30	23	
<i>— F. — í skinnavöru</i>							62	77	52	
En medalverð allra landaura samantalið							258	9	298	
og skipt með 6 sýnir:										
Medalverð allra medalverða							59	68	50	

Skrifstofu Eyjatj.sýslu og bæjarfógeta á Akureyri 2. dag janúarmán. 1903.

Kl. Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsyfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 19. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Þingeyjarsýslu

frá 16. maímánaðar 1903 til jafnlengdar 1904.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Aur.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr. 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fard. á	97	»	97	»	81
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lemdar, í fardögum hver á	13	91	83	46	70
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti	16	17	97	»	81
4.	— 8 — tvævetrir	14	37	114	96	96
5.	— 12 — veturgamlir	9	77	117	24	98
6.	— 8 ær geldar	12	29	98	32	82
7.	— 10 — mylkar	8	57	85	70	71
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fardögum	85	»	85	»	71
9.	— 1 $\frac{1}{8}$ hryssu, á sama aldri hver á	76	7	101	43	85
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr. 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pundið á	»	57	68	40	57
11.	— 120 — — mislitri ullu, vel þveginni —	»	37	44	40	37
12.	— 120 — — smjöri, vel verkuðu	»	56	67	20	56
13.	— 120 — — tólg, vel bræddri	»	25	30	»	25
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pundi, haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pundið á	»	»	»	»	»
15.	— 60 þör eingirnissokka parið	»	»	»	»	»
16.	— 30 — tvíbands gjaldsokka	»	51	15	30	13
17.	— 180 — sjóvetlinga	»	24	43	20	36
18.	— 20 eingirnispesyr hver	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbands gjaldpesyr	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, álnar breiðs, 1 alin á	»	99	118	80	99
21.	— 120 álnir einskeptu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 alin á	»	78	93	60	78
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr. 6 vættir af saltfiski vel verkuðum, vættin á	12	5	72	30	60
23.	— 6 — — harðfiski —	11	76	70	56	59
24.	— 6 — — þyrsklingi —	9	21	55	26	46
25.	— 6 — — ýsu, hertri	»	»	»	»	»
26.	— 6 — — hákarli hertum	8	79	52	74	44

		í peningum		Hundrað á		Alin
		Kr.	Anr.	Kr.	Aur.	Aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr. 1 tunna (120 pt.) hvallýsis	8	pottar	á	»	»
28.	— 1 — — hákarlslýsis	8	—	—	1	79
29.	— 1 — — — sellýsis	8	—	—	1	62
30.	— 1 — — — þorskalýsis	8	—	—	1	34
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr. 4 fjórðungar nautsinnis	10	pund	á	12	76
32.	— 6 — — kýrskinnis	—	—	—	10	21
33.	— 6 — — hrossskinnis	—	—	—	8	69
34.	— 8 — — sauðskinnis, af tvævetrum og eldri	—	—	—	5	31
35.	— 12 — — sauðskinnis af veturgömlum og ám	—	—	—	4	16
36.	— 6 — — selskinnis	—	—	—	9	25
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	—	hvert	—	»	23
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr. 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, pd. á	10	86	65	16	54
39.	— 40 — — — óhreinsuðum	—	—	—	»	»
40.	— 120 — — fuglafiðri	10	—	—	6	44
41.	— 480 — — fjallagrösom	—	—	—	»	»
42.	5 álnir 1 dagsverk um heyannir	—	—	—	2	39
43.	— 1 lambsfóður	—	—	—	4	17
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
<i>Eptir A. eða í friðu</i>				97	79	82
— <i>B. — í ullu, smjöri og tólg</i>				52	50	44
— <i>C. — í ullarvöru</i>				67	72	56
— <i>D. — í fiski</i>				62	71	52
— <i>E. — í lýsi</i>				23	75	20
— <i>F. — í skinnavöru</i>				52	51	44
En meðalverð allra landaura samantalið				356	98	298
og skipt með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				59	50	50

Skrifstofu Þingeyjarsýslu, 17. dag janúarmán. 1903.

Steingrímur Jónsson

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjermeð.

Stiptsýfirvöldin yfir Íslandi, Reykjavík 19. dag febrúarmán. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins Niunda árið 1902.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1902 B, 2. bls.):
 - a. Innritunarskírteini Ltra A fol. 84 kr. 8600 00
 - b. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum — 1269 20 kr. 9869 20
2. Ársvextir af innstæðu sjóðsins:
 - a. af innritunarskírteini til $\frac{11}{6}$ og $\frac{11}{12}$ '02 kr. 301 00
 - b. af fje í landsbankanum til $\frac{31}{12}$ '02 — 44 50 — 345 50

Samtals kr. 10214 70

Útgjöld:

1. Heiðursgjafir veittar:
 - a. Halldóri bónda Benediktssyni á Skriðuklaustri kr. 140 00
 - b. Jóni bónda Þórðarsyni í Skálholtsvík — 140 00 kr. 280 00
2. Sjóður í árslok:
 - a. Innritunarskírteini Ltra A fol. 84 — 8600 00
 - b. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum — 1033 70
 - c. Óhafðar rentur af innritunarskírteini — 301 00 — 9934 70

Samtals kr. 10214 70

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Reykjavík 2. janúar 1903.

Magnús Stephensen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Hannesar prestaskólakennara Árnasonar árið 1902.

Tekjur:

1. Sjóður við ársbyrjun (Stj.tíð. 1902 B 3. bls.):
 - a. Lán Reykjavíkur kaupstaðar kr. 32000 00
 - b. Lán gegn fasteignarveði — 16983 34
 - c. Ógreiddir vextir — 22 50
 - d. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum — 4050 19 kr. 53056 03
2. Vextir af höfuðstóli:
 - a. Af láni Reykjavíkur kaupstaðar til $\frac{11}{6}$ og $\frac{11}{12}$ '02 — 1280 00
 - b. Af lánum gegn fasteignarveði til $\frac{11}{6}$ '02 — 679 33
 - c. Af fje í landsbankanum til $\frac{31}{12}$ '02 — 126 26 — 2085 59

Samtals kr. 55141 62

Útgjöld:

27

1. Styrkur veittur cand. mag. Ágúst Bjarnasyni	kr. 2000 00
2. Sjóður í árslok:	
a. Lán Reykjavíkur kaupstaðar	kr. 31000 00
b. Lán gegn fasteignarveði	— 19000 00
c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 3141 62
	<u>kr. 53141 62</u>
	Samtals kr. 55141 62

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Reykjavík 2. janúar 1903.

Magnús Stephensen.**Reikningur**

28

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fischers árið 1902.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (St.tíð. 1902 B 4. bls.)	
a. Innritunarskírteini Ltr. A fol. 373	kr. 20000 00
b. í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 258 04
	<u>kr. 20258 04</u>
2. Vextir af innstæðufje:	
a. af innritunarskírteini	kr. 700 00
b. af innstæðu í landsbankanum	— 15 58
	<u>kr. 715 58</u>
	Samtals kr. 20973 62

Útgjöld:

1. Styrkur veittur samkvæmt stofnunarskrá sjóðsins	kr. 700 00
2. Borgað fyrir auglýsingar	— 10 37
3. Sjóður í árslok:	
a. Innritunarskírteini Ltra. A fol. 373	kr. 20000 00
b. í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 263 25
	<u>kr. 20263 25</u>
	Samtals kr. 20973 62

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Reykjavík 5. janúar 1903.

Magnús Stephensen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs C. Liebes árið 1902.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1902 B, 11. bls.):			
a. Østiftens Kreditforenings Obligationer 7 Serie	kr. 10000,00		
b. Bankavaxtabrjef, keypt fyrir vexti sjóðsins fyrir fyrra missiri ársins 1901	— 200,00	kr. 10200,00	
2. Vextir af innstæðu:			
a. Af lánsstofnunar-skuldabryfum fyrir síðara missiri ársins 1901 og árið 1902	kr. 600,00		
b. Af bankavaxtabryfum, missirisvextir	— 4,50	— 604,50	
			Samtals kr. 10804,50

Útgjöld:

1. Borgað Búnaðarfélagi Íslands, samkvæmt skipulagsskrá sjóðsins 5. nóvbr. 1901, 4. gr.		kr. 604,50	
2. Sjóður við árslok:			
a. 5 lánsstofnunar-skuldabryf á 2000 kr.	kr. 10000,00		
b. Bankavaxtabryf	— 200,00	— 10200,00	
			Samtals kr. 10804,50

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Reykjavík 2. janúar 1903.

Magnús Stephensen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og konu hans Þórunnar Hannesdóttur árið 1902.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1902 B 5. bls.):			
a. Bankavaxtabryf	kr. 2500 00		
b. Lán gegn fasteignarveði	— 500 00		
c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 800 89	kr. 3800 89	
2. Vextir af höfuðstóli:			
a. Af bankavaxtabryfum til $\frac{2}{1}$ og $\frac{1}{7}$ '02	— 112 50		
b. Af láni gegn fasteignarveði til $\frac{11}{6}$ og $\frac{2}{9}$ '02	— 22 00		
c. Af fje í landsbankanum til $\frac{31}{12}$ '02	— 34 20	— 168 70	
			Samtals kr. 3969 59

Útgjöld:

30

Sjóður í árslok:

a.	Bankavaxtabrjef	kr.	2500 00
b.	Lán gegn fasteignarveði	—	300 00
c.	Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	—	1169 39
			<u>kr. 3969 39</u>
			Samtals kr. 3969 39

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Reykjavík 2. janúar 1902.

Magnús Stephensen.**Reikningur**

31

Minningarsjóðs Lektors theol. Sigurðar Melsteds árið 1902.

1.	Í útborgunarbeild Söfnunarsjóðsins í árslok 1901, sjá St.tíð. 1902 B 6. bls.	kr.	481 53
2.	Ársvextir 1902	—	19 26

Á vöxtum í Söfnunarsjóði í árslok 1902 kr. 500 79

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Reykjavík 5. jan. 1903.

Magnús Stephensen.**Reikningur**

32

yfir tekjur og gjöld minningarsjóðs Herðísar og Ingileifar Benediktsen árið 1902.

Tekjur:

1.	Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1902 B, 5.—6. bls.)		
	a. Óuppsegjanleg ríkisskuldabrjef	kr.	5000 00
	b. Lán gegn fasteignarveði	—	41240 00
	c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	—	1722 97
			<u>kr. 47962 97</u>
2.	Vextir af höfuðsóli:		
	a. af óuppsegjanlegum ríkisskuldabryfum til $\frac{11}{6}$ og $\frac{11}{12}$ '02	kr.	175 00
	b. af lánum gegn fasteignarveði til $\frac{11}{6}$ '02	—	1627 10
	c. af fje í landsbankanum til $\frac{31}{12}$ '02	—	70 18
			<u>kr. 1872 28</u>
			Samtals kr. 49835 25

32

Gjöld:

Sjóður við árslok:

a. Ouppsegjanleg rikisskuldabryf	kr. 5000 00	
b. Lán gegn fasteignarveði	— 41240 00	
c. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 3595 25	kr. 49835 25
		<u>Samtals kr. 49835 25</u>

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Reykjavík 2. janúar 1903.

Magnús Stephensen.

33

Reikningur.

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs þeirra, sem biða tjón af jarðeldum, árið 1902.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1902, B, 3.—4. bls.):	
a. Bankavaxtabryf	kr. 27000,00
b. Lán gegn fasteignarveði	— 5450,00
c. Ógoldnir vextir	— 20,00
d. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 1408,69
	<u>kr. 33878,69</u>
2. Vextir af höfuðstóli:	
a. Af bankavaxtabryfum til $\frac{2}{1}$ og $\frac{1}{7}$ 1902	kr. 1215,00
b. — lánum gegn fasteignarveði til $\frac{11}{6}$ 1902	— 217,70
c. — tje í landsbankanum til $\frac{31}{12}$ 1902	— 88,57
	<u>— 1521,27</u>
	<u>Samtals kr. 35399,96</u>

Utgjöld:

Sjóður í árslok:

a. Bankavaxtabryf	kr. 7000,00
b. Lán Seyðisfjarðar kaupstaðar	— 20000,00
c. Lán gegn fasteignarveði	— 5600,00
d. Ógoldnir vextir	— 20,00
e. Í landsbankanum með sparisjóðskjörum	— 2771,96
f. Í sjóði hjá undirskrifuðum	— 8,00
	<u>kr. 35399,96</u>
	<u>Samtals kr. 35399,96</u>

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík 2. janúar 1903.

Magnús Stephensen.

Reikningur

34

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs skipstjóra og stýrimanna við Faxaflóa árið 1902.

Tekjur:

1. Í sjóði við ársbyrjun		kr. 4177,96	
2. Vextir:			
a. Af Söfnunarsjóðsinnlagi fyrir 1901	kr. 143,45		
b. — sparisjóðsinnlagi fyrir s. á.	— 1,56		
c. — sparisjóðsinnlagi fyrir 1902	— 21,82	— 166,83	
3. Árstíllög fjelagsmanna (82)		— 164,00	
4. Gjafir		— 40,00	
			kr. 4548,79

Gjöld:

1. Fyrir auglýsingu		kr. 3,75	
2. Styrkur veittur		— 215,00	
3. Í sjóði við árslok			
a. Í Söfnunarsjóði	kr. 3729,80		
b. Í sparisjóði	— 600,24	— 4330,04	
			kr. 4548,79

Reykjavík 11. janúar 1903.

Kristinn Magnússon

p. t. gjaldkeri.

Reikningur

35

yfir tekjur og gjöld fiskimannasjóðs Kjalarnesþings árið 1902.

Tekjur:

1. Sjóður við ársbyrjun:			
a, veðskuldabréf	kr. 12900 00		
b, innstæða í sparisjóði	— 499 49	kr. 13399 49	
2. Endurborguð lán		— 8610 00	
3. Sekt		— 10 00	
4. Keypt bankavaxtabréf Ltra A 37—40 Ltra B 470—479		— 9000 00	
5. Vextir:			
a, af skuldabréfum	kr. 512 89		
b, dagvextir	— 132 11		
c, af hankavaxtabréfum frá $\frac{2}{9}$ — $\frac{31}{12}$	— 132 75		
d, af sparisjóðsinnstæðu	— 26 89	— 804 64	
			Samtals kr. 31824 13

35

Gjöld:

1. Veittur styrkur	kr. 490 00
2. Kostnaður við prentun eyðublaða	— 5 87
3. Til jafnaðar móti tekjulið 2	— 8610 00
4. Til jafnaðar móti tekjulið 4	— 9000 00
4. Sjóður við árslok:	
a, veðskuldabrjef	kr. 4290 00
b, bankavaxtabrjef	— 9000 00
c, innstæða í sparisjóði	— 428 26
	kr. 13718 26
	<hr/> Samtals — 31824 13

Bæjarfógetinn í Reykjavík, 31. desember 1902.

Halldór Danielsson.

36

Sjóðir prestaskólans árið 1902.

I. Prestaskólasjóðurinn.

Tekjur:

1. Eftirstöðvar við árslok 1901:	
a, veðskuldabrjef	kr. 3100 00
b, innstæða í Söfnunarsjóði	— 1212 05
c, innstæða í Landsbanka	— 63 83
d, bankavaxtabrjef	— 200 00
	kr. 4575 88
2. Vextir á árinu 1902:	
a, af veðskuldabrjefi	— 124 00
b, af innstæðu í Söfnunarsjóði	— 48 48
c, af innstæðu í Landsbanka	— 2 10
d, af bankavaxtabrjefum ($-\frac{2}{1}$ '03)	— 9 00
	kr. 183 58
	<hr/> Samtals kr. 4759 46

Gjöld:

1. Styrkur veittur stúdentum	kr. 90 00
2. Eftirstöðvar við árslok 1902:	
a, veðskuldabrjef	kr. 3100 00
b, innstæða í Söfnunarsjóði	— 1260 53
c, innstæða í Landsbanka	— 8 93
d, bankavaxtabrjef	— 300 00
	kr. 4669 46
	<hr/> Samtals kr. 4759 46

II. Gjöf Halldórs Andrjessonar.

36

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1901:			
a. veðskuldabryjef	kr. 2800 00		
b. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 243 89		
c. Innstæða í Landsbanka	— 98 28		
d. Bankavaxtabryjef	— 200 00	kr. 3342 17	
2. Vextir á árinu 1902:			
a. af veðskuldabryjefum	kr. 112 00		
b. af innstæðu í Söfnunarsjóði	— 9 76		
c. af innstæðu í Landsbanka	— 3 31		
d. af bankavaxtabryjefum (— ² / ₁ '03)	— 9 00	kr. 134 07	
		Samtals kr. 3476 24	

Gjöld:

1. Styrkur veittur stúdentum	kr. 70 00	
2. Eptirstöðvar við árslok 1902:		
a. veðskuldabryjef	kr. 2800 00	
b. innstæða í Söfnunarsjóði	— 253 65	
c. innstæða í Landsbanka	— 52 59	
d. bankavaxtabryjef	— 300 00	kr. 3406 24
		Samtals kr. 3476 24

III. Minningarsjóður lektors Helga Hálfánarsonar.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1901:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 613 03	
2. Vextir á árinu 1902	— 24 47	
		Samtals kr. 637 50

Gjöld:

1. Verðlaunabækur gefnar stud. theol. Ásgeiri Ásgeirssyni	kr. 15 00	
2. Eptirstöðvar við árslok 1902:		
Innstæða í Söfnunarsjóði	— 622 50	
		Samtals kr. 637 50

Reykjavík 9. marz 1903.

Þórh. Bjarnarson.

Embættaskipun, lausn og veiting, m. m.

a. Lausn.

8. febrúar, var presturinn að Stað á Reykjanesi Filippus Magnússon settur frá embætti, án eptirlauna.

Heiðursmerki.

9. desbr. 1902, sæmdi hans hátign konungurinn allra mildilegast riddarakrossi Dannebrogssorðunnar forstöðumann prestaskólans lector theol. Þórhall Bjarnarson, og rektor við lærða skólann í Reykjavík Björn M. Olsen.

31. s. m. sæmdi hans hátign konungurinn allramildilegast forstöðumann gagnfræðaskólans á Möðruvöllum, Jón A. Hjaltalín riddarakrossi Dannebrogssorðunnar.

29. nóvbr. s. á., var sýslumanni í Skaptafellssýslu Guðlaugi Guðmundssyni allra mildilegast leyft að bera heiðursmerki hinnar Rauðu Arnar orðu 3. flokks, er hans hátign Þýskalandskeisari hafði sæmt hann því.

Óveitt embætti.

Prestakall, er landshöfðingi veitir.

Staður á Reykjanesi (Staðar- og Reykhólasóknir) í Barðastrandarprófastsdæmi. Mat 1109 kr. 31 a. að frádregnu 200 kr. árgjaldi til landssjóðs.

Engin eptirlaun hvíla á brauðinu.

Augl. 16. febrúar. Umsóknarfrestur til 4. apríl.

Veitist frá næstu fardögum.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Opið brjef, er stefnir saman alþingi til reglulegs fundar 1. júlí 1903, undirskrifað af konungi 13. febrúar 1903 (A. nr. 1, bls. 2—3).

Tilskipun fyrir Ísland um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland, undirskrifuð af konungi 2. marz s. á. (A. nr. 2, bls. 4—19).

Leiðarvísir

um skrásetning fiskiskipa m. m.

37

26. marz

Samkvæmt lögum 8. júlí 1902 og konunglegri tilskipun fyrir Ísland 2. marz 1903 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í hafinu umhverfis Færeyjar og Ísland, skulu lögreglustjórar fara eptir því sem hjer segir fyrir um áeptir, um sjerstaklega skrásetning fiskiskipa, útgáfu sjerstaklegra fiskiveiðaskírteina, og merking slikra skipa.

I.

Skrásetning Öll skip og bátar, er heima eiga á Íslandi, stunda fiskiveiðar í hafinu umhverfis Ísland og Færeyjar fyrir utan landhelgi og rjett hafa samkvæmt lögum 13. des. 1895 um skrásetning skipa, til þess að hafa danskt flagg, skulu tekin uppá sjerstaklega skrá yfir fiskiskip.

Undantekin þessari skrásetningarskyldu eru þá þau fiskiskip, sem eigi eru notuð til fiskiveiða utan þess svæðis, þar er fiskiveiðar eru heimilar dönskum þegnum einum saman.

II.

Fiskiskrásetning Lögreglustjórar annast um skrásetning þessa. Hvert lögsagnar-
ingurumdæmi umdæmi á landinu skal vera skrásetningurumdæmi fyrir sig, og telst
og einkennis- Ísafjörður með Ísafjardarsýslu, Akureyri með Eyjafjardarsýslu og Seyð-
bókstafir. isfjörður með Nordurmúlasýslu. Hvert umdæmi fær eptirgreinda einkennisbókstafi, er tákna umdæmið, og skal hvert skip, sem haft er á fiskiveiðum á hinu umgetna svæði utan landhelgi, vera merkt með bókstöfum síns skrásetningurumdæmis.

Nafn skrásetningurumdæmisins	Einkennisbókstafir
1. Reykjavík	RE
2. Gullbringu- og Kjósarsýsla	GK
3. Mýra- og Borgarfjardarsýsla	MB
4. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla	SH
5. Dalasýsla	DA
6. Barðastrandarsýsla	BA
7. Ísafjardarsýsla og kaupstaður	ÍS

37
26. marz

8.	Strandasýsla	ST
9.	Húnavatnssýsla	HU
10.	Skagafjarðarsýsla	SK
11.	Eyjafjarðarsýsla og Akureyri	EA
12.	Þingeyjarsýsla	TH
13.	Nordurmúlasýsla og Seyðisfjarðarkaupstaður	NS
14.	Suðurmúlasýsla	SU
15.	Skaptafellssýsla	SF
16.	Vestmannaeyjasýsla	VE
17.	Rangárvallasýsla	RA
18.	Árnessýsla	ÁR

**Flokkun eptir
registurtonna-
tali.**

III.

Áð því er kemur til merkingar fiskiskipanna með einkennisbókstöfum og umdæmistölum, skiptast þau í tvo flokka.

Í fyrra flokki eru öll skip 15 registurtonna á stærð brúttó og þaryfir.

Í hinum síðara flokki eru öll skip, sem minni eru en nemi 15 registurtonnum brúttó.

IV.

**Stærð og
setning ein-
kennisbók-
stafa og um-
dæmistalna.**

Á skipunum í þessum tveimur flokkum skal stærð einkennisbókstafa og umdæmistalna vera sem hér segir:

Í fyrra flokki: Hæðin 14. des. þuml. (45 sentimetra)
Breiddin 1.8— — (6 — —)

Í síðara flokki: Hæðin, ef unnt er, 8 des. þuml. (25 sentimetra)
Breiddin 1.3 des. þuml. (4 sentimetra)

Merkin skal setja þannig:

Þá bókstafi og þá tölur, sem skipið hlaut við skrásetninguna, skal setja með hvítum olíulit á svörtum grunni á framstafni skipsins beggja megin, 2,5—3 des. þuml. 8—10 (sentimetra) fyrir neðan borðstokkinn, ef því verður við komið, og þannig að sjáist glögg og skýrt; bókstafina á undan og töluna á eptir.

Á skipum hins síðara flokks, sem eru súðbyrt, skal hafa undir svo mörg borð, sem með þarf, — og sljetta yfir samskeyti, ef svo á stendur, — til þess að merkin verði svo stór, sem fyrirskipað er.

Sömu bókstafi og tölur skal og setja með olíulit báðum megin stórseglsins á skipinu, rjett fyrir ofan síðasta reifið, og þannig að sjáist glögg; mála skal með svörtum lit, ef seglin eru hvít, en hvítum á svört segl, millumlit segl með hvítum eða svörtum lit, eptir því sem lögreglustjóri sá nánara kveður á um, er sjer um merkinguna.

Bókstafir þessir og tölur á seglunum skulu vera að öllu þriðjungi stærri en merkin á framstafni skipsins (sjá 6 gr. tilskipunarinnar).

Á fiskigufuskipum skal setja hin framangreindu merki þar að auki á reykháfinn, svo að þau sjáist skýrt. Skal stærð þessara merkja vera hin sama og þeirra, sem á framstafni skipsins eru.

Setning skips-
heitisins og
heimilis þess.

V.

37

Nafn hvers fiskiskips, og nafn staðar þess, er það er frá, skal 26. marz mála með oliulit á apturstafn skipsins á svörtum grunni með hvítum bókstöfum ekki minni en 2,5 des. þuml. á hæð og 0,5 des. þuml. (sjá 5. gr. tilskipunarinnar).

Nú er fiskiskip skrásett, og má þá ekki breyta nafni þess, nema gætt sje ákvæða þeirra, er gilda um hina almennu skipaskrásetning.

Um heimili skipsins fer eptir því sem segir fyrir um í ákvæðunum um hina venjulegu skipaskrásetning.

Beiðni um
skrásetning
og mæling
fiskiskipa.

VI.

Beiðni um skrásetning fiskiskips o. s. frv. skal bera fram á þann hátt, að eigandi eða formaður skipsins gefur um það skriflega tilkynning, og notar þartil eyðublað samhljóða fyrirmynd A, sem prentuð er hjer á eptir. Með tilkynning þessari á að fylgja þjóðernis- og skrásetningarskírteini skipsins, mælingarbrjef eða mælingarvottorð til sönnunar (brúttó) registurtonnastærð þess m. m. Fylgi skipinu ekkert slikt skjal, skal ákveða brúttótonnastærð þess á eptirgreindan hátt, sbr. tilsk. 25. júní 1869 um skipamælingar 6. gr. G. fyrri málsgrein: Lengdin er mæld stafna á milli, að innanverðu, rjett fyrir ofan efri brún hástokksins. Breiddin er mæld mitt á milli stafna (miðskipa) rjett undir hástokknum milli innviða. Dýptin er og mæld mitt á milli stafna (miðskipa) frá beinni línu, sem dregin er þvert yfir skipið rjett fyrir ofan hástokkinn, niður að ytri byrðingunni í botninum rjett við kjölsvínið.

Þessar 3 tölur (lengdarmál, breiddarmál og dýptarmál) skulu allar margfaldaðar saman, en þeirri tölu, sem kemur af þessari margföldun, skal deilt með tölunni 170. Kvótinn sýnir svo þá registurtonnatölu, sem stærð skipsins er miðuð við. Skyldi stærð skipsins þannig mæld reynast meiri en 4 tonn, skal fullkomin mæling fram fara, og registurtonnastærð skipsins fer þá eptir þeirri mæling. Tonnatalið og orðið *tonn* er síðan höggið í sigluþóptuna, eða á öðrum hentugum stað. Eigi skipið ekki heima þar, er viðkomandi fiskiskrásetningarstofa er, má afhenda skrásetningarbeiðnina næsta hreppstjóra, er svo skýrir lög- reglustjóra frá og framkvæmir síðan eptir hans leiðbeining það, sem nauðsynlegt er í þessu efni, þar á meðal afhending fiskiveiðaskírteinisins (sjá 3. gr. tilskipunarinnar).

Fiskiskipa-
skrá.

VII.

Samkvæmt þeim skýrslum, sem þannig eru framkomnar, er skipið síðan sett á fiskiskipaskrá þá, sem haldin er á viðkomandi fiski skrásetningarstofu (sjá fyrirmynd B hjer á eptir, sem útfyllt er til skýringar).

Eptir þeirri röð, er beið er um skrásetning hvers skips, fær það tölu í hinni venjulegu töluröð, og verður það umdæmistala skipsins.

37 Fiskiveiða-
26. marz skirteinið.

VIII.

Samkvæmt þeim skýrslum, er skráðar eru í fiskiskipaskrána, er síðan gefið út fiskiveiðaskirteinið (sjá sýnishornið áeptir tilskipuninni og 4. gr. hennar), en þetta skirteini er samt ekki afhent fyrir en viðkomandi skip er merkt með ádurnefndum einkennisbókstöfum og umdæmistölunni.

Hafa skal fiskiveiðaskirteinið jafnan meðferðis á sjónum, svo að skipstjóri geti sýnt og sannað, hvert skip hans er og til hvers ætlað.

Einusinni á ári hverju skal eigandi eða skipstjóri hvers fiskiskips sýna fiskiveiðaskirteinið á skrásetningarskrifstofu, og skal á skrifstofunni rita viðurkenning aptan á skirteinið um, að það hafi verið sýnt (sjá 3. gr. tilskipunarinnar).

Lögreglustjórar skulu hafa gætur á því, að skipstjóri eða eigandi sýni fiskiveiðaskirteinið á skrásetningarstofu, svo sem nú var sagt, og gæta þess, að merkin á skipi og seglum sjeu í lagi, áður en þeir rita á skirteinið vottorð sitt um sýninguna.

**Skýrsla um
breytingar.**

IX.

Sjerhver eigandaskipti að fiskiskipi eða flutning þess í annað skrásetningarumdæmi skal tilkynna. Þegar svo er, ber að heimta aptur fiskiveiðaskirteinið og gefa út annað nýtt. Enn skulu eigendur skýra frá endurbygging skrásettra skipa, strandi þeirra eða sölu til útlendra manna (sjá 3. gr. tilskipunarinnar). Skrásetning slíkra breytinga fer yfir höfuð fram á þann hátt, sem sagt er fyrir um í skrásetningarumburðarbrjefi nr. 1, frá 19. desbr. 1893, stafið h.

**Merkjunum
má eigi breyta.**

X.

Eigi má afná, breyta, óskýra, hylja, eða með nokkru móti dylja nöfnin, bókstafina eða tölurnar á skipunum, seglum þeirra eða reykháfum. Eigi mega skipin heldur hvorki utan á skrokknum nje á seglum hafa annað nafn, bókstafi eða tölur, en þau, sem skipin hafa fengið við skrásetninguna.

**Ólögleg veið-
arfæri.**

XI.

Löggæzluskip og lögreglumenn skulu eptir megni hafa gætur á því, að eigi sje flutt út í fiskiskipin, eða höfð þar veiðarfæri, er aðeins eru höfð til að skera sundur net eða eyðileggja þau. Ef slík veiðarfæri koma fyrir á fiskiskipunum, skal gjöra þau upptæk og ónýtt.

**Aðalfiski-
skipaskrá.**

XII.

Landshöfðingi hefir á hendi eptirlit með mælingu og skrásetningu fiskiskipa og endurskoðar mælingaskirteinin og skrásetningarskirteinin á sama hátt og í sama mæli sem umsjón hans er á hinn almennu skipamæling og skrásetning.

Með fyrsta pósti eptir að skirteinið hefir verið gefið út, skal lögreglustjóri senda landshöfðingja afrit af því og skýra frá öllu því, er lýtur að skrásetning þessari; landshöfðingi sendir síðan skýrslu um þetta til skrásetningar og skipamælingarskrifstofunnar í Kaupmanna-

höfn, til upptöku í aðalskrá hennar yfir öll dönsk, færeysk og íslensk fiskiskip. **37**

26. marz

**Landssjóður
borgar.**

XIII.

Fyrir mæling og skrásetning fiskiskipa o. s. frv. skal ekkert gjald greiða, og hefir það yfirleitt engan kostnað í för með sjer fyrir skipaeigendur. Hlutadeigandi lögreglustjóri annast því um setning skipsnafnsins (sbr. 5. gr. tilskipunarinnar) og setning merkja þeirra, er getur um í 6. gr. tilskipunarinnar, og er það gjört á landssjóðs kostnað. Á skipaeigendum hvílir þó sú skylda, að halda við bókstöfum þeim, tölum og öðrum merkjum, er sett hafa verið, og setja merki á veiðarfæri m. m. (sjá 9. gr. tilskipunariinnar).

Sektir.

XIV

Brot gegn ákvæðum þessum um nauðsynlegt skipulag við skrásetninguna varða sektum eptir 32. gr. tilskipunarinnar.

XV.

Þessi leiðarvísir öðlast gildi 31. þ. m.

Reykjavík, 26. marz 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslundi

Magnús Stephensen,

Jón Magnússon.

37 Fyrirmynd A.**Beiðni**

um

skrásetning fiskiskips.

Undirritaður eigandi skipsins (bátsins) _____

segi hjermeð til skips þessa til upptöku á fiskiskipaskrá _____

- 1) Fullt nafn formanns _____ heimili _____
- 2) Byggingarstaður skipsins _____ byggingarár _____
- 3) Efnid í skipinu _____
- 4) Reiða- og seglabúnaður _____
- 5) Venjuleg áhöfn _____
- 6) Venjuleg fiskiáferð _____
- 7) Þjóðernis- og skrásetningarskírteini (mælingarbrjef eða mælingarvottorð) dags. _____ fylgir með.

eða :

Skipið er eigi áður mælt eða skrásett.

_____ 19 _____

(Fullt nafn eiganda) _____

(Staða hans og heimili) _____

37

Skrásetning- ardagur	Umdæmis- tala	Skipa- heiti	Lýsing :		Registur — tonn		Flokk- ur	Aðalmál (eptir fiski- veiðaskir- teininu)
			Hvernig hag- að er reiða og seglum á þilskipi; ef róðrabátur er, þá áratál	Venju-fiski- aðferð	Brúttó	Nettó		
1/4 1903	1	Guðrún	Kúttar- reitt	Færa- fiski	74.54	74.54		L. 81.0 B. 19.8 D. 10.2
1/4 1903	2	Njáll	Skonn- ertureitt	Færa- fiski	37.00	33.81		L. 58.0 B. 17.0 D. 6.0
1/4 1903	3	Vonin	Róðrabátur áttæringur	Lóðafiski	3.57	2.57		L. 28.8 B. 8.1 D. 2.6
1/4 1903	4	Bylgja	Skrúfugufu- skip einsiglt. 14 nom. hesta afl, 70 indic.	Botnvörpu- veiðar	32.63	14.41		L. 54.4 B. 13.4 D. 7.2 VRL. 15.1

Byggingarstaður _____ár Hvernig byggt og úr hverju efni	Venjuleg áhöfn	Nafn eiganda, staða og heimili (evt. stað- setning og dagsetn- ing eignarskirtein- isins)	Nafn formanns og heimili (evt. stað- setning og dagsetn- ing skipstjóraskír- teinisins)	Athugasemdir :
Byggt í Hull 1884 Kúttarbyggt úr eik, »kravel«byggt	22 manns	Filippus Filippus- son, bóndi á Gufu- nesi	Jón Jónsson í Reykja- vík. Skipstjóraskirt. dags. á skrifstofu bæjarfógeta s.st. 12. marz 1901	Skrásett í Reykjavík, og er þjóðernis- og skrásetn- ingarskirteini skipsins gef- ið út 20. ágúst 1900. Skrásetningarstafir LBPV
Byggt í Nysted 18 ⁸³ / _{s.4} . Skonnorta »kravel«byggð úr eik og furu.	16 manns	Ingjaldur Sigurðs- son hreppstjóri á Lambastöðum	Páll Pálsson á Lambastöðum. Skip- stjóraskirteini hans er gefið út á skrif- stofu Gullbr.- og Kjósarsýslu 10. maí 1902.	Skrásett í Reykjavík, og er þjóðernis- og skrásetn- ingarskirteini skipsins gef- ið út 21. marz 1901. Skrásetningarstafir L B S W
Smíðaður í Reykja- vík 1900 úr eik, súðbyrtur	10 manns	Hallur Hallsson í Reykjavík	Þórður Þórðarson í Reykjavík	Mælingarvottorð gefið út á bæjarfó- getaskrifstofu Reykjavíkur 31. marz 1903.
Byggt í Gr. Yar- mouth 1890. »Hæk«- byggt, úr járni súðað	10 manns	Fiskiveiðafjelag Reykjavíkur stofn- að 1900. Jón Jónsson fram- kvæmdarstjóri.	Guðmundur Guð- mundsson í Reykja- vík og er skip- stjóraskirteini hans gefið út á skrifstfu bæjarfógeta þar 10. maí 1899.	Skrásett í Reykjavík; þjóð- ernis og skrásetningar- skirteini skipsins er gefið út 19. janúar 1899. Skrásetningarstafir L B Q V

38. Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Styrktarsjóð hjónanna Carl Höepfners og konu hans, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðgjafanum fyrir Ísland 29. janúar 1903.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

Styrktarsjóð hjónanna Carl Höepfners og konu hans.

1. gr.

Sjóðurinn heitir »Styrktarsjóður hjónanna C. J. Höepfners og konu hans«.

Sjóður þessi er stofnaður með 10,000 krónum, sem höfuðstól, af ekkjufrú Anna Höepfner, í minningu um látinn mann hennar, íslenzkan kaupmann C. J. Höepfner.

2. gr.

$\frac{1}{10}$ hluti vaxtanna skal árlega leggjast við höfuðstólinn, en $\frac{9}{10}$ þeirra skal verja til styrktar fátækum sjúklingum í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrar-kaupstað, ásamt Svalbarðs- Grýtubakka- og Hálsahreppum í Þingeyjarsýslu, til borgunar sjúkrahúsvistar og lækninga á sjúkrahúsinu á Akureyri.

3. gr.

Bæjarstjórnin skal hafa stjórn sjóðsins á hendi, og greiða sjúkrahússtjórninni þann hluta hinna árlegu vaxta, sem ákveðinn er til úthlutunar, og sem síðan útbýtir honum, samkvæmt því sem sagt er í 2. grein.

4. gr.

Höfuðstóll sjóðsins skal ætíð standa óskertur, og verðbrjef hans, sem nú stendur eru Obligationer af Grundeiere i de Danske Ostifter, skulu vera útbúin með áritun landshöfðingja, er fyrirbyggja að þau verði seld. Eptir því sem skulda-brjef þau, sem sjóðurinn nú er fólgin í, verða dregin til útborgunar, skulu samskonar skuldabryjef keypt í þeirra stað, eða önnur, sem gefa jafn góða tryggingu, samkvæmt reglum þeim, sem settar eru fyrir meðferð á ómyndugra fje í Danmörku

5. gr.

Reikningur sjóðsins skal endurskoðaður og úrskurðaður um leið og bæjarsjóðsreikningurinn, og eptirrit af honum, ásamt skilagreini fyrir hag og störfum sjóðsins, skal árlega sent landshöfðingja.

Lónshult, 26. júlí 1902.

Anna Höepfner.

Auglýsing

um birting stjórnarvaldaauglýsinga í blaðinu Þjóðólfi.

Frá 1. apríl 1903 skal um 3 ára tímabil, nema uppsögn eigi sjer stað, birta í blaðinu Þjóðólfi, sem út kemur í Reykjavík, auglýsingar þær, sem ræðir um í opnu brjefi 27. maí 1859, um breytingar á reglum þeim, er gilda á Íslandi um auglýsingar í blöðunum í vissum tilfellum, og eptir auglýsingu minni 30. desbr. 1886, átti að birta í blaðinu Ísafold, þangað til öðru vísi yrði kveðið á um.

Þetta er hjer með kunngjört öllum hlutadeigendum til eptirbreytni.

Reykjavík, 9. janúar 1903.
Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Arsreikningur

fyrir styrktarsjóð lyfsala E. Tvede frá marz 1902 til marz 1903.

40

Tekjur :

1. Höfuðstóll styrktarsjóðsins í Söfnunarsjóði	kr. 1002 45
2. Vextir 1902	— 40 10
	Tekjur samtals kr. 1042 55

Gjöld:

1. Utborgað til hr. Sigtryggs Sigurðssonar	kr. 39 09
2. Höfuðstóll	— 1003 46
	Jöfnuður kr. 10042 55

Reykjavík 5. marz 1903.

Michael L. Lund.

Embættaveiting, skipun og lausn.

a. Lausn.

18. marz var prestinum að Breiðabólstað á Skógarströnd Jósef Kr. Hjörleifsson af landshöfðingja veitt lausn frá prestskap sökum heilsubrests og með lögmæltum eptirlaunum, frá fardögum 1903 að telja.

b. Skipun.

19. marz var settum hjeraðslækni í Þingeyrarhjeraði læknskólakandidat Andrjesi Fjeldsted af landshöfðingja veitt hjerað þetta.

Einkarjettur.

21. febrúar þóknaðist hans hátign konunginum að veita niðursuðuverksmiðjueigendum Jakob Lützen og Sönnur í Þórshöfn í Færeyjum einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á vjel, er þeir hafa nákvæmara lýst, og notuð er til að búa til snúða.

Óveitt prestakall

er landshöfðingi veitir.

Breiðabólstaður á Skógarströnd (Breiðabólstaðar og Narfeyrarsóknir): mat kr 1184,33.

Prestsekkja er í brauð.uu frá 1882, sem nýtur $\frac{1}{12}$ af föstum tekjum þess. Byggingarlán úr landssjóði hvílir á því, upprunaiega 2000 kr.. tekið 1897, sem afborgast með $\frac{1}{28}$ á ári (Stj.tíð. 1897, B. bls 13).

Leyfi til að taka 500 kr. lán til jarðabóta, er endurborgist með $\frac{1}{15}$ á ári, var veitt með lhbr. 25. júní 1900, en mun ekki hafa verið notað (Stj.tíð B. bls. 79).

Veitist frá fardögum 1903. Augl. 21. marz. Umsóknarfrestur til 8. maí.

Útkomið i A-deild Stjórnartíðindanna.

Auglýsing um samning milli Hans hátignar konungsins i Danmörku og Hans hátignar konungsins i hinu sameinada konungsríki Bretalandi hinu mikla og Írlandi um tilhögun á fiskiveiðum þegna hvers þeirra um sig fyrir utan landhelgi i hafinu umhverfis Færeyjar og Island, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 28. marz 1903 (A nr. 3, bls. 20—36).

Reglugjörð um breyting á reglugjörð fyrir veðdeild landsbankans staðfestri 15. júní 1900 undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 21. apríl 1903 (A. nr. 4, bls. 37—41).

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vestur- 41
amtinu um flutning þingstaðar. Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmað- 11. apríl
ur, í brjefi, dagsettu 4. þ. m., meðmælum hlutaðeigandi sýslunefndar og beiðni hreppsnefndarinnar í Hólshreppi í Norðurisafjarðarsýslu, vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til þess að þingstaður umgetins hrepps sje fluttur að Ytri-Búðum í Bolungarvík með því skilyrði, að hreppsnefndin annist um að til verði hæfilegt hús til þinghalda á hinum nýja þingstað.

Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Norduramtinu og Austuramt- 42
inu um sveitarstyrk veittan þurfaling. Hreppsnefndin í Svalbarðs- 29. apríl
hreppi hefir áfrýjað til mín úrskurði yðar, herra amtmaður, dagsettum 6. ágúst f. á., um sveitarstyrk veittan úr bæjarsjóði Akureyrar Mariu nokkurri Finnboga- dóttur, sem viðurkennd er sveitlæg í nefndum hreppi.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að jeg er þeirrar skodunar, að úrskurður yðar sje rjettur, skal hann standa óhaggaður.

Úrskurður amtsins:

Með brjefi dags. 22. þ. m. hafið þjer, herra sýslumaður, sent mjer ýms skjöl snertandi ágreining milli hreppsnefndarinnar í Svalbarðshreppi og bæjarstjórnarinnar á Akureyri, um sveitarstyrk veittan Maríu nokkurri Finnbogadóttur. Málavextir eru þannig:

Hinn 21. júní 1901 kom ekkjan María Finnbogadóttir, sem er viðurkennd sveitlæg í Svalbarðshreppi til hjeraðslæknisins á Akureyri með veikt barn sitt. Skýrði læk'nirinu henni þá frá því, að megn barnaveiki gengi að barninu. María Finnbogadóttir var þá allslaus, og sneri hún sjer til fátækra-stjórnarinnar á Akureyri með beiðni um hjálp og aðstoð. Fátækra-stjórnin útvegaði móðurinni og barninu húsnaði, mat, nauðsynleg fót, ferðakostnað, læk'nishjálp og meðöl.

Fyrir þetta hefir hún reiknað:

1. Föt og ferðakostnað	Kr. 39 85
2. Læk'nishjálp og meðöl	— 37 20
3. Fæði í 33 daga.	— 49 50
4. Borgun fyrir vökunætur.	— 3 00
5. Fyrir steinolíu og kol	— 2 93
	<hr/> Kr. 132 48

25. dag maímánaðar 1903.

42 Þjer hafið orðið bæjarfógetanum á Akureyri samdóma um, að Svalbarðshreppur ætti **29. apríl** að greiða til Akureyrarbæjar borgun fyrir fót og ferðakostnað, 39,85, en hinar aðrar upphæðir kr. 92,63, hafið þér álitnið að Svalbarðshreppur ætti ekki að greiða. Þetta álit hafið þjer byggt á því, að þessar síðastnefndu upphæðir ættu að greiðast eptir fyrirmælum 12. gr. laga nr. 3. 31. jan, 1896, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma, en þar sem engar almennar sóttvarnareglur hafa verið settar gegn útbreiðslu sjúkdóms þess, sem hjer er um að ræða, getur eigi komið til mála, að greiða kostnað við sjúkdóminn á þann hátt, er þjer hafið álitnið rjett vera, heldur ber Svalbarðshreppi að greiða til Akureyrarbæjar allan þann styrk, sem María Finnbogadóttir hefir fengið af bæjarsjóði, að upphæð kr. 132,48.

Jafnframt því að tilkynna yður þetta, yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefnd Svalbarðshrepps, vil jeg skora á yður að hlutast til um, að Svalbarðshreppur greiði tafarlaust til Akureyrarbæjar hinar úrskurðuðu kr. 132,48.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vesturamtinu um endurborgun á sveitarstyrk. Amtmaðurinn yfir Norðuramtinu og Austuramtinu hefir skotið til mín ágreiningi milli bæjarstjórnarinnar á Ísafirði og hreppsnefndarinnar í Sauðárhreppi viðvíkjandi sveitarstyrk veittum í **43** **4. maí** nefndum hreppi Guðjóni nokkrum Gíslasyni eða heimilisfólki hans, með því að hvorki hlutadeigandi bæjarfógeti og sýslumaður nje þið amtmennirnir hafið getað komið ykkur saman um þetta mál.

Málavextir eru þessir:

Guðjón þessi Gíslason, sem sveitlægur er í Ísafjarðarkaupstað, hafði tekið saman við kvennmann að nafni Mikkeliínu Jónsdóttir, og átti með henni barn. Með því að sambúð þeirra þótti hneigslanleg, var þeim veitt advörun amtsins um að skilja sambúð. Þessi advörun var birt þeim 14. apríl 1901 á þáverandi heimili þeirra í Seljadal í Eyrarhreppi. Þessari advörun hlýðnuðust þau samt ekki, heldur fluttu sig þá um sumarið á eptir austur á Sauðárkrók. Þar varð Guðjón eða hyski hans styrkspurfi næsta vetur eptir nýjár, sumpart til framfærslu og sumpart til að koma í jörðina andvana barni, er fæddist um sama leyti og þau áttu saman Guðjón og Mikkeliínu. Styrkur var svo veittur Guðjóni af sveitarsjóði nefnds hrepps, að upphæð 90 kr. 17 a., þar af 78 kr. 37 a. til framfærslu heimilinu, en 11 kr. 80 a. til greptrunar barnsins, og hefir hreppsnefndin þar krafið endurborgunar á styrknum af Ísafjarðarkaupstað. Ekki hefir verið haft neitt á móti lögmæti styrksins í sjálfu sjer, en bæjarstjórn Ísafjarðarkaupstaðar hefir neitað að endurgreiða styrk þennan, af því að Guðjón og Mikkeliínu hefðu fengið löglega birta advörun amtsins um að slíta hneyxlanlegri sambúð sinni, áður en þau fluttust til Sauðárkróks, og væri því Mikkeliínu og börn hennar óskilgetin eigi Guðjóni áhangandi, þannig að honum eða framfærslusveit hans beri skylda til að framfæra börnin á heimili sínu, verði því styrkurinn að teljast veittur Mikkeliínu og eigi að endurgreiðast af framfærslusveit hennar. Á þessa skoðun bæjarstjórnarinnar hafið þjer fallist, um leið og þjer hafið getið þess að Guðjón hefði eigi þarfnast neins styrks, ef hann hefði eigi haft

kvennmann þennan í eptirdragi. Amtmaðurinn yfir Norðuramtinu og Austur- 43
amtinu hefir aptur verið þeirrar skoðunar, að það atriði, að sambúd þeirra hefði 4. maí
verið hneyxlanleg hafi eigi nein áhrif á þetta mál, og að bæjarsjóði Ísafjarðar
beri að endurgreiða styrkinn, sem Guðjón hafi beðið um og fengið handa heimili
sínu, enda verði Mikkélína að skoðast sem hjú hans.

Jeg verð nú að verða amtmanninum yfir Norðuramtinu og Austuramtinu
samdóma um það, að það komi eptir málavöxtum eigi til greina hjer, hvort
sambúd þeirra Guðjóns og Mikkélinu hafi verið hneyxlanleg eða eigi, og um það,
að framfærslustyrkurinn hafi rjettilega verið veittur Guðjóni handa heimili hans,
og að Mikkélína verði að skoðast sem hjú Guðjóns, sbr. landshöfðingjabrjef 26.
maí 1887 (Stjtið. B, bls. 66—67). Aptur á móti virðist eiga að skoða styrk þann,
sem veittur var til greptrunar barnsins, veittan Mikkélinu, og að framfærsluveitt
hennar eigi að greiða hann. Því úrskurdast hjer með, að bæjarsjóður Ísafjarðar-
kaupstaðar greiði Saudárhreppi umgetinn framfærslustyrk 78 kr. 37 a., en fram-
færslupreppur Mikkélinu greptrunarkostnaðinn 11 kr. 80 a.

Þetta er yður, herra amtmaður, til vitundar gefið yður til leiðbeiningar
og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suduramtinu og Vesturamt- 44
inu um framfærslu þurfaings Með brjefi, dasettu 23. oktbr. f. á., — sbr. 4. maí.
brjef yðar 8. jan. þ. á., — hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi frá
hreppsnefndinni í Vestur-Eyjafjallahreppi í Rangárvallasýslu, þar sem hún áfrýj-
ar til mín úrskurði yðar, dagsettum 29. marz f. á., viðvíkjandi framfærslu Guð-
rúnar Bjarnadóttur.

Málavextir eru þessir:

Guðrún þessi Bjarnadótttr, sem komin er undir sjötugt, hefir dvalið hjá
tengdasyni sínum Elísi húsmanni Þjetursyni í Hólmabúð í Vatnsleysustrandar-
hreppi í Gullbringu- og Kjósarsýslu, fátækum barnamanni. 26. janúar 1900
skýrði Elís hreppsnefndinni í nefndum hreppi frá því, að hann gæti eigi haldið tengda-
móður sína lengur meðlagslaust, sökum elli hennar og lasleika og krafðist meðlags með
henni. Hreppsnefndin ákvað að greiða Elísi meðlag með Guðrúnu, sem næmi 30 kr. um
árið, — eftir því sem út litur fyrir frá 26. janúar 1900 að telja. Þessa styrkveitingu
tilkynnti nefndin sýslumanni sínum í tæka tíð, en þegar til kasta hreppsnefndarinnar
í Vestureyjafjallahreppi kom, viðurkendi hún að vísu sveitfesti Guðrúnar þar í
hreppi, en neitaði að endurgreiða styrk þann, sem henni var veittur í Vatns-
leysustrandarhreppi, sökum þess að Elísi hafi borið að framfæra Guðrúnu sem
hjú til hjúaskildaga 1900, að skrifleg beiðni (frá Guðrúnu) hafi engin komið
fram, að aðsjónargjörð hafi engin fram farið, að styrkurinn hafi verið óparfur,
og loks að of lengi hafi dregið verið að flytja Guðrúnu á sveit sína, þrátt fyrir
kröfu sína (hreppsnefndarinnar) í brjefi 1. júní 1900.

Þessar mótbárur hreppsnefndarinnar í Vestureyjafjallahreppi gegn því
að endurgreiða hinn umgetna styrk og styrk þann, er síðar hefir verið lagður

44 Guðrúnu í Vatnsleysustrandarhreppi, 30 kr. um árið hafið þjer eigi talið á rök-
 4. maí um byggðar, og hafið þjer tekið það fram, að Guðrún hafi eigi getað skoðast
 sem hjú Elísar heldur sem venzlamaður í dvöl hjá honum, að Elísi, sem sjálfur
 er fátækur barnamaður, hafi eigi verið skylt að lögum að framfæra hana, að
 hún, sem er lasburða gamalmenni, hafi eigi geta unnið fyrir sjer, en eptir atvik-
 um hafi það verið nægilegt, að beiðnin um styrkinu kom frá Elísi. Að
 þessu leyti er eg samdóma yður. Öðru máli er að gegna um þá mótbáru hrepps-
 nefndarinnar, að of lengi hafi verið dregið að flytja Guðrúni á sveit sína. Eins
 og áður er tekið fram, krafðist hreppsnefndin í Vestur-Eyjafjallahreppi þess í
 brjefi 1. júní 1900, að hún yrði flutt þangað, ef hún þyrfti sveitarstyrks. Sam-
 kvæmt þessu gaf sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósarsýslu 2. ágúst s. á. út
 fátækraflutningsbrjef handa Guðrúnu, og sendi hreppsnefndaroddvitanum í Vatns-
 leysustrandarhreppi, og hlýtur fátækraflutningsbrjef þetta að hafa verið komið
 til nefnds oddvita svo tímanlega að fara hefði mátt af stað með Guðrúnu þegar
 eftir 20. s. m., en hreppsnefndin í Vatnsleysustrandarhreppi heldur því fram, að
 Guðrún hafi eigi verið flutningsfær, og hefur þessu til sönnunar komið með
 vottorð hjeraðslæknisins í Keflavíkurbjersaði dagsett 26. septbr. s. á., þar sem
 hann vottar: »að Guðrún Bjarnadóttir, 67 ára að aldri, sem nú er til heimilis á
 Stóru-Vogum, sje ekki flutningsfær heilsunnar vegna austur undir Eyjafjöll þurfa-
 mannaflutningi«. Takið þjer það fram að það, að vottorð hjeraðslæknisins er
 dagsett 26. septbr. 1900 sanni alls eigi að hreppsnefndin í Vatnsleysustrandar-
 hreppi hafi dregið um skör fram flutning Guðrúnar, enda sje yfir höfuð eða al-
 mennt ekkert því til fyrirstöðu, að flytja fólk fátækraflutningi hjer sunnanlands
 í septbr., og svo sje sagt í læknisvottorðinu að Guðrún sje ekki flutningsfær
 heilsunnar vegna, ekki árstímans vegna. Nú hefur nefndur hjeraðslæknir að
 gefnu tilefni frá minni hálfu í brjefi 15. desbr., f. á. lýst yfir því, að umgetið
 vottorð sitt sje eingöngu byggt á því, hve síðla árs hann hafi verið beðinn að
 rannsaka heilsufar Guðrúnar. Hún hafi að visu verið lasburða, en þó ekki svo
 að hún hefði verið óflytjandi fátækraflutningi, ef um hásumar hefði verið að
 ræða, og bætir við: »En um þennan tíma árs (seinast í septbr.) þegar allra
 veðra er von, sá eg engin tiltök á að láta flytja hana hinum vanalega þurfa-
 mannaflutningi sveit úr sveit, enda flutningur á gamalmönnum að mínu áliti
 ekki forsvaranlegur nema um sumartímann«.

Samkvæmt þessari yfirlýsingu, er fram hefir komið eftir að umræddur
 úrskurður yðar var upp kveðinn, get jeg eigi álitid annað en að fært hafi verið
 að flytja Guðrúnu venjulegum þurfamannaflutningi í ágústmánudi 1900, og að
 hreppsnefndin hafi dregið það um of og þangað til í ótíma var komið um haust-
 ið, að fara að framkvæma flutninginn.

Eigi eru heldur færðar neinar sönnur á það, að Guðrún hafi eigi verið
 flutningsfær sumarið 1901, en samkvæmt vottorði nefnds hjeraðslæknis dagsettu
 23. oktbr. f. á. hefir hún eigi verið flutningsfær síðan um »mitt sumar« 1902.
 Samkvæmt þessu virðist Vestur-Eyjafjallahreppur eiga að endurgreiða Vatnsleysu-
 strandarhreppi meðlagið með Guðrúnu fyrir tímabilið frá 26. janúar 1900 til 20.

ágúst s. á. kr. 17, en eiga að vera laus við endurgreiðslu á þeim styrk, sem henni kann að hafa verið lagður í síðarnefndum hreppi frá þeim degi þangað til um mitt sumar 1902. **44**
4. maí.

Því úrskurðast hjer með að Vestur-Eyjafjallahreppur greiði Vatnsleysustrandarhreppi 17 kr. í meðlag með optnefndri Guðrúnu Bjarnadóttur.

Þetta er yður, herra amtmaður, til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

**Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðúramtinu og Vestur-
amtinu um framfærslu þurfalings.** Með brjefi, dagsettu 28. febrúar þ. á., hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi hreppsnefndarinnar í Nauteyrarhreppi, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 8. septbr. f. á., sem kveður svo á um, að nefndur hreppur skuli greiða Reykhólahreppi 94 kr. 92 a. til endurgjalds meðlagi með Guðrúnu nokkurri Hjaltadóttur og kostnaði við greptrun hennar. **45**
4. maí.

Út af þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að jeg verð að vera þeirrar skoðunar, að úrskurður yðar sje á rökum byggður, skal hann vera óhaggaður.

Úrskurður amtsins:

»Sýslumaðurinn í Barðastrandarsýslu hefur í brjefi, dags. 5. ágúst þ. á., lagt undir úrskurð amtsins ágreining milli Reykhólahrepps í nefndri sýslu og Nauteyrarhrepps í Ísafjarðarsýslu út af kröfu fýrnefnds hrepps á hendur hinum síðarnefnda til endurgjalds á fátækrastryrk, veittum stúlkunni Guðrúnu Hjaltadóttur á vistarárinu 1900—1901, að upphæð kr. 144.89, að meðtöldum greptrunarkostnaði, en þið sýslumennirnir hafið eigi gatað orðið samdóma um þetta mál.

Eptir þeim skýrslum, sem liggja fyrir, sagði Jón Hjaltason á Brandstöðum Guðrúnu Hjaltadóttur, systur sína, til sveitar 15. oktr. 1900, og mæitist enn fremur til þess, að hreppsnefndin sæi svo um, að hann fengi greidd ógoldin meðlög með stúlkunni frá föður þeirra, Hjalta Sveinbjarnarsyni á Keldu, sem hafði komið nefndri dóttur sinni fyrir hjá Jóni syni sínum fyrir árlegt meðlag, sem mikið þref hefur risið útaf, en sem ekki kemur þessu máli frekara við, en að vangreiðsla meðlaga hefur gjört það að verkum, eða stutt að því, að Jón Hjaltason hefur orðið að segja systur sína til sveitar, eða ályktað, að veita henni sveitarstryk; en hún var óvenjulega þungur ómagi mállaus fábjárni og ósjálfbjarga eptir því, sem frá er skýrt. Fátækrastrykur þessi var veittur á þann hátt, að Jón Hjaltason fengi 150 kr. meðlag með systur sinni fyrir árið 1900—1901, talið frá 1. júlí 1900 til jafnlengdar 1901, en hreppsnefndin neitaði að greiða honum ógoldið meðlag frá föður hans fyrir næsta ár þar á undan. Nú andaðist Guðrún Hjaltadóttir 11. apríl 1901, og telur hreppsnefnd Reykhólahrepps svo framlag sitt fyrir tímann frá 1. júlí 1900 til 11. apríl 1901 115 kr. 39 a., en greptrunar kostnaður nemur eptir framkomnum reikningi 29 kr. 50 aur. og verður þá krafa Reykhólahrepps alls 144 kr. 89 a.

Þótt amtið verði að álíta, að Guðrún Hjaltadóttir hafi verið tekin til sveitar löglega,

45 og að hin ákveðna fúlga, 150 kr. yfir árið, eigi sje of hátt sett, þá er hitt aptur á móti
 4. maí. rangt og heimildarlaust, að telja styrkveitinguna frá 1. júlí 1900, heldur verður hún að eins talin frá þeim tíma, er hreppsnefndin ályktaði, að veita styrkinn, eptir þeim upplýsingum sem fyrir hendi eru, frá 4. nóvbr. 1900. Eptir þessu verður styrktarupphæðin frá nefndum degi og til 10. apríl 1901, að báðum dögum meðtöldum, 65 kr. 42 aur., og hin framlagða upphæð með greptrunarkostnaðinum 94 kr. 92 a., og er því hjer með úrskurðað, að Nauteyrahreppur endurgjaldi Reykhólahreppi þessa upphæð.

46
 4. maí. **Brjef landshöfðingja tll amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vesturamtinu um sveitfesti þurfalings.** — Með brjefi, dagsettu 28. febr. þ. á., hafið þér, herra amtmaður, sent hingað erindi hreppsnefndarinnar í Staðarsveit, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 31. janúar f. á., um að Alexander nokkur Guðlaugsson skuli teljast sveitlægur í nefndum hreppi.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar, að með því að jeg verð að vera yður samdóma um að eigi sje sannað að sveitfestisdvöl Alexanders í Staðarsveit hafi slitnað við burtveru hans 1889—1890, skal úrskurður yðar vera óraskaður.

Úrskurður amtsins:

Eptir að hafa meðtekið þóknanlegt brjef yðar, velborni herra sýslumaður, dags. 7. oktbr. þ. á., og 4. þ. m., viðvíkjandi erindi hreppsnefndarinnar í Breiðvíkurhreppi, dags. 24. júní f. á., þar sem hún áfrýjar til amtsins úrskurði yðar, dagsettum 28. maí f. á., sem ákveður, að Alexander nokkur Guðlaugsson skuli álitast sveitlægur í fæðingarsveit sinni, Breiðvíkurhreppi, er svolátandi úrskurður lagður á þetta mál,

Eptir þeim skýrslum, sem fyrir hendi eru, er Alexander Guðlaugsson fæddur 31. oktbr. 1864 í Breiðvíkurhreppi, en þaðan fluttist hann árs gamall að Búðum í Staðarsveit. Rjett eftir fermingu, vorið 1879, fór hann úr þeim hreppi, 14½ árs gamall, en kom þangað aptur vorið 1882. Þar dvaldi hann svo hjá foreldrum sínum á Búðum, til vorsins 1892, en frá þeim tíma dvaldi hann í Staðarsveit enn 2 ár í ólöglegri húsmensku, unz hann flutti sig að Stapatúni í Neshreppi utan Ennis. Þar varð hann þurfandi sveitarstyrks og þáði styrk af fátækrafje snemma vetrar 1897. Á fyrnefndu tímabili frá 1882 til 1892 fór Alexander Guðlaugsson á þorranum 1889 suður á Akranes til sjóróðra, en fór þaðan aftur um vorið heim að Búðum, og var síðan um sumarið í kaupavinnu í Dalasýslu. Heimkominn að Búðum fór hann um rjettir 1889 suður í Garð í Rosmhvalaneshreppi í Gullbringu- og Kjósarsýslu til sjóróðra, en frá því um vetrarvertíðarlok var hann háseti á þilskipi, sem átti heima í Höfnum og kom hann svo heim aptur að Búðum um rjettir 1890.

Þjer hafið álitid, að úrlausn þeirrar spurningar, hvort Alexander Guðlaugsson sje sveitlægur í Staðarsveit eða í fæðingarhreppi sínum, Breiðvíkurhreppi, sje komin undir því, hvort hann hafi verið hjú foreldra sinna árin 1889—1890, og hafið þjer, — þrátt fyrir það, að Alexander hefir stöðugt haldið því fram, að hann hafi þá verið vinnumaður föður síns, eins undan og eptir, og að föður hans og honum hefur borið saman um það, að Alexander hafi fengið föður sínum arð af vinnu sinni þessi árin, svo og um það, að reitur Alexanders, aðrar en íveruföt hans, hafi verið kyrrar á Búðum, á meðan hann var fjarverandi — sjer í lagi samkvæmt vitnisburðum annara manna um þá yfirlýsing af hálfu Guðlaugs Grímssonar,

föður Alexanders, haustið 1890, að hann hafi þá verið frá sjer farinn, og að hann (Guðlaugur) hafi eigi notið arðs af vinnu sonar síns það ár, og svo vegna þess, að Guðlaugur hafi í rjettarprófi ekki kallað Alexander vinnumann sinn á tímabilinu frá rjettum 1889 til jafnlengdar 1890, heldur heimilismann, komizt að þeirri niðurstöðu, að það sje eigi sannað, að Alexander hafi verið hjú foreldra sinna áminnstan tíma, og að hann að minnsta kosti hafi eigi verið vinnumaður þeirra frá krossmessu 1890, og því úrskurðað, að hann hafi eigi áunnið sjer framfærslurjett í Staðarsveit, og sje hann því sveitlægur í fæðingarsveit sinni, Breiðuvíkurreppi. 46
4. maí

Jeg get eigi verið yður samdóma um úrslit þau, er málið þannig hefur fengið hjá yður. Málsúrslitin hljóta að vera komin undir því, hvort álitid verður, að Alexander Guðlaugsson hafi varðveitt heimilisfang sitt á tímabilinu frá rjettum 1889 til jafnlengdar 1890, er hann var lengst að heiman í samfellu, án nokkurs tillits til þess, hvort hann hafi verið hjú foreldra sinna, eða ekki, þennan tímn.

Eptir skýrslu hans sjálfs, sem eigi er ástæða til að rengja, og sem kemur heim við skýrslu föður hans, og aðrar upplýsingar, svo sem að hann skildi eftir reitur sínar á Búðum, hefir hann farið að heiman í þeim hug, að hverfa heim aptur, að erindi sínu afloknu, ekki eingöngu, þá er hann fór suður til fiskiróðra um rjettir 1889, heldur bæði fyr og síðar. Sveitfestisdvöl hans hefir alls eigi getað slitnað við árslanga fjærvist hans, úr því það var ásetningur hans, þá er hann fór að heiman, að hverfa þangað aptur, svo sem öll atvik einnig sýna.

Að því leyti, er snertir þann framburð hins fyrra hreppstjóra í Staðarsveit, Björns Andrjessonar á Hólkoti, að Alexander Guðlaugsson hafi sagt við hann, þá er hann krafði Alexander um alþýðustyrktarsjóðsgjald vorið 1891, að hann hafi verið vinnumaður suður á landi hið undanfarna ár og gjört þar full skil, þá ber Alexander fastlega á móti þessu, enda benda þær skýrslur, sem liggja fyrir um veru hans fyrir sunnan, eigi til annars, en að hann hafi dvalið þar til fiskiróða og sem háseti á fiskiskútu, og eigandi skútunnar hefir vottað, að Alexander hafi lýst því yfir við sig, þegar hann fór, að nú ætlaði hann til foreldra sinna á Búðum, því hann væri þeirra hjú.

Þar sem Alexander Guðlaugsson þannig hefir haft 10 ára óslitna dvöl í Staðarsveit eptir að hann var orðinn 16 ára að aldri, er hjermeð úrskurðað, að hann skuli álitast sveitlægur þar, og er fyrnefndur úrskurður yðar, dags. 28. maí f. á., úr gildi felldur.

Þetta gefst yður hjermeð þjenustusamlega til vitundar, yður til leiðbeiningar og frekari birtingar fyrir þeim hreppsnefndum, sem í hlut eiga.

Þjer skýrið svo frá í fyrnefndu brjefi yðar, dags. 4. þ. m., er þjer senduð mjer með útskript af prófi, sem þjer hafið haldið yfir Alexander Guðlaugssyni, eptir beiðni minni, til þess að fá nánari upplýsing í þessu máli, að hann, sem eigi heima í Neshreppi utan Ennis, hafi eptir tilmælum yðar komið til yðar til yfirbeyrslu, og hafi verið 5 daga á leiðinni til Stykkishólms, og muni verða jafnlengi heim til sín. Þjer álitid því, að hann, sem sje heilsu-
líttill ómagamaður, hafi slökkt töluverðu niður, auk þess kostnaðar, sem og af ferðinni leiddi, og spyrjist þjer fyrir um, hvort hann muni geta vænzt nokkurrar þóknunar fyrir, svo sem 2 krónur á dag.

Út af þessu vil eg eigi undanfella þjenustusamlega að tjá yður, að jeg því miður sje engan veg til þess, að bæta þessum manni skaða hans og kostnað, sbr. dómsmálastjórnarbrjef 23. desbr. 1856.

47
8. maí **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna yfir Íslandi um lántökuleyfi handa Fjallaprestakalli.** — Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 4. þ. m., vil jeg hjer með veita samþykki mitt til þess að presturinn til Fjallapinga, Þorvarðar prófastur Þorvarðarson, taki 700 króna lán, sem þó eigi verður veitt úr landssjóði, uppá prestakallið, til þess að byggja á prestssetrinu Víðihóli baðstofu, er verði 10 álnir á lengd og 7 álnir á breidd, gegn því að lánið endurgreiðist með jöfnum afborgunum á 14 árum. Að öðru leyti er lán þetta hinum venjulegu skilyrðum bundið. Þetta er yður til vitundar-gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

48
14. maí

Reglugjörð

handa sóttvarnarnefndum.

Samkvæmt 5. gr. laga 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands er sett eptirfarandi reglugjörð handa sóttvarnarnefndum.

I. kafla.

Orðaskýringar og almenn ákvæði.

1. gr.

»Sóttvarnarlög« merkir í reglugjörð þessari lög nr. 34. 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

Orðin »útlönd«, »skip«, »söttgæzluskirteini«, »erlendar sóttir«, »heilbrigðisvottorð«, »söttgæzlumadur«, »höfn«, »farangur«, »bannaður farangur« hafa þá merkingu, sem tilfærð er við hvert þeirra í 1. gr. sóttvarnarlaganna.

»Næmur sjúkdómur« hefir jafn víðtæka merkingu, sem í lögum 31. janúar 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma.

2. gr.

Sóttvarnarnefndir skulu sjá um að sóttvarnarlögnum sje hlýtt, og ber þeim sjerstaklega að ganga ríkt eptir því:

1, að hvert það skip, sem kemur frá útlöndum hingað til landsins og ætlar að hafa samband við land eða við landsbúa, hafi meðferðis sóttgæzluskirteini frá brottfararstað sínum, og ef hann er utanríkis, skal skirteinið staðfest af hium danska verzlunarfulltrúa þar á staðnum, en sje hann þar enginn, þá af yfirvaldi;

2, að ekkert aðkomuskip (sbr. 5. gr.) og ekkert fiskiskip frá öðru ríki (þó að það hafi heilbrigðisvottorð) hleypi ótilneytt mönnum eða farangri á land annarstaðar en á höfnum (sbr. 6. gr.);

3, að íslensk skip taki ekki utan hafna án brýnnar nauðsynar við farangri úr utanríkisskipum, hvorki innan landhelgi nje utan;

4, að enginn án brýnnar nauðsynar leyfi inn í hilyli sín eða eigi nokkur náin mök við menn, er farið hafa utan hafna á land úr fiskiskipum utanríkis;

5, að aðkomuskip hafi ekki á höfnum mök við land, eða landsmenn við aðkomuskip, fyr en skipið hefir fengið heilbrigðisvottorð (sbr. 6. og 11. gr.); 14. maí. 48

6, að þeir, er brjóta á móti framangreindum ákvæðum, sje sektaðir samkvæmt 27. gr. sóttvarnarlaganna.

3. gr.

Sóttvarnarnefndir skulu leggja alla stund á að varna því, að erlendar sóttir berist til landsins.

Að því er srertir aðra næma sjúkdóma, skulu þær sjerstaklega hafa nánar gætur á því, að infliúenza, kighósti, hettusótt, taugaveiki og barnaveiki berist ekki á land og breiðist út.

4. gr.

Í hvert sinn er aðkomuskip leitar hafnar, eða skip, sem ætla má að sje aðkomuskip, skal sóttvarnarnefnd hafa gula veifu á stöng niður við sjó, þar sem hún vill að skipstjóri leggi að landi (sbr. 6. gr.).

II. kafli.

Almenn ákvæði um aðkomuskip.

5. gr.

Aðkomuskip er sjerhvert fljótandi far, sem hjer kemur að landi, ef það 1, hefur síðast lagt út frá útlöndum;

2, hefur á leið tekið við mönnum eða farangri frá öðru skipi, er síðast hefur lagt út frá útlöndum;

3, hefur á leið tekið við mönnum eða farangri úr fiskiskipi frá öðru ríki (sbr. 2. gr. 2, og 3.).

Er skipið aðkomuskip þar til er það hefur fengið heilbrigðisvottorð á íslenzkri höfn.

6. gr.

Þegar aðkomuskip vill hleyppa mönnum eða farangri á land á höfn (sbr. 2. gr. 2,) og er eigi skylt að hafa uppi sóttvarnarveifu (13. gr.), þá skal skipstjóri einn manna ganga á land og fara beina leið til sóttgæzlumanns, sýna honum sóttgæzluskirteini skipsins, ef til er, og gjöra grein fyrir heilsufari manna á skipinu. Enginn annar maður má fara á land úr skipinu, ekki heldur hafn-sögumaður, og enginn út í skipið úr landi eða frá öðrum skipum og engan farangur má setja á land, fyr en skipstjóri hefur fengið heilbrigðisvottorð hjá sóttgæzlumanni.

7. gr.

Nú kemur skipstjóri af aðkomuskipi til sóttgæzlumanns til að fá heilbrigðisvottorð, og skal þá sóttgæzlumaður heimta sóttgæzluskirteini skipsins og því næst semja skýrslu um skipið samkvæmt 1. sýnishorni; skal hann leggja fyrir skipstjóra þær spurningar, er þar standa, eða svo margar af þeim, sem við á í hvert skipti, og rita svörin út undan spurningunum. Sóttgæzlumaður skal geyma þessar skipaskýrslur og sjá um að þær ekki glatist.

48

14. maí

8. gr.

Ef sóttgæzluskírteini skipsins er í lagi (sbr. 2. gr. 1.) og þess eigi getið í því, að á brottfararstað skipsins hafi gengið neinn næmur sjúkdómur, og bera svör skipstjóra með sér, að í skipinu eru eigi menn, er hafa eða hafa á leiðinni haft sjúkdóma, er grunur geti leikið á að sjeu næmir, að skipið hefur ekki á leiðinni tekið við mönnum eða farangri úr öðru skipi, sem á hafa verið menn sjúkir af næmum sjúkdómi, þá skal sóttgæzlumaður tafarlaust veita skipinu heilbrigðisvottorð (2. sýnishorn).

Ef skipið hefur ekkert sóttgæzluskírteini, eða það eitt, sem eigi er löglegt, skal sóttgæzlumaður engu að síður að jafnaði tafarlaust veita því heilbrigðisvottorð, ef skipstjóri fúslega og hiklaust setur nafn sitt undir yfirlýsinguna á skipaskýrslunni (1. sýnishorn).

9. gr.

Ef svo ber til:

1, að þess er getið í sóttgæzluskírteini skipsins, að næmur sjúkdómur hafi verið á brottfararstaðnum;

2, að svör skipstjóra (sbr. 7. gr.) bera með sjer, að sjúkir menn eru eða hafa verið á leiðinni á skipinu eða lík, og er um næman sjúkdóm að ræða, eða grunur á um að svo sje, t. d. vegna þess að sjúkdómurinn er eða hefur verið innvortis og honum fylgt sótthiti;

3, að skipið hefur á leiðinni tekið við mönnum eða farangri úr öðru skipi og er víska fyrir eða grunur á um, að á því skipi hafi verið menn sjúkir af næmum sjúkdómi;

4, að skipið hefur á leiðinni tekið við mönnum eða farangri úr öðru skipi, sem enginn næmur sjúkdómur hefur verið í, en kemur frá stað, þar sem erlend sótt gengur (sbr. 13. gr.);

5, að grunur er á um að vottorð skipstjóra, það er ræðir um í 8. gr., sje eigi fulltryggilegt,

þá skal sóttgæzlumaður skipa skipstjóra að fara tafarlaust aptur út í skip sitt og gera honum jafnframt kunnugt, að hann fái ekki heilbrigðisvottorð fyrir en lækni hafi rannsakað skipið. Nú er um opið skip að ræða og skulu þá skipverjar skyldir að halda kyrru fyrir á staðnum og hafa engin mök við annað fólk þar til er lækni kemur, nema brýna nauðsyn beri til.

Sóttgæzlumaður skal tafarlaust senda boð eptir hjeraðslækni; skal lækni koma svo fljótt sem verða má og rannsaka skipið og skipshöfnina og segja fyrir um, ef þörf gerist, hvernar varúðar skuli gæta, til þess að næmur sjúkdómur berist ekki á land og breiðist út. Ef þörf gerist, má fresta að veita skipinu heilbrigðisvottorð þangað til ráðstafanir læknis hafa verið framkvæmdar. Sje ekkert sóttvarnarhús á staðnum og telji lækni tormerki á að sóttkvía sjúklinga af skipinu, má vísa því með sjúklingana til næsta kaupstaðar, þó því að eins, að þeim sje eigi hætta búin af þeim flutningi.

Það er skylda læknis að gera sjer jafnan far um að haga sóttvarnarráðstöfunum sínum svo, að þær valdi skipinu sem minnstra tafa.

10. gr.

48

Þegar skip strandar, skal sá, er ræður fyrir þjörguninni, sjá um að far- 14. maí
ið sje eptir fyrirmælum 6.—9. gr., að svo miklu leyti sem því verður við komið.

11. gr.

Herskip, sem hafa lækni, og gufuskip, sem fara reglulegar ferðir milli Íslands og annara landa eptir auglýstri áætlun, skulu njóta þeirrar tilslökunar á ákvæðum 6.—9. gr., sem landshöfðingi kann að veita þeim.

12. gr.

Ef rannsókn sóttgæzlumanns eða hjeraðslæknis leiðir í ljós að skipið á að hafa uppi sóttvarnarveifu (sbr. 13. gr.), þá skal sóttgæzlumaður skipa skipstjóra, að setja tafarlaust slíka veifu á skipið, og skal því næst fara með það eptir fyrirmælum næsta kafla hér á eptir.

III. kafli.

Um skip, sem eiga að hafa uppi sóttvarnarveifu.

13. gr.

Aðkomuskip á að hafa uppi sóttvarnarveifu (gula veifu eða hvíta á framsigliuhúni):

1, ef það kemur frá eða hefur á leið sinni haft viðskipti við stað, sem auglýsing er gefin út um af ráðherra Íslands eða landshöfðingja samkvæmt 10. gr. sóttvarnarlaganna, þess efnis, að einhver erlend sótt gangi á staðnum eða á stöðum þar í nánd;

2, ef það kemur frá eða hefur á leið sinni haft viðskipti við stað, sem getið er um í sóttgæzluskírteini skipsins að erlend sótt gangi á;

3, ef það hefur ekki sóttgæzluskírteini og kemur frá stað eða hefur á leið sinni haft viðskipti við stað, sem skipstjóri veit að einhver erlend sótt gengur á, önnur en mislingar eða skarlatssótt;

4, ef það hefur á leið sinni átt mök — önnur en viðtal, munnlegt eða með merkjum — við skip, sem á eru eða hafa verið sjúkir menn eða dauðir, og vissa er fyrir eða grunur á, að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða;

5, ef á því eru eða hafa verið á brottfararstað þess eða á leiðinni sjúkir menn eða dauðir, og ástæða er til að ætla, að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða,

og skal þá skipið, er það kemur í landhelgi við Ísland, eða, ef það ætlar til íslenzkrar hafnar, undir eins og land er í sýn, draga gula sóttvarnarveifu upp á framsigliuhúni, og ef gul veifa er ekki til á skipinu, þá hvíta veifu, og skal veifan vera uppi þangað til skipið er komið aptur út fyrir landhelgi, eða hefur tekið íslenzka höfn og fengið þar heilbrigðisvottorð.

14. gr.

Ef svo er ástatt fyrir skipinu, sem sagt er í 13. gr. 1—4, er skipinu frjálst að taka hverja höfn sem vill.

Sje aptur á móti svo ástatt, sem sagt er í 13. gr. 5, má skipið ekki leita hafnar annarstaðar en í einhverjum kaupstað landsins, nema það sje til neytt.

48

14. maí.

Nú kemur skip á höfn og hefur uppi sóttvarnarveifu og skal þá sóttgæzlumaður tafarlaust fara út að skipinu, en ekki upp í skipið; skal hann hafa gula veifu á bát sínum.

Sóttgæzlumaður skal leggja fyrir skipstjóra spurningar skipaskýrslunnar (1. sýnishorn), allar eða svo margar sem við á í hvert skipti, og rita hjá sjer svör skipstjóra.

Því næst skal hann skýra skipstjóra frá því, að hann megi engin mök eiga við land eða við önnur skip, en verði fyrst og fremst að biða þess, að læknir rannsaki skipið.

Ef enginn læknir er á staðnum, skal sóttgæzlumaður gera skipstjóra það kunnugt og segja honum, hversu löng biðin muni verða, þar til er læknir geti komið, og láta hann vita hver höfn er næst, þar sem læknir er, og að honum sje frjálst að fara þangað, ef hann kjósi það heldur.

Sóttgæzlumaður skal í samráði við hafnsögumann vísa skipinu á örugt lægi, og má það ekki, ef gerlegt er, vera nær landi eða öðrum skipum, en nemi 100 föðmum.

Því næst skal sóttgæzlumaður tafarlaust gera boð eptir næsta lækni.

16. gr.

Nú er brýn nauðsyn að veita skipinu hjálp tafarlaust áður en læknir er kominn, og skal þá sóttgæzlumaður annast hjálpina, og skal hún, ef þess er kostur, veitt án þess, að nokkur maður fari á land úr skipinu eða úr landi út í skipið.

17. gr.

Ef um opið skip er að ræða skal sóttgæzlumaður, ef læknir er ekki á staðnum, að svo miklu leiti sem frekast er unt afkvía skipverja frá öðru fólki í sjerstöku húsi þar til er læknir kemur, og eru skipverjar skyldir að hlýða boðum hans.

18. gr.

Þá er læknir kemur skal hann nákvæmlega rannsaka skipið og alla þá sem á því eru, eða verið hafa (17. gr.).

Ef sóttvarnarlögin eru ekki til á skipinu skal læknir fá skipstjóra í hendur eitt eintak af þeim á móðurmáli hans, eða máli, sem hann skilur, ef þess er kostur.

A. *Um skip, sem engin erlend sótt hefir verið í á brottfararstað eða á leiðinni og engan bannaðan farangur hafa meðferðis.*

19. gr.

Ef læknir finnur engan mann á skipinu sjúkan eða dauðan af erlendri sótt og skipstjóri fúslega og hiklaust setur nafn sitt undir yfirlýsinguna á skipaskýrslunni (1. sýnishorn), og sje enginn bannaður farangur í skipinu, þá skal fara með skipið sem hjer segir, eptir því, um hverja erlenda sótt er að ræða:

1) *Pest, austurlenzk, kólera og gul hitasótt.* Ef liðnir eru frá því er skipið hafði síðast mök við sóttmengað bygðarlag eða skip 10 dagar, ef um pest

eða gula hitasótt er að ræða, en 5 dagar, ef um austurlenzka kóleru er að ræða, **48**
þá skal tafarlaust veita skipinu heilbrigðisvottorð. 14. maí

Nú er þessi frestur ekki útrunninn og skal þá sóttvarnarnefnd sóttkvía skipið þar til er sá tími er liðinn, sem á vantar. Að þeim tíma liðnum skal veita skipinu heilbrigðisvottorð, ef enginn hefir sýkst á því meðan það var sóttkvíað.

2) *Bólusótt, blóðsótt, útbrotataugaveiki, mislingar og skarlatssótt.* Að öllum jafnaði skal tafarlaust veita skipinu heilbrigðisvottorð.

Nú telur læknir ástæðu til að ætla að einhver á skipinu sje smittaður af einhverri af hinum nefndu sóttum, og skal þá sóttvarnarnefnd sóttkvía skipið þar til er liðnir eru þeir frestir, er nú skal greina, frá því er það síðast hafði mök við sóttmengað bygðarlag eða skip:

Bólusótt	14 dagar	Mislingar	12 dagar
Blóðsótt	10 —	Skarlatssótt	8 —
Útbrotataugaveiki	12 —		

20. gr.

Ef einhver sýkist af erlendri sótt á skipi, sem sóttkvíað er samkvæmt 19. gr. eða eptirfarandi greinum, meðan skipið er í sóttkvíun, þá skal fara með það eptir fyrirmælum 25. gr.

B. *Um skip, sem engin erlend sótt hefir verið í á brottfararstað eða á leiðinni en hafa meðferðis bannaðan farangur.*

21. gr.

Ef læknir finnur engan mann á skipinu sjúkan eða dauðan af erlendri sótt og skipstjóri fúslega og hiklaust setur nafn sitt undir yfirlýsinguna á skipaskýrslunni (1. sýnishorn) en í skipinu er bannaður farangur, þá skal sóttvarnarnefnd láta sóttgreinsa hinn bannaða farangur, en lóga því af honum, sem ekki verður sóttgreinsað á skipinu; þá skal og sóttgreinsa skipið sjálft, ef læknir telur nauðsynlegt, og að svo miklu leiti, sem honum þykir þurfa:

Því næst skal að jafnaði fara með skipið eptir fyrirmælum 19. gr.

22. gr.

Nú telur læknir ástæðu til að ætla að sóttkveikja hafi borist í skipverja úr hinum bannaða farangri, og skal þá sóttvarnarnefnd sóttkvía skipið, þar til er liðnir eru þeir frestir, er nú skal greina, frá því er sóttgreinsun var lokið:

Pest	10 dagar	Blóðsótt	10 dagar
Austurlenzk kólera	5 —	Útbrotataugaveiki	12 —
Gul hitasótt	10 —	Mislingar	12 —
Bólusótt	14 —	Skarlatssótt	8 —

C. *Um skip, sem erlend sótt hefir verið í á brottfararstað eða á leiðinni*

23. gr.

Ef það kemur upp, að á skipinu hafa á brottfararstaðnum eða á leiðinni verið sjúkir menn eða dauðir, og er ástæða til að ætla, að um erlenda sótt hafi verið að ræða, þá skal ávalt sóttgreinsa skipið og lóga bönnuðum farangri, þeim er eigi hefir verið audið að sóttgreinsa á skipinu.

48 Þvínæst skal að jafnaði sóttkvía skipið þar til er liðnir eru þeir frestir 14. maí frá því er sóttþreinsun var lokið, sem til eru teknir í 22. gr.

24.

Nú hefir skipið á brottfararstað eða viðkomustað sætt þeirri meðferð, sem til er tekin í 23. gr. og hefur enginn sýkst á því á leiðinni, og skal þá fara með skipið eptir fyrirmælum 19. gr.

D. *Um skip, sem á eru sjúkir menn eða dauðir af erlendri sótt.*

25. gr.

Nú kemur það í ljós við læknisrannsókn, að annaðhvort eru á skipinu sjúkir menn eða dauðir, og ástæða er til að ætla að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða, og skal þá sóttvarnarnefndin annast um það, um leið og hún að öðru leyti heldur skipinu alveg afkvíðu, 1. að sjúkir menn sjeu fluttir í sóttvarnarhús, og sje ekkert þess konar hús til á komustaðnum, skal skipinu vísað til einhvers kaupstaðanna, — 2. að lík sjeu flutt á land og jarðsett, — 3. að skipið sje sóttþreinsað eins og með þarf, — 4. að lógað sje bönnuðum farangri, sem ekki er unt að sóttþreinsa á skipinu, og 5. að allir ósjúkir skipverjar og farþegar sjeu einangradir, annaðhvort úti á skipinu, eða í sjerstöku húsi á landi, þar til er liðnir eru frá því er skipið var sóttþreinsað eða þeir fluttir á land þær tímalengdir, sem nefndar eru í 22. gr., eptir því um hverja sótt er að ræða.

E. *Um herskip.*

26. gr.

Ef skipið er herskip og læknir á því, þarf hjeradslæknir ekki að skoða skipið, ef skipslæknir lætur honum í tje skýrslu um heilsufar á skipinu, og skal fara með slíkt skip sem hjer segir:

1. Ef engin erlend sótt hefir gengið á skipinu á brottfararstað þess eða á leiðinni, þá skal tafarlaust veita því heilbrigðisvottorð.

2. Ef einhver erlend sótt hefur gengið á skipinu á brottfararstað þess eða á leiðinni, þá skal veita skipinu heilbrigðisvottorð þegar liðnar eru þær tímalengdir, sem til eru teknar í 22. gr., frá því er síðasti sjúklingur var alheill eða andaðist og sóttþreinsun skipsins var lokið.

3. Nú eru á skipinu sjúkir menn eða dauðir af erlendri sótt, og skal þá fara með skipið eptir meginreglum 25. gr.

27. gr.

Þær sóttvarnarreglur, sem herskipi eru settar samkvæmt 24. gr. og bygðar eru á skýrslu skipslæknis, skulu birtar foringja skipsins.

F. *Um skip, sem koma til að afla sjer nauðsynja eða fá skipun um ferð sína áfram.*

28. gr.

Lýsi skipstjóri yfir því, að hann sje kominn einungis til þess að afla sjer kola, eða vista, eða annara nauðsynja, eða fá skipan um ferð sína áfram, þá má hann heimta skipið undanþegið læknisrannsókn, ef hann gengst undir það

eptirlit, sem sóttvarnarnefnd telur þörf á að setja til tryggingar því, að erlend sótt berist ekki á land úr skipinu. 48
14. maí

Sóttvarnarnefnd skal jafnan hafa gát á því, að enginn maður og enginn farangur komi úr slíku skipi á land eða í önnur skip, og enginn maður úr landi eða af öðrum skipum komi upp í skipið.

G. *Um farþegaskip og óheilnæm skip.*

29. gr.

Þegar um skip er að ræða, sem ætluð eru til fólksflutninga, eða skip sem virðast vera afaróheilnæm vegna óprifnaðar eða af öðrum ástæðum, getur sóttvarnarnefnd ákveðið, að með þau skuli fara eptir ákvæðum 25. gr., þótt önnur skilyrði fyrir því sjeu ekki fyrir hendi.

H. *Um nauðstödd skip.*

30. gr.

Þegar skip á að leita hafnar í kaupstað samkvæmt 14. gr., en hefur neyðst til að leita hafnar annarsstaðar, skal sóttgæzlumaður á þeim stað tafarlaust kalla saman sóttvarnarnefndina; ef lögreglustjóri hefur ekki aðsetur þar á staðnum, skal sóttgæzlumaður einnig gjöra honum advart. Skal fara með skipið samkvæmt ákvæðum undanfarinna greina, að svo miklu leyti, sem unt er, og svo fljótt sem verða má skal vísa skipinu til næsta kaupstaðar, og láta lækni fara á því, ef þörf gjörist.

I. *Um opin skip.*

31. gr.

Ef opið skip hefur á leið sinni átt mök — önnur en viðtal — við skip, sem á eru eða hafa verið sjúkir menn eða dauðir, og vissa er fyrir eða grunur á, að um erlenda sótt sje eða hafi verið að ræða, þá skal jafnan einangra skipverja í sjerstöku húsi á landi þar til er líðnar eru þær tímalengdir, sem til eru teknar í 22. gr., frá því er þeir síðast höfðu mök við hið sóttmengaða skip.

Ef einangrun í sjerstöku húsi verður með engu móti við komið, skal í þess stað komu dagleg læknisskoðun um jafnlangan tíma.

Að öðru leyti skal fara með skipið og skipshöfnina samkvæmt meginreglum 19.—25. gr.

K. *Um strönduð skip.*

32. gr.

Um strandað skip, bannaðan farangur á því og skipverja gjörir næsta sóttvarnarnefnd eða lögreglustjóri þær ráðstafanir, er með þarf, að svo miklu leyti, sem auðið er, samkvæmt ákvæðum undanfarinna greina.

Reki skip á land eða bannaðan farangur, sem ætla má að sje frá stað, þar sem pest gengur, skal það látið kyrt liggja, eptir að því hefur verið bjargað undan sjó með mestu varkárni, þangað til lögreglustjóri hefur látið fram fara rannsókn og ákveðið, hvernig með það skuli fara. Ef telja verður hið bjargada sóttmengað, skulu björgunarmenn einangradir á hæfilegan hátt samkvæmt meginreglum undanfarinna greina.

IV. kafli.

Um vottorð, skýrslur o. fl.

33. gr.

Hvert það skip, sem afgreitt er hjer á landi, á heimtingu á að fá hjá sóttgæzlumanni skírteini um það, hvort nokkur erlend sótt eða annar tilgreindur næmur sjúkdómur gangi á brottfararstaðnum eða í grenndinni.

Í þessu skírteini skal ekki tilgreina aðra næma sjúkdóma en þá, sem vörn er sett við samkvæmt lögum 31. jan. 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma. Ef sóttgæzlumaður er í vafa um, hvort hann á að tilgreina í skírteininu nokkurn næman sjúkdóm, þá skal hann snúa sjer til hjeradslæknis.

Ef engin erlend sótt eða annar næmur sjúkdómur, sem vörn er sett við, gengur á staðnum eða í grenndinni, þá skal orða skírteinið eptir 3. sýnishorni.

Nú gengur einhver slíkur sjúkdómur á staðnum eða í grenndinni, og skal þá orða skírteinið eptir 4. sýnishorni.

34. gr.

Hver sá, er sóttkviáður hefur verið, á heimtingu á eptir afstaðna sóttkviun að fá vottorð um það, og skal orða slíkt vottorð eptir 5. sýnishorni.

Skipstjóri á heimtingu á sams konar vottorði fyrir skip sitt, þegar sóttkviun þess er löglega afstaðin, og skal orða það vottorð eptir 6. sýnishorni.

35. gr.

Ef sjúklingar með erlenda sótt eru fluttir á land af skipi, skal sóttvarnarnefnd svo fljótt sem verða má skýra landshöfðingja frá komu sjúklinganna og ráðstöfunum sínum gegn útbreiðslu sóttariinnar; skal senda hraðboða, ef brýna nauðsyn ber til.

36. gr.

Í janúarmánuði ár hvert skal sóttvarnarnefnd senda landshöfðingja skýrslu fyrir liðna árið um aðkomuskip og næma sjúkdóma á þeim. Skal semja þær skýrslur eptir 7. sýnishorni.

37. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí 1903.

Reykjavík 14. maí 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

1. sýnishorn.

Skiptskýrsla nr. árið 19

48

14. maí

Nafn skipsins	{Gufuskip } Fór frá	d. mán. 19
Stærð skipsins	{Seglskip } Kom við í	d. mán. 19
Skipstjóri:	{Opíð skip } Hafði á leið mök við skipið	d. mán. 19
Utgerðarmaður:	Kom hingað til	d. mán. 19
Eigandi:	Fekk heilbrigðisvottorð	d. mán. 19
Lögmætt sóttgæzluskirteini?	Fór hjeðan	d. mán. 19
Vöruskrá?		

- I. *Hefir nokkur verið veikur á skipinu á brottfararstað þess eða á leiðinni?*
 a. Hve margir?
 b. Hvaða sjúkdómur?
 c. Innvortis sjúkdómur samfara sóttita?
- II. *Hefir nokkur dáid á skipinu á brottfararstað þess eða á leiðinni?*
 a. Hve margir?
 b. Af hvaða orsök?
- III. *Vitið þjer til þess, að pest, austurlenzk kólera, bólusótt, blóðsótt, útbrotataugaveiki, eða gul hitasótt gengi á brottfarararstað yðar eða viðkomustöðum?*
- IV. *Hafið þjer tekið við mönnum eða farangri úr nokkuru skipi á leiðinni?*
 a. Gekk nokkur af áðurgreindum sjúkdómum (III) eða mislingar, eða skarlatssótt, eða nokkur annar næmur sjúkdómur á því skipi?
 b. Hvað hjet skipið og hvaðan var það?
 c. Hvaða dag hittuð þjer það?

Yfirlýsing

Undirritaður skipstjóri á skipinu lýsi yfir því upp á æru mína og samvizku, að á skipinu eru eðki og hafa ekki verið, hvorki á brottfararstað þess eða á leiðinni neinir sjúkir menn, sem grunur geti leikið á um að hafi eða hafi haft næman sjúkdóm, eða lík manna, sem dánir sjeu úr slíkum sjúkdómi.

d. mán. 19

Skodaði læknir skipið?

Fann hann næman sjúkdóm á því — hvaða sjúkdóm?

Hve margir voru sjúkir?

Voru sjúklingarnir sóttkvíaðir?

Var skipið sóttthreinsað?

Athugasemdir:

48 2. sýnishorn.

14. maí

Heilbrigðisvottorð.

Sóttvarnarnefndin í
gerir kunnugt:

Samkvæmt lögum 6. nóv. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdóm-
ar berist til Íslands, er ekkert því til fyrirstöðu, að skipið skipstjóri
hleypi í þessari ferð sinni mönnum eða farangri í
land á íslenskum höfnum.

dag mán. 19

sóttgæzlumaður.

Veitt ókeypis.

3. sýnishorn.**Sóttgæzluskírteini.**

Sóttvarnarnefndin í
gerir kunnugt:

Skipið , skipstjóri sem kom
hingað frá og ætlar hjeðan til
er ferðbúið í dag dag mán. 19

Hjer á staðnum og í grenndinni gengur hvorki pest, austurlenzk kóléra,
bólusótt, blóðsótt, útbrotataugaveiki, gul hitasótt, nje nokkur önnur hættuleg farsótt.
dag mán. 19

sóttgæzlumaður.

Veitt ókeypis.

4. sýnishorn.**Sóttgæzluskírteini.**

Sóttvarnarnefndin í
gerir kunnugt:

Skipið , skipstjóri , sem kom
hingað frá og ætlar hjeðan til er
ferðbúið í dag dag mán. 19

Hjer hefur gengið
síðan dag mán. 19 Á síðustu 10 dögum hafa
sýkst og á sama tíma hafa dáið af þessum sjúkdómi.

Hjer á staðnum og í grendinni gengur engin önnur hættuleg farsótt.
dag. mán. 19

sóttgæzlumaður.

Veitt ókeypis.

5. sýnishorn.

Vottorð um afstaðna sóttkvíun48
14. maí

handa

Sóttvarnarnefndin í
gerir kunnugt:

frá dag sem kom hingað með skipinu
mán. 19 hefur verið hjer í sóttkví-
un í daga samkvæmt lögum 6. nóv. 1902 um varnir gegn því, að næmir
sjúkdómar berist til Íslands, vegna

Með því að sóttkvíun hans (hennar) er afstaðin, er honum (henni) frjálst
að fara hvert sem hann (hún) vill hjer á landi.

dag mán. 19

söttgæzlumaður.

Veitt ókeypís.

6. sýnishorn.

Vottorð um afstaðna sóttkvíun

handa

skipinu
skipstjóri

Sóttvarnarnefndin í

gerir kunnugt:

Skipið

skipstjóri

sem kom hingað frá

dag mán. 19, hefur verið hjer í sóttkvíun í daga sam-
kvæmt lögum 6. nóv. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til
Íslands, vegna

Með því að sóttkvíun skipsins er afstaðin, er ekkert því til fyrirstöðu
samkvæmt nefndum lögum, að það í þessari ferð sinni hleypi mönnum eða far-
angri í land á íslenskum höfnum.

dag mán. 19

söttgæzlumaður.

Veitt ókeypís.

Skýrsla um aðkomuskip á

höfn og næma sjúkdóma á þeim:

Aðkomu- skip.	I. Skip, er síðast hafa lagt út frá útlöndum.										II. Skip, er tekið hafa við- mönnum eða farangri úr skip- um, er síðast hafa lagt út frá útlöndum, eða úr fiski- skipum frá öðru ríki.			Athugasemdir.		
	frá Danmörku	frá Noregi	frá Englandi	frá Frakk- landi	Frá öðrum löndum	útlend skip	íslensk skip	Athugasemdir.								
	heil- brigð	sótt- meng.	heil- brigð	sótt- meng.	heil- brigð	sótt- meng.	heil- brigð			sótt- meng.						
Gufuskip Seglskip Opin skip																
	Heilbrigð skip Sóttmengið skip										Heilbrigð skip Sóttmengið skip					
	Samtals ..										Samtals					
Nafn sjúkdómsins	Tala sjúklinga	Heiti skipsins	Gufuskip Seglskip eða opið skip	I. Brottfararstaður skipsins í útlöndum	II. Nafn og brott- fararstaður þess skips, sem mók voru átt við	Komudagur	Voru sjúkl. sóttkviðir?	Var skipið sóthreinsað?	Breiddist sjúkd. út?	Athugasemdir.						

Samþykkt

49
20. apríl

um kynbætur hesta í Vesturbarðastrandarsýslu.

Sýslunefndin í Vesturbarðastrandarsýslu hefir samkvæmt lögum 11. desbr. 1891, um samþykktir um kynbætur hesta sbr. lög 20. desbr. 1901, um viðaukalög við nefnd lög 11. desbr. 1891, gjört eptirfylgjandi samþykkt um kynbætur hesta í nefndri sýslu:

1. gr.

Á hausthreppaskilum ár hvert, skal hreppstjóri í hverjum hreppi sýslunnar annast um, að kosin sje þrjú manna nefnd til að hafa nákvæmt eptirlit með kynbótum hrossa, samkvæmt reglum þeim, er hjer eru settar.

2. gr.

Kosningarrjett og kjörgengi til kynbótanefndar þessarar hefir hver hreppsþúi, sem eigi er öðrum háður sem hjú, og er hann skyldur að taka á móti kosningu 3 ár í senn. Að þeim tíma liðnum getur hann neitað að taka á móti kosningu jafn langan tíma.

3. gr.

Nefndarmenn kjósa sjer formann, er stýrir gjörðum nefndarinnar, en allir skulu þeir svo sem unnt er, kynna sjer hestakyn innanhrepps og í nærliggjandi hreppum, og hafa nákvæmar gætur á meðferð hrossa í hreppnum.

4. gr.

Kynbótanefnd þessi heldur aðalfund sinn í aprílmánuði ár hvert. Formaður auglýsir hreppsþúum fundardag og fundarstað með nægum fyrirvara. Hver sá hreppsþúi, sem æskir þess, að gradhestur til undaneldis sje til nota í hreppnum á því vori, skal gefa kynbótanefndinni það til kynna fyrir fundinn, eða á fundinum. Æski 3 eða fleiri hreppsþúar þess, skal kynbótanefndin þá velja úr gradhestum þeim, sem vól er á innanhrepps, kynbótahest, einn eða fleiri, eptir því sem þörf er á. Áliti þeir engan gradhest innanhrepps hæfan til kynbóta, skulu þeir, ef unnt er, fá lánaðan gradhest utanhrepps. Svo skulu nefndarmeun og tiltaka, undan hverjum hryssum megi ala gradhesta til kynbóta.

5. gr.

Til kynbóta skulu valdir þeir gradhestar, sem eptir því, sem unnt er fullnægja eptirfylgjandi skilyrðum: Þeir sjeu ekki getnir af ofskyldum foreldrum — ekki móður og syni eða systkinum —, en sjeu af hraustu kyni og holdsömu, hafi hreinan gang, hvort sem er á skeiði eða brokki, sjeu skapmiklir og ófælnir, helzt einlitir, eigi glaseygðir eða hringeygðir, nje hafi álfabruna á nös-um, nje tannsjúkdóma, sjeu gervilegir á vöxt og stórir, hausfríðir, kjálkaþykkir, bogmekktir, þreknir um bóga, beinhryggjaðir og stutthryggjaðir, lendbrattir og lendbreiðir, vöðvaþykkir, kögglastuttir og kögglagildir, snögghærðir og þjett-hærðir, prúðir á fax og tagl, rjetthæfðir og dökkhæfðir, pungsíðir og kólfdigrir.

Hestamæður, sem kynbótahesta skal undan ala, skulu, eptir því, sem átt getur við, fullnægja sömu skilyrðum og sett eru um gradhesta, og auk þess hafa útskotna nára. Eigi skulu kynbótahryssur yngri vera en 5 vetra og ekki eldri en 15 vetra.

49 Kynbótahestana má nota til undaneldis úr því að þeir eru 3 vetra, og 20. apríl til þess þeir eru 5 eða 6 vetra.

6. gr.

Fola þá, sem eru undan kynbótahryssum, og sem kynbótanefnd hefir álitid hæfa til undaneldis, má eigi gelda fyrir en þeir eru þrevetrir, og þá eigi nema með vitund og vilja hlutadeigandi kynbótanefndar. En allir þeir folar, sem eigi eru ætlaðir til kynbóta, skulu geltir eigi síðar en fyrir lok einmánaðar, er þeir eru á annan vetur, ef það er unnt skapnaðar vegna. Kynbótanefndin ræður um meðferð þeirra fola, sem eigi er unnt að gelda innan þess tíma.

7. gr.

Eigendur gradhesta skulu skyldir til, eptir áskorun kynbótanefndar, að ljá þá til undaneldis, meðan þeir eru á þeim aldri, sem ákveðinn er í 5. gr. Kynbótanefndin ákveður eiganda kynbótahests hæfilegan toll fyrir hverja hryssu, er fær við hestinum, og skal tollur sá goldinn af eiganda hryssunnar. Auk þess er hreppsnefnd heimilt, eptir tillögum kynbótanefndar, að greiða úr sveitarsjóði allt að 20 kr. þóknun til kynbótahestseiganda, svo framarlega sem hann eptir framlögðum reikningum ekki hefur fengið kostnað sinn uppborinn af tollunum það ár. Eigandi eða geymandi kynbótahests ábyrgist, að hestur hans gjöri eigi óskunda á hrossum manna utan landamerkjá geymanda.

8. gr.

Hryssur, sem fyljast hafa, mega eigi mæta erfiðri brúkun næsta mánuð á eptir. Kynbótahesta má eigi hafa til reidar eða áburðar yngri en 4 vetra, og skal ávallt hlífa þeim við erfiði þann tíma, sem þeir eru notaðir til undaneldis.

9. gr.

Kynbótanefndin hefur eptirlit með því, að samþykkt þessari sje fylgt; skal hún bóka gjörðir sínar, og fyrir hver haust-hreppaskil semja skýrslu um þær, og senda hana, undirritaða af öllum nefndarmönnum, sýslunefndarmanni hreppsins, sem svo gjörir við hana athugasemdir þær, er honum þurfa þykir, og leggur hana fram á sýslufundi. Bók handa nefndinni borgist úr hlutadeigandi hreppssjóði.

10. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, allt að 50 kr., sem renni að $\frac{2}{3}$ í sveitarsjóð þar, sem brotið er framið, en að $\frac{1}{3}$ til upppljóstrarmanns.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skulu rekin sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi er hjermeð staðfest af undirrituðum amtmanni til þess að öðlast gildi 1. ágúst 1903, og kunngjöríst öllum hlutadeigendum til eptirbreytni.

Vesturamtið, Reykjavík 20. apríl 1903.

J. Havsteen.

Reglugjörð

50
23. marz

fyrir Eyjafjarðarsýslu um lækningu hunda af bandormum o. fl.

1. gr.

Í hverjum hreppi sýslunnar skal byggja hæfilega marga hundalækningakofa, og skal tvisvar á ári í apríl og nóvember hreinsa alla hunda, 6 mánaða og eldri, af bandormum. Skulu hundarnir fyrst sveltir inni í kofunum 16 klukkutíma, og því næst gefið inn 5—8 grömm af Areka eða Kamaladupti; því næst líði minnst 8 klukkutímar þangað til hundunum er sleppt út. Verki meðalið ekki, skal endurtaka inngjöfina. Allan saur skal brenna, eða grafa vandlega í jörð niður.

2. gr.

Hreppsnefndin annast um, að nægilega margir lækningamenn sjeu kosnir í hverjum hreppi, og hafa þeir heimild til að heimta hundana á ákveðnum tíma, og framkvæma þeir svo lækninguna eptir fyrirmælum 1. gr., og getur enginn sem ekki er öðrum háður, skorazt undan kosningu í 3 ár í senn.

3. gr.

Allan kostnað sem af lækningum leiðir, svo sem byggingu kofanna og viðhaldi þeirra, meðalakaupum, og sömuleiðis þóknun til lækningamanna, allt að 35 aurum fyrir hvern hund, skal greiða úr sveitarsjóði. Hreppsnefnd sjer um að meðulin sjeu keypt í tæka tíð og afhent lækningamönnum.

4. gr.

Alla hunda skal auðkenna með leður- eða málmhálsbandi með merki á, er sýni glögg, hvert heimili hundsins er. Ómerktir hundar, sem ekki finnast eigendur að eptir 14 daga, skulu rjettðræpir.

5. gr.

Árlega skal senda sýslunefndinni ítarlegar skýrslur um lækningarnar og árangur þeirra eptir formi því er sýslunefndin býr til. Skýrslan sje útfyllt og undirskrifuð af lækningamönnum.

6. gr.

Á hverju hreppþingi skulu hreppstjórar og hreppsnefndir brýna fyrir mönnum að brenna alla sulli úr sauðfje og nautgripum, og varast að hundar nái í matarílát eða vatnsílát o. s. frv.

7. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varðar 2—10 kr. sekt, er renni í sveitarsjóð. Mál, er rísa út af brotum á reglugjörð þessari, skulu rekin sem opinber lögreglumál.

8. gr.

Með reglugjörð þessari er úr gildi felld reglugjörð fyrir Eyjafjarðarsýslu um lækningu hunda af bandormum o. fl. 26. marz 1897 og viðauki við hana 25. marz 1901.

Framanritaða reglugjörð hefir sýslunefndin í Eyjafjarðarsýslu samið og

50 samþykkt á aðalfundi sínum 10–14. þ. m. og birtist hún hjer með öllum hlut-
23. marz aðeigendum til eftirbreytni.

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu, Akureyri 23. marz 1903.

Kl. Jónsson.

Sýnishorn.

Skýrsla

um hundalækningar í N. N. hreppi í apríl 190..

Heimili.	Eru margir hundar á heimilinu?	Var mörgum hundum gefið inn?	Á hve marga verkaði meðalið?	Komu bandormar úr mörgum þeirra?	Hvaða dag fór lækningin fram?	Er hundurinn merktur samkvæmt reglugjörðinni?	Athugasemdir.

Samþykkt

fyrir Húnavatnssýslu austan Blöndu um kynbætur hrossa.

51
17. apríl

1. gr.
Á hausthreppaskilum ár hvert skal hreppstjóri í hverjum hreppi sýslunnar annast um, að kosin sje 3 manna nefnd, er hafi nákvæmt eptirlit með kynbótum hesta, samkvæmt reglum þeim, sem hjer eru settar.

2. gr.
Kosningarrjett og kjörgengi til nefndar þessarar hefir hver sá maður í hreppnum, sem ekki er öðrum háður sem hjú, og er hann skyldur til að taka á móti kosningu 3 ár í senn. Að þeim tíma liðnum getur hann neitað að taka á móti kosningu jafn-langan tíma.

3. gr.
Nefnd þessi skal eiga með sjer að minnsta kosti 2 fundi á ári, annan að vorinu, en binn að haustinu. Á haustfundi kjósa nefndarmenn sjer formann, er kallar saman fundi og stýrir gjörðum nefndarinnar. Nefndarmenn eiga heimting á að fá úr sjeitarsjóði endurgjald fyrir það, sem þeir verða að borga út vegna fundarhalda þessara, svo og fyrir ritföng.

4. gr.
Nefnd þessari skal heimilt að kveðja eigendur hrossa til þess, að koma með hryssur sínar og graðfola, er nefndin hefir óskað eptir, til sýnis á hentuga staði í hreppnum, og skal hún þá velja kynbótahryssur og fola svo marga, sem hún álitur þurfa í hreppnum.

5. gr.
Fyrir lok árs hvers sendir kynbótanefndin sýslunefndarmanninum í hreppi

sínum skýrslu um störf sín. Gjörir hann við hana athugasemdir, ef honum þykir 51 ástæða til, og sjer um, að skýrslan ásamt athugasemdunum komist á næsta fund 17. apríl sýslunefndarinnar.

6. gr.

Hestar til undaneldis skulu sem mest fullnægja eptirfylgjandi skilyrðum:

- a. Að þeir vanalega sjeu ekki getnir af of skyldum foreldrum, t. d. ekki móður og syni eða systkinum, og að þeir sjeu af holdsömu og hraustu kyni.
- b. Að þeir hafi hreinan gang, vakran eða klárgengan, og að sá gangur sé ættgengur, helzt í báðar ættir.
- c. Að þeir sjeu einlitir og af einlitri ætt, helzt í báðar ættir, ekki hvítir og alls ekki glaseygðir eða af glaseygðu kyni.
- d. Að þeir sjeu gjörfulegir á vöxt og stórir, hausríðir, kjálkabykkir, bogmekktir, þreknir um bóga og rifin vel bogadregin, beinhryggjaðir en stutt-hryggjaðir, lendbreiðir, vöðvabykkir, snöggghærðir og þjetthærðir, prúðir á fax og tagl, rjetthæfðir og hófarnir svartir eða öskulitaðir, pungsiðir og eistnasiðir.

7. gr.

Hryssur þær, er gradhesta skal undan ala, skulu að sínu leyti, að því er frekast verður, fullnægja þeim skilyrðum, sem sett eru fyrir gradhesta, og auk þess hafa útskotna nára. Eigi skulu gradhestamæður yngri vera en 5 vetra og ekki eldri en 15 vetra.

8. gr.

Aðalregla sje, að gelt sjeu öll hestfolöld, sem ekki eru fyrirhuguð til kynbóta, en aðrir folar, sem ekki eru folaldsgeltir, og ekki ætlaðir til undaneldis, skulu geltir ekki seinna en fyrir einmánaðarlok, er þeir eru á annan vetur, ef það er unnt skapnaðar vegna. Folar þeir, sem ekki verða geltir innan þessa tíma, skulu sýndir kynbótanefndinni, er þá ráði um meðferð þeirra.

9. gr.

Ávallt skulu hestar þeir og hryssur, sem til undaneldis eru valin, vera vel haldin, svo þau nái sem mestum þroska, og skal kynbótanefndin sjerstaklega hafa eptirlit með meðferð þeirra. Gradhestana má brúka til undaneldis úr því þeir eru 3 vetra, og til þess þeir eru 5 eða 6 vetra, en hryssur skulu ekki leiddar til fola fyr en þær eru 4 vetra. Yngri hryssur skal, að svo miklu leyti, sem unnt er, verja því, að þær fyljist, og má kynbótanefndin með samþykki hreppsnefndar leyfa eigendum unghryssna að geyma þær í heimahögum.

10. gr.

Eigendur gradhesta skulu skyldir til, eptir óskum kynbótanefndar, að ljá þá til undaneldis á ofanefndum aldri, og má ekki gelda þá fyr að vorinu en um miðjan júnimánuð, svo ekki missist góður tími af hryssum. Heimilt er kynbótanefndinni að ákveða eigendum gradhesta hæfilegan toll fyrir brúkun þeirra, og skal hann goldinn fyrir hverja hryssu, er við folanum fær, af eigendum hryssanna.

11. gr.

Hryssur, er fyljast hafa, skal ekki hafa til erfiðrar brúkunar næsta

51 mánuð á eptir, og sem minnst að vetrinum. Kynbótahesta má ekki brúka, 17. apríl hvorki til reiðar nje áburðar, fyr en þeir eru orðnir 4 vetra, og aldrei nema vægilega, meðan þeir eru notaðir til undaneldis. En að því loknu skulu þeir geltir.

12. gr.

Að fardögum liðnum má reka kynbótafola á afrjett, en þá skal kynbótanefndin gæta þess, að eptir sjeu heima 1 eða 2 af þeim til miðs júnímánaðar, svo að tamdar hryssur verði leiddar undir þá. Leyfa má nefndin heimageymslu á kynbótafola yfir sumarið, ef eigandi hans eða annar sveitarbúi með leyfi eiganda æskir þess. En ábyrgjast verður eigandi eða geymandi, að folinn gjöri ekki óskunda á hrossum nanna utan landamerkja geymanda.

13. gr.

Allt það eptirlit, er hafa þarf á því, að samþykkt þessari sje fylgt, svo sem ráð er fyrir gjört í lögum 11. desbr. 1891 um kynbætur hesta, skal falið hinum kosnu kynbótanefndum.

14. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, allt að 50 kr. og fellur helmingur þeirra til uppljóstrarmanns, en hinn helmingurinn í sveitarsjóð, þar sem brotið er framið.

15. gr.

Mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

Ákvörðun um stundarsakir:

Undir eins og samþykkt þessi er komin í gildi, skal sæta hinu fyrsta tækifæri að gelda alla þá graðhesta, á hvaða aldri sem eru, sem óhæfir eru til undaneldis eptir samþykkt þessari.

Samkvæmt lögum um kynbætur hesta, frá 11. desember 1891, er samþykkt þessi staðfest af undirrituðum amtmanni, og skal hún öðlast gildi hinn 1. september 1903.

Íslands Norður- og Austuramt.

Akureyri, 17. apríl 1903.

Páll Briem.

Ágrip

af reikningi landsbankans 1. október til 31. desember 1902.

Tekjur:

1.	Í sjóði 1. október 1902	kr.	62,272	80
2.	Borgað af lánum:			
	a. Fasteignarveðslán	kr.	60,744	97
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	128,858	58
	c. Handveðslán	—	10,354	00
	d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfél. o. fl. —		4,393	56
	e. Reikningslán og accreditivlán	—	<u>132,650</u>	00
				337,001 11
3.	Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð	—	600	00
4.	Vixlar innleystir	—	714,050	14
5.	Ávísanir innleystir	—	78,091	88
6.	Vextir ýmiskonar	—	44,878	69
7.	Disconto	—	7,384	84
8.	Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn (fyrir seldar ávísanir o. fl.)	—	344,261	79
9.	Innheimt fje fyrir aðra	—	9,953	88
10.	Seld verðbrjef	—	22,500	00
11.	Selt af fasteignum bankans	—	387	22
12.	Aðrar tekjur af fasteignum tilheyrandi bankanum	—	1,710	45
13.	Innlög á hlaupareikning	—	597,521	90
14.	Sparisjóðsinnlög	—	413,495	41
15.	Tekjur í reikning útbúsins á Akureyri	—	11,541	47
16.	Frá veðdeild bankans	—	204,901	87
17.	Ýmiskonar tekjur og innborganir	—	14,643	06
18.	Til jafnaðar móti gjaldlið 16	—	60,388	91
				<u>kr. 2,925,585 42</u>

Gjöld:

1.	Lán veitt:			
	a. Fasteignarveðslán	kr.	52,340	00
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	172,779	00
	c. Handveðslán	—	36,950	00
	d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfél. o. fl. —		2,000	00
	e. Reikningslán og Accreditivlán	—	<u>45,378</u>	60
				309,447 60
2.	Vixlar keyptir	—	634,106	60
3.	Ávísanir keyptar	—	71,882	14
				<u>kr. 1,016,436 34</u>

	Flutt: kr. 1,015,436 34	
4. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannah.	—	281,380 94
5. Útborgað af innheimtufé fyrir aðra	—	10,136 23
6. Keypt verðbrjef fyrir	—	190,000 00
7. Til bankaútbúsins á Akureyri	—	6,471 20
8. Kostnaður við fasteignir bankans	—	66 79
9. Útgjöld fyrir reikning varasjóðs fyrirv. sparisjóðs R.víkur	—	4000 00
10. Vextir af sedlaskuld bankans til landsjóðs	—	7,500 00
11. Útborgað af hlaupareikningsfje kr. 726,150 43		
að viðbættum dagvöxtum	—	2,049 98
		<u>728,200 41</u>
12. Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum kr. 359,206 18		
að viðbættum dagvöxtum	—	314 11
		<u>359,520 29</u>
13. Til veðdeildar bankans	—	123,928 75
14. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.)	—	8,173 77
15. Ýmisleg útgjöld og útborganir	—	19,117 60
16. Vextir fyrir árið 1902 af:		
a. Innstæðufje með sparisjóðskjörum kr. 47,326 70		
b. — á hlaupareikning	—	3,610 60
c. — varasjóðs bankans	—	9,451 61
		<u>60,388 91</u>
17. Til jafnaðar móti tekjulíð 3	—	600 00
18. Í sjóði 31. desember 1902	—	110,663 89
		<u>kr. 2,925,585 42</u>

Ágrip

af reikningi veðdeildar bankans 1. okt. til 31. des. 1902.

Tekjur:

1. Bankavaxtabréf gefin út	kr.	189,400 00
2. Borgað af lánum	—	35,861 94
3. Vextir af lánum og útgefnum bankavaxtabrjefum	—	34,702 84
4. 1/2% kostnaður	—	3,537 09
5. Tillag úr landssjóði fyrir árið 1902	—	5000 00
		<u>kr. 268,501 87</u>

Gjöld:

1. Skuld til bankans frá fyrra ársfjórðungi borguð	kr.	3583 63
2. Lán veitt	—	183,200 00
3. Borgaðir vextir af bankavaxtabréfum	—	2328 75
4. Kostnaður við skrifstofuhald árið 1902	—	2000 00
5. Í sjóði (hjá bankanum) 31. desember 1902	—	77,389 49
		<u>kr. 268,501 87</u>

Ágrip**52**

af reikningi útbúsins á Akureyri október til desember 1902.

Tekjur:

1.	Í sjóði 1. október 1902	kr.	21,408 18
2.	Borgað af lánum:		
	a. Sjálfskuldarábyrgðarlán	kr.	150 00
	b. Handveðslán	—	2000 00
			— 2,150 00
3.	Víxlar innleystir	—	38,505 00
4.	Ávisanir innleystar	—	11,799 00
5.	Vextir	—	684 33
6.	Disconto	—	817 49
7.	Ýmsar tekjur í reikning Landsbankans	—	4,716 19
8.	Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—	43 03
9.	Hlaupareikningsinnlög	—	44,118 22
10.	Sparisjóðsinnlög	—	23,270 01
11.	Ýmislegar tekjur	—	22 15
		Samtals	kr. 147,533 60

Gjöld:

1.	Lán veitt:		
	a. Fasteignarveðslán	kr.	700 00
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	16,595 00
	c. Handveðslán	—	3,000 00
			kr. 20,295 00
2.	Víxlar keyptir	—	39,470 00
3.	Ávisanir keyptar	—	9,774 00
4.	Útgjöld fyrir Landmandsbankann í Kaupmannahöfn	—	6,526 85
5.	Útgjöld fyrir reikning Landsbankans (í Reykjavík)	—	3,157 92
6.	Útborgað af hlaupareikningsfje	kr.	37,866 06
	að viðbættum dagvöxtum	—	3 69
			— 37,869 75
7.	Útborgað af sparisjóðsinnstæðufje	kr.	60 00
	að viðbættum dagvöxtum	—	» 44
			— 60 44
8.	Kostnaður (laun o. fl.)	—	687 66
9.	Vextir fyrir árið 1902:		
	a. Innstæðufje á hlaupareikning	kr.	38 47
	b. ——— með sparisjóðskjörum	—	210 01
			— 248 48
10.	Í sjóði 31. desember 1902	—	29,443 50
		Samtals	kr. 147,533 60

Athugasemdir :

Landsbankinn átti 31. desbr. f. á.

1. Skuldabryf fyrir lánum :			
a. Fasteignarveðskuldabryf	kr. 473,558	36	
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabryf	— 593,023	36	
c. Handveðsskuldabryf	— 158,010	80	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. o.fl. —	65,184	89	
e. Skuldabryf fyrir reikningslánnum	— 5,430	60	kr. 1,295,203 01
2. Kgl. skuldabryf og önnur erlend verðbryf, hljóðandi upp á samtals 402,200 kr. eftir gangverði 31. desbr. 1902	—	369,619	00
3. Bankavaxtabryf	—	639,000	00
4. Skuldabryf Reykjavíkurkaupstaðar	—	1,800	00
5. Óinnleysta víxla	—	401,949	75
6. Óinnleystar ávísanir	—	13,609	72
7. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánnum að upphæð	—	7,544	78
8. Húseignir í Reykjavík	—	7,624	50
9. Bankabyggingin með húsbúnaði	—	80,000	00
10. Útbúið á Akureyri	—	96,617	10
11. Ýmsir debitorar	—	11,615	30
12. Peningar í sjóði	—	110,663	89
			kr. 3,035,252 89
Seðlaskuld bankans til landssjóðs var 31. desbr. 1902	kr. 750,000	00	
Skuld til Landmandsbankans í Kaupmannahöfn s. d.	—	137,481	24
Innstæðufje á hlaupareikning s. d.	kr. 259,280	08	
að viðbættum vöxtum fyrir árið 1902	— 3,610	60	— 262,890 68
Innstæðufje með sparisjóðskjörum	kr. 1,405,244	11	
að viðbættum vöxtum fyrir árið 1902	— 47,326	70	— 1,452,570 81
Varasjóður fyrv. sparisjóðs Reykjavíkur 31. desbr. 1902	—	9,722	61
Varasjóður bankans	kr. 270,046	13	
að viðbættum vöxtum fyrir árið 1902	— 9,451	61	— 279,497 74
Innstæðufje veðdeildar bankans	—	77,389	49
Ýmsir creditorar	—	5,954	00
Ýmsar tekjur, sem enn eru eigi lagðar við varasjóð	—	59,745	48
			kr. 3,035,252 05

Stjórn Landsbankans í Reykjavík 20. apríl 1903.

*Tryggvi Gunnarsson.**Eiríkur Briem.**Kristján Jónsson*

Reikningur

52

yfir tekjur og gjöld landsbankans 1902.

Tekjur:

1.	Í Sjóði 1. janúar 1902	kr.	64,546	32
2.	Borgað af lánum:			
	a. Fasteignarveðslán	kr.	155,094	73
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	268,192	26
	c. Handveðslán	—	43,208	20
	d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. o. fl. —		23,104	88
	e. Reikningslán og accreditivlán	—	135,250	00
			624,850	07
3.	Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð	—	600	00
4.	Víxlar innlestir	—	1,818,122	25
5.	Ávísanir innleystar	—	186.886	66
6.	Frá landssjóði í nýjum seðlum	—	93,000	00
7.	Vextir:			
	a. af lánum	kr.	67,125	11
	(Hjer af er áfallið fyrir lok reiknings-			
	tímabilsins	kr.	36,632	71
	Fyrirframgreiddir vextir			
	fyrir síðara reikningstbl. —		30,492	40
	b. af bankavaxtabrjefum	—	21,029	63
	c. — skuldabrjefum Reykjavíkurkaupst.	—	72	00
	d. — kgl. ríkisskuldabrjefum og öðrum er-			
	lendum verðbrjefum	—	19,398	25
			107,624	99
8.	Disconto	—	23,796	27
9.	Tekjur í reikning Landmaundsbankans í Kaupmannahöfn			
	(fyrir seldar ávísanir o. fl.)	—	1,278,351	86
10.	Innheimt tje fyrir aðra	—	34,941	34
11.	Selt af fasteignum bankans	—	21,277	22
12.	Aðrar tekjur af fasteignum bankans	—	1,788	25
13.	Seld bankavaxtabrjef	—	188,500	00
14.	Seld erlend verðbrjef	—	153,600	00
15.	Innlög á hlaupareikning	kr.	2,185,474	41
	Vextir fyrir 1902	—	3,610	60
			2,189,085	01
16.	Innlög með sparisjóðskjörum	kr.	1,435,344	80
	Vextir fyrir 1902	—	47,326	70
			1,482,671	50
17.	Frá veðdeild bankans	—	234,113	52
18.	Tekjur í reikning útbúsins á Akureyri	—	22.220	21
19.	Ymislegar tekjur og innborganir	—	18,586	25
20.	Til jafnaðar móti gjaldlið 19. c.	—	9,451	61
			Samtals	kr. 8,554,013 33

Gjöld:

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr.	113,065 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	471,764 00	
c. Handveðslán	—	68,480 00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. o. fl. —		7,225,00	
e. Reikningslán og accreditivlán	—	<u>140,680 60</u>	kr. 801,214 60
2. Vixlar keyptir	—	1,889,157 00	
3. Ávisanir keyptar	—	196,437 48	
4. Skilað landsjóði í ónýtum seðlum	—	93,000 00	
5. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn —		1,089,513 42	
6. Vextir af seðlaskuld bankans til landsjóðs	—	7,500 00	
7. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	39,091 34	
8. Keypt bankavaxtabrjef	—	444,800 00	
9. Keypt erlend verðbrjef	—	1,400 00	
10. Kostnaður við fasteignir bankans	—	1,234 86	
11. Útgjöld fyrir varasjóð fyrirv. sparisjóð Reykjavíkur	—	4,000 00	
12. Útborgað af innstæðufje á hlaupareikning, kr. 2,123,396 74			
að viðbættum dagvöxtum	—	<u>2,071 42</u>	— 2,125,468 16
13. Útborgað af innstæðufje með spariskjörum kr. 1,335,280 16			
að viðbættum dagvöxtum	—	<u>1,066 29</u>	— 1,336,346 45
14. Til veðdeildar bankans	—	176,965 50	
15. Til útbúsins á Akureyri	—	118,837 31	
16. Kostnaður við bankahaldið:			
a. Laun o. fl.	kr.	19,675 88	
b. Eldiviður ljós og ræsting	—	1,057 59	
c. Prentunar- og auglýsingakostnaður svo			
og ritföng	—	1,298 98	
d. Burðareyrir	—	760 46	
e. Önnur utgjöld	—	<u>2,064 13</u>	— 24,857 04
17. Ýmiskonar utgjöld og útborganir (þar á meðal vextir af			
keyptum bankavaxtabrjefum)	—	32,537 37	
18. Til jafnaðar móti tekjulið 3	—	600 00	
19. Vextir af:			
a. Innstæðufje á hlaupareikning	kr.	3,610 60	
b. ——— með spariskjörum	—	47,326 70	
c. ——— varasjóðs bankans	—	<u>9,451 61</u>	— 60,388 91
20. Í sjóði 31. desember 1902	—	110,663 89	
			Samtals kr. 8,554,013 33

Jafnaðarreikningur bankans 31. desbr. 1903.

52

Activa.

1. Skuldabryf fyrir lánum :		
a. Fasteignarveðsskuldabryf	kr. 473,558 36	
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabryf	— 593,023 36	
c. Handveðsskuldabryf	— 158,610 80	
d. Skuldabryf fyrir lánum gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	— 65,184 89	
e. Skuldabryf fyrir reikningslánnum	— 5,430 60	kr. 1,295,208 01
2. Kgl. rikisskuldabryf hljóðandi upp á samtals 90,200 kr., eftir gangverði 31. desember 1902	—	88,621 50
3. Önnur erlend verðbryf hljóðandi upp á samtals 312,000 kr., eftir gangverði s. d.	—	280,997 50
4. Bankavaxtabryf	—	639,000 00
5. Skuldabryf Reykjavíkurkaupstaðar	—	1,800 00
6. Vixlar	—	401,949 75
7. Ávisanir	—	13,609 72
8. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð	—	7,544 78
9. Húseignir í Reykjavík	—	7,624 50
10. Bankabygging með húsbúnaði	—	80,000 00
11. Útbúið á Akureyri	—	96,617 10
12. Ýmsir debitorar	—	11,615 30
13. Útistandandi vextir áfallnir 31. desember 1902	—	18,273 75
14. Peningar í sjóði	—	110,663 89
		<hr/>
		kr. 3,053,525 80

Passiva.

1. Utgefnir sedlar	kr. 750,000 00
2. Skuld til Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	— 137,481 24
3. Innstæðufje á hlaupareikning	— 262,890 68
4. Innstæðufje með sparisjóðskjörum	— 1,452,570 81
5. Veðdeild bankans	— 77,389 49
6. Varasjóður fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur	— 9,722 61
7. Varasjóður bankans	— 308,750 82
8. Ýmsir creditorar	— 5,954 00
9. Fyrirfram greiddir vextir, sem enn eru eigi lagðir við varasjóð	— 30,492 40
10. Til jafnaðar móti tölul. 13 í Activa	— 18,273 75
	<hr/>
	kr. 3,053,525 80

52 Reikningur yfir tekjur og gjöld veðdeildar bankans árið 1902.

Tekjur.

1. Í sjóði hjá bankanum 1. janúar 1902	kr.	20,241	47
2. Bankavaxtabrjef gefin út	—	438,700	00
3. Borgað af lánum	—	46,276	67
4. Vextir :			
a. af lánum	kr.	45,071	26
b. útgefnum bankavaxtabrjefum	—	6,332	37
	kr.	51,403	63
5. $\frac{1}{2}\%$ kostnaður	—	5,133	22
6. Tillag úr landssjóði árið 1902	—	5,000	00
	kr.	566,754	99

Gjöld.

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	1,600	00
2. Lán veitt	—	438,700	00
3. Borgaðir vextir af bankavaxtabrjefum	—	47,065	50
4. Kostnaður við skrifstofuhald	—	2,000	00
5. Í sjóði hjá bankanum 31. desember 1902	—	77,389	49
	kr.	566,754	99

Jafnaðarreikningur veðdeildar bankans 31. desember 1902.

Activa.

1. Skuldabrjef fyrir lánum	kr.	1,331,794	47
2. Ógoldnir vextir til ársloka 1902 svo og $\frac{1}{2}\%$ kostnaður :			
a. fallið í gjalddaga	kr.	88	61
b. ekki fallið í gjalddaga	—	13,860	33
	kr.	13,948	94
3. Í sjóði hjá bankanum	—	77,389	49
	kr.	1,423,132	90

Passiva.

1. Bankavaxtabrjef útgefin og óinnleyst	kr.	1,376,400	00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabrjefum til ársloka 1902:			
a. Fallið í gjalddaga	—	162	00
b. ekki fallið í gjalddaga	—	30,969	00
	kr.	31,131	00
3. Mismunur sem er eigu varasjóðs veðdeildarinnar	—	15,601	90
	kr.	1,423,132	90

Reikningur yfir tekjur og gjöld útbúsins á Akureyri 1902. 52

Tekjur:

1.	Starfsfje frá landsbankanum	kr.	100,000 00
2.	Aðrar innborganir í reikning bankans	—	18,437 31
3.	Borguð lán:		
	a. Sjálfskuldarábyrgðarlán	kr. 150 00	
	b. Handveðslán	— 2500 00	2,650 00
4.	Víxlar innleystir	—	44,605 00
5.	Ávisanir innleystar	—	25,610 00
6.	Vextir	—	2,014 14
7.	Disconto	—	2,035 09
8.	Seld bankavaxtabrjef	—	1,600 00
9.	Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—	2,529 00
10.	Innheimt fje fyrir aðra	—	1,766 75
11.	Hlaupareikningsinnlög (að meðtöldum vöxtum)	—	64,560 71
12.	Innlög með sparisjóðskjörum (að meðtöldum vöxtum)	—	29,410 82
13.	Ýmsar tekjur	—	93 11
		kr.	295,311 93

Gjöld:

1.	Lán veitt:		
	a. Fasteignarveðslán	kr. 2,350 00	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 40,975 00	
	c. Handveðslán	— 5,500 00	48,825 00
2.	Víxlar keyptir	—	97,695 00
3.	Ávisanir keyptar	—	26,335 00
4.	Keypt bankavaxtabrjef	—	11,000 00
5.	Útgjöld fyrir reikning Landsbankans	—	21,535 66
6.	Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans	—	7,326 85
7.	Útborgað af innstæðufje á hlaupareikning	kr. 50,172 26	
	að viðbættum dagvöxtum	— 3 69	50,175 95
8.	Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum	kr. 1,060 00	
	að viðbættum dagvöxtum	— » 44	1,060 44
9.	Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	128 75
10.	Kostnaður (laun starfsmanna o. fl.)	—	1,537 30
11.	Vextir af:		
	a. Innstæðufje á hlaupareikning	kr. 38 47	
	b. Innstæðufje með sparisjóðskjörum	— 210 01	248 48
12.	Peningar í sjóði	—	29,443 50
		kr.	295,311 93

52 Jafnaðarreikningur útbúsins á Akureyri 31. desbr. 1902.

Activa:

1. Skuldabryf fyrir lánunum;			
a. Fasteignarveðsskuldabryf	kr. 2,350 00		
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabryf	— 40,825 00		
c. Handveðsskuldabryf	— 3,000 00	kr.	46,175 00
2. Vixlar	—		53,090 00
3. Ávísanir	—		725 00
4. Bankavaxtabryf	—		9,400 00
5. Hjá Landmandsbankanum í Kaupmannahöfn	—		4,797 85
6. Í sjóði	—		29,443 50
		kr.	143,631 35

Passiva:

1. Skuld við Landsbankann	kr.	96,901 65
2. Innstæðufje á hlaupareikning	—	14,388 45
3. Innstæðufje með sparisjóðskjörum	—	28,350 82
4. Óútborgað af innheimtu fje	—	1,638 00
5. Ýmsir creditorar	—	2,352 43
	kr.	143,631 35

Jafnaðarreikningur bankans með útbúinu á Akureyri 31. desember 1902.

Activa.

1. Skuldabryf fyrir lánunum :			
a. Fasteignarveðsskuldabryf	kr. 475,908 36		
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabryf	— 633,848 36		
c. Handveðsskuldabryf	— 161,010 80		
d. Skuldabryf fyrir lánunum gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. o. fl.	— 65,184 89		
e. Skuldabryf fyrir reikningslánunum	— 5,430 60	kr.	1,341,383 01
2. Kgl. ríkisskuldabryf hljóðandi upp á samtals 90,200 kr., eptir gangverði 31. desember 1902	—		88,621 50
3. Önnur erlend veðbryf, hljóðandi upp á samtals 312,000 kr., eptir gangverði s. d.	—		280,997 50
4. Bankavaxtabryf	—		648,400 00
5. Skuldabryf Reykjavíkurkaupstaðar	—		1,800 00
6. Vixlar	—		455,039 75
		Flyt kr.	

Fluttar kr.

52

7. Ávisanir	:	—	14,334 72
8. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánunum að upphæð		—	7,544 78
9. Húseignir í Reykjavík		—	7,624 50
10. Bankabyggingin með húsbúnaði		—	80,000 00
11. Ýmsir debitorar		—	11,615 30
12. Útistandandi vextir áfallnir 31. desember 1902		—	18,273 75
13. Peningar í sjóði		—	140,107 39
			<hr/>
			kr. 3,095,742 20

Passiva:

1. Utgefnir seðlar		kr.	750,000 00
2. Skuld til Landmandsbankans í Kaupmannahöfn		—	132,683 39
3. Innstæðufje á hlaupareikning		—	277,279 13
4. Innstæðufje með sparisjóðskjörum		—	1,480,921 63
5. Inneign veðdeildar bankans		—	77,389 49
6. Varasjóður fyrverandi sparisjóðs Reykjavíkur		—	9,722 61
7. Varasjóður bankans		—	368,750 82
8. Óútborgað af innheimtu fje fyrir aðra		—	1,638 00
9. Ýmsir creditorar		—	8,590 98
10. Fyrirfram greiddir vextir sem enn eru eigi lagðir við varasjóð		—	30,492 40
11. Til jafnaðar móti tölulíð 12 í activa		—	18,273 75
			<hr/>
			kr. 3,095,742 20

Athugasemdir:

1. *Fasteignaveðslán.* Hinn 1. janúar 1902 átti bankinn útistandandi 810 fasteignarveðslán, er voru að upphæð alls kr. 516,188 09
 Árið 1902 voru veitt 83 lán, samtals að upphæð — 113,065 00
 kr. 629,253 09

Hjer er endurborgað á árinu kr. 155,094 73

Enn fremur er bankanum lögð út fasteign fyr-

ir láni að upphæð — 600 00 kr. 155,694 73

Af fasteignarveðslánum átti bankinn þannig óborgað í árslok 1902 kr. 473,558 36

Lánin voru þá 729 að tölu.

Útbúið á Akureyri átti í árslok 1902 útistandandi 4 fasteignarveðslán, að upphæð kr. 2,350 00

kr. 475,908 36

2. *Sjálfskuldarábyrgarlán.* Bankinn átti í ársbyrjun 1902 598 sjálfskuldarábyrgðarlán, sem voru samtals að upphæð kr. 389,451 62

Flyt: kr. 389,451 62

	Fluttar: kr. 389,451 62
Árið 1902 veitti bankinn 479 sjálfskuldarábyrgðarlán, alls að upphæð	— 471,764 00
	kr. 861,215 62
Hjer af var endurborgað á árinu	kr. 268,192 26
Var þannig eptir óborgað í árslok og voru lánin þá 751 að tölu.	kr. 593,023 36
Útbúið á Akureyri átti 31. desember 1902 útistandandi 52 sjálfskuldarábyrgðarlán, að upphæð alls	kr. 40,825 00
	kr. 633,848 36
3. <i>Handveðslán.</i> Í byrjun ársins 1902 átti bankinn útistandandi 76 handveðslán, sem alls voru að upphæð	kr. 132,739 00
Á árinu 1902 voru veitt 31 slík lán alls að upphæð	— 68,480 00
	kr. 201,219 00
Hjer af var endurborgað á árinu	kr. 43,208 20
Eptir óborgað 31. desember 1902	kr. 158,010 80
Lánin voru þá að tölu 77.	
Útbúið á Akureyri átti í árslok 1902 útistandandi 1 handveðslán að upphæð	kr. 3,000 00
	kr. 161,010 80
4. <i>Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga, prestakalla o. fl.</i> Hinn 1. janúar 1902 átti bankinn útistandandi 51 slík lán, og voru þau alls að upphæð	kr. 81,064 77
Veitt voru á árinu 1902 12 lán, að upphæð samtals	— 7,225 00
	kr. 88,289 77
Hjer af var endurborgað á árinu	kr. 23,104 88
Eptir í árslok (lánin voru þá 54)	kr. 65,184 89
5. <i>Reikningslán og accreditivlán.</i> Slíkar lánveitingar voru árið 1902 samtals	kr. 140,680 60
Hjer af var endurborgað á árinu	— 135,250 00
Eptir í árslok	kr. 5,430 60
er 2 lántakendur skulduðu.	
6. <i>Víxlar.</i> Bankinn átti í byrjun ársins 1902 í vörzlum sínum óinnleysta 499 víxla, sem samtals voru að upphæð	kr. 330,915 00
Bankinn keypti á árinu samtals 1835 víxla, sem voru að upphæð alls	— 1,889,157 00
	kr. 2,220,072 00
Innleystir voru á árinu alls 1810 víxlar er alls námu	kr. 1,818,122 25

Eign bankans í óinnleystum víxlum var þannig í árslok alls kr.	401,949 75	52
Víxlarnir voru 524 að tölu.		
<i>Útbúið á Akureyri</i> átti útistandandi í víxlum við árslok		
1902 103 víxla að upphæð samtals	— 53,090 00	
	kr. 455,039 75	
7. <i>Avisanir.</i> Hinn 1. janúar 1902 átti bankinn í vörzlum sínum 16 ávisanir óinnleystar, er samtals námu	kr. 4,058 90	
Árið 1902 keypti bankinn 287 ávisanir, að upphæð alls	— 196,437 48	
	kr. 200,496 38	
Innleystar voru á árinu 285 ávisanir, að upphæð samtals	— 186,886 66	
Eptir voru því í árslok 18 ávisanir samtals að upphæð	kr. 13,609 72	
<i>Útbúið á Akureyri</i> átti 31. desember 1902 óinnleystar ávisanir að upphæð	— 725 00	
	kr. 14,334 72	
8. <i>Innlög á hlaupareikning.</i> Hinn 1. janúar 1902 var innstæðufje á hlaupareikning í bankanum samtals	kr. 197,202 41	
Árið 1902 var lagt inn á hlaupareikning samtals	— 2,185,474 41	
	kr. 2,382,676 82	
Hjer af var útborgað á árinu, auk dagvaxta, samtals	— 2,123,396 74	
	kr. 259,280 08	
Hjer við bætast svo vextir fyrir árið 1902	— 3,610 60	
Verður þá hlaupareikningsinnstæðufje 31. desbr. 1902	kr. 262,890 68	
Þeir, er fje þetta áttu, voru 118 að tölu.		
Hlaupareikningsinnstæðufje í <i>Útbúinu á Akureyri</i> var í árslok 1902	— 14,388 45	
er 11 menn áttu.	kr. 277,279 13	
9. <i>Sparisjóðsinnlög.</i> Hinn 1. janúar 1902 var innstæðufje með sparisjóðskjörum í bankanum	kr. 1,305,179 47	
og voru inneigendur þá 5,317.		
Árið 1902 voru sparisjóðsinnlögin samtals	— 1,435,344 80	
	kr. 2,740,524 27	
Hjer af var útborgað á árinu (auk dagvaxta) alls	— 1,335,280 16	
Hjer við bætast svo vextir fyrir árið 1902, sem lagðir eru við höfudstól í árslok	— 47,326 70	
Verður sparisjóðsinnstæðufje í lok ársins 1902	kr. 1,452,570 81	
Þeir, sem fje þetta áttu, voru 5,823 að tölu.		
Í <i>Útbúinu á Akureyri</i> var sparisjóðsinnstæðufje í lok ársins 1902 (eigendur 41)	— 28,350 82	
	kr. 1,480,921 63	

52 10. *Sedlafúlga bankans* var í ársbyrjun 1902 þannig:

50 kr. seðlar	10 kr. seðlar	5 kr. seðlar
4,714 st.=235,700 kr.	42,490st.=424,900 kr.	17,880 st.=89,400 kr.

Hjeraf er

landssjóði

skilað í ónýt-

um seðlum

árið 1902 . . 494 st. = 24,700 kr. 4,770st. = 47,700 kr. 4,120st. = 20,600 kr

4,220 st. = 211,000 kr. 37,720st. = 377,200 kr. 13,760st. = 68,800 kr.

Aptur á móti

hefir bankinn

fengið frá

landssjóði í

nýjum seðl-

um á árinu 500 st. = 25,000 kr. 4,300st. = 43,000kr. 5,000st. = 25,000 kr.

Sedlafúlga

bankans er

þannig 31.

desbr. 1902 4,720st.= 236,000kr. 42,020st. = 420,200kr. 18,760st.= 93,800kr.

11. *Varasjóður fyrv. sparisjóðs Reykjavíkur* var í byrjun ársins

1902 að upphæð kr. 13,722 61

Árið 1902 gaf bankinn, með samþykki landshöfðingja, af

sjóði þessum til nytsemdar-fyrirtækis eins í Reykjavík 4,000 00

Eptir í árslok 1902 kr. 9,722 61

12. *Varasjóður bankans.* Hinn 1. janúar 1902 var varasjóður-

inn að upphæð samtals — 270,046 13

Hjervið bætist:

a. Vextir af upphæð þessari fyrir árið 1902 kr. 9,451 61

b. Gangverðshækkun árið 1902 á erlend-
um verðbrjefum bankans — 7,930 00c. Sá hluti af tekjum bankans, sem reikn-
ingslega tilfellur varasjóði það ár . . . — 26,939 03 kr. 44,320 64

kr. 314,366 77

Af andvirði bankahússbyggingarinnar var afskrifað á árinu kr. 5,615 95

Telst varasjóðurinn þannig í árslok 1902 kr. 308,750 82

13. *Af þeim 110,663 kr. 89 a., sem voru í sjóði 31. des. 1902 voru í:*

Íslenskum seðlum kr. 42,750 00

erlendum seðlum — 28,415 00

dönsku gulli og ensku — 21,240 00

silfri og kopar — 18,258 89

kr. 110,663 89

14. Í jafnaðarreikningi útbúsins á Akureyri er skuld útbúsins til bankans í árslok 1902 talin	kr.	96,901 65
En í jafnaðarreikningi bankans aðeins	—	96,617 10
	Mismunurinn kr.	284 55

52

stafar af 2 innborgunum til bankans í reikning útbúsins sem eigi koma til útgjalda í reikningi útbúsins fyrir en 1903.

15. *Veðdeild bankans*a. *Bankavaxtabrjef.*

Hinn 1. janúar 1902 voru þessi bankavaxtabrjef útgefin af veðdeild bankans, óinnleyst.

	1000 kr. brjef 400 st.=400,000 kr.	500 kr. brjef 670 st.=335,000 kr.	100 kr. brjef. 2043 st.=204,300kr.
Árið 1902 gaf veðdeildin út af bankavaxtabrjefum	351 st.=351,000 kr.	139 st.= 69,500 kr.	182 st.= 18,200 kr.
	751 st.=751,000 kr.	809 st.=404,500 kr.	2225 st.=222,500 kr.

Innleyst

var á árinu	1 st.= 1,000 kr.	1 st.= 500 kr.	1 st.= 100 kr.
-----------------------	------------------	----------------	----------------

Er þannig

óinnleyst í

árslok 1902	750 st.=750,000 kr.	808 st.=404,000 kr.	2224 st.= 222,400 kr.
-----------------------	---------------------	---------------------	-----------------------

b. *Lán.*

Hinn 1. janúar 1902 átti veðdeildin útistandandi 539 lán,

sem samtals voru að upphæð kr. 939,371 14

Árið 1902 voru veitt 221 lán, sem voru að upphæð alls — 438,700 00

kr. 1,378,071 14

Hjer af er endurborgað á árinu — 46,276 67

Eptir í árslok 1902 — 1,331,794 47

Lánin voru þá 754 að tölu.

Stjórn landsbankans í Reykjavík 28. apríl 1903.

Tr. Gunnarsson, Eiríkur Briem, Kristján Jónsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs Ørum & Wulffs árið 1902.

Tekjur :

I. Sjóður frá f. á. :		
Innritunarskírteini A. fol. 92	kr.	4000 00
II. Vextir yfir árið	—	140 00
	kr.	<u>4,140 00</u>

Gjöld:

I. Styrkur veittur Halldóri Friðjónssyni frá Sandi	—	140 00
II. Eignir til næsta árs :		
Innritunarskírteini A. fol. 92	—	4000 00
		<u>kr. 4140 00</u>

Íslands Norður- og Austuramt, Akureyri 4. apríl 1903.

St. Guðjohnsen. Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Framfarasjóðs Jóns prófasts Melsted og frú Steinunnar Bjarnadóttur Melsted fyrir árið 1902.

Tekjur:

1. Í sjóði við árslok 1901:			
a. Jörðin Harastaðir á Fellsströnd, 11,1 hndr. að dýrl., virt á	Kr.	800 00	
b. Óborgað af landskuld af Harastöðum í fardögum 1900	—	10 80	
c. Óborguð landskuld í fardögum 1901	—	21 60	
d. Óborgaðar leigur haustið 1901	—	20 00	
e. Í Söfnunarsjóði	—	<u>308 93</u>	Kr. 1161 33
2. Eptirstöðvar af landskuld af Harastöðum í fardögum 1900	—	10 80	
3. Landsskuld í fardögum 1901	—	21 60	
4. Leigur haustið 1901	—	20 00	
5. Landskuld í fardögum 1902, 40 álnir á 53 aur.	—	21 20	
5. Leigur haustið 1902, 40 pd. smjörs, er borgast í peningum, 50 aur. fyrir pundið	—	20 00	
7. Vextir af inneign í Söfnunarsjóði fyrir árið 1901	—	10 56	
			<u>Tekjur alls 1265 49</u>

Gjöld:

54

1. Móti tekjuliðum 2—4, sbr. tekjulið 1. b—d, telst til jafnaðar	Kr.	52	40
2. Í sjóði við árslok 1902:			
a. Jörðin Harastaðir á Fellsströnd, 11,1 hundr. að			
dýrleika, virt á	Kr.	800	00
b. Í söfnunarsjóði	—	413	09
		<hr/>	
		Gjöld alls	1265 49

Skrifstofu Árnassýslu, 7. apríl 1903.

*Sigurður Ólafsson.***Embættaveiting, lausn og skipun.**

a. Lausn:

17. apríl var síra Friðriki Hallgrímssyni presti að útskálum í Kjalarnesprófastsdæmi allramildilegast veitt lausn í náð frá embætti, frá fardögum 1903 að telja.

5. maí var síra Ingvari G. Nikulássyni presti að Gaulverjabæ í Árnasprófastsdæmi af landshöfðingja veitt lausn frá embætti með eptirlaunum, frá fardögum 1903 að telja.

b. Veiting:

12. marz var sóknarprestinum að Sandfelli síra Ólafi Magnússyni allramildilegast veitt Arnarbælisprestakall frá fardögum 1903 að telja.

11. apríl var prestur að Stafholti síra Jóhann Þorsteinsson skipaður af biskupi prófastur í Mýraprófastsdæmi.

30. apríl var presti að Hofi á Skagaströnd Magnúsi R. Jónssyni af landshöfðingja veitt Tjarnarprestakall í Húnavatnsprófastsdæmi frá fardögum 1903 að telja.

2. maí var vitavörður við Skagatáarvitann Jón Helgason skipaður vitavörður við Reykjanesvitann frá 1. ágúst 1903.

Óveitt embætti m. m.

Prestakall, er konungur veitir.

Útskálar í Kjalarnesprófastsdæmi (Útskála, Hvalsness- og Kirkjuvogs-sóknir). Metið kr. 2298,55.

Lán til húsaþyngingar hvílir á prestakallinu, tekið 1889, upphaflega 7500 kr., er afborgast með 300 kr. árlega í 25 ár (stj.tíð. 1889 B, bls. 78).

Auglýst 11. maí. Veitist frá fardögum í ár.

Umsóknarfrestur til 29. júní.

Prestaköll, er landshöfðingi veitir.

Sandfell í Öraefum (Sandfells- og Hofsóknir). Metið kr. 856,99. Auglýst 7. apríl. Umsóknarfrestur til 20. maí.

Veitist frá fardögum 1903 að telja.

Hof á Skagaströnd í Húnavatnsprefastsdæmi (Hofs- og Spákonufellssóknir). Metið kr 967,01; þar í er fólgið árgjald frá landssjóði, 300 kr., sem greiðist með prestsmötu af Þingeyraklausturs umboði (stj.tíð. 1887 B, bls. 59), Auglýst 5. maí.

Veitist frá fardögum í ár.

Umsóknarfrestur til 18. júní.

Sýslan, er landshöfðingi veitir.

Vitavardarsýslanin við Skagatáarvitann er laus.

Árslann 400 kr., auk leigulauss bústaðar. Veitist frá 1. ágúst 1903.

Auglýst laus 2. maí 1903.

Umsóknarfrestur til 17. júlí 1903.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vesturamtinu um styrk veittan þurfalangi. Með brjefi yðar, dagsettu 14. þ. m., hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi frá hreppsnefndinni í Leiðvallarhreppi hinum forna, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 8. jan. þ. á., sem ákveður að nefndur hreppur eigi að greiða Eyrarbyggahreppi 55 kr. 33 a. til endurgjalds fátækra styrk veittum Bjarghildi Magnúsdóttur.

55
9. maí

Útaf þessu skal yður til vituðar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að jeg verð að telja úrskurð yðar á rökum byggðan, skal hann standa óhaggaður.

Úrskurður amtsins:

Sýslumaðurinn í Árnessýslu hefir í brjefi, dags. 27. sept. f. á., skotið til amtsins ágreiningi milli yðar, velborni herra sýslumaður, og sín um kröfu Eyrarbyggahrepps á hendur hinum forna Leiðvallarhreppi, að upphæð 56 kr. 01 eyri, til endurgjalds á fátækra styrk, veittum Bjarghildi Magnúsdóttur á Skúmstöðum á Eyrarbyggahreppi á fardagaárinu 1899—1900, og eptir að jeg hefi leitað og meðtekið nánari upplýsing um aldur óskilgetinnar dóttur Bjarghildar, Magneu Ingibjargar, er svo látandi úrskurður lagður á þetta mál.

Bjarghildur Magnúsdóttir, sem er viðurkennd sveitlæg í hinum forna Leiðvallahreppi, hefir þegið af sveit frá því á árinu 1890, og sjerstaklega er það tekið fram, að hreppsnefndin í hinum forna Leiðvallarhreppi hafi orðalaust endurgoldið þann styrk, sem henni og börnum hennar var veittur fardagaárin 1897—1898 og 1898—1899, en nú hefir hreppsnefndin neitað að endurgjalda hina áður nefndu styrksupphæð, sem veitt er á fardagaárinu 1899—1900, af þeirri ástæðu, að styrkurinn hafi einnig komið fyrnefndri dóttur Bjarghildar, Magneu, til góða, en hún sje skiptur ómagi Skaptártunguhrepps, sem er einn af þeim hreppum, sem hinn forni Leiðvallarhreppur skiptist í á árinu 1885, enda hafi flutnings verið krafizt á Magneu austur á sveit hennar. Þjer hafið í þessu tilliti haldjið því fram, að Magnea, sem hafi notið hluta af hinum ungetna fátækra styrk, eigi ekki framfærslurjett í hinum forna Leiðvallarhreppi, heldur aðra sveit, Skaptártunguhrepp, og að hreppsnefndin í Eyrarbyggahreppi eigi að segja til, hvað mikið af styrknum lendi á hvorum ómaganam.

Jeg get eigi verið yður samdóma um þetta, því óskilgetin dóttir Bjarghildar, Magnea, sem er fædd 7. febr. 1887, og er enn á ómagaaldri, fylgir sveit móður sinnar, samkvæmt 6. gr. fátækra reglugjörðarinnar 4. jan. 1834, og hvorki hreppsnefndin í hinum forna Leiðvallarhreppi, nje heldur nefndirnar í þeim hreppum, sem þessum hrepp var skipt í, geta gjört nokkrar breytingar á þessu með því að ákveða, að Magnea eigi að framfærast af fátækra fje Skaptártunguhrepps; hún fylgir sveit móður sinnar eptir sem áður á meðan hún er á ómagaaldri.

Að því leyti, er snertir ummæli yðar um, að fyrirmælum fátækra reglugjörðarinnar um styrkbeidni af hálfu þurfamannsins og aðsjónargjörð hafi eigi verið fullnægt, þá getur eigi verið spursmál um nokkra rannsóku á kringumstæðum Bjarghildar, sem árunum saman hefir verið sveitarþurfi, og beidni þurfamanns um styrk er ekki skilyrði fyrir því, að fátækra styrkur verði veittur á löglegan hátt. Að Magnea eigi hafi verið flutt á sveit sína, það er að segja, á sveit móður sinnar, á hreppsnefndin í Eyrarbyggahreppi enga sök að. Upphæð reikningsins um styrkinn, 56 kr. 01 eyri, er rjett talin, og verður eigi fundið að öðru í honum en því, að þar er talið kirkjugjald, 68 a., sem eigi verður heimtað af sveitarómaga, þess

20. dag júnimánaðar 1903.

Reykjavík. — Isafoldarprentsmiðja.

55 upphæð fellur því niður, en 55 kr. 33 a. ber að greiða Eyrarbakkahreppi og er því hjer með 9. maí úrskurðað, að hreppsnefndin í hinum forna Leiðvallarhreppi endurgjaldi Eyrarbakkahreppi þessa upphæð.

Jafnframt því að tjá yður þetta, yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefndinni í hinum forna Leiðvallarhreppi, skal jeg mælast til þess, að þjer annist um, að nún sem fyrst greiði nefndar 55 kr. 33 a.

Auglýsing

um

56

9. júní

tílsökun á ákvæðum 7. og 8. gr. í lögum 6. nóv. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands, er gildir fyrir herskip, sem hafa lækni, og gufuskip, sem fara reglulegar ferðir milli Íslands og annara landa eptir auglýstri áætlun.

Samkvæmt 9. gr. í lögum 6. nóv. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands, auglýsist hjer með, að herskip, sem hafa lækni, og gufuskip, sem fara reglulegar ferðir milli Íslands og annara landa eptir auglýstri áætlun, skulu njóta þeirrar tílsökunar á ákvæðum 7. og 8. gr. laganna, sem hjer segir:

1. grein.

Gufuskipi, sem fer reglulegar ferðir milli Íslands og annara landa eptir auglýstri áætlun, og er samkvæmt 1. gr. laganna aðkomuskip á íslenzkri höfn, skal frjálst að hleyppa mönnum og farangri á land tafarlaust, ef skipstjóri send-sóttgæzlumanni með fyrstu ferð í land svohljóðandi yfirlýsingu:

Undirritaður skipstjóri á skipinu
sem kemur frá lýsi yfir því, upp á æru mína og samvizku, að á skipinu eru ekki og hafa ekki verið, hvorki á brottfararstað þess eða á leiðinni neinir sjúkir menn, sem grunur geti leikið á um að hafi, eða hafi haft næman sjúkdóm, eða lík manna, sem dánir sjeu úr slíkum sjúkdómi.

2. grein.

Ef sjúkir menn eða lík eru á skipinu og er um næman sjúkdóm að ræða, eða grunsamt að svo sje, t. d. vegna þess, að sjúkdómurinn hefir verið innvortis og honum fylgt sótthiti, þá skal skipstjóri að öllu leyti haga sjer eptir fyrirmælum 7. gr. laganna.

3. grein.

Ef skipið samkvæmt 11. gr. laganna er skyldugt að hafa uppi sóttvarnarveifu, verður það ekki þeirrar tílsökunar aðnjótandi, sem felst í 1. gr. þess-arar auglýsingar, enda þótt enginn sje eða hafi verið sjúkur á því.

4. grein.

56

7. gr. laganna skal eigi beitt gegn varðskipinu danska hjer við land, er það hefir lækni. Önnur dönsk herskip, sem hafa lækni, skulu vera undanþegin þeirri tilkynningarskyldu, sem ákveðin er í 7. gr. laganna.

9. júní

Öll herskip, sem hafa lækni, skulu og vera undanþeginn þeirri læknisrannsókn, sem um ræðir í 8. gr. laganna, ef skipslæknir skýrir hjeraðslækni frá heilbrigði manna á skipinu. Þær ráðstafanir, sem sóttvarnarnefnd telur þörf á að gera og byggðar eru á skýrslu skipslæknis, skal birta foringja skipsins.

Ef herskip, hvort heldur er danskt eða frá öðru ríki, er samkvæmt 11. gr. laganna skyldugt að hafa uppi sóttvarnarveifu, þá skal foringi þess að öllu leyti fara eptir fyrirmælum laganna.

Reykjavík, 9. júní 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Reglur

um sóttþreinsun á skipum.

57

15. júní

Samkvæmt 19. gr. laga 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands eru hjer með settar eptirfarandi reglur um sóttþreinsun á skipum og farangri.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Þá er skip er sóttþreinsað, skal læknir vera viðstaddur og segja fyrir verkum, ella fá til þess mann, sem vanur er sóttþreinsunarstarfi.

Skipverjar eru skyldir að vinna að sóttþreinsuninni; ef fleiri manna þarf við, skal sóttvarnarnefnd fá þá úr landi, en taka svo fáa, sem komizt verður af með.

Allir þeir, er að sóttþreinsun vinna, skulu hafa yzt klæða strigaföt eða þjett ljereptsföt, sem hylji vel annan klæðnað allan. Að loknu verki skulu þeir sóttþreinsa þessi utanyfirföt (sbr. 6. gr.) og þvo höfuð og hendur úr sublimatvatni (1⁰/₀₀) og skó sína úr karbólvatni (5⁰/₀) eða sublimatvatni (2⁰/₀₀)

2. gr.

Að jafnaði skal haga verkum á þann hátt og þau vinna í þeirri röð, sem hjer segir:

- 1) Ef sjúkir menn eru á skipinu, skal flytja þá á land í sóttvarnarhús.

57 2) Ef lík eru á skipinu, skal tafarlaust flytja þau á land og jarðsetja.
 15. júní Skál vefja hvert lík innan í dúk, sem difið er í sublimatvatn ($2^0/00$), leggja það í vel þjetta kistu og hafa á kistubotni 4 þumlunga þykkt lag af muldum víðarkolum, eða þurri mómylsnu, eða þurri ösku. Þá skal loka kistunni vandlega og þvo hana utan úr sublimatvatni ($2^0/00$) og skal hafa allan þennan umbúnað áður en kistan er flutt á land. Grafa skal þar í kirkjugarði, sem sízt er von til að aðrar grafir verði teknar innan skamms.

3) Því næst skal sótthreinsa allan íverufatnað og rúmfatnað þeirra manna, sem veikir hafa verið á skipinu. Ef læknir telur þörf á, skal einnig sótthreinsa sængurföt og óhreinan nærfatnað eða allan fatnað þeirra manna á skipinu, sem heilbrigðir hafa verið, og skal það jafnan gert, ef um pest, austurlenzka kóleru, bólusótt eða útbrotataugaveiki er að ræða. Skulu allir menn á skipinu baða sig úr heitu sápuvatni áður en þeir fara í hrein fót.

4) Ávallt skal sótthreinsa þær káetur skipsins, sem sjúkir menn hafa komið í. Þá skal og sótthreinsa allar aðrar vistarverur í skipinu, eldhús og forðabúr, ef læknir telur það nauðsynlegt, og skal það jafnan gert, ef um pest, austurlenzka kóleru, bólusótt eða útbrotataugaveiki er að ræða.

5) Tæma skal öll drykkjarvatnsílát á skipinu og fylla þau aptur nýju, hreinu drykkjarvatni. Ef um austurlenzka kóleru er að ræða, eða útbrotataugaveiki, eða almenna taugaveiki, skal láta í vatnið mangansúrt kalí, 1: 40000, áður en það er tekið úr ílátunum. —

6) Ef bannaður farangur er í skipinu skal taka hann upp úr lest og sótthreinsa, en lóga (brenna) því sem ekki verður sótthreinsað. Ef læknir álitur að einhver annar farangur á skipinu sje sóttmengaður, þá skal og sótthreinsa þann farangur. Því næst skal sótthreinsa allar lestir í skipinu; nú er skip svo hlaðið að ekki er unnt að flytja farminn til í því, og skal þá setja hann á land undir umsjón sóttvarnarnefndar, svo að unnt verði að sótthreinsa lestirnar. Jafnan skal sótthreinsa allar lestir í skipi, þó að enginn bannaður farangur sje í því, ef pest eða austurlenzk kólera hefir verið á skipinu.

7) Allt lestarvatn skal sótthreinsa, ef læknir telur nauðsýn á, og dæla það út í sjó, og skal það jafnan gert ef pest, austurlenzk kólera eða útbrotataugaveiki hefir verið á skipinu.

8) Ef um pest er að ræða, skal að lokum, þá er skipið hefir verið tæmt, svæla rottur og mýs og brenna skrokkana.

II. Um sótthreinsunarylf.

3. gr.

1) *Sublimatvatn.* Í hvern pott af vatni skal láta 1 eða 2 grömm (1 eða $2^0/00$) af sublimati og 10 grömm (kúfaða teskeið) af matarsalti. Lita skal vatnið (rauðleitt eða bláleitt) með ögn af anilínlit til þess að enginn villist á því og drekki það. Handhægast er að nota Angerers sublimatablettur; í hverri tablettu er 1 gramm af sublimati og auk þess bæði salt og anilínlitur.

2) *Karbolvatn.* Í hvern pott af vatni skal láta 50 grömm (5%) af hreinsaðri karbólsýru. 57
15. júní

3) *Karbólsápuvatn.* Í hvern pott af heitu vatni (c. 50° C.) skal láta 50 grömm af grænsápu (5%) og hræra út; því næst skal bæta við 50 grömmum (5%) af óhreinsaðri karbólsýru. Þetta karbólsápuvatn skal jafnan vera vel heitt þá er það er notað.

4) *Kalkblanda.* Gott brennt kalk er slökkt með vatni; skal ætlast svo á, að 1 pottur af vatni fari í hver 4 pd. af kalki. Kalkmjelið skal taka þá er hitinn er úr því og láta í þjett ílát og byrgja vel yfir og geyma á þurrum stað. Pottur af þessu kalkmjeli er látinn í 2 potta af vatni og hrært út; það er kalkblanda (c. 20%) og skal hún jafnan vera ný þá er hún er notuð.

5) *Formalin* er formaldehyd leyst upp í vatni (40%).

6) *Pictolin* er blanda af ýmsum lopttegundum (mest breinnisteinssýrling), sem þjappað er saman svo að þær verða að vökva; er það geymt í glerflöskum eða leirdunkum. Þá er vökvanum er helt úr ílátinu, breytist hann að vörmu spori í lofttegundir.

III. Hvernig sótthreinsa skal.

4. gr.

Sorp og rusl. Brenna skal allt sorp, brjefarusl, tuskur, hálm og annað því um líkt, sem einskisvirði er.

5. gr.

Næturgögn og hrákailát. Í næturgögn og hrákailát skal hella kalkblöndu, jafnmiklu og fyrir er af öðrum legi, og láta standa 1 klukkustund áður en út er helt. Síðan skal þvo öll þess konar ílát vandlega úr heitu karbólsápuvatni og því næst úr sublimatvatni (2‰), ella sjóða þau ½ klukkustund í sódavatni **Salerni.** (10% af sóða). Í salerni skal hella kalkblöndu og því næst þvo þau á sama hátt.

6. gr.

Íveruföt og sængurföt. Utanyfirföt og sængurföt (svæfla, dýnur, ábreiður), sem skemmast mundu ef soðin væru í vatni eða lögð í bleyti, skal sótthreinsa í sjóðheitum vatnsgufustraumi og er bezt að sótthreinsa allan fatnað á þann hátt, ef því verður við komið.

Ef sótthreinsunarofn er til á hafnarstaðnum, skal flytja fötin þangað af skipinu í vel þjettum pokum, sem difið er í sublimatvatn (1‰). Nú er sótthreinsunarofn ekki til, og má þá á gufuskipum nota gufu úr katlinum; skal setja fötin í tunnu, ámu eða eitthvert annað þjett og rúmgott ílát og hleypa gufu úr katlinum gegnum pípu inn í ílátið og hafa gat á því andspænis pípunni, svo að gufan komist út. Föt verða sótthrein ef sjóðheit vatnsgufa leikur um þau 1 klukkustund. Gæta skal þess, að þjappa ekki fötunum saman í ílátið. Þá má og sótthreinsa í vatnsgufu á þann hátt, að setja stóran pott yfir eld og hafa vatn í og setja stóra botnlausu tunnu ofan á pottinn, skal tunnan falla vel að

57 pottbarminum; hafa skal hlemm yfir tunnunni og á honum op í miðju, heldur 15. júní lítið, til þess að vatnsgufan komist út, en tappagat nær röndinni og þar í korktappa og gangi hitamælir gegnum tappann. Neðan í hlemminn skal hengja fót þau, er sótthreinsa á, og þvínæst kynda undir pottinum; skal hafa fötin í tunnunni 1 klukkustund eptir að hitamælirinn er stiginn upp að suðumarki.

Allan þann fatnað, sem þolir suðu án þess að skemmast, má sjóða í vatni $\frac{1}{2}$ klukkustund og er hann þá sótthreinn. Bezt er að hafa sóða (C. 2⁰/₀) í vatninu.

Þann fatnað allan, er þolir að liggja í bleyti, má og leggja í sublimatvatn (1⁰/₀₀) eða karbólvatn og láta liggja í 6—12 klukkustundir; er hann þá sótthreinn.

Leðurskó og aðra hluti af leðri skal þvo úr sublimatvatni (1⁰/₀₀) eða karbólvatni. Smáa leðurmuni, sem ekki þola mikla bleytu, skal strjúka með dulu, sem difið er í sublimatvatn eða karbólvatn.

Loðskinn (feldi o. s. frv.) skal brenna, ef ætla má að sóttmengun sjeu, ella væta í karbólvatni og hengja til þerris móti sól, ef ætla má að lítil hætta standi af.

7. gr.

Skipið sjálft. Þau rúm í skipinu, sem sjúklingar hafa verið í, skal að jafnaði sótthreinsa sem hjer segir: Fyrst skal vandlega bursta veggj og gólf (byrja efst á veggjum og halda niður á við) úr vel heitu karbólsápuvatni með stinnum burstu eða kústi. Því næst skal nudda lopt og veggj og gólf með svampi, sem vættur er í sublimatvatni (2⁰/₀₀) og gæta þess að lögurinn fari inn í allar rifur og smugur. Að tveim klukkustundum liðnum eða lengri tíma skal þvo herbergið úr heitu vatni.

Fágadar eða gljámáladar þiljur skal þvo úr karbólvatni með svampi eða dulu og hafa hraðan á svo að ekki skemmist.

Glugga skal þvo úr karbólvatni eða sublimatvatni (2⁰/₀₀).

Málmrið, málmserla og allt annað það, er af máli er gert, skal þvo úr karbólvatni (ekki sublimatvatni).

Veggjapappír skal væta í sublimatvatni, rífa hann af og setja nýjan í staðinn.

8. gr.

Þau rúm í skipinu, sem engir sjúkir menn hafa komið í (káetur, lestir, o. s. frv.) skal að jafnaði sótthreinsa sem hjer segir: Veggj og gólf skal burstu úr heitu karbólsápuvatni; að tveim klukkustundum liðnum eða lengri tíma skal þvo lopt veggj og gólf úr heitu vatni.

Fágadar eða gljámáladar þiljur, glugga og málmhluti skal hreinsa á þann hátt sem fyrir er mælt í 7. gr.

Veggjapappír skal nudda vandlega með brauðmylsnu, síðan safna saman mylsnunni og brenna hana.

9. gr.

57

Innanstokks- Að því er snertir sótthreinsun á innanstokksmunum, skal yfirleitt 15. júní
munir. fara eftir þeim reglum, sem settar eru um veggi og gólf í 7. og 8. gr.

Fóður á legubekkjum og stólum skal burstað úr karbólvatni og setja út til þerris, mót sólu, ef unnt er.

Myndir og málverk skal nudda með brauðmylsnu á sama hátt og veggja-pappír.

Eldhúsgögn og borðbúnað skal sjóða $\frac{1}{2}$ klukkustund í vatni og hafa sóða í vatninu (10%).

Sóttmenguð brjef, skjöl og bækur, sem ekki má brenna, skal sótthreinsa með formalíni á þann hátt er hjer segir: Hafa skál rúmgott, loptþjett ílát (kistu, ámu), láta riur vættar í formalíni neðst í ílátið, þar á ofan trjerimla, raða munum þeim, er sótthreinsa skal, á rimlana og því næst loka ílátinu vandlega og bera kitti eða harða feiti í allar rifur og smugur svo að hvervetna sje loptþjett. Skal nú ílátið standa óhrært í 12 klukkustundir og er þá sótthreinsuninni lokið.

10. gr.

Farangur. Bannaðan farangur skal sótthreinsa ef nokkur er, og hafa sömu aðferð, sem við sótthreinsun á fatnaði og innanstokksmunum.

Brenna skal allt það, sem ekki er hægt að sótthreinsa til hlítar (pappírsafklippur o. s. frv.).

11. gr.

Lestarvatn. Í lestarvatnið skal láta þynnta kalkblöndu, (1 mál af kalkblöndu + 3 mál af vatni) 16—20 potta fyrir hvert fet af kjöllengd trjeskipa, en 20—40 potta ef í járnskipi er. Ef lestarvatnið er í mörgum aðgreindum hölfum, skal gæta þess að láta kalkblöndu í þau öll í hlutfalli við stærð þeirra. — Að 12 klukkustundum liðnum skal tæma allt lestarvatnið úr skipinu og síðar rjóða vanalegri kalkblöndu innan í öll vatnshólf.

12. gr.

Rottur og Rottum og músum skal eyða á þann hátt er hjer segir: Þá er
mýs. allur farmur og forði er fluttur úr skipinu, skal strá einhverju mataragni í lestir, vatnshólf og forðaklefa til þess að lokka kvikindin fram úr fylgsumunum. Pottum eða öðrum málmilátum er radið í skipið, 6 í hverja lest og hvort vatnshólf, 2 í forðaklefa. Í þessum ílátum skal brenna brennisteini og viðarkolum og skal taka 10 grömm af brennisteini (stangabrennisteini) og 20 grömm af viðarkolum fyrir hvern teningsmetra af loptrúmi. Þá er kveikt hefir verið, skal loka vandlega öllum opum og ekki opna aptur fyr en í fyrsta lagi að 10 klukkustundum liðnum.

Í stað brennisteins má hafa pictolín — því er stökt á við og dreif í lestir, vatnshólf og forðaklefa, svo miklu að nemi 2 pundum fyrir hverja 100 teningsmetra af loptrúmi. Síðan er öllum opum lokað og ekki opnað aptur fyr en að 3 klukkustundum liðnum.

Þá er opnað er, skal leita vandlega að skrokkunum, taka þá upp með

57 tóngum, fleygja í málmflát, hella steinolíu yfir og brenna til kaldra kola. Í gufu-
15. júní skipum má fleygja skrokkunum í eldinn undir gufukatlinum.

Loks skal rjóða kalkblöndu á lopt, veggi og gólf í öllum lestum, vatns-
hólfum, og forðaklefa.

* * *

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. júlí 1903.

Reykjavík 15. júní 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

58

19. júní

Reglur

um afnot sóttvarnarhúsa.

Samkvæmt 6. gr. laga 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands eru settar eptirfarandi reglur um afnot sóttvarnarhúsa.

1. grein.

Sóttvarnarhús þau, sem reist eru samkvæmt lögum 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands, skal taka til afnota þá er þörf gerist að sóttkvía sjúka menn af aðkomuskipum, sem sjúkir eru af einhverri erlendri sótt (sbr. 1. gr. nefndra laga), svo og ef einhver erlend sótt kemur á land í grennd við sóttvarnarhúsið.

Þá er aðrir næmir sjúkdómar gera vart við sig á aðkomuskipum eða á landi, má því að eins láta sjúklingana í sóttvarnarhús, að lækknir telji ógerlegt að stöðva sjúkdóminn með því að hafa sjúklingana á heimilum sínum eða í almennu sjúkrahúsi (sbr. lög 31. jan. 1896 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma, 6. gr.).

Sóttvarnarnefnd skal annast um, að sóttvarnarhús með öllum innanstokksmunum sje tafarlaust vandlega sótthreinsað í hvert sinn, þá er afnotum þess er lokið.

2. grein.

Sóttvarnarnefnd skal annast viðhald á sóttvarnarhúsi og sjá um, að til sje í húsinu allur sá útbúnaður, sem með þarf og ekki er unnt að útvega tafalaust þá er húsið er tekið til afnota.

Hverju sóttvarnarhúsi skal fylgja búshlutabók og skal í hana skrá alla lausa muni, sem húsinu fylgja. Í þessa bók skal færa alla þá muni, sem keypt-

ir eru til hússins; þar skal og telja þá muni, sem ónýttast eða glatast á ári hverju. **58**
 Sóttvarnarnefnd skal annast um að sóttvarnarhús og innanstokksmunir í því 19. júní sje tryggt gegn eldsvoða.

3. grein.

Sóttvarnarnefndir skulu semja við þjónustufólk um það að fara í sóttvarnarhúsið tafarlaust, ef það er tekið til afnota, til þess að stunda sjúklingana, annast matreiðslu, þvott og því um líkt.

Ef þess er kostur, skal gera þannig lagaðan samning við æfðar hjúkrunkonur eina eða fleiri eptir því sem þörf krefur.

4. grein.

Í janúarmánudi ár hvert skal sóttvarnarnefnd senda landshöfðingja höf uðreikning með fylgiskjölum yfir allan þann kostað, sem hlotizt hefir af viðhaldi og afnotum sóttvarnarhúss á liðna árinu.

Reikningur þessi skal vera sundurliður, sem hjer segir:

- 1) Vinnulaun.
- 2) Fæði.
- 3) Fatnaður handa sjúklingum.
- 4) Lyf og sáraumbúðir.
- 5) Eldsneyti.
- 6) Ljósmeti.
- 7) Viðhald á húsinu.
- 8) Húsbúnaður og áhöld.
- 9) Greptrunarkostnaður.
- 10) Skattur, afgangur, eldsvoðaábyrgð.
- 11) Ýmisleg útgjöld.

Reikningnum skal og fylgja skrá yfir sjúklinga, sem legið hafa í húsinu, og skal á þeirri skrá tilgreina nöfn, aldur, heimili, komudag og brottfarardag hvers sjúklings, svo og heiti sjúkdómsins.

*

*

*

Reglur þessar ganga í gildi 1. júlí 1903.

Reykjavík, 19. júní 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

59 **Staðfesting konungs** á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð handa ekkj-
28. okt. um og börnum þeirra í Hvammshreppi, er í sjó eða vötnum drukkna eða hrapa
til bana, útgefn á venjulegan hátt að mandatum af ráðgjafanum fyrir Ísland
22. maí 1903.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir styrktarsjóð handa ekkjum og börnum þeirra í Hvammshreppi, er í sjó
eða vötnum drukkna eða hrapa til bana.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af frjálsum samskotum veturinn 1894, er voru að
upphæð um síðustu áramót, ásamt vöxtum frá því hann var stofnaður, 120
krónur 34 aurar.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja efnalitlar ekkjur og börn drukknaðra
eða hrapaðra manna í Hvammshreppi.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð 3 mönnum, hreppstjóra Hvammshrepps og 2
hreppsþúum, er kosnir skulu á vorhreppaþingi ár hvert. Stjórnin veitir gjöfum
og öðrum tekjum sjóðsins viðtöku og hefur hún ábyrgð á að ekkert af eigum
hans glatist. Hún semur reikning sjóðsins við hver áramót og leggur hann
fram fyrir sýslunefnd Vesturskaptafellssýslu til úrskurðar.

4. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða; hann skal ávaxtaður í Söfnunar-
sjóði Íslands og vextirnir lagðir við höfuðstólinn þar til þeir nema 100 krónum.
Uppfrá því má verja allt að $\frac{4}{5}$ hlutum vaxtanna samkvæmt fyrirmælum 2.
greinar, en $\frac{1}{5}$ hluti leggst við höfuðstólinn.

5. gr.

Þegar sá tími kemur að veitt verður úr sjóðnum, skal stjórn hans eiga
fund með sjer í malmánuði ár hvert, og ber þá þeim, er styrks æskja, að hafa
sent stjórninni beiðni sína um styrkinni fyrir lok aprilmánaðar.

6. gr.

Stjórn sjóðsins ákveður styrkveitingar allar. Skal styrkur árlega veitt-
ur eptir efnunum og ástæðum þeirra, er hans eiga að njóta. — Minnst styrkveit-
ing skal vera 20 krónur.

7. gr.

Sýslunefnd Vesturskaptafellssýslu skal hafa eptirlit með að skipulagsskrá
sjóðsins sje eigi brotin.

8. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal beiðast konunglegrar staðfestingar.

Vík 28. október 1902.

Halldór Jónsson. Gunnar Olafsson. Þorsteinn Jónsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Jóns Sigurðssonar 1902.

		Tekjur:		Kr.	a.	Kr.	a.
I.	Sjóður frá f. ári						
a.	Í fasteignum			12490	00		
b.	- veðskuldabryfum			22146	85		
c.	- sparisjóði Norðuramtsins			959	69		
d.	- peningum			2644	46		
e.	Ógreiddir vextir frá 1901			27	00	38268	00
II.	Vextir:						
a.	Af leigufje sjóðsins frá $11\frac{1}{6}$ 1901 til $11\frac{1}{6}$ 1902			885	87		
b.	Frá ýmsum tímum			1	84		
c.	Ógreiddir vextir			27	00		
d.	Af innieign í sparisjóði			38	38	953	09
III.	Jarðarafgjöld:						
a.	Landskuldir í fardögum 1902 $1195\frac{1}{2}$ ál. á 49 aur.			585	80		
b.	Leigur á Mikaelmessu 1902 415 ál. á 49 aur.			203	35		
c.	Lóðargjald 1902—1903			5	00	794	15
IV.	Endurborguð lán					350	00
V.	Til jafnaðar við gjaldið IV.					638	38
VI.	— — — — VI.					600	00
				Samtals:		41603	62
		Gjöld:		Kr.	a.	Kr.	a.
I.	Hlutdeild Kristness í Stadarbygðarláni					32	00
II.	Umboðslaun $\frac{1}{6}$ af jarðarafgjöldum					132	36
III.	Til húsabóta					75	00
IV.	Lagt í sparisjód					638	38
V.	Til jafnaðar við tekjulið II. c.					27	00
VI.	Lánað mót fasteignarveði					600	00
VII.	Til jafnaðar við tekjulið IV.					350	00
VIII.	Sjóður við árslok:						
a.	Í fasteignum			12490	00		
b.	- veðskuldabryfum			22396	85		
c.	- sparisjóði Norðuramtsins			1598	07		
d.	- peningum			3263	96	39748	88
				Samtals:		41603	62

Íslands Norður- og Austuramt, Akureyri 28. marz 1903.

Páll Briem.

Jónas Jónsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Jóns Sigurðssonar til Svarfaðardals 1902.

	Tekjur:	Kr. a.	Kr. a.
I. Í fasteignum			2310 00
II. Afgjöld:			
a. Landskuldir 1902 201 ¹ / ₂ al. á 49 a.		98 74	
b. Leigur á Mikaelsmessu 85 al. á 49 a.		41 65	140 39
		Samtals:	2450 39
	Gjöld:		Kr. a.
I. Borgað til oddvita Svarfaðardalshrepps			116 90
II. ¹ / ₆ í umboðslaun			23 40
III. Eignir til næsta árs í fasteignum			2310 00
		Samtals:	2450 39

Íslands Norður- og Austuramt, Akureyri 19. maí 1903.

Páll Briem.

Jónas Jónasson.

Embættaveitingar, skipun og lausn.

b. Veiting.

11. júní var Jóni prestaskólakandidat Þorvaldssyni veitt Staðarprestakall í Barðastrandarprófastsdæmi frá fardögum 1903 að telja.

Konsúll.

16. maí var Jóhann verzlunarstjóri Vigfússon á Akureyri viðurkenndur konsúll fyrir hið argentíska lýðveldi.

S a m þ y k k t

um

62
20. júní

notkun vatns til áveitu og viðhald á skurðum í Sandvíkur-, Eyrarbakka- og Stokkseyrar-hreppum.

Amtmaðurinn yfir Suður- og Vesturamtinu.

GJÖRIR KUNNUGT: Samkvæmt lögum 20. desbr. 1901, um samþykktir til varnar skemmdum af vatnaágangi, um vatnsveitingar og skurði, er hjermeð staðfest eptirfylgjandi

S a m þ y k k t

um notkun vatns til áveitu og viðhald á skurðum í Sandvíkur-, Eyrarbakka- og Stokkseyrarhreppum, sem samin er af sýslunefndinni í Árnessýslu, og sem hjer-adsfundur hefur fallízt á, til þess að öðlast gildi 1. septbr. 1903.

1. gr.

Skurðir þeir, sem samþykkt þessi á sjerstaklega við, eru: Háeyrar-skurður, Hraunsskurður, Markaskurður, Hrísmýrarskurður ásamt Stekkakelduskurðinum, Smádalakelduskurður, Bjarkarteigsskurður, Varnarskurður, Hrakdæla-skurður og Balaskurður.

2. gr.

Hreppsnefndirnar í hreppum þeim, er samþykktin nær yfir, hafa umsjón með viðhaldi skurðanna og notkun vatnsins úr þeim, eptir því sem nánar verður kveðið á um í samþykkt þessari.

3. gr.

Á hverju sumri, laust fyrir sláttarbyrjun, skulu hreppsnefndirnar sjá um, að hiutaðeigendur skurðanna taki upp úr þeim allar stíflur, hver fyrir sínu landi á sinn eigin kostnað, svo og alla lausa hnausa, er fallið hafa ofan í þá. — Jafnframt er bannað að gjöra brýr eða hlada kampa undir þær, sem kunna að hindra greiða framrás vatnsins.

4. gr.

Skurðir þeir, sem taldir eru í 1. gr, svo og þeir, er síðar kunna að verða gjörðir, skulu 5. hvert ár teknir út af búfróðum manni, og skal Búnaðar-fjelagi Íslands gefinn kostur á, að útnefna manninn, en að öðrum kosti útvega hreppsnefndirnar hann sjálfar. Skoðunarmaðurinn segir fyrir um, hvort og hvernig skurðirnir skulu bættir. Breidd og dýpt þeirra má eigi minni vera, en þegar þeir voru upphaflega gjörðir, nema sjerstakar ástæður mæli með því eða gjöri það ónauðsynlegt.

15. dag ágúst mánaðar 1903.

Reykjavík. — Ísafoldarprentsmiðja.

5. gr.

Kostnaðinum við skurðanna, svo og viðhald þeirra samkvæmt 4. gr., skulu hreppsnefndirnar jafna niður að hálfu leyti á þá, sem lönd eiga að skurðunum, en hinn helmingur kostnaðarins greiðist af sveitarsjóði.

6. gr.

Þegar þeir, er lönd eiga að skurðunum, vilja nota vatnið úr þeim til áveitu, þá hafa þeir, sem neðstir eru, rjett til, að stífla þá fyrst og svo hver af öðrum, sem ofar búa með þeim. Að öðru leyti ákveða hreppsnefndirnar í hverju einstöku tilfalli, hve lengi hver fyrir sig má halda vatninu, svo og hvenær byrja skuli að stífla.

7. gr.

Vanræki einhverjir að inna af hendi vinnu þá að viðhaldi skurðanna, sem hreppsnefndin fyrirskipar samkvæmt 3. gr., skal nefndin láta vinna verkið á kostnað hinna brotlegu. Endurgjald kostnaðarins má síðan taka lögtaki hjá hlutaðeigendum.

8. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 5 til 50 kr., er renna í sýslusjóð.

9. gr.

Mál þau, er rísa út af brotum gegn samþykkt þessari, skal fara með sem almenn lögreglumál.

Þetta er hjermeð kunngjört öllum hlutaðeigendum til eptirbreytni.

Suðuramtið, Reykjavík 20. júní 1903.

J. Havsteen.

Heilbrigðissamþykkt

fyrir

Vestmannaeyjakauptún og sjóþorp.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin gildir fyrir Vestmannaeyjar.

2. gr.

Sýslumaður er formaður heilbrigðisnefndarinnar. Auk hans eiga sæti í nefndinni einn maður er hreppsnefnd kýs til þriggja ára, og annar er sýslunefnd tilnefnd af íbúum kaupsinsins eða sjóþorpsins til jafnlangs tíma.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þá er honum þykir þurfa eða hinir tveir nefndarmenn, eða hjeraðslæknir óskar þess, þó eigi sjaldnar en þrisvar á

ári, í marzmánuði, í júnímánuði, í októbermánuði; hann ákveður fundartíma og fundarstað, ritar í fundarbók gjörðir nefndarinnar, hefir á hendi brjefaskriptir og annast um að fyrirskipunum nefndarinnar sje hlýtt. Hann getur neitað að framkvæma ályktanir nefndarinnar, en skal þá tafarlaust skjóta málinu til amtmanns.

Hjeraðslæknir á heimtingu á að sitja á fundi nefndarinnar og taka þátt í umræðunum, en ekki hefir hann atkvæðisrjett; formaður skal boða honum fundina í tæka tíð.

Ritfangakostnað og kostnað, er hlýzt af brjefaskriptum, skal greiða úr hreppssjóði eptir reikningi.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gætur á því, að heilbrigðissamþykktin sje haldin og henni hlýtt í öllum greinum. Nefndinni skal heimilt að rannsaka eða láta rannsaka allt það, er umræðir í þessari samþykkt, eða mikla þýðingu hefir fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á almannaþæri eða einstakra manna eign.

Einu sinni á ári skal nefndin skoða allar eignir á því svæði, er samþykktin nær yfir, og er henni heimilt að skipta þessu starfi milli nefndarmanna. Ef nokkur einn nefndarmaður, annar en formaður, krefst inngöngu í hús manna til skoðunar í umboði nefndarinnar, þá skal hann hafa í höndum skriflegt umboð frá formanni nefndarinnar. Heilbrigðisnefnd skal færa í eina bók allt það, er hún finnur aðfinnsluvert samkvæmt þessari samþykkt, og skal hún skriflega skipa þeim, er í hlut eiga, fyrir um, hvað þeir eiga að gera til umbóta, ella til kynna sýslumanni, ef um brot er að ræða gegn samþykktinni.

5. gr.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsynlega einhverja þrifnaðarumbót eða heilbrigðisráðstöfun, sem hefir í för með sjer útgjöld úr hreppssjóði, þá skal hún leggja mál það fyrir hreppsnefnd og fara fram á að fje sje veitt.

Nú hafnar hreppsnefnd slíkri fjárveitingu og er þá heilbrigðisnefnd heimilt að skjóta málinu til sýslunefndar.

II. Um fráráslu.

6. gr.

Eldhússkolp og þvottaskolp má ekki síga í jörð svo nærri íbúðarhúsum, að hætta sje að því, að jarðvegurinn undir húsunum saurgist; skal veita öllu skolpi burt frá húsum í opnum eða lokuðum ræsum svo langt sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa, eða hella því í forir eða safngryfjur, sem sjeu lokaðar og vatnsheldar.

Öll skolpræsi, hvort heldur er á almannaþæri eða einstakra manna eign, skulu vera svo víð og hallajöfn, að hvergi flói út úr þeim og hvergi komi pollur eða vilpur; skal hreinsa þau svo opt að ekki leggi óðaun úr þeim.

Ef heilbrigðisnefnd telur nauðsyn á því, að vatnsheldur botn sje gjörður í nokkurt ræsi, þá er henni heimilt að heimta slíka aðgerð.

25. júní

7. gr.

Ef ræsi er gjört fram með alfaravegi á opinberan kostnað, skulu þeir, er hús eiga fram með veginum, skyldir að gjöra skolpræsi hver frá sínu húsi úti göturæsið og skulu þau ræsi eigi lakari að gjörð en göturæsið. Skyldir skulu og eigendur fiskhúsa að gjöra skolpræsi meðfram salthúsum sínum og frá þeim, ef heilbrigðisnefnd álitur þess þurfi; þó hver einstakur ekki lengri ræsi en 4 faðma, og gildir hið sama um þessi ræsi og önnur ræsi.

III. Um vatnsból.

8. gr.

Öll opinber vatnsból skal verja hverskonar óhreinindum; er bannað að láta í þau fara eða að þeim koma rennsli úr skolpræsum, forum, haugstæðum, salernum eða peningshúsum, og má ekki láta í þau eða nærri þeim neins konar saurindi, sorp, slor eða hræ, og ekki þvo í þeim eða fast við þau, hvorki fatnað, nje fisk, nje ull, eða neitt það annað, er óhreinkar vatnið, eins fyrir því, þótt um straumvatn sje að ræða; bannað er og að leggja húðir í bleyti í vatnsból eða nærri þeim.

9. gr.

Vatnsprær (brunnar) skulu svo gerðar, að botn og veggir sjeu steinlímdir. Hleðslan skal ná $\frac{1}{4}$ al. eða meira upp úr jörðunni, og útfrá brunnopinun skal steypa steinkraga, 1 al. á breidd að minnsta kosti og halla út frá brunnopinun. Yfir brunnopinun skal vera vatnsþjettur hlemmur, og má hala vatnið upp í fötu. Vatnsprær eða brunna má ekki gera nær haugum, forum eða salernum, en svo að millibilið sje 15 álnir.

10. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að taka vatn úr brunni um stundarsakir, ef hún álitur vatnið óheilmæmt. Ef lækni-rannsókn leiðir í ljós að vatnið sje skaðnæmt og að eigi er unnt að gera við brunninn svo að vatnið verði óskaðnæmt, þá skal heilbrigðisnefnd skipa eiganda að leggja vatnsþróna eða brunninn niður.

IV. Um peningshús, hauga og forir.

11. gr.

Stórgripi eða sauðfje má ekki hafa í mannahúsum.

12. gr.

Ef einhver vill reisa peningshús, eða gera for, eða haugstæði eða haughús, þá skal hann gjöra heilbrigðisnefnd advart áður en hann byrjar verkið og skal hún gæta þess, að haldin sjeu fyrirmæli þau, er hjer fara á eptir:

Ekkert peningshús má setja nær vatnsbóli en nemi 15 álnum; fjós má ekki setja nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum.

For má ekki gera og ekki hafa haug nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en

nemi 10 álnum, og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Forarveggir skulu **63** jafnan ná $\frac{1}{4}$ alin eða meir upp úr jörðu og skal hafa yfir hverri for sterkan **25. júní.** hlera svo að öruggt sje um að menn eða skepnur geti ekki fallið í forina.

Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd bannað mykjuhauga og haughús og heimtað að forir skuli gera úr höggnu grjóti og steinlími, eða steinsteypu, svo að þær sjeu vel vatnsheldar, bæði botn og veggir.

13. gr.

Ef peningshús, haugstæði eða forir, sem eldri eru en þessi samþykkt, valda miklum óþrifnaði, má heilbrigðisnefnd beita fyrirmælum undanfarandi grein- ar, en heimilt er þá eiganda að skjóta fyrirskipan nefndarinnar á 8 daga fresti undir úrskurð sýslumanns; sýslumaður skal leita álits hjeradslæknis og þvínæst kveða upp úrskurð í málinu svo fljótt sem verða má.

V. Um salerni.

14. gr.

Þá er hús er reist til íbúðar, skal jafnan um leið reisa salerni og skal það ekki vera nær dyrum, gluggum eða vindaugum á húsinu, en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Gólfíð í salerninu skal vera stein- steipt og hærra en jarðvegurinn í kring; hafa skal í salerninu saurkagga vel vatnsheldan og skal hann ná fast upp að setunni.

Heilbrigðisnefnd getur leyft að hafa salerni innanhúss í sjerstöckum klefa, ef útigluggi á hjörum er á klefanum, gólfíð steinsteipt og tvö flát undir setunni, annað fyrir saur en hitt fyrir þvag.

Ef vatnsheld for er gjörð hjá húsinu, má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa salernið yfir forinni, þannig að saurindin fari beina leið í forina.

15. gr.

Í salernum skal seta og gólf jafnan vera vel hrein og saurilátin skal tæma óðar en þau fyllast.* Heilbrigðisnefnd skal segja til um hvar láta megi saurindi úr salernum.

16. gr.

Ef engin salerni fylgja þeim húsum, sem eldri eru en þessi samþykkt, eða þau ein, sem illa eru gjörð og mikill óþrifnaður að, þá getur heilbrigðisnefnd heimtað af húseigendum, að þeir gjöri ný salerni á þann hátt er segir í 14. gr.

VI. Um sorp og önnur óhreinindi.

17. gr.

Sorphaugar eða sorpgryfjur skulu ekki vera nær íbúðarhúsum en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbólum en nemi 15 álnum. Flytja skal burtu allt sorpið að minnsta kosti tvisvar á ári, vor og haust.

63 Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd heimtað að sorpi og 25. júní. ösku sje safnað í laus ílát úr málm og flutt burtu óðar en ílátin fyllast.

18. gr.

Skylt er að fleygja öllu slori í sjóinn svo að út taki, ef því ekki er safnað í gryfjur á þeim stöðum, sem heilbrigðisnefnd leyfir.

19. gr.

Ef einhverskonar óhreinindi safnast kringum hús manna, hvort sem það eru íbúðarhús eða önnur hús, svo að fylulopt eða daunillt rennsli fer út á alfaraveg eða inná eignir þeirra, er næstir búa, þá getur heilbrigðisnefnd skipað húsráðanda þeim, er óþrifnaðinum veldur, að flytja burtu óhreinindin tafarlaust, svo og þarabrugur uppbornar, sem eru nærri alfaravegi og íbúðarhúsum

VII. Um iðnað, sem óþrifnaður fylgir eða óhollusta.

20. gr.

Hver sá iðnaður, er óhollusta fylgir eða óþrifnaður, t. d. lýsisbræðsla, sútun o. s. frv., skal vera háður eptirliti heilbrigðisnefndar og fyrirmælum hennar að því er hreinlæti snertir, bæði utanhúss og innan.

VIII. Um bókunarstofur.

21. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á öllum bókunarstofum í kaupúninu (þorpínu) og skipa bakara að þvo gólf, lopt og veggi hvenær sem óhreint er.

Þeir menn mega ekki vinna að braudgerð, sem lungnatæringu hafa eða annan næman sjúkdóm, eða opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum.

Deig má ekki hnoda með fótunum.

Öll tóbaksnautn er bönnuð í bókunarstofu og enginn má sofa í stofunni.

IX. Um matvöru.

22. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gát á því, að ekki sje höfð á boðstólum matvara, sem svikin er, eða skemmd, eða skaðleg fyrir heilsu manna.

Nefndinni skal vera frjálst með samþykki hreppsnefndar, að taka í búðum fyrir gangverð sýnishorn af hverri matvöru, þeirri er hún telur líkur til, að svikin sje, eða skemmd, eða skaðleg fyrir heilsu manna, og láta rannsaka hana.

Nú er það bersýnilegt, eða kemur í ljós við rannsókn hjeradslæknis, eða annara manna, er vit hafa á, að einhver matvara er svikin eða skemmd og ekki nýtileg til mannelis, og skal þá lóga vörunni eða á einhvern hátt gera óskaðlega heilsu manna á kostnað þess, er vöruna hafði á boðstólum.

Ket af veikum skepnum eða sjálfdaudum má ekki selja til mannelis nema hjeradslæknir eða dýralæknir leyfi.

X. Um íbúðarhús.

63

25. júní

23. gr.

Öll þau hús, sem leigð eru til íbúðar, þar með taldar sjóbúðir, skulu vera svo gerð, að unnt sje að halda þeim hreinum; gluggar skulu vera á hjörum, að minnsta kosti einn í hverju herbergi, og trjególf í öllum íverustofum.

Heilbrigðisnefnd má heimta af leigjanda eða eiganda, að ræstað sje herbergi í íbúðarhúsi, ef herbergið er svo óhreint, að nefndin álitur húsbúum hættu búna.

24. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gjört eða hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefnd álitur hættulegt fyrir heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað íbúðina.

Nefndin skal þá tilkynna húseiganda bannið skriflega og færa rök fyrir því, og skal þá fólk fara úr húsinu á tveggja mánaða fresti frá tilkynningardegi, ef húsið er ekki bætt á þeim tíma, svo að nefndinni líki. Þó er húseiganda frjálst á 8 daga fresti að skjóta skipan nefndarinnar undir úrskurð sýslumanns, en hann skal leita álits hjeradslæknis og því næst leggja úrskurð á málið svo fljótt sem verða má.

25. gr.

Bannað er að taka kjallara til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndarinnar.

Nefndin getur bannað íbúð í gömlum kjöllurum, ef þeir eru mjög rakir, eða dimmir, eða þröngir.

Undir íbúðarhúsum, sem reist eru hjereptir, má ekki hafa kjallara svo gjörða, að vatn standi í þeim nokkurn tíma.

XI. Um skóla.

26. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða öll skólahús og skólastofur, hvort heldur er opinber eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári; í byrjun skólaársins og á því miðju.

Hver sá, er tekur til kennslu 10 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefnd hvar hann ætlar að kenna.

27. gr.

Hver kennslustofa handa börnum skal vera svo stór, að 80 rúmfet komi á hvert barn í minnsta lagi. Allir gluggar skulu vera á hjörum. Gólf skal þvo á degi hverjum en ekki sópa.

28. gr.

Ef heilbrigðisnefnd verður í skóla vör við börn eða kennara, er hafa einhvern næman sjúkdóm, þá skal hún þegar tilkynna hjeradslækni nöfn og heimili þeirra, sem sjúkir eru.

Ef skólabarn eða kennari hefir berklasótt og læknir álitur að um mikla

63 sóttnæmishættu sje að ræða, þá getur heilbrigðisnefnd bannað, að barnið eða 25. júní kennarinn komi í skólann, þar til er sóttnæmishættan, að dómi læknis, er um garð gengin.

Hold sveik börn mega ekki ganga í skóla og holdsveikir menn ekki fást við barnakennslu.

XII. Um næma sjúkdóma.

29. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómi, skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjeradslækni við sóttvörnina.

Ef upp kemur alvarlegur næmur sjúkdómur á því svæði, er samþykktin nær yfir eða í nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt í samráði við hjeradslækni, að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utan húss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv.

XIII. Um kirkjugarða.

30. gr.

Þá er gera skal nýjan kirkjugarð, eða stækka gamlan garð, skal leita álits heilbrigðisnefndar, og getur hún heimtað, að garðstæðið sje þurkað með lokræsum, ef það er svo raklent, að vatn komi upp í grafirnar nokkru sinni.

Vatnsból skulu ekki vera nær kirkjugarði á jafnsljettu eða undan brékku, en nemi 100 álnum.

Allir kirkjugarðar skulu vera grasi grónir.

Grafa skal svo djúpt, að tveggja álna moldarlag sje ofan á kistu.

XIV. Um sektir o. fl.

31. gr.

Ef menn brjóta þessa samþykkt eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipan, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varðar það allt að 200 kr. sekt.

Ef heilbrigðisnefnd kýs heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið, á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og skal þá greiða kostnaðinn tii bráðabyrgðar úr sveitarsjóði, en síðan taka hann lög-taki hjá þeim er sekur er.

32. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. septbr. 1903.

*

*

*

Samþykkt þessi, sem er orðin til á þann hátt, sem fyrirmælt er um í 1. gr. laga 13. septbr. 1901, um heilbrigðissamþykktir í kaupstöðum, kaupúnum og sjóþorpum á Íslandi, er hjer með staðfest af amtsráðinu í Suðuramtínu.

Amtsráð Suðuramtsins, Reykjavík 25. júní 1903.

J. Havsteen.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð Hjálmars 64 kaupmanns Jónssonar útgefin á venjulegan hátt að mandatum af ráðgjafanum 10. júní fyrir Ísland 10. júní 1903.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

styrktarsjóð Hjálmars kaupmanns Jónssonar.

1. gr.

Sjóður þessi, sem stofnaður er af Hjálvari kaupmanni Jónssyni með arfleislauskrá, dagsettri 14. september 1893, og viðaukum við hana, dagsettum 19. marz 1895 og 16. maí 1900, skal ávallt heita »Styrktarsjóður Hjálmars kaupmanns Jónssonar«.

2. gr.

Yfirumsjón sjóðsins er falin landshöfðingjanum yfir Íslandi; stjórnendur sjóðsins eru biskupinn yfir Íslandi og tveir menn aðrir, er landshöfðingi tilnefdir æfilangt, og sje jafnan annar þeirra lögfræðingur. Biskupinn er oddviti stjórnarnefndarinnar, og skal annar hinna tveggja vera skrifari stjórnarnefndarinnar. Stjórnendur fá enga þóknun fyrir starfa sinn.

3. gr.

Stofnfje sjóðsins var úthlutað á skiptafundi eptir hinn framliðna og nam í peningum 13457 kr. 60 a.; en samkvæmt viðauka við arfleislauskrá hins framliðna, dagsettum 16. maí 1900 eiga hinir árlegu vextir að leggjast við höfuðstólinn, þangað til hann nemur 15000—fimmtán þúsund—krónum.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða og skal ávallt ávaxta hann samkvæmt því sem lög skipa fyrir um ávöxtun á ómyndugra fje. Verðbrjef sjóðsins geymir landshöfðingi og skulu þau bera nafn sjóðsins og áteiknun landshöfðingja um afhendingarbann.

4. gr.

Sjóðurinn er stofnaður til styrktar verðugum og fátækum ekkjum og börnum íslenzkra fiskimanna, er á sjó drukkna. Við íslenzka fiskimenn skilur skipulagsskrá þessi fiskimenn þá, sem að minnsta kosti 3 síðustu ár æfi sinnar hafa haft fastan bústað á Íslandi.

Styrksupphæðunum skal úthlutað fyrir eitt ár í senn og greiðast þær 1. júlí ár það, er um er að ræða. Enginn getur orðið styrksins aðnjótandi, þiggi hann sveitarstyrk eða hafi þegið og eigi endurgoldið, og eigi má heldur veita barni, sem er fullra 15 ára, neinn styrk af sjóðnum.

Fyrir ekkju skal hin árlega styrktarupphæð nema 50 kr. eða 100 kr. eptir álitum stjórnarnefndarinnar, og skal í því tilliti tekið fram, að hina stærri styrksupphæðina skal að jafnaði eingöngu veita ekkjum, sem fyrir heilsubrest eða elli eigi geta unnið fyrir sjer eða sem hafa fyrir mörgum börnum að sjá.

Fyrir börn skal hin árlega styrksupphæð vera 30 kr. eða 60 kr. eptir

64 10. júní álitum stjórnarnefndarinnar, og skal í því tilliti tekið fram, að hina stærri styrksupphæð skal að jafnaði eingöngu veita börnum, sem bæði eru föður- og móðurlaus, eða föðurlausum börnum, er móðir þeirra fyrir heilsubrest eða elli eigi getur unnið fyrir sjer eða hefir fyrir mörgum börnum á ómaga aldri að sjá.

Ekkert er því til fyrirstöðu, að móðir og börn hennar, sem yngri eru en 15 ára, njóti samtímis styrksins. Og þótt barni, sem er fullra 15 ára, eigi verði veitt nein styrksupphæð, eru engin takmörk sett fyrir því í hve mörg ár samfleytt veita megi ekkju styrk af sjóðnum, ef stjórnarnefndin álitur hana þess maklega.

5. gr.

Umsóknir um styrk úr sjóðnum skulu vera undirskrifadar af hlutaðeigandi ekkju eða fjárhaldsmanni hlutaðeigandi barns og, ef unnt er, skal hlutaðeigandi sóknarprestur votta á þær, að upplýsingar þær, er í þeim standa, sjeu sannleikanum samkvæmar. Þannig úr gærði gjörðar skulu þær lagðar fyrir hlutaðeigandi sýslunefnd, og skal sýslumaður síðar senda þær stjórnarnefndinni ásamt umsókn sýslunefndar.

Sá sem fengið hefur styrk úr sjóðnum, verður á ári hverju, að endurnýja umsókn sína, ef hann vill, að styrkurinn verði veittur honum áfram, en gamlar umsóknir verða eigi teknar til greina við úthlutun styrksins, nema þær sjeu endurnýjaðar.

6. gr.

Prentuð eyðublöð undir umsóknir um styrkinn skulu ávallt vera til hjá hverjum sýslumanni, og sómuleiðis skal eitt eintak af skipulagsskrá þessari jafnan vera til sýnis hjá sýslumönnum. Kostnaðurinn við að gefa út og senda sýslumönnum umsóknareyðubiöðin og skipulagsskráreintökin greiðist af sjóðnum.

7. gr.

Vaxtaupphæð sú sem samkvæmt árlegum reikningsskilum kynni að hafa sparast á reikningsárinu, skal jafnan leggjast við höfuðstól sjóðsins og ávaxtast með honum.

8. gr.

Fyrir sjóðinn skal haldin bók; í hana skal rita skipulagsskrá þessa og væntanlega staðfestingu hennar, skrá yfir styrknjótendur og skýrslu um umræður þær er framfara sjóðnum viðvíkjandi.

9. gr.

Reikningsár sjóðsins telst frá 1. september til 31. ágúst; reikning sjóðsins skal semja fyrir hvert reikningsár, og skal senda hann undirritaðan af stjórnarnefndinni til landshöfðingja í síðasta lagi 2 mánuðum eptir lok reikningsársins. Landshöfðingi skal því næst fyrir lok almanaksársins birta reikning sjóðsins með samþykktararitun í B-deild Stjórnartíðindanna.

Reykjavík 27. marz 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð handa ekkjum og börnum Seyðfirðinga þeirra er í sjó drukkna útgefin á venjulegan hátt að 26. júní mandatum af ráðgjafanum fyrir Ísland 26. júní 1903.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

styrktarsjóð handa ekkjum og börnum Seyðfirðinga þeirra, er í sjó drukkna,

1. gr.

Sjóðurinn heitir Styrktarsjóður handa ekkjum og börnum Seyðfirðinga þeirra, er í sjó drukkna.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með ágóða af fyrirlestri 3. dag febrúarmánaðar 1901.

3. gr.

Tekjur af sjóðnum eru:

1. Gjafir allra þeirra, er vilja rjetta sjóðnum hjálparhönd.
2. Ágóði af hverju því, er stjórn sjóðsins og aðrir kunna að safna, sjóðnum til hagnaðar.
3. Vextir af sjóðnum.

4. gr.

Aðaltilgangur sjóðsins er að styrkja fátækar ekkjur og börn þeirra manna, er í sjó drukkna, til þess að hafa ofan af fyrir sjer án fátækra styrks.

5. gr.

Styrk úr sjóðnum veitir stjórn hans, og skal hún sem allra mest taka til lit til þeirra, er:

- a. Hafa styrkt sjóðinn með tillögum eða gjöfum sem lengst og sem mest.
- b. Hafa átt lögheimili við Seyðisfjörð að minnsta kosti 3 ár.
- c. Standa eigi í skuld fyrir þeginu sveitarstyrk.
- d. Hafa með hyggindum, ráðdeild og atorku stuðlað til þess, að fiskiveiðarnar yrðu sem hættuminnstar, en þó sem notadrygstar og arðmestar.

6. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð þrem mönnum, er kosnir sje til þriggja ára, og gildir kosning þeirra, er fyrst eru kosnir, til ársloka 1903. Sýslunefnd Norð-urmúlasýslu kys einn þeirra, bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar annan og hreppsnefnd Seyðisfjarðarhrepps hinn þriðja. Varamenn skal ætíð kjósa á sama hátt, jafnmarga stjórnendunum, og taka þeir við störfum í forföllum hinna.

7. gr.

Stjórn sjóðsins hefir á hendi alla framkvæmd, fjárheimtur, fjárveitingar

65 og reikningshald sjóðsins fyrir þann tíma, sem hún er kosin til. Hún velur sjer 26. júní sjálf formann og skiptir störfum milli sín eftir því, sem hún álitur hagkvæmast. Við hver áramót semur hún skýrslu yfir gjörðir sínar á árinu, og reikning yfir tekjur og gjöld sjóðsins fyrir sama tíma. Þessa skýrslu ásamt reikningum leggur stjórnin fyrir sýslunefnd Norðurmúlasýslu á aðalfundi hennar ár hvert. Þó skal bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar og hreppsnefnd Seyðisfjarðarhrepps áður hafa átt kost á að rannsaka skýrsluna og reikninginn og gera athugasemdir við, en sýslunefndin hefir aðalumsjón með því, að sjóðnum sje stjórnað samkvæmt skipulagskránni og fullnadarúrskurðarvald um allar framkvæmdir og reikninga stjórnar hans.

8. gr.

Fje sjóðsins skal, svo fljótt sem verða má, komið á vöxtu í Söfnunarsjóði Íslands og skal standa þar um aldur og æfi sem föst innstæða, er aldrei má skerða. Vextina skal árlega leggja við innstæðuna þar til hún er orðin 1000 kr. Eptir að höfuðstóllinn nær 500 kr., má verja $\frac{3}{4}$ af hinum árlegu inntektum sjóðsins eptir því, sem stjórn hans þykir rjettast og hyggilegast, samkvæmt skipulagskrá þessari.

9. gr.

Þegar höfuðstóll sjóðsins hefur náð 1000 kr., má verja $\frac{1}{2}$ ársvöxtunum og $\frac{9}{10}$ hlutum af öðrum árlegum tekjum hans til styrkveitinga. Eptir að sjóðurinn nær 5000 kr. upphæð, skal eigi skylt að auka hann nema um 5 kr. ár hvert. Þá skal og stjórn sjóðsins í samráði við sýslunefndina í Norðurmúlasýslu úr því hafa heimild til að styrkja og efla sundiþrótt við Seyðisfjörð og hverskonar bjargráð, að svo miklu leyti, sem hún álitur sjer fært.

10. gr.

Á skipulagskrá þessari skal stjórn sjóðsins þegar beiðast konunglegrar staðfestingar.

Seyðisfirði, 16. apríl 1901.

Jóh. Jóhannesson.

Jón Jónsson.

Marteinn Bjarnarson.

Embættaveiting, skipun og lausn.

b. Veiting.

28. júlí var Ísak Sigurðssyni af landshöfðingja veitt vitavarðarstaðan við Skagatárvitann frá 1. ágúst 1903.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs, undirskrifuð af konungi 27. maí 1903 (A. nr. 5, bls. 42—43).

Konungsbrjef um setning alþingis, undirskrifað af konungi 22. maí 1903 (A. nr. 6, bls. 44—45).

Konungsbrjef um lenging alþingistímans, undirskrifað af konungi s. d. (A. nr. 7, bls. 46—47).

Boðskapur konungs til alþingis, undirskrifaður af konungi s. d. (A. nr. 8, bls. 48—49).

Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur, undirskrifuð af konungi 25. júlí 1903 (A. nr. 9, bls. 50—51).

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Norðuramtinu og Austur- 66
amtinu um hlunnindi handa sparisjóði Kinnunga. — Útaf beiðni, sem 27. júlí
 hingað hefir borizt beina leið frá forstöðunefnd sparisjóðs Kinnunga, vil jeg hjer með endurveita nefndum sjóði um 5 ár frá 1. ágúst þ. á. að telja hlunnindi þau, er ræðir um í tilskipun 5. janúar 1874, um hlunnindi nokkur fyrir sparisjóði á Íslandi með þeim skilyrðum, að trygging sú, er sparisjóðurinn nú veitir, eigi rýrni, að ákvæðanna um reikningsskil í lögum sjóðsins verði nákvæmlega gætt, og að forstöðunefnd sjóðsins sendi hingað á ári hverju endurrit af ársreikningi sjóðsins í því formi, er landshöfðingi fyrirskipar. Svo ber og að senda hingað skýrslu um hverja þá breytingu, sem verða kann á lögum sjóðsins.

Þetta er yður, herra amtmaður, til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir forstöðunefnd sparisjóðsins.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vestur- 67
amtinu um sveitfesti þurfalings. — Með brjefi, dagsettu 16. þ. m., hafið 28. júlí
 þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi frá hreppsnefndinni í Breiðvíkurhreppi, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 7. september f. á., er kveður svo á um, að nefndur hreppur skuli svo sem framfærsluhreppur Dags Kristjanssonar, þá er hann andaðist, endurgjalda Reykjavíkurkaupstað 63 kr. 68 a.

23. dag septembermánaðar 1903.

Reykjavík. — Ísafoldarprentsmiðja.

67 Útaf þessu skal yður, til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frek 28. júlí ari birtingar, að með því að eigi hafa getað orðið færðar sönnur á, að Dagur heitinn hafi unnið sjer sveit nokkursstaðar, verður fæðingarhreppur hans Breiðuvíkurhreppur að teljast framfærsluhreppur hans á dánardægri. Því skal nefndur úrskurður yðar standa óhaggaður.

Úrskurður amtsins.

Bæjarfógetinn í Reykjavík hefir með brjefi, dags. 13. maí þ. á., lagt undir úrskurð minn ágreining um það, hvar Dagur nokkur Kristjánsson hafi átt sveit, þá er hann andaðist 4. júlí 1898 á sjúkrahúsinu hjer í bænum, þar sem hann hafði verið lagður inn gegn ábyrgð fátækranefndarinnar hjer, hvort heldur í fæðingarsveit sinni Breiðavíkurhreppi, eða einhverjum öðrum hreppi, en í því tilliti hefir verið spursmál um Rosmhvalanesshrepp í Gullbringu og Kjósarsýslu og Kolbeinsstaðahrepp í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, og þessvegna um það, hvor hreppurinn ætti að endurgjalda Reykjavíkur kaupstað framlag hans með Degi Kristjánssyni, að upphæð 66 kr. 10 a., sem kr. 2.42, er reitur Dags Kristjánssonar seldust fyrir, aðeins hafa fengizt endurgoldnar uppi, svo ógreitt er kr. 63,68.

Eptir að hafa leitað og meðtekið frá prestinum í Stafholtsprestakalli nokkrar upplýsingar um dvöl Dags Kristjánssonar í Stafholtssókn, er svolátandi úrskurður lagður á þetta mál.

Eptir þeim upplýsingum, sem fyrir liggja og sem fólgnar eru í vitnisburðum ýmsra manna og vottorðum úr ministerialbókum prestakalla, var Dagur Kristjánsson fæddur á Vætuökrum í Breiðuvíkurhreppi 31. ágúst 1847. Á árunum 1868 eða þar um, hefir hann fluzt 21 árs gamall með fósturfóeldrum sínum í Kolbeinsstaðahrepp, en farið þaðan aptur 1876 í Stafholtstungnahrepp. Þar á hann að hafa dvalið 2 eða 3, í mesta lagi 4 ár. Í fyrnefndu brjefi bæjarfógetans, dags. 31. maí þ. á., er svo skýrt frá, að hann sje skrifaður í manntali hjer í bænum 1886—87, en hvorki fyr nje síðar, og þá hafi hann talið sig sveitlægan í Breiðuvíkurhreppi. Eptir vottorðum úr ministerialbók Útskálaprestalls er Dagur Kristjánsson skrifaður innkominn frá Reykjavík 1889 og burtvikinn árið 1895 að Krossholti í Kolbeinsstaðahreppi og innkominn þaðan aftur 1896. Þannig fer fjarri því, að sannað sje, að Dagur Kristjánsson hafi unnið sjer sveit neinsstaðar utan fæðingarhrepps síns, heldur bendir það, sem framkomið er í málinu, til þess gagnstæða, og er því hjermeð úrskurðað, að Breiðuvíkurhreppur skuli, svo sem framfærslusveit hans, þá er hann andaðist, endurgjalda Reykjavíkurkaupstað kr. 63,68.

Þetta gefst yður hjer með þjenustusamlega til vitundar, velborni herra sýslumaður, yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefndinni í Breiðuvíkurhreppi, og skal jeg mælast til þess, að þjer annizt um, að hún greiði yður nefnda upphæð, sem jeg vænti, að þjer svo afgreiðið til bæjarfógetans í Reykjavík.

Byggingarsamþykkt.

fyrir

Reykjavík.

68
7. sept.

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Reykjavíkur, þó getur landshöfðingi veitt undanþágu frá ákvæðum hennar fyrir hús og önnur mannvirki á verzlunarlóðinni, þegar byggingarnefnd og bæjarstjórn mælir með því. Utan verzlunarlóðarinnar getur byggingarnefndin veitt slíkar undanþágur.

2. gr.

Samþykktin tekur til allra nýrra bygginga, sem ekki eru fullgjörðar þegar hún öðlast gildi. Þó verður ekki krafizt breytinga á því, sem þegar er búið að gjöra.

Ennfremur tekur samþykktin til höfuðbreytinga á eldri byggingum, svo og til minni breytinga, ef því verður við komið án verulegs kostnaðarauka eða röskunar.

3. gr.

Yfirstjórn byggingarmála er í höndum bæjarstjórnar.

Byggingarnefndin veitir öll byggingaleyfi og hefir umsjón með að byggingarsamþykktinni sje fylgt.

Ef lóðareiganda þykir rjetti sínum hallað með úrskurði bæjarstjórnar eða byggingarnefndar, má hann skjóta úrskurðinum til landshöfðingja.

4. gr.

Í byggingarnefndinni eiga sæti: bæjarfógeti, slökkviliðsstjóri og fjórir menn aðrir, er bæjarstjórnin kýs, 2 þeirra úr sínum flokki.

Bæjarstjórnin skipar byggingarfulltrúa og setur honum erindisbrjef; skal launa hann úr bæjarsjóði. Hann skal hafa á hendi framkvæmd byggingarmála samkvæmt ákvæðum byggingarnefndar. Skylt er honum að sækja byggingarnefndarfundi, þótt hann eigi sje í nefndinni.

5. gr.

Hver sá, er vill reisa hús, breyta því eða gjöra önnur mannvirki á lóð sinni, skal senda byggingarnefndinni skriflega beiðni um það. Beiðninni skal fylgja tvíritaður uppdráttur af hinni fyrirhuguðu byggingu, er ljóslega megi sjá af fyrirkomulag hennar svo og af lóð þeirri, er byggja skal á, og skal mælikvarði uppdráttar af húsum eigi vera minni en nemi $\frac{1}{4}$ þumal. á alin. Skal að fengnu leyfi byggingarnefndar endursenda beiðanda annan uppdráttinn með árituðu samþykki hennar. Sje um nýtt hús að ræða eða gagngjörða breytingu á eldra húsi, skal því jafnframt lýst, hvernig ætlazt er til að haga afrennsli frá húsinu og vegi að því, ef það stendur eigi við götu.

Ekki má byrja á nýrri byggingu eða gjöra breytingu á eldri byggingu, fyr en fengið er til þess leyfi byggingarnefndar. Húseigandi skal tilkynna bygg-

68 ingarfulltrúa, hvenær byrjað er að leggja undirstöður húsa eða gjöra breytingar 7. sept. á þeim, svo og þegar húsið er reist.

Byggingarleyfi fellur úr gildi, ef ekki er farið að nota það áður en tvö ár eru liðin.

6. gr.

Ekki má taka neitt hús til afnota fyr en fengið er vottorð frá byggingarnefnd um að það fullnægi kröfum byggingarsamþykktarinnar.

7. gr.

Nýjar götur skulu vera að minnsta kosti 20 álnir á breidd milli húsa. Þó mega stuttar götur (sund) vera mjórrí.

Til þess smám saman að breikka eldri götur, svo að þær verði að minnsta kosti 20 álnir, getur byggingarnefndin krafizt, að hvert það hús, sem reist er af nýju við slíkar götur, verði sett að minnsta kosti 10 álnir frá miðri hinni fyrirhuguðu götu, og eru allir, sem óbyggðar lóðir eiga að götunni, skyldir að láta af hendi svo mikla lóð að gatan nái tilætlaðri breidd, gegn borgun úr bæjarsjóði eptir óvilhallra manna mati.

Skerðist lóð við slíkt lóðarnám svo mikið, að hún verði ekki notuð til hússtæðis, má eigandi krefjast þess, að bæjarsjóður kaupi alla lóðina gegn borgun eptir óvilhallra manna mati.

8. gr.

Ekki skal mæla út hússtæði við götur, þar sem gangstjettir vantar, fyr en veganefnd hefur látið mæla götuna og ákveðið hæð og breidd gangstjettanna (sbr. 10, 11, 13 og 16. gr.).

Gangstjettir skulu að jafnaði vera $\frac{2}{5}$ af allri götubreidd (sbr. 7. gr.), eða $\frac{1}{5}$ hvor þeirra.

Undirstöðuhæð húss (sbr. 16. gr.), sem reist er inni á lóð (bakhús), skal miða við beina línu milli gangstjetta þeirra gatna, er næstar liggja húsinu á báðar hliðar eða við jarðarflöt, sem er hærri en þessi lína. Sama er og um veggghæð hússins (sbr. 13. gr.).

9. gr.

Hús við gatnamót skulu vera hornsneidd, og skal sniðið eigi vera minna en 3 álnir á breidd og mynda jafnstór horn við báðar húshliðar. Hornin má og gjöra ávöl, ef bungan á miðjunni nær ekki meira en 15 þuml. fram úr sniðfletinum.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá þessu ákvæði, þegar byggingarlag hússins mælir með því, eða önnur ástæða er til.

10. gr.

Byggingarnefnd getur veitt leyfi til að gjöra framskot út úr framhlið húsa út yfir götuhliðarinn, þó því að eins, að framskotin sjeu að minnsta kosti $4\frac{1}{2}$ alin yfir gangstjett.

Undirstöðustallar, súlur og þvílík framskot til skrauts á húsum mega

ná allt að því 8 þuml. út fyrir götujúðarinn, enda sjeu að minnsta kosti $2\frac{1}{2}$ alin eptir óteppt af gangstjettinni.

68
7. sept.

Hurðir og gluggar á húsum og girðingum mega því að eins opnast út á gangstjett, að $2\frac{1}{2}$ alin að minnsta kosti sje eptir óteppt af stjettinni. Glugga má því að eins opna út á götu að $3\frac{1}{4}$ al. sje af gangstjett upp undir þá.

11. gr.

Inngöngurið og birtugrófir mega ná allt að 18 þuml. út yfir götujúðar, ef eigi er minna en $2\frac{1}{2}$ alin eptir óteppt af gangstjettinni. Ef stjettin er eigi svo breið, skal þó leyfilegt að hafa eitt þrep 10 þuml. breitt, og má það eigi vera hærra en 7 þuml. Nema skal hornin af neðsta þrepi í inngönguriði frá götu.

Þar sem gangrið liggja niður í kjallara af götu, skal vera handrið úr jární eða öðrum málmí beggja megin við þau.

Í kringum birtugrófir við götu skal setja handrið úr jární eða nægilega sterkar járngrindur yfir þær jafnhátt gangstjettinni. Handrið skulu eigi vera lægri en alin.

12. gr.

Á öll hús, sem framvegis eru reist í bænum, skal setja þakrennur með veggþípum svo löngum, að op þeirra sjeu í mesta lagi 6 þuml. fyrir ofan gangstjett eða götu. Þar sem gangstjett er, getur byggingarnefnd heimtað að gjörð sje steinrenna yfir þvera stjettina frá hverri veggþípu út í göturennuna.

Ef nauðsynlegt er vegna umferðar eða viðhalds á götu, getur byggingarnefnd heimtað að þakrennur með veggþípum sjeu settar á eldri hús.

13. gr.

Vegghæð húsa má ekki vera meiri en breidd götunnar og skal mæla hæðina á miðju húsi frá gangstjett að veggbrún. Ákvörðun þessi á þó ekki við hús, sem reist eru við torg eða við götu andspænis opnu svæði. Hæð húsa á gatnamótum skal miða við þá götu, sem lengri hliðin snýr að. Sjeu hliðarnar jafnlangar fram með tveimur götum, fer hæðin eptir breiðari götunni. Hæð bakhúss skal mæla á þeirri hlið, er snýr að framhúsinu (sbr. 8. gr.).

Ef húsið er reist inni á lóð, má miða húshæðina við götubreiddina að við lögðu hinu auða svæði framan við húsið.

Ekkert timburhús má þó vera vegghærra en 14 álnir og ekkert steinhús vegghærra en 25 álnir. Byggingarnefnd getur veitt sjerstakt leyfi til að byggja hærri turna, gaffla o. þ. h. til skrauts. Rishalli á þökum má hvergi vera meiri en nemi 45° .

14. gr.

Hverju íbúðarhúsi skal fylgja óbyggð lóð, er ekki sje minni en hússtæði. Nú skerðist lóð við götubreikkun og getur byggingarnefndin þá veitt ívilnun í þessu ákvæði. Þó má hússtæði vera allt að $\frac{3}{4}$ þeirra lóða, sem ekki hafa meiri breidd frá götu en 25 áln., og allt að $\frac{2}{3}$ þeirra lóða, sem liggja að tveim götum. Ekki má gjöra þak yfir óbyggða lóð, sem fylgja á hverju íbúðarhúsi.

Nú eru tvö hús reist á sömu lóð og skal þá bilið milli húsanna útundan

68 gluggum á íbúðarherbergjum, vinnustofum og eldhúsum vera að minnsta kosti 7. sept. 3 álnir + $\frac{1}{6}$ af samanlagðri hæð beggja húsaanna, en lárjett bil frá slíkum gluggum að næstu lóð, skal vera eigi minna en 3 álnir + $\frac{1}{4}$ af vegghæð hússins og aldrei minna en 5 álnir. Þó má byggingarnefnd, ef ástæða er til, leyfa að gjöra glugga á hússtafna út að mjórri bili en hjer er tiltekið, ef 5 álnir að minnsta kosti eru eptir auðar að næstu lóð. Sömu leiðis má byggingarnefnd leyfa að gjöra skúra og útihús, sem ekki fara fram úr 6 áln. á hæð, nær íbúðarhúsum en hjer er ákveðið.

Ekki má hækka gömul hús, ef hækkunin mundi bafa í för með sjer, að auð bil af lóðinni yrðu að tiltölu minni en hjer er krafizt.

Greiður gangur skal vera fyrir slökkvitól að þeim hluta lóðar hvers húss, sem liggur að húsabaki og ákveður byggingarnefndin í hvert skipti, hvernig inn-gangi á lóðina sje hagam.

15. gr.

Byggingarnefnd getur krafizt þess, að óbyggð svæði sjeu girt með sæmi-legri girðingu þeim megin, sem að götu veit, en ekki má girðingin ná út yfir götuhadar, þótt lóðin nái lengra.

Gaddavir má hvergi nota til girðinga fram með götu, og þar sem gaddavir er nú á slíkum stöðum, skal nema hann burtu og setja aðra girðingu innan árs frá þeim degi, er samþykkt þessi öðlast gildi. Ekki má setja steingarða úr óhöggnu eða ósettu grjóti meðfram götu.

16. gr.

Grafa skal undirstöðu útveggja í öllum húsum og innveggja, sem bitar hvíla á, niður í fastan botn og að minnsta kosti $1\frac{1}{2}$ alin í jörð niður, þar sem föst klöpp er ekki ofar. Undirstöður íbúðarhúsa og allra þeirra húsa, sem tvílypt eru eða hærri, skal hlada úr grjóti og leggja steinana í kalk eða sement, eða steypa þær alla leið frá föstum botni eða púkki.

Púkk má ekki ná hærra upp en svo, að ein alin sje í jörðu af undirstöðum timburhúsa, en $1\frac{1}{2}$ alin af undirstöðum steinhúsa.

2—6 þuml. fyrir ofan jarðarflöt eða fyrirhugaða hæð hans skal leggja í undirstöður allra húsa lag af asfalti, tjörupappa, þakhellum í sementi, eða öðru efni, sem raki kemst ekki í gegnum.

Í timburhúsum sem kjallari er ekki undir, má leggja þetta lag ofan á undirstöðuna. Þar sem kjallari er gjörður skal einnig leggja slíkt lag 2—4 þuml. fyrir ofan kjallaragólf, og skulu þá útveggir asfalteraðir að utan milli laganna, eða með öðru móti varðir jarðraka.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar, þegar um skúr er að ræða eða lítil útihús.

17. gr.

Útveggir, sem loptbitar hvíla á, skulu í steinhúsum vera að minnsta kosti 9 þuml. þykkir í efsta lopti, 3 þuml. þykkari í næsta lopti, og svo koll af kolli að kjallara meðtöldum.

Gaffveggir, sem engir bitar hvíla á, mega vera 9 þuml. þykkir í tveimur efstu loptunum og 12 þuml. þykkir þar fyrir neðan.

68
7 sept.

Undir gluggum má þykkt veggjanna vera 9 þuml., en 12 þuml. í kjallaranum, þótt veggir sju annarstaðar þykkari.

Enginn útveggur í jörðu má vera þynnri en 12 þuml.

Innveggir í steinhúsum, þeir er bitar hvíla á, skulu vera að minnsta kosti 6 þuml. þykkir í efsta lopti og síðan 9 þuml., en þó 12 þuml. neðst, ef veggurinn er hærri en 20 álnir.

Aðrir innveggir skulu vera að minnsta kosti 6 þuml. þykkir, ef þeir eru úr grásteini, en $4\frac{1}{2}$ þuml. úr múrsteini. Sama gildir og um alla veggir í útihúsum og skúrum, sem ekki eru hærri en $4\frac{1}{2}$ alin.

Ef járnbindingur er lagður í veggir úr steinsteypu upp og ofan og að endilöngu, getur byggingarnefnd leyft að gjöra slíka veggir þynnri en ákveðið er í þessari grein. Steypta veggir skal sljetta að utan með steinlími fyrir ofan jörð. Steinsteypa má ekki vera veikari en svo, að 1 hluti af sementi komi móti 5 hlutum af sandi og 10 af grjótmulningi.

Ekki má múra eða steypa húsveggir eða undirstöður, ef frost er 2° eða meira.

18. gr.

Timbur sem notað er til húsbygginga, skal vera vandað og óskemmt.

Þegar lopthæð húsa er allt að 4 áln., skulu stafir á útveggjum í efra eða efsta lopti eigi vera grennri en 4×4 þuml. Sje hæðin meiri skulu þeir vera eigi grennri en 4×5 þuml., hornstafir 5×5 þuml. Á næsta lopti skulu stafir eigi vera grennri en 4×6 þuml. og svo 5×6 þuml., en hornstafir 6×6 .

Stafir skulu vera svo margir, að eigi sje minna en einn stafur að meðaltali í hverjum tveim áln. af lengd veggjarins, og hvergi má vera stærra bil milli stafa en $2\frac{1}{2}$ alin, nema byggingarnefndin veiti sjerstakt leyfi til.

Milli allra stafa skulu vera þverbönd eða piljur og í hverjum vegg eigi minna en 2 sniðbönd, er hafi eigi minni horn en 30° við lóðrjetta línu.

Syllur og sniðbönd skulu vera jöfn stöfum að gildleik. Undirstokkar skulu ávallt vera tvöfaldir, neðri stökkurinn eigi grennri en 5×5 þuml., og efri stökkurinn jafnbreiður stöfunum og eigi þynnri en $2\frac{1}{2}$ þuml. Niðurundan stöfum skal felja trje á milli undirstokkanna.

Nota má við með öðrum gildleik, en hjer er tiltekið, ef samur er styrkleikinn.

Stafi í efra og neðra lopti skal festa saman með sterkum járnslökum og reknagla í sylluna. Milli slökla mega vera allt að 4 álnir.

Utan á grind íbúðarhúsa skal koma pil úr plægðum borðum, er sjeu að minnsta kosti þumlungspykk og skal negla þau vandlega í alla stafi, sniðbönd, þverbönd, undirstokka og syllur.

Utan á pilið skal koma pappi og síðan bárujárn. Undir bárujárnið skulu koma $\frac{1}{2}$ þuml. þykkir listar utan á pappann. Bárujárn á veggjum má ekki

68 vera þynnra en 26 B. W. G. Þó má hafa þil í stað bárujárns á veggjum, er 7. sept. vita út að torgum eða öðrum auðum svæðum.

Innan á grindina skal koma pappi og plægt þil eða annað jafngott lag.

Grind í innveggjum, sem bitar hvíla á, skal gjöra úr viðum eigi grenni en 4×4 þuml.; að öðru leyti gilda sömu reglur sem um útveggi, að því er snertir stafi, sniðbönd og þverbönd.

Aðrir timburveggir mega ekki, ef þeir eru milli íbúðarherbergja, vera lakari að gjörð en svo, að þil úr plægðum borðum sje hvoru megin og $1\frac{1}{4}$ þuml. þykkir renningar á milli.

Í útihúsum og skúrum, sem ekki eru hærri en $4\frac{1}{2}$ aln frá undirstöðu, má gjöra grindina úr 3×3 þuml. gildum trjám, eða 2×4 þuml. battingum.

19. gr.

Í útveggjum úr hvaða efni sem eru, má samanlögð breidd glugga og hurða ekki vera meiri en $\frac{2}{3}$ hlutar af allri lengd veggjarins og ekkert millibil milli glugga og hurða má í steinveggjum vera minna en 18 þuml. nema byggingarnefnd veiti sjerstakt leyfi til.

Gluggakarma og útidyra skal gjöra úr plönkum, er sjeu að minnsta kosti 2 þuml. á þykkt.

20. gr.

Við hús, sem reist er nær lóðarmörkum en 5 áln., skal gjöra eldvarnarvegg út að nágrannalóð. Sje hús á nágrannalóðinni nær lóðarmörkum en 5 áln. og án eldvarnarveggs, skal gjöra eldvarnarvegg við hið nýja hús, ef það er sett nær nágrannahúsinu en 10 álnir, nema eigandi nágrannahússins hafi áður skuldbundið sig til að gjöra eldvarnarvegg, þegar þess yrði krafizt, og skal hann þá gjöra slíkan vegg.

Við hús, sem nú stendur nær lóðarmörkum en 5 álnir eða nær nágrannahúsi en 10 álnir og er án eldvarnarveggs, skal gjöra slíkan vegg þegar höfuðviðgjörð fer fram á því.

Eigi má skipta húseign nema hver hluti fullnægi ákvæðum þessarar samþykktar um sjerstakar húseignir.

Eldvarnarveggi skal gjöra úr steini; skulu þeir ná 6 þuml. upp fyrir þak og vera að minnsta kosti 7—8 þuml. á þykkt. Á þeim mega ekki vera gluggar eða önnur op.

Eldvarnarveggur skal vera áfastur við húsið og má hann vera sameiginlegur fyrir tvö hús, ef hann er áfastur við bæði húsin.

21. gr.

Trjebitar í gólfum og loptum íbúðarhúsa skulu ekki vera grenni en 5×6 þuml., þegar hafið er allt að 5 álnir. Við hverja aln, sem hafið vex þar fram yfir, skulu bitar vera $\frac{1}{2}$ þuml. breiðari og þumlungi hærri, unz hafið er orðið 10 áln. Sje hafið meira, ákveður byggingarnefnd, í hvert skipti, gildleik bitanna. Þar sem ekki er millilopt, mega bitar vera $\frac{1}{2}$ þuml. mjórri en hjer er ákveðið.

Bilið milli bita, talið frá miðju til miðju, má ekki vera meira en $1\frac{1}{2}$ alin að meðaltali og hvergi meira en $1\frac{2}{3}$ alin. Sjeu húsveggirnir gjörðir úr steini eða steypu, skal að minnsta kosti þriðji hver biti festur við veggina í báða enda, með sterkum járnakkerum. Biti sem liggur út við gaff úr steini eða steypu, skal og festur við hann með sama móti með 5 álna millibili. **68** 7. sept.

Nota má bita með öðrum gildleik en hjer er tiltekið, ef samur er styrkleikinn. Hæð bita má þó aldrei vera meiri en tvöföld breidd þeirra.

Í gólfum og loptum íbúðarherbergja skal vera milli bita millilopt úr borðum, þar ofaná 1 þuml. þykkt lag af deigulmó, móhellu, steypu eða öðru ekki lakara efni.

Trjególf skal vera úr plægðum borðum, er sjeu að minnsta kosti $1\frac{1}{4}$ þuml. á þykkt. Í loptum má ekki nota striga eða pappa neðan á bita í staðinn fyrir þiljur.

22. gr.

Sperrur og skambbitar mega ekki vera grennri en 4×4 þuml., þegar hafið er allt að 5 áln. Hafið skal mæla á lofthitunum þverbeint niður undan sperrunni. Við hverja $\frac{1}{2}$ alin, sem hafið vex, skulu þessir viðir vera $\frac{1}{2}$ þuml. gildari á hvern veg. Nota má víði með öðrum gildleik en hjer er tiltekið ef samur er styrkleikinn.

Bilið milli sperrna má ekki vera meira en 2 álnir, talið frá miðju til miðju en $1\frac{1}{2}$ alin, ef hella eða steinn er hafður í þakið.

Á sperrur skal leggja súð úr plægðum borðum og þar yfir bárujárn, ekki þynnra en 24 B. W. G. eða annað eldtryggt efni, sem brunamálanefnd tekur gilt.

Byggingarnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessarar greinar, þegar um útihús er að ræða.

23. gr.

Íbúðarherbergi skulu eigi vera lægri undir lopt en 4 álnir, gólfhlötur þeirra eigi minna en 15 ferálnir og einn veggur, útveggur, með glugga á hjörum.

Kvist- og loftherbergi má hafa til íbúðar, þó að hæð þeirra undir lopt sje eigi meira en $3\frac{1}{2}$ alin; sje herbergið undir súð, skal meðalhæðin undir lopt eigi vera minni en $3\frac{1}{2}$ alin. Í öllum þesskonar herbergjum skal þiljað innan á sperrur og pappi hafður á milli, eins og skipað er fyrir um útveggi í 17. gr.

24. gr.

Þar sem ekki er kjallari, skal í íbúðarbhúsum vera minnst $\frac{3}{4}$ al. frá jörðu að gólfi og vindauga á undirstöðunni. Ef gróðrarmold er í hússtöðinu, skal setja efst lag af mól eða öðrum ofaniburði, eigi þynnra en 4 þuml.

Kjallara má eigi nota til íbúðar, nema heilbrigðisnefnd veiti leyfi til þess, enda sje þá kjallarin annaðhvort við götu eða óbyggt svæði, sem ekki er mjórna en 20 álnir.

Um skipun íbúðarherbergja í kjallara skal gæta þess, er hjer segir: —

1) Helmingur af teningsrúmi hvers herbergis skal vera ofanjarðar, nema sund

68 sje gjört fram með kjallaraveggnum, að minnsta kosti 18 þuml. breitt, og svo 7. sept. djúpt að það nái 1 fet niður fyrir kjallaragólfíð. — 2) Glugga skal setja þannig, að sá hluti af rúdufletinum, sem ofanjarðar er, sje eigi minni en nemi $\frac{1}{10}$ af góffleti herbergisins. — 3) Gólf skal gjöra af asfalti, sementi eða öðru þess konar efni, og má leggja trjególf þar á ofan. — 4) Gólfíð skal vera að minnsta kosti feti ofar en stórstraumsflóð, og skal þurka jarðveginn undir því með fráræslu, eptir því sem byggingarnefnd ákveður, svo að jarðvatnið nái aldrei upp að gólfinu. Veggina skal verja raka á þann hátt, sem til er tekið í 16. gr.

25. gr.

Í einlyptum húsum, þar sem hústæðið er minna en 300 ferálnir, skulu stigar vera eigi mjórri en 1 al. 9 þuml.

Í stærrri húsum einlyptum og í fleirlyptum húsum skulu vera 2 stigar og skal annar þeirra vera eigi mjórri en 1 al. 12 þuml., og hinn eigi mjórri en 1 al. 3 þuml. Úr hverri íbúð skal vera frjáls gangur að báðum stigum.

Ef stigarnir eru hafðir hvor við hliðina á öðrum, skal vera heill veggur á milli þeirra, gjörður sem innveggur, er bitar hvíla á (sbr. 17. og 18. gr.).

Á öllum stigum skulu vera handrið, 1 al. 6 þuml. á þæð, og skal stigunum hagað svo, að nægileg birta og lopt geti komizt að þeim.

Stigar úr trje skulu reyrlagðir að baki og kalkað yfir.

Bæði stigar og inngöngurið skulu svo gjörð, að ein þrepsbreidd (mæld á miðju þrepi) og tvö stig (hæðin af þrepi á þrep) sje samtals 23—25 þuml. Þó má þrepið aldrei vera mjórra en 8 þuml. í inngönguridum og framstigum og ekki mjórra en 7 þuml. í bakstigum. Stigagöt skulu jafnan vera svo við, að fullorðinn maður geti gengið upprjettur upp stigann.

26. gr.

Gjöra skal hæfilega stór salerni við öll íbúðarhús eða í þeim, og má ekki setja þau annarsstaðar en byggingarnefnd samþykkir. Bæði salerni og peningshús skulu fullnægja ákvæðum heilbrigðissamþykkjarinnar.

27. gr.

Að því er snertir reykháfa, ofna og arin, sem eptirleidis verða upp settir, skulu þær reglur gildar, er hjer segir. — Reykháfar skulu vera hlaðnir upp rammbyggilega úr tígulsteini, eða grjóti og kalki og vera hvarvetna að minnsta kosti á þykkt við hálfan tígulstein. Þar sem reykháfurinn gengur gegnum bitana og bord, sem lögð eru undir bita, skal að minnsta kosti vera $8\frac{1}{2}$ þuml. milli þeirrar hliðar hans, sem inn veit, og alls víðarins, og má heldur ekki þilja reykháfinn eða klæða hann bordum, eða láta utan um hann veggfóður, sem límt er utan á lista. Reykháfurinn skal hlaðinn annaðhvort frá grundvelli, eða liggja á hvolfi milli tveggja steinveggja og má ekki með neinu móti liggja á bitunum. Ekki má reykháfur hallast meira en svo, að 15° horn sje milli hans og lóðrjettrar línu, nema með sjerstöku leyfi byggingarnefndar.

Á hverjum reykháf skulu vera nægilega mörg sópgöt jafnvið reykháfunum og traust járnhurð fyrir í járnungjörð.

Reykháfar skulu vera ferstrendir eða sivalir, og að minnsta kosti 9 þml. að þvermáli að innan; þeir skulu ná $1\frac{1}{4}$ al. upp yfir mæni hússins; þó getur byggingarnefnd veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef reykháfurinn gengur upp úr hlið á þaki. 68
7 sept.

Ef svo mikill reykur á að fara um reykháfinn að þess má vænta að á-liti byggingarnefndar, að þar af muni stafa óþægindi þeim til handa, er næstir búa, þá skal gjöra reykháfinn svo háan, að hann nái 20 álnir yfir jörð eða meir.

Inn í 9 þuml. víðan reykháf, má ekki setja reykþípur frá fleiri eldstæð-um en 8, og jafnan skal hafa járnkraga í reykháfnum utan um hverja þípu, þannig gjörðan að þípan geti ekki ýzt inn í reykháfinn.

Nú vill maður gjöra reykháf fyrir fleiri eldstæði en 8 og skal þá reykháfurinn vera að minnsta kosti 18 þuml. víður, svo að sótari geti farið upp um hann til hreinsunar.

Ofna og arin má ekki setja nær timbrinu en að 8 þuml. sjeu á milli; skulu þeir standa á undirstöðu, sem hlaðin sje eingöngu úr kalkbrenndum steini eða jární; sje neðst í ofninum grind og því öskudraghvolf í undirstöðunni og sje ofninn settur á járnundirstöðu, sem er hol innan, skal rjett undir öskudraghvolfið og að minnsta kosti 2 þuml. frá setja járnþynnu á gólfíð, sem fellur að öllu leyti að undirstöðunni innanverðri.

Af gólfum fyrir framan eldstóna skal að minnsta kosti 12 þuml. rúm vera þakið einhverju efni, sem ekki sje eldfimt, og að minnsta kosti 6 þuml. rúm til hliðanna og fyrir aptan eldstóna. Þípur úr ofnum og kamínum skulu ganga inn í steinhlaðna reykháfa, og má ekki vera skemmra milli ofnþípnanna og loptsins eða víðarins en 8 þuml. Lokaðar eldstór, sem elda má í (komfúr), má setja á bita, þegar lagt er undir tvöfalt lag af tígulsteinum, sem lagðir eru á flathliðina þannig, að samfestingarnar á neðri steinunum sjeu þaktar af efri steinunum, og járnungjörð sett í kring eða annað, sem sje jafn öruggt. Að öðru leyti gildir hið sama um þær og um ofna og arin. Brunamálanefndin getur veitt tilslökun í því, sem fyrir er mælt í þessari grein, þegar hún kemst að raun um, að gjörð sje einhver önnur ráðstöfun, sem hamlar eldsvoða.

28. gr.

Í kirkjum, leikhúsum og öðrum almennum samkomuhúsum skulu vera að minnsta kosti tveggja álna breiðar útgöngudyr, er opnast út. Öll slík hús, svo og sölubúðir, vörugeymslúhús, verksmíðjur og samkynja atvinnuhýsi skulu vera háð þeim sjerstöku reglum, er byggingarnefndin setur í hvert skipti.

29. gr.

Önnur byggingarefni en nefnd eru í þessari samþykkt þarf sjerstakt leyfi byggingarnefndar til að nota, og skal það leyfi að jafnaði veitt, ef hús úr þeim efnum, teljast jafntraust og úr efnum, sem gjört er ráð fyrir í þessari samþykkt. — Torfbæi og torfhús má ekki byggja.

Sjerstakt leyfi byggingarnefndar þarf og til að setja miðstöðvarhitun í

68 hús, og þegar slíkt leyfi er gefið, skal hlutaðeigandi í öllu fara eptir þeim regl-
7. sept. um, er byggingarnefndin setur.

30. gr.

Leyfi til að stækka hús eða gjöra íbúð í útihúsi má því að eins veita, að húsið fullnægi kröfum þessarar samþykktar.

31. gr.

Byggingarnefndin, einstakir nefndarmenn og byggingarfulltrúinn skulu jafnan eiga frjálsan aðgang að öllum húsum, sem eru í smíðum.

32. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum frá 10 til 50 krónum, og skal sekta bæði hlutaðeiganda smíð og eiganda. Þess utan skal eigandi á sinn kostnað tafarlaust rífa niður það, sem kemur í bága við ákvæði samþykktarinnar. Ella skal það gjört á hans kostnað.

Sje um brot á 5. grein að ræða, eða verk hafið, sem til þarf sjerstakt leyfi byggingarnefndar, án þess leyfið sje fengið, skal lögreglustjóri, undir eins og brotið kemst til vitundar hans, banna að verkum sje haldið áfram, unz fengið er leyfi byggingarnefndarinnar.

33. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. janúar 1904.

* *

* *

* *

Samþykkt þessi, er bæjarstjórn Reykjavíkur hefur samið og samþykkt er á fundi hennar 27 f. m., er hjermeð staðfest samkvæmt 5. gr. laga 13. septbr. 1901 um breyting á tilskipun 20. apríl 1872 um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík.

Reykjavík, 7. september 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Heilbrigðissamþykkt.

69
25. júlí

fyrir

Stykkishólmskaupþún í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin gildir fyrir Stykkishólm, talið norðan frá sjó og suður að Nestúni.

2. gr.

Sýslumaður er formaður heilbrigðisnefndarinnar. Auk hans eiga sæti í nefndinni einn maður, er hreppsnefnd kýs til þriggja ára, og annar, er sýslu- nefnd tilnefnir af íbúum kaupþúnsins til jafnlangs tíma.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þá er honum þykir þurfa eða hinir tveir nefndarmenn, eða hjeradslæknir óskar þess, þó eigi sjaldnar en þrisvar á ári, í marzmánuði, í júnímánuði, í októbermánuði. Hann ákveður fundartíma og fundarstað, ritar í fundarbók gjördir nefndarinnar, hefir á hendi brjefaskriptir og annast um að fyrirskipunum nefndarinnar sje hlýtt. Hann getur neitað að framkvæma ályktanir nefndarinnar, en skal þá tafarlaust skjóta málinu til amt- manns.

Hjeradslæknir á heimtingu á að sitja fundi nefndarinnar og taka þátt í umræðum, en ekki hefir hann atkvæðisrjett; formaður boðar honum fundina í tæka tíð.

Ritfangakostnað og kostnað, er hlýzt af brjefaskriptum, skal greiða úr hreppsjóði eptir reikningi.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gætur á því, að heilbrigðissamþykktin sje haldin og henni hlýtt í öllum greinum.

Nefndinni skal heimilt að rannsaka eða láta rannsaka allt það, er um- ræðir í þessari samþykkt, eða mikla þýðingu hefir fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á almanua færi eða einstakra manna eign.

Einu sinni á ári skal nefndin skoða allar eignir á því svæði, er sam- þykktin nær yfir, og er henni heimilt að skipta þessu starfi milli nefndarmanna. Ef nokkur einn nefndarmaður, annar en formaður, krefst inngöngu í hús manna til skodunar í umbodi nefndarinnar, þá skal hann hafa í höndum skriflegt um- boð frá formanni nefndarinnar.

Heilbrigðisnefndin skal færa í eina bók allt það, er hún finnur aðfinnslu- vert samkvæmt þessari samþykkt, og skal hún skriflega skipa þeim, er í hlut eiga, fyrir um, hvað þeir eigi að gjöra til umbóta, ella tilkynna sýslumanni, ef um brot er að ræða gegn samþykktinni.

25. júlí

5. gr.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsynlega einhverja þrifnaðarumbót eða heilbrigðisráðstöfun, sem hefir í för með sjer útgjöld úr hreppssjóði, þá skal hún leggja mál það fyrir hreppsnefnd og fara fram á að fje sje veitt.

Nú hafnar hreppsnefnd slíkri fjárveitingu og er þá heilbrigðisnefnd heimilt að skjóta málinu til sýslunefndar, er leggur endilegan úrskurð á málið.

II. Um fráræslu.

6. gr.

Eldhússkolp og þvottaskolp má ekki láta síga í jörð svo nærri íbúðarhúsum, að hætta sje á því, að jarðvegurinn undir húsunum saurgist, heldur skal veita öllu skolpi burt frá húsum í opnum eða lokuðum ræsum svo langt sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

Öll skolpræsi, hvort heldur eru á almanna færi eða einstakra manna eign, skulu vera svo við og hallajöfn, að hvergi flói út úr þeim og hvergi komi pollar eða vilpur, enda skal hreinsa þau svo opt, að ekki leggi ódaun úr þeim.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsyn á því, að vatnsheldur botn sje gjörður í nokkurt ræsi, þá er henni heimilt að heimta slíka aðgerð.

7. gr.

Ef ræsi er gjört fram með alfaravegi á opinberan kostnað, skulu þeir, er hús eiga fram með veginum, skyldir að gjöra skolpræsi hver frá sínu húsi úti göturæsið og skulu þau ræsi ekki lakari að gjörð en göturæsið.

III. Um vatnsból.

8. gr.

Öll vatnsból skal verja hvers konar óhreinindum. Það er bannað að láta í þau fara eða að þeim koma rennsli úr skolpræsum, forum, haugstæðum, salernum eða peningshúsum, og má ekki láta í þau eða nærri þeim neins konar saurindi, sorp, slor, eða hræ og ekki þvo í þeim eða fast við þau hvorki fatnað, nje fisk, nje ull, eða neitt það annað, er óhreinkar vatnið, eins fyrir því, þótt um straumvatn sje að ræða; bannað er og að leggja húðir í bleyti í vatnsból eða nærri þeim.

9. gr.

Brunn má ekki hafa nær haugum, forum eða salernum, en svo að milli-bilið sje 15 álnir.

Nú vill einhver gjöra nýjan brunn eða breyta gömlum brunni og skal hann tilkynna það heilbrigðisnefndinni, enda segi nefndin fyrir um, hvernig brunninum skuli vera háttað, og er hlutaðeigandi þá skyldur að fara eptir tilsögn nefndarinnar.

10. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að taka vatn úr brunni um stundarsakir, ef hún áltur vatnið óheilnæmt. Ef læknisrannsókn leiðir í ljós að vatnið sje

skaðvænt og ekki er unnt að gera við brunninn svo að vatnið verði ósáknæmt, **69**
 þá skal heilbrigðisnefnd skipa eiganda að moka ofan í brunninn og fylla hann **25. júlí**
 svo, að engu vatni verði úr honum náð.

IV. Um peningshús, hauga og forir.

11. gr.

Stórgripi eða sauðfje má ekki hafa í mannahúsum.

12. gr.

Ef einhver vill reisa peningshús, eða gera for, eða haugstæði eða haughús, þá skal hann gjöra heilbrigðisnefnd aðvart áður en hann byrjar verkið og skal hún gæta þess, að haldin sju fyrirmæli þau, er hjer fara á eptir:

Ekkert peningshús má setja nær vatnsbóli en nemi 15 álum; fjós má ekki setja nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álum.

For má ekki gera og ekki hafa haug nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álum. Forarveggir skulu jafnan ná $\frac{1}{4}$ alin eða meir uppúr jörðu og skal hafa yfir hverri for sterkan hlera svo að öruggt sje um að menn eða skepnur geti ekki fallið í forina.

Þar sem hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd bannað mykjuhauga og haughús og heimtað að forir skuli gjöra úr höggnu grjóti og steinlími, eða steinsteypu, svo að þær sjeu vel vatnsheldar, bæði botn og veggir.

13. gr.

Ef peningshús, haugstæði eða forir, sem eldri eru en þessi samþykkt, valda miklum óþrifnaði, má heilbrigðisnefnd beita fyrirmælum undanfarandi grein-
 ar, en heimilt er þá eiganda að skjóta fyrirskipan nefnarinnar á 8 daga fresti undir úrskurð sýslumanns; sýslumaður skal leita álits hjeraðslæknis og þvínæst kveða upp úrskurð í málinu svo fljótt sem verða má.

V. Um salerni.

14. gr.

Þá er hús er reist til íbúðar, skal jafnan um leið reisa salerni og skal það ekki vera nær dyrum, gluggum eða vindaugum á húsinu, en nemi 5 álum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álum. Gólfíð í salerninu skal vera steinsteypt og hærra en jarðvegurinn í kring; hafa skal í salerninu saurkagga vel vatnsheldan og skal hann ná fast upp að setunni.

Heilbrigðisnefnd getur leyft að hafa salerni innanhúss í sjerstökum klefa, ef útigluggi á hjörum er á klefanum, gólfíð steinsteypt og tvö ilát undir setunni, annað fyrir saur en hitt fyrir þvag.

Ef vatnsheld for er gjörð njá húsinu, má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa salernið yfir forinni, þannig að saurindin fari beina leið í forina.

15. gr.

Í salernum skal seta og gólf jafnan vera vel hrein og saurilátiu skal

69 tæma óðar en þau fyllast. Heilbrigðisnefnd skal segja til um hvar láta megi 25. júlí saurindi úr salernum.

16. gr.

Ef engin salerni fylgja þeim húsum, sem eldri eru en þessi samþykkt, eða þau ein, sem illa eru gjörð og mikill óþrifnaður að, þá getur heilbrigðisnefnd heimtað af húseigendum, að þeir gjöri ný salerni á þann hátt, er segir í 14. gr.

VI. Um sorp og önnur óhreinindi.

17. gr.

Sorphaugar eða sorpgryfjur skulu ekki vera nær íbúðarhúsum en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbólum en nemi 15 álnum enda ekki á eða við almannafæri. Flytja skal allt sorp burtu að minnsta kosti tvisvar á ári, vor og haust.

Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd heimtað að sorpi og ösku sje safnað í laus ílát úr málmí og flutt burtu óðar en ílátin fyllast.

18. gr.

Það er skylda sjómanna að fleygja öllu slori í sjóinn svo að út taki, ef því ekki er safnað í gryfjur á þeim stöðum, sem heilbrigðisnefnd leyfir. Formenn eða skipstjórar bera ábyrgð á því, að þessu ákvæði sje hlýtt.

19. gr.

Ef einhverskonar óhreinindi safnast kring um hús manna svo að fýlu-lopt eða daunillt rennsli fer út á alfaraveg eða inná eignir þeirra, er næstir búa, þá getur heilbrigðisnefnd skipað húsráðanda þeim, er óþrifnaðinum veldur, að flytja burtu óhreinindin tafarlaust.

20. gr.

Hesta má ekki láta standa lengur á götum en meðan verið er að taka ofan af þeim og binda upp á þá. Kýr sjeu reknar í hagann, jafnskjótt og þeim sleppt út, og teknar inn, undir eins og þær koma úr haga á kveldin.

VII. Um iðnað, sem óþrifnaður fylgir eða óhollusta.

21. gr.

Hver sá iðnaður, er óhollusta fylgir eða óþrifnaður, t. d. lýsisbræðsla, sýtun o. s. frv., skal vera háður eptirliti heilbrigðisnefndar og fyrirmælum hennar að því er hreinlæti snertir, bæði utanhúss og innan.

22. gr.

Slátrun á fje, sem ekki er lagt í bú, má aðeins fara fram innan luktra skiðgarda, er sjeu svo háir og þjettir, að sláturstörfin sjáist ekki af þeim, sem framhjá ganga. Skola skal blóðvöllinn daglega um leið og sláturstörfum er hætt og jafnframt bera gor og allt annað, sem ekki er notað, í sjóinn. Sá, sem lætur slátra, ber ábyrgð á að fyrirmælum þessum sje hlýtt.

VIII. Um bökunarstofur.

69
25. júlí

23. gr.

Verði bökunarstofa sett á fót í kaupþúninu getur heilbrigðisnefndin skipað bakara að þvo gólf, loft og veggj hvenær sem óhreint er.

Þeir menn mega ekki vinna að brauðgerð, sem lungnatæringu hafa eða annan næman sjúkdóm, eða opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum.

Deig má ekki hnoda með fótunum.

Öll tóbaksnautn er bönnuð í bökunarstofu og enginn má sofa í stofunni.

IX. Um matvöru.

24. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gát á því, að ekki sje höfð á boðstólum matvara, sem svikin er, eða skemmd, eða skaðleg fyrir heilsu manna.

Nefndinni skal vera frjálst með samþykki hreppsnefndar að taka í búðum, á kostnað hreppsins fyrir gaugverð, sýnishorn af hverri matvöru, þeirri er hún telur líkur til, að svikin sje, eða skemmd, eða skaðleg fyrir heilsu manna, og láta rannsaka hana.

Nú er það bersýnilegt, eða kemur í ljós við rannsókn hjeraðslæknis, eða annara manna, er vit hafa á, að einhver matvara er svikin eða skemmd og ekki nýtileg til mannelis, og skal þá lóga vörunni eða á einhvern hátt gera hana óskaðlega heilsu manna á kostnað þess, er vöruna hafði á boðstólum.

Ket af veikum skepnum eða sjálfdaudum má ekki selja til mannelis nema hjeraðslæknir eða dýralæknir leyfi.

X. Um íbúðarhús.

25. gr.

Öll þau hús, sem leigð eru til íbúðar, skulu vera svo gerð, að unnt sje að halda þeim hreinum. Gluggar skulu vera á hjörum, að minnsta kosti einu í hverju herbergi, og trjególf í öllum íverustofum.

Heilbrigðisnefnd má heimta af leigjanda eða eiganda að ræstað sje herbergi í íbúðarhúsi, ef herbergið er svo óhreint að nefndin álitur húsbúum hættu búna.

26. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gjört eða hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefnd álitur hættulegt fyrir heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað íbúðina.

Nefndin skal þá tilkynna húseiganda bannið skriflega og færa rök fyrir því, og skal þá fólk fara úr húsinu á tveggja mánaða fresti frá tilkynningardegi, ef húsið er ekki bætt á þeim tíma svo að nefndinni líki. Þó er húseiganda frjálst á 8 daga fresti að skjóta skipan nefndarinnar undir úrskurð sýslumanns, en hann skal leita álits hjeraðslæknis og því næst leggja úrskurð á málið svo fljótt sem verða má.

27. gr.

Bannað er að taka kjallara til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndarinnar. Nefndin getur bannað íbúð í gömlum kjöllurum, ef þeir eru mjög rakir, eða dimmir, eða þröngir.

Undir íbúðarhúsum, sem reist eru hjereptir, má ekki hafa kjallara svo gjörða, að vatn standi í þeim nokkurn tíma.

XI. Um skóla.

28. gr.

Helbrigðisnefnd skal skoða skólahús og skólastofur, hvort heldur er opinber eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári; í byrjun skólaársins og á því miðju.

Hver sá er tekur til kennslu 10 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefnd, hvar hann ætlar að kenna.

29. gr.

Hver kennslustofa handa börnum skal vera svo stór, að 80 rúmfet komi á hvert barn í minnsta lagi. Allir gluggar skulu vera á hjörum. Gólf skal þvo á degi hverjum en ekki sópa.

30. gr.

Ef heilbrigðisnefnd verður í skóla vör við börn eða kennara, er hafa einhvern næman sjúkdóm, þá skal hún þegar tilkynna hjeradslækni nöfn og heimili þeirra, er sjúkir eru.

Ef skólabarn eða kennari hefir berklasótt og læknir álitur að um mikla sóttnæmishættu sje að ræða, þá getur heilbrigðisnefnd bannað að barnið eða kennarinn komi í skólann þar til er sóttnæmishættan að dómi læknis er um garð gengin.

Hold sveik börn mega ekki ganga í skóla og holdsveikir menn ekki fást við barnakennslu.

XII. Um næma sjúkdóma.

31. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómi, skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjeradslækni við sóttvörnina.

Ef upp kemur alvarlegur næmur sjúkdómur á því svæði, er samþykktin nær yfir eða í nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt í samráði við hjeradslækni að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utan húss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv.

XIII. Um kirkjugarða.

32. gr.

Þá er um byggingu eða breytingu á kirkjugarði er að ræða, skal leita álits heilbrigðisnefndar og getur hún heimtað að garðstæðið sje þurkað með lokræsum, ef það er svo raklent, að vatn komi uppi grafirnar.

Vatnsból skulu ekki vera nær kirkjugarði á jafnsljettu eða undan brekku, en nemi 100 álnum.

69

25. júlí

Allir kirkjugarðar skulu vera grasi grónir.

Grafa skal svo djúpt að tveggja álma moldarlag sje ofan á kistu.

XIV. Um sektir o. fl.

33. gr.

Ef menn brjóta þessa samþykkt eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipun, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varðar það allt að 200 kr. sekt.

Ef heilbrigðisnefnd kýs heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið, á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgðar úr sveitarsjóði, en síðan taka hann lög-taki hjá þeim, er sekur er.

34. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. október 1903.

* *

* *

* *

Samþykkt þessi, sem er orðin til á þann hátt, sem fyrirmælt er um í 1. gr. laga 13. september 1901, um heilbrigðissamþykktir í kaupstöðum, kaupún-um og sjóþorpum, er hjermeð staðfest af amtsráðinu í Vesturamtinu.

Amtsráð Vesturamtsins, Reykjavík 25. júlí 1903.

J. Havsteen.

Heilbrigðissamþykkt.

70

25. júlí

fyrir

Ólafsvíkursjóþorp í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Samþykktin hefir gildi fyrir Ólafsvíkurborþorp talið frá Ytraklifi að Gvend-arbrunni.

2. gr.

Hreppstjóri er formaður heilbrigðisnefndarinnar. Auk hans eiga sæti í nefndinni einn maður, er hreppsnefnd kýs til þriggja ára, og annar, er sýslu-nefnd tilnefnir af íbúum sjóþorpsins til jafnlangs tíma.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þá er honum þykir þurfa eða hinir

70 tveir nefndarmenn, eða hjeradslæknir óskar þess, þó eigi sjaldnar en fjórum sinn-
 25. júlí um á ári, í marz mánuði, í júní mánuði, í september mánuði og desember mánu-
 uði. Hann ákveður fundartíma og fundarstað, ritar í fundarbók gjörðir nefndar-
 innar, hefir á hendi brjefaskriptir og annast um að fyrirskipunum nefndarinnar
 sje hlýtt. Hann getur neitað að framkvæma ályktanir nefndarinnar, en skal
 þá tafarlaust skjóta málinu til sýslumanns.

Hjeradslæknir og sýslumaður — ef hann er ekki í nefndinni — eiga
 heimtingu á að sitja fundi nefndarinnar og taka þátt í umræðum, en ekki hafa
 þeir atkvæðisrjett; formaður skal boða þeim fundina í tæka tíð.

Ritfangakostnað og kostnað, er hlýzt af brjefaskriptum, skal greiða úr
 hreppsjóði eptir reikningi.

4. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gætur á því, að heilbrigðissamþykktin sje
 haldin og henni hlýtt í öllum greinum.

Nefndinni skal heimilt að rannsaka eða láta rannsaka allt það, er um-
 ræðir í þessari samþykkt, eða mikla þýðingu hefir fyrir heilbrigði manna, hvort
 heldur er á almanna færi eða einstakra manna eign.

Einu sinni á ári skal nefndin skoða allar eignir á því svæði, er sam-
 þykktin nær yfir, og er henni heimilt að skipta þessu starfi milli nefndarmanna.
 Ef nokkur einn nefndarmaður, annar en formaður, krefst inngöngu í hús manna
 til skodunar í umboði nefndarinnar, þá skal hann hafa í höndum skriflegt um-
 boð frá formanni nefndarinnar.

Heilbrigðisnefndin skal færa í eina bók allt það, er hún finnur aðfinnslu-
 vert samkvæmt þessari samþykkt, og skal hún skriflega skipa þeim, er í hlut
 eiga, fyrir um, hvað þeir eigi að gjöra til umbóta, ella tilkynna sýslumanni, ef
 um brot er að ræða gegn samþykktinni.

5. gr.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsynlega einhverja þrifnaðarumbót eða heil-
 brigðisráðstöfun, sem hefir í för með sjer útgjöld úr hreppssjóði, þá skal hún
 leggja mál það fyrir hreppsnefnd og fara fram á að fje sje veitt.

Nú hafnar hreppsnefnd slíkri fjárveitingu og er þá heilbrigðisnefnd heim-
 ilt að skjóta málinu til sýslunefndar.

II. Um fráræslu.

6. gr.

Eldhússkolp og þvottaskolp má ekki láta síga í jörð svo nærri íbúðar-
 húsum, að hætta sje á því, að jarðvegurinn undir húsunum saurgist, heldur skal
 veita öllu skolpi burt frá húsum í opnum eða lokuðum ræsum svo langt, sem
 heilbrigðisnefnd þykir þurfa.

Öll skolpræsi, hvort heldur eru á almanna færi eða einstakra manna
 eign, skulu vera svo víð og hallajöfn, að hvergi flói út úr þeim og hvergi komi
 pollar eða vilpur, enda skal hreinsa þau svo opt, að ekki leggi ódaun úr þeim.

Ef heilbrigðisnefndin telur nauðsyn á því, að vatnsheldur botn sje gjörð-
ur í nokkurt ræsi, þá er henni heimilt að heimta slíka aðgerð.

70
25. júlí

7. gr.

Ef ræsi er gjört fram með alfaravegi á opinberan kostnað, skulu þeir,
er hús eiga fram með veginum, skyldir að gjöra skolpræsi hver frá sínu húsi
úti göturæsið og skulu þau ræsi ekki lakari að gjörð en göturæsið.

III. Um vatnsból.

8. gr.

Öll vatnsból skal verja hvers konar óhreinindum; er bannað að láta
í þau fara eða að þeim koma rennsli úr skolpræsum, forum, haugstæðum,
salernum eða peningshúsum, og má ekki láta í þau eða nærri þeim neins konar
saurindi, sorp, slor eða hræ og ekki þvö í þeim eða fast við þau hvorki fatnað,
nje fisk, nje ull, eða neitt það annað, er óhreinakar vatnið, eins fyrir því, þótt
um straumvatn sje að ræða; bannað er og að leggja húðir í bleyti í vatnsból eða
nærri þeim.

9. gr.

Brunn má ekki hafa nær haugum, forum eða salernum, en svo að milli-
bilið sje 15 álnir.

Nú vill einhver gjöra nýjan brunn eða breyta gömlum brunni og skal
hann tilkynna það heilbrigðisnefndinni, en hún skal leggja dóm á vatnið, þá er
greptri eða borun er lokið, hvort það er nýtilegt, og hafa gát á því að brunnur-
inn sje gjörður á þann hátt, sem hjer segir:

Ef brunnur er boraður og járnleggir settir niður, skal gæta þess að sam-
skeytin milli leggjana sjeu vatnsþjett.

Ef brunnur er grafinn, þá skal hláða hann upp að innan úr höggnu grjóti
eða hörðum múrsteini og líma stein við stein með steinlími, og skal hleðslan
þannig gjörð svo langt að neðan, sem heilbrigðisnefnd þykir þurfa, en aldrei
skemur en nemi 2 álnum. Í stað slíkrar hleðslu má heilbrigðisnefnd leyfa að
hafa steinsteypu. Niður með hleðslunni að utan skal láta einhverskonar lím-
kenndan leir og skal það lag vera í alin á þykkt. Hleðslan skal ná $\frac{1}{4}$ alin eða
meira upp úr jörðinni, og út frá brunnbarminum skal leggja eða steypa stein-
kraga og skal hann vera $1\frac{1}{4}$ alin á breidd að minnsta kosti og halla út frá
brunnopinum.

Yfir brunnopinum skal vera vatnsheldur hlemmur og skal taka vatn úr
brunninum með dælu, er gangi gegnum miðjan hlemminn, en upp með dælunni
skal ganga strompur með hatti yfir, svo að lopt komist að vatninu.

Þar sem strjálbyggt er og engin óhreinindi í nánd, má heilbrigðisnefnd
leyfa að brunnar sjeu gjörðir úr grjóti án steinlíms og vatnið halað upp í fötu.
Utanum opna brunna skulu jafnan vera grindur, er sjeu í minnsta lagi $1\frac{1}{2}$ al-
in að hæð.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að taka vatn úr brunni um stundarsakir, ef hún álitur vatnið óheilnæmt. Ef læknisrannsókn leiðir í ljós að vatnið sje skaðvænt og ekki er unnt að gera við brunninn svo að vatnið verði ósaknæmt, þá skal heilbrigðisnefnd skipa eiganda að moka ofan í brunninn og fylla hann svo, að engu vatni verði úr honum náð.

IV. Um peningshús, hauga og forir.

11. gr.

Stórgripi eða sauðfje má ekki hafa í mannahúsum.

12. gr.

Ef einhver vill reisa peningshús, eða gera for, eða haugstæði eða haughús, þá skal hann gjöra heilbrigðisnefnd aðvart áður en hann byrjar verkið og skal hún gæta þess, að haldin sjeu fyrir mæli þau, er hjer fara á eptir:

Ekkert peningshús má setja nær vatnsbóli en nemi 15 álnum; fjós má ekki setja nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum.

For má ekki gera og ekki hafa haug nær íbúðarhúsi eða alfaravegi en nemi 10 álnum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Forarveggir skulu jafnan ná $\frac{1}{4}$ alin eða meir uppúr jörðu og skal hafa yfir hverri for sterkan hlera svo að öruggt sje um að menn eða skepnur geti ekki fallið í forina.

Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd bannað mykjuhauga og haughús og heimtað að forir skuli gjöra úr höggnu grjóti og steinlími, eða steinsteypu, svo að þær sjeu vel vatnsheldar, bæði botn og veggir.

13. gr.

Ef peningshús, haugstæði eða forir, sem eldri eru en þessi samþykkt, valda miklum óprifnaði, má heilbrigðisnefnd beita fyrir mælum undanfarandi grein- ar, en heimilt er þá eiganda að skjóta fyrir skipan nefnarinnar á 8 daga fresti undir úrskurð sýslumanns; sýslumaður skal leita álits hjer aðslæknis og þvínæst kveða upp úrskurð í málinu svo fljótt sem verða má.

V. Um salerni.

14. gr.

Þá er hús er reist til íbúðar, skal jafnan um leið reisa salerni og skal það ekki vera nær dyrum, gluggum eða vindaugum á húsinu, en nemi 5 álnum og ekki nær vatnsbóli en nemi 15 álnum. Gólfíð í salerninu skal vera steinsteypt og hærra en jarðvegurinn í kring; hafa skal í salerninu saurkagga vel vatnsheldan og skal hann ná fast upp að setunni.

Heilbrigðisnefnd getur leyft að hafa salerni innanhúss í sjerstökum klefa, ef útigluggi á hjörum er á klefanum, gólfíð steinsteypt og tvö ilát undir setunni, annað fyrir saur en hitt fyrir þvag.

Ef vatnsheld for er gjörð hjá húsinu, má heilbrigðisnefnd leyfa að hafa salernið yfir forinni, þannig að saurindin fari beina leið í forina.

15. gr.

70

Í salernum skal seta og gólf jafnan vera vel hrein og saurilátin skal tæma óðar en þau fyllast. Heilbrigðisnefnd skal segja til um hvar láta megi saurindi úr salernum. 25. júlí

16. gr.

Ef engin salerni fylgja þeim húsum, sem eldri eru en þessi samþykkt, eða þau ein, sem illa eru gjörð og mikill óþrifnaður að, þá getur heilbrigðisnefnd heimtað af húseigendum, að þeir gjöri ný salerni á þann hátt, er segir í 14. gr.

VI. Um sorp og önnur óhreinindi.

17. gr.

Sorphaugar eða sorpgryfjur skulu ekki vera nær íbúðarhúsum en nemi 5 álum og ekki nær vatnsbólum en nemi 15 álum. Flytja skal burtu allt sorpið að minnsta kosti tvisvar á ári, vor og haust.

Ef hús standa þjett saman, getur heilbrigðisnefnd heimtað að sorpi og ösku sje safnað í laus ílát úr málmí og flutt burtu óðar en ílátin fyllast.

18. gr.

Það er skylda sjómanna og allra þeirra, er sjóföng hirða, að fleygja öllu slori í sjóinn svo að út taki, ef því ekki er safnað í gryfjur á þeim stöðum, sem heilbrigðisnefnd leyfir.

19. gr.

Ef einhverskonar óhreinindi safnast kring um hús manna svo að fýlu-lopt eða daunillt rennsli fer út á alfaraveg eða inná eignir þeirra, er næstir búa, þá getur heilbrigðisnefnd skipað húsráðanda þeim, er óþrifnaðinum veldur, að flytja burtu óhreinindin tafarlaust. Heilbrigðisnefndin getur og skipað eigendum hjalla að færa þá á þann stað, er engin hættu getur verið að hafa þá.

VII. Um iðnað, sem óþrifnaður fylgir eða óhollusta.

20. gr.

Hver sá iðnaður, er óhollusta fylgir eða óþrifnaður, t. d. lýsisbræðsla, sútun o. s. frv., skal vera háður eptirliti heilbrigðisnefndar og fyrirmælum hennar að því er hreinlæti snertir, bæði utanhúss og innan.

VIII. Um bökunarstofur.

21. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á öllum bökunarstofum í kaupþúninu (þorpínu) og skipa bakara að þvo gólf, lopt og veggí hvenær sem óhreint er.

Þeir menn mega ekki vinna að braudgerð, sem lungnatæringu hafa eða annan næman sjúkdóm, eða opin sár eða útbrot á höndum eða handleggjum.

Deig má ekki hnoda með fótunum.

Oll tóbaksnautn er bönnuð í bökunarstofu og enginn má sofa í stofunni.

IX. Um matvöru.

22. gr.

Heilbrigðisnefndin skal hafa gát á því, að ekki sje höfð á boðstólum matvara, sem svikin er, eða skemmd, eða skaðleg fyrir heilsu manna.

Nefndinni skal vera frjálst með samþykki hreppsnefndar að taka í búaðum fyrir gangverð sýnishorn af hverri matvöru, þeirri er hún telur líkur til, að svikin sje, eða skemmd, eða skaðleg fyrir heilsu manna, og láta rannsaka hana.

Nú er það bersýnilegt, eða kemur í ljós við rannsókn hjeraðslæknis, eða annarra manna, er vit hafa á, að einhver matvara er svikin eða skemmd og ekki nýtileg til mannelis, og skal þá lóga vörunni eða á einhvern hátt gera hana óskaðlega heilsu manna á kostnað þess, er vöruna hafði á boðstólum.

Ket af veikum skepnum eða sjálfdaudum má ekki selja til mannelis nema hjeraðslæknir eða dýralæknir leyfi.

X. Um íbúðarhús.

23. gr.

Öll þau hús, sem leigð eru til íbúðar, þar með taldar sjóbúðir, skulu vera svo gerð að unnt sje að halda þeim hreinum; gluggar skulu vera á hjörum, að minnsta kosti einn í hverju herbergi, og trjególf í öllum íverustofum.

Heilbrigðisnefnd má heimta af leigjanda eða eiganda að ræstað sje herbergi í íbúðarhúsi, ef herbergið er svo óhreint að nefndin álitur húsbúum hættu búna.

24. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gjört eða hrörlegt eða þröngt, að heilbrigðisnefnd álitur hættulegt fyrir heilsu manna að búa í því, þá getur nefndin bannað íbúðina.

Nefndin skal þá tilkynna húseiganda bannið skriflega og færa rök fyrir því, og skal þá fólk fara úr húsinu á tveggja mánaða fresti frá tilkynningardeg, ef húsið er ekki bætt á þeim tíma svo að nefndinni líki. Þó er húseiganda frjálst á 8 daga fresti að skjóta skipan nefndarinnar undir úrskurð sýslumanns, en hann skal leita álits hjeraðslæknis og því næst leggja úrskurð á málid svo fljótt sem verða má.

25. gr.

Bannað er að taka kjallara til íbúðar án leyfis heilbrigðisnefndarinnar.

Nefndin getur bannað í íbúð í gömlum kjöllum, ef þeir eru mjög rakir, eða dimmir, eða þröngir.

Undir íbúðarhúsum, sem reist eru hjereptir, má ekki hafa kjallara svo gjörða, að vatn standi í þeim nokkur tíma.

XI. Um skóla.

26. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða skólahús og skólafundur, hvort heldur er op-

inber eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári; í byrjun skólaársins og á því miðju.

70
25. júlí

Hver sá, er tekur til kennslu 10 börn eða fleiri, er skyldur að tilkynna heilbrigðisnefnd, hvar hann ætlar að kenna.

27. gr.

Hver kennslustofa handa börnum skal vera svo stór, að 80 rúmfet komi á hvert barn í minnsta lagi. Allir gluggar skulu vera á hjörum. Gólf skal þvo á degi hverjum en ekki sópa.

28. gr.

Ef heilbrigðisnefnd verður í skóla vör við börn eða kennara, er hafa einhvern næman sjúkdóm, þá skal hún þegar tilkynna hjeraðslækni nöfn og heimili þeirra, er sjúkir eru.

Ef skólabarn eða kennari hefir berklasótt og læknir álitur að um mikla sóttnæmishættu sje að ræða, þá getur heilbrigðisnefnd bannað að barnið eða kennarinn komi í skólann þar til er sóttnæmishættan að dómi læknis er um garð gengin.

Hold sveik börn mega ekki ganga í skóla og holdsveikir menn ekki fást við barnakennslu.

XII. Um næma sjúkdóma.

29. gr.

Þá er lögskipuðum vörnum er haldið uppi gegn næmum sjúkdómi, skal heilbrigðisnefnd aðstoða hjeraðslækni við sóttvörnina.

Ef upp kemur alvarlegur næmur sjúkdómur á því svæði, er samþykktin nær yfir eða í nálægum sveitum, þá er heilbrigðisnefnd heimilt í samráði við hjeraðslækni að setja um stundarsakir strangari fyrirmæli, en í samþykkt þessari felast, um hreinlæti utan húss og innan, burtflutning á óhreinindum o. s. frv.

XIII. Um kirkjugarða.

30. gr.

Þá er gera skal nýjan kirkjugarð, eða stækka gamlan garð, skal leita álits heilbrigðisnefndar og getur hún heimtað að garðstæðið sje þurkað með lokræsum, ef það er svo raklent, að vatn komi uppi grafirnar nokkru sinni.

Vatnsból skulu ekki vera nær kirkjugarði á jafnsljettu eða undan brekku, en nemi 100 álum.

Allir kirkjugarðar skulu vera grasi grónir.

Grafa skal svo djúpt að tveggja álna moldarlag sje ofan á kistu.

XIV. Um sektir o. fl.

31. gr.

Ef menn brjóta þessa samþykkt eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá fyrirskipun, er heilbrigðisnefnd setur samkvæmt henni, þá varðar það allt að 200 kr. sekt.

70
25. júlí Ef heilbrigðisnefnd kýs heldur að láta vinna verk það, er vanrækt hefir verið, á kostnað þess, er verkið átti að vinna, þá er henni það heimilt, og skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgðar úr sveitarsjóði, en síðan taka hann lög-taki hjá þeim, er sekur er.

32. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi 1. október 1903.

* *

* *

* *

Samþykkt þessi, sem er orðin til á þann hátt, sem fyrirmælt er um í 1. gr. laga 13. september 1901, um heilbrigðissamþykktir í kaupstöðum, kauptún-um og sjóþorpum, er hjermeð staðfest af amtsráðinu í Vesturamtinu.

Amtsráð Vesturamtsins, Reykjavík 25. júlí 1903.

J. Havsteen.

71
25. júlí

Reglugjörð

fyrir

Norðurisafjarðarsýslu um fjallskil o. fl.

Amtsráðið í Vesturamtinu gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, og lögum 24. nóvbr. 1893, um breyting á 3. gr. í fyrnefndum lögum 22. marz 1890, er hjermeð staðfest og löggilt eptirfylgjandi

Reglugjörð

fyrir

Norðurisafjarðarsýslu um fjallskil o. fl., sem samin er af sýslunefndinni þar og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. janúar 1904.

1. gr.

Ejáreigandi hver skal hafa glögg eyrnamark á fje sínu, geti hann það eigi skal hann brennimerkja það á hornum eða klaufum, en eigi hann kindr með vafamarki, skal hann lýsa skriflega fyrir hreppstjóra marki og auðkenni á þeim fyrir fyrstu leitir, ella fer um kindur þær sem óskilafje.

2. gr.

Markaskrá sýslunnar skal endurprenta svo opt sem sýslunefndinni þykir þurfa. Sýslunefndin annast undirbúning hennar og útgáfu. Greiða skal mark-eigandi 20 auru fyrir innfærslu marksins í skrána. Gjald þetta rennur í sýslu-sjóð, er kostar útgáfu markaskrárinnar, og skal afhent oddvita sýslunefndarinnar um leið og markaskrárhandritið úr hreppi hverjum. Hreppsnefnd annast und-

irbúning skrána í hreppi hverjum. Yngri menn en 16 ára mega ekki taka upp fjármark eða nota.

71
25. júlí

3. gr.

Enginn má marka fje í rjettum nema með samþykki rjettarstjóra og undir umsjón hans.

4. gr.

Hreppsþúar í þeim sveitum, er nóg hafa atrjettarlönd skulu skyldir að reka á afrjett að vorinu allt geldfje sitt og ótamin hross, nema þeir að álitu hreppsnefndar hafi nægilegt fjall-lendi fyrir geldfje sitt.

5. gr.

Í nyrðri hluta sýslunnar, inn að Hafnardsá á Langadalsströnd, skulu framfara þrennar fjárleitir á hausti hverju, en tvennar í hinum hluta sýslunnar. Hreppsnefndin hefir heimild til að kalla menn til aukaleita, er henni þykir þörf.

6. gr.

Í nyrðri hluta sýslunnar (sbr. 5. gr.), skal 1. leitardagur vera mánudagurinn í 21. viku sumars, en í hinum blutanum mánudagurinn í 22. vikunni. Seinni leitir fara eptir fyrirmælum hreppsnefndar.

7. gr.

Sjerhver fjáreigandi, sem ekki er hjú og á 6 kindur á fjalli, skal fjallskil gjöra samkvæmt skipun hreppsnefndar. Óhlýðni gegn þessum fyrirmælum varðar sektum.

8. gr.

Hreppsnefnd skipar nákvæmlega fyrir um leitir með leitarseðli, setur leitarstjóra fyrir þær, tiltekur leitarsvæði að rjett hverri, og hve marga menn hver fjáreigandi leggi til í leitir. Leitarstjórar skulu sjá um, að allt fari reglulega fram í leitonum, og hver leitarmaður vinni trúlega verk sitt; skyldir eru leitar-menn að hlýða fyrirskipunum þeirra. Leitarstjóri skal skýra hreppsnefnd frá ef einhver óhlýðnast fyrirskipunum hans, eða innir ekki af hendi þau fjallskil, er honum ber eptir ákvæðum hreppsnefndar.

9. gr.

Þar sem ekki er leitað til rjetta, skal búandi hver nákvæmlega láta leita heimaland sitt og reka til rjetta í tæka tíð geldfjenað allan, er þar finnst og hann eða heimilismenn hans ekki eiga.

10. gr.

Utansveitarmenn, er geldfje reka í sveitina til hagagöngu, skulu sem innansveitarmenn skyldir að hlýða öllum fyrirskipunum hreppsnefndar, er að fjallskilum lúta.

11. gr.

Í hverjum hreppi sje ein lögrjett og smárjettir svo margar, sem hreppsnefnd þykir þörf á. Búendur þeir, er til smárjetta sækja, skulu tafarlaust til

71 Lögrjettar reka allan þann fjenað úr smárjettum, er þeir eða nágrannar þeirra 25. júlí ekki eiga. Lögrjett skal vera sem næst afrjett að kostur er á.

Skilarjett fer fram í lögrjett hverri í seinustu reglulegum leitum.

12. gr.

Á vorhreppaskilum ákveður hreppsnefnd í samráði við bændur, hvar rjettir skuli vera í hreppnum. Hreppsnefnd sjer um byggingu rjetta og viðhald þeirra og jafnar byggingar- og viðhaldskostnaði þeirra með skylduvinnu niður á þá fjáreigendur, er til rjettanna sækja, eptir sauðfjárframtali á vorhreppaskilum það ár, sem rjett er byggð. Nú vinnur fjáreigandi eigi skylduvinnu sína við rjettarbygging, og skal hreppsnefnd þá láta vinna það, er honum bar á hans kostnað.

13. gr.

Valdi rjettarbygging grasnámi eða jarðusla, skal bæta það landeiganda, ef krafizt er, eptir mati tveggja óvilhallra manna, er tilkvaddir sjeu af yfirvaldi eða dómkvaddir. Endurgjald til jarðeiganda, sem og kostnaður af matsgjörðinni, greiðist af hlutaðeigandi sveitarsjóði.

14. gr.

Við rjett hverja skulu vera svo margir dilkar, er hreppsnefnd telur nauðsynlegt, til þess að sundurdráttur fjárins geti gengið tafarlaust. Um bygging dilka fer eptir ákvæðum 12. greinar.

15. gr.

Við rjett hverja skal hreppsnefnd skipa rjettarstjóra á sína ábyrgð. Rjettarstjóri skal sjá um að innrekstur og sundurdráttur fjárins fari greiðlega og reglulega fram; eru leitarmenn og fjáreigendur skyldir að hlýða fyrirskipunum hans meðan á drætti stendur. Heimilt er og rjettarstjóra að láta kanna fje í dilkum, ef honum þykir þörf eða þess er krafizt. Hann skal og ráðstafa rekstrum frá rjettum og óskilafje og yfir höfuð sjá um góða reglu í rjettinni.

16. gr.

Óskilafje er það fje, sem enginn finnst eigandi að, svo og ómerkingar allir, er ær ekki helga sjer. Óskilafje skal selt af hreppstjóra við opinbert uppboð í skilarjett. Andvirði þess innheimtir hreppstjóri, en hreppsnefnd geymir það til næstu fardaga á eptir. Hreppstjóri sendir oddvita sýslunefndar fyrir lok nóvembermánaðar til birtingar í opinberu blaði lýsingu óskilafjár. Andvirði þess óskilafjár, sem eigendur hafa ekki komið að fyrir næstu fardaga, rennur í sveitarsjóð. Hreppsnefnd annast geymslu óskilafjár milli leita og sendir lýsing þess í næstu hreppa. Hún ráðstafar og fje úr öðrum hreppum og sýslum, sem óráðstafað er af eigendum í lögrjett hverri.

17. gr.

Finnist óskilafje eptir síðustu leitir, skal sá er finnur, tafarlaust koma því til hreppstjóra, er selur það á opinberu uppboði svo fljótt sem unnt er, að undangenginni venjulegri uppboðsbirting. Hreppstjóri geymir óskilafje, er þannig

finnst, til þess er það er boðið upp. Geymslukostnaður á öllu óskilafje og öðru fje, er hreppsnefnd geymir, er 4 aurar af kind um sólarhringinn, þó ekki meira en 64 aura alls af kindinni. Eigendur fjár, sem er í geymslu, skulu greiða geymslukostnað, ella má halda eptir af fjenu, því sem geymslukostnaði nemur og skal það selt á uppboði og eigendum skilað afgangi andvirðis hins þannig kyrretta fjár, ef nokkur er.

18. gr.

Í hverri rjett sje við hendina markaskrá sýslunnar ásamt markaskrá nær-sýslanna og annast hreppsnefnd um það. Gamlar markaskrár falla úr gildi sem sönnunargögn fyrir eignarrjetti á sauðfje jafnskjótt og nýjum markaskráum hefir verið útbýtt.

19. gr.

Þeir, sem taka við rekstrum í rjettum skulu reka þá þangað, er rjettarstjóri ákveður. Fjárrekstrar að haustlagi skulu ganga bæ frá bæ sem beinasta leið áleiðis, og er búandi hver skyldur að annast þá til næsta búanda; skulu þeir látnir ganga svo greiðlega sem kostur er á. Sje illa farið með rekstrarfje eða því týnt úr rekstrum, varðar það sektum.

20. gr.

Nú finnur landeigandi fje annars manns í landi sínu eptir síðustu leitir og þegar farið er að taka fje að, og skal hann halda því til skina til eiganda, sje hann innanhrepps, en ella til hreppstjóra, er ráðstafar því samkvæmt 17. gr.

21. gr.

Öll brot gegn reglujörð þessari varða sektum eptir málavöxtum, hvort sem þau eru nefnd hjer að framan eða eigi. Sektir eru 2—100 krónur. Uppljóstrarmaður fær helming sekta fyrir brot gegn 19. gr., en að öðru leyti renna sektir allar í hlutadeigandi sveitarsjóð.

Með brotin skal fara sem opinber lögreglumál.

Amtsråd Vesturamtsins, Reykjavik 25. júlí 1903.

J. Havsteen.

Ýmsar fjárgreiðslur úr landssjóði.

Með brjefi landshöfðingja, dagsettu 13. júlí 1903, var braðabirgðauppbót handa fátækum brauðum fyrir fardagaárið 1903—1904 skipt milli meðanefndra prestakalla þannig:

1. Staðarprestakall í Aðalvík	720 kr.
2. Sauðlauksdalsprestakall	250 —
3. Kálfafellsstaðarprestakall	100 —
4. Eyvindarhólaprestakall	280 —
5. Kálfatjarnarprestakall	125 —
6. Staðarprestakall í Grunnavík	120 —
7. Gufudalsprestakall	250 —
8. Stöðvarprestakall	75 —
9. Landprestakall	180 —
10. Ólafsvallaprestakall	200 —
11. Goðdalaprestakall	100 —
12. Stafafellsprestakall	100 —
13. Svalbarðsprestakall	100 —
14. Grundarþing	100 —
15. Staðarprestakall í Súgandafirði	100 —
	<hr/>
	2800 kr.

13. gr. A. b. 7.

Á synodus, sem haldin var 27. júní 1903, var úthlutað fje því, 3000 kr., sem veitt er fyrir sama ár í 13. gr. A, b. 7 fjárlaganna, auk 700 kr. af prestaekknasjóðnum og 90 kr. 70 a. af árgjöldum brauða, eða samtals 3790 kr. 70 a., og var sú úthlutun samþykkt með brjefi landshöfðingja dags. 7. júlí s. á., að því er landssjóðsstyrkinn snertir:

I. Uppgjafaprestar.

1. Ingvar G. Nikulásson frá Gaulverjabæ	100 kr.
2. Magnús Gíslason frá Sauðlauksdal	80 —
3. Jón Jónsson frá Stað á Reykjanesi	50 —

II. Prestsekkjur.

1. Guðlaug Guttormsdóttir frá Skeggjastöðum	120 kr.
2. Þuríður Kjartansdóttir frá Hofi	50 —
3. Guðríður Magnúsdóttir frá Kolfreyjustað	75 —
4. Guðríður Jónsdóttir frá Ási	50 —
5. Guðrún H. Jónsdóttir frá Vallanesi	40 —
6. Helga Árnadóttir frá Skarðsþingum	35 —
7. Guðrún Þorsteinsdóttir frá Þingmúla	95 —
8. Kristín Thorlaciús frá Saurbæ	60 —
9. Agnes Þorsteinsdóttir frá Vatnsfirði	50 —
10. Solveig Einarsdóttir frá Kirkjubæjarkl.	110 —
11. Ragnheiður Jónsdóttir frá Vestmannaeyjum	40 —
	<hr/>
	Flutt 955 kr.

	Fluttar	955 kr.
12. Guðrún Pjetursdóttir frá Arnarbæli	30	—
13. Solveig Einarsdóttir frá Holti	60	—
14. Margrjet Magnúsdóttir frá Hvammi	50	—
15. Margrjet Erlendsdóttir frá Stafafelli	20	—
16. Steinunn Eiríksdóttir frá Þingmúla	100	—
17. Helga Magnúsdóttir frá Glæsibæ	60	—
18. Metta Einarsdóttir frá Stafafelli	70	—
19. Ragnhildur Þorsteinsdóttir frá Höskuldsstöðum	35	—
20. Ragnheiður Pálsdóttir frá Staðastað	30	—
21. Rannveig Gísladóttir frá Sauðlauksdal	80	—
22. Ástríður Petersen frá Svalbarði	80	—
23. Þorbjörg Jónsdóttir frá Kolfreyjustað	70	—
24. Guðrún Björnsdóttir frá Sauðanesi	120	—
25. Ingibjörg Hinriksdóttir frá Stokkseyri	70, 70	
26. Vilborg Sigurðardóttir frá Laufási	20	kr.
27. Helga Arnórsdóttir frá Ísafirði	30	—
28. Sigríður Þorkeldsdóttir frá Reynivöllum	35	—
29. Guðlaug M. Jónsdóttir frá Hjarðarholti	50	—
30. Lilja Ólafsdóttir frá Breiðabólstað	100	—
31. Sigríður Snæbjörnsdóttir frá Saurbæ	50	—
32. Guðrún Guðbrandsdóttir frá Saurbæ	50	—
33. Guðrún Helgadóttir frá Lundarbrekku	20	—
34. Margrjet Þórðardóttir frá Gaulverjabæ	80	—
35. Guðrún Sveinbjörnsdóttir frá Otrardal	70	—
36. Steinunn J. Thorarensen frá Staðarhólspingum	50	—
37. Steinunn Guðmundsdóttir frá Suðurdalapingum	60	—
38. Steinunn Jakobsdóttir frá Suðurdalapingum	40	—
39. Vigdís Einarsdóttir frá Stað í Grunnavík	120	—
40. Valgerður Jónsdóttir frá Ásum	100	—
41. Sigurbjörg H. Þorgrímsdóttir frá Þingeyrum	30	—
42. G. Jóhanna Jóhannesdóttir frá Bergstöðum	120	—
43. Hólmsfríður Jónsdóttir frá Mælifelli	70	—
44. Þóra Rósa Sigurðardóttir frá Miklabæ	20	—
45. Valgerður Jónsdóttir frá Völlum	100	—
46. Halldóra Vigfúsdóttir frá Breiðabólstað	80	—
47. Valgerður Þorsteinsdóttir frá Lundarbrekku	50	—
48. Anna J. Kristjánsdóttir frá Þóroddstað	100	—
49. Kristbjörg Þórðardóttir frá Valþjófsstað	30	—
50. Ragnhildur Metúsalemsdóttir frá Hjaltastað	80	—
51. Sigríður Jónsdóttir frá Þönglabakka	100	—
52. Vilhelmina Steinsen frá Árnesi	100	—
53. Solveig Björnsdóttir frá Grimsey	70	—
54. Guðríður Pjetursdóttir frá Höfða	40	—
55. Guðbjörg Aradóttir frá Þóroddsstað	20	—
56. Guðrún Ólafsdóttir frá Garpsdal	75	—

 Kr. 3790, 70

Embættaskipun, veiting og lausn.**b. Veiting.**

7. septbr. var prestaskólakandídat Lárusi Scheving Halldórssyni af landshöfðingja veitt Breiðabólstaðarprestakall á Skógarströnd frá fardögum 1903 að telja.

11. septbr. var cand. med. & chir. Magnús Sæbjörnsson af landshöfðingja skipaður hjeraðslæknir í Flateyjarhjeraði frá 1. október 1903 að telja.

16. s. m. var læknaskólakandídat Þórður Pálsson af landshöfðingja skipaður hjeraðslæknir í Axarfjarðarhjeraði frá 1. október 1903.

S. d. var hjeraðslæknir Þórður Pálsson af landshöfðingja settur til að þjóna Þistilfjarðarhjeraði frá sama tíma.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um skilning á lögum 14. febrúar 1902. — Með brjefi, dagsettu 24. apríl þ. á., hafð þjer, 16. júlí herra landshöfðingi, sent hingað erindi frá sýslumanninum í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, þar sem hann beiðist leiðbeiningar um það, hvernig svara eigi fyrirspurn hreppstjórans í Ytri Akraneshreppi um skilning á lögum 14. febr. 1902 um viðauka við lög um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk, frá 13. janúar 1882, með því að það hefir leikið efi á því, hvort skipum, sem skyld eru til að greiða afgreiðslugjald í landssjóð, er skylt, þá er skipsskjölin eru eigi send til lögreglustjóra sjálfs til áritunar, að greiða gjald það, er ræðir um í nefndu lagaákvæði, til þess manns, er ritar á skipsskjölin í umboði lögreglustjóra, án tillits til þess, hvort viðkomandi skip á í það skipi að greiða afgreiðslugjald í landssjóð eða ekki. Hafð þjer í nefndu brjefi yðar beiðzt álits ráðaneytisins um þessa spurning, og jafnframt látið þess getið, að yður virðist liggja beinast við að skilja lögin frá 14. febrúar 1902 þannig, að hið umrædda aukagjald skuli greiða þá aðeins til umboðsmanns lögreglustjóra, er viðkomandi skip jafnframt á að greiða afgreiðslugjald til landssjóðs.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og frekari birtingar, að ráðaneytið verður að líta svo á, að spurningu þessari, er annars heyrir undir úrlausn dómstólanna, beri að svara á þá leið, að hið umrædda aukagjald eigi að greiða í hvert skipti, er skip þau er um ræðir, nota umboðsmann lögreglustjóra til að rita á skipsskjölin, án tillits til þess, hvort skipin í það sama sinn greiða afgreiðslugjald í landssjóð eða eigi.

Reglugjörð

73

25. júlí

sem hefir inni að halda viðauka við reglugjörð fyrir Strandasýslu, 14. júlí 1893, um refaeyðingu, notkun upprekstrarlands, fjallskil, rjettahöld o. fl., sbr. reglugjörð um breytingu á þessari reglugjörð frá 14. júlí 1898.

Amtsráðið í Vesturamtinu gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, og lögum 24. nóvbr. 1893, um breyting á 3. gr. í fyrnefndum lögum 22. marz 1890, er hjermeð staðfest og löggilt eptirfylgjandi

Reglugjörð

sem hefir inni að halda viðauka við reglugjörð fyrir Strandasýslu, 14. júlí 1893, um refaeyðingu, notkun upprekstrarlands, fjallskil, rjettahöld o. fl., sbr. reglugjörð um breyting á þessari reglugjörð frá 14. júlí 1898 og sem samin er af sýslunefndinni þar, og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. janúar 1904.

1. gr.

Innausveitarfje skal rekast bæ frá bæ skemmstu leið til eiganda, einnig það, sem finnst eptir skilarjett (sbr. reglugjörð 14. júlí 1893, 34. gr.).

8. dag októbermánaðar 1903.

Reykjavík. — Isafoldarprentsmiðja.

Upprentað blað.

73

25. júlí

Hrossaeigendur skulu skyldir til að hafa greinilegt eyrnamark á öllum hrossum, veturgömlum og eldri, þeim er sjálfala ganga.

2. gr.

3. gr.

Hreppsnefndum er heimilt, hverri í sínum hreppi, að fyrirskipa almenna smölun tvisvar á vori til rúnings og fráferna á þeim tíma, er þeim þykir henta, og sömuleiðis svo opt, sem þeim þurfa þykir, eptir skilarjettir að haustinu, og er þá öllum fjáreigendum jafnskytt, að hlíta fyrirskipunum hreppsnefndanna í þessu efni, eins og að því er snertir fjallskil að haustinu.

4. gr.

Brot móti reglugjörð þessari varða sektum, samkvæmt 39. gr. reglugjörðar 14. júlí 1893.

Amtsráð Vesturamtsins, Reykjavík 25. júlí 1903.

J. Havsteen.

74

22. ágúst

Reglugjörð

um viðauka við fjallskilareglugjörð Borgarfjarðarsýslu 23. júní 1896.

Amtsráðið í Suduramtinu gjörir kunnugt: Samkvæmt lögum 22. marz 1890, um löggiltar reglugjörðir sýslunefnda, er hjer með staðfest og löggilt eptirfylgjandi

Reglugjörð

um viðauka við fjallskilareglugjörð Borgarfjarðarsýslu 23. júní 1896, sem samin er af sýslunefndinni þar, og skal reglugjörðin öðlast gildi 1. nóvember 1903.

1. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um eyðing refa, hver í sínum hreppi, en fela mega þær umsjónina einum manni eða fleirum úr sínum flokki. Til þess að vinna verk, er lúta að eyðingu refa, mega þær kveðja hvern hreppsþúa, sem til þess er fær, og má enginn skorast undan slíku starfi að forfallalaus.

2. gr.

Hver búandi maður er skyldur að leita árlega grenja í heimalandi ábýlisjarðar sinnar, ef þar getur verið grenja von. Nú notar maður annað land en ábýlisjarðar sinnar fyrir málnytjufjenað, og skal hann þá einnig leita grenja þar. Ef hreppsnefnd áltur þess þörf eptir ástæðum, má búandi kveðja nágranna sína, þá er ekki eiga grenja von í heimalöndum sínum, til að leita með sjer.

Á fjallöndum og afrjettum skal leita grenja svo opt sem þurfa þyklar, að minnsta kosti einu sinni vor hvert. Kveður hreppsnefnd menn til þess og tiltekur leitarföringja og hvenær leita skuli.

Enginn má hafa hund í grenjaleit.

3. gr.

74

Hreppsnefnd hvers þess hrepps, er gren eru í, skal rita í bók skrá yfir 22. ágúst öll gren, er menn vita af í hreppnum (heimalöndum, fjall-löndum og afrjettum), með stuttri lýsingu á hverju greni og afstöðu þess, svo glöggri, að grenið sje auðfundið eftir henni. Hver sem finnur gren, er menn vissu ekki af áður, er skyldur að skýra hreppsnefndinni frá því, og skal því þá bætt við á skrána. Fimmta hvert ár, þá er ártölin enda á 0 eða 5, skal stutt ágrip af skrá þessari látið fylgja refaveiðareikningi hreppsins.

4. gr.

Áður en grenjaleitartími er kominn skal hreppsnefnd vor hvert hafa útvegað sjer skotmann, er hún eigi vísan, og skal hún auglýsa hreppsúum, hver hann er. Skotmaður skal vera með í grenjaleit á fjall-löndum og afrjettum, ef því verður viðkomið. Nú finnst gren, er refir eru við, hvort sem það er í grenjaleit eða ekki, skal þá finnandi eða foringi leitar, ef í grenjaleit er og skotmaður er ekki í leitinni, tafarlaust láta einhvern hreppsnefndarmanna vita, helzt oddvita eða þann, er kosinn hefir verið umsjónarmaður refaveiða, og skal sá maður þá þegar láta sækja skotmann og útvega honum vökumann og annað það, er þurfa kann og sje vökumaðurinn helst einnig hæfur skotmaður, ef því verður viðkomið. En sje skotmaður sjálfur í leit, skal hann þá þegar leggjast á grenið, en foringi leitarmanna eða sá, er skotmaður kveður til þess, skal útvega vökumann og annað það, er þarf, ef það getur á þann hátt gjörzt fljótara en með því að snúa sjer til hreppsnefndarmanns. Fyrir ferðir í þessar þarfir má greiða hæfilega þóknun.

5. gr.

Skotmaður og vökumaður skulu, ef unnt er, liggja 3 sólarhringa á greni, ef ekki eru áður unnin þau fullorðin dýr, er þar eiga heima. Vinnist gren ekki að fullu, skal skotmaður sjá um, að eitrad agn sje látið eptir í því. Ekki skal liggja á greni eptir að fullorðnu dýrin eru unnin. Gren má ekki rjúfa, nje heldur bræla, nema það sje óvinnandi á annan hátt. Álíti reyndur skotmaður þess brýna þörf, má gjöra skotþyrgi við gren.

6. gr.

Skotmanni og vökumanni skal greiða hæfileg daglaun, auk fæðiskostnaðar, fyrir hvern dag, er þeir liggja á greni, þó ekki fyrir lengri tíma en 3 sólarhringa við eitt gren. En yfirgefi þeir gren án brýnna nauðsynja áður en 3 sólarhringar sje liðnir, og sje ekki fullorðnu dýrin áður unnin, eða sýni þeir aðra skaðlega vanrækslu við vinnslu grens, missa þeir daglaun sín.

Auk daglauna fær skotmaður 4 krónur fyrir fyrsta fullorðinn ref, er hann vinnur við gren, en 6 krónur fyrir hvern annan, er hann vinnur við sama gren. Fyrir hvern yrðling, er næst við gren, skal greiða 50 aura, er skiptist jafnt milli skotmanns og vökumanns

Fyrir hvern ref, sem unninn er annarsstaðar en við gren á tímabilinu frá 1. apríl til 31. október, skal greiða 3 krónur þeim, er vinnur.

74

22. ágúst

Eitra skal fyrir refi árlega, á hagfeldum stöðum og hentugum tíma, og skal svo meðfarið, að sem minnst hætta stafi af fyrir menn og húsdýr. Hreppsnefnd skal brýna það fyrir þeim, er hún felur að eittra, að sje rjúpur eittraðar, þá er skylt að auðkenna eitruðu rjúpunar með því, að stýfa af þeim hægri vænginn hálfan.

Til eitrunar skal hafa *strychnin* eða annað eitur ekki ósterkara, og skal hreppsnefnd sjá um, að jafnan sjeu fyrir hendi nægar birgðir af því. En gæta skal hún þess, að eitrið komist í einkis manns hendur nema þess, er hún felur að eittra.

8. gr.

Grenjaleitir í heimalöndum skulu gjörðar ókeypis. Allan annan kostnað við eyðing refa skal greiða úr hreppssjóði þar sem landið liggur. Nú á hreppur eða hefir á leigu afrjettarland utansýslu, og fylgir skylda til að eyða þar refum, greiðir þá sjóður hreppsins þann kostnað. Ef einstakir búendur hafa til afnota fyrir sjálfa sig afrjettarítak utansýslu, og hvílir á þeim refaveiðakostnaður vegna þess, þá skal þann kostnað greiða úr sjóði þess hrepps, er þeir búendur eiga heim í.

9. gr.

Fyrir 20. júní árlega skal hreppsnefnd hver gera glöggvan reikning yfir allan refaveiðakostnað, er greiddur hefir verið úr hreppssjóði síðasta fardagaár samkvæmt 8. grein. Skulu honum fylgja kvittanir fyrir hverju einu, er greitt hefir verið, og nákvæm skýrsla um verk þau, er borgun hefir verið greidd fyrir. Skal í þeirri skýrslu tilgreina, hvar hvert verk var unnið og hverja daga, og hverir að því unnu, hve mörg gren fundust, er refir voru við, hve mörg gren unnust að fullu eða nokkru, hve margir fullorðnir refir unnust við hvert þeirra og hve margir yrðlingar, hvað eittrað var og hvert eitur var haft, hver árangur varð af eitruninni, að svo miklu leyti sem það er kunnugt, og á hvern hátt þau dýr voru unnin, en unnin voru annarsstaðar en við gren og borgun var greidd fyrir eptir seinustu málsgrein 6. greinar. Reikning þennan með fylgiskjölum lætur svo hreppsnefndin fylgja hreppsreikningnum sem fylgiskjöl hans.

10. gr.

Sýslunefndin skal vandlega rannsaka refaveiðareikninga hreppanna, fella niður þær greiðslur, er þar kynnu að vera ranglega taldar, og þær, er ekki eru fullar sannanir fyrir, svo og tæra niður reikninga þeirra hreppa, þar sem óþörf fjáreyðsla kynni að hafa átt sjer stað. Þegar sýslunefndin hefir þannig leiðrjett reikningana, skal hún leggja saman refaveiðakostnað allra hreppanna og jafna honum niður milli þeirra eptir tölu jarðarhundraða þó þannig, að þriðjungur af jarðarhundraðatölu Akraneshreppanna sje ekki tekinn til greina við niðurfjöfnunina. Skulu síðan þeir hreppar, er meira hafa greitt til refaveiða en í hlut þeirra kemur eptir þessari tiltölu, fá það, er umfram er, endurgoldið frá þeim hreppum, er minna hafa greitt en eptir sömu tiltölu. Sýslunefndin ákveður, hvernig þessari greiðslu frá einum hreppi til annars skal hagað í hvert sinn,

en það, er greiða skal, má greiða í innskrípt við áreiðanlega verzlun, og skal **74** það vera greitt fyrir fardaga næstu eptir að niðurjöfnunin er gerð. 22. ágúst

11. gr.

Þá er óskilafjárverði er skipt milli hreppanna samkvæmt 47. gr. fjall-skilareglugjörðarinnar, skal farið eptir tiltölu þeirri, sem ræðir um í 10. gr.

12. gr.

Hver sem elur refi eða yrðlinga og missir þá úr gæzlu skal greiða 20 króna sekt fyrir hvert dýr, er sleppur, nema hann færi sönnur á, að því hafi verið náð aptur.

13. gr.

Brot gegn reglugjörðarviðauka þessum varða sektum, 1—200 króna, er renna í sjóð þess hrepps, er þau eru framin í. Með mál útaf þeim brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

14. gr.

Reglugjörð fyrir Borgarfjarðarsýslu 5. sept. 1885 um notkun afrjetta o. s. frv., 44.—54. gr. og viðauki við þá reglugjörð 4. ágúst 1888 11. gr. eru úr gildi numin.

Suðuramtið, Reykjavík 22. ágúst 1903.

Fyrir hönd amtsráðsins.

J. Havsteen.

Reglugjörð

75
5. ágúst

búnaðarskólans á Eiðum.

1. gr.

Tilgangur skólans er að kenna ungum mönnum, einkanlega úr Múlasýslum, bóklega og verklega búfræði, og sje þó aðaláherzlan lögð á hina verklegu, einkum að æfa lærisveina vel í allri þeirri jarðyrkju, sem koma má að gagni og til hagnýtingar hjer á landi. Veita skal fræðslu í þeim gagnfræðisnámsgreinum, sem taldar eru í 25. gr. þessarar reglugjörðar. Það er og tilgangur skólans að gjöra tilraunir með sjerhvað það, sem orðið getur til umbóta og framfara í jarðrækt og búnaði, eptir því sem fjárkostur leyfir.

2. gr.

Til skólans er lagt gjald það úr jafnaðarsjóði Norður- og Austuramtsins, sem samkvæmt lögum 4. júní 1898 á að ganga til búnaðarskóla, og allur annar styrkur af almannaþje, er veittur verður skólanum.

75

5. ágúst

Skólinn stendur undir yfirumsjón amtsráðsins í Norður- og Austuramtinu, og skal stjórn skólans senda ráðinu árlegan reikning yfir tekjur og gjöld hans til úrskurðar, og ennfremur árlega skýrslu um ástand skólans, kennsluna á honum og afstaðin burtfararpróf, svo og skólabúsreikning þann, er skólastjóri semur.

4. gr.

Báðar Múlasýslurnar eru stofnendur og eigendur skólans, að helmingi hvor, og bera eptir sama hlutfalli árlegan kostnað við hann. Sýslunefndirnar skipa skólastjórn og útvega fje til skólans. Þær fela og þeim sýslumanninum, sem skólastjórn og skóli á hægra að ná til, að innheimta tekjur þær, sem nefndar eru í 2. gr., og að útborga peninga þessa eptir ávísun skólastjórnarinnar.

Sýslunefndirnar kjósa 2 endurskoðunarmenn til 3. ára í senn til að endurskoða reikninga skólans, sbr. 7. og 14. gr. Sýslunefndir skera úr kærnum og ágreiningi milli skólastjóra og skólastjórnar.

5. gr.

Í stjórn skólans eru 3 menn, sem kosnir eru á sameinuðum sýslufundi beggja Múlasýslanna til 3 ára í senn, frá 15. september að telja, og skulu þeir vera kjörgengir í sýslunefnd. Stjórnin kýs sjálf formann sinn.

6. gr.

Skólastjórnin ræður skólastjóra, sem jafnframt er aðalkennari skólans, svo og aðstoðarkennara, hún ræður og bústýru til skólans í samráði við skólastjóra. Ráðningu þessari má segja upp af beggja hálfu, stjórnar og kennara eða bústýru með 6 mánaða fyrirvara. Með sama fyrirvara getur sameinaður sýslufundur sagt upp þessum starfsmönnum.

7. gr.

Skólastjórnin semur við árslok hvert ár sundurliðaðan reikning yfir tekjur og gjöld skólans á liðna árinu og sendir amtinu, og áætlun um tekjur og gjöld hans á næsta ári og sendir hana oddvitum sýslunefndanna ásamt afriti af reikningnum. Hún gjörir tillögur um, hve mikið fje skólinn þarfnast af sýslunum það árið, og ávísar peningum skólans upp í útgjöld hans samkvæmt 4. gr. Reikningsár skólans er frá 6. júní til 6. júní.

8. gr.

Skólastjórnin ákveður, hve margir piltar fái inntöku á skólann. Hún semur og í samráði við skólastjóra reglur um það, sem þörf er á við skólann og ekki er tekið upp í reglugjörð þessa.

9. gr.

Skólastjórnin ákveður laun skólastjóra, aðstoðarkennara og bústýru, þó mega laun þessi ekki fara fram úr 1200 kr., 500 kr. og 200 kr., og ávísar launum þeirra 1. oktbr. og 1. júní að helmingi í hvort sinn.

Laun hins núverandi skólastjóra skulu eins og áður vera 1400 krónur.

10. gr.

75

Skólastjórnin úrskurðar ágreining milli skólastjóra og pilta og vísar piltum um úr skóla, ef sakir eru til. 5. ágúst

11. gr.

Skólastjórnin tilnefnir prófdómendur við próf á skólanum.

12. gr.

Skólastjórnin hefir stöðugt eptirlit með því, hvernig fram fer á skólanum, bæði að því er kennslu, hegðun pilta og búnaði viðvikur, heldur með sjer fundi í því skyni á bentugum tímum. Í fardögum skal hún ár hvert skrásetja og virða alla eign skólabúsins, dauða og lifandi. Hafi eitthvað misfarizt fyrir vanhirðingu eða skort á eptirliti, heldur hún virði þess eptir af launum skólastjóra. Skólastjórnin ber ábyrgð á gjörðum sínum gagnvart sýslunefndunum.

13. gr.

Laun skólastjórnamanna eru 4 kr. fyrir hvern dag, sem þeir eru að heiman í þarfir skólans. Auk þess borgun fyrir ritföng og ritstörf heima hjá sjer eptir reikningi. Sömu þóknun fá endurskoðunarmenn.

14. gr.

Skólastjóri hefir á hendi stjórn skólabúsins og reikningshald þess. Hann ræður hjú skólans. Hann ábyrgist að búið líði ekki hnekki fyrir óskynsamalega heyásetningu eða vanhirðingu gripa. Hann byggir út jarðir skólaeignarinnar og innheimtir eptirgjöld þeirra. Hann hefir og innheimtu og reikningshald kirkjunnar á hendi.

15. gr.

Aðstoðarkennari hefir á hendi kennslu pilta undir yfirstjórn skólastjóra, bæði í bóklegum og verklegum námsgreinum. Hann skal hafa fengið meiri þekkingu og æfingu í öllu, sem kennt er, heldur en heimtað er af piltum til burtfararprófs. Hann skal og aðstoða skólastjóra, þegar þörf er á, í verkstjórn, sem og vera í hans stað í fjarveru hans eða forföllum, þegar skólastjóri kveður hann til þess.

16. gr.

Bústýra stjórnar skólabúinu innanstokks undir yfirstjórn skólastjóra. Hún er háð reglugjörð skólans, svo og öllum þeim reglum, sem skólastjóri eða skólastjórn skipa fyrir á skólanum.

17. gr.

Bæði skólastjóri, aðstoðarkennari og bústýra hafa hús, fæði og ljós ókeypis, auk launa þeirra, sem nefnd eru í 9. gr.

18. gr.

Skólaárið er frá 3. maí til jafnlengdar næsta ár, og skólatíminn 2 ár. Leyfa má þó piltum að vera þriðja árið, ef óskað er.

75

5. ágúst

19. gr.

Umsóknarbrjef pílta þeirra, er sækja um skólann, skulu ætíð vera komin til skólastjóra um miðjan marz og skal þeim fylgja vottorð prests og hreppstjóra um góða hegðun, nægilegan vinnuproska, að þeir sjeu vellæsir, sæmilega skrifandi, nokkuð að sjer í reikningi og skilji auðvelda dönsku. Sjeu heilsugóðir og vanir almennri sveitavinnu.

Jafnaðarlegast fá piltar ekki inntöku á skólann yngri en 18 vetra, og eru þeir skyldir að vinna þar alla vinnu, er fyrir kemur. Sje þröngt á skólanum, sitja piltar úr Múlasýslum fyrir inntöku.

20. gr.

Með umsókn sinni um inngöngu á skólann skuldbinda lærisveinar sig til að vera þar hinn ákveðna skólatíma (2 ár). Fari lærisveinn frá skólanum án gildra orsaka áður en sá tími er liðinn, skal hann endurborga kostnað þann, er skólinn hefir haft af honum eptir því, sem skólastjórn ákveður og innheimtir hún gjaldið.

21. gr.

Lærisveinar eru skyldir að taka þátt í öllum heimilisstörfum, svo sem alls konar jarðrækt, heyvinnu, húsabyggingum, mósukurði, smíði, aðdráttum, fjallgöngum o. s. frv. Til skiptis skulu þeir og taka þátt í gripahirðingu á vetrum. Eigi má þó hafa neinn lærisvein til sendiferða meir en svarar 2 vikum á ári. Lærisveinar skulu sýna skólastjóra eða þeim, sem verkstjórn kann að vera falin, hlýðni og trúmennsku við þessi störf, eins og í öllu öðru.

22. gr.

Námssveinar fá ókeypis á skólanum húsnæði, kennslu, hita, ljós, þvott, þjónustu, skæðaskinn og hollt og nægilegt fæði, en bækur og ritföng verða þeir að kaupa sjerstaklega; skal það ætíð til sölu á skólanum.

23. gr.

Gefið getur skólastjóri lærisveinum burtfararleyfi um stuttan tíma.

24. gr.

Verkleg kennsla fer fram sumar og vetur, en bókleg aðeins frá 1. nóvember til 30 apríl, og skal til þess verja 5—8 stundum hvern virkan dag. Þann tíma sem hin bóklega kennsla fer fram, má eigi verja til vinnu, sbr. 20. og 24. gr., meira en 3—4 stundum að jafnaði á dag. Taka má úr daga frá bóknámi, þegar þörf krefur til heimilisstarfa, samkv. 21. gr.

Vinnutími pílta við heyskap skal að jafnaði vera 12 stundir á dag, en við jarðyrkjustörf og aðra vinnu vor og haust 10 stundir fyrir utan matmálistíma.

25. gr.

Verklega skal kennt:

1. Notkun hinna nauðsynlegustu jarðyrkjuverkfæra (plógs, herfis, hestareku, kerru o. s. frv.).

2. Meðferð og notkun áburðar.
3. Þúfnasljettun.
4. Garðahleðsla.
5. Skurðagjörð til vörzlu og vatnsveitinga.
6. Ræktun mat- og sáðjurta.
7. Gripahirðing og mjaltir.
8. Smíði á algengum búshöldum og aðgjörð á einföldum jarðyrkjuverkfærum.
9. Land- og hallamæling.
10. Verkstjórn.

26. gr.

Bóklega skal kennt:

1. Íslenzka.
2. Ágrip af náttúrufræði (dýra-, grasa-, efna- og eðlisfræði).
3. Jarðyrkjufræði (um eðli og samsetning jarðtegunda, áburð, túnrækt, garðyrkju, framræzlu, áveitu o. s. frv.).
4. Húsdýrafræði (um kvikfjarrækt og um sjúkdóma húsdýra og ráð við þeim).
5. Búnaðarhagfræði og búreikningagjörð.
6. Ágrip af rúmmálsfræði, land- og hallamæling.
7. Reikningur (brot, þríliða, prósentu- og rentureikningur og að draga út kvaðratrót).
8. Dráttlist: að gjöra uppdrætti af landi, húsum og verkfærum.
9. Danska, meðan ekki er kostur á íslenskum kennslubókum.
10. Ágrip af landafræði Íslands í yngri deild.

27. gr.

Vorpróf skal árlega haldið við skólann yfir yngri deildinni og burtfararpróf yfir hinni eldri um mánaðamótin apríl og maí í hinum bóklegu fræðum, en burtfararpróf í verklegum námsgreinum skal haldið haustinu áður. Við burtfararpróf eru 2 prófdómendur, er skólastjórn nefnir.

28. gr.

Við burtfararpróf skal gefa sjerstakar einkunnir.

A. Í verklegum námsgreinum.

1. Fyrir þúfnasljettun og plægingu.
2. Fyrir garðhleðslu og vörzluskurðagjörð.
3. Fyrir framræslu og veitugjörð.
4. Fyrir landmæling og hallamæling.
5. Fyrir garðrækt.
6. Fyrir gripahirðingu.
7. Fyrir verkstjórn.
8. Fyrir starfsemi, reglusemi og dugnað.

Í þeim námsgreinum, er prófdómendur geta eigi um dæmt, ákveða kennarar einkunnir eptir þekkingu sinni á kunnáttu lærisveinanna.

75

B. Í bóklegum námsgreinum:

5. ágúst
1. Fyrir náttúrufræði (allar tegundir).
 2. Fyrir jarðyrkjufæræði: meðferð áburðar, túnrækt, framræslu og veitugjörð.
 3. Fyrir ræktun mat- og sáðjurta.
 4. Fyrir húsdýrafræði og kvikfjárrækt.
 5. Fyrir búnaðarhagfræði og búreikningagjörð.
 6. Fyrir rúmmálsfræði, land- og hallamæling.
 7. Fyrir reikning.
 8. Fyrir dráttlist.

29. gr.

Hinar sjerstöku einkunnir eru: ágætt, dável, vel, lakl., illa og afarilla, eða í tölum 6, 5, 4, 3, 2, 1. Ákveða má tölurnar fyrir neðan 6 nákvæmara með brotonum $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$.

Allar hinar sjerstöku tölueinkunnir skal leggja saman og deila með einkunnafjöldanum. Tala sú, sem kemur út við deilinguna, er reiknuð með 2 desímölum og sýnir það aðaleinkunnirnar, en aðaleinkunnirnar eru: ágætt (6—5,50), dável (5,49—4,50), — vel (4,49—3,50), laklega (3,49—2,50). Sá, sem ekki nær aðaleinkunninni 3,50, hefir ekki staðizt prófið.

30. gr.

Hverjum þeim lærisveini, sem staðizt hefir burtfararpróf, gefur skólastjóri burtfararskirteini, og skal í því tilgreina aðaleinkunn þá, sem hann hefir fengið við prófið, svo og aðaleinkunnirnar í hinum einstöku námsgreinum. Þar skal og skólastjóri gefa einkunn fyrir iðni við bóknám, sem þó hefir engin áhrif á aðaleinkunnina. Lýst skal og hegðun lærisveinsins að öðru leyti.

Sá lærisveinn, sem eigi hefir staðizt burtfararpróf, getur fengið vottorð skólastjóra um veru sína á skólanum.

31. gr.

Reglugjörð þessi skal eptir að amtsráðið hefir samþykkt hana og landshöfðingi staðfest hana, prentuð í B-deild Stjórnartíðindanna.

32. gr.

Með þessari reglugjörð, sem gildir frá 15. septbr. 1903, er felld úr gildi reglugjörð Eiddaskólans frá 11. desember 1888.

33. gr.

Breyting á reglugjörð þessari skal því aðeins gild að meirihluti sýslunefndarmannanna á lögsmætum sameiginlegum fundi samþykki hana og amtsráðið staðfesti hana.

* *

* *

* *

Framanskráð reglugjörð, er samin er af sýslunefndunum í Múlasýslum og samþykkt af amtsráði Austuramtsins, er hjer með staðfest.

Reykjavík, 5. ágúst 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Reglugjörð

76

12. júní

fyrir

búnaðarskóla Norðuramtsins á Hólum.

I. Tilgangur.

1. gr.

Það er tilgangur skólans að veita ungum mönnum þekkingu í búnaði, og vekja hjá þeim og öðrum, sem dvelja við skólann, áhuga á framförum í búnaði.

II. Stjórn.

2. gr.

Amtsráðið í Norðuramtinu hefir á hendi yfirstjórn skólans, útvegar fje til hans og úrskurðar reikninga hans. Til þess að hafa á hendi eptirlit með skólastofnuninni kýs amtsráðið 1 tilsjónarmann. Hann skal hafa stöðugt eptirlit með því, að kennslan og regla í skólanum sje í góðu lagi; einnig skal hann vera í ráðum með skólastjóra um vandamál skólans, og búa þau undir amtsráðsfund. Í lok desembermánaðar ár hvert, skal tilsjónarmaðurinn ásamt kennurunum skrifa upp og virða eignir skólans.

3. gr.

Amtsráðið ræður skólastjóra, og kennara í samráði við skólastjóra, og gefur þeim erindisbrjef. Skólastjóri hefir á hendi reikningshald skólans. Reikningar skulu sendir forseta amtsráðsins fyrir lok janúarmánaðar ár hvert.

4. gr.

Bónarbrjef um inntöku á skólann skulu send skólastjóra fyrir lok júnímánaðar ár hvert. Skólastjóri veitir inntöku á skólann í samráði við tilsjónarmann eða forseta amtsráðsins og tilkynnir umsækjanda veitinguna. Skólaárið telst frá miðjum október til loka aprilmánaðar næsta ár. Námstíminn er tveir vetur.

5. gr.

Nemendur fá á skólanum ókeypis húsnæði, ljós og hita, en bækur og rúmfatnað leggja þeir sjer til sjálfir.

6. gr.

Skólastjóri getur leyft nemendum að vera burt frá skólanum 14 daga um jól, frá 22. desember til 4. janúar.

III. Inntökuskilyrði.

1. gr.

1. Að umsækjandi sje eigi yngri en 18 ára. Frá þessu skilyrði má veita undanþágu, eptir ástæðum.

76
12. júní

2. Að umsækjandi sje siðsamur og hafi unnið að minnsta kosti eitt ár að almennum bústörfum.
3. Að hann sje vel læs, sæmilega skrifandi, kunni í reikningi 4 höfuðgreinar í heilum tölum og brotum, riti íslenzku stórlýtalaust og skilji auðvelda dönsku.
Skilríki frá sóknarpresti eða tveim valinkunnum mönnum fyrir þessum atriðum eiga að fylgja inntökubeiðninni, svo og yfirlýsing frá fullveðja manni um að hann gangi í ábyrgð fyrir öllum skuldbindingum umsækjanda við skólastofnunina.

IV. Kennslan.

8. gr.

Á skólanum skulu kennd grundvallaratriði þessara fræðigreina:

1. Eðlisfræði, sjerstaklega affræði og um hitann, að því leyti sem það hefir þýðingu fyrir búnaðinn. Einnig veðurfræði og önnur grundvallaratriði eðlisfræðinnar.
2. Efnufræði, um hin helztu frumefni og efnasambönd, ásamt hinum helztu efnabreytingum, sem verða í jarðveginum og í dýrum og jurtum.
3. Grasafræði, um byggingu, og eðli jurtanna, þroska þeirra, vöxt og næringarefni. Þá verður og kennt að þekkja hinar helztu ættir og jurtir, sem að einhverju leyti hafa þýðingu fyrir búnaðinn.
4. Dýrafræði, sjerstaklega að því er snertir þau dýr, sem hafa þýðingu fyrir búnaðinn hjer á landi.
5. Jarðvegsfræði, sjerstaklega að því er snertir jarðmyndun Íslands, og þær steina- og bergtegundir, sem algengastar eru hjer á landi.
6. Reikningur, þriliða, prósentureikningur, rentureikningur, kvadratrót og reikningsfærsla.
7. Búreikningar, form fyrir einföldum búreikningum.
8. Rúmmálsfræði, útreikningur á hinum almennu flatarmálsmyndum og teningsmáli.
9. Dráttlist, notkun teikniáhalda, llugjörð og hringskript, verkfæra- og húsa-teikningar.
10. Landmælingar með keðju og borði, hallamælingar og kortteikning.
11. Líffærafræði og lífseðlisfræði, um byggingu og eðli búfjár.
12. Jarðyrkjufraði, um myndun og samsetning jarðtegunda, um áburð, framræslu, vatnsveitingar og grasrækt.
13. Garðyrkjufraði, um ræktun þeirra garðjurta og runna, sem reynslan er búin að sýna að geti þrífzt hjer á landi.
14. Skógræktarfræði, um gróðursetning trjáa og lýsing hinna helztu trjátegunda, sem líkindi eru til að þrífzt hjer á landi.
15. Verkfærafræði, um hin helztu verkfæri, sem líkindi eru til að hægt sje að nota í þarfir búnaðarins.
16. Búfjárfræði, um uppeldi og kynbætur, um notkun og samsetning fóðurtegundanna og um hin helztu búfjarkyn og einkenni góðra húsdýra.

17. Mjólkurfræði, um efnasamsetning og edli mjólkurinnar, tilbúning smjörs og osta. 76
18. Lækningar búfjár, hinir helztu búfjárjúkdómar, sem algengir eru hjer á landi. 12. júní
19. Leikfimi, ýmsar líkamsæfingar.
20. Íslenzka, stílagjörð.
21. Búnaðarsaga.

9. gr.

Kennslan fer fram:

- a. Í fyrirlestrum í þeim námsgreinum, sem hægt er að koma því við, um leið sýnir kennarinn myndir og gjörir þær tilraunir, sem þurfa til útskýringar efninu. Í byrjun hvers tíma skal kennarinn hlýða lærisveinum yfir það, sem sem talað hefir verið um í næsta tíma á undan.
- b. Lærisveinarnir skulu svara skriflega spurningum í hinum ýmsu námsgreinum, eins opt og kennurunum sýnist þörf. Einnig skulu þeir halda fyrirlestra um ákveðið efni, sem kennarinn leggur fyrir þá.
- c. Lærisveinarnir gjöra þær tilraunir sjálfir, sem þurfa til þess að þeir geti komizt í sem beztan skilning um efni það, sem um er að ræða. Kennarinn veitir nemendum tilsögn við þessar tilraunir.

10. gr.

Við skólann eiga að vera góð kennsluáhöld, sem nemendum sje leyft að nota á þeim tímum og með þeim skilyrðum, sem kennararnir ákveða.

11. gr.

Til þess að kennslan geti verið í sem nánustu sambandi við hina verklegu framkvæmd í búnaðinum, er kennurunum skylt að sýna nemendum þær jarða- og húsabætur, sem gjörðar hafa verið á skólasetrinu. Einnig skal þeim heimilt að koma í peningshús og skoða búpening svo opt, sem þörf gjörist vegna kennslunnar.

12. gr.

Á hverju námstímabili skulu kennararnir fara með nemendum tvær ferðir, til einhverra fyrirmyndarbúa í nágrenninu, þar sem piltum gefst kostur á að kynna sjer einhverjar framkvæmdir búnaðinum viðvíkjandi. Á ferðum þessum skulu kennararnir einnig skýra fyrir þeim jarðvegsmyndanir á svæði því, sem farið er um. Greiða handa piltum og kennurum, sem leiðir af þessu ferðalagi, skal borga af amtssjóði.

13. gr.

Skólinn útvegar þeim piltum, sem þess óska, kennslu í verklegri búfræði, hann sjer um að nemendum gefist kostur á að læra garðyrkju, grasfræsáningu, plægingar, skógrækt, garðhledslu og vörsluskurðagjörð, framræslu og veitu-

76 gjörð, meðferð áburðar og eptir atvikum skepnuhirðing. Þeir, sem nota þessa 12. júní verklegu kennslu, verða látnir sitja fyrir styrk þeim, sem nemendunum er veittur.

14. gr.

Skólastjóri skal halda dagbók, þar sem krifað sje, hvað kennt er hvern dag. Einnig skal getið um ferðir þær, sem farnar eru með nemendunum, og um tilraunir þær, sem kunna að verða gjörðar við skólann.

15. gr.

Þegar námstímanum er lokið, geta þeir piltar, sem óska, eptir atvikum fengið vitnisburð frá kennurum skólans um kunnáttu sína í búfræði og framkomu á skólanum.

V. Bændakennsla.

16. gr.

Við skólann skal halda hvern vetur tvö hálfsmánaðar kennslutímabil, þar sem auk almennrar kennslu sjeu haldnir fyrirlestrar viðvíkjandi búfræðinni í þeim námsgreinum, sem kennarar skólans ákveða í hvert skipti, og má veita bændum og bændaeftum kost á að njóta þessarar kennslu.

VI. Ymislegt.

17. gr.

Skýrslu um skólann skal árlega prenta.

18. gr.

Reglugjörð þessi fær gildi 1. október þ. á. og fellur þá úr gildi reglugjörð skólans 28. maí 1899.

Amtsráð Norðuramtsins.

Akureyri, 12. júní 1903.

Páll Briem. Arni Jónsson. Stefán Stefánsson. Ólafur Briem. Björn Sigfússon.

Skýrsla

77
27. ágúst

um aðalfund Amtsráðsins í Suðuramtinu 25.—26. júní 1903.

Ár. 1903 25. dag júnímánaðar var aðalfundur amtsráðsins í Suðuramtinu settur og haldinn í Reykjavík af forseta þess, amtmanni Júlíus Havsteen ásamt með amtsráðsmönnum, sýslumanni Guðlaugi Guðmundssyni á Kirkjubæjarklaustri (úr Vesturskaptafellssýslu), sjera Skúla Skúlasyni í Odda (úr Rangárvallasýslu), prófasti sjera Valdimar Briem á Stóra-Núpi (úr Árnessýslu), hjerads-lækni Þórði Thoroddsen í Keflavík (úr Gullbringu- og Kjósarsýslu) og prófasti sjera Guðmundi Helgasyni í Reykholti (úr Borgarfjarðarsýslu).

Þessi mál komu til umræðu á fundinum.

1. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Suðuramtsins fyrir 1902, og var hann falinn amtsráðsmanninum úr Rangárvallasýslu til endurskoðunar.
2. Reikningur yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Suðuramtsins fyrir 1902 var fenginn amtsráðsmanninum úr Gullbringu- og Kjósarsýslu til endurskoðunar.
3. Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra í Suðuramtinu fyrir 1902 var falinn amtsráðsmanninum úr Árnessýslu til endurskoðunar.
4. Ennfremur lagði forseti fram reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarskólans á Hvanneyri, eða reikning yfir viðskipti amtsins við búnaðarskólafundunina 1902—1903, reikning skólustjóra yfir tekjur og gjöld skólabúsins eða efnahagsreikning búsins 1902—1903, með tilheyrandi jafnaðarreikningi skólabúsins 31. maí 1902, sjóðsreikningi skólabúsins 1902—1903 og skrá yfir eignir þess 31. maí 1903.

Ennfremur voru framlagðir reikningar yfir tekjur og gjöld Hvanneyrar-kirkju fyrir 1901—1902 og 1902—1903.

Allir þessir reikningar voru athentir amtsráðsmönnum úr Vesturskaptafellssýslu og Borgarfjarðarsýslu til endurskoðunar.

5. Forseti skýrði frá, hvernig sýslumenn hefðu fullnægt úrskurðum, sem amtsráðið hafði lagt á eldri sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikninga.
6. Fram voru lagðir sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningar úr öllum sýslum amtsins fyrir 1902, sem höfðu verið endurskoðaðir af hinum kosnu endurskoðendum sýslunefndanna, nema reikningarnir úr Vestmannaeyjasýslu, sem forseti hafði yfirfarið. Amtsráðið úrskurðaði þvínæst reikningana.

Amtsráðið áleit, að rjett væri, að greina að öllu leyti, eins og flestir reikningshaldarar gjöra, reikningshald sýslusjóðs og sýsluvegasjóðs, semja sjerstaka áætlun um tekjur og gjöld sýslusjóðs og aðra um tekjur og gjöld sýsluvegasjóðs, og búa til sinn reikning fyrir hvorn sjóðinn. Skyldi þessari reglu fylgt framvegis.

7. Þá voru framlögð og yfirfarin endurrit af gjörðabókum sýslunefndanna:

77

27. ágúst

A. Ur Vesturskaptafellssýslu frá 22.—23. apríl 1903.

B. Úr Vestmannaeyjasýslu frá 19. jan. 1903.

C. Úr Rangárvallasýslu frá 6.—8. apríl 1903.

Amtsráðið athugaði, að kaupmanni Olafi Árnasyni á Stokkseyri og lausamanni Þorsteini Ólafssyni höfðu verið veitt leyfisbrjef til sveitaverzlunar, hinum fyrnefnda á Melrakkaholti í Holtahreppi, og hinum síðara í Miðey í Austurlandeyjahreppi, en upplýsingar vantar um, hvort þessir menn fullnægðu skilyrðum laganna fyrir því, að reka slíka verzlun, og felur amtsráðið forseta sínum, að heimta þessar upplýsingar og gjöra út um þessi mál fyrir hönd amtsráðsins.

D. Ur Árnessýslu frá 14.—18. apríl 1903.

E. Úr Gullbringu- og Kjósarsýslu frá 20.—21. apríl 1903.

F. Úr Borgarfjarðarsýslu frá 4. júní 1902 og 16. og 17. marz þ. á.

8. Forseti lagði fram hinar fyrirskipuðu skýrslur um efnahag styrktarsjóða handa alþýðufólki fyrir 1902 úr öllum sýslum amtsins. Skýrslur þessar voru yfirfarnar með hlíðsjón af hinum framlögðu endurritum af gjörðabókum sýslunefndanna, og fannst ekkert við þær að athuga.
9. Forseti lagði fram álit sýslunefnda úr Suðuramtinu og bæjarstjórnarinnar í Reykjavík um það, hvernig kjördæmaskipun skuli haganlegast komið fyrir í hverju umdæmi, og hafði forseti safnað þessum skýrsum, samkvæmt fyrir-mælum landshöfðingjabrjefs, dags. 24. septbr. f. á., er byggist á ályktun neðri deildar alþingis, sem gekk út á það, að stjórnin legði fyrir næsta þing þar á eptir frumvarp til laga um kjördæmaskipun. Ennfremur hafði landshöfðingi skipað svo fyrir, að leggja skyldi þessi álit undir amtsráðin til álita, og er það tekið fram í öðru landshöfðingjabrjefi, dags. 1. október f. á., að amtsráðunum yrði gefinn kostur á, að láta uppi álit sitt um kjördæmaskipunina í hverjum landsfjórðungi.

Amtsráðið ljet uppi svolátandi álit sitt um þetta mál.

Vesturskaptafellssýsla, Vestmannaeyjasýsla og Borgarfjarðarsýsla haldist óbreyttar. Rangárvallasýsla skiptist í 2 kjördæmi, Árnessýsla í 3 kjördæmi, Gullbringu- og Kjósarsýslu í 2 kjördæmi og Reykjavík í 2 kjördæmi.

10. Amtsráðið samþykkti, að sýslunefndin í Vesturskaptafellssýslu mætti taka 1000 kr. að láni til brúargjörðar á Skaptá, sem landssjóður að öðru leyti kostar.
11. Amtsráðið samþykkti, að sýslunefndin í Gullbringu- og Kjósarsýslu mætti takast á hendur sjálfskuldarábyrgð fyrir allt að 2000 kr. láni, sem Rosmhvalaneshreppur ætlar að taka, til þess að borga með eldri skuldir.
12. Forseti skýrði frá árangrinum af fjárskodunum þeim, sem fram höfðu farið eptir skipun hans á síðastliðnu hausti og framan af vetrinum. Eptir þessum skýrslum höfðu fundizt alls 349 kindur með kláða eða kláðavott á hinu svonefnda kláðagrunaða svæði. Að þannig hefir borið meira á kláða yfir höfuð, en haustið 1901, kemur til af því, að kláði hefir gjört vart við sig fyrst á vetrinum í Eytaahreppi í Norðurisafjarðarsýslu í 29 lömbum og í Reykjar-

fjarðarhreppi í sömu sýslu í 2 kindum, en enginn kláði hefir verið þar að undanfögnu; samkvæmt síðari skýrslu sýslumanns hafði aukaskoðun framfarið í Eyrarhreppi í febr., og var þar þá kláðalaust. Svo er fjárkláði farinn að magnast nokkuð norðan til í Strandasýslu. Eptir skýrslum úr Kaldrananeshreppi höfðu fundizt 106 kindur með kláða, og voru þær allar læknaðar. Að öðru leyti ber minna á kláða í þeim sýslum, þar sem hann sjer í lagi hefir gjört vart við sig áður.

Forseti gat þess, að hann með brjefi, dags. 17. og 20. febr. þ. á., hefði með ráði amtsdýralæknisins fyrirskipað almennar fjárskoðanir um fyrri hluta aprilmánaðar í þeim sýslum í báðum ömtunum, sem álitnar voru grunaðar, og lagt svo fyrir, að viðhafa lækningar á sjúku fje og aðskilnað á sjúku fje og heilbrigðu, en ef kláði reyndist magnaður á einhverju heimili, svo sem ef þær kindur, sem fyndust með kláða, væru margar eða mjög útsteiptar eða illa til reika, skyldi tvíþaða með 10 daga millibili, og eins fje, sem hin ar sjúku kindur hefðu gengið saman við. Skýrslur um árangurinn af hinum framfögnu skoðunum skyldu vera komnar til amtsins fyrir 10. júní. Skýrslur þessar voru komnar frá öllum sýslum á hinu kláðagrunaða svæði, nema úr Mýra- og Borgarfjarðarsýslu og úr Austurbarðastrandarsýslu, og var tala kinda, sem fundizt höfðu með kláða, alls 433. Af þessari tölu eiga 307 heima í Strandasýslu, þar sem kláðinn hefir magnazt, sjer í lagi í einum hreppi, þar sem fundust 164 kindur með lítilfjörlegum kláðavotti, og hefir kláðinn yfir höfuð verið mjög vægur og verið læknaður með lítilli fyrirhöfn.

Forseti skýrði frá því, að hann hefði keypt baðlyf í viðbót við þann forða, sem útvegaður hafði verið í fyrra, 7186 pd. af kláðatóbaki og 96 pd. af tóbakslegi, sem hafði kostað alls 3124 kr. 31 e. Hin aðfengna viðbót er 1644 pd. af tóbaksblöðum og 96 pd. af tóbakslegi, sem hvorttveggja hafði kostað 794 kr. 62 a. Útsent hefir verið 7150 pd. af blöðum og 96 pd. af legi.

Forseti skýrði svo ennfremur frá, að það væri í ráði, að stofna kennslu, bæði verklega og bóklega í kláðalækningum, samkvæmt ályktun nedri deildar alþingis 1902, og frá tillögum sínum hjer að lútandi, sem hann eptir áskorun landshöfðingja hefði látið uppi, bæði að því leyti, er snerti fyrirkomulag kennslunnar, sem landssjóður skyldi kosta, og um kostnaðarupphæðina. Forseti hafði stungið uppá, að kennslan færi fram á Hvanneyri síðari part vetrar 1903 og 1904, og fyrri part vetrar 1904 og 1905; skyldi tala nemenda vera 2 menn úr hverjum hreppi þeirra sýslna, sem taldar eru grunaðar, eða alls 180, þannig að 90 væru við námið sitt hvort árið, og er ætlazt til, að kennslutími hvers nemanda væri 10 dagar; mætti því ljúka kennslunni af á 3 mánuðum.

13. Forseti lagði fram skýrslu amtsdýralæknisins, dags. 10. nóvbr. f. á., um ferð hans frá 23. oktbr. til 8. nóvbr. f. á. upp um Kjalarnes, til þess að reyna nýtt bólusetningarefni gegn bradapest, og um leið upp í Borgarfjörð til þess

77
27. ágúst

að veita mönnum leiðbeiningar við framkvæmd á ráðstöfunum gegn fjárkláða.

Ennfremur var framlögð prentuð skýrsla um bráðapestarbólusetningar á Íslandi og Færeyjum á dönsku, (frá Forsögslaboratoriets bakteriologiske Afdeling) dags. 31. júlí 1902, og hefir amtsdýralæknirinn ritað í þessa skýrslu, að til sín væru komnar skýrslur um 54079 bólusettar kindur; þar af höfðu dáið 1019 eða 1,9%. Nánari skýrslur um bráðapestarbólusetningar voru eigi kunnar frá amtsdýralækninum, sem hafði misst þær ásamt aleigu sinni við húsbruna hjer í bænum 17. apríl þ. á.

Forseti skýrði ennfremur frá því, að sjónauki sá, sem dýralæknirinn hefði haft í vörzlum sínum og sem Vesturamtíð hefði lagt til 150 kr. og Suðuramtíð 200 kr., hefði farizt þá um leið, og eigi verið váttryggður.

Amtsráðið ályktaði, að leggja frá 200—300 kr. á móti Vesturamtínu, til þess að útvega nýjan sjónauka handa dýralækni amtanna.

14. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Árnessýslu, þar sem hann fer þess á leit í nafni sýslunefndarinnar, að amtsráðið hlutist til um það við landshöfðingja, að fje verði sem fyrst lagt til þess, að varða Mosfellsheiðarveginn báðum megin heiðarinnar.

Amtsráðið ályktaði, að mæla með þessari málaleitun.

15. Amtsráðið samþykkti þá ályktun sýslunefndarinnar í Árnessýslu, að lögferjan á Brúará að Spóastöðum verði lögð niður, en ferja þessi er orðin óþörf vegna þess, að sýslunefndin hefir tekið upp nýja lögferju á Brúará að Reykjanesi.
16. Amtsráðið samþykkti ennfremur, að lögferjan yfir Hvítá í Borgarfirði að Langholti yrði lögð niður, en í stað þessarar ferju á að koma ný ferja að Bakka koti.
17. Amtsráðið ályktaði að fara þess á leit við landshöfðingja, að veittar yrðu allt að því 200 kr. úr landssjóði af því fje, sem ætlað er til fjallvega til þess, að settar yrðu tvær ferjur sín hvoru megin Hvítár, þar sem hún kemur úr Hvítárvatni.
18. Forseti lagði fram frumvarp til heilbrigðissamþykktar fyrir Vestmannaeyjakaupþún og sjóþorp, sem sýslunefndin í Vestmannaeyjasýslu hefir samið, eptir tillögum hreppsnefndarinnar og með ráði hjeraðslæknis, og ennfremur umsögn landlæknisins um það. Amtsráðið staðfesti frumvarpið, og ákvað, að samþykktin skyldi öðlast gildi 1. september næstkomandi.
19. Amtsráðið ákvað samkvæmt 39. gr. 3. tilskipunar 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi, að 2 hreppstjórar skyldu vera í Grímsneshreppi innan Árnessýslu sökum víðáttu hreppsins.
20. Amtsráðið veitti sæluhúsverði á Kolviðarhóli, Guðna Þorbergssyni, 200 kr. fyrir yfirstandandi ár, samkvæmt meðmælum sýslunefndanna í Vesturskaptafells-, Rangárvalla- og Árnessýslum.
21. Amtsráðið gat eigi fremur en í fyrra veitt Guðmundi bónda Lýðssyni á Fjalli

styrk úr jafnaðarsjóði amtsins til kynbóta sauðfjár, sbr. skýrslu um fund 77
amtsráðsins 21.—22. júlí 1902 (Stj.tíð. B. bls. 193). 27. ágúst

22. Amtsráðið veitti kvennaskólanum í Reykjavík 100 kr. styrk úr jafnaðarsjóði fyrir yfirstandandi ár.

23. Forseti lagði fram bænarskrá frá skógræktarfélagi Reykjavíkur um 200 kr. styrk úr jafnaðarsjóði til styrktar framhaldi á því fyrirtæki, að koma upp skógræktunarstöð við Rauðavatn, sem byrjað var á í fyrra.

Amtsráðið veitti í þessu skyni 150 kr. úr jafnaðarsjóði amtsins.

24. Framlagt var erindi frá hreppsnefndinni í Rangárvallahreppi, dags. 8. maí þ. á., þar sem þess er farið á leit, að amtsráðið vilji veita kúaábyrgðarsjóði, sem stofnaður sje í hreppnum og standi undir umsjón og eptirliti sýslunefndarinnar, 100 kr. styrk úr amtsjafnaðarsjóði.

Amtsráðið sá sjer eigi fært, að veita hinn umbedna styrk, þar sem hætt væri við, að það yrði ókleyft fyrir jafnaðarsjóðinn, að taka til greina allar slíkar styrkbeiðslur, sem gjöra má ráð fyrir, að koma mundu fram.

25. Með því kjörtími sýslumanns Guðlaugs Guðmundssonar á Kirkjubæjarklaustri sem búnaðarþingsfulltrúa suduramtsins var á enda, var kosið á búnaðarþingið. Kosinn var skólastjóri Hjörtur Snorrason á Hvanneyri sem búnaðarþingsfulltrúi til næstu 4 ára.

26. Þá voru lagðir aptur fram reikningar yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Suduramtsins, búnaðarskólansjóðs Suduramtsins og styrktarsjóðs verðugra og þurfsandi þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra í Suduramtíuu fyrir 1902, og höfðu þessir reikningar verið endurskoðaðir. Amtsráðið samþykkti þá alla án athugasemda.

27. Framlagðir voru aptur reikningar yfir tekjur og gjöld búnaðarskólans á Hvanneyri, eða reikningur yfir viðskipti amtsins við búnaðarstofnunina 1902—1903, reikningur skólastjóra yfir tekjur og gjöld skólabúsins eða efnahagsreikningur búsins 1902—1903, með tilheyrandi jafnaðarreikningi skólabúsins 31. maí 1903, sjóðsreikningi skólabúsins 1902—1903 og skrá yfir eignir þess 31. maí 1903. Ennfremur var aptur framlagður reikningur yfir tekjur og gjöld Hvanneyrarkirkju 1901—1902 og 1902—1903. Reikningarnir voru allir samþykktir án athugasemda. Skýrslan um kennsluna á skólanum 1901—1902, og framkvæmdir í jarðabótastörtum o. fl. á skólasetrinu, sem eigi var komin fyrir fundinn í fyrra, var nú framlögð, og hafði hún verið prentuð og útsend á síðastliðnum vetri. Á skólanum höfðu verið 8 námssveinar.

Skýrslan fyrir 1902—1903 var ókomin. Lærissveinar höfðu verið 13 alls.

Forseti skýrði frá því, að hann hefði, samkvæmt ályktun amtsráðsins á fundi þess 21.—22. júlí f. á., leyft að byggja á skólasetrinu hlöðu úr timbri og með járnþaki, 25 áln. á lengd og 12 áln. á breidd; hefði amtsráðið veitt til þessa um 2100 kr. Forseti skýrði ennfremur frá, að hann samkvæmt tillögum stjórnarnefndarmanns, sjera Guðmundar Helgasonar, prófests í Reykholti, og ósk skólastjóra, hefði ennfremur ráðizt í það, að leyfa, uppá vænt-

77
27. ágúst

anlegt samþykki amtsráðsins, að koma upp súrheyskompu í sambandi við hlöðuna, eða áfasta við annan gafl hennar; mundi hún kosta um 400 kr. og skyldi vera 12 áln. á lengd og 4 áln. á breidd. Áætlun um kostnaðinn við þessa hlöðu- og súrheyskompu-byggingu var framlögð og nemur hún 2528 kr.

Amtsráðið samþykkti þessar ráðstafanir.

Forseti minntist þarnaest á fok kirkjunnar í afspyrnuveðri því, sem gekk yfir 15. nóvbr. f. á. Kirkjan var 10 ára gömul og hafði kostað 3800 kr. Forseti skýrði frá, að hann hefði fyrir tilstilli prófasts borið undir söfnuðinn, hvort hann vildi taka að sjer kirkjuna, og með hvaða kjörum, og hefði árangurinn orðið sá, að af þeim 22 af 43 atkvæðisbærum sóknarmönnum, sem mættu á fundi, greiddu 20 atkvæði á móti því, að taka að sjer umsjón og fjárhald kirkjunnar, en aðeins 2 með því. Lögmæt ályktun fjekkst þannig eigi, en prófastur hefir í brjefi sínu um þetta mál, dags. 25. apríl þ. á., sem var framlagt, tekið það fram, að það eptir öllum atvikum mundi tilgangslaust, að leggja málið aptur fyrir safnaðarfund.

Forseti lagði fram jafnframt þessu skodunargjörð um, hvað væri nýtilegt timbur úr kirkjunni, og var það talið að nema 490 kr. Brak, ónýtilegt til kirkjubyggingar, var reiknað 90 króna virði.

Amtsráðið ályktaði, að byggja upp kirkjunnar aptur að vori komandi, og vildi leggja til þess 3000 kr., auk timbur þess, sem nýtilegt er úr gömlu kirkjunni, og sem er metið 490 kr. Ef til þess kæmi, að kirkjan yrði lögð niður og sameinuð Bæjarkirkju, fól amtsráðið forseta sínum, að gjöra samninga hjeraðlútandi, svo sem um álagsuppbæðina.

Forseti lagði fram þau brjef, sem höfðu farið milli sín og landshöfðingja og skólástjóra um kláðalækningakennslu þá, sem áður er skýrt frá, og sem væri í ráði að koma upp á Hvanneyri. Forseti hefir stungið upp á því, að fæði hvers nemanda yrði 1 kr. á dag, en landsstjórnin skyldi þar að auki leggja til húsnaði handa þeim, annaðhvort með því að byggja skýli á skóla-setrinu með nægum útbúnadi handa nemendunum, eða veita skólastofnuninni styrk til þess að stækka skólahúsið. Hafði skólastjórnin stungið upp á því, að húsið yrði stækkað, en þar sem sú stækkun, eða lenging þess um 6 álnir mundi eptir ágizkun hans kosta um 4000 kr., hefir forseti haldið, að hverfa yrði frá þeirri fyrirætlun, ef eigi fengizt meiri styrkur frá landssjóði, en hann hafði stungið uppá til skólabyggingarinnar, 1500 kr. auk 500 kr. til rúmfata o. fl. Nú er samt nokkur von um, að landssjóður leggi til 3500 kr. til búnadarskólans á Hvanneyri til hússtækkunarinnar, með húsútbúnadi til kláðalækningakennslunnar, auk hins venjulega styrks úr landssjóðs til skólabaldsins, 2500 kr., og liggur þá fyrir spursmálið um stækkun hússins. Forseti hafði fengið trjesmið úr Reykjavík til þess að gjöra áætlun um kostnaðinn við þetta, og nemur hann 5691 kr. 68 a., og var áætlunin framlögð ásamt reikningum og uppdraetti. Þessi áætlun er miðuð við langtum umfangsmeiri breytingu eða endurbót á skólahúsinu, en hugsað hefir verið til, og er þessi breyting ekki langt frá því, að vera enburbygging hússins. Stjórnar-

nefnd skólastofnunarinnar hefir í framlögðu brjefi sínu, dags. 9. þ. m., sem hefir inni að halda ýmsar tillögur, snertandi skólastofnunina til frambúðar, tekið það fram, að aðgjörðin og stækkunin sje óhjákvæmileg, og fyrst svo er, virðist nauðsynlegt, að breyta um leið herbergjaskipuninni, sem annars yrði næsta óhentug. Á linn bóginn álitur nefndin, að þessi stækkun og breyting geti ekki orðið afráðin svo snemma, að unnt verði að byrja á byggingunni fyr en á áliðnu sumri, og að ýmislegt yrði að verða dýrara en ella, vegna hins stutta fyrirvara; það væri því æskilegt frá skólans sjónarmiði, að húsagjörðin færi ekki fram fyr en næsta ár, og kláðalækningakennslan á Hvanneyri byrjadi þá ekki fyrri en haustið 1904, eða misseri síðar, en til ætlazt væri.

Amtsráðið gat ekki sjeð, að neitt væri á móti því, að fyrra kennsluskeiðið færi fram haustið 1904, eða í byrjun vetrar 1904—1905, því kennslunni allri yrði ekki lokið fyrri en að vorinu 1905, þannig, að hinar fyrirhuguðu ráðstafanir gegn fjárkláðanum byrjuðu svo með haustinu 1905.

Amtsráðið ályktaði, að verja mætti allt að 4500 kr. til að stækka skólahúsið, með hina fyrirhuguðu kláðalækningakennslu fyrir augum, og til að endurbæta það að því leyti, sem nauðsynlegt er, og fól forseta að verja til þessa væntanlegum aukastyrk úr landssjóði, 3000 kr., og eptir atvikum annaðhvort taka að láni til þess 1500 kr., eða verja þessari upphæð úr búnaðarskólasjóði, að fengnu leyfi landshöfðingja til þess.

Þar næst tók amtsráðið til fhugunar fyrnefnd brjef stjórnarnefndarinnar að öðru leyti.

Stjórnarnefndin stingur uppá, að breyting verði gjörð á samningi skólastofnunarinnar við Búnaðarfelag Íslands um mjólkurmedferðarkennsluna, sbr. skýrslu um fund amtsráðsins 21. — 22. júlí f. á. (Stj.tíð. 1902, B, bls. 194—195). Stofnunin hafði búizt við, að kennslan, sem hún leggur sinn skerf til, með því, að veita nemendum viðurværi fyrir mjög lágt verð, mundi verða skólabúinu til hagsmuna á þann hátt, að smjórið, sem framleitt yrði, yrði sent til Englands og selt þar með góðum hagnaði, en þetta hefir orðið allt öðruvísi; það af smjörinu, sem farið hefir til Englands, hefir eigi selzt betur en svo, að brúttóverðið þar hefir ekki orðið eins hátt, og selja má smjör frá skólabúinu í Reykjavík, og smjórið frá mjólkurmedferðarkennslunni má heita óseljandi í Reykjavík, en aptur á móti er eptirspurn eptir því smjóri, sem búíð er til á búnaðarskólabúinu, og hefir það verið auðselt í Reykjavík á 80 aura pundið. Stjórnarnefndin stingur upp á, til þess að komast hjá þessum skaða, að ná þeim samningi við stjórn mjólkurskólans, að mjólkurskólinn keypti af búnaðarskólanum þá mjólk, er hafa þyrfti til kennslunnar, og mundi búíð geta selt mjólkina fyrir 10 aura pottinn. Skólastjóri hefir einnig kvartað yfir því, að það væri mikill skaði fyrir skólabúíð, að selja mjólkurmedferðarnemendum fæði, ljó og hita fyrir 15 kr. um mánuðinn, og þyrfti skólinn að fá 20 kr. meðgjöf með hverjum nemanda, til þess að vera skaðlaus.

77
27. ágúst

Ennfremur hefir skólastjóri kvartað undan því, að mjólkurskólann vanti rennur, til að leiða burt þaðan skolp, sem gjörir nú óprifalegt í kringum húsið, og væntir skólanefndin, að skolpræsla fengist þegar, ef vakið væri máls á henni við stjórn Búnaðarfelagsins.

Amtsráðið fól forseta að semja um þetta framanritaða við stjórn Búnaðarfelagsins, og gjöra þá samninga við það, sem hægt væri að fá í þessu tilliti.

Amtsráðið lætur það álit í ljósi, að heppilegast væri, að Búnaðarfelag Íslands tæki að sjer alla stjórn og alla ábyrgð á Hvanneyrarskólanum eptirleiðis, og að það, en ekki amtsráðið, leggi fram eptirleiðis það, er þarf til að halda skóla þessum áfram. Amtsráðið fól forseta, að bera þetta málefni upp fyrir stjórn Búnaðarfelagsins, og eptir atvikum framkvæma afhendinguna á skólastofnuninni í heild sinni með tilheyrandi eignum og skuldum, eptirstöðvum af búnaðarskólasjóði amtsins, og sjóðseptirstöðvum skólans, allt að fengu samþykki landsstjórnarinnar.

Að því leyti, er snertir fyrirhugaðar endurbætur á vatnsbólínu á Hvanneyri, sbr. skýrslu um fund amtsráðsins 21.—22. júlí f. á. (Stj.tíð. 1902, B, bls. 195), var skýrt svo frá, að verkfræðingur Sigurður Thoroddsen hefði gjört mælingar þar að lútandi, en áætlun um kostnaðinn var eigi enn komin frá honum.

Forseti gat þess, að hann, uppá væntanlegt samþykki amtsráðsins hefði borgað út 100 kr. fyrir járnvírsgirðing, sem kom til tals í fyrra, að setja kringum engjarnar á Hvanneyri þar, sem skurðum yrði ekki komið við, og í kringum kúahagann.

Var ennfremur lögð fram áætlun um kostnað við slíka gaddavírsgirðing, þrífetta á sívölum járnstóplum, að upphæð 546 kr. 80 a. Amtsráðið vill fresta, að taka ákvörðun um þetta vegna þess mikla kostnaðar, sem nú er fyrirsjáanlegur að öðru leyti, og vegna breytinga, sem verða kunna á skólahaldinu og stjórn hans.

Stjórnarnefndin stingur uppá því, að fjárveitingin til hjúalauna og verkalauna, kaupstaðarvarnings og fóðurbætis m. fl., verði færður upp í 2000 kr.

Ennfremur stingur nefndin uppá 100 kr. fjárveiting til garðyrkjuverkfæra.

Með hliðsjón af framantöldu samdi amtsráðið eptirfylgjandi

Á æ t l u n

yfir tekjur og gjöld Hvanneyrarskólans fyrir 1903—1904.

T e k j u r¹.

1. Landssjóðsstyrkur á árinu 1904	kr. 2500
2. Gjöld úr jafnaðarsjóði á árinu 1903 eptir 1. gr.	
	Flutt kr. 2500

1) Eptirstöðvarnar 1. júní 1903, kr. 1471,22, eiga að ganga til kostnaðar við hlöðubýggingu.

	Fluttar	kr. 2500	
laga 4. júní 1898, um breytingar á gjaldheimt- um til amtssjóða og sýslusjóða		kr. 840	
3. Leigutekjur búnaðarskólasjóðsins	—	200	
4. Tillag úr jafnaðarsjóði (af jafnaðarsjóðsgjaldinu fyrir 1903, samkvæmt ályktun amtsráðsins á fundi 25. júní 1902)	—	4000	kr. 7540 00

77
27. ágúst

Gjöld:

1. Afborganir uppi vaxtagreiðslur:			
a. til landssjóðs	kr. 1504	00	
b. til landsbankans	—	1120	00
c. til kirkjusjóðs	—	128	00
			kr. 2752 00
2. Skuldir frá fyrra ári:			
a. við verðlanir	kr. 30	26	
b. við skólastjóra	—	230	86
c. aðrar skuldir	—	65	00
			— 326 12
3. Laun skólastjóra			— 1200 00
4. Laun aðstoðarkennara			— 300 00
5. Til smíðakennslu			— 100 00
6. Til hjúalauna, verkalauna, dagl.manna, kaupst- varnings, fódurbætis m. m.			— 2000 00
7. Til bókakaupa handa lærisveinum			— 60 00
8. Garðyrkjuverkfæri			— 100 00
9. Önnur útgjöld			— 500 00
10. Áætlaðar eptirstöðvar			— 201 88
			kr. 7540 00

Amtsráðið skipaði í stjórnarráð búnaðarskólans á Hvanneyri til næstu 3 ára þá sjera Guðmund prófast Helgason í Reykholti, hreppstjóra Þórð Guðmundsson á Hálsi, og til vara búfræðing Björn Jónsson á Akranesi.

Amtsráðið fól forseta að leita samþykkis landshöfðingja til þess að nota eptirstöðvarnar af búnaðarskólasjóði Suðuramtsins í þarfir skólastofnunarinnar, ef nauðsyn krefði.

Þá var samið yfirlit yfir efnahag búnaðarskólastofnunarinnar í fardögum 1903.

Eignir.

1. Hvanneyri	kr. 17000	00
2. Kirkjan á Hvanneyri (leifar)	—	580 00
3. Hús og húsaefni	—	27695 00
4. Lifandi peningar	—	9016 00
	Flutt	kr. 54291 00

77
27. ágúst

	Fluttar	kr. 54291 00
5. Garðyrkjuverkfæri, heyskaparáhöld, reiðskapur m. m.	—	1848 50
6. Bækur og kennsluáhöld	—	277 50
7. Smíðatól o. fl.	—	204 25
8. Skip og veiðarfæri	—	374 00
9. Heyfyrningar og búsafleifar	—	3811 00
10. Annað lausafje	—	2403 75
11. Útistandandi skuldir	—	728 33
12. a. Inneign í landsbankanum	kr. 1471 22	
b. Í sjóði hjá skólastjóra	— 86 90	— 1558 12
		<u>kr. 65496 45</u>

Skuldir:

1. Oborguð lán:			
a. Úr landssjóði.			
1. Eptirst. af láni frá $14/10$ '85	kr. 631 24		
2. — — — — $8/6$ '86	— 1690 52		
3. — — — — $3/9$ '92	— 7598 70		
4. — — — — $30/7$ '94	— 2447 14		
5. Lán án afborgunar $24/11$ '88	— 11800 00	kr. 24167 60	
b. Úr landsbankanum:			
1. Eptirst. af láni frá $25/7$ '95	kr. 1350 00		
2. — — — — $19/7$ '98	— 3000 00	— 4350 00	
c. Úr kirkjusjóði frá $15/1$ '94	— 700 00		
d. Ur búnaðarskólasjóði Suðuramtsins	— 1000 00	— 30217 60	
2. Aðrar skuldir		— 326 12	
3. Mismunur		— 34952 73	
		<u>kr. 65496 45</u>	

28. Þá var rædd og samþykkt áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins á árinu 1904.

Tekjur:

1. Væntanlega eptirstandandi við árslok 1903	kr. 900 00
2. Jafnaðarsjóðsgjöld, þar með talið gjald samkv. 1. gr. laga 4. júní 1891 um breyting á gjöldum til amtsjóða og sýslusjóða	— 6900 00
	<u>kr. 7800 00</u>

Gjöld:

1. Kostnaður við amtsráðið	kr. 600 00
2. Ferðakostnaður	— 50 00
	<u>Flutt kr. 650 00</u>

	Fluttar	kr. 650 00	
3.	10. afb. uppi og vaxtagreiðslu af láni til Ölfusárbrúarinnar að hálfu samkvæmt lögum 6. nóv. 1902 um helmingsuppgjöf eptirst. af láni til brúargjörðar á Ölfusá	— 241 32	
4.	Kostnaður samkvæmt lögum 2. okt. 1891 um skipun dýralækna á Íslandi	— 250 00	
5.	Menntamál (kvennaskóli í Reykjavík)	— 100 00	
6.	Gjald til búnaðarskólans á Hvanneyri á skólaárinu 1904—1905, samkv. 1. gr. laga 4. júní 1898, um breyting á gjöldum til amtssjóða og sýslusjóða	— 840 00	
7.	Tillag til búnaðarskólans á Hvanneyri fyrir 1904—1905	— 4000 00	
8.	Ymisleg gjöld	— 900 00	
9.	Eptirstöðvar	— 818 68	kr. 7800 00
29.	Amtsráðið ályktaði, að veita 25 kr. fyrir skriptir á amtsráðsfundinum.		

Fleiri mál komu eigi til umræðu og var svo fundi slitið.

Suðuramtið, Reykjavík 27. ágúst 1903.

J. Havsteen.

Skýrsla

um fund amtsráðsins í Vesturamtinu 6. júní og 25.—28. júlí 1903.

Ár. 1903 6. dag júnímán. var aðalfundur amtsráðsins í Vesturamtinu settur í Reykjavík af forseta þess, amtmanni Júlíus Havsteen, ásamt amtsráðsmönnum, hreppstjóra Snæbirni Kristjánssyni í Hergilsey (úr Austurbarðastrandarsýslu), sjera Þorvaldi Jakobssyni í Sauðlauksdal (úr Vesturbarðastrandarsýslu), sjera Páli Stephensen á Melgraseyri (úr Norðurisafjarðarsýslu) og prófasti, sjera Páli Ólafssyni í Vatnsfirði (úr Strandasýslu).

Með því fleiri voru eigi mættir, var eigi fundarfært, samkvæmt 4. gr. laga 11. júlí 1890, um breytingar nokkrar á tilskipun 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi, og lýsti forseti því yfir, að hann mundi kveðja til fundar aptur, sem haldinn yrði laugardaginn 25. júlí næstkomandi í Reykjavík, samkvæmt ályktun amtsráðsins á fundi þess 12.—14. maí f. á.

Amtsráðsmennirnir í Vesturisafjarðarsýslu, Snæfellsness- og Hnappadalssýslu og Mýrasýslu höfðu tjáð forföll sín, en amtsráðsmaðurinn úr Dalasýslu mun

78 eigi hafa náð í gufuskipsferð úr Borgarnesi, vegna breytinga á áætlun gufubáts-
27. ágúst ins »Reykjavík«. Varamaðurinn úr Mýrasýslu hafði einnig tjáð forföll sín.

Var svo fundi slitið.

Vesturamtíð, Reykjavík 27 ágúst 1903.

J. Havsteen.

Ár. 1903, 25. dag júlímánaðar var aðalfundur amtsráðsins í Vesturamtinu settur í Reykjavík af forseta þess, amtmanni Júlíus Havsteen, ásamt amtsráðsmönnum Ásgeiri bónda Bjarnasyni í Knararnesi (úr Mýrasýslu) Brandi hreppstjóra Bjarnasyni á Hallbjarnareyri (úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu), sýslumanni Birni Bjarnasyni á Sauðafelli (úr Dalasýslu), Snæbirni hreppstjóra Kristjánssyni í Hergilsey (úr Austurbarðastrandarsýslu), sjera Þorvaldi Jakobsyni í Sauðlauksdal (úr Vesturbarðastrandarsýslu), sjera Janusi, prófasti í Holti (úr Vesturísafjarðarsýslu), sjera Sigurði Stefánssyni í Vigur (úr Norðurísafjarðarsýslu) og sjera Páli prófasti Ólafssyni í Vatnsfirði (úr Strandasýslu).

Þessi mál komu til umræðu á fundinum:

1. Forseti lagði fram reikning yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Vesturamtsins fyrir 1902, og var hann falinn amtsráðsmönnum úr Norðurísafjarðarsýslu og Vesturísafjarðarsýslu til endurskoðunar.
2. Forseti lagði því næst fram reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Vesturamtsins fyrir 1902, og reikning yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðsins fyrir sama ár; var hinn fyrnefndi reikningur fenginn amtsráðsmönnum úr Vesturbarðastrandarsýslu og Austurbarðastrandarsýslu til endurskoðunar, en hinn síðarnefndi amtsráðsmönnum úr Mýrasýslu og Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.
3. Reikningur yfir tekjur og gjöld amtsbókasafnsins í Stykkishólmi fyrir 1902 var fenginn amtsráðsmönnum úr Strandasýslu og Dalasýslu til endurskoðunar.
4. Forseti skýrði frá, að innieign styrktarsjóðsins »Þorvaldarminning« í Söfnunarsjóði Íslands væri orðin 5047 kr. 36. a.
5. Forseti skýrði frá árangrinum af fjárskoðunum (sbr. skýrslu um aðalfund amtsráðsins í Suðuramtinu 25.—26. júní 1903 hjer að framan bls. 180—181).
Nú var komin skýrslan úr Austurbarðastrandarsýslu og vantaði aðeins skýrslan úr Mýra- og Borgarfjarðarsýslu; í 6 sýslum höfðu fundið 448 kindur með kláða.
6. Forseti lagði fram erindi frá sýslunefndarmanni í Dalasýslu sjera Kjartani prófasti Helgasyni í Hvammi, dags. 18. júlí f. á, þar sem hann í samráði við nokkra aðra sýslunefndarmenn skýrir frá því, að sýslumaður Björn Bjarnarson, sem hefir haft umsjón með brúargjörðinni á Laxá, hafi aðeins gefið 11 kr. fyrir hverja tunnu sements, sem hann keypti í Búðardal, en fært það til útgjalda í reikningi sínum yfir kostnaðinn við brúargjörðina á árinu 1900, sem er fylgiskjal með sýsluvegasjóðsreikningnum fyrir nefnt ár með 13 kr., og skýrt landshöfðingja frá því 4. desbr. 1901, að sementið hafi

kostað 14 kr., og í annan stað skorar á amtmann, að láta rannsaka þetta **78** mál. Ennfremur lagði forseti fram *öll þau brjef*, sem spunnizt hafa út af 27. ágúst þessari kæru, ýms skjöl, sem snerta hana og hina 2 ádurnefnda reikninga og sýslusjóðsreikninginn fyrir 1900, sem eptir ósk prestsins og meðkærenda hans höfðu verið sendir hinum kosna endurskoðenda sýslunefndarinnar, skólastjóra Torfa Bjarnasyni í Ólafsdal, til rannsóknar, og ennfremur aðfinningar hans og svör sýslumanns. Jafnframt skýrði forseti stuttlega frá gangi þessa máls.

Eins og skýrslurnar í Stjórnartíðindunum um fundi amtsráðsins í Vesfuramtinu 1901 og 1902 (Stj.tíð. 1901, B, bls. 151—159 og 1902 bls. 201) bera með sjer, voru engir sýslureikningar úr Dalasýslu fyrir 1900 komnir til amtsráðsins, þá er það hjelt fund sinn 17. júní 1901, en eptir skýrslu sýslumanns orsakaðist dráttur á sýslufundi af sóttvarnarhaldi á heimili hans vegna skaratssóttar. Forseti hafði yfirfarið þessa reikninga, sem samkvæmt framkominni og nú aptur framlagðri útskrift úr gjörðabók sýslunefndarinnar frá 17. júní 1901 höfðu verið samþykktir af sýslunefndinni *athugasemdalaust*, og gjört nokkrar athugasemdir við sýsluvegasjóðsreikninginn, sem síðar hefir verið fullnægt. Ennfremur hefir sýslumaður sannað, að hann hafi látið sýslunefndarmanninn úr Miðdalahreppi endurskoða reikningana áður en þeir voru lagðir fram á sýslunefndarfundinum, og sannað með vottorði notarii publici í Reykjavík, að verðið á sementi væri tilfært með 13 kr. fyrir tunnuna í framsýndum reikningum Búðardalsverzlunarinnar við sýslumann frá 1900 og 1901, og að hann síðar hefði fengið uppbot á sementinu, sem honum samt eigi var kunn fyr, en eptir að hann hafði samið bæði fyrnefndan brúarreikning og 1900 og brúarreikninginn fyrir 1901. Ennfremur hafði sýslunefndarmadurinn í Miðdalahreppi, Ólafur Jóhannesson á Stóraskógi, vottað á á einu fylgiskjali með brúarreikningnum fyrir 1900, að verðið á sementi (42 tonn.) frá Búðardalsverzluninni væri í reikningi verzlunarinnar til sýslumanns tilfært með 13 kr. fyrir tunnuna, og var vottorð þetta kærandanum kunnugt, þegar hann kærði. Að því leyti, er snertir skýrsluna til landssjóðs um kostnaðinn við brúargjörðina, þá er sú skýrsla eigi neinn reikningur, heldur öllu fremur áætlun, en þá er hún var samin vissi sýslumaður ekki af uppbotinni. Skýrslan var látin í tje til þess, að fá fyrirheitinn styrk til brúarinnar útborgaðan úr landssjóði, sbr. fjárlögin fyrir 1900—1901, 12. gr. B. 8., en landshöfðingi hefir í framlögðu brjefi, dags. 12. septembr. f. á., látið í ljós, að það eptir atvikum hafi eigi haft nein áhrif í útborgun hins umrædda styrks, hvort sem sementstunnan hefði verið reiknuð 13 kr. eða 14 kr. eða jafnvel þótt hún hefði verið talin 11 kr. Í kæruskjalinu er þess getið að grunur hafi leikið á því, að aðrir útgjaldaliðir í brúarreikningnum fyrir 1900 væru of háir, en hjer kemur til greina, að sýslunefndin hefir samkv. 42. gr. tilskipunar um sveitastjórn á Íslandi ábyrgð á því, að sýslureikningarnir sjeu rjettir, og á fundi sínum 17. júní 1901 hefir hún fallizt á framlögin, og samþykkt reikninginn, eins og skýrt er frá að framan. Forseti lagði fram svar sitt uppá fyrnefnda kæru, dags. 15. septbr. f. á., þar sem þau at-

vik eru talin, sem getið er um að framan, auk ýmislegs annars, svo sem aðvörun til sýslunefndarinnar, um að hafa sjer það hugfastara, en að undanförunu, sem fyrirmælt væri í 41. og 42. gr. tilsk. 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi, sbr. Stj.tíð. 1892, B, bls. 224. 1893 B, bls. 70 og sjer í lagi 1896, B, bls. 70, sem ber vott um fremur óheppilega meðferð á sýsluvegafje í Dalasýslu. Amtmaður hafði af framangreindum ástæðum eigi tekið til greina áskorun kærands um, að rannsókn yrði hafin gegn sýslumanni.

En málið var ekki búið hjermed. Forseti skýrði frá því, að hann enn hefði meðtekið nýja kæru frá prófastinum, dags. 29. septbr. f. á., undirskrifada af honum og 4 öðrum sýslunefndarmönnum, þar á meðal endurskoðanda sýslureikninganna, skólastjóra Torfa Bjarnasyni í Ólafsdal. Þessi kæra var framlögð. Í henni var sleppt kærutridinu um sementsverðið og um skýrsluna til landshöfðingja, en aptur á móti voru komnir fram nýir kærupóstar.

Fyrst er það tekið fram, að sýslumaður eigi fylgi þeim reglum, sem felast í 41. gr. tilsk. 4. maí 1872, og að sjer í lagi hafi verið brögð að þessu 1900; í annan stað hefði sýslumaður eigi gjört enn grein fyrir 200 kr., sem hann eptir ályktun sýslunefndarinnar hefði tekið úr sýslusjóði 1900, og fært til útgjalda, til þess að kaupa áhöld fyrir handa skólanum í Búðardal. Í þriðja lagi var kært yfir því, að fært sje til útgjalda í brúarreikningnum fyrir 1900 kaupverð fyrir 55 tunnum af sementi, en aðeins hafi verið brúkuð 51 tunna, og þó hætt við stöplahleðsluna í ágúst 1900 vegna sementsleysis; segjast kærendurnir hafa greinilega og áreiðanlega skýrslu um það, að 51 tunnu af sementi hafi verið eytt til brúarsöplanna árið 1900 og hafi þá ekkert sement verið til óeytt. Í fjórða lagi er kært yfir því, að sýslumaður hafi notað fje til vegagjörðar við brúna, sem sje innifalið í kostnaði þeim, sem í reikningnum sje talinn til stöplahleðslu. Kærendurnir fóru svo þess á leit, að fá reikningana til rannsókna, ef amtið enn eigi fyndi ástæðu til að hefja sakamálarannsókn útaf þessu reikningsmáli, og varð það svo úr að sýslusjóds- og sýsluvegasjóds og brúarreikningarnir fyrir 1900 voru þeim sendir til rannsókna af hinum kosna endurskoðanda sýslunefndarinnar, eptir að forseti fyrst hafði ákveðið, að rannsóknin skyldi fara fram á sýslunefndarfundi. Að framfarinni þessari rannsókn skyldi sýslunefndin yfirfara reikningana, sem svo skyldu sendir amtsráðinu með athugasemdum og svörum til endilegs úrskurðar.

Forseti gat þess, að hann hefði leitað álits sýslumannsins um þessa kæru og var brjef hans hjer að lútandi, dags. 9. desbr. f. á., framlagt, en endurrit af því hafði verið sent kærundunum með brjefi amtmanns, dags. 4. marz þ. á., sem einnig var framlagt. Forseti tók það fram, um fyrnefnda framhaldskæru, dags. 29. septbr. f. á., að hann þráfaldlega hefði áminnt sýslumanninn að vanda embættisverk sín, og fara eptir þeim reglum, sem gilda um þau. Að því leyti, sem snertir þær 200 kr., sem greiddar höfðu verið á árinu 1900 úr sýslusjóði, þá hafði amtmaður löngu áður en kæran kom fram, gjört ráðstafanir til þess, að komast fyrir um, hvernig á þeim drætti stæði, sem átti sjer stað á þessum áhaldakaupum. Um sementsnotkunina

1900 segjast kærendurnir hafa skilríki í höndum, en þau eru enn ekki fram- **78**
 komin. Sýslumaður lýsir því aptur á móti yfir, að sá maður, sem álitid hafi, 27. ágúst
 að aðeins hafi verið notuð 51 tunna, geti eigi sagt neitt um þetta með vissu.
 Um vegagjörðina við brúargjörðina er það að segja, að sýslumaður hefir
 fært rök fyrir því, að hún var nauðsynleg í brád við brúargjörðina, enda
 liggur það í augum uppi, að vegur verður að liggja að brúnni.

Hinir áður nefndu reikningar liggja fyrir með athugasemdum og svörum.
 Forseti gat þess, að flestar athugasemdirnar stæðu í sambandi við fyrnefnd
 kæruatriði, en sumar af þeim væru ónauðsynlegar. Sjerstaklega tók forseti
 það fram um 1. gr. athugasemdanna við sýslusjóðsreikninginn fyrir 1900,
 tekjulid 2, fylgiskjal I, sem á að sýna, hvernig sýslusjóðsgjaldið hefði komið
 niður á hreppana, að þessi athugasemd væri að vísu rjett, en hún væri samt
 ekki byggð á rjettum grundvelli. Fyrst að því leyti, sem sýslusjóðsgjaldið
 úr Dalasýslu 1900 átti eptir ályktun sýstunefndarinnar 27. apríl 1900 að vera
 1629 kr. 80 a., en eptir fylgiskjalinu hefir verið jafnað niður 1637 kr. 80 a.
 Verkfærramannatalan er frá árinu 1900, en gjaldið hefði átt að miða við
 verkfærramanna töluna 1899. Svo er það einnig ónákvæmt, að byggja út-
 reikninginn á því, hve mikið kom á hvert fasteignar og lausafjrhundrað,
 og hvað mikið á hvern karlmann, sem hefir leitt til þess, að niðurjöfnunar-
 upphæðin einmitt hefir orðið ofmikil, heldur á að reikna gjaldið út fyrir
 hvern hrepp með einfaldri þríliðu. Upphæð sú, sem þannig kemur niður á
 lausafjár- og fasteignarhundruðin í Laxárdalshreppi verður því hvorki 141
 kr. 56 a., eins og sýslumaður hefir það, nje heldur 140 kr. 93 a., eins og
 endurskoðandi hefir reiknað út upphæðina, heldur verður hún 140 kr. 7 a.
 Upphæðin, sem lendir á Saurbæjarhreppi af þeim hluta gjaldsins, sem mið-
 að er við verkfæra karlmenn, verður 67 kr. 39 a., en ekki 66 kr. 64 a., og
 hið samsvarandi gjald fyrir Hvammshrepp 53 kr. 64 a. Útreikningurinn
 hjá sýslumanni er yfirleitt eigi rjettur, en hjer er um svo litlar upphæðir að
 ræða, að það virðist mega standa við svo búid. Forseti gat þess ennfremur,
 að sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningarnir úr Strandasýslu fyrir 1901 hefðu
 verið samþykktir á fundi amtsráðsins í fyrra, þótt þeir eigi hefðu verið end-
 urskoðaðir af hinum kosna endurskoðanda, heldur af sýslunefndinni í heild
 sinni, og væri því síður ástæða til þess hjer, að virða að vettugi samþykki
 sýslunefndarinnar í Dalasýslu á reikningana fyrir 1900, þar sem sjerstaklegar
 kringumstæður hefðu verið fyrir hendi, og sýslumaður hefði þó látið einn
 sýslunefndarmann endurskoða reikninginn fyrir fundinn.

Forseti skýrði frá fullnustu á úrskurðum þeim, sem amtsráðið hefði lagt
 á sýslureikningana fyrir 1901; var þeim öllum fullnægt, nema að því leyti,
 sem sýslumaðurinn í Dalasýslu hefði eigi sinnt 1. gr. athugasemdanna við
 sýslusjóðsreikning Dalasýslu við samning reikningsins fyrir 1902, sbr. úr-
 skurðun þessa reiknings. — Samkvæmt úrskurði amtsráðsins á 8. gr. at-
 hugasemdanna við sýslusjóðsreikning Dalasýslu fyrir 1901, viðvíkjandi vant-
 andi heimild af hálfu sýslunefndarinnar til þess að 1159 kr. 18 a. hefðu ver-

78
27. ágúst

ið greiddar úr sýslusjóði til brúargjörðarinnar á Laxá, höfðu sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningarnir fyrir 1901 ásamt tilheyrandi brúarreikningi, verið endursendir til þess sýslunefndin gjörði nánari grein fyrir þeirri ályktun sinni á fundinum 19.—20. apríl 1902, að hún *felldi reikningana*. Samkvæmt framlagðri útskrift úr gjörðabók sýslunefndarinnar, viðvíkjandi fundarhaldi hennar 23.—26. marz þ. á., hefir sýslunefndin ályktað með 5 atkvæðum, að engin heimild væri fyrir útborgun fyrnefndrar upphæðar, 1159 kr. 18 a., og heimtar, að upphæðin verði endurgoldin sýslusjóði.

Það lítur þannig út, sem sýslunefndin ætlizt til, að sýslumaður Björn Bjarnarson á Sauðafelli eignist part í Laxárbrúnni, en það mun ekki hafa verið meining alþingis, þegar það veitti 1700 kr. sem þriðjung kostnaðar til brúargjörðarinnar með fjárlögunum fyrir 1900—1901, 12. B. 8.

Nú hefir þessi styrkur verið útborgaður úr landssjóði, 500 kr. á árinu 1900 og 1200 kr. á árinu 1901, en þessi styrkur, sem var nauðsynlegur til þess að verkið yrði unnið, gat eigi fengizt útborgaður, nema tiltölulegur hluti yrði lagður fram af sýslufjelaginu, sem er skuldbundið gagnvart landsjóði til þess að byggja brúna, eða leggja fram fje til hennar að tiltölu við þá upphæð, sem ákveðin er í fjárlögunum. Að sýslunefndin gleymdi því að veita þetta fje á fundi hennar 17. júní 1901, er ekki fremur sýslumanninum að kenna, en sýslunefndinni í heild sinni, enda hefir sýslunefndin bætt úr þessu á aukafundi sínum 22. maí 1902, þar sem hún ályktar eða samþykkir útaf brúargjörðinni á Laxá, að veita, *auk þess sem komið er*, 700 kr. til áframhalds Laxárbrúarinnar. Hjer er spursmál um fjárbrúkun til þess verks, sem sýslunefndin hefir samþykkt, að skyldi framkvæmt, og veitt til þess fje bæði fyr og síðar. Í brjefi sýslunefndarmannanna, sjera Kjartans prófests Helgasonar og Torfa skólástjóra Bjarnasonar, dags. 18. þ. m. og sem er stíllað til amtmanns og hefir inni að halda aðfinningar við hann útaf því, að sýslumaðurinn í Dalasýslu hefði eigi sent endurskoðanda sýslureikninganna fyrir 1902 í tæka tíð, nje heldur látið hreppsnefndunum í tje hin fyrirskipuðu endurrit af sýslureikningunum, er nú skýrt frá, að það sje eigi meining þeirra, að sýslumaðurinn eigi að greiða áðurnefndar 1159 kr. 18 a., en að öllum sýslunefndarmönnum sje kunnugt um, að þeir 4 hreppar sýslunnar, sem mest not hafa af Laxárbrúnni, hafi allir lofað að kosta brúna að einhverju leyti, og að sýslunefndin ætlist til, að þeir beri þann kostnað, sem sýslusjóður og landssjóður eigi legðu fram. Ennfremur var lagt fram brjef fyrnefndra sýslunefndarmanna, dags. s. d. (18. þ. m.), þar sem þeir leitast við, að sanna, að framlagið til brúarinnar 1901 sje sýslunefndinni óviðkomandi.

Forseti stakk uppá því, að 3 manna nefnd væri kosin til þess, að rannsaka þetta mál og málið um sýslusjóðsreikninginn fyrir 1901, snertandi óheimila fjárnotkun til Laxárbrúarinnar, og láta uppi tillögur sínar og álit um þau. Samkvæmt þessu kaus amtsráðið í nefndina þá sjera Þorvald Jak-

obsson, sjera Sigurð Stefánsson og Snæbjörn hreppstjóra Kristjánsson og voru 78 öll skjöl, er snera þessi mál, afhent nefndinni.

27. ágúst

7. Forseti lagði þvinæst fram sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningana fyrir 1902 úr öllum sýslum amtsins; höfðu endurskoðendur í hjeradi endurskoðað þá, og forseti amsráðsins yfirfarið þá.

A. úr Strandasýslu.

a. Sýslusjóðsreikningurinn var samþykktur án athugasemda.

b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

Forseti hafði athugað, að engar kvittanir fylgja fyrir þeim upphæðum, sem útborgaðar eru fyrir unnar vegagjörðir, en aptur á móti reikningur fyrir því, sem unnið hefir verið, og skoðunargjörðarvottorð. Þegar þessar reikningar eru bornir saman við þá upphæð, sem eptir sýsluvegasjóðsreikningnum er útborguð alls fyrir unnar vegagjörðir, 595 kr. 50 a., þá kemur hún ekki heim við reikningana, sem annaðhvort geta numið 468 kr. eða 441 kr. 25 a. Sýslumaður á að gjöra nánari skil fyrir þessu, og senda forseta skrá eða skilagrein fyrir þeim vegagjörðum, sem framkvæmdar hafa verið, með tilheyrandi kvittunum. Með því skilyrði, að þessari athugasemd yrði fullnægt, var forseta falið að samþykkja reikninginn.

Á reikningana ber eptirleiðis að rita athugasemdir endurskoðanda eða vottorð hans um endurskoðunina.

B. úr Norðurisafjardarsýslu.

a. Sýslusjóðsreikningurinn.

b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

Af gjörðabókarútskriftinni sjest, að endurskoðandi hefir endurskoðað þessa reikninga, og sýslunefndin hefir samþykkt þá með þeirri einu athugasemd, að ógreidd gjöld úr Grunnavíkurhreppi skyldu innheimt svo fljótt sem unnt væri.

Amtsráðið athugaði til eptirbreytni framvegis, að vottorð endurskoðanda um endurskoðun reikninganna skyldi ávallt rituð á þá.

Forseti hafði athugað, að 6. fylgiskjalið við sýslusjóðsreikninginn, gjaldlið 3, vantaði.

Amtsráðið samþykkti báða reikningana með því skilyrði, að hið umrædda vantandi fylgiskjal með sýslusjóðsreikningnum væri sent forseta fyrir lok septmán. næstkomandi, og skilríki innan þess tíma fyrir því, að sýslusjóðsgjaldið (270 kr. 60 a.) og sýsluvegagjaldið (80 kr.) úr fyrgreindum hreppi væri innheimt.

C. úr Vesturisafjardarsýslu.

a. Sýslusjóðsreikningur.

b. Sýsluvegasjóðsreikningur.

Báðir þessir reikningar voru samþykktir án athugasemda.

Amtsráðið ákvað samt, til athugunar framvegis, að reikningur sýslumanns skyldi fylgja sýslusjóðsreikningnum fyrir því, sem honum hefði

78
27. ágúst

verið greitt fyrir rittföng og skriptir, sbr. 33. gr. tilsk. 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi.

D. úr Vesturbarðastrandarsýslu.

a. Sýslusjóðsreikningurinn var samþykktur án athugasemda. Forseti hafði fundið að athuga, að sýslumaður hefði ranglega byggt niðurjöfnun $\frac{1}{3}$ sýslusjóðsgjaldsins á tölu verkfærra karlmanna 1902 í stað þess að fara eftir tölu verkfærra karlmanna 1901, sem amtið hafði haft fyrir augum við niðurjöfnun sína á sýslurnar. Amtsráðið ályktaði, að við svo búið mætti standa í þetta skipti, en væntir, að farið verði eftirleiðis eftir tölu verktærra karlmanna á næsta ári á undan.

b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn var samþykktur án athugasemda.

E. úr Austurbarðastrandarsýslu.

a. Sýslusjóðsreikningurinn.

Athugasemd sú, sem endurskoðandi hefir gjört um ranga niðurjöfnun sýslusjóðsgjaldsins, er alveg rjett, og þarf engrar frekari rannsóknar við um það. Amtsráðið úrskurðaði þá athugasemdina á þá leið, að innheimta skuli vangoldið sýslusjóðsgjald úr Flateyjarhreppi, 27 kr. 4 a., en endurborga Geiradalshreppi 4 kr. 75 a., Reykhólahreppi 11 kr. 98 a., Gufudalshreppi 6 kr. 19 a. og Múlahreppi 4 kr. 12 a. Amtsráðið samþykkti reikninginn með því skilyrði, að þessum úrskurði yrði fullnægt.

Forseti hafði athugað, að niðurjöfnun sýslusjóðsgjaldsins á hreppana væri röng, að því leyti, er snertir $\frac{1}{3}$ gjaldsins, og hefði átt að miða hana við tölu verkfærra karlmanna frá 1901, en það verður að standa við það, sem komið er í þessu tilliti, og er þetta tekið fram til eftirbreytni eftirleiðis, og sömuleiðis það, að reikningur fyrir framlögum sýslumanns fyrir skriffærum o. s. frv. fylgi reikningnum.

b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

Endurskoðandi hefir athugað, að tala verkfærra karlmanna í Flateyjarhreppi er 59 en ekki 39, og er því vantalið sýsluvegagjaldið úr hreppnum með 25 kr.; úrskurðaði því amtsráðið, sem álitur athugasemdina rjetta, að innheimta skyldi þessa upphæð, og telja hana með tekjum sjóðsins í næsta reikningi. Að öðru leyti samþykkest reikningurinn.

F. úr Dalasýslu.

a. Sýslusjóðsreikningurinn.

I.

Athugasemdir endurskoðanda voru framlagðar og úrskurðaðar á þessa leið:

1. gr.

Sýslumaður á eftirleiðis að láta endurskoðanda í tje endurrit af fyrra ársreikningi, ásamt með úrskurðum amtsráðsins á reikninginn, svo hann geti sjóð, hvort eftirstöðvarnar sjeu rjett tilfærðar, og enn frem-

ur endurrit af áætluninni um tekjur og gjöld sýslusjóðsins á árinu, sem **78** reikningurinn á við, sem sýnir hve mikla upphæð eigi að jafna niður 27. ágúst á hreppana.

Endurskoðandi hefir ekki getað vitað neitt hjerum, en bæði eptirstöðvarnar og sýslusjóðsgjaldið er rangt hjá sýslumanni, eins og kemur fram í athugasemdum forseta.

2. gr.

Fullnægt með svarinu.

3. gr.

Til athugunar.

4. gr.

Fullnægt með svarinu.

5. gr.

Má við svo búið standa, en eptirleiðis láti sýslumaður fylgja reikning fyrir framlögum sínum, samkvæmt 33. gr. tilskip. 4. maí 1872, um sveitarstjórn á Íslandi.

6. gr.

Fullnægt með svarinu.

7. gr.

Sömuleiðis.

8. gr.

Sömuleiðis.

9. gr.

Gjaldið er greitt amtinu, en eptirleiðis ber sýslumanni, að láta kvittun þess fylgja reikningnum.

10. gr.

Fullnægt með svarinu.

11. gr.

Sömuleiðis.

12. gr.

Sömuleiðis.

13. gr.

Má við svo búið standa, en eptirleiðis má alls eigi verja fje úr sýslusjóði til vegagjörða, nema með samþykki amtsráðsins.

II.

Athugasemdir forseta og úrskurdir amtsráðsins.

1. gr.

Samkvæmt 1. gr. úrskurðar amtsráðsins á reikninginn fyrir 1901, sem

78
27. ágúst

sýslumaður heyrði uppkveðinn á sínum tíma, og sem honum er birtur, á eigi sjóðsins frá fyrra ári að vera 887 kr. 14 a., en ekki 887 kr. 50 a. Amtsráðið leggur sýslumanni fyrir, að fullnægja þessum úrskurði í næsta reikningi.

2. gr.

- a. Sýslumaður hefir jafnað niður (sbr. forskjal. I.) 1996 kr. 68 a. sem sýslusjóðsgjaldi, þótt ályktun sýslunefndarinnar á fundi hennar 19.—22. apríl f. á. sje sú, að sýslusjóðsgjaldið eigi að vera 1982 kr. 19. a. Amtsráðið lætur við svo búið standa í þetta skipti, en skorar á sýslumann, að bregða eigi eptirleiðis útaf ályktun sýslunefndar um þetta at-
riði.
- b. Sýslumaður hefir ranglega byggt niðurjöfnun $\frac{1}{3}$ parts sýslusjóðsgjaldsins á tölu verkfærra karlmanna 1902 í stað þess, að fara eptir tölu verkfærra karlmanna 1901, sem amtið hafði fyrir augum við niðurjöfnun jafnaðarsjóðsgjaldsins á sýslurnar, en amtsjafnaðarsjóðsgjaldið er goldið úr sýslusjóði, eða er partur úr sýslusjóðsgjaldinu.

Amtsráðið ályktaði, að við svo búið mætti standa í þetta skipti, en vonar, að rjett aðferð verði höfð við niðurjöfnunina framvegis.

3. gr.

Sýslumaður hefir reiknað sjer sem kjörstjóra við alþingiskosningar 1902 (sbr. gjaldlið 11, forskjal 9) í 2 daga 8 kr., hvað hann kallar kaup og ferðakostnað. Eptir 38. gr. laga 14. september 1877, um kosningar til alþingis, sbr. 33. gr. tilsk. 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi, bera honum aðeins 2 kr. á dag, og ber honum því að endurgjalda sýslusjóði 4 kr.

4. gr.

Reikningurinn er tekjumegin lagður rangt saman, og á að vera 4029 kr. 18 a., en ekki 4032 kr. 18 a., en eptir úrskurði amtsráðsins á reikninginn fyrir 1901 á hin samanlagða upphæð að vera 4028 kr. 82 a. sbr. 1. gr. Í sjóði til næsta árs 85 kr. 45. a.

- b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

Athugasemdir endurskoðanda voru framlagðar og úrskurðaðar á þessa leið:

1. gr.

Sætir eptirlitum, og ber sýslumanni að senda forseta fullnægjandi skýrslu um hina unnu vegagjörð á Skarðsströnd.

2. gr.

Fullnægt með svarinu.

3. gr.

Fullnægt.

4. gr.

Fullnægt með svarinu.

5. gr.

Fellur niður eptir svarinu.

78

27. ágúst

6. gr.

Skal við svo búið standa, og álitur amtsráðið, að sýslumanni hafi verið skylt, að gjöra að þeim torfærum, sem spursmál er um.

Amtsráðið er endurskoðanda samdóma um, að sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningarnir sjeu eigi svo greinilegir, sem óskandi væri. Sjer í lagi er það aðfinnsluvert, að útgjöld til vegagjörða eru tilfærð í sýslusjóðsreikningnum, þar sem þau alls ekki eigi heima, og má alls eigi leggja neitt til vegagjörða úr sýslusjóði, nema samkvæmt skýlausri ályktun sýslunefndar, sem samþykkt sje af amtsráðinu. Þar sem tilfærðar eru 110 kr. 84 a. undir gjaldlið 20 í sýslusjóðsreikningnum og tekjulið 8 í sýsluvegasjóðsreikningnum sem tillag til sýsluvegasjóðs, þá er engin heimild fyrir þessu, og ber að skoða þetta sem lán, og færa þessa upphæð aptur til inntektar fyrir sýslusjóð í næsta reikningi.

Amtsráðið leggur sýslumanni fyrir, að leggja ávallt reikningsúrskurði amsráðsins fyrir sýslunefndina á aðalfundum hennar, og tilkynna þá endurskoðanda, og yfir höfuð taka til greina athugasemdir og fyrirskipanir amtsráðsins.

G. úr Snæfellsness og Hnappadalssýslu.

a. Sýslusjóðsreikningurinn.

b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

Báðir þessir reikningar voru samþykktir áu athugasemda.

H. úr Mýrasýslu.

a. Sýslusjóðsreikningur.

1.—3. gr. athugasemdanna.

Kvittanir þær, sem vantar eptir þessum athugasemdum endurskoðanda, eru innkomnar, nema nr. 18, sem sýslumaður hefir lofað að senda.

4. gr.

Má við svo búið stand.

5. gr.

Sömuleiðis.

Reikningurinn er samþykktur með því skilyrði, að hin vantandi kvittun sendist forseta.

b. Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

1.—2. gr.

Af þeim 2 kvittunum, sem vantar eptir athugasemdum endurskoðanda, er önnur komin. Samþykkist reikningurinn með því skilyrði, að hin kvittunin sendist forseta.

8. Þá voru lögð fram og yfirfarin eptirnefnd endurrit af gjörðabókum allra sýslunefndanna.

A, úr Strandasýslu frá 6.—9. apríl og 5. júní 1903.

B, úr Norðurlandafjarðarsýslu frá 3.—5. marz 1903.

C, úr Vesturlandafjarðarsýslu frá 10.—11. febr. 1903.

D, úr Vesturbarðastrandarsýslu frá 27.—29. janúar og 24.—25. marz 1903.

E, úr Austurbarðastrandarsýslu frá 13.—14. marz 1903.

Áð því leyti, sem amtsráðsmaðurinn í Austurbarðastrandarsýslu hefir eptir ályktun sýslunefndarinnar borið upp þá uppástungu, að sýslumenn væru að jafnadi sjálfráðir um, hvenær þeir hjeldu aðalfundi sýslunefnda, en yrðu þó í því efni að gæta þess, að eptirrit af gjörðabókunum væri komið til amtmanns fyrir amtsráðsfund, gat forseti þess, að amtsráðið hefði á fundi sínum 14.—15. júní 1895 (Stj.tíðindi 1895 B, bls. 181) ályktað, að leggja sýslumönnum fyrir, að halda aðalfundi sýslunefnda svo tímanlega á ári hverju eptirleidis, að allar afgreiðslur, snertandi amtsráðið, reikningar og gjörðabókar-endurrit væri komin til forseta ráðsins fyrir lok aprílmánaðar ár hvert, enda er þetta í samræmi við 41. gr. tilsk. 4. maí 1872, um sveitastjórn á Íslandi sbr. 48. gr., og það er ekki nóg, að forseti fái endurrit af gjörðabókunum um sýslufundarhaldið, heidur verður hann að hafa í tæka tíð fyrir amtsráðsfund bæði þær afgreiðslur eða brjef frá sýslumanni, sem ályktanir sýslunefndar gefa tilefni til, og sýslureikningana

Áð því leyti, er snertir aðalfundi amtsráðsins, þá á að halda þá í júní, samkvæmt 48. gr. nefndrar tilskipunar, en samt má víkja frá þessu úr því hvor amtmaður á að halda 2 aðal amtsráðsfundi, sem eigi var, þegar nefnd tilskipun kom út, og er því ekkert á móti því, að fundurinn verði haldinn í júlí þau ár, sem alþingi ekki kemur saman.

F, úr Dalasýslu frá 28. maí 1902 og frá 23.—26. marz 1903.

Sýslunefndin hefir ályktað að skora á alþing, að semja lög um það, að yfirsetukonur skuli sitja á hentugum stöðum eptir tilvísun sýslunefnda. Amtsráðið athugaði, að það væri alls eigi nauðsynlegt, að búa til lög um það, sem lög væru til um, sbr. 1. gr. yfirsetukvennalaga 17. desbr. 1875.

Sýslunefndin hefir samið við sjera Ólaf Ólafsson í Hjarðarholti um að hreinskrifa fjallskila- og kynbótareglugjörðina og lagfæra mál og rjettritun á henni.

Það er sýslunefndin, sem á að leggja síðustu hönd á verkið hjer, og er þessi aðferð, sem hjer á að nota, ólögsmæt.

Forseti lagði fram brjef sýslumannsins, dags. 27. marz þ. á., þar sem hann fer þess á leit, að fá samþykki amtsráðsins til þess, að sýslunefndin megi jafna niður á hreppana 3429 kr. 16. a., en þess skal getið, að það sjest ekki af hinni framsendu gjörðabókarútskript, viðvíkjandi fundarhaldi nefndarinnar 23.—26. marz þ. á., að nefndin hafi hugsað um að biðja um þetta samþykki. Upphæð sú, sem má jafna niður án samþykkis amtsráðsins, er 2361 kr. 25 a.

Forseti hafði athugað, að gjörðabókarútskriptin bæri með sjer, að aðeins ein áætlun hefði verið gjörð á fundinum, sem nær bæði til sýslusjóðs og

sýsluvegasjóðs, og að fjárveitingunni til útgjalda úr sýslusjóði og sýsluvegasjóði hefði verið blandað saman; kemur þetta í bága við 11. gr. laga 13. 27. ágúst apríl 1894, um vegi, sbr. 2. gr. laga 12. jan. 1900, um fjölgun og viðhald þjóðvega.

Í gjörðabókarútskriftinni eru taldar upp ýmsar fjárveitingar til vega, án þess nægar upplýsingar liggi fyrir um það, til hverskonar vega þær eru ætlaðar, og er sú upphæð alls, eptir því, sem næst verður komið, 1403 kr. 25 a., ekki 1449 kr., eins og forseti fyrst hafði ætlað. Á hinn bóginn er sýsluvegagjaldið (á árinu 1902) talið að muni verða 500 kr., og hefir sýslunefndin þannig á móti gildandi lögum veitt 993 kr. 25 a. úr sýslusjóði til vegabóta. Forseti skýrði frá, að hann hefði í brjefi, dags. 8. þ. m., samþykkt fyrir hönd amtsráðsins niðurjöfnunarupphæðina, en þó þannig, að upphæð sú, sem ætluð væri til vegabóta, og sem færi fram úr sýsluvegagjaldinu, um 949 kr., eða rjettara 993 kr. 25 a., yrði eigi útborguð fyrir en ályktun amtsráðsins sjálfs lægi fyrir. Nú var framkomið brjef sýslumannsins, dags. 25. þ. m., þar sem hann fyrir hönd sýslunefndarinnar sækir um samþykki amtsráðsins til þess, að framannefndar 993 kr. 25 a. til vegabóta megi greiðast úr sýslusjóði, og samþykkti amtsráðið þetta.

G. úr Snæfellsness- og Hnappadalssýslu frá 23.—24. marz 1903.

Forseti gat þess, að hann með brjefi, dags. 16. marz þ. á., hefði leyft sýslunefndinni að jafna niður allt að því 2500 kr. sem sýslusjóðsgjaldi, en það, sem jafna má niður, er 2327 kr. 59 a. Sýslumaður leitar ávallt slíks samþykkis fyrirfram, sem er rjett. Þegar til kom, var eigi jafnað niður nema 2039 kr. 53 a.

H. úr Mýrasýslu frá 11. marz 1903.

9. Forseti lagði fram hinar fyrirskipuðu skýrslur um ástand styrktarsjóða handa alþýðufólki fyrir árið 1902, og voru þessar skýrslur yfirfarnar með hlidsjón af endurritunum af gjörðabókum sýslunefndanna. Sýslumaðurinn í Ísafjardarsýslu hafði skýrt svo frá, að þótt hann hefði tilkynnt öllum hreppsnefndunum í tæka tíð, hve mikið fje ætti að koma til úthlutunar úr sjóðunum 1902, þá hefðu engar styrkveitingar farið fram, nema í Suðureyrarhreppi í Vesturísafjardarsýslu, og Reykjafjarðarhreppi, Snæfjallahreppi og Sljettuhreppi í Norðurísafjardarsýslu; höfðu sumar hreppsnefndir skýrt svo frá, að engir hefðu sótt um styrkinn, og að sumar hefðu tjáð sjer, að þær óskuðu, að allar tekjurnar legðust við sjóðinn, með því aðeins væri um svo lítið að gjöra.
10. Forseti lagði fram álit sýslunefnda úr Vesturamtinu og bæjarstjórnarinnar á Ísafirði um það, hvernig kjördæmaskipun mundi haganlegast komið fyrir í hverju umdæmi, og hafði forseti safnað þessum skýrslum samkvæmt fyrir mælum landshöfðingjabrjefs, dags. 24. septbr. f. á., er byggjast á ályktun neðri deildar alþingis, sem einnig gekk út á það, að stjórnin legði fyrir næsta þing þar á eptir frumvarp til laga um kjördæmaskipun. Ennfremur hefði landshöfðingi skipað svo fyrir, að leggja skyldi þessi álit undir amts-

78

27. ágúst

ráðin til álita, og er það tekið fram í öðru landshöfðingjabrjefi, dags. 1. oktbr. f. á., að amtsráðunum yrði gefinn kostur á, að láta uppi álit sitt um kjördæmaskipunina í hverjum landsfjórðungi.

Aðeins ein af sýslunefndunum, sem sje nefndin í Dalasýslu, lætur uppi álit sitt um kjördæmaskiptingu í öllu amtinu, þar með þá skoðun, að Vestmannaeyjar verði sameinadar í eitt kjördæmi við Gullbringu- og Kjósarsýslu, en hinar sýslunefndirnar halda sjer við sínar sýslur eða kjördæmi, og er yfirleitt eigi um aðra breytingar að ræða, en að Ísafjarðarkaupstaður verði kjördæmi út af fyrir sig, og Barðastrandarsýsla 2 kjördæmi. Sýslunefndin í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu vill helzt fresta málinu þangað til hið nýja stjórnarskrárfrumvarp, sem fjölgar þjóðkjörnum þingmönnum um 4, væri gengið í gildi.

Álit amtsráðsins gengur í þá átt, að sú skipun haldist, sem nú er, að því undanteknu, að Ísafjarðarkaupstaður verði eitt kjördæmi út af fyrir sig; þó voru 3 atkvæði með því, að Barðastrandarsýsla yrði 2 kjördæmi.

11. Amtsráðið samþykkti þá tillögu sýslunefndarinnar í Vesturbarðastrandarsýslu, að yfirsetukvennaumdæmin í Rauðasandshreppi, sem nú eru 2. og 3. umdæmi sýslunnar, verði 3, þannig að 2. umdæmið nái eptirleiðis yfir Eyrar, Rakkadall, Hlaðseyri, Vesturbotn, Skápadal, Kot, Hvalsker, Sauðlauksdal, Kvígindisdal og Vatnsdal, 3. yfir Rauðasand allan og Keflavík, og 4. yfir Hvallátur, Breiðuvík, Kollsvík, Hænuvík, Sellátraness og alla bæi í Örlygshöfn. Samkvæmt þessu verður 4. umdæmið, sem nú er, hið 5. í röðinni, og svo framvegis.

Amtsráðið samþykkti ennfremur þá tillögu sýslunefndarinnar í VesturÍsafjarðarsýslu, að 1. yfirsetukvennaumdæmi sýslunnar, sem nær yfir Auðkúluhrepp, verði skipt í 2 umdæmi, þannig að 1. umdæmi sýslunnar verði Auðkúluhreppur vestanverðu Arnarfjarðar frá Hokinsdal yfir Mosdal að Dynjanda, en 2. umdæmið Auðkúluhreppur frá Borg að Lokinhömrum, að báðum þessum bæjum meðtöldum.

Sýslunefndin í Dalasýslu hefir lagt það til, að yfirsetukvennaumdæmaskipun í sýslunni yrðu eptirleiðis á þá leið, að hver hreppur verði yfirsetukvennaumdæmi út af fyrir sig, þannig, að umdæmin yrðu 8 í stað 6, sem þau nú eru.

Amtsráðið samþykkti þessa tillögu og verða umdæmin þá þessi:

1. Hörðudalshreppur.	2. Míddalahreppur.
3. Haukadalshreppur.	4. Laxárdalshreppur.
5. Hvamshreppur.	6. Fellsstrandarhreppur.
7. Skarðsstrandarhreppur.	8. Saurbæjarhreppur.
12. Forseti lagði fram frumvarp til reglugjörðar fyrir NorðurÍsafjarðarsýslu, um fjallskil o. fl.; athugaði amtsráðið frumvarpið og staðfesti það til þess að öðlast gildi 1. jan. 1904.
 13. Forseti lagði ennfremur fram frumvarp til reglugjörðar, sem hefir inni að halda viðauka við reglugjörð fyrir Strandarsýslu 14. júlí 1893, um refaeyð-

ingar, notkun upprekstrarlands, fjallskil, rjettahöld o. fl., sbr. reglugj. frá 11. 78. júlí 1898; athugaði amtsráðið þetta frumvarp, og staðfesti það til þess að 27. ágúst öðlast gildi 1. jan. 1904.

14. Þá var framlagt frumvarp til reglugjörðar fyrir Dalasýslu um notkun af-rjetta, fjallskil, rjettahöld, meðferð á óskilafjenaði og fjármörk og markaskrá, grenjaleitir og grenjavinnslu. Það sjest af gjörðabókarútskriftinni, að sýslu-nefndin hafi falið sjera Ólafi Ólafssyni í Hjarðarholti að hreinskrifa frum-varpið og lagfæra mál og rjettritun á því. Nefndin hefir þannig eigi lagt síðustu hönd á frumvarpið, eða samið það í eiginlegri merkingu orðsins, og gat amtsráðið því eigi staðfest eða löggilt frumvarpið eins og það nú liggur fyrir.

15. Forseti lagði fram frumvörp til heilbrigðissamþykktar, handa Ólafsvík og Stykkishólmi, sem sýslunefndin í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hefir sam-ið eptir tillögum hreppsnefndanna í Neshreppi innan Ennis og í Stykkis-hólmshreppi og með ráði hjeraðslæknanna í Ólafsvíkur- og Stykkishólms-hjeruðum, og ennfremur umsögn landslæknis um þau.

Amtsráðið staðfesti frumvörpin.

16. Endurskoðendur lögðu fram reikninga yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Vest-uramtsins, búnaðarskólasjóðs og búnaðarsjóðs, og höfðu ekkert fundið við þá að athuga. Reikningarnir voru þarnæst samþykktir.

17. Amtsráðið leyfði, að sýslunefnd Dalasýslu mætti taka 700 kr. lán uppá 10 ár, til þess að borga bráðabyrgðalán, að upphæð 700 kr., sem hún hefði tek-ið í fyrra til þess að framhalda brúargjörðinni yfir Laxá.

18. Forseti lagði fram brjef stjórnarnefndar amtsbókasafnsins í Stykkishólmi, dags. 18. marz þ. á., þar sem hún leiðir athygli amtsráðsins að því, að prent-smiðjueigendur vanræki meir eða minna að fylgja ákvæðum 2. gr. í lögum 4. desbr. 1886, um prentsmiðjur, og væri því æskilegt, og enda nauðsynlegt að prentsmiðjueigendum væri gjört að skyldu, að senda stjórnarnefndum bókasafnanna hjer á landi í byrjun hvers árs skýrslu um þær bækur, sem þeir hefðu prentað, svo gengið væri eptir vöntununum í tæka tíð. Amts-ráðið leiddi hjá sjer, að hlutast til um þetta mál, þar sem eptirlit það, sem hjer væri um að ræða, væri hjá landshöfðingja, samkv. 2. gr. laganna, enda kvaðst forseti vita, að þeim væri rækilega framfylgt.

Forseti lagði fram brjef stjórnarnefndar safnsins, dags. 18. marz þ. á., þar sem þess er farið á leit, að árslaun bókavarda verði hækkuð úr 50 kr. upp 100 kr. frá 1. jan. 1902 að telja. Amtsráðið ályktaði, að hækka launin uppí 75 kr. frá 1. jan. 1902.

Reikningurinn yfir tekjur og gjöld safnsins fyrir 1902 var aptur fram-lagður, og var hann samþykktur að öðru leyti en því, að endurgreiddar yrðu 25 kr. af launum uppí 100 kr., sem færðar höfðu verið til útgjalda í reikningnum.

Amtsráðið athugaði, að það væri eigi rjett, að kaupa handa safninu sjer-fræðisleg rit (svo sem Lovlexikon), og sjerfræðisleg tímarit (svo sem Tid-

78
27. ágúst

skrift for Retsvidenskab), og heldur eigi mikið af bókum á ensku og þýzku og frakknesku, nje dönsk dagblöð.

Forseti lagði fram brjef frá formanni stjórnarnefndar amtsbókasafnsins í Stykkishólmi og gjaldkera þess, dags. 18. marz þ. á., þar sem hann skýtur því til amtsráðsins, hvort hann eigi megi reikna sjer 15—20 kr. á ári af tekjum safnsins fyrir ritföng og skriptir. Amtsráðið áleit það rjettara, að formaður og gjaldkeri gjörði reikning fyrir útgjöldum sínum.

Forseti lagði fram brjef stjórnarnefndar amtsbókasafnsins í Stykkishólmi, dags. 18. marz þ. á., þar sem þess er farið á leit, að samin verði ný skrá yfir bækur safnsins, sem væri heppilegra, en að semja viðauka við bóka-skrána frá 1895, þótt þetta síðara vitanlega yrði ódýrara; álitur nefndin, að ný bókaskrá, sem nái yfir allar bækur safnsins, að slepptum erfiljóðum, graf-skriptum, lögum ýmsra fjelaga, brúðkaupskvæðum og þessháttar, sem tekið hafði verið upp í skrána frá 1895, muni kosta 400 kr., eða því sem næst, og fer þess á leit, að amtsráðið vilji veita 200—300 kr. til þessa, þannig að taka mætti það, sem kynni að vanta, af þ. á. tekjum safnsins.

Forseti gat þess, að bókaskráin frá 1895, sem er $3\frac{1}{4}$ örk að stærð, hefði kostað alls 301 kr 85 a., og minntist á, að amtsráðið hefði, á fundi sínum 17. júní 1901 (sbr. Stj.tíð. 1901 B, bls. 155), veitt allt að því 100 kr. til þess að búa til viðaukaskrá handa safninu, en vegna burtfarar bókavarðar safnsins, sem hafði samið skrána frá 1895) hefir ekkert orðið úr þessu. Amtsráðið kaus það heldur, að láta semja viðaukaskrá, og endurveitti til þess þær 100 kr., sem það hafði ætlað til þessa á árinu 1901, en í viðbót við þetta mætti verja allt að 100 kr. af hinu árlega tillagi amtsins til bóka-safnsins. Stjórnarnefndin leggur það ennfremur til, að útbyta megi kaup-laust bókaskránni, sem nú er látin kosta 25 a., og skýtur því jafnframt til amtsráðsins, hvort ekki muni vera rjett, að afnema árgjald þeirra, sem nota safnið, 1. kr. Amtsráðið samþykkti, að bókaskráin fengist ókeypis, en vill að árstíllagið haldist fyrir notkun safnsins.

19. Forseti lagði fram skýrslu amtsdýralæknisins, dags. 10. nóvbr. f. á., um ferð hans frá 23. oktbr. til 8. nóvbr. f. á. upp um Kjalarnes, til þess að reyna nýtt bólusetningarefni gegn bráðapest, og um hans ferð upp í Borgarfjörð til þess að veita mönnum leiðbeiningar við framkvæmd á ráðstöfunum gegn fjárkláða.

Ennfremur var lögð fram prentuð skýrsla um bráðapestarbólusetningar á Íslandi og Færeyjum, á dönsku, frá »Forsögslaboratoriets bakteriologiske Afdeling«, dags. 31. júlí 1902, og hefir amtsdýralæknirinn ritað á þessa skýrslu að til sín væru komnar skýrslur um 54079 bólusettar kindur; þar af höfðu dáíð 1019 eða 1.9%. Nánari skýrslur um bráðapestarbólusetningar voru eigi komnar frá amtsdýralækni, sem hafði misst þær ásamt aleigu sinni við mikinn húsburna hjer í bænum 17. apríl þ. á. Forseti skýrði ennfremur frá því, að sjónauki sá, sem dýralæknir hafði, og sem Vesturamtið hafði lagt

til 150 kr. og Suðuramtíð 200 kr., hefði farizt þá um leið, og eigi verið vátryggður.

Forseti skýrði frá því, að amtsráðið í Suðuramtinu hefði ályktað, að leggja 200—300 kr. á móti Vesturamtinu til þess að útvega nýjan sjónauka handa dýralækni amtanna, og veitti amtsráðið í Vesturamtinu 150—200 kr. til þessa.

20. Forseti lagði fram brjef landshöfðingja, dags. 2. júní f. á., þar sem hann samþykkir þá ályktun amtsráðsins á fundi þess 10.—12. maí f. á., að Torfa skólastjóra Bjarnasyni í Ólafsdal væru gefnar upp skuldir hans við amtið, búnaðarskólaskóla og búnaðarsjóð Vesturamtsins, að upphæð samtals 17450 kr.

Ennfremur hafði landshöfðingi útborgað amtinu $\frac{1}{3}$ part af fjárveitingunni til Ólafsdalsskólans úr landssjóði fyrir 1902, 33 kr. 33 a., og hefði sú upphæð verið látin af hendi við Torfa Bjarnason samkvæmt ályktun amtsráðsins 10.—12. maí f. á. (sbr. Stj.tíð. 1902, B, bls. 203), enda mundi landshöfðingi hafa borgað honum út beinlínis hina $\frac{2}{3}$ parta styrksins eptir meðmælum amtsráðsins.

Forseti gat þess, að í Ólafsdal væri í vörzlum Torfa Bjarnasonar bókasafn, sem fylgdi skólanum og amtið ætti, og svonefnt bókasafn skólapilta, sem væri keypt fyrir tveimur amtsins. Torfi hafði óskað eptir því munnlega við forseta, að mega framvegis halda þessum bókasöfnum á meðan hann hjeldi uppi kenusu í skólanum, og veitti amtsráðið samþykki sitt til þess gegn því, að hann hjeldi þessum bókasöfnum vátryggðum, hinu fyrnefnda fyrir 600 kr., og hinu síðarnefnda fyrir 500 kr. Ennfremur leyfði amtsráðið, að skólastjóri Torfi Bjarnason mætti framvegis hafa að láni tvo sjónauka, sem amtið á skólanum.

21. Forseti lagði fram erindi frá prestinum, sjera Helga Árnasyni í Ólafsvík, dags. 5. f. m., þar sem hann ber sig upp undan því, að sýslunefndin í Snæfellsnessýslu hefði á fundi sínum 23.—24. marz þ. á. veitt sjer algjörlega lausn úr hreppsnefndinni í Neshreppi innan Ennis, þótt hann aðeins hefði sótt um lausnina með þeim fyrirvara, að hann gæti notað sjer lausnarleyfið, ef hann vegna annríkis eða af öðrum ástæðum eigi skyldi framvegis finna sig færán til að hafa hreppsnefndarstörf á hendi og óskaði lausnarinnar, en nú vildi hann helst sitja áfram í nefndinni eptir áskorun hreppsmanna, og fer þess á leit, að amtsráðið felli úr gildi þennan úrskurð sýslunefndarinnar.

Amtsráðið vísadi þessari kæru frá sjer með þeirri athugasemd, að sjera Helga Árnasyni væri innanhandar, að taka á móti þeirri kosningu, sem hann yrði fyrir, án tillits til lausnarinnar, sem hann hefði fengið.

Forseti lagði ennfremur fram annað erindi sjera Helga Árnasonar í Ólafsvík, dags. 15. þ. m., þar sem hann ber sig upp undan meintum ærumeidandi orðum þeim, sem sýslumadurinn í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu hafi haft um sig útaf fyrnefndri lausnarbeiðni og veiting, og biður um, að amtsráðið

78
27. ágúst

verji sig fyrir slíkum áburði, og láti sýslumann sæta ábyrgð og hæfilegum ávitum fyrir hann.

Amtsráðið vísaði einnig þessari kæru frá sjer, þar sem kærandanum væri innanhandar að höfða meiðyrðamál á móti sýslumanni útaf þessum áburði, ef honum sýndist, en á hinn bóginn álitur amtsráðið, að bókunin á ummælum þessum hafi átt mjög illa við.

22. Forseti lagði fram erindi frá hreppsnefndinni í Norðurárdalshreppi, dags. 28. maí þ. á., með fylgiskjölum, þar sem hún áfrýjar til amtsráðsins úrskurði sýslunefndarinnar í Mýrasýslu 11. marz þ. á., sem ákveður, að nefndur hreppur skuli endurgjalda Þverárhliðarhreppi framlag hans, að upphæð 6 kr., útaf kostnaði til annarar fjalleitar haustið 1901 fyrir þá sök, að einn mann hafi vantað í leitina af tillagi því, er koma átti frá bæjunum Svartagili, Glitsstöðum, Uppsölum og Skarðshömrum í Norðurárdalshreppi, eptir niðurfjöfnun hreppsnefndarinnar í Þverárhliðarhreppi, og í annan stað, að það sje rjett, að þessi hreppsnefnd jafni niður fjallskilum á áðurnefnda 4 bæi á meðan þaðan sje rekið á leitarsvæði Þverhliðinga, og það án þess, að hreppsnefndin í Norðurárdalshreppi taki þátt í niðurfjöfnuninni. Úr því svo er ákveðið í Reglugjörð fyrir Mýrasýslu 25. júlí 1892, um notkuna afrjetta, fjallskil, rjettir og refaveiðar, 1. gr., að skjóta megi úrskurðum sýslunefndar til amtsráðs Vesturamtsins, þótt adalreglan sje sú, að úrskurðir sýslunefnda í fjallskilamálum sjeu endilegir, nema augljóst sje, að sýslunefnd hafi beitt ólögum með úrskurði sínum, tók amtsráðið þetta kærúmál til yfirvegunar og úrskurðar, og komst að þeirri niðurstöðu, að fyrnefndur úrskurður sýslunefndarinnar 11. marz þ. á. skyldi standa óraskaður.

23. Nefnd sú, sem kosin hafði verið til þess, að láta uppi álit sitt um kærur sjera Kjartans prófasts Helgasonar og fleiri sýslunefndarmanna í Dalasýslu yfir framkvæmdum sýslumanns og reikningsfærslu útaf Laxárbrúnni á árunum 1900 og 1901, lýsti yfir áliti sínu, sem amtsráðið samþykkti, að frekara væri eigi að gjöra, en úrskurðað hefði verið af hálfu forseta.

Í sambandi við þetta úrskurðaði amtsráðið hinar nýju athugasemdir við sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningana fyrir árið 1900, en frestaði að úrskurða þær athugasemdir, sem gjörðar höfðu verið við reikningana yfir kostnaðinn við Laxárbrúna fyrir 1900 og 1901, þangað til lokareikningur lægi fyrir, og úttekt á brúnni og mannvirkjum þeim, sem brúargjörðunni fylgja.

Úrskurðirnir á sýslusjóðs- og sýsluvegasjóðsreikningana fyrir 1900 eru á þessa leið.

Sýslusjóðsreikningurinn.

1. gr.

Laxárdalshreppi ber að endurgjalda 1 kr. 54 a., Saurbæjarhreppi 7 kr. 16 a. Hjá Hvammshreppi ber sýslumanni að innheimta 1 kr. 96 a.

Athugasemdin um vöntun verkfærra manna skrárinnar úr Hvammshreppi er þörf.

2. gr.

Fellur niður samkvæmt framlögðum skýrslum og kvittun.

78
27. ágúst

3. gr.

Má við svo búð standa; til eptirbreytni framvegis.

4. gr.

Upplýst með svarinu.

5. gr.

Má við svobúð standa.

6. gr.

1 kr. 30 a. má endurgjalda.

7. gr.

Ahugað við sýsluvegasjóðs- og brúarreikninginn.

8. gr.

Fullnægt (kvittun komin).

9. gr.

Fellur niður.

10. gr.

Sömuleiðis.

Sýsluvegasjóðsreikningurinn.

1. gr.

Saurbæjarhreppi endurgjaldist sem ofgreitt sýsluvegagjald 7 kr. 50 a.

2. gr.

Má við svo búð standa, en framvegis sendi hreppsnefndin í Skarðsstrandarhreppi skýrslu um vegabæturnar.

3. gr.

Athugast við brúarreikninginn.

4. gr.

Fullnægt.

5. gr.

Fullnægt með svarinu.

Nefndin ljet það álit sitt uppi um hina vantandi heimild fyrir þeim 1159 kr. 18. a., sem greiddar höfðu verið úr sýslusjóðnum til Laxárbrúarinnar á árinu 1901, að rjettast væri að fresta úrskurði um þetta atriði, þangað til lokareikningur um kostnaðinn við brúna með tilheyrandi skilríkjum og úttektargjörð lægi fyrir. Nefndin álitur ennfremur, að rjett sje að ganga ept-

78

27. ágúst

ir þeim tillögum til brúarinnar frá 4 hreppum, sem sýslumaður telur lofað sje í brúarreikningnum fyrir 1901, og sem eru að upphæð 549 kr.

Amtsráðið fjellst á þetta álit, og leggur sýslumanni fyrir, að semja loka-reikninginn svo tímanlega, að hann sje kominn í hendur endurskoðanda fyrir 1. febr. næstkomandi með sýslureikningunum.

24. Þá var rædd og samþykkt áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðsins fyrir 1904.

Tekjur.

1. Væntanlegar eptirstöðvar	kr. 600 00	
2. Jafnaðarsjóðsgjald	— 3300 00	kr. 3900 00

Gjöld.

1. Kostnaður við amtsráðið	kr. 1000 00	
2. Kostnaður, samkv. 3. gr. laga 2 oktbr. 1891 um skipun dýralækna	— 200 00	
3. Amtsbókasafnið	— 500 00	
4. 8. afb. uppi 12000 kr. bankalán frá 14. nóv. 1896 kr. 600, og leigur til $\frac{30}{9}$ 1904	— 960 00	
5. 4. afb. uppi 5000 kr. bankalán frá 30. júlí 1900: 500 kr., og leigur til $\frac{30}{9}$ 1904: 150 kr.	— 650 —	
6. Ferðakostnaður	— 60 00	
7. Ýmislegt	— 100 00	
8. Eptirstöðvar	— 430 00	kr. 3900 00

25. Forseti lagði fram brjef sýslumannsins í Dalasýslu, dags. 28. þ. m., þar sem hann fer þess á leit, að amtsráðið samþykki, að sýslunefnd Dalasýslu taki að sjer ábyrgð á sparisjóði sýslunnar, samkvæmt lögum sjóðsins, sem voru framlögð óundirskrifuð og ódagsett, en gjörðabók nefndarinnar, viðvikjandi fundarhaldi hennar 23.—26. marz þ. á., sýnir, að nefndin hafi samþykkt ný lög fyrir sjóðinn.

Sýslumaður, sem er amtsráðsmaður, skrifaði á fundinum vottorð sitt á lögin um, að þau væru samþykkt af sýslunefnd Dalasýslu á aðalfundi hennar h. 23. marz 1903.

Amtsráðið athugaði, að gjörðabókarútskriftin bæri það með sjer, að sýslunefndin hefði ályktað, að biðja um samþykki ráðsins, og var ályktun þess um þetta mál sú, að sýslunefndin hefði enga heimild til að leggja slíka ábyrgð á sýslusjóðinn; neitaði því amtsráðið um hið umbedna samþykki.

26. Amtsráðið samþykkti, að næsti aðalfundur þess yrði haldin í Reykjavík.
27. Fyrir skriptir á fundinum veitti amtráði 25 kr.

Fleiri mál komu eigi fram á fundinum og var honum því slitið.

Vesturamtíð, Reykjavík 27. ágúst 1903.

J. Havsteen,

Fundargjörðir

79
13. júní

amtsráðs Norðuramtsins 9.—13. júní 1903.

Ár. 1903, hinn 9. júní var aðalfundur amtsráðs Norðuramtsins settur og haldinn á Akureyri af amtmanni Páli Briem, amtsráðsmanni Húnavatnssýslu Birni bónda Sigfússyni á Kornsa, amtsráðsmanni Skagafjarðarsýslu Ólafi umboðsmanni Briem á Álfgaersvöllum, amtsráðsmanni Eyjafjarðarsýslu Stefáni kennara Stefánssyni á Möðruvöllum og amtsráðsmanni Suðurþingeyjarsýslu Árna prófasti Jónssyni á Skútustöðum.

Á fundinum komu þessi mál til umræðu:

1. Forseti lagði fram reikninga yfir tekjur og gjöld eptirfylgjandi sjóða árið 1902 með fylgiskjölum.
 - a. Jafnaðarsjóðs Norðuramtsins.
 - b. Búnaðarsjóðs Norðuramtsins.
 - c. Styrktarsjóðs fátækra ekkna og munadarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað.
 - d. Bókasafns Norðuramtsins.
 - e. Prentsmiðjusjóðs Norðuramtsins.
 - f. Búnaðarsjóðs Eyjafjarðarsýslu.
 - g. Þúsund ára afmælisjóðs Eyjafjarðarsýslu.
 - h. Gróðrarstöðvarinnar á Akureyri.

Amtsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjertil endurskoðunar.

2. Forseti lagði fram sýslusjóðsreikninga úr öllum sýslum amtsins fyrir 1902, og sömuleiðis sýsluvegasjóðsreikninga úr sömu sýslum fyrir sama ár, og enn fremur brúarsjóðsreikninga Skagafjarðarsýslu og Húnavatnssýslu s. á., alla með tilheyrandi fylgiskjölum. Amtsráðsmennirnir skiptu með sjer reikningum þessum til yfirskoðunar.
3. Framlögð voru og lesin upp eptirrit af gjörðabókum allra sýslunefnda fyrir yfirstandandi ár.
 - a. Fundargjörðir Húnavatnssýslu frá 10.—14. marz þ. á.
 - b. Fundargjörðir Skagafjarðarsýslu frá 10.—13. marz þ. á.
 - c. Fundargjörðir Eyjafjarðarsýslu frá 23.—24. júní f. á. og 10.—14. marz þ. á.
 - d. Fundargjörðir Suðurþingeyjarsýslu frá 12.—16. marz þ. á.

Við fundargjörðirnar fannst ekkert að athuga.

4. Amtsráðsmennirnir lögðu fram reikninga amtsins, með þeirri athugasemd við styrktarsjóðsreikning fátækra ekkna og munadarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyri, að kvittanir vantaði fyrir úthlutun styrksins, og ber að senda þær eptirleiðis. — Að öðru leyti voru reikningarnir samþykktir athugasemdalaust.
5. Amtsráðsmennirnir lögðu fram sýslusjóðsreikningana.
 - a. Við sýslusjóðsreikning Skagafjarðarsýslu þótti athugasemd, að kvittun fyrir jafnaðarsjóðsgjaldinu fylgdi eigi, og ber að láta hana eptirleiðis fylgja reikningunum.

79

13. júní

- b. Við sýslusjóðsreikning Eyjafjarðarsýslu þótti athugavert, að sundurliðuð skýrsla um niðurjöfnun sýslusjóðsgjaldsins fylgdi eigi, og ber eptirleidis að láta hana fylgja reikningnum.
- c. Við sýslusjóðsreikning Suðurþingeyjarsýslu þótti athugavert.
1. Í fylgiskjali 13 er eigi tilgreind upphæð ljósmóðurlauna, og ber því að útvega og senda nýja kvittun.
 2. Í fylgiskjali 20 er kvittað fyrir 200 kr. styrk til Fjarræktarfelags Þingeyinga, en færðar til útgjalda 150 kr. Reikningshaldara ber að skýra frá hvernig á þessu stendur.
- d. Við sýslusjóðsreikning Húnavatnssýslu þótti ekkert athugavert.
6. Framlagt var landshöfðingjabrjef, dags. 24. sept. f. á., um kjördæmaskipun í amtinu ásamt álitni hlutadeigandi sýslunefnda. Eptir að amtsráðið hafði athugað málið, ákvað það að leggja til að kjördæmaskipun í Norðuramtinu verði svo sem nú skal greina:
1. Miðfjarðarkjördæmi í Húnavatnssýslu nái yfir Staðarhrepp, Torfastaðahreppa, Kirkjuhvamms-, Þverár-, Þorkelshóls og Sveinsstaðahreppa, með um 1900 manns.
 2. Blönduóskjördæmi nái yfir Ás-, Torfalækjar-, Svínavatns-, Bólstaðarhlíðar-, Engihlíðar- og Vindbælishreppa í Húnavatnssýslu með um 1900 manns.
 3. Sauðákrókskjördæmi nái yfir Lýtingsstaða, Seilu-, Staðar-, Sauðár-, Skefilsstaða og Rípurhreppa í Skagafjarðarsýslu með um 2000 manns.
 4. Hofsóskjördæmi nái yfir Akra-, Viðvíkur-, Hóla-, Hof-, Fells-, Haganess og Holtshreppa í Skagafjarðarsýslu með um 2250 manns.
 5. Svarfaðardalskjördæmi nái yfir Arnarness-, Svarfaðardals-, Þóroddstaða-Hvanneyrar- og Grimseyjarhreppa í Eyjafjarðarsýslu, og Grýtubakkahrepp í Suðurþingeyjarsýslu með um 3200 manns.
 6. Akureyrarkjördæmi nái yfir Akureyrarkaupstað með um 1600 manns.
 7. Eyjafjarðarkjördæmi nái yfir Skriðu-, Glæsibæjar-, Hrafnagils, Saurbæjar- og Öngulsstaðahreppa í Eyjafjarðarsýslu, og Svalbarðsstrandahrepp í Suðurþingeyjarsýslu með um 2400 manns.
 8. Húsavíkurkjördæmi nái yfir Hóls-, Ljósavatns-, Skútustaða-, Reykdæla-, Aðaldæla- og Húsavíkurhreppa í Suðurþingeyjarsýslu með um 3000 manns.
- 7 Framlagðar voru skýrslur um hag styrktarsjóða í amtinu. Amtsráðið athugaði þær og hafði ekkert við þær að athuga.
8. Framlögð voru bóнарbrjef um styrk af prentsmíðjusjóði Norður- og Austuramtsins frá námspiltum gagnfræðaskólans á Akureyri, Jóhanni P. Pjetursyni og Gunnari St. Gunnarssyni og frá námsmeyjum á kvennaskóla Eyfirðinga, Aðalbjörgu Sigurðardóttur og Aðalheiði Gísladóttur.
- Amtsráðið veitti Aðalbjörgu Sigurðardóttur, Aðalheiði Gísladóttur og Gunnari St. Gunnarssyni 27 kr. hverju.
9. Framlagt var brjef sýslumannsins í Suðurþingeyjarsýslu, dags. 24. marz þ. á., þar sem hann sækir um fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að hún megi

taka 2500 kr. lán, er afborgist með jöfnum afborgunum á 20 árum, og síð- **79**
 ar lána þessa upphæð hjeraðslækni Ingólfi Gíslasyni, til þess að byggja **13. júní**
 sjer íbúðarhús á Breiðumýri í Reykdælahreppi.

Amtsráðið samþykkti þetta,

10. Framlagt var brjef sýslumannsins í Húnavatnssýslu, dags. 28. marz þ. á., þar sem hann sækir um fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að sýsluveginum í Engihlíðarhreppi, verði breytt þannig, að hann liggi frá Blöndubrúnni fram hjá kvenskólahúsinu, um Klauf eftir Nedribyggð Refasveitar hjá Sölvabakka, að brú á Laxá.

Amtsráðið samþykkti þetta.

11. Framlagt var brjef sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu, dags. 20. marz þ. á., þar sem hann sækir um fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að hún megi taka 800 kr. lán til brúargjörða.

Amtsráðið samþykkti lántöku þessa með því skilyrði að lánið endurborgist með jöfnum afborgunum á 10 árum.

12. Framlagt var brjef sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu, dags. 2. júlí f. á., þar sem hann sækir um fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, að amtsráðið samþykki að hún megi selja tóvjelarnar við Glerá fyrir 15000 kr., með ákveðnum skilyrðum, meðal annars þeim, að sýslan standi ábyrgð fyrir láni, er á sínum tíma var veitt úr landssjóði til tóvjelanna.

Amtsráðið samþykkti þetta.

13. Framlagt var bónarbrjef frá Valdimar Valdimarssyni, um allt að 500 kr. styrk til að kaupa verkfæri til að geta gjört við skilvindur, saumavjelar, prjónavjelar og aðrar líkar vjelar. Amtsráðið sá sjer eigi fært að veita þetta fje.

14. Framlagt var erindi hreppsnefndaroddivitans í Áshreppi, dags. 6. f. m., með 4 fylgiskjölum, þar sem hann áfrýjar til amtsráðsins ályktun sýslunefndar Húnavatnssýslu á síðasta aðalfundi hennar um afnám fjallatollsgreiðslu m. m. eptir hálftrjettarlandið Grímstunguheiði, að því er Sveinsstaðahrepp snertir, ásamt umsögn oddvitans í Sveinsstaðahreppi, dags. 20. f. m., og umsögn sýslumannsins í Húnavatnssýslu, dags. 4. þ. m. Amtsráðið vísar máli þessu frá sjer, með því að það álitur, að dómstólarnir eigi að skera úr því, hvort Sveinsstaðahreppur hafi í máli þessu brotið rjett Áshrepps.

15. Framlagt var erindi oddvitans í Bólstaðarhlíðarhreppi, dags. 18. apríl þ. á., þar sem hann áfrýjar til amtsráðsins úrskurði lögðum á reikning hreppsins fardagaárið 1901—1902. Af því að reikningur hreppsins fylgdi eigi erindi þessu, og oddviti sýslunefndarinnar hafði eigi látið uppi umsögn sína um það, ákvað amtsráðið að fresta málinu þangað til búið væri að fá reikninginn og umsögn sýslunefndaroddivitans.

16. Amtsráðsmennirnir lögðu fram sýsluvegasjóðsreikningana.

- Við sýsluvegasjóðsreikning Húnavatnssýslu þótti ekkert athugavert.
- Við sýsluvegasjóðsreikning Skagafjarðarsýslu þótti ekkert athugavert.
- Við sýsluvegasjóðsreikning Eyjafjarðarsýslu þótti athugavert, að sundurliðaðir reikningar yfir kostnað við aðgjörðir á sýsluvegum í Öngulstaða-

79
13. júní

Svarfaðardals- og Hvanneyrarhreppum, fylgdu eigi reikningnum, og ber að útvega þá og senda.

- d. Við sýsluvegasjóðsreikning Sudurþingeyjarsýslu þótti athugavert, að sundurliðaða reikninga yfir kostnað við vegagerðir á sýsluvegum vant-
aði, og ber að útvega þá og senda.
17. Amtsráðsmennirnir lögðu fram brúarsjóðsreikninga úr Húnavatns- og Skaga-
fjardarsýslum, og þótti ekkert við þá að athuga.
18. Forseti skýrði frá, að hann hefði fengið timburmeistara Jón Stephásson á
Akureyri, til þess að skoda kirkjuna á Hólum og gjöra áætlun um aðgjörð
kirkjunnar.

Áætlunin var lögð fram, og samkvæmt henni er aðgjörðarkostnaður-
inn áætlaður kr. 1043,50. Amtsráðið áleit, að eigi þyrfti að leggja nýttgólf
á kirkjuloftinu, en til aðgjörðarinnar að öðru leyti veitti það alt að 700 kr.

19. Forseti lagði fram frumvarp til reglugjörðar fyrir búnaðarskólann á Hólum; var
það nákvæmlega rætt og síðan samþykkt með nokkrum breytingum.
20. Forseti lagði fram brjef fjárkláðalækis O. Myklestads, dags, 9. þ. m., um
útrýming fjárkláðans, og ýms önnur skjöl suertandi fjárkláðann.

Í brjefi sínu leggur O. Myklestad til :

1. að byrjað verði á útrýming fjárkláðans á næsta hausti, og reynt að út-
rýma fjárkláðanum í Norður- og Austurömtunum næsta vetur 1903—
1904, í Suður- og Vesturömtunum vestur að Gilsfirði og Bitrufirði vetur-
inn 1904—1905, og svo veturinn 1905—1906 í þeim hluta landsins, sem
eptir er.
2. að fjárkláðalögunum verði breytt í þá átt, að þau verði lík lagaákvæð-
um Norðmanna um fjárkláðann.
3. að útrýmingaraðferðin verði eins og í Noregi vestan fjalls, og því verði
allt sauðfje badað úr tóbaksbaði á útrýmingarsvæðinu einu sinni eða
tvísvar, eptir því hvort sauðfje á heimilinu er kláðalaust eða eigi.
4. að sett verði nefnd þegar í byrjun alþingis, til þess að gjöra ráðstafan-
ir til framkvæmdar málinu.

Amtsráðið telur æskilegast, að útrýming fjárkláðans gæti farið fram
um land allt næsta vetur, en af því að amtsráðið álitur, að þetta muni eptir
atvikum eigi vera hægt, mælir það hið bezta með tillögum þessum, og fel-
ur forseta að beina þeim áleiðis til landssjórnarinnar. Í þessu efni skir-
skotar amtsráðið til þess, er það hefir áður haldið fram í málinu, sjerstak-
lega til frumvarps til laga um fjárkláða, er samþykkt var á fundum amts-
ráðanna í Norður- og Austurömtunum 15.—18. júní og 11.—14. júlí 1898,
til óska sinna á amtsráðsfundum um að ráðstafanir verði gjörðar til útrým-
ingar fjárkláðanum á líkan hátt sem í Noregi.

21. Forseti lagði fram skýrslur um kennslu í fjárkláðalækningum og lækninga-
tilraunir með tóbaksbaði, er gjörðar hafa verið síðastliðinn vetur, allstaðar
með góðum árangri. Kostnaður við kennslu þessa og lækningatilaunir
hefir verið lídugar 1000 kr.

Amtsráðið fól forseta að sækja um allt að 1000 kr. úr lands- **79**
sjóði til fjárkláðakennslu þeirrar og lækningatílauna, sem framkvæmd- 13. júní
ar hafa verið í amtinu síðastliðinn vetur og vor.

22. Framlögð voru bónarbrjef frá kvennaskóla Eyfirðinga um 400 kr. styrk til skólans og bónarbrjef frá sýslumanni Húnavatnssýslu um 400 kr. styrk til kvennaskólans þar. Bónarbrjefunum fylgdu reikningar skólanna og skýrslur þeirra.

Amtsráðið veitti báðum skólunum hinn umbedna styrk.

23. Framlagðir voru reikningar búnaðarskólans á Hólum 1901--1902, og reikningur yfir tekjur og gjöld Hólakirkju með fylgiskjölum og athugasemdum. — Amtsráðið athugaði reikninga þessa, en af því að reikningshaldari hafði eigi svarað athugasemdunum skriflega, sá amtsráðið sjer eigi fært að úrskurða reikningana, og fól forseta því að útvega svör reikningshaldara og úrskurða síðan reikningana.
24. Framlögð var skýrsla yfir búfje og lausafje Hólaskóla í vörzlum Flóvents búfræðings Jóhannssonar, og athugaði amtsráðið hana. Engin skýrsla var fram komin um greiðslu afgjaldsins, og var forseta því falið að heimta hana sem fyrst.
25. Forseti lagði fram skýrslur um aðgjörð á skólahúsinu síðastliðið sumar og um allan fjárhag skólastofnunarinnar.

Amtsráðið athugaði skjöl þessi.

26. Forseti lagði fram skrá yfir innstæður Hólaskóla 1. maí 1903. Innstæður þessar voru 14. maí 1902 kr. 1756 97
Af þessum munum hafði verið notað ýmislegt svo sem
cement o. s. frv. — 188 72
og eru eldri munir þá virtir kr. 1568 25
Til skólans hafði verið veitt:
a, Kennsluáhöld kr. 1023 35
b, Bækur — 306 94
c, Aðrir munir — 684 82 — 2015 11
og er innstæða skólans því alls talin kr. 3583 36

27. Forseti lagði fram brjef frá búnaðarskólakennara Jósef Björnssyni, þar sem hann fer fram á 400 kr. styrk til utanferðar sinnar síðastliðinn vetur. Amtsráðið veitti honum 300 kr. með því skilyrði, að hann gæfi skýrslu um ferð sína svo fljótt, að hún gæti orðið lögð fyrir næsta búnaðarþing, en fól forseta jafnframt að sækja um áður nefnda upphæð til Búnaðarfélags Íslands.

28. Amtsráðið tók til ihugunar, að brýna nauðsyn bæri til að nemendur við búnaðarskólann á Hólum fengju verklega kennslu, eins og ákveðið er í reglugjörð skólans. Hafði amtsráðið ýmsar upplýsingar um málið, og meðal annars tilboð frá kennara Jósef Björnssyni um að veita verklega kennslu 4 nemendum skólans. — Amtsráðið sá sjer eigi fært að gjöra fullnaðarákvæði um kennslu þessa, en fól forseta að reyna að

79
13. júní.

- koma henni á næsta sumar eptir því sem unnt væri. — Amtsráðið veitti til kennslunnar 500 kr.
29. Amtsráðið veitti forseta heimild til, ef honum sýndist svo, að bjóða jörðina Hóla með innstæðum til ábúðar og leigu, segja samningnum við Flóvent búfræðing Jóhannsson upp og byggja jörðina með innstæðum.
30. Amtsráðið tók til ihugunar, að skýrslur hreppsnefnda um heilbrigðishag manna væru yfirleitt eigi í því lagi, að þær gæfu rjetta hugmynd um heilbrigðishag manna, og ákvað það því, að hætt skyldi að heimta þær hjá hreppsnefndum.
31. Forseti skýrði frá, að hann hefði sótt til Búnaðarfjelags Íslands um styrk til garðyrkjuskóla hjer við Akureyri. Búnaðarfjlagið hefði veitt nokkurn styrk, en þó eigi svo mikinn, að hann hefði sjeð sjer fært að byrja á skólanum.

Ennfremur gat hann þess, að hið nýstofnaða Ræktunarfjlag Norðurlands hefði í huga að stofna garðyrkjuskóla. Forseti lagði fram brjef um þetta efni, og athugaði amtsráðið þau.

32. Amtsráðið kaus kennara Stefán Stefánsson á Möðruvöllum til að endurskoða reikninga amtsins næsta ár.
33. Samkvæmt lögum Búnaðarfjelags Íslands átti annar af búnaðarþingsfulltrúum þeim, sem amtsráðið kýs, að fara frá eptir hlutkesti. Kom upp hlutur Stefáns kennara Stefánssonar. Amtsráðið endurkaus Stefán kennara Stefánsson fyrir búnaðarþingsfulltrúa fyrir Norðuramtíð til 4 ára.
34. Amtsráðið tók til ihugunar fjárhag búnaðarskólans á Hólum og ræddi málið mjög rækilega. Amtsráðið áleit, að árlegur kostnaður við skólann yrði eptirleiðis svo sem nú skal greina:

1. Laun kennara:	
a, 1. kennara	kr. 1200 00
b, 2. kennara	— 800 00
c, tímakennsla	— 550 00 = kr. 2550 00
2. Endurskoðun og eptirlit	— 150 00
3. Brunabótagjald	— 189 00
4. Viðhald á skólahúsi	— 200 00
5. Hiti og ljós	— 400 00
6. Bækur og áhöld	— 800 00
7. Námsstyrkur á skólanum	— 500 00
8. Námsstyrkur til verklegrar kennslu	— 500 00
9. Afborgun og vextir af landssjóðsláni	— 1200 00
10. Afborgun og vextir af láni til að byggja leikfímishús	— 180 00
11. Óviss útgjöld	— 311 00
	<hr/>
	Alls kr. 6980 00

Til að standast þennan kostnað álitur amtsráðið að fyrst og fremst eigi að ganga leigan, sem greiða á af innstæðum búans á Hólum kr.

- 440,00, en af upphæð þeirri, sem þá er eftir kr. 6540,00, ættu $\frac{1}{3}$ að **79** greiðast úr landssjóði eða kr. 4360,00 en $\frac{1}{3}$ að greiðast af amtinu kr. 13. júní 2180,00, með búnaðarskólagjaldi kr. 870 00 og tillagi úr jafnaðarsjóði — 1310 00 = kr. 2180 00
- Amtsráðið fól forseta að sækja um áður nefndan styrk úr landssjóði.
35. Amtsráðið skóðaði trjáræktarstöðina hér í bænum. Fól það forseta að sækja til Búnaðarfélags Íslands um 500 kr. styrk til hennar og að senda fjelaginu skýrslu um stöðina.
36. Var samin og samþykkt svohljóðandi

ÁÆTLUN

um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Norðuramtsins 1904.

Tekjur:

Jafnaðarsjóðsgjald kr. 6000 00

Gjöld:

1. Til amtsráðsins kr. 500 00
 2. Til menntamála:
 - a. Til kvennaskóla Eyfirðinga kr. 400 00
 - b. Til kvennaskóla í Húnavatnssýslu — 400 00
 - c. Til bókasafns Norðuramtsins — 500 00
 - d. Til búnaðarskólans á Hólum:
 1. Búnaðarskólagjald kr. 870 00
 2. Tillag til skólans — 1310 00 — 2180 00 — 3480 00
 3. Tillag til Búnaðarfélags Íslands — 400 00
 4. Vextir og afborgun af spítalaláni — 200 00
 5. Styrkur til utanfarar — 300 00
 6. Til aðgjörðar Hólakirkju — 700 00
 7. Óviss útgjöld — 420 00
- Alls kr. 6000 00

Amtsráðsmaður Suðurþingeyjarsýslu, prófastur Árni Jónsson á Skútustöðum, fór af fundi síðasta dag amtsráðsfundarins.

Fleira kom ekki til umræðu.

Fundarbók lesin upp og samþykkt.

Fundi slitið 13. júní 1903.

Páll Briem.

Stefán Stefánsson.

Ólafur Briem.

Björn Sigfússon.

Rjetta útskrift staðfestir

Páll Briem.

Fundargjörðir

13. júlí

amtsráðs Austuramtsins 11.—13. júlí 1903.

Ar. 1903, laugardaginn hinn 11. júlí, var aðalfundur amtsráðs Austuramtsins settur og haldinn á Eskifirði af amtmanni Páli Briem, varaamtsráðsmanni Austurskaptafellssýslu Jóni prófasti Jónssyni á Stafafelli í stað aðalamtsráðsmannsins Þorgríms læknis Þórðarsyni á Borgum, er situr á alþingi, aðalamtsráðsmanni Suðurmúlasýslu sýslumanni A. V. Tulinius á Eskifirði og aðalamtsráðsmanni Norðurþingeyjarsýslu Árna hreppstjóra Kristjánssyni á Lóni, en fyrir Norðurmúla sýslu er enginn mættur með því að aðalamtsráðsmaður sjera Einar Þórðarson í Hofteigi situr á alþingi, en varaamtsráðsmaður Jón Jónsson frá Sleðbrjót er farinn til Ameríku.

Á fundinum voru þessi málefni tekin til umræðu:

1. Forseti lagði fram reikninga yfir tekjur og gjöld eptirfylgjandi sjóða 1902 með fylgiskjölum.
 - a. Jafnaðarsjóðs Austuramtsins.
 - b. Búnaðarsjóðs Austuramtsins.
 - c. Búnaðarskólasjóðs Austuramtsins.
 - d. Gjafasjóðs Guttorms prófasts Þorsteinssonar.
 - e. Gjafasjóðs Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar.

Amtsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjer til endurskoðunar.

2. Forseti lagði fram sýslusjóðsreikninga og sýsluvegasjóðsreikninga 1902 úr öllum sýslum amtsins með fylgiskjölum.

Amtsráðsmennirnir skiptu reikningum þessum með sjer til endurskoðunar.

3. Framlagður var reikningur bókasafns Austuramtsins 1902 með fylgiskjölum. Amtsráðsmaður Suðurmúlasýslu tók reikninginn til endurskoðunar.
4. Framlagt var landshöfðingjabrjef, dags. 24. sept. f. á., um kjördæmaskipun í amtinu ásamt áliti hlutadeigandi sýslunefnda og bæjarstjórnar Seyðisfjarðar kaupstaðar. Eptir að amtsráðið hafði athugað málið, ákvað það að leggja til að kjördæmaskipun í Austuramtinu yrði svo sem nú skal greina.

1. Norðurþingeyjarkjördæmi nái yfir Norðurþingeyjarsýslu með um 1400 íbúum.
2. Vopnafjardarkjördæmi nái yfir Skeggjastaða, Vopnafjarðar, Jökuldals og Hlíðarhreppa í Norðurmúlasýslu með um 1600 íbúum.
3. Hjeraskjördæmi nái yfir Fljótsdals, Fella, Hróarstungu og Hjaltastaðarhreppa í Norðurmúlasýslu, og Eiða, Valla og Skriðdalshreppa í Suðurmúlasýslu með um 2000 íbúum.
4. Seyðisfjardarkjördæmi nái yfir Borgarfjarðar, Lodmundarfjarðar og Seyðisfjarðarhreppa í Norðurmúlasýslu og Seyðisfjardarkaupstað með um 1400 íbúum.
5. Reyðarfjardarkjördæmi nái yfir Mjóafjarðar, Norðfjarðar og Reyðarfjarðarhreppa í Suðurmúlasýslu með 2000 íbúum.

6. Breiðdalskjördæmi nái yfir Fáskrúðsfjarðar, Breiðdals, Beruness og Geit- **80**
hellahreppa í Sudurmúlasýslu með 2400 íbúum. 13. júlí
7. Austurskaptafellskjördæmi nái yfir Austurskaptafellssýslu með um 1200 íbúum.

Amtsráðið telur það mjög nauðsynlegt, að af þeim 4 alþingismönnum, sem væntanlega verður bætt við tölu þjóðkjörinna þingmanna, verði einum þingmanni bætt við í Austuramtinu, af því að Austuramtíð er mjög víðáttumikið og langt frá þeim stað, þar sem alþingi er háð, og kunnugleiki þingsins því minni að því er snertir Austuramtíð heldur en hin ömtin.

5. Framlagt brjef bæjarfógetans á Seyðisfirði, þar sem hann óskar þess fyrir hönd bæjarstjórnar Seyðisfjarðarkaupstaðar, að amtsráðið veiti spítalanum á Seyðisfirði 300 kr. styrk úr jafnaðarsjóði 1903. Bónarbrjefinu fylgdi reikningur spítalans síðastl. ár. — Amtsráðið veitti spítalanum 200 kr. styrk árið 1904.
6. Framlögð voru bónarbrjef frá kvennaskóla Eyfirðinga um 100 kr. styrk til skólans og bónarbrjef frá sýslumanni Húnavatnssýslu um 150 kr. styrk til kvennaskólans þar. Bónarbrjefunum fylgdu skýrslur um skólana. Amtsráðið veitti hvorum skóla 100 kr. styrk.
7. Framlögð var og lesin reglugjörð búnaðarskólans á Eiðum og var hún samþykkt af amtsráðinu. Forseti leitar síðan staðfestingar landshöfðingjans á reglugjörðinni, er skal ganga í gildi 15. septbr. þ. á.
8. Framlagt var brjef sýslumannsins í Norðurmúlasýslu, dags. 21. marz þ. á., þar sem hann sækir fyrir hönd sýslunefndanna í Múlasýslunum um að búnaðarskólanum á Eiðum verði veittur 500 kr. úr jafnaðarsjóði næsta ár. Amtsráðið veitti skólanum 500 kr. styrk næsta ár með 3 atkvæðum móti 1. Ennfremur veitti amtsráðið skólanum 100 kr. styrk næsta ár til bóka og áhaldakaupa.
9. Forseti lagði fram úrskurð sinn á reikninga búnaðarskólans á Eiðum, ennfremur lagði hann fram reikning skólans yfir tekjur og gjöld 1902—1903 og jafnaðarreikning skólabúsins 26. júní 1903 með fylgiskjöllum og athugasemdum endurskoðenda.

Með því að eigi höfðu verið gjörðar neinar athugasemdir við reikning skólans yfir tekjur og gjöld, var reikningurinn samþykktur athugasemdaleaust, en af því að eigi hafði verið tími til að fá svör reikningshaldara og skólastjóra til athugasemda við jafnaðarreikninginn, var forseta falið að útvega svörin og úrskurða síðan reikninginn.

10. Framlagðar voru skýrslur um hag styrktarsjóða alþýðufólks í Norðurþingeyjarsýslu, Sudurmúlasýslu og Austurskaptafellssýslu fyrir árið 1902. Skýrsla um hag þessara sjóða í Norðurmúlasýslu 1902 var í sýslufundargjörðum.

Amtsráðið athugaði skýrslur þessar og þótti ekkert við þær athugavert.

11. Framlögð voru og lesin upp eptirrit af gjörðabókum allra sýslunefnda í amtinu:

a. fundargjörðir Norðurþingeyjarsýslu frá 21.—22. apríl þ. á.

80

13. júlí

- b. fundargjörðir Norðurmúlasýslu frá 10.—13. marz þ. á.
- c. fundargjörðir Suðurmúlasýslu frá 26. marz til 2. apríl þ. á.
- d. fundargjörðir Austurskaptafellssýslu frá 5. maí þ. á.

Við fundargjörðir þessar þótti ekkert athugavert.

12. Amtsráðsmennirnir lögðu fram reikninga þá, sem nefndir eru í fyrsta tölu-lið og voru þeir samþykktir athugasemdalaust.
13. Amtsráðsmaður Suðurmúlasýslu lagði fram reikning bókasafns Austuramtsins 1902. Við reikninginn þótti athugavert, að í fylgiskjali 2 er kostnaður við bókasendingar að upphæð kr. 6,00 eigi sundurliðaður. Ennfremur er sjóð-urinn kr. 1424,61 of hár.
14. Amtsráðsmennirnir lögðu fram sýslusjóðsreikningana, er þeir höfðu endur-skóðað.
 - a. Við sýslusjóðsreikning Norðurþingeyjarsýslu þótti athugavert:
 1. Fyrir hundalækningar hafa verið greiddar kr. 57,80 samkvæmt fylgi-skjölum 11—14, en þar sem sundurliðaðir reikningar eða skýrslur um hundalækningar eigi fylgja, ber reikningshaldara að útvega þá eða þær og senda
 2. Fyrir sóttþreinsun hafa verið greiddar kr. 34,00 samkvæmt fylgiskjali 15, en reikning um sóttþreinsunina vantar, og ber reikningshaldara að útvega hann og senda.
 3. Reikningshaldari hefir reiknað sjer og fengið samkvæmt reikningun-um borgun fyrir kostnað hans við sýslufund kr. 22,75 (fylgiskj. 18), en hann hefir eigi kvittað fyrir þessa upphæð sjerstaklega.
 4. Reikningshaldari hefir samkvæmt reikningnum fengið borgun fyrir kostnað við alþingiskosningar kr. 6,00 (fylgiskj. 23), en hann hefir eigi kvittað fyrir þessari upphæð sjerstaklega.
 5. Fyrir kostnað við amtsbókadeild í Ærlækjarseli 1900—1901 hefir ver-íð greitt kr. 4,10 (fskj. 24—25), en kvittun vantar fyrir upphæð þess-ari og ber reikningshaldara að útvega hana og senda.
 - b. Við sýslusjóðsreikning Norðurmúlasýslu þótti athugavert.
 1. Samkvæmt fylgiskjali 5 er greitt fyrir ýmsa sýslunefndarmenn vera á veitingahúsi á Seyðisfirði kr. 100,76. Þar sem þetta er gagnstætt lögum, ber reikningshaldara að endurgjalda þessa upphæð.
 2. Reikningshaldari hefir eigi kvittað fyrir 4 kr., er hann hefir reiknað sjer fyrir ferð á sýslufund og veru á honum.
 - c. Við sýslusjóðsreikning Suðurmúlasýslu þótti athugavert, að kvittun vantar fyrir auglýsing á óskilafje í blaðinu »Austra« kr. 21,35, og ber að út-vega hana og senda.
 - d. Við sýslusjóðsreikning Austurskaptafellssýslu þótti athugavert:
 1. Sýslumaður hafði reiknað sjer borgun fyrir kostnað við ferð til að mæta á kjörfundi að Flatey á Mýrum 10. júní 1902 kr. 130,00, en sýslu-manni ber að eins 2 kr. á dag í þóknunarskyni fyrir fæðispeninga og í ferðakostnað.

Forseta var falið að heimta nýjan reikning hjá sýslumanni og úrskurða síðan reikninginn. **80**
13. júlí

2. Í fylgiskjali 20 vantar að tilgreina á hverjum bæjum þeir hundar eru, sem eru læknaðir og borgun er greidd fyrir.

15. Amtsráðsmennirnir lögðu fram sýsluvegasjóðsreikningana, er þeir höfðu endurskoðað.

a. Við sýsluvegasjóðsreikning Norðurþingeyjarsýslu þótti athugavert:

1. Í verkfærraskýrslu Presthólahrepps vantaði aldur á 5 verkfærum mönnum.

2. Reikningar yfir kostnað við vegagjörðir kr. 445,00 vanta nema yfir kostnað við vegagjörð að upphæð kr. 6,40. Reikningshaldara ber að útvega reikningana og senda þá.

b. Við sýsluvegasjóðsreikning Norðurmúlasýslu þótti ekkert athugavert.

c. Við sýsluvegasjóðsreikning Suðurmúlasýslu þótti athugavert, að í verkfærraskýrslu úr Geithellahreppi vantar aldur á 8 verkfærum mönnum.

d. Við sýsluvegasjóðsreikning Austurskaptafellssýslu þótti ekkert athugavert.

16. Forseti skýrði frá því, að skýrslur hreppsnefnda um heilbrigðishag manna virtust vera þannig, að þær gætu eigi komið að tilætluðum notum, og ákvað amtsráðið því, að hætt skyldi að gera þær eptirleidis.

17. Forseti lagði fram ýms skjöl viðvíkjandi fjárkláðanum og böðun í Austuramtinu og skýrði frá tillögum fjárkláðalæknis O. Myklestads.

Eptir að amtsráðið hafði athugað skjölin, ljet það í ljós, að það vænti þess að byrjað yrði á útrýming fjárkláðans næsta vetur, að minnsta kosti í Austuramtinu, en ef þetta brygðist, ákvað það, að fela forseta að gjöra þær fyrirskipanir til varnar gegn útbreiðslu fjárkláðans, er honum þættu heppi-legastar, og eptir atvikum leita álits sýslunefndanna í amtinu. Amtsráðið ákvað að verja mætti til slikra varnarráðstafana allt að 1000 krónum.

18. Forseti lagði fram skýrslur fjárkláðalæknis Davíðs Jónssonar um skoðanir hans, kennslu í fjárkláðalækningum og baðanir á kláðasjúku og grunuðu sauðfje.

Samkvæmt skýrslu hans hefir fjárkláði fundizt á einum bæ á Jökuldal í Norðurmúlasýslu, og á 13 bæjum í Norðurmúlasýslu og Suðurmúlasýslu austan Lagarfljóts, í 48 sauðkindum alls. Hann hefir kennt 20 mönnum að þekkja fjárkláðann og látið lækning fara fram á öllum bæjum, þar sem hann hefir fundið fjárkláða austan Lagarfljóts.

Kostnaður við ferð Davíðs Jónssonar var samkvæmt framlögðum reikningi kr. 380,50, og ákvað amtsráðið að upphæð þessi mætti greiðast úr jafnaðarsjóði. Ennfremur veitti amtsráðið 70 kr. til þess að borga sem þóknun fyrir 10 kindur, sem drepizt höfðu við böðun með kreólíni á kláðasjúku og grunuðu fje hjá 2 fátækum bændum.

19. Amtsráðsmennirnir ljetu bóka, að þeir, fyrir hönd amtsráðsins, vottuðu amtmanni Páli Briem innilegasta þakklæti fyrir þann framúrskarandi áhuga og dugnað, sem hann hefir sýnt í kláðamálinu, og sem það væri að þakka, að

- 80 nú væri vissa fengin fyrir því, að kláðanum verði innan skamms algjörlega útrýmt í Austuramtinu.
13. júlí
20. Af fulltrúum amtsráðsins á búnaðarþingi Íslands átti annar aðalfulltrúinn og annar varafulltrúinn að ganga úr eptir hlutkesti. Eptir hlutkesti átti að ganga úr amtmaður Páll Briem og Jónas Eiríksson skólastjóri á Eiðum. Þeir voru báðir endurkosnir til 4 ára, Páll Briem sem aðalfulltrúi og Jónas Eiríksson sem varafulltrúi.
21. Var samin og samþykkt svohljóðandi áætlun um tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Austuramtsins árið 1904.

Tekjur.

Jafnaðarsjóðsgjald kr. 5300 00

Gjöld.

1. Kostnaður við amtsráðið	kr. 1000 00	
2. Til menntamála:		
a. Til bókasafns Austuramtsins	kr. 400 00	
b. Til kvennaskóla Húnavatnssýslu	— 100 00	
c. Til kvennaskóla Eyfirðinga	— 100 00	
d. Til Eiðaskólans	— 500 00	
e. Til bóka- og áhaldakaupa Eiðaskólans	— 100 00	— 1200 00
3. Til spítala á Seyðisfirði		— 200 00
4. Tillag til Búnaðarfélags Íslands		— 200 00
5. Afborgun og vextir af láni vegna fjárkláðans		— 1248 00
6. Til ráðstafana gegn fjárkláðanum		— 1000 00
7. Til leikfimisfélags Eskifjarðar		— 50 00
8. Til óvissra útgjalda		— 402 00
		<hr/>
	Alls	kr. 5300 00

Fleiri mál komu eigi til umræðu, Fundarbók upplestin og samþykkt og var svo fundi slitið 13. júlí 1903.

Páll Briem. *Jón Jónsson.* *A. V. Tulinius.*
Árni Kristjánsson.

Rjetta útskrift staðfestir.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Suduramtsins.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1901.			
a, Óendurgoldin fyrirframborgun	kr.	11 10	
b, Í landsbankanum	—	642 03	
c, Í peningum	—	1453 23	kr. 2106 36
2. Jafnaðarsjóðsgjald	—	6600 00	
3. Vextir af bankainnlögum ^{31/12} 1902	—	74 82	
4. Endurgoldin fyrirframborgun	—	11 10	
5. Skuld við reikningshaldara	—	115 92	
			<u>kr. 8908 20</u>

Gjöld.

1. Kostnaður við amtsráðið	kr.	387 00
2. Kostnaður, samkvæmt lögum 2. október 1891, um skipun dýralækna á Íslandi	—	220 45
3. 8. afborgun og vextir af láni til Ölfusárbrúarinnar	—	482 63
4. Tillag til Hvanneyrarskólans fyrir skólaárið 1902—1903, samkvæmt 1. gr. laga 4. júní 1898, um breyting á heimtum til amtssjóða og sýslusjóða	—	840 00
5. Tillag til Hvanneyrarskólans fyrir skólaárið 1902—1903, samkvæmt ályktun amtsráðsins á fundi þess 24.—25. júní 1901	—	4500 00
6. Styrkur til kvennaskólans í Reykjavík	—	100 00
7. Styrkur til »Skógræktarfelags Reykjavíkur«	—	150 00
8. Ýmisleg gjöld	—	171 67
9. Færist til jafnaðar við tekjulíð 4	—	11 10
10. Eptirstöðvar við árslok 1902:		
Í landsbankanum	—	2045 35
		<u>kr. 8908 20</u>

Suduramtið, Reykjavík 14. jan. 1903.

J. Havsteen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Vesturamtsins 1902.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1901:			
a, Óborgaðir vextir af láni Torfa Bjarna- sonar frá 14. nóvbr. 1896	kr.	122 00	
b, Í landsbankanum	—	1635 34	
c, Í peningum	—	66 23	kr. 1823 57
2. Jafnaðarsjóðsgjald	—	3300 00	
3. Vextir af bankainnlögum $\frac{31}{12}$ 1902	—	43 44	
			<u>Alls kr. 5167 01</u>

Gjöld:

1. Kostnaður við amtsráðið	kr.	979 80	
2. Til amtsbókasafnsins í Stykkishólmi	—	400 00	
3. Kostnaður, samkvæmt lögum 2. oktbr. 1891, um skipun			
4. dýralækna á Íslandi	—	220 45	
a, 6. afborgun (600 kr.) upp í og vextir frá $\frac{1}{10}$ 1902 til $\frac{30}{9}$ 1903 (420 kr.) af banka- láni frá 14. nóvbr. 1896	kr.	1020	
b, 2. afborgun (500 kr.) upp í og vextir frá $\frac{1}{10}$ 1902 til $\frac{30}{9}$ 1903 (200 kr.) af banka- láni frá 30. júlí 1900	—	700	— 1720 00
5. Ýmisleg útgjöld	—	71 30	
6. Óborgaðir vextir af láni Torfa Bjarnasonar færðir til endilegra útgjalda	—	122 00	
7. Eptirstöðvar við árslok 1902:			
a, Óborgað jafnaðarsjóðsgjald úr Dalasýslu	kr.	302 00	
b, Í landsbankanum	—	1258 78	
c, Í peningum	—	92 68	— 1653 46
			<u>Alls kr. 5167 01</u>

Vesturamtíð, Reykjavík 14. jan. 1903.

J. Havsteen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Norðuramtsins 1902.

Tekjur:

1. Í sjóði frá f. á	kr. 987 30	
2. Jafnaðarsjóðsgjald		
a, úr Húnavatnssýslu	kr. 1401 85	
b, úr Skagafjarðarsýslu	— 1442 50	
c, úr Eyjafjarðarsýslu	— 1540 07	
d, úr Suðurþingeyjarsýslu	— 1115 58	— 5500 00
		<u>Alls kr. 6487 30</u>

Gjöld:

1. Til amtsráðs Norðuramtsins	kr. 598 70	
2. Til menntamála:		
a, Til kvennaskóla Eyfirðinga	kr. 300 00	
b, Til kvennaskóla á Blönduósi	— 300 00	
c, Til bókasafns Norðuramtsins	— 500 00	
d, Til Hólaskóla	— 3700 00	— 4800 00
3. Tillag til Búnaðarfjelags Íslands	— 400 00	
4. Vextir og afborgun af spítalaláni	— 192 00	
5. Ymislegur kostnaður	— 119 20	
9. Í sjóði	— 577 40	
		<u>Alls kr. 6487 30</u>

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 27. jan. 1903.

*Páll Briem.***Reikningur**

yfir tekjur og gjöld jafnaðarsjóðs Austuramtsins 1902.

Tekjur:

1. Jafnaðarsjóðsgjald:		
a. Norðurþingeyjarsýsla	kr. 810 89	
b. Norðurmúlasýsla	— 2269 46	
c. Suðurmúlasýsla	— 2284 71	
d. Austurskaptafellssýsla	— 634 94	kr. 6000 00
		<u>Krónur 6000 00</u>

Gjöld :

1.	Skuld við reikningshaldara	kr.	1527	85
2.	Kostnaður við amtsráðið	—	1081	10
3.	Til menntamála:			
	a. Til bókasafns Austuramtsins	kr.	500	00
	b. Til kvennaskóla í Húnavatnssýslu	—	100	00
	c. Til kvennaskóla Eyfirðinga	—	100	00
	d. Til bóka- og áhaldakaupa Eiðaskóla	—	100	00
	e. Til Eiðaskóla	—	300	00
		kr.	1100	00
4.	Til spítala á Seyðisfirði	—	300	00
5.	Til Búnaðarfjelags Íslands	—	200	00
6.	Til Leikfimisfjelags Eskifjarðar	—	50	00
7.	Afborganir og vextir af lánum	—	1328	00
8.	Kostnaður vegna fjárkláðans	—	236	95
9.	Ýmisleg útgjöld	—	70	50
10.	Í sjóði	—	105	60

Krónur 6000 00

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 30. jan. 1903.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld búnaðarsjóðs Vesturamtsins 1902.

Tekjur :

1.	Eptirstöðvar við árslok 1901:			
	a. Veðskuldabryjef	kr.	11705	00
	b. Í Landsbankanum	—	560	96
	c. Óborgaðir vextir	—	96	00
	d. Í peningum	—	128	69
		kr.	12490	65
2.	Vextir:			
	a. Vextir til 11. júlí 1902	—	460	29
	b. Dagvextir	—	3	39
	c. Vextir af bankainnlögum	—	19	65
		—	483	33
3.	Endurborguð lán og afborganir	—	625	00
4.	Skuldabryjef uppá 400 kr. selt búnaðarskólasjóði Vestur- amtsins með dagvöxtum frá $24/9$ 1902 til $11/12$ 1902: 3,85 —	—	403	85
5.	Þriðjungur af landssjóðsstyrk til Ólafsdalsskólans 1902	—	833	33
6.	3. gjaldaliður færast til jafnaðar	—	1500	00

Krónur 16336 16

Gjöld :

85

1.	Borgað til Ólafsdalsskólans, samkvæmt ályktun amtsráðsins 12. maí 1902 og brjefi landshöfðingja 2. júní s. á.	kr.	833	33
2.	Tillag til Búnaðartjelags Íslands	—	400	00
3.	Lánað út á árinu	—	1500	00
4.	Eptirgefin 2 lán, samkv. ályktun amtsráðsins 12/5 1902	—	2400	00
5.	Eptirgefnir vextir af nefndum lánnum fyrir 1901 og 1902	—	192	00
6.	3. tekjuliður færirst til jafnaðar	—	625	00
7.	Af 4. tekjulið færirst til jafnaðar	—	400	00
8.	Eptirstöðvar við árslok 1902:			
	a. Veðskuldabryjef	kr.	9780	00
	b. Í Landsbankanum	—	160	61
	c. Í peningum	—	45	22
		kr.	9985	83
		Krónur	16336	16

Vesturamtið, Reykjavík 14. jan. 1903.

J. Havsteen.

Reikningur

86

yfir tekjur og gjöld Búnaðarsjóðs Norðuramtsins 1902.

Tekjur :

1.	Sjóður 1. jan. 1901:			
	a. Í veðskuldabryjefum einstakra manna	kr.	1850	00
	b. Í sparissjóði Norðuramtsins	—	1221	09
		kr.	3071	09
2.	Vextir:			
	a. Af skuldabryjefum einstakra manna	—	74	00
	b. Af innstæðu í sparissjóði	—	46	84
		kr.	120	84
3.	Til jafnaðar við útgjaldalið 2	—	0	84
		Krónur	3192	77

Gjöld :

1.	Styrkur til búnaðarskólans á Hólum	kr.	120	00
2.	Lagt í sparissjóð	—	0	84
3.	Í sjóði 31. desbr. 1902 :			
	a. Í skuldabryjefum einstakra manna	kr.	1850	00
	b. Í sparissjóði Norðuramtsins	—	1221	93
		kr.	3071	93

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 27. jan. 1903.

Krónur 3192 77

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Búnaðarsjóðs Austuramtsins 1902.

Tekjur:

1. sjóður frá f. á.:			
a. Í veðskuldabréfum	kr.	1600 00	
b. Í sparisjóði Norðuramtsins	—	45 44	kr. 1645 44
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	—	66 11	
b. Af innstæðu í sparisjóði	—	1 58	kr. 67 69
3. Endurborguð lán	—		1600 00
4. Til jafnaðar við gjaldlið 2	—		1600 00
5. Til jafnaðar við gjaldlið 5	—		8 00
			<hr/>
	Krónur		4921 13

Gjöld:

1. Skuld við reikningshaldara frá f. á.	kr.		8 00
2. Keypt bankaskuldabréf	—		1600 00
3. Styrkur til Eiðaskóla	—		65 00
4. Til jafnaðar við tekjulið 3	—		1600 00
5. Borguð skuld til reikningshaldara	—		8 00
6. Í sjóði 31. desbr. 1902.			
a. Í bankaskuldabréfum	kr.	1600 00	
b. Í sparisjóði Norðuramtsins	—	40 13	kr. 1640 13
			<hr/>
	Krónur		4921 13

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 29. jan. 1903.

Páll Briem

Reikningur

yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Suðuramtsins 1902.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1901.			
a. Veðskuldabréf	kr.	6802 00	
b. Í landsbankanum	—	335 00	
c. Í peningum	—	22 83	kr. 7159 83
2. Vextir til 11. júní 1902	—	232 08	
Vextir af bankainnlögum ^{31/12} 1902	—	21 54	
			<hr/>
	Flyt: kr.	253 62	kr. 7159 83

	Flutt:	kr.	253 62	kr.	7159 83	88
Dagvextir	—		3 98	—	257 60	
3. Seld 2 veðskuldabréf frá ¹¹ / ₆ 1902	—			—	350 00	
4. Endurborguð lán	—			—	312 00	
5. Skuld við reikningshaldara	:			—	229 11	
					<u>Alls. kr. 8308 54</u>	

Gjöld:

1. Lagt til Hvanneyrarskólans af leigutekjum sjóðsins	kr.	250 00	
2. 3. tekjuliður færast til jafnaðar	—	350 00	
3. 4. tekjuliður sömuleiðis	—	312 00	
4. Eptirstöðvar við árslok 1902.			
a. Veðskuldabréf	kr.	6140 00	
b. Í landsbankanum	—	1256 54	— 7396 54
			<u>Alls. kr. 8308 54</u>

Suðuramtið, Reykjavík 14. jan. 1903.

J. Havsteen.

Reikningur

89

yfir tekjur og gjöld búnaðarskólasjóðs Vesturamtsins 1902.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1901.			
a. Veðskuldabréf	kr.	6618 00	
b. Óborgaðir vextir frá 1901	—	48 00	
c. Í landsbankanum	—	2790 24	
d. Í peningum	—	30 35	kr. 9486 59
2. Vextir:			
a. Vextir til 11. júní 1902	—	257 04	
b. Óborgaðir vextir frá 1901	—	16 00	
c. Dagvextir	—	14 44	
d. Vextir af bankainnlögum ²¹ / ₁₂ 1902	—	91 87	— 379 35
3. Borguð lán	—		500 00
4. 1. gjaldliður færast til jafnaðar	—		1650 00
5. Af 2. gjaldlið færast til jafnaðar	—		400 00
			<u>Alls: kr. 12415 94</u>

Gjöld:

1. Lánað út á árinu	kr.	1650 00	
2. Keypt skuldabréf tilheyrandi búnaðarsjóði Vesturamtsins með með vöxtum frá ²⁴ / ₉ 1902 til ¹¹ / ₁₂ 1902	—	403 85	
3. Eptirgefið lán, samkvæmt ályktun amtsráðsins 12. maí 1902	—	800 00	
4. Eptirgefnir vextir af nefndu láni fyrir 1901 og 1902	—	64 00	
5. 2. tekjuliður b. færast til jafnaðar	—	16 00	
6. 3. tekjuliður sömuleiðis	—	500 00	
7. Eptirstöðvar við árslok 1902:			
a. Veðskuldabréf	kr.	7368 00	
b. Óbargaðir vextir frá 1902	—	16 00	
c. Í landsbankanum	—	1292 11	
d. Í peningum	—	305 98	
		<u>8982 09</u>	
	Alls: kr.	12415 94	

Vesturamtíð, Reykjavík 14. jan. 1903.

J. Havsteen.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Búnaðarskólasjóðs Austuramtsins 1902.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.			
a. Í veðskuldabréfum	kr.	1600 00	
b. Í sparisjóði Norðuramtsins	—	1662 44	kr. 3262 44
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	—	64 00	
b. Af innstæðu í sparisjóði	—	66 50	130 50
3. Til jafnaðar við gjaldlið 1	—	130 50	
	Alls: kr.	3523 44	

Gjöld:

1. Lagt í sparisjóð	kr.	130 50	
2. Sjóður 31. des. 1902:			
a. Í veðskuldabréfum	kr.	1600 00	
b. Í sparisjóði Norðuramtsins	—	1792 94	3392 94
	Alls: kr.	3523 44	

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 27. jan. 1903.

Páll Briem.

Reikningur

91

yfir tekjur og gjöld bókasafns Vesturamtsins í Stykkishólmi 1902.

Tekjur:

1. Í sjóði hjá amtinu við árslok 1901	kr.	79	21
2. Styrktarfje			
a. Ur jafnaðarsjóði til þess að járnverja og pappaklæða bók- hlöðuhúsið	kr.	200	00
b. Styrkur úr jafnarsjóði	—	400	00
c. Styrkur úr landssjóði	—	400	00
		<u>1000</u>	<u>00</u>
3. Tillög þeirra, sem notað hafa safnið	—	45	00
4. Fyrir selda bókaskrá	—		25
5. Fyrir selda kassa og efnisafgang	—		2 02
			<u>1126 48</u>
	Alls: kr.	1126	48

Gjöld:

1. Skuld frá fyrra ári borgað	kr.	95	15
2. Keyptar bækur og blöð	—	427	50
3. Bókband	—	96	90
4. Bókavardarlaun	—	100	00
5. Aðgjörð á bóklöðuhúsinu	—	181	42
6. Bókaskápur	—	23	92
7. Ymislegt, þar með talið brunabótagjald fyrir bóklöðuna	—	51	53
8. Brunabótagjald fyrir bókasafnið	—	14	00
9. Í sjóði			
a. Hjá amtinu	kr.	61	51
b. Hjá formanni forstöðunefndarinnar	—	74	55
		<u>136</u>	<u>06</u>
	Alls: kr.	1126	48

Vesturamtið 24. apríl 1903.

J. Havsteen.

Reikningur

92

bókasafns Norðuramtsins 1902.

Tekjur:

1. Tillag úr jafnaðarsjóði	kr.	500	00
2. Tillag úr landssjóði	—	500	00
3. Til jafnáðar við gjaldlið 2	—	220	13
4. Skuld við reikningshaldara	—	149	87
		<u>1370</u>	<u>00</u>
	Alls: kr.	1370	00

92

Gjöld:

1. Skuld við reikningshaldara frá f. á.	kr.	220 13
2. Borguð skuld við reikningshaldara	—	220 13
3. Fyrir bækur	—	627 75
4. Fyrir bókbands	—	160 10
5. Bókavarðalaun	—	100 00
6. Ymislegur kostnaður	—	41 89
	Alls: kr.	1370 00

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 21. jan. 1903.

Páll Briem.

93

Reikningur

yfir tekjur og gjöld bókasafns Austuramtsins 1902.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári	kr.	1275 06
2. Styrkur úr jafnaðarsjóði	—	500 00
3. Styrkur úr landssjóði	—	400 00
	Alls: kr.	2175 06

Gjöld:

1. Til bókakaupa og bókbands	kr.	532 05
2. Fyrir bókaskrá	—	35 40
3. Auglýsingar o. fl.	—	83 00
4. Laun bókavarðar	—	100 00
5. Sjóður til næsta árs	—	1424 61
	Alls: kr.	2175 06

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 23. júlí 1903.

Páll Briem.

Reikningur

94

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðarlandseta og ekkna þeirra í Suðuramtinu 1902.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1901:			
a. Skuldabryfjef einstakra manna	kr.	3700 00	
b. Í Landsbankanum	—	335 88	
c. Í peningum	—	6 07	kr. 4041 95
2. Vextir:			
a. Af skuldabryfjum	—	163 00	
b. Dagvextir	—	12 52	
c. Af bankainnlögum ^{31/12} 1902	—	12 03	— 187 55
3. Borgað lán	—	700 00	
			Alls. kr. 4929 50

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr.	128 00	
2. Til jafnaðar við tekjulið 3.	—	700 00	
3. Eptirstöðvar við árslok 1902:			
a. Skuldabryfjef einstakra manna	kr.	3000 00	
b. Í landsbankanum	—	1097 91	
c. Í peningum	—	3 59	— 4101 50
			Alls: kr. 4929 50

Suðuramtið, Reykjavík 14. jan. 1903

J. Havsteen.

Reikningur

95

yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðs fátækra ekkna og munaðarlausra barna í Eyjafjarðarsýslu og Akureyri árið 1902.

Tekjur :

1. Eign frá fyrra ári:			
a. Í fasteignum	kr.	2000 00	
b. Í sparissjóði Akureyrar	—	1392 26	kr. 3392 26
2. Afgjald af Einarsstöðum og Pjetursborg	—	156 80	
			Flyt kr. 3549 06

95

	Flutt kr.	3549 06
3. Afborgun af skuld Páls Jónssonar	—	20 00
4. Fundið í gjafahirzslunni	—	74 01
5. Vextir af sparisjóðsinnstæðu	—	56 04
6. Gjöf frá síra Davíð Guðmundssyni	—	6 62
7. Til jafnaðar við gjaldlið 3	—	106 61
	Krónur	3812 34

Gjöld :

1. Styrkur veittur 23 ekkjum	kr.	175 00
2. Trjáviður í hús á Einarstöðum	—	31 86
3. Lagt í sparisjóð	—	106 61
4. Eign til næsta árs;		
a. Einarstaðir og Pjetursborg	kr. 2000 00	
b. Í sparisjóði Akureyrar	— 1498 87	kr. 3498 87
	Krónur	3812 34

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 19. maí 1903.

Páll Briem

96

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Prentsmiðjusjóðs Norðuramtsins 1902.

Tekjur:

1. Í sjóði frá f. á.		
a. Í skuldabryfum einstakra manna	kr. 2700 00	
b. Í peningum	— 108 00	kr. 2808 00
2. Vextir af skuldabryfum	—	108 00
	Krónur	2916 00

Gjöld:

1. Styrkur veittur :		
a. Tveimur námspiltum á Möðruvallaskóla Birni Jónssyni á Hreiðarstöðum og Jóni Jónssyni á Auðólfstöðum	kr. 54 00	
b. Tveimur námsmeyjum á kvennaskóla Eyfirðinga, Jóh. Gunnlaugsdóttur á Einarsnesi og Soffíu Jóhannesdóttur á Ísafirði	— 54 00	kr. 108 00
	Flyt kr.	108 00

		Flutt kr.	108 00	96
2. Í sjóði 31. desbr. 1902:				
a. Í veðskuldabryfum	— 2700 00			
b. Í peningum	— 108 00	kr.	2808 00	
			<u>Krónur</u>	2916 00

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 30. janúar 1903.

Páll Briem.

Reikningur

97

yfir tekjur og gjöld Þúsundára afmælistjóðs Eyjafjarðarsýslu 1902.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.:				
a. Í veðskuldabryfum	kr.	1000 00		
b. Í sparisjóði Norðuramtsins	— 175 00	kr.	1175 00	
2. Vextir:				
a. Af veðskuldabryfum	— 40 00			
b. Af innstæðu í sparisjóði	— 7 00	kr.	47 00	
3. Til jafnaðar við gjaldlið 1			47 00	
			<u>Krónur</u>	1269 00

Gjöld:

1. Lagt í sparisjóð		kr.	47 00	
2. Í sjóði 31. desbr. 1902:				
a. Í veðskuldabryfum	kr.	1000 00		
b. Í sparisjóði Norðuramtsins	— 222 00		1222 00	
			<u>Krónur</u>	1269 00

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 27. jan. 1903.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Pjeturs sýslumanns Þorsteinssonar 1902,

Tekjur:

1. I sjóði f. á.				
a. Í veðskuldabréfum	kr.	2150 00		
b. Í sparisjóði Norðuramtsins	—	759 83		
c. Í peningum	—	86 00	kr.	2995 83
2. Vextir:				
a. Af veðskuldabréfum	—	86 00		
b. Af innstæðu í sparisjóði	—	29 06	kr.	115 06
3. Til jafnaðar við gjaldlið 2			—	58 50
			Krónur	3169 39

Gjöld:

1. Styrkur veittur tveim bændum í Vallasókn	kr.	113 50		
2. Lagt í sparisjóð	—	58 50		
3. Í sjóði 31. desbr. 1902:				
a. Í veðskuldabréfum	kr.	2150 00		
b. Í sparisjóði Norðuramtsins	—	847 39	kr.	2997 39
			Krónur	3169 39

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 26. marz 1903.

Páll Briem.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs Guttorms prófasts Þorsteinssonar 1902.

Tekjur:

1. Sjóður við árslok:				
Í sparisjóði Norðuramtsins	kr.	1632 20		
2. Vextir af innieign í sparisjóði	—	57 29		
3. Til jafnaðar við gjaldlið 2	—	1 29		
			Krónur	1690 78

Gjöld:

1. Styrkur veittur Guðrúnu Jóhannesdóttur á Vopnafirði	kr.	56 00		
	Flyt kr	56 00		

	Fluttar kr	56 00	99
2. Lagt í sparisjóð	—	1 29	
3. Sjóður 31. desbr. 1902:			
Í sparisjóði Norðuramtsins	—	1633 49	
		<u> </u>	
	Krónur	1690 78	

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 27. 1903.

Páll Briem.

Skýrsla

100

um efnahag sýslusjóðanna í Suðuramtinu 1902.

I. Vesturskaptafellssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	136 01	
2. Sýslusjóðsgjald	—	1650 00	
3. Aðrar tekjur	—	136 00	
		<u> </u>	kr. 1922 01

Gjöld:

1. Kostnaður sýslusjóðsins	kr.	1032 59	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	597 62	
3. Eign til næsta árs	—	291 80	
		<u> </u>	kr. 1922 01

II. Vestmannaeyjasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	44 26	
2. Sýslusjóðsgjald	—	451 74	
3. Aðrar tekjur	—	50 00	
		<u> </u>	kr. 546 00

Gjöld:

1. Kostnaður sýslusjóðsins	kr.	291 89	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	—	126 32	
3. Eign til næsta árs	—	127 79	
		<u> </u>	kr. 546 00

III. Rangárvallasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári (há 2 hreppum)	kr.	67 17	
2. Sýslusjóðsgjald	—	3744 94	
3. Endurborguð lán úr nokkrum hreppum	—	765 44	
4. Aðrar tekjur	—	159 22	
5. Skuld við reikningshaldara	—	495 24	
		<u> </u>	kr. 5232 01

Gjöld:

1. Skuld við reikningshaldara	kr. 103 09	
2. Kostnaður sjóðsins	— 2446 32	
3. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 1670 47	
4. Afborgun upp í jarðskjálpta-lán	— 800 00	
5. Utistandandi hjá 2 hreppum	— 212 13	kr. 5232 01

IV. Árnessýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 461 59	
2. Sýslusjóðsgjald	— 5000 00	
3. Aðrar tekjur	— 96 00	
4. Lán til Stokkseyrarhafnar	— 800 00	kr. 6357 59

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 3519 55	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 2089 24	
3. Eign til næsta árs	— 748 80	kr. 6357 59

V. Gullbringu- og Kjósarsýsla

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 1004 43	
2. Sýslusjóðsgjald	— 2800 00	
3. Aðrar tekjur	— 350 12	kr. 4154 55

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1840 64	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 1279 08	
3. Eign til næsta árs	— 1034 83	kr. 4154 55

VI. Borgarfjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Sýslusjóðsgjald	kr. 1609 31	
2. Lán	— 1000 00	
3. Bráðabirgðalán	— 518 39	
4. Aðrar tekjur	— 6 32	kr. 3134 02

Gjöld:

1. Skuld við reikningshaldara	kr. 317 61	
2. Kostnaður sjóðsins	— 1075 79	
3. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 837 27	
	Flyt	kr. 2230 67

	Fluttar	kr. 2230 67	
4. Lánað sýsluvegasjóði	—	900 00	
5. Eign til næsta árs	—	3 35	kr. 3134 02

Suðuramtið, Reykjavík 27. ágúst 1903.

J. Havsteen.

Skýrsla

101

um efnahag sýslusjóðanna í Vesturamtinu 1902.

I. Strandasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	63 91	
2. Sýslusjóðsgjald	—	1301 06	
3. Afborganir uppi og vextir af vegabótalanum tveggja hreppa	—	69 06	
4. Vextir af jarðabótalani eins hrepps	—	30 00	
5. Afborgun uppi og vextir af tóvinnuvjelalani	—	545 72	
7. Aðrar tekjur	—	50 00	kr. 2059 75

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	599 68	
2. Amtsjafnadaarsjóðsgjald	—	287 91	
3. Afborgun uppi og vextir af vegabótalani	—	315 73	
4. Vextir af jarðabótalani eins hrepps	—	30 00	
5. Afborgun uppi og vextir af tóvinnuvjelalani	—	545 72	
6. Eign til næsta árs	—	280 71	kr. 2059 75

II. Norðurisafjarðarsýsla.

Tekjur.

1. Eign frá fyrra ári	kr.	119 08	
2. Sýslusjóðsgjald	—	2528 48	
3. Aðrar tekjur	—	240 30	kr. 2887 86

Gjöld.

1. Kostnaður sjóðsins	kr.	1821 14	
2. Amtsjafnadaarsjóðsgjald	—	486 56	
3. Eign til næsta árs	—	580 16	kr. 2887 86

III. Vesturísafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 625 46	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 1250 00	
3. Aðrar tekjur	— 117 40	kr. 1992 86

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1451 37	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 353 90	
3. Eign til næsta árs	— 187 59	kr. 1992 86

IV. Vesturbarðastrandarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 540 31	
2. Sýslusjóðsgjald	— 1200 00	
3. Aðrar tekjur	— 10 00	kr. 1750 31

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 620 64	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 316 62	
3. Eign til næsta árs	— 813 05	kr. 1750 31

V. Austurbarðastrandarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 1650 38	
2. Sýslusjóðsgjald	— 1000 00	
3. Aðrar tekjur	— 49 69	kr. 2700 07

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 558 10	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 257 44	
3. Eign til næsta árs	— 1884 53	kr. 2700 07

VI. Dalasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 887 14	
2. Sýslusjóðsgjald	— 1996 68	
3. Aðrar tekjur	— 445 00	
4. Lán til eins árs	— 700 00	kr. 4028 82

Gjöld:

101

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1987 44	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 503 11	
3. Til sýsluvegasjóðs	— 1452 82	
4. Eign til næsta árs	— 85 45	kr. 4028 82

VII. Snæfellsness og Hnappadalssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 312 23	
2. Sýslusjóðsgjald	— 2500 00	
3. Aðrar tekjur	— 250 00	kr. 3062 23

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1843 63	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 620 09	
3. Eign til næsta árs	— 598 51	kr. 3062 23

VIII. Mýrasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 515 43	
2. Sýslusjóðsgjald	— 965 00	
3. Aðrar tekjur	— 56 31	
4. Endurborgað úr sýsluvegasjóði	— 43 53	kr. 1580 27

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 593 31	
2. Amtsjafnaðarsjóðsgjald	— 474 37	
3. Til jafnaðar	— 43 53	
4. Eign til næsta árs	— 469 06	kr. 1580 27

Vesturamtíð, Reykjavík 27. ágúst 1903.

J. Havsteen.

Skýrsla

um efnahag sýslusjóðanna í Norðurlandinu árið 1902.

I. Húnavatnssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 1031 07	
2. Sýslusjóðsgjald	-- 2977 47	
3. Aðrar tekjur	<u>— 144 08</u>	kr. 4152 62

Gjöld.

1. Vextir og afborgun af láni	kr. 348 00	
2. Kostnaður sjóðsins	— 3175 29	
3. Eign til næsta árs	<u>— 629 33</u>	kr. 4152 62

II. Skagafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 1092 96	
2. Sýslusjóðsgjald	— 3500 00	
3. Aðrar tekjur	<u>— 400 16</u>	kr. 4993 12

Gjöld:

1. Vextir og afborgun af láni	kr. 385 00	
2. Kostnaður sjóðsins	— 3440 46	
3. Eign til næsta árs	<u>— 1167 66</u>	kr. 4993 12

III. Eyjafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 411 51	
2. Sýslusjóðsgjald	— 3300 00	
8. Aðrar tekjur	<u>— 151 15</u>	kr. 3862 66

Gjöld:

1. Vextir og afborgun af láni	kr. 120 00	
2. Kostnaður sjóðsins	— 3293 51	
3. Eign til næsta árs	<u>— 449 15</u>	kr. 3862 66

IV. Suðurþingeyjarsýsla.

102

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 586 50	
2. Sýslusjóðsgjald	— 2737 59	
3. Aðrar tekjur	— 724 67	kr. 4048 76

Gjöld:

1. Vextir og afborganir af lánum	kr. 874 27	
2. Kostnaður sjóðsins	— 2398 15	
3. Eign til næsta árs	— 776 34	kr. 4048 76

Skrifstofu Norðuramtsins, Akureyri 18. júní 1903.

Páll Briem.

Skýrsla

103

um efnahag sýslusjóðanna í Austuramtinu 1902.

I. Norðurþingeyjarsýsla.

Tekjur:

Eign frá f. á.	kr. 116 86	
Sýslusjóðsgjald	— 1563 15	kr. 1680 01

Gjöld:

Vextir og afborgun af láni	kr. 69 60	
Kostnaður sjóðsins	— 1445 54	
Eign til næsta árs	— 164 87	— 1680 01

II. Norðurmúlasýsla.

Tekjur:

Eign frá f. á.	kr. 907 00	
Sýslusjóðsgjald	— 4893 00	
Aðrar tekjur	— 413 00	— 6213 00

Gjöld:

Kostnaður sjóðsins	kr. 5148 67	
Eign til næsta árs	— 1064 33	— 6213 00

III. Suðurmúlasýsla.

Tekjur :		
Eign frá f. á.	kr. 462 28	
Sýslusjóðsgjald	— 4984 71	
Aðrar tekjur	— 100 00	kr. 5546 99
Gjöld:		
Kostnaður sjóðsins	kr. 5014 90	
Eign til næsta árs	— 532 09	— 5546 99

IV. Austurskaptafellssýsla.

Tekjur :		
Eign frá f. á.	kr. 88 71	
Sýslusjóðsgjald	— 1300 00	
Aðrar tekjur	— 50 00	
Skuld sjóðsins 31. desbr.	— 90 37	— 1529 08
Gjöld:		
Vextir og afborgun af láni	kr. 205 34	
Kostnaður sjóðsins	— 1323 74	kr. 1529 08

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 20. júlí 1903

Páll Briem.

Skýrsla

um efnahag sýsluvegasjóðanna í Suðuramtinu 1902.

I. Vesturskaptafellssýsla.

Tekjur :		
1. Sýsluvegagjald	kr. 430 00	
2. Tillag frá 2 hreppum	— 50 00	kr. 480 00
Gjöld:		
1. Skuld við reikningshaldara	kr. 134 04	
2. Kostnaður við sjóðinn	— 339 90	
3. Eign til næsta árs	— 6 06	— 480 00

II. Vestmannaeyjasýsla.

104

Tekjur :

1. Sýsluvegagjald	kr. 186 25	
2. Skuld við reikningshaldara	<u>8 37</u>	kr. 194 62

Gjöld :

1. Skuld við reikningshaldara	kr. 25 56	
2. Kostnaður sjóðsins	<u>169 06</u>	— 194 62

III. Rangárvallasýsla.

Tekjur :

1. Eign frá f. á. (útist. hjá 2 hreppum)	kr. 222 50	
2. Sýsluvegagjald	<u>995 00</u>	— 1217 50

Gjöld :

1. Skuld við gjaldkera	kr. 122 08	
2. Kostnaður sjóðsins	<u>995 69</u>	
3. Eign til næsta árs	<u>99 73</u>	— 1217 50

IV. Árnessýsla.

Tekjur :

1. Sýsluvegagjald	kr. 1663 75	
2. Aðrar tekjur	<u>8 42</u>	— 1672 17

Gjöld :

1. Kostnaður sjóðsins	<u>917 05</u>	
2. Endurborgun uppí lán og vexti	<u>741 67</u>	
3. Eign til næsta árs	<u>13 45</u>	— 1672 17

V. Gullbringu- og Kjósarsýsla.

Tekjur :

1. Eign frá f. á.	kr. 57 93	
2. Sýsluvegagjald	<u>1350 00</u>	
3. Hreppvegagjald	<u>565 65</u>	
4. Aðrar tekjur	<u>10 00</u>	
5. Skuld við reikningshaldara	<u>117 48</u>	— 2101 06

Gjöld :

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1986 68	
2. Óborgað hreppvegagjald	<u>114 38</u>	— 2101 06

VI. Borgarfjarðarsýsla.

Tekjur :

1. Eign frá fyrra ári	kr.	81 32	
2. Sýsluvegagjald	—	607 50	
3. Aðrar tekjur	—	50 00	
4. Lán úr sýslusjóði	—	900 00	
5. Eptir úrskurði amtsráðsins	—	0 75	
6. Útistand. hjá nokkrum hreppum	—	51 07	
7. Til jafnaðar	—	1024 80	
8. Skuldir	—	6655 20	kr. 9370 64

Gjöld :

1. Skuldir	kr.	6780 00	
2. Kostnaður sjóðsins	—	210 16	
3. Afb. og vextir af landssj.skuld	—	360 00	
4. Borgað lán með vöxtum	—	919 73	
5. Til jafnaðar	—	951 07	
7. Eign til næsta árs	—	149 68	— 9370 64

Suðuramtíð, Reykjavík 27. ágúst 1903.

J. Havsteen.

Skýrsla

um efnahag sýsluvegasjóðanna í Vesturamtinu 1902.

I. Strandasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr.	58 87	
2. Sýsluvegagjald	—	391 25	
3. Frá hreppavegasjóðum	—	79 50	
4. Fyrirfram unnið í 2 hreppum	—	27 75	
5. Frá sýslumanni	—	3 63	kr. 561 00

Gjöld :

1. Skuld til Fellshrepps	kr.	3 75	
2. Kostnaður sjóðsins	—	495 50	
3. Til Laxárbrúarinnar	—	50 00	
4. Eign til næsta árs	—	11 75	— 561 00

II. Norðurisafjarðarsýsla.

105

Tekjur :

1. Eign frá fyrra ári	kr. 1368 09	
2. Sýsluvegagjald	— 851 25	
3. Aðrar tekjur	— 4 78	kr. 2224 12

Gjöld:

1. Samkvæmt úrskurði á reikningi fyrir árið 1901	kr. 1 25	
2. Kostnaður sjóðsins	— 1635 00	
3. Eign til næsta árs	— 587 87	kr. 2224 12

III. Vesturísafjarðarsýsla.

Tekjur :

1. Eign frá frá fyrra ári	kr. 220 83	
2. Sýsluvegagjald	— 588 75	
3. Lán úr sýslusjóði	— 350 00	kr. 1159 58

Gjöld :

1. Kostnaður sjóðsins	— 1073 04	
2. Eign til næsta árs	— 86 54	kr. 1159 58

IV. Vesturbarðastrandarsýsla.

Tekjur :

1. Eign frá fyrra ári	kr. 3 00	
2. Sýsluvegagjald	— 527 50	
3. Lán úr sýslusjóði	— 29 25	kr. 559 75

Gjöld :

1. Kostnaður sjóðsins	kr 559 75	kr. 559 75
---------------------------------	-----------	------------

V. Austurbarðastrandarsýsla.

Tekjur :

1. Eign frá fyrra ári	kr. 17 36	
2. Sýsluvegagjald	— 212 50	kr. 229 86

Gjöld :

1. Kostnaður við sjóðinu	kr. 223 44	
2. Eign til næsta árs	— 6 42	kr. 229 86

VI. Dalasýsla.

Tekjur:

1. Sýsluvegagjald	kr. 488 75	
2. Lán úr sýslusjóði	— 110 84	kr. 599 59

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 599 59	kr. 599 59
---------------------------------	------------	------------

VII. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

Tekjur:

1. Sýsluvegagjald	kr. 792 50	kr. 792 50
-----------------------------	------------	------------

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 787 38	
2. Eign til næsta árs	— 5 12	kr. 792 50

VII. Mýrasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 56 25	
2. Sýsluvegagjald	— 411 25	
3. Aðrar tekjur	— 3 28	
4. Goldið uppi eptirstöðvar frá nokkrum hreppum	— 41 25	
5. Til jafnaðar við 243 kr. 53 a. af gjaldlið I	— 243 53	
6. Skuldir	—3953 25	kr. 4708 81

Gjöld:

1. Skuldir frá fyrra ári	kr. 4196 78	
2. Kostnaður sjóðsins	— 31 00	
3. Afborgun uppi og vaxtagreiðsla af skuld	— 360 00	
4. Borgað uppi skuld við sýslusjóð —	43 53	
5. Til jafnaðar	— 41 25	
6. Eptirstöðvar (há einum hreppi) —	36 25	kr. 4708 81

Vesturamtið, Reykjavík 27. ágúst 1903.

J. Havsteen.

Skýrsla

um efnahag sýsluvegasjóðanna í Norðuramtinu árið 1902.

I. Húnavatnssýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 586 74	
2. Sýsluvegagjald	— 987 50	kr. 1574 24

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1136 21	
2. Eign til næsta árs	— 438 03	kr. 1574 24

II. Skagafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Sýsluvegagjald	kr. 1058 75	
2. Aðrar tekjur	— 7 65	kr. 1066 40

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 992 75	
2. Eign til næsta árs	— 73 65	kr. 1066 40

III. Eyjafjarðarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 356 35	
2. Sýsluvegagjald	— 1268 75	
3. Aðrar tekjur	— 175 00	kr. 1800 10

Gjöld:

1. Vextir og afborgun af láni	kr. 522 50	
2. Kostnaður sjóðsins	— 1197 00	
3. Eign til næsta árs	— 80 60	kr. 1800 10

IV. Suðurþingeyjarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 324 91	
2. Sýsluvegagjald	— 938 75	kr. 1263 66

Gjöld:

1. Kostnaður sjóðsins	kr. 1065 46	
	<u>Flyt kr. 1065 46</u>	

Fluttar kr. 1065 46

2. Eign til næsta árs — 198 20 kr. 1263 66

Skrifstofu Norduramtsins, Akureyri 18. júní 1903.

*Páll Briem.***Skýrsla**

um efnahag sýsluvegasjóðanna í Austuramtinu 1902.

I. Nordurþingeyjarsýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 55 64	
2. Sýsluvegagjald	— 351 25	
3. Skuld sjóðsins 31. desember	— 38 11	kr. 445 00

Gjöld:

1. Vegakostnaður	kr. 445 00
----------------------------	------------

II. Norðurmúlasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 200 28	
2. Sýsluvegagjald	— 973 75	
3. Styrkur úr landssjóði og tillag frá Vopnafjarðar- hreppi og Hlíðarhreppi til vegagjörða	— 2829 47	kr. 4003 56

Gjöld:

1. Vegakostnaður	kr. 2974 18	
2. Afborgun og vextir af láni	— 240 00	
3. Óeytt af landssjóðsstyrk	— 523 21	
4. Eign til næsta árs	— 266 11	kr. 4003 50

III. Suðurmúlasýsla.

Tekjur:

1. Eign frá f. ári	kr. 69 92	
2. Sýsluvegagjald	— 1297 50	
3. Aðrar tekjur	— 28 54	kr. 1395 96

Gjöld:

107

1. Vegakostnaður	kr. 1101 24	
2. Eign til næsta árs	— 294 72	kr. 1395 96

IV. Austurskaptafellssýsla.

Tekjar:

1. Eign frá fyrra ári	kr. 246 00	
2. Sýsluvegagjald	— 273 75	
3. Hreppavegagjald	— 136 87	kr. 656 62

Gjöld:

1. Vextir og afborgun af lánum	— 186 66	
2. Vegakostnaður	— 363 62	
3. Eign til næsta árs	— 106 34	kr. 656 62

Skrifstofu Austuramtsins, Akureyri 20. júlí 1903.

Páll Briem.

Agris

108

af reikningi landsbankans 1. janúar — 31. marz 1903.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. janúar 1903	kr. 110663 89	
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignarveðslán	kr. 31414 40	
b. Sjálfsskuldarábyrgðarlán	— 47300 97	
c. Handveðslán	— 8523 90	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	— 8096 26	
e. Reikningslán og accreditivlán	— 3252 00	98587 83
3. Vixlar innleystir	— 330870 18	
4. Ávisanir innlýstar	— 57058 21	
5. Vextir ýmiskonar	— 27387 76	
6. Disconto	— 5819 21	
7. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn (fyrir seldar ávisanir o. fl.).	— 417526 26	
8. Innheimt fje fyrir aðra	— 16310 76	
9. Frá landssjóði í nýjum seðlum	— 67000 00	
		<u>Flyt: kr. 1111224 10</u>

108

	Flutt: kr. 1111224 10
10. Seld verðbrjef	— 71700 00
11. Seld fasteign tilheyrandi bankanum	— 212 78
12. Innlög á hlaupareikning	— 278208 01
13. Sparisjóðsinnlög	— 365719 02
14. Tekjur í reikning útbúsins á Akureyri	— 1579 50
15. Frá veðdeild bankans	— 4842 02
16. Ýmiskonar tekjur og innborganir	— 12380 03
	<u>kr. 1845865 46</u>

Gjöld:

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr. 5095 00		
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 162761 00		
c. Handveðslán	1560 00		
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	— 1000 00		
e. Reikningslán og accreditivlán	— 17857 00	kr. 188273 00	
2. Vixlar keyptir		— 347245 77	
3. Ávisanir keyptar		— 32021 76	
4. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn		— 100292 23	
5. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra		— 14825 25	
6. Skilað landssjóði í ónýtum seðlum		— 67000 00	
7. Keypt verðbrjef fyrir		— 136300 00	
8. Kostnaður við fasteignir bankans		— 117 15	
9. Útborgað af hlaupareiknings innstæðufje	kr. 285023 25		
að viðbættum dagvöxtum	— 92 14	— 285115 39	
10. Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum	— 351078 18		
að viðbættum dagvöxtum	— 29 82	— 351107 99	
11. Til útbúsins á Akureyri		— 13509 93	
12. Til veðdeildar bankans		— 46269 75	
13. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl)		— 5251 06	
14. Ýmisleg útgjöld og útborganir		— 9107 15	
15. Í sjóði 31. marz 1903		— 249329 03	
		<u>kr. 1845865 46</u>	

Ágrip af reikningi veðdeildar bankans 1. janúar—31. marz 1903. 108

Tekjur:

1. Í sjóði (hjá bankanum) 1. janúar 1903	kr.	77389 49
2. Bankavaxtabrjef gefin út	—	90100 00
3. Borgað af lánum	—	4237 34
4. Vextir af lánum og útgefnum bankavaxtabrjefum	—	573 19
5. 1/2% kostnaður	—	31 49
	kr.	<u>172331 51</u>

Gjöld:

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	16500 00
2. Lán veitt	—	90100 00
3. Borgaðir vextir af bankavaxtabrjefum	—	29769 75
4. Í sjóði (hjá bankanum)	—	35961 76
	kr.	<u>172331 51</u>

Ágrip af reikningi útbúsins á Akureyri 1. jan.—31. marz 1903.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. janúar 1903	kr.	29443 50
2. Borguð af lánum		
a. Sjálfskuldarábyrgðarlán	kr.	6700 00
b. Handveðslán	—	3000 00
	kr.	<u>9700 00</u>
3. Vixlar innleystir	—	35545 00
4. Ávisanir innleystar	—	800 00
5. Vextir	—	903 75
6. Disconto	—	748 30
7. Seld verðbrjef	—	100 00
8. Innheimt fje fyrir aðra	—	49 14
9. Tekjur í reikning Landsbankans	—	19509 93
10. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—	2610 40
11. Hlaupareikningsinnlög	—	42919 88
12. Sparisjóðsinnlög	—	11521 00
13. Ýmislegar tekjur	—	33 51
	kr.	<u>153884 41</u>

1. Lán veitt:				
a. Sjálfskuldarábyrgðarlán	kr.	14910 00		
b. Handveðslán	—	120 00		
c. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	—	6700 00	kr.	21730 00
2. Vixlar keyptir	—			36470 00
3. Ávisanir keyptar	—			75 00
4. Útgjöld fyrir reikning Landsbankans	—			1939 05
5. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—			1687 14
6. Útborgað af hlaupareikningsinnstæðufje	—			34799 19
7. Útborg. af innst.fje með sparisj.kjörum að viðbættum dagvöxtum	kr	22918 52	—	22940 15
		21 63		
8. Kostnaður (laun og fleira)	—			601 09
9. Ýmisleg útgjöld	—			30 00
10. Í sjóði 31. marz 1903	—			33612 79
	Kr.			153884 41

Athugasemdir.

Landsbankinn átti 31. marz þ. á.:

1. Skuldabrjef fyrir lánum:				
a. Fasteignarveðskuldabrjef	kr.	447238 96		
b. Sjálfskuldarábyrgðar- skuldabrjef	—	708483 39		
c. Handveðskuldabrjef	—	151046 90		
d. Skuldabrjef fyrir lánum gegn á- byrgð sveita og bæjarfjel. o. fl.	—	58088 33		
e. Skuldabrjef fyrir reikningslán- um og Accreditivlánum	—	20035 60		
			Kr.	1384893 18
2. Kgl. rikisskuldabrjef og önnur erlend verðbrjef hljóðandi upp á samtals 406900 kr. eptir gang- verði 31. desbr. 1902	kr.			376286 75
3. Bankavaxtabrjef	—			698900 00
4. Skuldabrjef Reykjavíkurkaupstaðar	—			1800 00
5. Óinnleysta víxla	—			418325 34
6. Óinnleystar ávisanir	—			8573 27
7. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upp- hæð	—			7332 00
8. Húseignir í Reykjavík	—			7624 50
			Flutt kr.	2903735 04

	Flyt kr	286735 04	108
9. Bankabygging með húsbúnaði	—	80000 00	
10. Utbúið á Akureyri	—	108547 53	
11. Peningar í sjóði	—	249429 03	
	Kr.	3341711 60	

Sedlaskuld bankans til landssjóðs var 31. marz 1903	kr.	750000 00
Skuld til Landmandsbankans í Kaupmannahöfn s. d.	—	454715 27
Óútborgað af innheimtu fje s. d.	—	1485 51
Innstæðufje á hlaupareikningi s. d.	—	256075 44
Innstæðufje með sparissjóðskjörum s. d.	—	1464211 66
Veðdeild bankans	—	35961 76
Varasjóður fyrir sparissjóðs Reykjavíkur	—	9722 61
Varasjóður bankans	—	308750 82
Ýmsar tekjur, sem enn eru eigi lagðar við varasjóð	—	57788 53
	Kr.	3341711 60

Óinnleyst bankavaxtabrjef veðdeildarinnar voru 31. marz 1903 kr. 1450000 00

Lán þau, er veðdeildin átti útistandandi s. d. voru alls kr. 1417657 13

Landsbankinn, Reykjavík 19. júní 1903.

Tryggvi Gunnarsson. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Reikningur

109

yfir tekjur og gjöld Thorkillii barnaskólasjóðs árið 1902.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1901:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	20000 00	
b. Skuldabrjef	—	40141 75	
c. Ógoldnir vextir til $\frac{11}{6}$ '01	—	2 00	
d. Í Landsbankanum	—	7252 34	kr. 67396 09
2. Vextir :			
a. Af bankavaxtabrj. frá $\frac{1}{7}$ '01 $\frac{1}{7}$ '02	kr.	900 00	
b. Af skuldabrjefum	—	1509 67	
c. Vextir frá f. á.	—	2 00	
d. Vextir af bankainnlögum	—	101 52	kr. 2513 19
	Flyt kr.	69909 28	

109

	Flutt kr.	69909 28
3. Endurborguð lán og afborganir	kr.	118 13
4. Til jafnaðar færirst gjaldlið 3	—	350 00
5. Sömuleiðis 4	—	7000 00
6. Skuld við reikningshaldara	—	45 04
	<u>Kr.</u>	<u>77422 45</u>

Gjöld :

1. Borguð skuld við reikningshaldara	kr.	38 84
2. Styrkur veittur til uppfósturs og fræðslu börnum í hinu forna Kjalarnesþingi	—	2420 00
3. Keypt skuldabryjef af búnaðarskólasjóði Suðuramtsins	—	350 00
4. Lánað út á árinu	—	7000 00
5. Til jafnaðar færirst tækjul. 2	—	2 00
6. Sömuleiðis 2	—	118 13
7. Eftirstöðvar við árslok 1902:		
a. Bankavaxtabryjef	kr. 20000 00	
b. Skuldabryjef	— 47373 62	
c. Ógoldnir vextir til $\frac{11}{6}$ '02	— 16 00	
d. Í Landsbankanum	— 103 86	
	<u>kr.</u>	<u>67493 48</u>
	<u>Kr.</u>	<u>77422 45</u>

Stiptsyfirvöld Íslands, Reykjavík 15. maí 1903.

J. Havsteen. Hallgr. Sveinsson.

110

Reikningur

yfir tekjur og gjöld »Ekknasjóðs druknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu« árið 1902.

Tekjur :

1. Sjóður við ársbyrjun:		
a. Í Söfnunarsjóði	kr. 2755 95	
b. Í vörzlum gjaldkera (þar með taldir útborgunarvextir 1901 í Söfnunarsjóði: 105 kr. 99 a.)	<u>kr. 109 99</u>	kr. 2865 94
2. Tekjur á árinu 1902:		
Vextir í Söfnunarsjóði 1902	—	110 45
	<u>Kr.</u>	<u>2976 39</u>

Gjöld :

110

1. Uthlutað á árinu 1902:			
Ekkju Vilborgu Oddsdóttur	.	.	kr. 45 00
Ekkju Guðrúnu Jónsdóttur	.	.	— 25 00
Ekkju Þuríði Hannesdóttur	.	.	— 25 00
			kr. 95 00
2. Sjóður við árslok :			
Í Söfnunarsjóði	.	.	— 2881 39
			Kr. 2976 39

Í stjórn Ekknasjóðs drukknaðra manna í Borgarfjarðarsýslu.

Akranesi 11. júlí 1903.

*Sigurður Þórðarson. Jón Sveinsson. Jón Sigurðsson.
Hallgr. Jónsson. Oddg. Ottesen.*

Agrim

111

af reikningi landsbankans fyrir apríl ársfjórðung 1903.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. apríl 1903	.	.	.	kr. 249429 03
2. Borgað af lánum				
a, Fasteignarveðslán	.	.	kr. 34034 92	
b, Sjálfskuldarábyrgðarlán	.	.	— 41805 78	
c, Handveðslán	.	.	— 4670 00	
d, Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjel. o. fl.	.	.	— 00 00	
e, Reikningslán og accuditolán.	.	.	— 00 00	kr. 80460 70
3. Fasteign lögð bankanum út fyrir láni að upphæð	.	.	—	540 00
4. Vixlar innleystir	.	.	—	344640 29
5. Ávísanir innleystar	.	.	—	65404 75
6. Vextir ýmiskonar	.	.	—	21115 87
7. Disconto	.	.	—	9213 82
8. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn (fyrir seldar ávísanir o. fl.)	.	.	—	541001 58
9. Innheimt fje fyrir aðra	.	.	—	8990 96
10. Seld verðbrjef	.	.	—	106500 00
11. Seld fasteign	.	.	—	540 00
12. Innlög á hlaupareikning	.	.	—	518965 71
13. Sparisjóðsinnlög	.	.	—	379728 19
				Flyt kr. 226530 90

	Fluttar kr.	226530 90
14. Ýmsar tekjur af fasteignum bankans	—	80 00
15. Tekjur í reikning útbúsins á Akureyri	—	3785 74
16. Frá veðdeild bankans	—	2081 14
17. Ýmiskonar tekjur og innborganir	—	3012 30
	Alls kr.	2335490 08

Gjöld:

1. Lán veitt:			
a, Fasteignarveðslán	kr.	16150 00	
b, Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	176898 50	
c, Handveðslán	—	13650 00	
d, Lán gegn ábyrgð sveita og bæjar- fjelaga o. fl.	—	12800 00	
e, Reikningslán og accreditivlán	—	91487 00	kr. 310985 50
2. Vixlar keyptir	—	530304 14	
3. Ávisanir keyptar	—	69867 34	
4. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupm.höfn	—	220473 06	
5. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	9479 00	
6. Keypt verðbrjef	—	128900 00	
7. Kostnaður við fasteignir bankans	—	64 25	
8. Útborgað af hlaupareikningsinnstæðufje	kr.	453521 46	
að viðbættum dagvöxtum	—	00 06	453521 52
9. Útborgað af innstæðufje með sparisjóðs- kjörum	—	388777 54	
að viðbættum dagvöxtum	—	302 01	389079 55
10. Til útbúsins á Akureyri	—	63114 88	
11. Til veðdeildar bankans	—	1114 75	
12. Kostnaður við bankahaldið. (Laun o. fl.)	—	7721 52	
13. Ýmisleg útgjöld og útborganir	—	4425 19	
14. Í sjóði 30. júní 1903	—	145899 38	
15. Til jafnaðar móti tekjulíð 3	—	540 00	
	Alls kr.	2335490 08	

Agrip**111**

af reikningi veðdeildar landsbankans 1. apríl — 30. júní 1903.

Tekjur:

1. Í sjóði (hjá bankanum) 1. apríl 1903	kr.	35961 76
2. Bankavaxtabrjef gefin út	—	118900 00
3. Vextir af útgefnum bankavaxtabrjefum	—	2081 14
		<hr/>
	Alls kr.	156942 90

Gjöld:

1. Lán veitt	kr.	118900 00
2. Innleyst bankavaxtabrjef	—	1000 00
3. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	114 75
4. Í sjóði (hjá bankanum) 30. júní 1903	—	36928 15
		<hr/>
	Alls kr.	156942 90

Agrip**111**

af reikningi útbúsins á Akureyri 1. apríl — 30. júní 1903.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. apríl 1903	kr.	33612 79
2. Borgað af lánum		
a, Fasteignarveðslán	kr.	950 00
b, Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	5325 00
		<hr/>
		6275 00
3. Vixlar innleystir	—	31765 00
4. Ávísanir innleystar	—	1120 00
5. Vextir	—	1106 38
6. Disconto	—	1188 42
7. Tekjur í reikning Landsbankans	—	15220 80
8. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupm.höfn	—	33778 43
9. Hlaupareikningsinnlög	—	13652 95
10. Sparisjóðsinnlög	—	4407 25
11. Ýmislegar tekjur	—	19 70
		<hr/>
	Alls kr.	142146 72

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr.	2100 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	22850 00	
c. Handveðslán	—	1855 00	
d. Lán gegn ábyrgð veita og bæjarfjelaga	—	2500 00	kr. 29305 00
2. Vixlar keyptir	—		64308 60
3. Ávisanir keyptar	—		1120 00
4. Utgjöld fyrir reikning Landsbankans	—		3269 14
5. Utgjöld fyrir reikning Landmandsbankans i Kaupmanahöfn	—		1458 35
6. Útborgað af hlaupareikningsinnstæðufje	kr.	31938 06	
ad viðbættum dagvöxtum	—	20	31933 26
7. Útborgað af sparisjóðsinnstæðufje	—	6417 57	
ad viðbættum dagvöxtum	—	35 58	6453 15
8. Kostnaður við rekstur útbúsins	—		554 92
9. Ýmisleg útgjöld.	—		7 33
10. Í sjóði 30. júní 1903	—		3731 37
			kr. 142146 72

Athugasemdir:

Laudsbankinn átti 30. júní 1903:

1. Skuldabréf fyrir lánunum:			
a. Fasteignarveðsskuldabréf	kr.	428814 04	
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabréf	—	843576 11	
c. Handveðsskuldabréf	—	160076 90	
d. Skuldabréf fyrir lánunum gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga o. fl.	—	70888 33	
e. Skuldabréf fyrir reikningslánunum og accreditivlánunum	—	111522 60	kr. 1614877 98
2. Kgl. ríkisskuldabréf og önnur erlend verðbréf hljóðandi upp á samtals	kr.	406900 00	
eptir gangverði 31. des. 1902	kr.		376286 75
3. Bankavaxtabréf	—		721300 00
4. Skuldabréf Reykjavíkurkaupstaðar	—		1800 00
5. Óinnleysta víxla	—		603989 19
6. Óinnleystar ávisanir	—		13035 86
7. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánunum ad upphæð	—		7332 00
8. Húseignir í Reykjavík	—		7624 50
9. Bankabygging með húsbúnadi	—		80000 00
	Flyt: kr.		3426246 28

	Flutt: kr.	3426246 28	111
10. Útbúið á Akureyri	—	167876 67	
11. Peningar í sjóði	—	145899 38	
	kr.	3740022 33	

Sedlaskuld bankans til landssjóðs var 30. júní 1903 .	kr.	750000 00
Skuld til Landsmandsbankans í Kaupmannahöfn s. d. —		775243 79
Óútborgað af innheimtu fje fyrir aðra	—	997 47
Innstæðufje í hlaupareikning s. d.	—	321519 69
Innstæðufje með sparisjóðskjörum s. d.	—	1458162 31
Veðdeild bankans s. d.	—	36928 15
Varasjóður fyrir sparisjóðs Reykjavíkur s. d.	—	9722 61
Varasjóður bankans 31. des. 1902	—	308750 82
Ymsar tekjur, sem enn eru eigi lagðar við varasjóð .	—	78697 49
	kr.	3740022 33

Óinnleyst bankavaxtabrjef veðdeildarinnar voru 30.

júní 1903	kr.	1567900 00
Lán þau, er veðdeildin átti útistandi s, d. námu alls .	—	1536557 13

Landsbankinn 21. ágúst 1903.

Eiríkur Briem.

Kristján Jónsson.

Styrkur til búnaðarfjelaga.

23. septbr. var samkvæmt auglýsingu landshöfðingja 12. október 1901 (Stjtd. 1901, B. bls. 134—136) úthlutað styrk þeim, er ræðir um í 14. gr. B 1 b í fjárlögunum fyrir árin 1902 og 1903 til nefndra búnaðarfjelaga, er sent höfðu bónarbrjef, svo sem hjer segir :

A. Búnaðarfjelög í Suðurlandinu.

Nr.	Nafn fjelagsins.	Dagsverk.	Kr. a.
1.	Búnaðarfjlag Dyrhólahrepps	523	151 13
2.	— Hvammshrepps í V.skfs.	624	180 32
3.	— Hörgslands- og Kirkjubæjarhr.	694	200 54
4.	— Álptavershrepps	308	89 00
5.	— Skaptártunguhrepps.	312	90 16
6.	— Austureyjafjallahrepps	409	118 19
7.	— Ásólfsskálasóknar.	178	51 44
8.	— Merkurþæja	534	154 30
9.	— Austurlandeyja	1341	387 50
10.	— Vesturlandeyja.	781	225 68
11.	— Hvolhrepps	508	146 80
12.	— Fljótshlíðinga	995	287 52
	Flyt	7207	2082 58

Nr.	Nafn fjelagsins.	Dagsverk	
		Flutt	Kr. a.
		7208	2082 58
13.	Búnaðarfjelag Holtamanna	1670	482 57
14.	Framfarafjelag Landmanna	1029	297 35
15.	—— Vestmannaeyja.....	386	111 54
16.	Búnaðarfjelag Ölfushrepps	429	123 97
17.	Jarðabótafjelag Ölfushrepps	361	104 32
18.	Búnaðarfjelag Grímsneshrepps	1889	545 86
19.	Jarðabótafjelag Biskupstungna	1166	336 94
20.	Búnaðarfjelag Hrunamannahrepps	991	286 37
21.	—— Gnúpverjahrepps	587	169 62
22.	—— Skeiðahrepps.....	304	87 85
23.	—— Villingaholtshrepps	646	186 68
24.	—— Gaulverjabæjarhrepps	635	183 49
25.	—— Hraungerðishrepps	598	172 80
26.	—— Sandvíkurhrepps	641	185 23
27.	—— Eyrarbakkahrepps	448	129 46
28.	—— Stokkseyrarhrepps	634	183 20
29.	—— Vatnsleysustrandarhrepps	208	60 10
30.	—— Garðahrepps	311	89 87
31.	—— Seltjarnarneshrepps.....	1090	314 98
32.	—— Mosfellinga og Kjalnesinga ...	1560	450 79
33.	—— Kjósahrepps	1322	382 02
34.	Jarðræktarfjelag Reykjavíkur.....	3429	990 86
35.	Búnaðarfjelag Hálsahrepps	446	128 88
36.	—— Reykdæla	800	231 17
37.	—— Andakílshrepps.....	541	156 34
38.	—— Lundarreykjadalshrepps	194	56 06
39.	—— Skilmannahrepps	216	62 42
40.	—— Skorradalshrepps	244	70 50
41.	—— Leirár- og Melahrepps.....	371	107 20
42.	—— Innra Akraneshrepps	339	97 96
43.	—— Hvalfjarðarstrandahrepps ...	474	136 97
Alls í Suðuramtinu		31166	9005 95
B. Búnaðarfjelög í Vesturamtinu.			
1.	Búnaðarfjelag Hvítársíðahrepps	363	104 90
2.	—— Þverárhliðar og Norðurárdals	592	171 07
3.	—— Stafholtstungnahrepps	621	179 45
4.	—— Borgarhrepps.....	315	91 02
5.	—— Áltaneshrepps	235	67 90
6.	—— Hraunhrepps.....	249	71 96
7.	—— Skógarstrandahrepps	852	246 20
8.	—— Helgafellssveitar	525	151 70
9.	—— Neshrepps innan Ennis	361	104 32
10.	—— Neshrepps utan Ennis.....	312	90 16
Flutt		4425	1278 68

Nr.	Nafn fjelagsins.	Flutt	Dagsverk.	Kr. a.
			4425	1278 68
11.	Búnaðarfjelag Staðarsveitar	320	92	47
12.	— Kolbeinsstaðahrepps	359	103	74
13.	— Eyrarsveitar	577	166	74
14.	— Miklaholtshrepps	496	143	33
15.	— Eyjahrepps	225	65	02
16.	— Hörðudalshrepps	591	170	78
17.	— Miðdalahrepps	1706	492	98
18.	— Hvammshrepps í Dalasýslu...	342	98	83
19.	— Fellsstrandahrepps	246	71	09
20.	— Laxárdalshrepps	441	127	43
21.	— Haukadalshrepps	422	121	94
22.	— Múlahrepps	274	79	18
23.	— Barðstrendinga	441	127	43
24.	— Rauðasandshrepps.....	399	115	30
25.	— Tálknfirðinga.....	183	52	88
26.	— Reykjarfjarðahrepps ...	474	136	98
27.	— Eyrarhrepps	388	112	12
28.	— Bæjarhrepps í Strandasýslu...	714	206	32
29.	— Hrófbergshrepps	99	28	60
30.	— Óspakseyrarhrepps	234	67	62
31.	— Kirkjubóls- og Fellshrepps	333	96	23
			13689	3955 69
	Alls í Vesturamtinu			

C. Búnaðarfjelög í Norðuramtinu.

1.	Búnaðarfjelag Vindhælishrepps.....	503	145	35
2.	— Bólstaðarhlíðahrepps.....	369	106	63
3.	— Torfalækjarhrepps	484	139	86
4.	— Sveinstaðahrepps	156	45	08
5.	— Þorkelshólshrepps	337	97	38
6.	— Svínavatnshrepps	321	92	76
7.	— Áshrepps	401	115	88
8.	— Þverárhrepps	354	102	29
9.	— Kirkjuhvammshrepps.....	603	174	25
10.	— Ytri-Torfustaðahepps	496	143	33
11.	— Staðarhr. í Húnav.sýslu ...	216	62	42
12.	— Engihlíðahrepps	506	146	22
13.	— Fellshrepps í Skagafj.sýslu	132	38	14
14.	Jarðabótafjel Ósl.hl. í Hofshr. í Skagafirði	451	130	32
15.	Búnaðarfjelag Hólahr. í Skagafjarðarsýslu...	504	145	64
16.	— Viðvíkurhrepps.....	229	66	17
17.	— Akrahrepps	553	159	80
18.	— Lýtingsstaðahrepps	843	243	60
19.	— Seiluhrepps	305	88	13
20.	— Staðahrepps í Skagafirði ...	240	69	35
			8003	2312 60
		Flutt		

Nr.	Nafn fjelagsins	Flutt	Dagsverk	Kr. a.
			8003	2312 60
21.	Búnaðarfjelag Sauðárhrepps		209	60 39
22.	— Fljótamanna		348	100 56
23.	Framfarafjelag Öngulstaðahrepps.....		784	226 55
24.	— Hrafnvílshrepps		307	88 71
25.	— Skriðahrepps		364	105 18
26.	— Glæsibæjarhrepps		377	108 94
27.	— Arnarneshrepps		853	246 49
28.	Búnaðarfjelag Svarfdæla		1716	495 87
29.	— Svalbarðsstrandahrepps.....		570	164 71
30.	Framfarafjelag Grýtubakkahrepps		376	108 65
31.	Búnaðarfjelag Ljósavatnshrepps		584	168 76
32.	Jarðabótafjelag Skútustaðahrepps		219	63 28
33.	— Reykdæla		339	97 96
34.	— Aðaldæla		721	208 35
35.	— Húsavíkurrepps		393	113 56
36.	— Suðurfjörðskdæla		178	51 44
Alls í Norðurlamtinu			16341	4722 00

D. Búnaðarfjelög í Austurlamtinu:

1.	Búnaðarfjelag Axfirðinga og Núpsveitunga	149	43 06
2.	— Keldhverfinga.....	123	35 54
3.	— Þórshafnar	315	91 02
4.	— Skeggjastaðahrepps.....	211	60 97
5.	— Vopnfirðinga	275	79 47
6.	— Tunguhrepps	327	94 49
7.	— Fellahrepps	604	174 54
8.	— Hjaltastaðahrepps	307	88 72
9.	— Borgarfjarðahrepps	605	174 83
10.	— Seyðisfjarðahrepps.....	842	243 31
11.	— Skriðdæla.....	444	128 30
12.	— Vallahrepps.....	406	117 32
13.	— Eiðahrepps	444	128 30
14.	— Mjóafjarðar	582	168 18
15.	— Reyðarfjarðar	534	154 30
16.	— Breiðdæla	284	82 06
17.	— Berunesshrepps	180	52 02
18.	— Geithellahrepps	511	147 66
19.	— Bæjarhr. í A.skaptafellssýslu	458	132 35
20.	— Nesjahrepps.....	415	119 92
Alls í Austurlamtinu			8016 2316 36

	Dagsverk.	kr.	a.
Í Suðuramtinu.....	31166	9005	95
- Vesturamtinu	13689	3955	69
- Norðuramtinu	16341	4722	00
- Austuramtinu	8016	2316	36
Í öllum ömtum samtals	69212	20000	00

Fjelögin alls 130 og dagsverkið 28,8967 a.

Alþingiskosningar í júní 1903

Fyrir Vesturskaptafellssýslu, Guðlaugur sýslumaður Guðmundsson, kosinn með 36 atkvæðum. Fleiri greiddu eigi atkvæði.

Fyrir Vestmannaeyjasýslu, Jón landshöfðingjaritari Magnússon, kosinn með 34 atkvæðum. Fleiri atkvæði voru eigi greidd.

Fyrir Rangárvallasýslu, Eggert prestur Pálsson, kosinn með 240 atkvæðum og Magnús landshöfðingi Stephensen, kosinn með 228 atkvæðum; alls greiddu 410 atkvæði.

Fyrir Árnessýslu, Hannes ritstjóri Þorsteinsson, kosinn með 209 atkvæðum og Ólafur prestur Ólafsson, kosinn með 179 atkvæðum; alls greiddu 357 atkvæði.

Fyrir Gullbringu- og Kjósarsýslu, Björn kaupmaður Kristjánsson, kosinn með 265 atkvæðum og dr. Valtýr docent Guðmundsson, kosinn með 229 atkvæðum; alls greiddu 219 atkvæði.

Fyrir Reykjavík, Tryggvi bankastjóri Gunnarsson, kosinn með 244 atkvæðum af 468.

Fyrir Borgarfjarðarsýslu, Þórhallur lektor Bjarnarson, kosinn með 99 atkvæðum af 159.

Fyrir Mýrasýslu, præp. hon. Magnús Andrjesson, kosinn með 48 atkvæðum af 94.

Fyrir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, Lárus H. Bjarnason sýslumaður, kosinn með 108 atkvæðum af 139.

Fyrir Dalasýslu, Björn sýslumaður Bjarnarson, kosinn með 82 atkvæðum af 159.

Fyrir Barðastrandarsýslu, præp. hon. Sigurður Jensson, kosinn með 36 atkvæðum. Fleiri greiddu eigi atkvæði.

Fyrir Vesturísafjarðarsýslu, Jóhannes hreppstjóri Ólafsson, kosinn með 80 atkvæðum af 122.

Fyrir Norðurísafjarðarsýslu og Ísafjarðarkaupstað, Skúli fyrv. bæjarfógeti og sýslumaður Thoroddsen, kosinn með 186 atkvæðum af 228.

Fyrir Strandasýslu, Guðjón hreppstjóri Guðlaugsson, kosinn með 29 atkvæðum af 49.

Fyrir Húnavatnssýslu, Hermann bóndi Jónasson, kosinn með 161 atkvæði, og Jón forngrípavörður Jakobsson, kosinn með 144 atkvæðum; alls greiddu 282 atkvæði.

Fyrir Skagafjarðarsýslu, Ólafur umboðsmaður Briem, kosinn með 206 atkvæðum og Stefán kennari Stefánsson, kosinn með 157 atkvæðum; alls greiddu 213 atkvæði.

Fyrir Eyjafjarðarsýslu og Akureyrarkaupstað, Klémens bæjarfógeti Jónsson, kosinn

með 363 atkvæðum og Hannes bæjarfógeti Hafstein, kosinn með 213 atkvæðum; alls greiddu 384 atkvæði.

Fyrir Suðurlingeyjarsýslu, Pjetur umboðsmaður Jónsson, kosinn með 82 atkvæðum; fleiri atkvæði voru eigi greidd.

Fyrir Norðurlingeyjarsýslu, Árni prófastur Jónsson, kosinn með 40 atkvæðum; fleiri atkvæði voru eigi greidd.

Fyrir Norðurmúlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað, Jóhannes bæjarfógeti Jóhannesson, kosinn með 182 atkvæðum og Einar prestur Þórðarson, kosinn með 112 atkvæðum; alls greiddu 222 atkvæði.

Fyrir Suðurmúlasýslu, Ólafur hjeraðslæknir Thorlacius, kosinn með 128 atkvæðum, og Guttormur bóndi Vigfússon, kosinn með 120 atkvæðum; alls greiddu 225 atkvæði.

Fyrir Austurskaptafellssýslu, Þorgrímur hjeraðslæknir Þórðarson, kosinn með 58 atkvæðum af 97.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

- Lög um samþykkt á landsreikningunum fyrir árin 1900 og 1901, undirskrifuð af konungi 28. ágúst 1903 (A. nr. 10, bls. 52—55).
- Fjáráukalög fyrir 1900 og 1901, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 11, bls. 56—58).
- Lög um breyting á gildandi ákvæðum um almennar dómsmálaauglýsingar, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 12, bls. 59—60).
- Lög um stækkun verzlunarlóðarinnar í Reykjavík, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 13, bls. 61—63).
- Lög um breyting á 24. gr. í lögum um bæjarstjórn á Ísafirði frá 8. oktbr. 1883, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 14, bls. 64—65).
- Lög um breyting á konungsbrjefi 3. apríl 1844 viðvíkjandi Brúarkirkju í Hofteigsprestakalli, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 15, bls. 66—67)
- Stjórnarskipunarlæg um breyting á stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands 5. jan. 1874, undirskrifuð af konungi 3. okt. 1903. (A. nr. 16, bls. 68—73).
- Lög um aðra skipun á ædstu umbodsstjórn Íslands, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 17, bls. 74—77).
- Lög um kosningar til alþingis, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 18, bls. 78—103).
- Lög um kosningu fjögurra nýrra þingmanna, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 19, bls. 104—105).
- Lög um viðauka við lög 8. nóv. 1895 um hagfræðisskýrslur, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 20, bls. 106—109).
- Lög um verðlaun fyrir útflutt smjör, undirskrifuð af konungi s. d. (A. 21, bls. 110—113).
- Lög um að skipta Gullbringu- og Kjósarsýslu í tvö sýslufjölög, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 22, bls. 114—117).
- Lög um heimild til lóðasölu fyrir Reykjavíkurkaupstað, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 23, bls. 118—119).
- Lög um viðauka við lög 14. desbr. 1877 um tekjuskatt, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 24, bls. 120—121).
- Lög um eptirlit með þilskipum, sem notuð eru til fiskiveiða eða vöruflutninga, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 25, bls. 122—125).
- Lög um hafnsöguskyldu í Isafjarðarkaupstað, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 26, bls. 126—129).
- Auglýsing um breyting á skjaldmerki Íslands, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland s. d. (A. nr. 27, bls. 130—131).

112 **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um sölu kirkjujard-**
 5. oktbr. **arinnar Litlu-Heiði.** Ráðgjafinn fyrir Ísland hefir með brjefi, dagsettu 20. júlí þ. á., skýrt mjer frá, að hans hátign konunginum hafi 18. s. m. allramildilegast þóknazt að veita allrahæst samþykki sitt til þess að selja megi jörðina Litlu-Heiði í Hvammshreppi, sem heyrir undir Mýrdalsþingaprestakall í Vestur-skaptafellsprófastsdæmi, undan nefndu prestakalli fyrir 900 kr., með því skilyrði, að söluandvirði jarðarinnar ávaxtist undir umsjón stiptsyfirvaldanna sem óskerðanlegur höfuðstóll, er sje eign prestakallsins, að $\frac{1}{10}$ árlegra vaxta leggjist við höfuðstólinn, en að öðru leyti njóti beneficiarius vaxtanna, og að jörðin framvegis verði skoduð sem bændaeign að því er skatta og skyldur áhrærir.

Þetta er stiptsyfirvöldunum hjer með til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari aðgjörða, að því viðbættu, að ef höfuðstólnum, sem að svo miklu leyti sem unnt er verður að ávaxta með eigi lægri rentu en 4⁰/₀, verður varið til að kaupa fyrir veðdeildarbrjef í landsbankanum, verður að rita á brjef þessi, að þau tilheyri prestakallinu, og ákvæði stiptsyfirvaldanna um að eigi megi afhenda.

113 **Brjef landshöfðingja til stiptsyfirvaldanna um sölu á kirkjujörð-**
 5. oktbr. **inni Miðdalagröf.** Ráðgjafinn fyrir Ísland hefir með brjefi dagsettu 20. júlí þ. á. skýrt mjer frá, að hans hátign konunginum hafi 18. s. m. allramildilegast þóknazt að veita allrahæst samþykki sitt til þess að selja megi jörðina Miðdalagröf í Kirkjubólshreppi, sem heyrir undir Prestsbakkaprestakall í Strandaprófastsdæmi, undan nefndu prestakalli fyrir 1200 kr., með því skilyrði, að söluandvirði jarðarinnar ávaxtist undir umsjón stiptsyfirvaldanna sem óskerðanlegur höfuðstóll, er sje eign prestakallsins, að 2 kr. árlegra vaxta leggist við höfuðstólinn, en að öðru leyti njóti beneficiarius vaxtanna, og að jörðin framvegis verði skoduð sem bændaeign að því er skatta og skyldur áhrærir.

Þetta er stiptsyfirvöldunum hjer með til vitundar gefið, til leiðbeiningar og frekari aðgjörða, að því viðbættu, að ef höfuðstólnum, sem að svo miklu leyti sem unnt er verður að ávaxta með eigi lægri rentu en 4⁰/₀, verður varið til að kaupa fyrir veðdeildarbrjef í landsbankanum, verður að rita á brjef þessi, að þau tilheyri prestakallinu, og ákvæði stiptsyfirvaldanna um að eigi megi afhenda.

114 **Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vesturamt-**
 29. oktbr. **inu um sveitfesti þurfalings.** Með brjefi, dagsettu 22. þ. m., hafið þjer, herra amtmáður, sent hingað erindi hreppsnefndarinnar í Leidvallarhreppi hinum forna, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 10. desbr. f. á.,

sem ákveður að Guðlaug nokkur Björnsdóttir skuli álltast sveitlæg í fyrnefnd-
um hreppi og að hún skuli endurgjalda Bessastaðahreppi legukostnað 114
hennar á árinu 1899, 62 kr. 47 a., auk ársmeðlags með óskilgetnu barni henn- 29. oktbr.
ar, alls 92 kr. 47 a.

Útaf þessu skal yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og frek-
ari birtingar og rádstöfunar, að með því að eg er með öllu samdóma yður um
mál þetta, skal úrskurður yðar standa óraskaður.

Úrskurður amtsins.

Eftir að sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósarsýslu hafði með brjefi, dags. 19. febr. þ.
á., lagt undir úrskurð minn ágreining milli Bessastaðahrepps og hins forna Leiðvallarhrepps
snertandi sveitfesti Guðlaugar nokkurrar Björnsdóttur, og endurgjald á fátækrastrýk þeim,
sem henni hefir verið lagður af Bessastaðahreppi, — en þjer og sýslumaðurinn í fyrnefndri
sýslu hafði eigi getað orðið á eitt sáttir um úrslit málsins, — mæltist jeg til þess í brjefi,
dags. 27. febr. þ. á., að fá sem fyrst umsögn yðar, velbörni herra sýslumaður, um málið,
eins og það þá lá fyrir, og hreppsnefndarinnar í hinum forna Leiðvallarhreppi, og eptir að
þjer nú hafði sent mjer með þóknalegu brjefi yðar, dags. 5. f. m., þessa umsögn hrepps-
nefndarinnar, dags. 15. okt. þ. á., sem sýnir, að hún hefir eigi svarað brjefi yðar hjerað-
lútandi, dags. 2. apríl þ. á., fyr en, eins og sagt var, 15. okt. þ. á., er svo látandi úrskurð-
ur lagður á þetta mál:

Guðlaug þessi Björnsdóttir var vinnukona í Gesthúsum í Bessastaðahreppi þá er
hún veiktist á sumrinu 1899, og var henni þá samkvæmt fyrirsögn hjeraðslæknisins komið
til Reykjavíkur, til þess hún væri undir læknishendi þar um tíma; hún naut þá fyrst hjúk-
unar hjá hjálpræðishernum í 9 daga, unz henni yrði útvegud vist á spítalanum í Reykjavík,
þar sem hún dvaldi í 47 daga. Kostnaðurinn við þessa veru hennar hjá hjálpræðishernum varð
12 kr., en legukostnaðurinn á spítalanum hljóp alls 50 kr. 47 a. Auk þess hafði Guðlaug
Björnsdóttir óskilgetið barn í eptirdragi, og varð hreppsnefndin í Bessastaðahreppi að leggja
með þessu barni 30 kr. það árið, er móðirin veiktist, en faðir barnsins, sem hafði verið sveit-
lægur í nefndum hreppi, var fyrir löngu dáinn.

Eftir þeim málgögnum, sem fyrir liggja, er Guðlaug Björnsdóttir fædd 19. október
1851 í hinum forna Leiðvallarhreppi, og eptir skýrslu hennar sjálfrar hefir hún hvergi unnið
sjer sveit utan þessa fæðingarhrepps síns, með lögboðinni 10 ára dvöl í nokkrum hreppi.
Hreppsnefndin í hinum forna Leiðvallarhreppi hefir samt vefengt skýrslu Guðlaugar, þar
sem eitt ár virðist vantalið í skýrslu hennar, en með því hún hafði dvalið 9 ár samfleytt í
Bessastaðahreppi eptir því, sem hún sjálf skýrir frá, gæti þetta eina vantandi ár ráðið spurs-
málinu um sveitfesti hennar, og verið 10. ár hennar í nefndum hreppi, enda beri vottorð
hlutaðeigandi sóknarprests og framburði Guðlaugar eigi saman að öllu leyti, að því er snertir
ef Guðlaug yrði álitin sveitlæg í fæðingarhreppi sínum, hafði þjer fallizt á þá skoðun hrepps-
nefndarinnar í hinum forna Leiðvallarhreppi, að matarverð ætti að dragast frá kostnaðinum
eptir 23. gr. tilskipunar 26. jan. 1866, um vinnuhjú á Íslandi, og hafði þjer ennfremur
haldið því fram, að borgunin fyrir veru Guðlaugar hjá hjálpræðishernum væri of há.

Eftir skýrslu þeirri, sem síðast hefir verið tekin fyrir rjetti um æfiferil Guðlaugar
Björnsdóttur, er enginn efi á því, að hún hvergi hefir áunnið sjer sveit utan fæðingarhrepps

114 síns, en sú óvissa, sem er á framburði hennar um aldur hennar, og eitt ár af æfi hennar, snertir 29. oktr. þann tíma, er hún dvaldi hjá foreldrum sínum fram að 15 eða öllu heldur 16 ára aldri sínum, enda kemur vottorð prestsins að Görðum á Álptanesi, sem að vísu aðeins telur Guðlaugu hafa verið 8 ár samfleytt í hreppnum, eigi í neim verulegan bága við skýrslu hennar um veru sína í Bessastaðahreppi, sem hún staðhæfir að hafi verið lengst 9 ár samfleytt.

Er Guðlaug Björnsdóttir þannig sveitlæg í fæðingarhreppi sínum. Kostnaður sá, sem hreppsnefndin í Bessastaðahreppi hefir lagt fram, og sem stafar af legu Guðlaugar í Reykjavík, hefir að öllu leyti orsakast af lækning hennar og sjerstaklegri aðhjúkrun, og verður einkis af þessum kostnaði krafizt hjá húsbónda hennar, sbr. 23. gr. tilsk. 20. jan. 1866, um vinnuhjú á Íslandi.

Antið úrskurðar því hjermeð, að Guðlaug Björnsdóttir skuli álitast sveitlæg í hinum forna Leiðvallarhreppi, og ber honum að endurgjalda Bessastaðahreppi legukostnað þennar á árinu 1899, 62 kr. 47 a., auk ársmeðlags með óskilgetnu barni hennar, 30 kr.; alls 92 kr. 47 a.

Jafnframt því þjenustusamlega að tilkynna yður þetta, yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefndinni í hinum forna Leiðvallarhreppi, skal eg mælast til þess, að þjer vilduð annast um, að hún án frekari tafar borgi yður fyrirnefndar 92 kr. 47 a., sem eg vænti að þjer afgreiðið til sýslumaunsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, og óska eg eptir að fá skýrslu yðar um að svo sje gjört.

Ennfremur skal eg mælast til þess, að þjer gefið hreppsnefndinni í hinum forna Leiðvallarhreppi áminning fyrir það, að hún eigi hefir, eins og getið er að framan, svarað brjefi yðar, dags. 2. apríl þ. á., fyr en 15. okt. þ. á., og það þótt þjer hefðuð skorað á hana, að láta yður hið fyrsta í tje umsögn sína um málið.

115
29. okt

Brjef landshöfðingja til amtmaunsins yfir Suduramtinu og Vestur amtinu um sveitfesti þurfalings. Með brjefi yðar, dagsettu 22. þ. m., hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi hreppsnefndarinnar í Leiðvallarhreppi hinum forna, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 13. janúar þ. á., sem ákveður, að Guðlaug nokkur Pálsdóttir skuli álitast sveitlæg í fyrirnefndum hreppi, og að hann skuli endurgjalda Miðnes-hreppi framlög hans með nefndum þurfaling, 9 kr. 75 a.

Jafnvel þótt jeg eigi geti verið yður fyllilega samdóma um það, að flutningur Guðlaugar á framfærslusveit hennar hafi eptir atvikum verið löglegur, get jeg þó fallizt á framan nefndan úrskurð yðar og skal hann því standa óhaggður.

Þetta er yður til vitundar gefið, yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

Úrskurður amtsins.

Eptir að hafa meðtekið þóknanlegt brjef yðar, velborni herra sýslumaður, dagsett 5. f. m., innihaldandi ítarlegri umsögn yðar um ágreining þann, sem er milli yðar og sýslu-manusins í Gullbringu- og Kjósarsýslu um sveitfesti og framfærslu gamalmennisins Guðlaugar

Pálsdóttur, og sem nefndur sýslumaður hefir borið undir antið, og þar með fylgjandi yfirlýsing hreppsnefndarinnar í hinum forna Leiðvallarhreppi hjer að lútandi, dagsetta 24. oktbr. 29. okt. f. á., er svo látandi úrskurður lagður á þetta mál:

Guðlaug Pálsdóttir, sem komin er á áttræðis aldur, er fædd á Neðri-Mörk í hinum forna Kleifahreppi, en ávann sjer sðar sveitfesti í hinum forna Leiðvallarhreppi. Nokkrum árum þar eptir fór hún að Kvíavöllum á Miðnesi í hinum forna Rosmhvalaneshreppi, sem skiptist í 2 hreppa á árinu 1887, samkvæmt brjefi landshöfðingja 3. desbr. 1886, Rosmhvalaneshrepp og Miðneshrepp, og dvaldi hún 3 ár í hinum forna Rosmhvalaneshreppi, svo 6 ár í Miðneshreppi, 1 ár (1893—1894) í Njarðvíkurhreppi, og svo 4 ár aptur í Miðneshreppi, þang að til á sumrinu 1898, er hún svo sem vistar- og vegalaus var flutt fátækraflutningi austur í hinn forna Leiðvallarhrepp, eptir beiðni hreppsnefndarinnar í Miðneshreppi, sem hefir komið fram í þessu máli fyrir hönd hins forna Rosmhvalaneshrepps, sem það snertir í raun og veru. Jafnframt var henni lagður nokkur fatnaður til flutningsins, og hefir Miðneshreppur krafizt 9 kr. 75 a. endurgjalds á þessu framlagi. Hreppsnefndin í hinum forna Leiðvallarhreppi tók fyrst við Guðlaugu sem sínum ómaga og ráðstafaði henni með 30 kr. meðlagi til næstu fardaga, en síðar hefir nefndin haldið því fram, að flutningurinn hafi verið ólöglegur, og að Guðlaug Pálsdóttir hefði þegar áunnið sjer sveit í hinum forna Rosmhvalaneshreppi, og ekki eingöngu neitað að endurgjalda áðurnefndar 9 kr. 75 a., heldur einnig krafizt endurgjalds á framlögum sínum með Guðlaugu, sem á árinu 1900 voru orðin 105 kr. Þjer hafið í þessu tilliti tekið það fram, að oddviti Leiðvallarhrepps hafi neitað því aðráttarlaust, að nokkurn tíma hafi af hálfu hreppsins verið beðið um flutning á Guðlaugu, og að hlutaðeigandi sýslumaður hafi enga vissu haft fyrir því, að hinn forni Leiðvallarhreppur tæki við henni, enda liggi eigi fyrir nein sönnun fyrir því, að Guðlaug Pálsdóttir hafi þegið styrk eða verið fátækrastyrks þurfandi vorið 1898, þá er hún var flutt úr Miðneshreppi; haldið þjer þess vegna því fram, að flutningurinn á Guðlaugu hafi verið í alla staði heimildarlaus, byggður á röngum ástæðum og ólöglegur og að Miðneshreppur eða hinn forni Rosmhvalaneshreppur eigi fyrir þessa sök að hafa allan veg og vanda af framfæri hennar, og þar við bætist, að dvöl hennar í Njarðvíkurhreppi sje mjög tortryggileg, svo hún enda í raun og veru hafi verið búin að vinna sjer hrepphelgi í hinum forna Rosmhvalaneshreppi eða Miðneshreppi, þegar hún á ólöglegan hátt var flæmd úr hreppnum.

Að vísu hefir hlutaðeigandi sýslumaður eigi fyllilega gætt þess, sem fyrir mælt er í kancellibrjefi 26. septbr. 1837, að fá vissu fyrir því, áður en þurfalingurinn yrði fluttur á sveit sína, að tekið yrði við honum þar mótmælalaust, en jeg fæ samt ekki álitid, að þetta gjöri flutninginn ólöglegan, þar sem sýslumaðurinn hefir haft fyrir sjer brjef oddvita Leiðvallarhrepps, dagsett 3. septbr. 1892, þar sem hann krefst þess í umboði hreppsnefndarinnar í hinum forna Leiðvallarhreppi, sem hinn núverandi oddviti breppsins leyfir sjer að rengja, að Guðlaug Pálsdóttir verði hið bráðasta send til áthaga sinna, ef hún eigi gæti komið sjer í ársdvöi án sveitarstyrks. Það varð ekkert úr því, að Guðlaug yrði flutt á sveit sína á vistarárinu 1892—1893, og dvaldi hún það vistarárið út hjá Jóni Þórarinssyni í Vallarhúsum í Miðneshreppi, en það er mjög eðlilegt, að farið hafi verið eptir fyrnefndu brjefi oddvita Leiðvallarhrepps. dagsettu 3. septbr. 1892, þegar útsjeð var um það 1898, að Guðlaug gæti eigi haft ofan af fyrir sjer í Miðneshreppi sem matvinnungur, og þá var, í öllu falli eptir álitu hreppsnefndarinnar þar, engin sú breyting orðin á sveitfesti hennar frá því, sem verið hafði 1892, að hún ekki framvegis ætti framfærslurjett í hinum sama hreppi og áður, vegna þess, að hún dvaldi vistarárið 1893—1894 í Njarðvíkurhreppi, sem gjörði það að verkum, að sveitfestisdvöl hennar í hinum forna Rosmhvalaneshreppi slitnaði. Í því tilliti vil jeg taka það fram, að þótt framkoma ýmsra hreppsnefnda í framfærslumálum hafi gjört það að verk-

115 um, að burtför fátæklinga úr sveitinni á 9. eða 10. dvalarári þeirra þar hefir margopt verið skoðuð
 29. okt. sem grunsöm og gjörð til þess, að fátæklingurinn ynni sjer eigi framfærslurjett í hreppnum, þá fæ jeg eigi sjeð, að um slíkt hafi verið að ræða, þá er Guðlaug Pálsdóttir vistaðist til Njarðvíkurhrepps, heldur virðist mjer ýmislegt benda til, að hreppsnefndin í Miðneshreppi hafi gjört sitt til, að forða Guðlaugu frá sveit í lengstu lög, svo sem henni var skylt, sbr. 9. gr. fátækraeplugjörðarinnar 8. jan. 1834. Að því leyti, er snertir nauðpurft Guðlaugar á árinu 1898, þá hefir hreppsnefndin í Miðneshreppi vottað, að hún hafi verið orðin vistar- og vegalaus, og hefir sá maður, sem hún þá var hjá og lengst hefir dvalið hjá, Jón Þórarinsson í Vallarhúsum, gefið eiðfesta skýrslu fyrir rjetti um það, að Guðlaug hafi þá verið orðin fullkominn ómagi vegna lasleika, svo hann treysti sjer ekki til að halda hana lengur, sem í sjálfu sjer eigi er óeðlilegt, þegar litið er til aldurs Guðlaugar, en þótt eigi sje rjett, að láta flytja þann mann á sveit sína, sem þegið hefir í svipinn og vegna tilfallandi kringumstæða einhvern lítilsháttar fátækrastyrk, sbr. landshöfðingjabrjef 9. júní 1891 (Stjórnartíðindi 1891, B., bls. 79—80), þá var hjer um örvasa gamalmenni að ræða, sem eigi gat haft ofan af fyrir sjer, og sem ef til vill hefði orðið alveg ómögulegt að flytja á hrepp sinn, ef flutningi hefði verið frestað, enda sýndi það sig, að hreppsnefndin í hinum forna Leiðvallarhreppi varð þegar sjálf að taka Guðlaugu til framfærslu af sveitarfje, þegar hún kom austur.

Jeg verð því að álíta, að sveitfestisdvöl Guðlaugar Pálsdóttur í hinum forna Rosmhvalaneshreppi hafi slitnað við veru hennar í Njarðvíkurhreppi, og að hinn framfarni flutningur á henni verði eptir atvikum að skoðast sem löglegur; er því hjer með úrskurðað, að optnefnd Guðlaug Pálsdóttir eigi framfærslurjett í hinum forna Leiðvallarhreppi, og ber þessum hreppi að endurgjalda Miðneshreppi framlag hans með nefndum þurfaling, 9 kr. 75 a.

Jafnframt því þjenustusamlega að tjá yður þetta, yður til leiðbeiningar og frekari birtingar fyrir hreppsnefndinni í hinum forna Leiðvallarhreppi, sem hefir dregið það helzt til of lengi, að svara brjefi yðar um þetta mál, dagsettu 2. apríl f. á., skal jeg maelast til, að þjer vilduð annast um, að þessi upphæð verði borguð sem fyrst og afgreidd til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu.

Reglugjörð

116
 12. okt.

um viðauka við reglugjörð um meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitarstjórnnum, dagsetta 17. maí 1902.

Auk stjórnarvalda þeirra, er talin eru í 1. gr. reglugjörðar um meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitarstjórnnum, dagsettri 17. maí 1902, skal

verkfræðingur landsins

talinn meðal stjórnarvalda þeirra, er getur um í 11. gr. a, 1 og 12. gr., sbr. 14. gr. í póstlögnum frá 13. septbr. 1901. 116
12. okt.

Reykjavík 12. oktbr. 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon

Auglýsing

117

1. okt.

um breyting á auglýsing 25. septbr. 1901, um yfirsetukvennaumdæmaskipun í Suðuramtínu.

Gullbringu- og Kjósarsýsla.

1. Kjósarhreppur.
2. Kjalarneshreppur.
3. Mosfellshreppur.
4. Seltjarnarneshreppur.
5. Garðahreppur og Bessastaðahreppur.
6. Kálfatjarnarsókn.
7. Njarðvíkurhreppur, Keflavík og Leira.
8. Garðurinn og Miðneshreppur.
9. Hafnahreppur.
10. Grindavíkurhreppur.

Suðuramtíð, Reykjavík 1. oktbr. 1903.

J. Havsteen.

Auglýsing

118

1. okt.

um breyting á auglýsing 25. septbr. 1901, um yfirsetukvennaumdæmaskipun í Vesturamtínu.

I. Dalasýsla.

1. Hörðudalshreppur.
2. Miðdalahreppur.
3. Haukadalshreppur.

118

1. okt.

4. Laxárdalshreppur.
5. Hvamshreppur.
6. Fellsstrandahreppur.
7. Skarðsstrandahreppur.
8. Saurbæjarhreppur.

II. Vesturbarðastrandarsýsla.

1. Barðastrandahreppur, að undanskildu Hjarðarnesi frá Vatnsdalsá.
2. Eyrar, Raknadalur, Hlaðseyri, Vestur-Botn, Skápadalur, Kot, Hvalsker, Sauðlauksdalur, Kvigindisdalur og Vatnsdalur.
3. Rauðisandur allur og Keflavík.
4. Hvallátur, Breiðavík, Kollsvík, Hænavík, Sellátranæs, og allir bæir í Örlygshöfn.
5. Tálknafjarðahreppur.
6. Dalahreppur
7. Suðurfjarðahreppur.

III. Vesturísafjarðarsýsla.

1. Auðkúluhreppur vestanverðu Arnarfjarðar frá Hokinsdal yfir Mosdal að Dynjanda.
2. Auðkúluhreppur frá Borg að Lokinhömrum, að báðum þessum bæjum meðtöldum
3. Þingeyrarhreppur.
4. Mýrahreppur, að undanskildum Ingjaldssandi.
5. Ingjaldssandur.
6. Mosvallahreppur fyrir sunnan Önundarfjörð með Kirkjubóli í Korpudal
7. Mosvallahreppur fyrir norðan Önundarfjörð.
8. Suðureyrarhreppur.

IV. Norðurísafjarðarsýsla.

1. Hólshreppur.
2. Eyrarhreppur.
3. Súðavíkurhreppur.
4. Ögurhreppur.
5. Reykjarfjarðahreppur.
6. Nauteyrarhreppur.
7. Snæfjallahreppur.
8. Grunnavíkurhreppur sunnan Skorarhlíðar.
9. Grunnavíkurhreppur norðan Skorarhlíðar, að Almenningsskarði.

10. Sljettuhreppur norður að Hvestu og Kjaransvíkurskarði.
 11. Sljettuhreppur norðan Hvestu að Horni.

118
 1. okt,

Vesturamtíð, Reykjavík 1. október 1903.

J. Havsteen.

Styrkur úr landssjóði.

Samkvæmt fjárlögnum fyrir 1902 og 1903, 13. gr. B. VI. b. 1. var með landshöfðingjabrjefi, dagsettu 28. oktr. 1903, veittur þessi styrkur fyrir s. á. til barnaskóla í sjóþorpum og verzlunarstöðum.

1.	Barnaskólinn á Vatnsskarðshólun	kr.	144
2.	———— í Vestmannaeyjum	—	225
3.	———— á Eyrarbakka	—	198
4.	———— á Stokkseyri	—	189
5.	———— í Grindavík	—	198
6.	———— á Útskálum	—	189
7.	———— í Leiru	—	81
8.	———— í Keflavík	—	162
9.	———— í Njarðvík	—	216
10.	———— í Norðurkoti	—	198
11.	———— í Hafnarfirði	—	477
12.	———— í Bessastaðahreppi	—	252
13.	———— á Seltjarnarnesi	—	324
14.	———— á Skipaskaga	—	502
15.	———— í Ólafsvík	—	486
16.	———— á Sandi	—	306
17.	———— í Stykkishólmi	—	252
18.	———— á Geirseyri	—	180
19.	———— í Bíldudal	—	261
20.	———— í Auðkúluhreppi	—	90
21.	———— á Þingeyri	—	234
22.	———— í Hnífsdal	—	180
23.	———— í Hólshreppi	—	189
24.	———— í Súðavíkurhreppi	—	252
25.	———— í Látrum í Aðalvík	—	288
26.	———— á Sauðárkróki	—	234
27.	———— á Siglufirði	—	180
28.	———— á Húsavík	—	144
29.	———— á Brekku í Mjóafirði	—	135
30.	———— á Eskifirði	—	234
		kr.	7000

Embættaveiting.

26. septbr. var prestinum að Söndum í Dýrafirði síra Kristni Daníelssyni allramíldilegast veitt Útskálaprestakall í Kjalarnesprófastsdæmi.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Fjárlög fyrir árin 1904 og 1905, undirskrifuð af konungi 23. oktbr. 1903 (A. nr. 28, bls. 132—191).

Fjáraukalög fyrir árin 1902—1903, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 29, bls. 192—197).

Lög um heilbrigðissamþykktir fyrir bæjar- og sveitarfjelög, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 30, bls. 198—201).

Lög um varnir gegn berklaveiki, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 31, bls. 202—205).

Lög um frestun á framkvæmd laga 25. október 1895 um leigu eða kaup á eimskipi og útgerð þess á kostnað landssjóðs, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 32, bls. 206—207).

Lög um viðauka við lög um meðgjöf með óskilgetnum börnum o. fl. frá 12. jan. 1900, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 33, bls. 208—209).

Viðaukalög við lög nr. 17, 13. sept. 1901, um breyting á tilskipun 20. apríl 1872, um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 34, bls. 210—211).

Heimildarlög um áfangastaði, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 35, bls. 212—213).

Lög um breyting á lögum nr. 8 um vegi frá 13. apríl 1894, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 36, bls. 214—215).

Lög um breyting á 1. gr. í lögum nr. 24 frá 2. okt. 1891, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 37, bls. 216—217).

Lög um gagnfræðaskóla á Akureyri, undirskrifuð af konungi 10. nóvember 1903 (A. nr. 38, bls. 218—221).

Lög um leynilegar kosningar og hlutfallskosningar til bæjarstjórna í kaupstöðum, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 39, bls. 222—229).

Lög um lífsábyrgð fyrir sjómenn er stunda fiskveiðar á þilskipum, undirskrifuð af konungi s. d. (A. nr. 40, bls. 230—233).

Lög um rádstafanir til útrýmingar fjárkláðanum, undirskrifuð af konungi 13. nóvbr. 1903 (A. nr. 41, bls. 234—237).

Brjef landshöfðingja til stiptyfirvaldanna um prestakallslán handa Mosfelli í Grímsnesi. Samkvæmt tilögum yðar, herra amtmað. **119**

ur, og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 13. þ. m., og beiðni hlutadeiganda, vil jeg hjer með veita samþykki mitt til þess að presturinn að Mosfelli í Grímsnesi, síra Gísli Jónsson, taki uppá prestakallið 1068 kr. embættislán, er afborgist og ávaxtist með 6⁰/₁₀ á 28 árum, til þess að kaupa handa staðnum 5 hús, er presturinn á þar, íbúðar- og geymsluhús 12×7¹/₂ al. að grunnmáli, eldhús 6×4³/₄ al., skúr með eldavjel 11¹/₂×3¹/₂ al. svefnhús 6×3¹/₂ al. og hálf tífós, öll undir járnþaki. Af eldri stæðarhúsum mega niður falla bæjardyr, eldhús, smiðja, hesthús og 2 fjárhúskofar.

Að öðru leyti er lántökuleyfi þetta þeim skilyrðum bundið, að presturinn haldi húsunum í váttryggingu fyrir eldsvoða fyrir 1800 kr. að minnsta kosti, undir eptirliti prófests og að hann skili þeim á sinum tíma eða bú hans í gildu standi eða með fullu álagi. Þetta er yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

26. dag nóvembermánaðar 1903.

Reykjavík. — Isafoldarprentsmiðja.

17. nóv.

um ferðir landpóst-

	Póstleiðir.	Póststöðvar.	1. ferð.	2. ferð.	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.
I. Vestanpóstur.	A. Milli Reykjavíkur og Hjarðarholts. 1. Frá Reykjavík. (vesturleið).	<i>Frá Reykjavík</i>	4. jan.	26. jan.	23. febr.	21. marz	12. apríl
		— Leirvogstungu	4. —	26. —	23. —	21. —	12. —
		— Saurbæ	5. —	27. —	24. —	22. —	13. —
		— Hesti	5. —	27. —	24. —	22. —	13. —
		— <i>Norðtungu</i>	6. —	28. —	25. —	23. —	14. —
		— (Sauðafelli)	6. —	28. —	25. —	23. —	14. —
		— Harastöðum	6. —	28. —	25. —	23. —	14. —
		<i>að Hjarðarholti</i>	8. —	30. —	26. —	25. —	16. —
		<i>Frá Hjarðarholti</i>	10. jan.	1. febr.	28. febr.	27. marz	18. apríl
		— Harastöðum	10. —	1. —	28. —	27. —	18. —
	— (Sauðafelli)	10. —	1. —	28. —	27. —	18. —	
	— <i>Norðtungu</i>	11. —	2. —	1. marz	28. —	19. —	
	— Hesti	11. —	2. —	1. —	28. —	19. —	
	— Saurbæ	12. —	3. —	2. —	29. —	20. —	
	— Leirvogstungu	12. —	3. —	2. —	29. —	20. —	
	<i>í Reykjavík</i>	14. —	5. —	4. —	31. —	22. —	
	B. Milli Ísafjarðar og Hjarðarholts. 1. Frá Ísafirði. (suðurleið).	<i>Frá Ísafirði</i>	3. jan.	25. jan.	22. febr.	20. marz	11. apríl
		— (Vigur)	3. —	25. —	22. —	20. —	11. —
		— Garðsstöðum	3. —	25. —	22. —	20. —	11. —
		— Vatnsfirði	3. —	25. —	22. —	20. —	11. —
— Arngerðareyri		4. —	26. —	23. —	21. —	12. —	
— (Kinnarstöðum)		4. —	26. —	23. —	21. —	12. —	
— Bæ		5. —	27. —	24. —	22. —	13. —	
— Stórholti		6. —	28. —	25. —	23. —	14. —	
<i>að Hjarðarholti</i>		8. —	30. —	26. —	25. —	16. —	
<i>Frá Hjarðarholti</i>		10. jan.	1 febr.	28. febr.	27. marz	18. apríl	
— Stórholti	11. —	2. —	1. marz	28. —	19. —		
— Bæ	12. —	3. —	2. —	29. —	20. —		
— (Kinnarstöðum)	12. —	3. —	2. —	29. —	20. —		
— Arngerðareyri	13. —	4. —	3. —	30. —	21. —		
— Vatnsfirði	13. —	4. —	3. —	30. —	21. —		
— Garðsstöðum	13. —	5. —	3. —	30. —	21. —		
— (Vigur)	13. —	5. —	3. —	30. —	21. —		
<i>á Ísafjörð</i>	14. —	6. —	4. —	31. —	23. —		
A. Milli Reykjavíkur og Staðar. 1. Frá Reykjavík. (norðurleið)	<i>Frá Reykjavík</i>	4. jan.	27. jan.	24. febr.	22. marz	13. apríl	
	— Leirvogstungu	4. —	27. —	24. —	22. —	13. —	
	— (Esjubergi)	4. —	27. —	24. —	22. —	13. —	
	— Neðra-Hálsi	4. —	27. —	24. —	22. —	13. —	
	— Saurbæ	5. —	28. —	25. —	23. —	14. —	
	— Hesti	5. —	28. —	25. —	23. —	14. —	
	— <i>Norðtungu</i>	6. —	29. —	26. —	24. —	15. —	
	— (Hvammi)	6. —	29. —	26. —	24. —	15. —	
	<i>að Stað</i>	8. —	1. febr.	28. —	26. —	17. —	
	<i>Frá Stað</i>	10. jan.	3. febr.	2. marz	28. marz	19. apríl	
— (Hvammi)	10. —	3. —	2. —	28. —	19. —		
— <i>Norðtungu</i>	11. —	4. —	3. —	29. —	20. —		
— Hesti	11. —	4. —	3. —	29. —	20. —		
— Saurbæ	12. —	5. —	4. —	30. —	21. —		
— Neðra-Hálsi	12. —	5. —	4. —	30. —	21. —		
— (Esjubergi)	12. —	5. —	4. —	30. —	21. —		
— Leirvogstungu	12. —	5. —	4. —	30. —	21. —		
<i>í Reykjavík</i>	14. —	7. —	6. —	1. apríl	23. —		

un

anna 1904.

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
7. maí	1. júní	20. júní	20. júlí	11. ág.	30. ág.	18. sept.	11. okt.	9. nóv.	4. des.
7. —	1. —	20. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	9. —	4. —
8. —	2. —	21. —	21. —	12. —	31. —	19. —	11. —	10. —	5. —
8. —	2. —	21. —	21. —	12. —	31. —	19. —	12. —	10. —	5. —
9. —	3. —	22. —	22. —	13. —	1. sept.	20. —	13. —	11. —	6. —
9. —	3. —	22. —	22. —	13. —	1. —	20. —	13. —	11. —	6. —
9. —	3. —	22. —	22. —	13. —	1. —	20. —	13. —	11. —	6. —
10. —	4. —	23. —	23. —	14. —	2. —	21. —	14. —	13. —	8. —
12. maí	6. júní	25. júní	25. júlí	16. ág.	4. sept.	23. sept.	15. okt.	15. nóv.	10. des.
12. —	6. —	25. —	25. —	16. —	4. —	23. —	15. —	15. —	10. —
12. —	6. —	25. —	25. —	16. —	4. —	23. —	16. —	15. —	10. —
13. —	7. —	26. —	26. —	17. —	5. —	24. —	17. —	16. —	11. —
13. —	7. —	26. —	26. —	17. —	5. —	24. —	17. —	16. —	11. —
14. —	8. —	27. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	17. —	12. —
14. —	8. —	27. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	17. —	12. —
16. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	20. —	19. —	14. —
6. maí	31. maí	19. júní	19. júlí	10. ág.	29. ág.	17. sept.	10. okt.	8. nóv.	3. des.
6. —	31. —	19. —	19. —	10. —	29. —	17. —	10. —	8. —	3. —
6. —	31. —	19. —	19. —	10. —	29. —	17. —	10. —	8. —	3. —
6. —	31. —	19. —	19. —	10. —	29. —	17. —	10. —	8. —	3. —
7. —	1. júní	20. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	9. —	4. —
7. —	1. —	20. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	9. —	4. —
8. —	2. —	21. —	21. —	12. —	31. —	19. —	12. —	10. —	5. —
9. —	3. —	22. —	22. —	13. —	1. sept.	20. —	13. —	11. —	6. —
10. —	4. —	23. —	23. —	14. —	2. —	21. —	14. —	13. —	7. —
12. maí	6. júní	25. júní	25. júlí	16. ág.	4. sept.	23. sept.	16. okt.	15. nóv.	10. des.
13. —	7. —	26. —	26. —	17. —	5. —	24. —	17. —	16. —	11. —
14. —	8. —	27. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	17. —	12. —
14. —	8. —	27. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	17. —	12. —
15. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	19. —	18. —	13. —
15. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	19. —	18. —	13. —
15. —	9. —	28. —	28. —	19. —	7. —	26. —	19. —	18. —	13. —
16. —	10. —	29. —	29. —	20. —	8. —	28. —	20. —	19. —	14. —
8. maí	1. júní	21. júní	20. júlí	11. ág.	30. ág.	18. sept.	11. okt.	10. nóv.	5. des.
8. —	1. —	21. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	10. —	5. —
8. —	1. —	21. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	10. —	5. —
8. —	1. —	21. —	20. —	11. —	30. —	18. —	11. —	10. —	5. —
9. —	2. —	22. —	21. —	12. —	31. —	19. —	12. —	11. —	6. —
9. —	2. —	22. —	21. —	12. —	31. —	19. —	12. —	11. —	6. —
10. —	3. —	23. —	22. —	13. —	1. sept.	20. —	13. —	12. —	7. —
10. —	3. —	23. —	22. —	13. —	1. —	20. —	13. —	12. —	7. —
11. —	4. —	24. —	23. —	14. —	2. —	21. —	14. —	13. —	9. —
13. maí	6. júní	26. júní	25. júlí	16. ág.	4. sept.	23. sept.	16. okt.	16. nóv.	11. des.
13. —	6. —	26. —	25. —	16. —	4. —	23. —	16. —	16. —	11. —
14. —	7. —	27. —	26. —	17. —	5. —	24. —	17. —	17. —	12. —
14. —	7. —	27. —	26. —	17. —	5. —	24. —	17. —	17. —	12. —
14. —	8. —	28. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	18. —	13. —
15. —	8. —	28. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	18. —	13. —
15. —	8. —	28. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	18. —	13. —
15. —	8. —	28. —	27. —	18. —	6. —	25. —	18. —	18. —	13. —
17. —	10. —	29. —	28. —	19. —	7. —	26. —	20. —	20. —	15. —

	Póstleiðir.	Póststöðvar.	1. ferð.	2. ferð.	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.	
II. Norðanpóstur.	B. Milli Akureyrar og Staðar. 1. Frá Akureyri. (suðurleið).	<i>Frá Akureyri</i>	3. jan.	27. jan.	23. febr.	20. marz	12. apríl	
		— Möðruvöllum	3. —	27. —	23. —	20. —	12. —	
		— Þverá	4. —	28. —	24. —	21. —	13. —	
		— Miklabæ	4. —	28. —	24. —	21. —	13. —	
		— <i>Viðimýri</i>	5. —	29. —	25. —	22. —	14. —	
		— Bólstaðarhlíð	5. —	29. —	25. —	22. —	14. —	
		— Holtastöðum	5. —	29. —	25. —	22. —	14. —	
		— <i>Blönduósi</i>	5. —	30. —	26. —	23. —	15. —	
		— Sveinsstöðum	6. —	30. —	26. —	23. —	15. —	
		— Lækjamóti	6. —	30. —	27. —	24. —	16. —	
	— Staðarbakka	6. —	31. —	27. —	24. —	16. —		
	<i>að Stað</i>	8. —	1. febr.	28. —	26. —	18. —		
	2. Frá Stað. (norðurleið).	<i>Frá Stað</i>	10. jan.	3. febr.	1. marz	28. marz	19. apríl	
		— Staðarbakka	10. —	3. —	1. —	28. —	19. —	
		— Lækjamóti	10. —	4. —	2. —	29. —	20. —	
		— Sveinsstöðum	11. —	4. —	2. —	29. —	20. —	
		— <i>Blönduósi</i>	11. —	5. —	3. —	30. —	21. —	
		— Holtastöðum	11. —	5. —	3. —	30. —	21. —	
		— Bólstaðarhlíð	11. —	5. —	3. —	30. —	21. —	
		— <i>Viðimýri</i>	12. —	6. —	4. —	31. —	22. —	
— Miklabæ		12. —	6. —	4. —	31. —	22. —		
— Þverá		13. —	7. —	5. —	1. apríl	23. —		
— Möðruvöllum	13. —	7. —	5. —	1. —	23. —			
<i>á Akureyri</i>	15. —	9. —	7. —	3. —	25. —			
III. Seyðisfjarðarpóstur.	A. Milli Akureyrar og Grímsstaða. 1. Frá Akureyri. (austurleið)	<i>Frá Akureyri</i>	16. jan.	13. febr.	9. marz	5. apríl	28. apríl	
		— Hálsi	16. —	13. —	9. —	5. —	28. —	
		— Ljósavatni	16. —	13. —	9. —	5. —	28. —	
		— Einarstöðum	16. —	13. —	9. —	5. —	28. —	
		— <i>Grenjaðarstað</i>	17. —	14. —	10. —	6. —	29. —	
		— Reykjahlíð	18. —	15. —	11. —	6. —	30. —	
		<i>að Grímsstöðum</i>	20. —	17. —	13. —	8. —	1. —	
		2. Frá Grímsstöðum (vesturleið).	<i>Frá Grímsstöðum</i>	21. jan.	18. febr.	14. marz	9. apríl	2. maí
			— Reykjahlíð	22. —	19. —	14. —	10. —	2. —
			— <i>Grenjaðarstað</i>	23. —	20. —	15. —	11. —	3. —
	— Einarstöðum		23. —	20. —	15. —	11. —	3. —	
	— Ljósavatni		23. —	20. —	15. —	11. —	3. —	
	— Hálsi		23. —	20. —	15. —	11. —	3. —	
	<i>á Akureyri</i>		25. —	22. —	18. —	13. —	4. —	
	B. Milli Seyðisfjarðar og Grímsstaða. 1. Frá Seyðisfirði (vesturleið).	<i>Frá Seyðisfirði</i>	16. jan.	12. febr.	8. marz	3. apríl	27. apríl	
		— <i>Egilsstöðum</i>	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —	
		— (Bót)	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —	
		— (Fossvöllum)	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —	
		— Hofteigi	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —	
		— Skjöldólfsstöðum	18. —	14. —	10. —	5. —	29. —	
<i>að Grímsstöðum</i>		20. —	16. —	13. —	7. —	1. maí		
2. Frá Grímsstöðum (austurleið).		<i>Frá Grímsstöðum</i>	22. jan.	18. febr.	14. marz	9. apríl	2. maí	
		— Skjöldólfsstöðum	23. —	18. —	15. —	10. —	3. —	
		— Hofteigi	24. —	20. —	16. —	11. —	4. —	
		— (Fossvöllum)	24. —	20. —	16. —	11. —	4. —	
		— (Bót)	24. —	20. —	16. —	11. —	4. —	
		— <i>Egilsstöðum</i>	25. —	21. —	17. —	12. —	5. —	
	<i>á Seyðisfjörð</i>	26. —	22. —	18. —	13. —	6. —		

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
6. maí	30. maí	20. júní	18. júlí	11. ág.	29. ág.	17. sept.	9. okt.	8. nóv.	3. des.
6. —	30. —	20. —	18. —	11. —	29. —	17. —	9. —	8. —	3. —
6. —	30. —	20. —	18. —	11. —	29. —	17. —	9. —	9. —	4. —
7. —	31. —	21. —	19. —	12. —	30. —	18. —	10. —	9. —	4. —
7. —	31. —	21. —	19. —	12. —	30. —	18. —	10. —	10. —	5. —
8. —	1. júní	22. —	20. —	13. —	31. —	19. —	11. —	10. —	5. —
8. —	1. —	22. —	20. —	13. —	31. —	19. —	11. —	10. —	5. —
8. —	1. —	22. —	20. —	13. —	31. —	19. —	11. —	11. —	6. —
9. —	2. —	23. —	21. —	14. —	1. sept.	20. —	12. —	11. —	6. —
9. —	2. —	23. —	21. —	14. —	1. —	20. —	13. —	12. —	7. —
10. —	3. —	24. —	22. —	15. —	2. —	21. —	13. —	12. —	7. —
12. —	4. —	24. —	23. —	15. —	2. —	21. —	14. —	14. —	9. —
13. maí	5. júní	25. júní	24. júlí	16. ág.	3. sept.	22. sept.	15. okt.	16. nóv.	11. des.
13. —	5. —	25. —	24. —	16. —	3. —	22. —	15. —	16. —	11. —
14. —	5. —	25. —	24. —	16. —	3. —	22. —	16. —	17. —	12. —
14. —	6. —	26. —	25. —	17. —	4. —	23. —	16. —	17. —	12. —
15. —	6. —	26. —	25. —	17. —	4. —	23. —	17. —	18. —	13. —
15. —	6. —	26. —	25. —	17. —	4. —	23. —	17. —	18. —	13. —
16. —	7. —	27. —	26. —	18. —	5. —	24. —	18. —	19. —	14. —
16. —	7. —	27. —	26. —	18. —	5. —	24. —	18. —	19. —	14. —
17. —	8. —	28. —	27. —	19. —	6. —	25. —	19. —	20. —	15. —
17. —	8. —	28. —	27. —	19. —	6. —	25. —	19. —	20. —	15. —
18. —	9. —	30. —	28. —	20. —	7. —	26. —	20. —	22. —	17. —
21. maí	11. júní	2. júlí	31. júlí	22. ág.	10. sept.	28. sept.	22. okt.	24. nóv.	19. des.
21. —	11. —	2. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	24. —	19. —
22. —	12. —	2. —	31. —	22. —	10. —	29. —	22. —	25. —	20. —
23. —	13. —	3. —	1. ág.	23. —	11. —	29. —	23. —	26. —	21. —
24. —	14. —	4. —	2. —	24. —	12. —	30. —	24. —	27. —	23. —
25. maí	15. júní	5. júlí	3. ág.	25. ág.	13. sept.	1. okt.	25. okt.	29. nóv.	24. des.
26. —	15. —	5. —	3. —	25. —	13. —	1. —	26. —	30. —	25. —
27. —	16. —	6. —	4. —	26. —	14. —	2. —	27. —	1. des.	26. —
27. —	16. —	6. —	4. —	26. —	14. —	2. —	27. —	1. —	26. —
27. —	16. —	6. —	4. —	26. —	14. —	2. —	28. —	1. —	26. —
27. —	16. —	7. —	4. —	26. —	14. —	2. —	28. —	1. —	26. —
28. —	18. —	8. —	5. —	27. —	15. —	3. —	30. —	3. —	28. —
20. maí	10. júní	1. júlí	29. júlí	20. ág.	8. sept.	26. sept.	20. okt.	23. nóv.	18. des.
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
22. —	12. —	3. —	31. —	22. —	10. —	28. —	22. —	25. —	20. —
24. —	14. —	5. —	2. ág.	24. —	12. —	30. —	24. —	27. —	22. —
25. maí	15. júní	6. júlí	3. ág.	25. ág.	13. sept.	2. okt.	26. okt.	29. nóv.	24. des.
26. —	16. —	7. —	4. —	26. —	14. —	3. —	27. —	30. —	25. —
27. —	17. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	28. —	1. des.	26. —
27. —	17. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	28. —	1. —	26. —
27. —	17. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	28. —	1. —	26. —
28. —	18. —	8. —	5. —	27. —	15. —	4. —	29. —	2. —	27. —
29. —	19. —	9. —	6. —	28. —	16. —	5. —	30. —	3. —	28. —

	Póstleiðir.	Póststöðvar.	1. ferð.	2. ferð.	3. ferð.	4. ferð.	5. ferð.	
IV. Austanpóstur.	A. Milli Reykjavíkur og Odda.	<i>Frá Reykjavík.</i>	9. jan.	1. febr.	27. febr.	23. marz	18. apríl	
		— Kotströnd	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		— (Selfossi)	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		— <i>Hraungerði</i>	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		— Þjorsárbrú	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		— Ægissíðu	11. —	3. —	1. marz	25. —	20. —	
	1. Frá Reykjavík. (austurleið).	<i>að Odda</i>	12. —	3. —	2. —	26. —	21. —	
	2. Frá Odda. (suðurleið).	<i>Frá Odda</i>	13. jan.	5. febr.	3. marz	27. marz	22. apríl	
		— Ægissíðu	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —	
		— Þjorsárbrú	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —	
		— <i>Hraungerði</i>	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —	
		— (Selfossi)	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —	
		— Kotströnd	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —	
		<i>í Reykjavík</i>	15. —	7. —	6. —	30. —	25. —	
		B. Milli Kirkjubl.kl. og Odda.	<i>Frá Kirkjubæjarkl.</i>	8. jan.	31. jan.	26. febr.	22. marz	17. apríl
— Rofabæ			8. —	31. —	26. —	22. —	17. —	
— Mýrum			8. —	31. —	26. —	22. —	17. —	
— Vík			9. —	1. febr.	27. —	23. —	18. —	
— Eyjarhólum			9. —	1. —	27. —	23. —	18. —	
— (Skarðshlíð)			9. —	1. —	27. —	23. —	18. —	
1. Frá Kirkjubæjarkl. (suðurleið).		— Holti	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		— Seljalandi	10. —	2. —	28. —	24. —	19. —	
		<i>að Odda</i>	11. —	4. —	2. marz	26. —	21. —	
2. Frá Odda. (austurleið).		<i>Frá Odda</i>	13. jan.	5. febr.	3. marz	27. marz	22. apríl	
		— Seljalandi	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —	
		— Holti	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —	
		— (Skarðshlíð)	13. —	5. —	3. —	27. —	22. —	
		— Eyjarhólum	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —	
		— Vík	14. —	6. —	4. —	28. —	23. —	
	— Mýrum	15. —	7. —	5. —	29. —	24. —		
	— Rofabæ	15. —	7. —	5. —	29. —	24. —		
	<i>að Kirkjubæjarkl.</i>	17. —	9. —	7. —	31. —	26. —		
V. Eskifjarðarpóstur.	A. Milli Kirkjubl.kl. og Borga.	<i>Frá Kirkjubæjarkl.</i>	19. jan.	14. febr.	9. marz	3. apríl	28. apríl	
		— Fagurhólsmýri	20. —	15. —	10. —	4. —	29. —	
		— Kálafellsstað	21. —	16. —	11. —	5. —	30. —	
		— Hólmi	21. —	16. —	11. —	5. —	30. —	
		1. Frá Kirkjubæjarkl. (austurleið)	<i>að Borgum</i>	23. —	18. —	13. —	7. —	2. maí
		2. Frá borgum (suðurleið).	<i>Frá Borgum</i>	25. jan.	20. febr.	15. marz	9. apríl	4. maí
	— Hólmi		25. —	20. —	15. —	9. —	4. —	
	— Kálfafellsstað		26. —	21. —	16. —	10. —	5. —	
	— Fagurhólsmýri		27. —	22. —	17. —	11. —	6. —	
			<i>að Kirkjubæjarkl.</i>	29. —	23. —	19. —	13. —	8. —
	B. Milli Eskifjarðar og Borga.		<i>Frá Eskifirði</i>	16. jan.	12. febr.	8. marz	3. apríl	27. apríl
		— <i>Egilsst. ðum</i>	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —	
		— Arnhólsstöðum	17. —	13. —	9. —	4. —	28. —	
		— Höskuldsstöðum	18. —	14. —	10. —	5. —	29. —	
		— <i>Djúpavogi</i>	19. —	15. —	11. —	6. —	30. —	
1. Frá Eskifirði. (suðurleið).		— Starmýri	20. —	16. —	12. —	7. —	1. maí	
		— Stafafelli	20. —	16. —	12. —	7. —	2. —	
		<i>að Borgum</i>	22. —	18. —	14. —	8. —	3. —	
2. Frá Borgum. (austurleið).		<i>Frá Borgum</i>	24. jan.	20. febr.	16. marz	10. apríl	5. maí	
		— Stafafelli	25. —	21. —	17. —	11. —	5. —	
		— Starmýri	25. —	21. —	17. —	11. —	6. —	
		— <i>Djúpavogi</i>	27. —	22. —	18. —	12. —	7. —	
		— Höskuldsstöðum	27. —	23. —	19. —	13. —	8. —	
		— Arnhólsstöðum	28. —	24. —	20. —	14. —	9. —	
		— <i>Egilsstöðum</i>	29. —	25. —	21. —	15. —	10. —	
		<i>á Eskifjörð</i>	29. —	26. —	22. —	16. —	11. —	

6. ferð.	7. ferð.	8. ferð.	9. ferð.	10. ferð.	11. ferð.	12. ferð.	13. ferð.	14. ferð.	15. ferð.
12. maí	4. júní	20. júní	18. júlí	8. ág.	29. ág.	19. sept.	10. okt.	12. nóv.	7. des.
13. —	4. —	20. —	18. —	8. —	29. —	19. —	11. —	13. —	8. —
13. —	4. —	21. —	19. —	9. —	30. —	20. —	11. —	13. —	8. —
13. —	5. —	21. —	19. —	9. —	30. —	20. —	11. —	13. —	8. —
13. —	5. —	21. —	19. —	9. —	30. —	20. —	11. —	13. —	8. —
14. —	5. —	21. —	19. —	9. —	30. —	20. —	12. —	14. —	9. —
15. —	6. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	13. —	15. —	10. —
16. maí	7. júní	22. júní	20. júlí	10. ág.	31. ág.	21. sept.	14. okt.	16. nóv.	11. des.
16. —	7. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	14. —	16. —	11. —
16. —	7. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	14. —	16. —	11. —
17. —	8. —	23. —	21. —	11. —	1. sept.	22. —	15. —	17. —	12. —
17. —	8. —	23. —	21. —	11. —	1. —	22. —	15. —	17. —	12. —
17. —	8. —	24. —	22. —	12. —	2. —	23. —	15. —	17. —	12. —
19. —	10. —	24. —	22. —	12. —	2. —	23. —	17. —	19. —	14. —
11. maí	1. júní	17. júní	16. júlí	6. ág.	27. ág.	17. sept.	10. okt.	11. nóv.	6. des.
11. —	1. —	17. —	16. —	6. —	27. —	17. —	10. —	11. —	6. —
11. —	1. —	17. —	16. —	6. —	27. —	17. —	10. —	11. —	6. —
12. —	2. —	18. —	17. —	7. —	28. —	18. —	11. —	12. —	7. —
12. —	2. —	18. —	17. —	7. —	28. —	18. —	11. —	12. —	7. —
12. —	2. —	18. —	17. —	7. —	28. —	18. —	11. —	12. —	7. —
13. —	3. —	19. —	18. —	8. —	29. —	19. —	12. —	13. —	8. —
13. —	3. —	19. —	18. —	8. —	29. —	19. —	12. —	13. —	8. —
15. —	4. —	21. —	19. —	9. —	30. —	20. —	14. —	15. —	10. —
16. maí	6. júní	22. júní	20. júlí	10. ág.	31. ág.	21. sept.	15. okt.	17. nóv.	12. des.
16. —	6. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	15. —	17. —	12. —
16. —	6. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	15. —	17. —	12. —
16. —	6. —	22. —	20. —	10. —	31. —	21. —	15. —	17. —	12. —
17. —	7. —	23. —	21. —	11. —	1. sept.	22. —	16. —	18. —	13. —
17. —	7. —	24. —	21. —	11. —	1. —	22. —	16. —	18. —	13. —
18. —	8. —	25. —	22. —	12. —	2. —	23. —	17. —	19. —	14. —
18. —	8. —	25. —	22. —	12. —	2. —	23. —	17. —	19. —	14. —
19. —	9. —	26. —	23. —	13. —	3. —	24. —	19. —	21. —	16. —
21. maí	10. júní	2. júlí	30. júlí	20. ág.	9. sept.	27. sept.	22. okt.	23. nóv.	18. des.
22. —	11. —	3. —	31. —	21. —	10. —	28. —	23. —	24. —	19. —
23. —	12. —	4. —	1. ág.	22. —	11. —	29. —	24. —	25. —	20. —
23. —	12. —	4. —	1. —	22. —	11. —	29. —	24. —	25. —	20. —
25. —	13. —	6. —	2. —	23. —	12. —	30. —	25. —	27. —	22. —
26. maí	14. júní	7. júlí	2. ág.	24. ág.	13. sept.	1. okt.	27. okt.	29. nóv.	24. des.
26. —	14. —	7. —	2. —	24. —	13. —	1. —	27. —	29. —	24. —
27. —	15. —	8. —	3. —	25. —	14. —	2. —	28. —	30. —	25. —
28. —	16. —	9. —	4. —	26. —	15. —	3. —	29. —	1. des.	26. —
30. —	17. —	10. —	5. —	27. —	17. —	4. —	31. —	3. —	28. —
20. maí	10. júní	1. júlí	29. júlí	20. ág.	8. sept.	26. sept.	20. okt.	23. nóv.	18. des.
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
21. —	11. —	2. —	30. —	21. —	9. —	27. —	21. —	24. —	19. —
22. —	12. —	3. —	31. —	21. —	10. —	28. —	22. —	25. —	20. —
22. —	12. —	4. —	31. —	21. —	10. —	29. —	23. —	26. —	21. —
23. —	13. —	4. —	31. —	22. —	11. —	29. —	24. —	26. —	21. —
23. —	13. —	5. —	1. ág.	23. —	11. —	29. —	25. —	27. —	22. —
25. —	15. —	6. —	1. —	23. —	12. —	30. —	26. —	28. —	23. —
26. maí	16. júní	7. júlí	3. ág.	24. ág.	14. sept.	1. okt.	27. okt.	30. nóv.	25. des.
26. —	17. —	8. —	4. —	25. —	15. —	2. —	28. —	1. des.	26. —
27. —	17. —	8. —	4. —	25. —	15. —	2. —	28. —	1. —	26. —
28. —	18. —	9. —	5. —	26. —	16. —	3. —	29. —	2. —	27. —
29. —	19. —	9. —	5. —	26. —	16. —	4. —	30. —	3. —	28. —
30. —	19. —	10. —	6. —	27. —	17. —	5. —	31. —	4. —	29. —
31. —	20. —	11. —	7. —	28. —	18. —	6. —	1. nóv.	5. —	30. —
1. júní	21. —	12. —	8. —	29. —	19. —	7. —	2. —	6. —	31. —

Þessir eru aukapóstar:

1. GULLBRINGUSÝSLUÞÓSTURINN, milli Reykjavíkur og Hvalsness, leggur af stað frá Reykjavík eftir komu aðalþóstanna, fer um Hafnarfjörð, Kálfatjörn, Keflavík og Gerða að Hvalsnesi og snýr þá aptur sömu leið til Reykjavíkur.
2. EYRARBAKKAPÓSTURINN, milli Reykjavíkur og Stokkseyrar, leggur af stað frá Keflavík eftir komu Gullbringusýsluþóstsins þangað frá Reykjavík, fer um Kalmannstjörn, Hraun í Grindavík, Ertu í Selvogi, Þorlákshöfn og Eyrarbakka til Stokkseyrar; dvelur þar að minsta kosti 2 klukkutíma og fer þá aptur sömu leið til Keflavíkur.
3. BORGARFJARÐARÞÓSTARNIR eru fjórir:
 - a. Hinn fyrsti fer frá Saurbæ á Hvalfjarðarströnd, eftir komu aðalþóstanna norðan og vestan þangað á suðurleið, um Vogatungu vestan Akrafjalls út á Akranes á Skipaskaga, og fer síðan sömu leið aptur að Saurbæ.
 - b. Annar fer frá Skipaskaga á Akranesi sama dag og vestanþósturinn á að leggja af stað frá Reykjavík í 1.—5. og 13.—15. þóstferð, vestan Akrafjalls um Vogatungu að Saurbæ, og eftir að vestanþósturinn er þangað kominn frá Reykjavík, snýr hann aptur sömu leið til Skipaskaga.
 - c. Hinn þriðji fer frá Hesti eftir komu aðalþóstanna þangað á norðurleið að Lundi í Lundarreykjadal og snýr þaðan aptur að Hesti.
 - d. Hinn fjórði fer frá Norðtungu, eftir komu aðalþóstanna þangað frá Reykjavík, um Reykholt og Gilsbakka og snýr þaðan aptur beina leið að Norðtungu.
4. MÝRASÝSLUÞÓSTURINN fer frá Norðtungu, svo fljótt sem unnt er, eftir komu aðalþóstanna þangað frá Reykjavík í 1.—5. og 13.—15. ferð, um Arnarholt að Borgarnesi og snýr þaðan aptur sömu leið að Norðtungu. Í 6.—12. ferð fer þóstur þessi að eins að Arnarholti.
5. STYKKISHÓLMSPÓSTURINN fer frá Norðtungu í 1.—5. og 13.—15. ferð þegar eftir komu vestanþóstsins þangað frá Reykjavík, og kemur við á Staðarhrauni og Gröf; snýr aptur frá Stykkishólmi eftir 12 tíma viðstöðu þar, og fer sömu leið aptur að Norðtungu, kemur þangað áður en annarhvor aðalþóstanna leggur þaðan af stað til Reykjavíkur. Frá því í maí og þangað til í september gengur þóstur frá Arnarholti um Borgarnes til Stykkishólms. Áætlun um ferðir þessar verður auglýst síðar.
6. ÓLAFSVÍKURÞÓSTARNIR. Þegar Stykkishólmsþósturinn er kominn frá Norðtungu að Gröf í Miklaholtshreppi í 1.—5. og 13.—15. þóstferð, fer aukapóstur þaðan um Staðastað að Búðum og mætir þar öðrum aukapósti, sem fer þangað frá Ólafsvík. Aukapósturinn frá Gröf snýr því næst aptur að Gröf svo tímanlega, að hann nái þar Stykkishólmsþóstinum á suðurleið, en hinn snýr aptur sömu leið til Ólafsvíkur. — Í 6.—12. þóstferð fer aukapóstur frá Gröf, svo fljótt, sem hægt er, eftir komu Stykkishólmsþóstsins frá Borgarnesi um Staðastað og Búðir beina leið til Ólafsvíkur og snýr þaðan strax aptur sömu leið að Gröf.
7. FLATEYJARÞÓSTURINN fer frá Stykkishólmi til Flateyjar þegar eftir komu aukapóstsins frá Norðtungu í 1.—3. og 13.—15. ferð, og snýr aptur til Stykkishólms eftir 6 stunda dvöl.
8. SNÆFELLSNESSÝSLUÞÓSTURINN fer frá Stykkishólmi eftir komu auka-

póstsins frá Stað í Hrutafirði og fer um Grundarfjörð og Olafsvík að Sandi, snýr þaðan aptur til Ólafsvíkur og fer um Búdir og Staðastað til Stykkishólms. **120**

9. DALASÝSLUPÓSTARNIR eru tveir:

- a. Hinn fyrsti fer frá Stykkishólmi um Breiðabólstað á Skógarströnd og Harastaði svo tímanlega, að hann nái að Hjarðarholti og Stað, áður en aðalpóstarnir leggja á stað þaðan, og snýr síðan aptur sömu leið til Stykkishólms eftir komu þeirra og kemur við á Borðeyri í báðum leiðum.
- b. Annar fer frá Stórholti um (Heinaberg), Skarðstöð (Ormsstaði), Staðarfell og Hvamm svo tímanlega, að hann nái að Hjarðarholti fyrir komu aðalpósts að sunnan og vestan; eftir komu þeirra snýr hann aptur sömu leið að Stórholti.

10. BARÐASTRANDARSÝSLUPÓSTARNIR eru fimm:

- a. Hinn fyrsti fer frá Bæ í Króksfirði, þegar eftir að vestanpóstur er þangað kominn frá Hjarðarholti, fer um (Kinnarstaði), Gufudal, Vattarnes, Brjánslæk, Botn, Vatneyri og Sveinseyri að Bíldudal, og snýr þaðan aptur sömu leið að Bæ.
- b. Annar fer frá Sveinseyri í Tálknafirði, þegar eftir að aukapósturinn frá Bæ er þangað kominn á vesturleið, að Selárdal og snýr jafnskjótt aptur að Sveinseyri, og nær þar fyrsta aukapósti á leiðinni frá Bíldudal, sem þó eigi má bíða hans svo, að hætt geti orðið við, að hann nái ekki aðalpóstinum á suðurleið í Bæ.
- c. Hinn þriðji fer frá Vatneyri í Patreksfirði eftir komu fyrsta aukapósts þangað frá Bæ, að Sauðlauksdal, og snýr þegar aptur til Vatneyrar.
- d. Hinn fjórði fer frá Flatey, í hvert skipti eftir komu Flateyjarpóstsins þangað frá Stykkishólmi, að Brjánslæk, og snýr þaðan aptur til Flateyjar.
- e. Hinn fimmti fær frá Bæ í Króksfirði um Kleifar og Borðeyri, þegar eftir komu vestanpóstsins þangað frá Ísafirði, að Stað í Hrutafirði. Eftir komu norðanpóstsins frá Akureyri að Stað, fer hann þaðan aptur sömu leið að Bæ og sje kominn þangað, áður en vestanpósturinn fer þaðan áleiðis til Ísafjarðar.

11. ÍSAFJARÐARSÝSLUPÓSTARNIR eru ellefu:

- a. Hinn fyrsti fer frá Arngerðareyri einum eða tveim dögum eftir komu vestanpóstsins þangað að sunnan í 1.—5. og 12.—15. ferð um Melgraseyri og Unaðsdal að Snæfjöllum og snýr þaðan aptur til Arngerðareyrar.
- b. Annar fer frá Ísafirði, eftir komu vestanpóstsins þangað, um Veðrará, Holt í Önundarfirði, (Gemplufall), Þingeyri og Rafnseyri að Bíldudal og fer svo sömu leið aptur til Ísafjarðar.
- c. Þriðji fer frá Veðrará, þegar eftir komu Bildudalspóstsins þangað frá Ísafirði, til Flateyrar í Önundarfirði.
- d. Fjórði fer frá (Gemplufalli), þegar eftir komu Bildudalspóstsins þangað frá Ísafirði, að Mýrum í Dýrafirði.
- e. Fimmti fer frá Ísafirði, þegar eftir komu vestanpóstsins þangað, að Suðureyri í Súgandafirði og snýr þaðan aptur, eftir eyktardvöl, til Ísafjarðar.
- f. Sjötti fer frá Ísafirði, þegar eftir komu vestanpóstsins þangað, um (Hnífsdal) að Hóli í Bolungarvík og snýr þaðan aptur, eftir eyktardvöl, sömu leið til Ísafjarðar.

- g. Sjöundi fer frá Ísafirði, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað, um (Árnardal) að Tröð í Álptafirði, stendur þar við 4 klukkustundir og fer síðan sömu leið aptur til Ísafjarðar.
- h. Áttundi fer frá Ísafirði, þegar eptir komu vestanpóstsins þangað, sjóveg til Snæfjalla, þaðan um Stað í Grunnvík að Hesteyri og, ef nógur tími er til, um (Sljettu) að (Stað í Aðalvík) og síðan sömu leið aptur til Ísafjarðar.
- i. Níundi fer frá Hesteyri, daginn eptir komu póstsins þangað frá Ísafirði í 1.—3. og 13.—15. pósthæð, um (Steinólfsstaði) að Höfn á Hornströndum, stendur þar við hálf dagur og fer síðan um (Hlöðuvík) til Hesteyrar aptur.
- k. Tíundi fer frá Þingeyri eptir komu annars aukapósts þangað frá Ísafirði, að Haukadali, og snýr þaðan sömu leið til baka að Þingeyri.
- l. Ellefti fer frá Rafnseyri, eptir komu annars aukapósts frá Ísafirði, að (Lokinhörmum) og snýr aptur sömu leið að Rafnseyri.
12. STRANDASÝSLUÞÓSTARNIR eru þrjár:
- a. Hin fyrsti fer frá Staði í Hrutafirði daginn eptir komu aðalþóstantanna þangað, fer um Borðeyri, (Bæ), (Prestsbakka), Óspakseyri, Stórafjarðarhorn, Kirkjuból, (Hrófberg) og Hólmavík í Steingrímsfirði, Skarði í Bjarnafirði og Reykjarfjörð að Árnasi og snýr þaðan aptur sömu leið að Staði í Hrutafirði.
- b. Annar fer frá Bæ í Króksfirði, eptir komu aðalþóstsins frá Ísafirði, um (Valshamar), (Tröllatungu), Kirkjuból, að Hólmavík og þaðan aptur sömu leið að Bæ.
- c. Þriðji fer frá Hólmavík, eptir komu aukapóstsins frá Staði, um Kleifa og Selsströnd að Kaldrananesi og sömu leið til baka.
13. HÚNAVATNSSÝSLUÞÓSTARNIR eru sex:
- a. Hin fyrsti fer frá Staðarbakka, þegar eptir komu aukapóstsins þangað frá Staði, að Hvammstanga og snýr aptur þaðan sömu leið að Staðarbakka.
- b. Hin annar fer frá Sveinsstöðum daginn eptir komu norðanþóstsins þangað frá Staði, um (Breiðabólstaði), (Klambrá) og (Vesturhópshóla) að Tjörnu á Vatnunesi og snýr þaðan aptur sömu leið að Sveinsstöðum.
- c. Þriðji fer frá Sveinsstöðum, eptir komu aðalþóstsins þangað að sunnan, að Ási í Vatnsdal, og snýr þaðan aptur að Sveinsstöðum.
- d. Hin fjórði fer frá Blönduósi, eptir komu aðalþóstsins að sunnan, um (Reyki) og Auðkúlu að Guðlaugsstöðum. Fyrir komu aðalþóstsins að norðan, skal sami þóstur fara frá Auðkúlu til Blönduóss.
- e. Hin fimmti fer frá Blönduósi, eptir komu aðalþóstsins þangað á norðurleið, til Hólanaess og eptir sólarhringsdvöl þar fer hann aptur að Blönduósi.
- f. Hin sjötti fer frá Bólstaðarhlíð, þegar eptir komu norðanþóstsins þangað á norðurleið, að Bergsstöðum og snýr þaðan sömu leið til baka.
14. SKAGAFJARÐARSÝSLUÞÓSTARNIR eru sjö:
- a. Hin fyrsti fer frá Víðimýri, eptir komu norðanþóstsins þangað frá Staði, um Mælifell að Goðdólum og sömu leið aptur að Víðimýri.

- b. Annar fer frá Víðimýri daginn eftir komu norðanpóstsins þangað frá Stað, um Reynistað, Sauðárkrók, Garð, Lón, Hofsó, (Fell), Haganesvík og (Hraun) til Siglufjarðar, og snýr aptur sömu leið eftir 24 stunda dvöl þar í 1.—5. og 13.—15. ferð, en eftir 12 stunda dvöl í 6.—12. ferð.
- c. Hinn þriðji fer frá Sauðárkróki, eftir komu Siglufjarðarpóstsins frá Víðimýri, að Hvammi í Laxárdal, og snýr aptur til Sauðárkróks.
- d. Hinn fjórði fer frá Lóni, eftir komu Siglufjarðarpóstsins þangað frá Víðimýri, um Viðvík að Hólum, og snýr þaðan aptur að Lóni.
- e. Hinn fimmti fer frá Sauðárkróki svo tímanlega, að hann sje kominn að Víðimýrj áður en norðanpóstur fer suður um. Eftir komu hans frá Akureyri snýr hann aptur sömu leið til Sauðárkróks og kemur við á Reynistað í báðum leiðum.
- f. Hinn sjötti fer frá Miklabæ í Blönduhlíð, eftir komu aðalpóstsins á norðurleið, um Frostastaði að Lóni. Eftir komu Siglufjarðarpóstsins frá Víðimýri snýr hann aptur sömu leið til Miklabæjar.
- g. Sjóundi fer frá Sauðárkróki, eftir komu fimmta aukapósts þangað, í 1.—5. og 13.—15. ferð, um Lón, Viðvík að Hólum og sömu leið til baka aptur.
15. EYJAFJARÐARSÝSLUPÓSTARNIR eru þrír, og fara allir frá Akureyri daginn eftir komu norðanpóstsins þangað frá Stað.
- a. Hinn fyrsti fer um Dalvík, Kvíabekk í Ólafsfirði og Haganesvík í Fljótum til Siglufjarðar og snýr aptur þaðan sömu leið á Akureyri.
- b. Annar fer um Hrafnagil að Saurbæ í Eyjafirði og sömu leið aptur á Akureyri.
- c. Hinn þriðji fer um Garð að Grenivík og þaðan aptur um Laufás til Akureyrar.
16. ÞINGEYJARSÝSLUPÓSTARNIR eru sex:
- a. Hinn fyrsti fer frá Ljósavatni, eftir komu Seyðisfjarðarpóstsins þangað frá Akureyri að Halldórsstöðum í Bárðardal, og snýr þaðan aptur að Ljósavatni.
- b. Annar fer frá Grenjaðarstað, eftir komu aðalpóstsins frá Akureyri, um Laxárdal að Skútustöðum og þaðan aptur um Reykjadal að Grenjaðarstað.
- c. Hinn þriðji fer frá Grenjaðarstað, þegar er Seyðisfjarðarpósturinn er þangað kominn frá Akureyri, um Húsavík að Víkingavatni, og snýr aptur sömu leið að Grenjaðarstað, og skal hann ná Seyðisfjarðarpóstinum á leið til Akureyrar.
- d. Hinn fjórði fer frá Vopnafirði tveim dögum áður en Seyðisfjarðarpósturinn á að fara frá Akureyri, um Bakka, Sauðanes, Þórshöfn, Svalbarð og Sandfellshaga til Víkingavatns og mætir þar Grenjaðarstaðarpósti.
- e. Hinn fimti fer frá Raufarhöfn í 1.—5. og 11.—15. ferð um (Grjótnes) og Kópasker að Víkingavatni svo tímanlega, að hann verði þangað kominn fyrir komu aukapóstsins frá Grenjaðarstað og Vopnafirði, og snýr aptur til Raufarhafnar þegar eftir komu umgetinna aukapósta að Víkingavatni.
- f. Hinn sjötti fer frá Ljósavatni eftir komu Seyðisfjarðarpóstsins þangað frá Akureyri að Þóröddstað í Kinn, og snýr þaðan aptur sömu leið til baka.

120

17. MÚLASÝSLUÞÓSTARNIR eru sex:
- Fyrsti fer milli Seyðisfjarðar og Vopnafjarðar. Hann fer frá Seyðisfirði sama daginn og Eskifjarðarþósturinn á að komast til Egilsstaða á austurleið, um Egilsstaði, Hjaltastað, Kirkjubæ í Hróarstungu, Sleðbrjót í Jökulsárhlið og (Torfastaði) á Vopnafjörð, og snýr aptur þaðan eftir sólarhringsdöld sömu leið á Seyðisfjörð.
 - Annar fer frá Seyðisfirði eftir komu aðalþóstsins þangað frá Akureyri í 1.—4. og 13.—15. ferð um Stakkahlíð og (Nes) að Bakkagerði í Borgarfirði og sömu leið aptur til Seyðisfjarðar.
 - Þriðji fer frá Egilsstöðum, þegar eftir komu aðalþóstantanna á austurleið, um (Vallanes) (Hallormsstað) að Valþjófsstað, og þaðan aptur vestan Lagarfljóts um (Ás í Fellum) að Egilsstöðum.
 - Fjórti fer frá Skjöldólfsstöðum, þegar eftir komu aðalþóstsins þangað frá Akureyri, að Brú á Jökuldal og sömu leið aptur að Skjöldólfsstöðum.
 - Fimmti fer frá Eskifirði, þegar eftir komu aðalþóstsins þangað frá Borgum í 1.—4. og 13.—15. ferð, um Reyðarfjörð og Fáskrúðsfjörð að Stöðvarfirði, og sömu leið aptur á Eskifjörð. Í þeim ferðum strandbátsins, þegar hann kemur ekki við á Stöðvarfirði, skal senda með þóstflutning frá Breiðdalsvík, eftir komu hans þangað frá Akureyri, til Stöðvarfjarðar, ef eigi fæst skipsferð.
 - Stjötti fer sömuleiðis frá Eskifirði, þegar eftir komu aðalþóstsins þangað frá Borgum í 1.—4. og 13.—15. ferð um Norðfjörð og Mjóafjörð til Seyðisfjarðar og snýr þaðan aptur á Eskifjörð.
18. SKAPTAFELLSSÝSLUÞÓSTURINN fer frá Kirkjubæjarklaustri, þegar eftir komu aðalþóstsins þangað frá Odda, að Borgarfelli í Skaptártungu og snýr þaðan aptur sömu leið að Kirkjubæjarklaustri.
19. VESTMANNAEYJAPÓSTURINN fer frá Odda að Ljótastöðum daginn eftir komu aðalþóstantanna, og snýr þegar aptur að Odda.
20. RANGÁRVALLASÝSLUÞÓSTARNIR eru þrír:
- Hinn fyrsti fer frá Þjórsárbrú, þegar eftir komu aðalþóstsins þangað frá Reykjavík, að Fellsmúla á Landi, og snýr þaðan aptur að Þjórsárbrú.
 - Annar fer sömuleiðis frá Þjórsárbrú jafnsnemma hinum fyrnefnda um (Háf í Hafshverfi) að Nýjabæ í Þykkvabæ í Vesturlandeyjum og snýr aptur sömu leið að Þjórsárbrú.
 - Hinn þriðji fer frá Odda, þegar eftir komu aðalþóstsins þangað frá Reykjavík, um (Stórolfshvol) að Teigi í Fljótshlið, og þaðan aptur sömu leið að Odda.
21. ÁRNESÝSLUÞÓSTARNIR eru fimm:
- Hinn fyrsti fer frá Kotsrönd, þegar eftir komu aðalþóstsins þangað frá Reykjavík, um Úlfhljótsvatn að Þingvöllum, og snýr þaðan aptur að Kotsrönd.
 - Annar fer frá Hraungerði, sem fyrst eftir komu aðalþóstsins frá Reykjavík, um Arnarbæli í Grímsnesi, (Stóruborg) og Mosfell að Torfastöðum og þaðan aptur sömu leið að Hraungerði.
 - Hinn þriðji fer sömuleiðis frá Hraungerði, sem fyrst eftir komu aðalþóstsins

frá Reykjavík, um (Ólafsvelli) og Reyki á Skeiðum að Stóranúpi; og þaðan aptur að Hraungerði. **120'**

- d. Hinn fjórði fer frá Reykjum, eptir komu Hraungerðispósts þangað, um (Birtingaholt) að Hruna og heldur sömu leið til baka aptur.
- e. Hinn fimmti fer og frá Haungerði, sem fyrst eftir komu aðalþóstsins frá Reykjavík, um (Gaulverjabæ), Stokkseyri til Eyraþakka, og snýr þaðan aptur daginn eptir að Hraungerði.

Milli Reykjavíkur og Ægissíðu verður pósthútaingur fluttur í viku hverri frá 15. júní til 1. október með pósthvagn.

Leggur pósthvagninn af stað frá Reykjavík á hverjum mánudagsmorgni kl. 9 og kemur aptur til Reykjavíkur á föstudögum.

Fardagur póstanna frá endastöðvum pósthleiddanna er fast ákveðinn þá daga, sem hér eru nefndir, þannig, að við böggul- og peninga-sendingum er ekki tekið lengur en til kl. 7 síðdegis daginn áður.

Reykjavík, 21. nov. 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Reikningur

121

yfir tekjur og útgjöld Ræktunarsjóðs Íslands árið 1902.

Tekjur:

1. Höfuðstóll 31. desbr. 1901:

4 ⁰ / ₀ þjóðjardasölulán	kr.	54,442	66	
— önnur lán	—	42,482	89	
3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ tótvjelalán	—	13,902	88	
3 ⁰ / ₀ jarðabótalán	—	30,000	00	
Í sparisjóðsbók nr. 7635 U. bls. 235	—	9,553	42	kr. 150,381 85

2. Vextir áfallnir 1902:

a, 4 ⁰ / ₀ þjóðjardasölulán	kr.	2,195	54	
b, — önnur lán	—	1,895	12	
c, 3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ tótvjelalán	—	486	60	
d. 3 ⁰ / ₀ jarðabótalán	—	900	00	
Sparisjóðsvextir	—	358	95	— 5,816 21
				Flyt kr. 156,198 06

121

			Fluttar	kr. 156,198 06
3. Afborgun lána:				
Þjóðjardasölulán	—	3,232 01		
Önnur lán	—	1,225 76		
Tónjelalán	—	548 56		
Jardabotalán	—	75 00	—	5,081 33
4. Lán færð til jafnaðar útgjöldum 1.			—	3,600 00
			Samtals	kr. 164,879 39

Utgjöld:

1. Lán til jardabóta ,			kr.	3,606 00
2. Verðlaun veitt 1902	—	3,425 00		
3. Eyðublöð, ritföng o. fl. ,	—	23 75		
4. Til jafnaðar tekjum III færast	—	5,081 33		
5. Höfuðstóll 31. desbr. 1902:				
4% þjóðjardasölulán	kr.	51,210 65		
— önnur lán	—	41,257 13		
3 $\frac{1}{2}$ % tónjelalán	—	13,354 32		
3% jardabotalán	—	33,525 00		
Eptirstöðvar:				
Í viðskiptab. landsbanka nr. 7635	kr.	13,327 45		
Ógoldnir vextir: a. 44 76				
d. 30 00	—	74 76	—	13,402 21
			—	152,749 31
			Samtals	kr. 164,879 39

Skrifstofu landfógeta, 18. marz 1903.

A. Thorsteinsson.

122

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands fyrir árið 1902.

Tekjur :

1. Sjóður við árslok 1901:				
a. Veðskuldabryjef	kr.	266231 98		
b. Lán til prestakalla	—	5610 00		
c. Skuldabryjef Reykjavíkur	—	600 00		
d. Vextir fyrir 1901 ógreiddir	—	279 71		
e. Innstæða i Landsbankanum	—	2258 49		
f. Í sjóði hjá fjehirði	—	1017 36	kr.	275,997 54
			Flyt	kr. 275,99 54

Fluttar kr. 275,997 54 **122**

2. Bætt við innstæðu vaxtaeigenda:			
a. Innlög á árinu	—	5324 20	
b. Vextir fyrir 1902, lagðir við höfuðstól	—	7432 49	— 12756 69
3. Vextir af útlánum 1902			— 12680 32
4. Borgun fyrir viðskiptabækur			— 15 00
5. Vextir fyrir 1902 er bíða útborgunar			— 3157 94
6. Höfuðstóll er bíður útborgunar			— 572 33
7. Innborgað lán			— 7555 66
8. Móti gjaldlið V			— 18600 00
			Kr. 331335 48

Gjöld :

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir 1902			
a. Ársvextir 4 ⁰ / ₀ af höfuðstól	kr.	10476 49	
b. Dagvextir 3 ¹ / ₃ ⁰ / ₀ um árið	—	113 94	kr. 10590 43
2. Ýmiskonar kostnaður			— 653 11
3. Greiddir vextir er bíðu útborgunar við árslok 1901			— 3149 44
4. Höfuðstóll a. er beið útborgunar	kr.	262 88	
b. fallinn til útborgunar á árinu	—	579 33	kr. 842 21
5. Sett á vöxtu			— 18600 00
6. Móti tekjulið 7			— 7555 66
7. Sjóður við árslok 1902.			
a. Veðskuldabryjef	kr.	277691 32	
b. Lán til prestakalla	—	5195 00	
c. Skuldabryjef Reykjavíkur	—	600 00	
d. Vextir 1902 ógreiddir	—	215 79	
e. Innstæða í Landsbankanum	—	5947 32	
f. Í sjóði hjá fjehirði	—	295 20	kr. 289944 63
			Kr. 331335 48

Yfirlit

yfir efnahag Söfnunarsjóðs Íslands við árslok 1902.

Eignir :

1. Veðskuldabryjef	kr.	277691 32
2. Skuldabryjef prestakalla	—	5195 00
3. Skuldabryjef Reykjavíkur	—	600 00
4. Ógreiddir vextir	—	215 79
5. Innstæða í Landsbankanum	—	5947 32
6. Í sjóði hjá fjehirði	—	295 20
	Kr.	289944 63

1. Innstæða vaxtaeigenda :			
a. Í aðaldeild	kr.	235771 89	
Þar af í deild hinnar æfinlegu erfingja- rentu	kr.	1757 71	
b. Í útborgunardeild	—	29125 21	
c. Bústofnsdeild	--	9078 05	
d. Ellistyrksdeild	—	694 02	kr. 274669 17
2. Vextir er biða útborgunar			— 3157 94
3. Höfuðstóll er biður útborgunar			— 572 33
4. Varasjóður			— 11545 19
			<hr/> Kr. 289944 63

Í stjórn Söfnunarsjóðs Íslands, Reykjavík 28. febr. 1903.

Eiríkur Lriem. Jón Jensson. Björn Jensson.

Embættaskipun, veiting og lausn.

a. Veiting.

23. nóvbr. var prestur að Hálsi í Fnjóskadal, síra Einari Pálssyni veittur Gaulverjabær í Árneshófstæði.

Heiðursmerki.

9. nóvbr. þóknaðist hans hátígu konunginum að sæma bókbindara Friðb. Steinsson á Akureyri heiðursmerki dannebrogsmanna.

Heiðursgjafir.

14. september veitti landshöfðingi bændunum Birni Þorsteinssyni í Bæ í Borgarfjarðarsýslu og Ólafi Þorbjörnssyni á Kaðalstöðum í Mýrasýslu, heiðursgjöf af styrktarsjóði Kristjáns konungs Níunda, 140 kr. hvorum, fyrir framúrskarandi dugnað og framkvæmdir í jarðabótum og húsa.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

- Lög um verðlanaskrár, firmu og prókúruumboð*, undirskrifuð af konungi 13. nóv. 1903 (A nr. 42, bls. 239—253).
- Lög um vörumerki*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 43, bls. 254—263).
- Lög um breyting á 1. gr. í lögum 19. febr. 1886 um fríðun hvala*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 44, bls. 264—265).
- Lög um breyting á lögum 11. nóvbr. 1899 um útflutningsgjald af hvalaafurðum*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 45, bls. 266—267).
- Lög um viðauka við lög 9. janúar 1880 um breyting á tilskipun 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi og breyting á lögum 9. ágúst 1889, um viðauka við nefnd lög*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 46, bls. 268—269).
- Tilskipun er nemur úr gildi bannið gegn því að flytja vopn og skotföng frá Íslandi til Kína*, undirskrifuð af konungi s. d. (A nr. 47, bls. 270—271).
- Auðglýsing um staðfesting á reglugjörd fyrir Íslandsbanka*, undirskrifuð af ráðgjafanum fyrir Ísland 25. nóvbr. 1903 (A nr. 48, bls. 272—291).

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vestur- 123
amtinu um hlunnindi handa sparisjóði Skaptafellsýslu. Útaf beiðni, 23. nóvbr. er hingað hefir borizt beina leið, frá stofnendum fyrirhugaðs sparisjóðs Skaptafellsýslu í Vík, vil jeg hjer með veita nefndum sjóði um 5 ár frá 1. janúar næstkomandi að telja hlunnindi þau, er ræðir um í tilskipun 5. janúar 1874 um hlunnindi nokkur fyrir sparisjóði á Íslandi með þeim skilyrðum, að eigi rýrni trygging sú, er nú er sett, að ákvæðanna um reikningsskil í lögum sjóðsins verði nákvæmlega gætt, og að forstöðunefnd sjóðsins sendi hingað á ári hverju enduriit af ársreikningi sjóðsins í því formi, er landshöfðingi fyrirskipar. Svo ber og að senda hingað skýrslu um hverja þá breytingu, sem verða kann á lögum sjóðsins.

Þetta er yður, herra amtmaður, til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og til birtingar fyrir Gunnari verzlunarstjóra Ólafssyni í Vík í Mýrdal fyrir hönd stofnenda sparisjóðsins.

Brjef landshöfðingja til stiptsyfvaldanna um lántökuleyfi handa 124
Kolfreyjustaðarprestakalli. Samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, 24. desbr. og yðar, herra biskup, í brjefi, dagsettu 28. f. m., og beiðni hlutaðeiganda, vil jeg hjermeð veita samþykki mitt til þess, að presturinn að Kolfreyjustað, præp. hon. Jónas P. Hallgrímsson, taki upp á prestakallið 2700 kr. embættislán, sem endurborgist með 135 kr. árlega á 20 árum auk vaxta, til þess að kaupa til handa Kolfreyjustaðarprestakalli íbúðarhús það úr timbri, sem nú er á staðnum,

31. dag desembermánaðar 1903.

124 ásamt 3 skúrum við það, með 3 ofnum og eldavjel, gegn því að niður falli það-
24. desbr. stofa, bæjardyr, búr og eldhús, sem nú fylgja, og ennfremur gegn því að presturinn járnklæði á næsta sumri húsið gegn regnátum og leggi járnþak á breiðari enda hússins, hvorttveggja með bárujárni, og að hann bæti um leið þá galla á viðum, sem kynnu koma í ljós við járnlagninguna.

Að öðru leyti er lántökuleyfi þetta þeim skilyrðum bundið, að presturinn haldi húsinu í váttryggingu fyrir eldsvoða fyrir 3800 kr. að minnsta kosti, undir eptirlíti prófasts, að hann á sínum tíma eða bú hans skili því í gildu standi eða með fullu álagi og að eigi verði tekið meira af láninu en $\frac{2}{3}$ hlutir þess fyr en sannað er með löglegri skoðunargjörð, að húsið sje járnklætt svo sem sagt er að framan og bættir gallar á viðum, sem kunna að koma í ljós við járnlagninguna.

Þetta er yður hjer með til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar.

125
28. desbr. **Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vestur-
amtinu um sveitfesti þurfalings.** Með brjefi yðar, dagsettu 22. þ. m., hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi frá hreppsnefndinni í Skógarstrandarhreppi, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 26. júní þ. á., sem ákveður að Kristján nokkur Árnason frá Árnúsum skuli álitast sveitlægur í nefndum hreppi, og að Tálknafjarðarhreppur skuli vera laus við að endurgjalda Skógarstrandarhreppi styrk, sem Kristjáni var veittur í síðastnefndum hreppi í apríl 1901.

Utaf þessu skal yður til vitundar gefið yður til leiðbeiningar og frekari birtingar, að með því að eg verð að vera yður samdóma um að eigi sje sannað hvorki með skoðunargjörðinni, nje á annau hátt, að nauðsyn hafi á verið, að veita Kristjáni umgetinn sveitarstyrk í apríl 1901, skal úrskurður yðar standa óhaggður.

Úrskurður amtsins.

Þjer hafið, velborni herra sýslumaður, með þóknanlegu brjefi, dags. 1. þ. m., skotið til amtsins ágreiningi milli yðar og sýslumannsins í Barðastrandarsýslu um það, hvort Kristján nokkur Árnason skuli álitast sveitlægur í Tálknafjarðarhreppi í nefndri sýslu eða í Skógarstrandarhreppi í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu og um kröfu hins síðarnefnda hrepps á hendur Tálknafjarðarhreppi til endurgjalds á fátækrastryrk, veittum nefndum Kristjáni Árnasyni í apríl 1901, að upphæð 20 kr.

Málavextir eru þeir, að Kristján Árnason, sem er fæddur í Tálknafjarðarhreppi 1866, kom þaðan um 25 ára gamall snemma í maí 1891 í Skógarstrandarhrepp með þáverandi húsbónda sínum, síra Jósep heitnum Hjörleifssyni. Í þessum hreppi hafið hann síðan óslitna dvöl, þótt hann eigi á árinu 1899—1900 hafi haft heimili í Árnúsum, þar sem hann lengst af dvaldi, þar til hann fyrst í apríl 1901 beiddist fátækrastryrks, sem að framfarinni aðsjónargjörð 16. apríl var honum látinn í tje með 20 kr. í peningum, en fyrst í júní s. á. flutti hann burt úr hreppnum með fjölskyldu sína, 2 börn og eina stúlku.

Þar sem sýslumaðurinn í Barðastrandarsýslu og hreppsnefndin í Tálknafjarðarhreppi hafa haldið því fram, að Kristján Árnason hafi verið búinn að útenda 10 ára dvöl í Skógarstrandarhreppi, þegar hann þáði þenna styrk, þá verður þessi synjunarástæða þannig eigi tekin til greina, en aptur á móti verð jeg að fallast á þau mótmæli, sem komin eru fram gegn lögmati styrksins, sem er veittur rjett áður en Kristján Árnason hefir dvalið 10 ár samfleytt í Skógarstrandarhreppi. Hin framfarna aðsjónargjörð sýnir aðeins matvælabirgðirnar á heimili Kristjáns Árnasonar, en gefur engar upplýsingar um kringumstæður hans að öðru leyti. Í því tilliti hefur hann sjálfur getið þess, að þær fáu skepnur, sem hann átti, hafi hann verið búinn að selja eða pantsetja, en um þetta hefur engin rannsókn farið fram. Það er upplýst, að hann hafi haft 2 kýr og hefði, að því er virðist, verið hægt að farga annari, heimili Kristjáns til viðurværis. Hreppsnefndin í Skógarstrandarhreppi eða oddviti hennar skýrir einnig svo frá, að sjer hafi verið kuunugt um, að Kristján hafi fargað einhverjum búshlutum sínum uppí kostnaðinn við ferð sína, þá er hann flutti sig í Tálknafjarðarhreppi fyrst í júní 1901. Til þessarar ferðar segist hann að vísu hafa fengið lán hjá stúlku þeirri, sem hjá honum var, og eins það, sem hann þurfti, eptir að hinn umgetni fátækrastyrkur uppá 20 kr. var þrotinn, til framfærslu þangað til hann fór burt úr hreppnum, og er það næsta ólíklegt, að hann eigi hefði getað fengið þessa hjálp hjá stúlkunni fyr. Þessi fátækrastyrkur var veittur í peningum, í stað þess að hreppsnefndin sjálf hefði átt að umgangast kaup á matvælum handa honum, hafi þau eigi verið til í hreppnum. Þessi sveitarstyrkur gat vitanlega eigi náð langt, enda gat Kristján þegar í stað hjálpað sjer eptir að styrkurinn var þeginn. Eptir því sem þannig er komið fram, hefur hinn umræddi styrkur verið veittur að óþörfu, og er hann því ólögmaetur.

Þar sem Kristján Árnason hefur dvalið í Skógarstrandarhreppi, sem hann kom í úr fæðingarsveit sinni um 25 ára að aldri, frá því fyrst í maí 1891 og þar til um fardaga 1901, án þess á þeim tíma að þiggja löglega veittan fátækrastyrk, er hjermeð úrskurðað, að hann skuli álitast sveitlægur í Skógarstrandarhreppi, og að Tálknafjarðarhreppur skuli vera laus við að endurgjalda styrk þann, sem ræðir um að framan.

Þetta gefst yður hjermeð þjenustusamiega til vitundar, velborni herra sýslumaður, yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hreppsnefndinni í Skógarstrandarhreppi.

Reglugjörð

um útrýmingu fjárkláðans.

126

28. desbr.

Samkvæmt 2. gr. í lögum nr. 41, 13. nóvbr. 1903 um ráðstafanir til útrýmingar fjárkláðanum, eru gjörð eptirfylgjandi ákvæði um ráðstafanir til útrýmingar fjárkláðanum:

1. gr.

Badlyf þau og badpottar, er með þarf í hvern hrepp, skal flutt þangað frá næstu kauptúnnum á kostnað fjáreigenda í hreppnum.

Hreppsnefndin annast flutninginn og jafnar flutningskostnaðinum niður á fjáreigendur eptir fjártölu og innheimtir hann. — Gjald það má taka lögtaki. Húsbóndi hver leggur ókeypís til badker, nægilega aðstoð við böðun og sköðun fjár á heimili hans, og flutning badlyfja og böðunaráhalda til næsta bæjar.

126 Allur annar kostnaður við ráðstafanir til útrýmingar fjárkláðanum greið-
26. desbr. ist úr landssjóði.

2. gr.

Framkvæmdarstjóri sá, sem landstjórnin ræður til þess að standa fyrir útrýming fjárkláðans, tekur sjer aðstoðarmenn eptir þörfum. Sýslumenn, hreppstjórar og hreppsnefndir skulu veita framkvæmdarstjóranum aðstoð til þess að velja sjer sem hæfasta menn til aðstoðar.

Aðstoðarmenn framkvæmdarstjórans eru fjárkláðalæknar og baðarar. Framkvæmdarstjórinn skal annast um að aðstoðarmenn hans fái svo mikla fræðslu um eðli fjárkláðans og lækning hans, sem unnt er, og sjerstaklega að fjárkláðalæknarnir geti komið í hans stad, þar sem þess er þörf.

3. gr.

Framkvæmdarstjórinn ákveður, á hverjum tíma almenn útrýmingarböðun skal fram fara.

4. gr.

Til böðunar skal nota baðlög, er skal sjóða úr tóbaki á þann þátt, er nú skal greina:

Móti hverju pundi af tóbaki skal ætla svo mikið vatn, að þegar það er soðið niður, sje lögurinn 10 pottar. Tóbakið skal sjóða í fullar 2 klukkustundir í pottum, er taka 100 potta vatns eða meira, en í pottum, er taka minna, nokkuð skemmri tíma, þó eigi skemur en 1½ klukkustund. Þegar baðað er, skal lögurinn vera nýmjólkurvolgur.

5. gr.

Til þess að baða 30—40 fjár í ullu skal ætla 100 potta af baðlegi, sem soðin hafa verið í 10 pund tóbaks. Til þess að baða sauðfje á hverjum bæ, skal sjóða, ef unnt er, í einu baðlög þann, sem þarf að nota á bænum.

6. gr.

Baðker þau, er nota skal, eiga að vera 20 þuml. á hæð með handföngum á endum. Baðkerin mega vera hvort sem vill sporöskjulöguð eða ferstrend. Hin sporöskjulöguðu eiga að vera 35 þuml. á lengd í botni og 26 þuml. á breidd í botni, en ferstrendu kerin eiga að vera 36 þuml. á lengd í botni og 27 þuml. á breidd í botni. Baðkerin eiga að vera víðari að ofan en neðan.

Í hverjum hreppi eiga að vera að minnsta kosti 2 baðker fyrir hver 2000 fjár í hreppnum.

7. gr.

Við hina almennu útrýmingarböðun skal baða allt sauðfje á útrýmingarsvæðinu einu sinni. En þar sem brögð eru að fjárkláða, skal baða sauðfje tvisrar sinnum eftir nánari fyrirmælum framkvæmdarstjórans eða aðstoðarmanna hans. Ef engin útbrot finnast á sauðkindum, nægir að halda þeim niðri í baðleginum í 7 mínútur. Höfuðin á sauðkindunum eiga að gegnblotna rækilega og á að dýfa höfðunum mörgum sinnum ofan í baðlöginn. — Ef baðlögurinn er svo lítill, að hann flýtur eigi yfir sauðkind þá, er baða skal, þá skal stöðugt ausa

badleginum yfir hana alla og snúa henni að minnsta kosti einu sinni í badleginum. Þess skal vandlega gæta, að badlögurinn hafi eins langan tíma til að verka á hörund og ull sauðkindarinnar, eins og þegar badlögurinn flýtur yfir sauðkindina. **126** 28. desbr.

8. gr.

Við almenna útrýmingarböðun skal jafnan hafa tvö baðker. Annað þeirra skal hafa til að baða í, en hitt skal hafa til að láta badlöginn síga í af kindinni, eptir að hún er böðuð.

9. gr.

Ef sauðkindur finnast með útbrotum frá rjettum til þess tíma, er hin almenna útrýmingarfjárnöðun á fram að fara, skal að jafnaði tafarlaust slátra slíkum sauðkindum, svo að sem minnst hættu verði á, að kláðamaurar af þeim geti borizt á aðrar sauðkindur. Eptir slátrunina skal fara sem varlegast með höfuð, fætur og gærur af slíkum kindum, svo að engin hættu verði á að kláðamaurar berist af þeim á annað sauðfje. Sá, sem hefir sauðfje þetta undir hendi, getur komizt hjá að láta slátra sauðkindum þessum, með því móti að hreppstjóri taki við umsjón þeirra, meðan stendur á lækning þeirra, en borga verður fjárhafi þá allan kostnað, er af því leidir, annan en böðunarlyf.

10. gr.

Þegar sauðkindur með útbrotum eru teknar til böðunar, skal halda þeim niðri í badleginum í 10 mínútur, og núa á meðan badlöginn sem allra bezt með hendinni inn í útbrot kindanna; síðan skal taka þær upp úr badleginum og láta þær standa nokkurn tíma útaf fyrir sig; síðan skal leggja þær í badlöginn aptur og halda þeim þá niðri í honum í 3 mínútur. Eptir böðunina skal þessum sauðkindum gefið inni, en að 4—5 dögum liðnum, skal aptur baða þær og láta þær þá liggja 10 mínútur í badleginum.

11. gr.

Eptir að sauðkindur hafa verið baðaðar fyrirskipuðu baði, skal gefa þeim inni í 8 daga, og gæta þess að sauðkindurnar vökni eigi. — Eptir átta daga má láta sauðkindurnar út, en gæta verður þess í fulla viku að þær sjeu eigi úti í regni eða snjóhríð eða gangi í bleytu eða snjó.

12. gr.

Ef fyrir skyldi koma eptir hina almennu útrýmingarböðun sauðkind, sem eigi hefir verið böðuð, þá skal gæta þess að hún komi eigi saman við annað sauðfje. Frá þessu skal skýra hlutadeigandi hreppstjóra tafarlaust, en hreppstjóri skal síðan skýra framkvæmdarstjóra frá eða fjárkláðalækni. Sauðkindin skal tafarlaust skorin. Höfuð og fætur skal fara sem varlegast með, en geyma gæruna á afviknum stað, þangað til framkvæmdarstjóri eða einhver aðstodarmanna hans getur skoðað gæruna.

126

13 gr.

28. desbr.

Áður en baðað sauðfje er látið inn í fjárhús, skal sá, sem hefir þau undir hendi, hreinsa þau svo sem nú skal greina:

Fyrst skal stínga eða moka út að minnsta kosti 2 þuml. þykku lagi af taðinu; en áður skal sópa húsið vandlega svo langt sem sauðkindin nær um 1¹/₂ al. frá gólf, vegg, garða, garðabönd, milligerðir, hurðir, dyrastafi o. s. frv. Síðan á að hleypa sauðfjenu, sem baðað hefir verið, inn í húsin, hafi sauðfje eigi verið baðað í húsinu.

Það er fullnægjandi hreinsun á fjárhúsum, að láta þau standa auð í 8 daga, þannig, að engin kind komi í þau. Það sem er mokað eða sópað úr fjárhúsum, skal látið á afvikinn stað eða grafið niður og þakið.

14. gr.

Framkvæmdarstjóri eða sá af aðstoðarmönnum hans, sem hann tekur sjer sem fjárkláðalækni, skal kenna böðurum að baða eptir þörfum, og að þekkja fjárkláðann, eptir því sem unnt er. Framkvæmdarstjóri og fjárkláðalæknar skulu standa fyrir útrýmingu fjárkláðans og setja baðanirnar í gang, svo að allt sauðfje, þar sem útrýming fjárkláðans á fram að fara, verði baðað á tímabilinu frá 1. nóv. til ársloka, eða ef þess er eigi kostur, þá svo fljótt sem því verður viðkomið.

15. gr.

Baðarar skulu annast baðanir og sjá um að farið sje eptir reglugjörð þessari og nánari fyrir mælum framkvæmdarstjórans eða fjárkláðalækna hans þeir eiga að sjá um, að húsbændur fái að vita í tækan tíma, hvenær á að baða sauðfje þeirra útrýmingarbaði, að húsbændur leggi til nægilega aðstoð við böðun og flytji baðlyf og böðunaráhöld til næsta bæjar. Baðarar eiga að sjá um suðu á böðunartóbaki, að baðanir gangi sem greiðlegast, að farið sje sem sparlegast með baðlöginn, að engin sauðkind sleppi hjá baðinu, og að fjáreigendur hafi sauðfje sitt inni um ákveðinn tíma eptir baðanir. Baðararnir eiga með eigin hendi að leggja hverja einustu stauðkind í baðið, og halda henni niðri í baðinu ákveðinn tíma; skulu þeir jafnan hafa fyrir sjer úr eða stundaklukku til þess að sjá, hvað tímanum líður.

Baðararnir eiga að kæra hvern þann mann, er brýtur gegn ákvæðum reglugjörðar þessarar, fyrir hlutadeigandi hreppstjóra, sem svo skýrir hlutadeigandi sýslumanni tafarlaust frá brotinu.

Baðararnir eiga að sjá um að menn sjeu varkárir, svo að eigi sje hætta á að menn flytji kláðamaura frá óböðuðu sauðfje á baðað sauðfje, og ennfremur eiga þeir að útvega sjer vissu um, hvort fjáreigendur láta sauðfje sitt vera inni í húsum um ákveðinn tíma eptir böðun.

Baðarar eiga að haga svo böðunum sínum í sveitum, að eigi verði hætta á að baðað fje og óbaðað fje geti komið saman. Baðarar eiga daglega að rita hjá sjer skýrslu um baðanirnar samkvæmt fyrirmynd, sem prentuð er aptan við reglugjörð þessa.

Að afloknum böðunum eiga baðaðarnir að sonda hlutaðeigandi sýslumanni **126** afrit af skýrslu sinni, en sýslumaður sendir skýrslurnar til framkvæmdarstjóra. 28. desbr.

Baðararnir hafa ábyrgð á því, að baðanir fari vel úr hendi, og eru fjáreigendur skyldir að hlýða fyrirmælum þeirra, er miða til þess að útrýming fjárkláðans gangi sem bezt og greiðlegast.

16. gr.

Sýslumenn, hreppstjórar og hreppsnefndir eiga að stuðla til þess, að útrýming fjárkláðans gangi sem bezt, og veita framkvæmdarstjóra og aðstoðarmönnum hans aðstoð til þess að útrýming fjárkláðans gangi sem greiðlegast.

17. gr.

Eptir að böðun hefur farið fram, skal alls eigi baða eða bera ofan í sauðfje, nema framkvæmdarstjóri leyfi, en fjáreigendur eiga, eptir því sem unnt er, að aðgæta eða láta aðgæta þrifin á sauðfje sínu á hverjum hálfum mánuði að vetrinum og vorinu, þangað til framkvæmdarstjóri álitur þess eigi þörf lengur.

18. gr.

Þann vetur, sem almenn útrýmingarböðun á sjer stað, skulu fara fram tvær almennar skoðanir á sauðfje af tilnefndum mönnum.

Fyrri skoðunin fer fram að minnsta kosti tveimur mánuðum eptir að útrýmingarböðunin hefur farið fram, en hin síðari skoðun síðari hluta aprilmánaðar eða í maímánuði. Næstu tvo vetur skulu fara fram þrjár skoðanir á þeim tíma, er framkvæmdarstjóri ákveður. Við rúning skulu allir þeir, sem hafa sauðfje undir hendi, skoða eða láta skoða nákvæmlega alt sauðfje, sem þeir taka eða láta taka ull af.

19. gr.

Nú verður vart við útbrot á sauðkind og skal þá sá, sem kindina hefur undir hendi, tafarlaust einangra hana og segja framkvæmdarstjóra, aðstoðarmanni hans eða hreppstjóra til, en þeir skulu gjöra ráðstafanir til þess að gengið verði úr skugga um, hvort útbrotin eru fjárkláði eða eigi.

20. gr.

Nú reynast útbrotin vera fjárkláði og skal þá tafarlaust baða sauðfje það, sem komið hefur saman við sauðkindina, öruggu útrýmingarbaði eptir fyrirmælum framkvæmdarstjóra eða aðstoðarmanna hans.

21. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða 5—200 kr. sektum, er renna í sýslusjóð, þar sem brotið er framið. Með mál út af slíkum brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi gengur í gildi 1. janúar 1904.

Þetta auglýsist almenningi til eptirbreytni.

Reykjavík, 28. desbr. 1903.
Landshöfðinginn yfir Íslandi.

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Fyrirmynd.

S k ý r s l a

um fjárbaðanir í hreppi í sýslu
á tímabilinu frá mán. til mán. 190

Tala	Hemili	Tala fjár, sem baðað er einu sinni	Mánaðardagur, þegar böðin fer fram í fyrsta skipti	Tala fjár, sem baðað er í annað sinn	Mánaðardagur, þegar önnur böðin fer fram	Tala fjárhúsa, sem hreinsuð eru	Töbak, sem notað er við hverja böðun, pund	Hversu margra daga fjöldi var haft inni eptir böðunina	Hverning reakti húsbóndinn skyldur sinar?	Athugasemdir:
1.	Grund	60	1. nóv.	3	18	8	ágætl.	1) Mennt höfðu eigi tekið eptir útbrotunum, fyrri en baðað var. 2) Húsbóndinn kærður fyrir að synja um hjálp við böðunina.
2.	Eyri	100	2. nóv.	4	30	8	ágætl.	
3.	Hamar ¹	20	3. nóv.	2	8	8	ágætl.	
4.	Grímsstaðir	300	3. 5. 7. nov.	12	7. nóv.	6	90	8	ágætl.	
5.	Granastaðir	50	8. nóv.	2	15	8	illa ²	

Samþykkt

um breyting á 4. gr. í endurskodaðri samþykkt um stjórn bæjarmálefna í Reykjavík 1. ágúst 1902.

Í stað 1. málsg. í 4. gr. komi:

»Í fátækranefudinni eiga sæti 5 bæjarfulltrúar, og kýs hún sjálf formann sinn«.

Í bæjarstjórn Reykjavíkur 17. desbr. 1903.

Halldór Daníelsson, Halldór Jónsson, Kristján Jónsson, Kristján Þorgrímsson, Síghvatur Bjarnason, Hannes Hafliðason, Magnús Einarsson, Sig. Thoroddsen, Ólafur Ólafsson, G. Björnsson, Tr. Gunnarsson, Þórh. Bjarnarson, Jón Magnússon.

*

*

*

Samkvæmt tilskipun um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík 20. apríl 127 1872, 31. gr., staðfestist hjer með framanskriðuð samþykkt um breyting á 4. gr. 28. desbr. í endurskoðaðri samþykkt um stjórn bæjarmálefna í Reykjavík 1. ágúst 1902.

Reykjavík, 28. desbr. 1903.
Landshöfðinginn yfir Íslandi
Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Reglugjörð

um próf iðnaðarnemanda og umsjón með því.

128

Samkvæmt 10. gr. í lögum nr. 15, 16. septbr. 1893, um iðnaðarnám, eru 28. desbr. settar eftirfarandi reglur um próf iðnaðarnemanda og umsjón með því.

I. kafli. Viðfangsefni prófanna.

1. gr.

Prófin eru ýmist haldin í dráttlist og verklagni, ýmist í verklagni einni saman.

2. gr.

Þeir iðnaðarmenn, sem hjer verða nefndir, eiga að sýna kunnáttupróf bæði í dráttlist og verklagni, og er viðfangsefni þess þannig ákveðið: **a)** þjátr-arar: fyrst skulu þeir gera dráttmynd, er gild sje tekin, af tesuðuvjel, kaffi-könnu eða blómkeri, og smíða svo hlutinn eptir henni; **b)** buðkarar: að gera dráttmynd af keru eða tunnuni með tiltekinni lögum og rúmfangi, og reikna ílátid út, og smíða svo eptir myndinni ölker eða annað ílát, sem almennt er tíðkað; **c)** rennismíðir: Þeir skulu renna og gljáfægja holt skrautker eða handriðsspela (balustre) úr trje, eða smærri smíðisgrip úr beini, horni eða málm, þann er prófnefndinni þykir nægilegur, samkvæmt dráttmynd af hlutum, er þeir hafa sjálfir gert og gild hefur verið tekin; **d)** drifsmíðir (gjörtlarar): eptir dráttmynd, sem þeir gjöra sjálfir og gild er tekin, eiga þeir að móta, steypa og fullgera ljósastiku eða vatnskрана, beizlisstengur eða svipuskapt; **e)** gullsmíðir: eptir dráttmynd, sem þeir gera sjálfir og gild er tekin, eiga þeir að smíða brjóstnál eða armband úr gulli, eða sykurskál, súpuausu, kókuskeið eða fiskskeið, belti eða koffur úr silfri; **f)** hjólsmíðir eða vagnsmíðir: eptir dráttmynd, sem þeir gera og gild er tekin, að smíða fremri hjólás eða hjól í stórvagn fjórhjólaðan, lokaðan (karet) eða því um líkan vagn annan; **g)** lásasmíðir: eptir dráttmynd, er þeir hafa gert og gild er tekin, að smíða alfóðraða skrá með lykli, eða skruf-heldu [»skrufstykki), 32 punda eða þaryfir; **h)** eirsmíðir: Eptir dráttmynd, er þeir gera og gild er tekin, að smíða rauðan eða gljáfægðan teketil eða kaffi-

128 könnu; **i**) málarar: Að draga skreytingarmynd og mála hana síðan í oliulit eða 28. desbr. límlit, svo og að sýna kunnáttu sína í að marmaramála eða æðamála trje; **k**) múrarar: Eptir dráttmynd, er þeir hafa gert og gild er tekin, að múra upp $1\frac{1}{2}$ steinsmúr með 1 steins blindingu, 3 álna langan og 2 álna háan. Blindinguna með hennar 4 hornum á að sljettfága; **l**) snikkarar: Eptir dráttmynd, er þeir hafa áður gert og gild er tekin, að smíða dragkistu, skrifborð, skattol, gluggagrind eða spelhurð, borðstofustól eða hægindastól með renndum eða bjúgum fótum; **m**) timburmenn: Eptir dráttmynd, er þeir hafa áður gert og gild er tekin, að smíða beinan stiga, ekki minna en 4 þrepa, eða sníða til og fella saman bálkgrind eða þakbindi eða því um líkt; **n**) úrarar: Eptir dráttmynd af ganginum í stórum stíl, er þeir hafa áður gert og gild er tekin, að smíða tiltekinn hluta gangfæranna í almennt vasaúr eða í 8 daga borður eða stofuúr með slagfærum.

3. gr.

Þeir iðnaðarmenn, er hjer verða nefndir, eiga að sýna kunnáttupróf í verklagni aðeins og er viðfangsefni þess þannig ákveðið: **a**) bókbindarar: Að binda bók í áttungsbroti eða stærra broti með gyltum sniðum sljettum og skreyting á bindinu eptir því sem sveinsefni kýssjálfur; **b**) sútarar: Að verka 2 húðir og 10 kálfskinn, gera vaxleður úr helmingnum, en smurningsleður úr öðrum helmingi, og stræja ker af ledri; **c**) járnsmíðir (stærri): Að smíða gang af skeifum, og skeifufjadrir til hans, eða smíða fjöður í vagn; **d**) hanzkamakarar: Að gera almenna hanzka með ávölum saum, eða verka skiun í franska hanzka og sníða þá; **e**) hattarar: Að gera þristrendan flókahatt með silkiflozi eða sívalan hatt með silkiflozi, og sívalan hjerahárshatt; **f**) naglarar: Að smíða tveggja þumlunga nagla, 2 þriggja þumlunga og 2 fjöggra þumlunga nagla; **g**) kaðlarar: Að gera sexþættan streng, 25 fadma langan og 4 punda á þyngd, þriþætt snæri, 12 fadma langt, og þrjátíu fadma langa seglgarnslínu, allt úr hvítu garni; **h**) söðlarar: Að gera reiðbeizli með fóðruðum hringjum eða sterkt aktygjabeizli; **i**) skómakarar: Að gera eina stýfla eða eina skó með uppstunginni rönd; **k**) skraddarar: Að taka sjálfur mál af manni, draga snið af fatinu á pappír og sauma svo fatið, karlmannsfrakka eða karlmannskjól; **l**) tóbaksspinnarar: Að gera rullu af mjóu hollenzku tóbaki, um 40 pd. á þyngd; **m**) vefarar: Að vefa mislitan baðmullardúk, röndóttan eða tiglóttan, 40 álna langan, eða ámóta dúk úr líni, svo sem ljerept, dregil, sængurdúk eða klæði, ámóta langt.

4. gr.

Nú óskar sveinsefni að vinna annað verk eða gera annan grip, en hjer er ákveðið að framan, enda álíti prófnefnd sú, er getur um í 6. gr., að það sje eins mikið vandaverk og veiti jafn mikla trygging fyrir almennri kunnáttu sveinsefnis í sinni grein, og er þá nefndinni heimilt að leyfa það.

5. gr.

Prófnefnd sú, er ræðir um í 6. gr., tiltekur verkefni handa verzlunarnemum og lærlingum annara atvinnurekanda (en verzlunarmanna og iðnaðarmanna), þeim er próf vilja sýna.

II. kafli. Umsjón með prófinu og dómur um það.

128

28. desbr.

6. gr.

Umsjónin með prófstarfinu og dómur um það er falinn nefnd á hendur, og eru í henni 3 menn, er lögreglustjóri kveður til, og skulu tveir af þeim, ef unnt er, vera samiðnarmenn. Í þeim iðngreinum, þar sem dráttmyndir skal gera, skal haga svo vali prófnefndarmanna, að einn þeirra að minnsta kosti sje vel til hæfur að dæma um það próf. Sjerhver atvinnurekanda innan lögsagnarumdæmisins, sem hefir borgarabjef eða aðra atvinnuheimild, er skyldur til að taka kosningu í nefnd þessa og gegna því starfi. Lögreglustjóri ákveður, hver vera skuli formaður nefndarinnar.

7. gr.

Formaður stjórnar störfum nefndarinnar. Þeir sem próf vilja gera, skulu, í kaupstöðum, tilkynna honum það, en annarsstaðar lögreglustjórn, og sker formaður úr því, hvort þeim skuli leyft próf að gera, samkvæmt skilríkjum þeim, er fram eru færð (sbr. 8. gr.), tekur við borgun þeirri, er sveinaefni eiga að greiða. Hann ákveður fundi í nefndinni, og kveður nefndarmenn til þeirra, og sjer yfir höfuð fyrir því, að störf nefndarinnar gangi truflunarlaust og reglulega.

8. gr.

Próf skal halda tvisvar á ári, í apríl og október. Nú vill maður fá að gera próf, og skal hann þá tilkynna formanni prófnefndarinnar eða lögreglustjóra (sbr. 7. gr.) það fyrir 15. dag næsta mánaðar áður en prófið er haldið. Jafnframt tilkynningunni verður hann að afhenda vottorð um aldur sinn og nám sitt, undanfarið, og greiða um leið 3 króna gjald. Sje dráttmyndarpróf áskilið, skal því fyrst lokið. Formaður ávísar sveinaefnum hæfilegt husnæði til að gera þetta próf, og sjer um, að þeir eigi allir kost á að gera það áður en mánuðurinn er úti. Því næst tekur hann dráttmyndarprófin öll og leggur þau fyrir nefndina, og sker hún svo úr, hvort leyfa skuli sveinaefnunum að gjöra prófin. Nú eru dráttmyndarpróf einhvers eigi gild metin, og má sá þá ekki koma til prófs fyrri en á næsta missiri. Þau áhöld, sem til dráttmyndanna þarf, svo sem pappír, dráttæki, blýanta o. s. frv., leggja sveinaefni sjer til sjálfir. Sveinaefni, hvort heldur þeir, er staðizt hafa dráttmyndarprófið, eða þeir, sem ekkert dráttmyndarpróf er af heimtað, skulu vinna hið verklega prófstarf sitt hjá einhverjum iðnaðarmanni í þeirri iðngrein, er próf skal í gera. Formaður gefur þá leiðbeining, sem þörf er á, um það, hversu þessu skuli fyrir komið, og sjái hann sjer það fært, getur hann vísað sveinsefni á starfstofu, verkfæri og vinnuefni. Nú hefir formaður enga starfstofu á að vísa, og er sveinsefni þá rjett að útvega sjer hana sjálfur og eins verkefni og verkfæri; nú getur hann það ekki, og á nefndin þá að sjá honum fyrir þessu á hans kostnað. Nú hefur sveinsefni útvegað sjer sjálfur starfstofu, og sker nefndin þá úr, hvort hún sje til þess fallin. Nú hefir nefndin vísað prófnema, honum að kostnadarlausu á iðnaðarmann, er hann getur unnið að prófstarfinu hjá, og á sveinsefni þá að loknu prófi ekkert tilkall til grips þess er hann hefir gert; en

128 ef hann hefur sjálfur sjeð sjer fyrir verkstofu o. s. frv. eða borgað fyrir það, 28. desbr. þá hefur hann gagnvart nefndinni fullan umráðarjett yfir prófgripnum. Bæði dráttmyndaprófstarfið og verklega prófstarfið skal sveinsefni vinna undir umsjá nefndarinnar, og er henni skylt að sjá um, að sveinaefnin vinni sjálfir prófstörf in án nokkurrar hjálpar frá öðrum. Bæði til dráttmyndaprófstarfsins og verklega prófstarfsins tiltekur nefndin ákveðinn tíma, er verkinu skal lokið vera, og skal svo álíta, að sá sem ekki hefur lokið prófstarfi sínu innan ákveðins tíma, hafi eigi staðizt prófið. Þá er sá tími er liðinn, er ætlaður var til hins verklega prófs, kveður formaður nefndina til fundar, og skal þar þá sýna nefndinni prófgripina og dráttmyndirnar með, ef þær hafa gjörðar verið. Þá sker nefndin úr, hvort prófstarfið skuli gilt tekið eða ekki. Nú er prófstarf einhvers ekki gilt tekið, og má hinn sami þá eigi aptur til prófs koma fyrri en á næsta missiri.

9. gr.

Bóka skal stuttlega það sem gerist á fundum nefndarinnar, og í fundarlok rita nefndarmenn nöfn sín í bókina undir það, sem bókað er. Þeim, sem prófstarfið er gilt tekið hjá, skal gefa námsbrjef, og undirskrifa það nefndin og lærimeistari; skal þess í því getið, í hverju prófið hafi fólgið verið. Nú hefir sveinsefni sýnt óvenjulega mikla snilli í prófi sínu, og skal þess þá getið í námsbrjefinu. Nú þykir prófstarf sveinsefnis eigi gott og gilt, og skal þá skýra honum frá ástæðunum til þess.

10. gr.

Nú hefir sveinsefni byrjað prófstarf sitt, en eigi lokið við það, eða starf hans hvort heldur í dráttmynd eða verklagni hefur eigi verið gilt metið, og á hann eigi fyrir þá sök neinn rjett á að fá endurgreitt gjald það, er hann greiddi fyrir að fá að ganga undir prófið. En hætti einhver við áður en próf byrjar, og hafi tilkynnt það, þá fær hann endurgreiddar 2 krónur af gjaldi sínu.

11. gr.

Gjald það, er sveinaefni greiða, fellur til hlutadeigandi bæjarsjóðs eða sveitarsjóðs, gegn því að bæjarsjóður eða sveitar beri kostnaðinn við að útvega herbergi til dráttmyndarprófsins og til að sýna prófgripina, og við umsjónina með prófstarfinu og aðrar ráðstafanir, er af prófinu leiðir, að svo miklu leyti, sem sveinsefni á eigi að bera sjálfur kostnaðinn, sbr. 8. gr.

12. gr.

Reglugjörð þessi gengur í gildi 1. janúar 1904; þó getur prófnefnd fyrsta árið (1904) veitt undanþágu frá kröfum þeim um dráttmyndarpróf, er getur um í 2. gr.

Þetta auglýsist hjer með.

Reykjavík, 28. desbr. 1903.

Landshöfðinginn yfir Íslandi

Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.

Ráðaneytið fyrir Ísland og Hið sameinaða gufuskipafjelag hafa í dag **129**
gert svofelldan 27. nóvbr.

samning

um gufuskipaferðir milli Danmerkur, Færeyja og Íslands frá 1. janúar 1904
að telja. 1. gr.

Fjelagið skuldbindur sig til að halda uppi stöðugum gufuskipasamgöngum milli Danmerkur og Bretlands hins mikla öðru megin og Færeyja og Íslands hinum megin, og ennfremur gufuskipaferðum kringum Ísland, þannig að farnar sjeu árlega af þartil hæfum skipum 20 ferðir að minnsta kosti til Íslands og frá, og auk þess 13 sjerstakar ferðir til Færeyja og frá. Í sambandi hjervíð skulu skipin fara 12 sinnum að minnsta kosti hringferð um landið annadhvort á útleiðinni til Reykjavíkur eða á leiðinni utan frá Reykjavík. Hin fyrsta af hringferðum þessum skal farin í marzmánudi, en hin síðasta skal eigi hafin fyrir miðjan október. Auk þess skal í sambandi við ferðirnar milli landa farin 1 ferð til Vesturlandsins í janúar eða febr. Farið skal fram hjá Færeyjum í 10 ferðum út og 11 ferðum utan, og á 8 ferðum út og 6 ferðum utan skal eigi koma við þar nema á einum stað vegna pósts og farþega. Á hinum síðastnefndu 8 ferðum út og 6 ferðum utan skal þar á móti komið við í Færeyjum, svo sem sagt er á hinum tveim útferðunum og þrem utanferðum skal og komið við í Færeyjum, og á einum stað að minnsta kosti vegna pósts og farþega. Af hinum sjerstöku ferðum til Færeyja skal hin fyrsta farin í janúar og hin síðasta í desember.

2. gr.

Auk þess heldur fjelagið uppi frá 15. apríl til 31. október ár hvert stöðugum strandferðum við Ísland, með þartil hæfum gufubátum, sem sjeu að nokkru yfirbyggðir, og hver bátur 200 smálesta að stærð að minnsta kosti, þannig að stöðugum ferðum sje haldið uppi milli Reykjavíkur og Akureyrar austan um land og enn milli hinna sömu stada vestan um land, og sje strandferðum þessum haldið uppi í ekki minna mæli, en gert hefir verið í ár.

Allar ferðirnar, bæði þær, sem getur um í 1. gr. og þær sem ræðir um í þessari grein skulu farnar eptir ferðaáætlun, sem að því er Íslandsferðirnar snertir, samþykkt er af ráðaneytinu fyrir Ísland, og að því er snertir hinar sjerstöku færeysku ferðir, af dómsmálaráðaneytinu.

3. gr.

Á Íslandsförum milli landa skulu vera 2 farrými, hið fyrra og hið annað, og auk þess sjerstakt kvennaherbergi. Hið fyrra farrými á að geta tekið 30 ferðamenn að minnsta kosti, og hið annað á tveim skipunum um 50, en á hinum um 35. Skipin eiga að taka 400 smálestir af vöruflutningi að minnsta kosti.

Strandbátarnir eiga einuig að hafa 2 farrými, hið fyrra fyrir 15 ferðamenn að minnsta kosti og hið annað fyrir um 35 ferðamenn, og geta tekið 140 smálestir flutnings að minnsta kosti.

129 Skipin, sem fara Færeyjaferðirnar skulu einnig hafa tvö farrými, hið 27. nóvbr. fyrra fyrir 16 farþega að minnsta kosti og hið annað fyrir um 15 farþega, og eiga að geta tekið 250 smálestir flutnings að minnsta kosti.

Fargjaldstaxti og farmgjalds skal samþykktur af ráðaneytinu fyrir Ísland, — fyrir hinar sjerstöku Færeyjaferðir þó af dómsmálaráðaneytinu —, og má á engum af ferðunum vera hærrí en þeir taxtar, er nú eru gildir, samkvæmt samningi milli fjelagsins og stjórnarráðs Íslands.

Á ferðum þeim milli Íslands og annara landa, sem getur um í þessum samningi, skal veita allt að 25 stúdentum og allt að 50 efnalitlum iðnaðarmönnum og alþýðumönnum þá ívilnun með fargjald, að þeir geti ferðast á öðru farrými báðar leiðir fyrir sama fargjald og venjulegt er fyrir aðra leið, enda sýni þeir vottorð frá skrifstofustjóra hins islenzka stjórnarráðs í Kaupmannahöfn eða frá sýslumanni eða bæjarfógeta í hlutaðeigandi sýslu eða kaupstað.

Ennfremur skuldbindur fjelagið sig til að flytja innflytjendur (immígranta) til Íslands fyrir samsvarandi fargjald því, sem það hingað til hefir tekið fyrir útflytjendur (emígranta) frá Íslandi milli Íslands og Skotlands.

4. gr.

Fjelagið er skylt til að flytja á öllum þeim ferðum, er um er rætt í 1. og 2. gr. pósthússflutning allan, brjefa og böggla, og ber ábyrgð á öllum pósthússflutningnum, meðan hann er í vörzlum skipsins, það er að segja frá því að skipverjar taka á móti honum og þangað til hann er fenginn í hendur þjónum pósthússflutningarinnar. Skal hann mjög vandlega geymdur í lokuðu herbergi, nema brjefakassinn, sem skal settur þar, er allr geta að honum komizt. Fjelagið ber ábyrgð á því tjóni, þeim missi eða þeim skemmdum, sem pósthússflutningurinn kann að verða fyrir sökum þess að hans er illa gætt. Farist skipið eða hlekkist því á, skal, svo sem framast er kostur á, reyna að bjarga pósthússflutningnum og flytja hann til næsta pósthúss. Skyldi maður þurfa að fylgja pósthússflutningi á skipinu sökum þess, hve mikill flutningur þessi er eða dýrmætur, fær maður þessi farókeypis bæði fram og aftur, en sjálfur verður hann að sjá sjer fyrir fæði.

5. gr.

Pósthússflutningur skal afhentur á skip og af skipi samkvæmt skrá og gegn kvittun skipstjóra og hlutaðeiganda pósthússbættismanns. Sýni viðtakandi að pósthússflutningurinn sje eigi samkvæmur skránni, skal sá, er afhendir pósthússflutninginn, skyldur að rita undir athugasemd þarad lútandi.

Þegar eptir komu gufuskipsins skal pósthússflutningurinn fluttur úr skipi, hvort er það liggur við land eða fyrir akkerum á sjó úti, til næsta pósthúss, og skal fjelagið bera kostnaðinn af flutningi þeim, nema í Kaupmannahöfn; þar mun pósthússflutningurinn verða sóttur. Sömu reglum skal fylgja um flutning pósthússflutnings á skip.

6. gr.

Fjelagið skuldbindur sig til að sjá um að enginn af skipverjum eða nokkur annar flytji með sjer muni, er skylt er að senda með pósti. Verði slíkt uppvíst, skal hlutaðeigandi, auk þess að greiða hina lögboðnu sekt, einnig ræk-

ur úr skipprúmi. Þó má skipstjóri, án þess slíkt varði vitum, flytja brjef um mál- **129**
efni skipsins frá útgerðarmönnum skipsins til afgreiðslumanna og milli hinna ^{27. nóvbr.}
síðarnefndu.

7. gr.

Fjelagið greiðir öll útgjöld, en aptur á móti bera því öll fargjöld og farmgjöld.

Fyrir allt það, er fjelagið lætur í tje, samkvæmt því er að framan er talið, fær fjelagið alls 140000 kr. — eitt hundrað og fjörutíu þúsund krónur — árlega.

Þóknunin greiðist, svo framarlega sem fjelagið þá hefir fullnægt skuldbindingum sínum — þannig: 14000 kr. 1. apríl og 14000 kr. 1. dag hvers hinna eptirfarandi mánaða í árinu, og afganginn 14000 kr. þá er lokið er hinni síðustu ferð í desember.

8. gr.

Skyldi ís hamla því, að skipið komist út frá Danmörku á leið til Íslands eða Færeyja í einhverri af ferðum þeim, er getur um í 1. gr., fellur sú ferð niður, og frá ársþóknuninni skal draga fyrir hverja ferð, sem ekki er farin, 3500 eða 2000 kr. eftir því hvort ræða er um ferð til Íslands eða til Færeyja.

Ef ís tálmar því að lokið verði einhverri af ferðum þeim kringum Íslandsstrendur sem getur um í 1. og 2. gr., og tilhlýðileg sönnun er færð fyrir því af hálfu fjelagsins, skal ekkert dregið frá hinni umsömdu árlegu þóknun.

En verði það eigi sannað, að ís hafi tálmað ferð, er fallið hefir niður að einhverju eða öllu leyti, eða skyldi fjelagið mót von eigi láta fara umsamar ferðir, skal það greiða fyrir hverja ólokna ferð, -- nema skipi hafi hlekkzt á, — 1000 kr. sekt, ef um er að ræða einhverja af ferðum þeim til Íslands, er getur um í 1. gr., eða einhverja af ferðum þeim, er taldar eru í 2. gr., og 500 kr. sekt, ef ferðin er ein af Færeyjaferðunum, og skal auk þess draga frá ársþóknuninni fyrir hverja ferð, er eigi er lokið, 3500 kr. fyrir ferð til Íslands og 2000 kr. fyrir Færeyjaferð eða ferð, sem getur um í 2. gr.

9. gr.

Svo framarlega sem fjelagið uppfyllir skuldbundningar þær, er það hefir á hendur tekizt, og ríkisþingið og alþingi veitir fje það, er með þarf til lúkningar borgun þeirri, er ræði um í 7. gr., þá gildir samningur þessi til þess fyrsta dags janúarmánaðar, er samningnum er sagt upp frá honum að telja með árs fyrirvara af öðrum hvorum semjanda.

Eptir upphæðinni 5 sinnum 140000 kr. eða samtals 700000 kr. er stimpilgjald fyrir samninginn 116 kr. 65 a. og greiðir hvor semjanda helming þessa gjalds.

Af samningnum eru gjörð tvö samrit og fær hvor semjanda sitt.

Kaupmannahöfn 27. nóvbr. 1903.

Ráðgjafinn fyrir Ísland,

Alberti.

Stjórn Hins sameinaða gufuskipafjelags.

Chr. Kronmann.

Ólafur Halldórsson.

póstgufuskipanna millum Kaupmanna-

	Frá Kaupmanna-								
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta
Frá Khöfn.	12. jan.	23. febr.	26. febr.	4. marz	8. apr.	15. apríl	26. apríl	27. maí	7. júní
— Leith	16. —	27. —	1. marz	8. —	12. —	19. —	30. —	31. —	11. —
— Þórshöfn *18. —	*3. —	21. —	* 2. maí	...	13. —
— Klaksvík	22. —	14. —
— Berufirði	5. marz	23. —	15. —
— Fáskrúðsf.	6. —	24. —	16. —
— Eskifirði	6. —	24. —	16. —
— Norðfirði	7. —	24. —	16. —
— Seyðisfirði	...	3. marz	8. —	25. —	18. —
— Vopnafirði	...	4. —	25. —
— Húsvík	5. —	19. júní
— Eyjafirði	8. —	28. apríl	21. —
— Siglufirði	8. —	21. —
— Sauðárkrók	...	9. —	28. apríl	22. —
— Skagastr.	10. —	22. —
— Blönduósi	...	10. —	29. apríl
— Reykjarfirði	...	11. —	22. júní
— Ísafirði	12. —	30. apríl	23. —
— Öndarf.
— Dýrafirði	23. júní
— Arnarfirði
— Patriksfirði	30. apríl	23. júní
— Flatey	1. maí	24. —
— Stykkish.	1. —	24. —
í Reykjavík	23. jan.	14. marz	11. marz	14. marz	18. apr.	3. —	6. maí	5. júní	26. —
Til vesturl.									
frá Rvík	27. jan.	...	15. marz	...	20. apríl	...	11. maí	8. júní	...
— Stykkish. ...	28. —	21. —	...	12. —	9. —	...
— Flatey	21. —	...	12. —	9. —	...
— Patriksfirði.	29. jan.	22. —	10. —	...
— Dýrafirði ...	30. —	22. —	10. —	...
— Öndarf. ...	30. —	22. —	10. —	...
á Ísafirði ...	2. febr.	...	17. marz	...	23. apríl	...	13. maí	11. júní	...

* Að eins fyrir póst og farþegja.

Athugas. 1. Fjelagið áskilur sjer að mega skipta um skip.

Athugas. 2. Burtfarartími frá Kaupmannahöfn og Reykjavík er fast ákveðinn, og fara skipin frá Kaupmannahöfn kl. 9 árdegis, en frá Reykjavík kl. 6 síðdegis. Að því er millistöðvarnar snertir, er sá tími tiltekinn, er skipin mega fara í fyrsta lagi, en farþegar mega vera við því búnir, að það kunnir að verða síðar. Viðstaðan á millistöðvunum er höfð sem allra stytzt, verði þangað annars komið fyrir veðurs sakir eða íss.

áætlun

hafnar, Leith, Føreyja og Islands.

höfn til Islands.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
Ceres	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta	Laura	Vesta
17. júní	5. júlí	24. júlí	29. júlí	12. ág.	11. sept.	13. sept.	27. sept.	15. okt.	12. nóv.	29. nóv.
21. —	9. —	28. —	2. ág.	16. —	15. —	17. —	1. okt.	19. —	16. —	3. des.
*23. —	*11. —	*4. —	*3. —	*18. —
...	**
...
...	1. ág.	19. sept.	23. okt.	8. des.
...	2. —	13. ág.	19. —	24. —
...	2. —	19. —	24. —
...	3. —	14. ág.	20. —	22. sept.	25. —	8. des.
...	3. —	14. —	25. —
...	15. —	26. —
...	5. ág.	17. —	25. sept.	28. —
...	28. —
...	5. ág.	17. ág.	26. sept.	29. —
...	29. —
...	5. ág.	18. ág.	27. sept.
...	6. —	30. okt.
...	7. —	20. ág.	29. sept.	1. nóv.
...	7. —
...	20. ág.	2. nóv.
...	8. ág.	21. —
...	8. —	21. —	3. nóv.
...	8. —
...	9. —	30. sept.	4. nóv.
27. júní	15. júlí	10. ág.	23. ág.	21. ág.	23. sept.	3. okt.	9. okt.	6. —	23. nóv.	13. des.
30. júní	12. okt.	27. nóv.
...	13. —
...	13. —
...	28. nóv.
...	29. —
...
1. júlí	15. okt.	30. nóv.

Athugas. 3. Í Vestmanneyjum er komið við í hverri ferð sunnan um land, út og utan, ef kringumstæður leyfa. Eftir komu skipanna frá Kaupmannahöfn til Reykjavíkur, verður auk þess farið til Hafnarfjarðar (nema í 13. ferð), ef skipið hefir nægan flutning þangað. Í sömu ferðum og með sömu skilyrðum fer skipið til Akraness, ef kringumstæður leyfa og næg ástæða þykir (nema ekki í 13. ferð).

**Þaðan beint til Reykjavíkur, kemur þangað 7. ágúst og fer þaðan aftur 11. ágúst sunnan um land til Eskifjarðar.

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta
Frá vesturl.									
frá Ísafirði	3. febr.	...	18. marz	...	25. apríl	...	15. maí	13. júní	...
— Dýrafirði	19. —	15. —
— Arnarfirði	4. febr.	...	19. —	...	25. apríl	...	15. —	13. júní	...
— Patriksfirði	20. —	16. —
— Flatey	21. —
— Stykkish.	21. —
í Reykjavík	6. febr.	...	23. —	...	27. apríl	...	17. maí	15. júní	...
frá Rvík	10. febr.	20. marz	26. marz	18. marz	29. apríl	10. maí	20. maí	17. júní	1. júlí
— Stykkish	2. —
— Flatey	2. —
— Patriksfirði
— Arnarfirði	11. maí	3. júlí
— Dýrafirði	11. —
— Öndurarf.	3. júlí
— Ísafirði	13. maí	4. —
— Reykjarf.
— Borðeyri
— Blönduósi	4. júlí
— Skagastr.	13. maí
— Sauðárkróki	14. —	5. júlí
— Siglufirði	14. —
— Eyjafirði	16. —	7. júlí
— Húsavík	16. —
— Vopnafirði	8. júlí
— Seyðisfirði	29. marz	...	2. maí	17. maí	23. maí	...	9. —
— Norðfirði	29. —	...	2. —	...	23. —	...	9. —
— Eskifirði	30. —	...	2. —	...	24. —
— Fáskrúðsf.	30. —	...	3. —	...	24. —	...	9. júlí
— Berufirði	24. —
— Klaksvík
— Þórshöfn	*1. apríl	...	*4. maí	...	*26. maí	*20. júní	...
— Leith	16. febr.	26. marz	4. —	24. marz	7. —	21. maí	29. —	23. —	14. júlí
— Kristj.sand.
í Khöfn	21. febr.	31. marz	8. apríl	28. marz	11. maí	25. maí	2. júní	27. júní	17. júlí

Athugas. 4. Með skipunum, sem fara norður um land, verður því að eins tekið við flutningi til Reykjavíkur, ef rúmið verður eigi fyllt flutningi til annara hafna á Íslandi.

Athugas. 5. Fyrirmuni is eða veðráttá skipunum að komast inn á hina tilteknu viðkomustaði, verður farþegum hleypt á land á næstu höfn, sem komið verður inn á; vilji þeir heldur verða með skipinu til annarar hafnar, mega þeir það. Fargjaldi verður engum skilað aptur, þegar slíkt kemur fyrir, og fæðispeninga verða farþegar að greiða, meðan þeir eru með skipinu. Þegar þannig tekst til, verður farið eins með flutning, og ráða skipstjórar, hvort þeir skipa honum á land á næstu höfn, sem komið verður inn á, eða hafa hann með sjerlengra í því skyti að skila honum í bakaleiðinni.

til Kaupmannhafnar

10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
Ceres	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta	Ceres	Laura	Vesta	Laura	Vesta
3. júlí	17. okt.	..	2. des.	...
3. —	17. —
3. —	18. —	...	3. des.	...
4. —	19. —
...
6. júlí	21. okt.	...	5. des.	...
9. júlí	20. júlí	14. ág.	27. ág.	28. ág.	27. sept.	10. okt.	24. okt.	10. nóv.	9. des.	18. des.
...	...	15. —	...	29. —
...	...	15. —	...	29. —
...	...	16. —
...	30. ág.
...	...	16. ág.	...	30. —
...
...	...	17. ág.	...	1. sept.	...	12. okt.
...	...	17. —	13. —
...	...	18. —
...	1. sept.	...	14. okt.
...	15. —
...	...	19. ág.	...	2. sept.	...	16. —
...	17. —
...	...	20. ág.	...	4. sept.	...	20. —
...	...	20. —	20. —
...	5. sept.	...	21. —
...	...	22. ág.	...	6. —	...	23. —
...	6. —	...	23. —
...	...	22. ág.	...	7. —
...	...	22. —	...	7. —	...	24. okt.
...	...	23. —
12. júlí	9. sept.
12. —	10. —	*30. sept.	*25. okt.	21. des.
15. —	25. júlí	27. ág.	1. sept.	13. —	3. okt.	28. —	30. okt.	16. nóv.	15. des.	24. —
...	31. —	...	19. —
18. júlí	29. júlí	31. ág.	5. sept.	17. sept.	7. okt.	2. nóv.	3. nóv.	21. nóv.	20. des.	30. des.

Agrim

af reikningi bankans frá 1. júlí til 30. september 1903.

Tekjur:

1.	Í sjóði 1. júlí 1903	kr.	145899	38	
2.	Borgað af lánnum:				
	a. Fasteignarveðslán	kr.	27059	31	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	135178	86	
	c. Handveðslán	—	19657	10	
	d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfje- laga o. fl.	—	4941	89	
	e. Reikningslán og Accreditivlán	—	4237	10	
3.	Nýjir seðlar frá landssjóði	—	20000	00	
4.	Víxlar innlestir	—	804047	26	
5.	Ávísanir innleystar	—	104906	77	
6.	Vextir ýmisskonar	—	32812	81	
7.	Disconto	—	7753	61	
8.	Tekjur í reikning Landmandsbankans (fyrir seldar ávísan- ir o. fl).	—	317290	41	
9.	Innheimt fje fyrir aðra	—	24662	23	
10.	Seld verðbrjef	—	10500	00	
11.	Innlög á hlaupareikning	—	1037267	04	
12.	Sparisjóðsinnlög	—	432474	57	
13.	Selt af fasteignum bankans	—	2894	00	
14.	Aðrar tekjur af fasteignum bankans	—	155	60	
15.	Tekjur í reikning útbúsins á Akureyri	—	11199	10	
16.	Frá veðdeild bankans	—	33605	62	
17.	Ýmislegar tekjur og innborganir	—	1516	80	
			<u>Kr.</u>	<u>3178059</u>	<u>46</u>

Gjöld:

1.	Lán veitt:				
	a. Fasteignarveðslán	kr.	18420	00	
	b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	130895	00	
	c. Handveðslán	—	9675	00	
	d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfje- laga o. fl.	—	4325	00	
	e. Reikningslán og accreditivlán.	—	57598	00	
2.	Skilað landssjóði í ónýtum seðlum	—	20000	00	
3.	Víxlar keyptir	—	840160	31	
4.	Ávísanir keyptar	—	99053	19	
5.	Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn	—	263434	68	
			<u>Flyt: kr.</u>	<u>1443561</u>	<u>18</u>

	Flutt: kr. 1443561 18	131
6. Utborgað af iunheimtu fje fyrir aðra	— 20043 28	
7. Keypt verðbrjef	— 134100 00	
8. Kostnaður við fasteignir bankans	— 99 57	
9. Utborgað af hlaupareikningsinnstæðufje	kr. 1009261 03	
að viðbættum dagvöxtum	— 1 95 —	1009262 98
10. Utborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum	kr. 400517 91	
að viðbættum dagvöxtum	— 334 11 —	400852 02
11. Til útbúsins á Akureyri	— 27880 84	
12. Til veðdeildar bankans	— 34086 75	
13. Kostnaður við bankahaldið (laun o. fl.)	— 7235 83	
14. Ýmisleg útgjöld og útborganir	— 840 84	
15. Í sjóði 30. september 1903	— 100096 17	
	<u>Kr. 3178059 46</u>	

Ágrip af reikningi veðdeildar bankans 1. júlí — 30. sept. 1903.

Tekjur:

1. Í sjóði (hjá bankanum) 1. júlí 1903	kr. 36928 15
2. Bankavaxtabrjef gefin út	— 125600 00
3. Borgað af lánum	— 13637 68
4. Vextir	— 17938 35
5. $\frac{1}{2}\%$ kostnaður	— 2029 59
	<u>Kr. 196133 77</u>

Gjöld:

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr. 1500 00
2. Lán veitt	— 125600 00
3. Vextir af bankavaxtabrjefum	— 32586 75
4. Í sjóði 30. september 1903	— 36447 02
	<u>Kr. 196133 77</u>

Ágrip af reikningi útbúsins á Akureyri 1. júlí — 30. sept. 1903.

Tekjur:

1. Í sjóði 1. júlí 1903	kr. 3731 37
2. Borgað af lánum:	
a. Fasteignarveðslán	kr. 1400 00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 16190 00
c. Handveðslán	— 1595 00
	<u>Flyt: kr. 19185 00 kr. 3731 37</u>

131

	Flatt: kr.	19185 00 kr.	3731 37
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfélaga			
o. fl.	—	335 00	— 19520 00
3. Vixlar innlestir			— 60966 00
4. Ávisanir innlestar			— 10659 00
5. Vextir			— 1689 54
6. Disconto			— 1199 56
7. Tekjur í reikning Landsbankans			— 53613 55
8. Tekjur í reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn			— 10229 59
9. Innlög á hlaupareikning			— 38153 50
10. Sparisjóðsinnlög			— 9989 65
11. Seld verðbrjef			— 300 00
12. Innheimt fje fyrir aðra			— 550 57
13. Ymsar tekjur			— 20 73
			<u>Kr. 210623 06</u>

Gjöld:

1. Lán veitt:			
a. Fasteignarveðslán	kr.	4600 00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	14180 00	
c. Handveðslán	—	3705 00	kr. 22485 00
2. Vixlar keyptir			— 70415 00
3. Ávisanir keyptar			— 10659 00
4. Útgjöld fyrir reikning Landsbankans			— 11828 11
5. Útgjöld fyrir reikning Landmandsbankans í Kaupmannahöfn			— 18220 00
6. Útborgað af hlaupareikningsinnstæðufje			— 34783 64
7. Útborgað af innstæðufje með sparisjóðskjörum	kr.	3666 10	
að viðbættum dagvöxtum	—	62 52	— 3728 62
8. Útborgað af innheimtu fje fyrir aðra			— 550 57
9. Kostnaður við rekstur útbúsins			— 684 61
10. Í sjóði 30. sept. 1903			— 37268 51
			<u>Kr. 210623 06</u>

Athugasemdir:

Landsbankinn átti 30. sept. 1903.

1. Skuldabryf fyrir lánunum.		
a. Fasteignarveðsskuldabryf	kr.	420174 73
b. Sjálfskuldarábyrgðarskuldabryf	—	839292 25
c. Handveðsskuldabryf	—	150094 70
	Flyt: kr.	<u>1409561 68</u>

Flutt: kr. 1409561 68

131

d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjarfjelaga			
o. fl.	—	70271 44	
e. Reikningslán og Accredítivláns-skuldabréf	—	164883 50	1644716 72
2. Kgl. rikisskuldabréf og önnur erlend verðbréf hljóðandi uppi á samtals 408300 kr. eptir gangverði 31. des. 1902	. —	377662 25	
3. Bankavaxtabréf	—	843500 00	
4. Skuldabréf Reykjavíkur kaupstaðar	—	1800 00	
5. Óinnleysta víxla	—	640102 24	
6. Óinnleystar ávísanir	—	7182 28	
7. Fasteignir lagðar bankanum út fyrir lánum að upphæð	—	4438 00	
8. Húseignir í Reykjavík	—	7624 50	
9. Bankabygging með húsbúnaði	—	80000 00	
10. Útbúið á Akureyri	—	184558 41	
11. Peninga í sjóði	—	100096 17	
			Kr. 3891680 57

Sedlaskuld bankans til landssjóðs var 30. september 1903	kr.	750000 00
Skuld til Landmandsbankans s. d.	—	829099 52
Óútborgað af innheimtu fje fyrir aðra s. d.	—	5616 42
Innstæðufje á hlaupareikning s. d.	—	349525 70
Innstæðufje með sparisjóðskjörum s. d.	: —	1490118 97
Veðdeid bankans s. d.	—	36447 02
Varasjóður fyrirv. sparisjóðs Reykjavíkur s. d.	—	9722 61
Varasjóður bankans 31. desember 1902	—	308750 82
Ýmsar tekjur, sem enn eru eigi lagðar við varasjóð	—	112399 51
		Kr. 3891680 57

Óinnleyst bankavaxtabréf veðdeildarinnar voru 30. september 1903 kr. 1692000.

Lán þau er veðdeildin átti útstandandi s. d. námu alls kr. 1648519 45.

Reykjavík nóvember 1903.

Stjórn landsbankans.

Trygvi Gunnarsson.

Eiríkur Briem.

Kristján Jónsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld hins alm. kirkjusjóðs 1902.

Tekjur:

1. Sjóður frá f. á.				
a. Lán	kr.	42678	39	
b. Óborgaðir vextir	—	48	00	
c. Á vöxtum í landsbankanum	—	9145	33	
d. Í peningum	—	738	85	
				kr. 52610 57
2. Innborgað kirknafje				— 10262 42
3. Vextir:				
a. Vextir af skuldabryfum til ¹¹ / ₆ '02	—	1683	54	
b. Vextir frá f. á.	—	48	00	
c. Vextir af bankainnlögum	—	303	01	
				— 2034 55
4. Endurborguð lán og afborganir				— 3617 02
5. Gjaldliður 2 færður til jafnaðar				— 2350 00
				Kr. 70874 56

Gjöld:

1. Utborguð inneign kirkna:				
a. Sauðlauksdalskirkju	kr.	1154	48	
b. Hraungerðiskirkju	—	2225	00	
c. Hreppólakirkju	—	1454	67	
d. Hróarsholtskirkju	—	271	02	
e. Vatnstjarðarkirkju	—	383	73	
f. Hofskirkju í Vopnafirði	—	2449	76	
g. Hofteigskirkju	—	267	72	
h. Vestmanneyjakirkju	—	2327	00	
				kr. 10533 38
2. Lánað út				— 2350 00
3. Ymislegur kostnaður				— 25 00
4. Tekjuliður 3 b. færður til jafnaðar				— 48 00
5. Tekjuliður 4 færður til jafnaðar				— 3617 02
6. Sjóður við árslok 1902:				
a. Lán	—	41411	37	
b. Á vöxtum í landsbankanum	—	12481	86	
c. Í peningum	—	407	93	
				— 54301 16
				Kr. 70874 56

Stiptsyfirvöld Íslands. Reykjavík 5. nóvbr. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Skýrsla

um inneign kirkna í hinum almenna kirkjusjóði við árslek 1902.

Kirkjur.	Inneign í kirkjusjóðnum við árslok 1901.	Lagt í kirkjusjóðinn á árinu 1902.	Tekið úr kirkjusjóðnum á árinu 1902.	Hlutfallslegur ágóði á árinu 1902.	Inneign í kirkjusjóðnum við árslok 1902.
I. Norðurmúlaprófastsdæmi:					
1. Skeggjastadakirkja	Kr. a. 20, 49	» »	» »	8 20	215 69
2. Áskirkja í Fellum	713 98	» »	» »	28 28	742 26
3. Hofskirkja í Vopnafirði	2449 76	» »	2449 76	50 93	50 93
4. Hjaltastadakirkja	499 81	» »	» »	19 79	519 60
5. Hofteigskirkja	1118 63	» »	267 72	37 50	888 41
II. Norðurpingeyjarprófastsdæmi:					
6. Ásmundarstadakirkja	524 13	» »	» »	20 75	544 88
7. Svalbarðskirkja	932 96	» »	» »	36 95	969 91
8. Skinnastadakirkja	297 76	» »	» »	11 79	309 55
9. Presthólakirkja	516 56	42 34	» »	20 81	579 77
III. Suðurpingeyjarprófastsdæmi:					
10. Húsavíkurkirkja	5189 65	» »	» »	205 51	5395 16
11. Hálskirkja	553 56	50 »	» »	22 12	625 68
12. Laufáskirkja	340 95	138 39	» »	16 24	495 58
IV. Eyjafjarðarprófastsdæmi:					
13. Glæsibæjarkirkja	531 08	60 »	» »	19 02	610 10
14. Kaupangskirkja	259 80	» »	» »	10 29	270 09
15. Saurbæjarkirkja	503 24	» »	» »	19 93	523 17
16. Grimseyjarkirkja	883 26	» »	» »	34 98	918 24
17. Upsakirkja	187 76	» »	» »	7 43	195 19
V. Skagafjarðarprófastsdæmi:					
18. Barðskirkja í Fljótum	623 23	320 »	» »	30 30	973 53
19. Goðdalakirkja	1054 31	73 17	» »	42 48	1169 96
20. Glaumbæjarkirkja	1381 07	333 »	» »	63 57	1777 64
21. Rípurkirkja	1156 82	25 »	» »	46 12	1227 94
22. Mælifellskirkja	161 60	» »	» »	6 41	168 01
VI. Húnavatnsprófastsdæmi:					
23. Tjarnarkirkja	166 13	» »	» »	6 58	172 71
24. Melstadarkirkja	405 97	25 »	» »	17 01	447 98
25. Staðarbakkakirkja	208 82	70 »	» »	9 29	288 11
VII. Strandaprófastsdæmi:					
26. Staðarkirkja í Steingrímsfirði	793 11	» »	» »	31 41	824 52
27. Tröllatungukirkja	133 08	» »	» »	5 27	138 35
28. Staðarkirkja í Hrútafirði	36 93	» »	» »	1 46	38 39
29. Prestsbakkakirkja í Hrútafirði	427 95	» »	» »	16 95	444 90
VIII. Norðurisafjarðarprófastsdæmi:					
30. Vatnsfjarðarkirkja	427 72	» »	383 73	8 68	52 07
31. Unaðsdalskirkja	45 66	» »	» »	1 80	47 46
32. Staðarkirkja í Aðalvík	16 47	» »	» »	» 65	17 12
IX. Vesturisafjarðarprófastsdæmi:					
33. Holtskirkja í Önundarfirði	1737 65	150 »	» »	69 05	1956 70
34. Sandakirkja	535 26	125 »	» »	25 89	686 15
X. Barðastrandarprófastsdæmi:					
35. Sauðlauksdalskirkja	1198 49	» »	1154 48	2 95	46 96

Kirkjur.	Inneign i kirkjusjóðnum við árslok 1901.	Lagt i kirkjusjóðinn á árinu 1902.	Tekið úr kirkjusjóðnum á árinu 1902.	Hlutfallslegur ágóði á árinu 1902.	Inneign i kirkjusjóðnum við árslok 1902.
	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.	Kr. a.
36. Gufudalskirkja	638 35	398 28	» »	32 37	1069 »
37. Brjánslækjarkirkja	321 23	100 »	» »	14 04	435 27
XI. Dalaprófastsdæmi:					
38. Stóra-Vatnshornskirkja	310 62	» »	» »	12 30	322 92
39. Snóksdalskirkja	120 15	» »	» »	4 75	124 90
XII. Snæfellsnessprófastsdæmi:					
40. Helgafellskirkja	2552 71	» »	» »	101 09	2653 80
XIII. Mýraprófastsdæmi:					
41. Álptaneskirkja	950 12	» »	» »	37 62	987 74
42. Stafholtskirkja	1196 13	» »	» »	47 37	1243 50
43. Stöðmúlakirkja	408 66	59 43	» »	16 68	484 77
XIV. Borgarfjarðarprófastsdæmi:					
44. Reykholtskirkja	296 41	22 92	» »	12 43	331 76
45. Saurbæjarkirkja á Hvalfjarðarstr.	» »	100 »	» »	2 64	102 64
XV. Kjálarnesprófastsdæmi:					
46. Reynivallakirkja	1181 86	445 56	» »	53 17	1680 59
47. Útskálakirkja	12 62	» »	» »	» 51	13 13
48. Staðarkirkja í Grindavík	170 79	» »	» »	6 46	177 55
XVI. Árnessprófastsdæmi:					
49. Hraungerðiskirkja	2238 02	» »	2225 »	43 60	56 62
50. Hrepphólakirkja	1508 57	» »	1454 67	24 59	78 49
51. Hrunakirkja	783 77	80 »	» »	31 38	895 15
52. Mosfellskirkja	618 86	50 »	» »	26 23	695 09
53. Þingvallakirkja	142 34	15 »	» »	5 74	163 08
54. Arnarbælis Kirkja	19 39	» »	» »	» 77	20 16
55. Hróarsholtskirkja	281 35	» »	271 02	8 46	18 79
56. Gaulverjabæjarkirkja	1216 30	» »	» »	48 17	1264 47
57. Stóra-Núpskirkja	7 04	» »	» »	» 27	7 31
58. Strandakirkja í Selvogi	1718 74	» »	» »	68 06	1786 80
XVII. Rangárvallaprófastsdæmi:					
59. Breiðabólstaðarkirkja	2480 72	213 47	» »	99 14	2793 33
60. Oddakirkja	484 98	102 86	» »	22 83	610 67
61. Vestmannaeyjakirkja	» »	6500 »	2327 »	26 02	4199 02
XVIII. Vesturskaptaf.prófastsdæmi:					
62. Sólheimakirkja	4 58	» »	» »	» 19	4 77
XIX. Austurskaptaf.prófastsdæmi:					
63. Stafafellskirkja	15 94	150 »	» »	1 45	167 39
XX. Suðurmúlaprófastsdæmi:					
64. Hólmakirkja	1942 01	100 »	» »	78 16	2120 17
65. Eydalakirkja	806 35	15 »	» »	32 17	853 52
66. Vallaneskirkja	3561 31	» »	» »	141 04	3702 35
67. Kolfreyjustaðarkirkja	» »	498 »	» »	5 70	503 70
Samtals	52210 57	10262 42	10533 38	1961 55	53901 16

Athugas.: Upphæð sú, sem kemur til skipta hjer sem hlutfallslegur ágóði á árinu 1902, eru vextir, sem fallið hafa til og áttu að greiðast á árinu 1902, 1986 kr. 55 a., að frádragnum gjaldlið 3 (25 kr.) í reikningi sjóðsins fyrir nefnt ár = 1961 kr. 55 a.

Að meðtöldum skuldabrfjum Glæsibæjarkirkju í Eyjafjarðarprófastsdæmi, 400 kr., sbr. Stjórnartíðindi 1894, B. bls. 142, er eign hins almenna kirkjusjóðs við árslok 1902, alls 54301 kr. 16 a.

Stiptysfirvöld Íslands, Reykjavík 5. nóv. 1903.

J. Havsteen.

Hallgr. Sveinsson.

Reikningur

134

yfir tekjur og gjöld hins íslenska biblíufjelags árið 1902.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári:			
a. Veðskuldabrfjef	kr.	16171 00	
b. Útistandandi vextir	—	0 80	
c. Á vöxtum í Landsbankanum	—	1423 60	
d. Í sjóði hjá fjehirði	—	458 17	
			kr. 18053 57
2. Tillög goldin	—		54 00
3. Vextir tilfallnir á árinu	—		712 76
4. Styrkur úr landssjóði	—		1000 00
5. Fyrir seld guðspjöll 1899 og 1900 (6,60+5,28)	—		11 88
6. Borgað af lánum	—		1854 00
			<hr/>
	Kr.		21686 21

Gjöld:

1. Til biblíuþýðingar:			
a. Til H. Nielssonar	kr.	2400 00	
b. Til biskups H. Sveinssonar	—	170 00	
c. Til lektors Þ. Bjarnasonar	—	200 00	
d. Til yfirkenn. Stgr. Thorsteinsson	—	200 00	
e. Prentun og pappír o. fl.	—	355 30	
			kr. 3325 30
2. Frimerki	—		2 00
3. Til jafnaðar við tölulið 6 í tekjum	—		1854 00
4. Sjóður til næsta árs:			
a. Veðskuldabrfjef	kr.	14817 00	
b. Á vöxum í Landsbankanum	—	1180 19	
c. Í sjóði hjá fjehirði	—	507 72	
			kr. 16504 91
			<hr/>
	Kr.		21686 21

Ath s. Af því, sem talið er í sjóði hjá fjehirði, greiddust reyndar 213 kr. fyrst eptir nýár 1903.

Reykjavík 27. júní 1903.

Eiríkur Briem.

Reikningur

Prestekknasjóðsins árið 1902.

Tekjur:

1. Eptirstöðvar við árslok 1901 (Stj.tíð. 1902, B. bls. 299)	kr. 23081 88	
2. Tillög og gjafir á árinu	—	273 86
3. Arður af sálmabókarútgáfum:		
a, af 5. prentun 1898, 4. og 5. (s: síðasta) greiðsla	kr. 166 56	
b, af 6. prentun 1899 (3. greiðsla af 5)	— 48 00	214 56
4. Vextir tilfallnir á árinu:		
a, af bankavextabrjefum, 1740 kr., til $\frac{31}{12}$ 1902	— 78 30	
b, af innstæðu í aðaldeild Söfn.sjóðsins til $\frac{31}{12}$ 1901	— 527 00	
c, af innstæðu í sparissjóði Landsbankans til $\frac{31}{12}$ 1902	— 2 66	
d, af skuldabrjefum einstakra manna kr. 7638,00 til $\frac{11}{6}$ 1902	— 305 52	913 48
		Samtals kr. 24483 78

Gjöld:

1. Uthlutað prestsekkjum á synodus 1902	kr. 700 00	
2. Eptirstöðvar við árslok 1902:		
a, Í bankavextabrjefum á $4\frac{1}{2}\%$	kr. 2240 00	
b, Innstæða í aðaldeild Söfnunarsjóðsins	— 13200 00	
c, Innstæða í sparissjóði Landsbankans	— 76 89	
d, Veðskuldabrjef einstakra manna	— 7788 00	
e, Ógreiddir vextir	— 60 00	
f, Í peningum hjá undirskrifudum	— 418 89	23783 78
		Samtals kr. 24483 78

Reykjavík 27. júní 1903.

Hallgr. Sveinsson.

Reikningur

yfir tekjur og gjöld landsbókasafnsins 1902.

Tekjur:

1. Sjóður við árslok 1901:			
a. Innritunarskirteini	kr. 6600 00		
b. Ríkisskuldabrjef	— 1400 00		
c. Á vöxtum í Landsbankanum	— 279 07		
d. Hjá fjehirði	— 34 53	kr. 8313 60	
		Flyt kr. 8313 60	

	Fluttar	kr.	8313 60	136
3. Vextir:				
a. Af innritunarskírteini til $11/12$ 02	kr.	231 00		
b. Af rikisskuldabryfum $11/12$ 02	—	49 00		
c. Af fje i Landsbankanum $31/12$ 12	—	61 45	kr.	341 45
3. Styrkur úr landssjóði:				
a. Til að kaupa bækur og handrit o.fl.	kr.	4500 00		
b. Til eldiviðar, áhalda m. m.	—	450 00		
c. Brunabótagjald	—	300 00	kr.	5250 00
	Samtals	kr.	13905 05	
	Gjöld:			
1. a. Til að kaupa bækur	kr.	498 19		
b. Til að kaupa handrit	—	1607 00		
c. Til bókbands	—	559 56		
d. Prentun á ritaukaskrá	—	191 80		
e. Samning á spjaldskrá	—	1190 13		
f. Til afritunar á handritum	—	800 00	kr.	4746 68
2. Fyrir ljós, eldivið og flagningu	—			378 59
3. Fyrir hreinsun og ræsting	—			70 98
4. Fyrir ýmislegt	—			291 02
5. Brunabótagjöld	—			300 00
6. Sjóður við árslok 1902:				
a. Innritunarskírteini Litr. A Fol. 101	kr.	6600 00		
b. Rikisskuldabryfum Litr. E.	—	1400 00		
c. Í landsbankanum	—	61 45		
d. Í sjóði hjá fjehirði	—	56 33	kr.	8117 78
	Samtals	kr.	13905 05	

Reykjavík 4. marz 1903.

Eiríkur Briem.

Styrkur úr landssjóði.

13. gr. B. VI. b. 2.

Til sveitakennara var veittur þessi styrkur 1903.

I. Norðurmúlasýsla.

1. Karl H. Bjarnason í Skeggjastaðahreppi	kr.	50
2. Sigurbjörn Stefánsson í Vopnafjarðahreppi	—	60
3. Júlíus Ólafsson í sama hreppi	—	60
4. Jóaas Benidiktsson í sama hreppi	—	22
5. Helgi Sigurðsson í sama hreppi	—	48
6. Einar E. Sæmundsen í sama hreppi	—	48
	Flyt	kr. 288

	Flutt	kr.	288
7. Björn Eiríksson í Vopnafjarðarhreppi	kr.	60	
8. Benidikt Jóhannsson í sama hreppi	—	60	
9. Ásbjörn Stefánsson í sama hreppi	—	50	
10. Björgvin Jóhannesson í Kirkjubæjarsókn	—	28	
11. Guðmundur Bjarnason í sömu sókn	—	55	
12. Gísli Helgason í Áss-sókn	—	26	
13. Jóhann Pjetur Þórðarson í Fellahreppi	—	45	
14. Hákon Finnsson í Valþjófsstaðarsókn	—	35	
15. Einar Hávarðsson í sömu sókn	—	50	
16. Sigfús Sigfússon í Hjaltastaðarprestakalli	—	35	
17. Runólfur Sigurðsson í Hjaltast.sókn og Desj- arm.prestakalli	—	50	
18. Þorsteinn Jónsson í Seyðisfjarðarhreppi	—	60	
19. Magnús Jónsson í sama hreppi	—	60	kr. 902

II. Suðurmúlasýsla.

1. Jón Árnason í Mjóafirði	kr.	44	
2. Magnús Guðmundsson í Norðfirði	—	52	
3. Bjarni Eiríksson í Reyðarfirði	—	50	
4. Páll Pálsson í Breiðdal	—	50	
5. Páll Sigbjörnsson í Djúpav. og Beruness.sóknunum	—	44	
6. Ásmundur Jónsson í Geithellnahreppi	—	60	kr. 300

III. Skaptafellssýsla.

1. Kristinn Jónsson í Bæjarhreppi	—	40	
2. Magnús A. Jónsson í Bjarnanessókn	—	45	
3. Bergþór Ófeigsson í Einholtssókn	—	22	
4. Elfas Bjarnason í Kirkjubæjarklaustursprestak.	—	48	
5. Þorsteinn Þorsteinsson í Hvammshreppi	—	44	
6. Eiríkur E. Sverrisson í sama bæ	—	65	kr. 264

IV. Rangárvallasýsla.

1. Ólafur Eiríksson í Eyvindarhólaprestakalli	—	48	
2. Sveinbjörn Jónsson í Ásólfsskálásókn	—	28	
3. Jón Ágúst Kristjánsson í Stóradalssókn	—	20	
4. Nikulás Þórðarson í Fljótshlíð	—	52	
5. Steinn Sigurðsson í Austurlandeyjum	—	36	
6. Bergsteinn Sveinsson í Vesturlandeyjum	—	40	
7. Jóhann P. Þorkelsson í Hvolshreppi	—	44	
8. Sigurður Jónsson í Rangárvallahreppi	—	42	
9. Margrjet Guðmundsdóttir í sama hreppi	—	38	
10. Bjarni Jónsson í Holtahreppi	—	40	
11. Ívar Sigurðsson í Landmannahreppi	—	30	
12. Sigurgeir Sigurðsson í Ásahreppi	—	65	kr. 483
	Flyt	kr.	1949

Fluttar: kr. 1949

V. *Árnessýsla.*

1. Steinunn Egilsdóttir í Hrunamannahreppi . . .	kr. 48	
2. Jóhanna M. Eiríksd. í St.-Núps. og Hrunaprkl	— 52	
3. Eiríkur Kolbeinsson í Gnúpverjahreppi . . .	— 40	
4. Guðrún Jónsdóttir í Ólafsv.prestakalli . . .	— 54	
5. Einar Gíslason í Villingaholtshreppi . . .	— 45	
6. Jón Sigurðsson í Gaulverjabæjarhreppi . . .	— 52	
7. Dagur Brynjólfsson í Torfast.prestakalli . . .	— 40	
8. Ólafur Guðjónsson í Mosfellsprestakalli . . .	— 50	
9. Ögmundur Ögmundsson í Hjallasókn . . .	— 25	
10. Einar Guðmundsson sömu sókn . . .	— 30	kr. 436

VI. *Gullbringu- og Kjósarsýsla*

1. Sigurður Ólafsson í Hafnahreppi	kr. 55	
2. Árni Theódór Pjetursson í Miðneshreppi . . .	— 65	
3. Guðjón Sigurðsson í Hraunum	— 18	
4. Elín Anrjesdóttir í Mosfellssveit	— 40	
5. Þorleifur Helgason í Lágafellssókn	— 55	
6. Ásmundur Þórðarson á Kjalarnesi	— 40	
7. Sigurður Johnsen sama staðar	— 50	kr. 323

VII. *Borgarfjarðarsýsla.*

1. Gísli Hinriksson í Innri Akraneshreppi . . .	kr. 48	
2. Gísli Gíslason í Innrihólms og Saurbæjarsóknum	— 46	
3. Gunnar Helgason í Saurbæjarprestakalli . . .	— 42	
4. Guðmundur Gestsson í Lundarsókn	— 52	
5. Lárus Bjarnarson í Hestsþing. og Lundarsókn.	— 52	
6. Þórður Þorsteinsson í Reykholtssókn	— 30	
7. Indiana Pjetursdóttir í sömu sókn	— 45	kr. 315

VIII. *Mýrasýsla.*

1. Ragnhildur Pjetursdóttir í Stafholtspr.kall . .	kr. 30	
2. Kristín Ólafsdóttir í Borgarsókn	— 65	
3. Þorleifur Erlindsson í Álftanessókn	— 40	
4. Stefán Björnsson í sömu sókn	— 25	kr. 160

IX. *Snæfellsnessýsla.*

1. Þórður Sveinbjarnars., í Miklah.hr. og Stað.sveit.	kr. 50	
2. Árni Helgason í Breiðavíkurehreppi	— 70	kr. 120

X. *Dalasýsla.*

1. Gunnlaugur Gunnlaugsson í Hörðudalshreppi .	kr. 45	
2. Guðni Jónsson í Miðdalahreppi	— 50	
3. Elísabet Ásmundsdóttir í sama hreppi	— 60	
4. Kristján A. Þorvarðarson í Haukadalshreppi .	— 50	

Flyt: kr. 205 kr. 3303

	Flyt	kr. 205	kr. 3303
5. Kristín Guðmundsdóttir í Laxárdal	—	42	
6. Jóhannes Guðmundsson í Hvammssókn	—	50	
7. Eggert Eggertsson á Skarðsstr. og Fellsströnd.	—	60	
8. Rögnvaldur Sturlaugsson í Saurbæjarhreppi	—	45	kr. 402

XI. *Bardastrandarsýsla.*

1. Andrjes Sigurðsson í Flatey	—	60	
2. Sigurgarður Sturluson í Brjámslækjarpr.kalli	—	40	
3. Ólafur Hólm Einarsson í Brjámsl.- og Selárd-sóknunum	—	36	
4. Ólafur Jónsson í Sauðlauksdalssókn	—	36	
5. Samúel Eggertsson í Saurbæj. og Breiðavík-sóknunum	—	28	
6. Þórður Thorlacius í sömu sóknunum	—	50	
7. Guðmundur Bjarnarson í Tálknafjarðarhreppi	—	44	kr. 294

XII. *Ísafjarðarsýsla.*

1. Egill Jónsson í Mýrahreppi	kr. 42		
2. Jóhann Magnússon í sama hreppi	—	46	
3. Jens Jensson í Mosvallahreppi	—	56	kr. 144

XIII. *Strandasýsla.*

1. Sigurgeir Ásgeirsson í Kirkjubólshreppi	kr. 60		
2. Sigurjón Jónsson í Prestsbakkaprestakalli	—	40	
3. Ingibjörg Finnsdóttir í sama prestakalli	—	40	kr. 140

XIV. *Húnavatnssýsla.*

1. Eggert Helgason í Kirkjuhv. og Torfastaðhr.	—	40	
2. Ólafur Ingvar Sveinsson í Vesturhópshólasókn.	—	40	
3. Línal Jónsson í Þorkelshólshreppi	—	35	
4. Kristján Magnússon í Vatnsd. og Þingi	—	55	
5. Kristinn S. Einarsson í Svínavatnshrepp	—	32	
6. Þorsteinn Björnsson í Blönduóssókn	—	30	
7. Halldór Halldórsson í sömu sókn	—	48	
8. Benidikt Frímunn Magnússon í Holtast.sókn	—	54	
9. Jónatan Jósafatsson í sömu sókn	—	50	
10. Ólafur Björnsson í Hofsprestakalli	—	46	kr. 430

XV. *Skagafjarðarsýsla.*

1. Þórður Blöndal í Hvammsprestakalli	—	22	
2. Jón Björnsson í Sauðarhreppi	—	46	
3. Snorri Stefánsson í Reynistaðasókn	—	32	
4. Jónas Sveinsson í Seilu- og Staðarhreppum	—	36	
5. Bjarni Jóhannesson í Seilu- og Akrahreppum	—	46	

Flutt kr, 182 kr. 4713

	Fluttar	kr. 182	kr. 4713
6. Steinunn Ing. Sveinsdótt. í Seilu- og Lýtingst.hr.	—	25	
7. Sveinn Eiríksson í Mælifellsprestakalli	—	50	
8. Brynjólfur Eiríksson sama staðar	—	50	
9. Dýrólína Jónsdóttir í Goðdalasókn	—	28	
10. Jónas Jónasson í Miklabæjarprestakalli	—	32	
11. Jón Jónsson sama staðar	—	38	
12. Sigurjón Gíslason sama staðar	—	32	
13. Sigurður Þórðarson í Hegrnesi	—	22	
14. Konráð Arngrímsson í Hofstaðasókn	—	58	
15. Páll Árnason í Hólasókn	—	54	
16. Sæmundur Sigfússon í Hofshreppi	—	52	
17. Steinn Stefánsson í Hofstaða- og Hólasókn	—	25	
18. Jóhannes Friðbjarnarson í Barðsprestakalli	—	35	
19. Benedikt Þorkelsson í sama prestakalli	—	60	kr. 743

XVI. *Eyjafjarðarsýsla:*

1. Jón Bergsson í Ólafsfirði	kr. 44		
2. Sigurjón Rögnvaldsson í Tjarnarprestakalli	—	40	
3. Angantýr Arngrímsson í Svarfaðardal	—	48	
4. Björn Jónsson sama staðar	—	42	
5. Sigurður Kristjánsson sama staðar	—	48	
6. Þorvaldur Baldvinsson sama staðar	—	26	
7. Jóhann Páll Jónsson í Vallaprestakalli	—	55	
8. Guðmundur Bíldahl í sama prestakalli	—	28	
9. Ólafur Þorsteinsson í sama prestakalli	—	40	
10. Solveig Albertsdóttir í Möðruv. kl. prestakalli	—	28	
11. Jóhannes Helgason í sama prestakalli	—	24	
12. Stefán Marzson í sama prestakalli	—	40	
13. Jón Kristjánsson í sama prestakalli	—	20	
14. Jörunn Jónsdóttir í sama prestakalli	—	24	
15. Ásgeir Gíslason í Glæsibæjarsókn	—	28	
16. Kristján Sigurðsson í sömu sókn	—	18	
17. Ingimar Eydal í Myrkársókn	—	48	
18. Oddur Kristjánsson í Bægisársókn	—	20	
19. Ólafur Jónsson í Bægisár- og Bakkasóknum	—	20	
20. Jón Þórarinnsson í sömu sóknum	—	24	
21. Magnús Benediktsson í Bægisársókn	—	35	
22. Tómas Davíðsson í Lögmannshl.sókn	—	55	
23. Árni Hólm í Hrafnagilshreppi	—	20	
24. Ingibjörg R. Jóhannesdóttir í Hrafnagils- og Saurbæjarprestaköllum	—	40	
25. Aðalbjörn Kristjánsson í sömu prkl.	—	50	
26. Jakob Kristinnsson í Saurbæjarhreppi	—	40	
27. Tómas Benediktsson í sama hreppi	—	36	
28. Guðlaugur Jónsson í Grundarþingum	—	34	kr. 975
Flyt:		kr. 6431	

Fluttar: kr. 6431

XVII. Þingeyjarsýsla:

1. Sigríður Þorláksdóttir í Laufásspr.kl.	kr. 42
2. Valdimar Valvæsson í sama prestakalli	— 18
3. Sigurvin Edilonsson í Grenivíkurprestakl.	— 25
4. Sigurður Pálsson í Háls- og Grýtub.hr.	— 34
5. Guðni Þorsteinsson í sömu hreppum	— 25
6. Baldvin Jóh. Bjarnason í Hálshreppi	— 42
7. Ólafur Pálsson í sama hreppi	— 32
8. Jól Tomasson í Ljósavatnshreppi	— 36
9. Þorlákur Marteinnsson í sama hreppi	— 42
10. Guðný K. Bjarnardóttir í sama hr.	— 42
11. Þorkell Guðnason í Aðaldæla- og Reykdælahr.	— 28
12. Páll Jóakimsson í Aðaldælahreppi	— 32
13. Adam Þorgrimsson í Einarst. og Nessókn	— 45
14. Jónas Jónsson í Flatey á Skjálfanda	— 32
15. Þorsteinn Jónsson í Presthólaprestakalli	— 28
16. Guðni Þorsteinsson sama staðar	— 16
17. Guðmundur Hjaltason í Sauðanessókn	— 50
Samtals:	kr. 569
	kr. 7000

Embættaskipun, veiting og lausn.**a. Lausn.**

4. desbr. var hjeradslækni í Kjósarhjeradi Þórði Edilonssyni af landshöfðingja veitt lausn frá embætti, eptir beiðni, frá 1. janúar 1904 að telja.

24. s. m. veitti landshöfðingi prestinum í Mýrdalsþingum síra Gísla Kjartanssyni lausn frá embætti, sökum veikinda, með eptirlaunum, frá fardögum 1904.

b. Veiting.

22. desbr. var Þórður læknir Edilonsson af landshöfðingja settur hjeradslæknir í Kjósarhjeradi frá 1. janúar 1904 að telja.

Óveitt prestaköll.

Háls í Fnjóskadal í Suðurþingeyjarprófastsdæmi (Háls, Illugastaða- og Draflastaðasóknir). Mat: 973 kr. 60 a. Veitist frá fardögum 1904. Auglýst 15. desbr. 1903.

Umsóknarfrestur til 26. janúar 1904.

Mýrdalsþing í Vesturskaptafellsprófastsdæmi (Skeiðflatar, Reynis- og Höfðabrekku-sóknir). Metið: 1318 kr. 22 a. Uppgjafaprestur fær af brauðinu 118 kr. 22 a. uppi eptirlaun sín. Veitist frá næstkomandi fardögum. Auglýst 29. desbr. 1903.

Umsóknarfrestur til 12. febr. 1904.

